

577

72

~~577~~

72

Incipit nobilissimus & utilissimus apparatus notarum famosissimi legum doctoris domini Petri de Vnzola de Bononia.

Abellionatus scia diuio quoda motu ad totius reipublice sustentationem promulgata duo ad suum ee perfectu requirit sine quib⁹ decipitur qui in ea se asserit esse peritus. unum uidelicet qd⁹ consistit in illuminatione intellectus & cognitione ueritatis circa regulas & precepta ipsius quod qdem theorica uocari consueuit. Aliud quod consistit in promptitudine opationis & exercitibus artis notarie rationi deseruiente qd⁹ quidem practica appellari uisum est. quod utiq; respicientes nostri antiqui reuerendi doctores super arte notarie scribentes. & maxime uiroru sapientissimus in arte notarie auctor sume nostre dñs Rolandinus i suis sumis & copilationib⁹. ista duo necessaria oio ponere studuerunt. Multas eni & uarias formas quantum ad practicas sup legitimis hominu negotiis introduxerunt. Preterea rones multas & regulas generales quantum ad theoretica ediderunt. Sed licet satis bene & laudabiliter fecerint tu uel quia amatores nimie breuitatis. uel quia credentes successores ex generalibus nimiru dictis intelligere speciales & necessarios casus queadmodu ipsi ex sua prudentia faciebant in suis tractatibus instituerunt regulas & rones obscuritate nimiam continentes & defectum in aliquibus patientes. Quas utiq; doctores moderni legentes. & eas in scholis discipulis declarare & supplere studentes eueniebat ut multa eis recitarent de quibus nil scriptum uel i nota redactu discipuli poterat iuenire. ppter qd⁹ discipulorum memoria nimiru fatigata pfundebat & sic uersotergo & diffidentia quadam eueniebat. ut doctores studiorum sepissime scholares efficerentur. Omnia enim me

morie comendare & in nullo peccare potius diuitatis q humanitatis est. ut. C. de uer. iur. enuc. l. ii. §. si qd ar. Sed cu his discipulorum studiosorum querele & uoces insultassent & sepe animum & aures meas pulsassent instanter ac deuote petetes super tractatum notarum rationes in publicum exhiberi. & concordantiis & iuris argumentis approbatas. precib⁹ & instantiis fidelium discipulorum meorum ad utilitatem & eruditionem eoru. & etiam omniu aliorum in tabellioratus sciencia studentium. Volui ego Petrus de unzola ciuis Bononie. notarioru in ordine. necnon studentium in legali philosophia mimus diuino cofisus auxilio labore presentis lecture assumere. Non tamen existimet fidelissima uetustas hoc i reprehensionem uel diminutionem eius a modernis fore inductu sed ad declarandu & interpretandu & legibus approbandu. quod nimis generaliter & obicure & sine iuris allegatombus a patribus antiqs fuerat pnotatum. non miret antiquitas si moderni & iuniores profunda rimantur & subtilius inuestigant. cum humana conditio continuis exercitiis recipiat incrementum. Vnde lex dicit. omne artificium per exercitiu suscipit incrementu. ut. ff. de leg. iii. l. legatis. §. ornatricib⁹.

Veteres pceptores artium & scientiarum principia contulerunt. unde comendandi sunt. sed non p ceteris extollendi quonia q subtiliter factu emedat laudabilior est eo q prius inuenit ut. C. de uer. iur. enu. l. i. §. na qui. no enim in tractando de iur uidetur iniuria fieri maiorib⁹. sed a minorib⁹ melius dicat. ut. C. de offi. rec. prouin. l. potius etiā. est ut iura dicunt. nam prompta & intenta nouas cotidie edere formas. ut. C. de ueteri. iure. e. l. ii. §. sed quia diuine. Suscipiant itaq; moderni studiosi discipuli deuotione & fide magis lprobatu lecturam hanc animo gratulanti quam mihi diutius postularunt. i qua inueniet breuiter sm q possibile fuit super lectione qualibet conuentione & diuisione ipsius & membra singula p ordinē exposita & declarata &

iuxta mei possibilitatem iuris allegationibus comprobata.

Tractatus de arte notarie.

Nreque ad ea exponenda que in textu ponuntur descendam. querere possum de quibusdam de quibus nostri antiqui doctores in principio huius tractatus querere consueverunt. Scilicet primo quis sit titulus istius opusculi quod annuente domino lecturi sumus. Secundo que sit eius materia. Tertio que intentio Quarto que utilitas siue finis. Quinto cui parte philosophie supponat. Et licet talia hic querere non sit multum conueniens nec expediens. quia hic non est principium uoluminis seu caput libri in quibus predicta conuenienter examinatur. tamen doctores ista hic querunt. quia opusculum istud idem notarum separatim erat ab alia compilatione nostre summe & erat tractatus per se. dudum enim post primam compilationem summe factum fuit. licet postea propter habilitatem & congruitatem quandam fuerit sub uolumine summe inclusum unde quia per se erat & post summam editum. & sic liber nouus uidebatur talia querere ceperunt. quemadmodum in principiis librorum faciunt. Est igitur titulus talis. Incipit tractatus notarum super artem notarie. ideo autem sub nomine notarum inscribitur. quia in eo ponuntur quedam regule de iuris corpore sumptae. que ultra omnes alias notande & signande sunt. & sic propter id quod in eo agitur quod est ualde notandum nomen sibi conueniens attributum fuit.

Noia. n. debent esse consequentia rebus. ut instit. de do. §. est & aliud. Materia autem istius opusculi circa tria uersat. scilicet circa pacta contractus & instrumta. De contractibus enim tractat definiendo diuidendo & que in contractibus. scilicet sunt necessaria recitando. De pactis. n. tractat definiendo diuidendo & uires factorum recitando. De instrumtis etiam diuidendo & publicationis instrumentorum necessaria sollemniter declarando. ut. j. plene patebit. Intentio autem

fuit tradere quasdam rationes & regulas iuri congruentes super tractibus pactis & instrumentis. Cum enim ars notarie tres habeat partes principales scilicet contractus ultima uoluntas & iudicia. ut in fine istius rubricae plenius ostendetur

Et cum circa secundam partem. scilicet circa ultimas uoluntates posite fuissent forme ultimatum uoluntatum in compilatione summe. & post illas posite fuissent rationes & theorica ipsarum ultimatum uoluntatum. ut in. s. capitulo summe nostre euidenter apparet. Et circa tertiam partem. scilicet circa iudicia erant etiam theorica & rationes ipsorum iudiciorum & etiam practica. seu forme que in iudiciis occurrunt scribende ut nono capitulo continetur sola prima pars. scilicet contractus remanebat rationibus & theorica destituta & solum modo formis & practica erat decorata. ut satis colligi potest in primis septem capitulis summe nostre. Et ideo istud opusculum considerauit rationes & theoriam super contractibus & pactis exhibere. Finis autem siue utilitas est maxima. quia hoc opere perfecto & perfecto intellecto facilius in cognitionem & contractuum & factorum quis deueniet. Supponitur etiam de moribus enim tractat sicut faciunt omnes libelli de legali scientia tractantes. His itaque premissis descendendum est ad ea que in textu dicuntur. Et primo sciendum est quod titulus iste primus qui incipit tractatus. etc. diuiditur in partes duas sicut in sui principio innuitur. In prima parte describitur quid sit notaria & unde dicatur. & quid sit notarius & unde dicatur. & quot nominibus nuncupetur. In secunda quot & que sint principales partes notarie. Secundum ergo ordinem littere primo dicamus quid sit notaria. Et circa hoc sciendum est quod ponitur in littera quadam descriptio quam exponam secundum quod ibi iacet postmodum extra litteram aliam magis propriam subiungam. Dicit ergo littera. notaria est negocia hominum publice & autentice notare. Et attendere uerba posita in descriptione. dicit enim

notaria est notare. s. describendo. nō autem in mente colligendo. tantum. debet ergo tabellio ex quo uocatur a p̄ribus & sibi iniungitur ut aliquod negocium notet. non tantum illud in mente colligit. sed etiam per ordinem inscribat in rogationem suam s̄m quod pres inuicem ordinauerint. & exinde scribat instrumentū publicum. & per seipsum scribat. non autem alii mandet ad scribendum. & ex tali scriptura fiet postea probatio illius negocii. & facit ad hoc in aut. de tabelli. §. i. & dicam. j. in instrumentis plen^o deo dante. Ne existimet aliquis rudis ex p̄dictis q̄ in quolibet contractu & pacto sit scriptura necessaria. quia omnis contractus & omne pactum ualeat regulariter tantum sine scriptura quantum cum scriptura. ut. C. de pact. l. pactum. Sed si pres aliquem cōtractum uel pactum ali quod inuicem celebrantes uelint de illo ad probationem scripturam fieri & uocent tabellionem & sibi illud negocium notandum iniungant. debet tabellio notare illud per ordinem scribendo. ut modo dixi. Sequitur postea in descriptione notaria est notare negocia hominum ad id quod dicit negocia hominū subaudi legitima. Legitima. n. negocia hominum que sunt contractus & pacta ultie uoluntatis & iudicia a tabellionibus notari consueuerunt & super talibus scriptura fieri ad probationem ipsorum. Negocia autem uana & friuola uel que a iure prohibita sunt que probari non expedit notari nō consueuerunt nec debent & ideo bene exponunt glosatores negocia scilicet legitima. Sequit̄ in descriptione publice & autentice nota duo. Primo q̄ publice idest in formam publicam debent negocia hominum notari idest ut sint in instrumento ea que reddunt ipsum quilibet publicum. uidelicet anni domini. indicio. dies. mensis. in quo fit instrumentum. locus testes. & subscriptio nominis tabellionis. de quibus tractabit plene in ultima rubrica huius operis. Si enim tabellio aliquid notaret nec publicationes in instrumentis neces-

2
sarias apponeret. non daretur fides instrumentis. ut in auten. ut preponantur nomen imperato. §. i. Item secūdo super uerbo publice colligas quod publice notari debent negocia hominum. i. p̄ manum publicam tabellionis. Tabellio enim publica persona dicitur. ut iam. j. patebit. Alie autem persone priuate sunt quantum ad notarie officium nec scripturis istarum personarum que priuate sunt datur fides sine aliis adminiculis. ut. C. de proba. l. infra. & l. emptio. cum quibusdam autem adminiculis datur eis fides. s. per subscriptionem trium testium comperationem litterarum. ut. C. de fide instru. l. compera. & no. s̄. i. in no. capitulo de iudiciis in rubrica de probationibus que fiunt per instrumenta.

Item si a priuata persona scripta essent & circa seipsam. tūc creditur tali scripturæ. ut. C. de non nu. pe. l. generaliter ut plene dicit̄. j. de obligationib^o. in. §. literis. Super eo uero q̄ dicit̄ descriptō autentice Nota q̄ negocia hominū sunt a tabellione notanda autentice. Nota q̄ instrumentū dicit̄ autenticū. Et que persona dicat̄ autentica in forma auctorizabili in tali. s. cui credatur & det̄ plenissima fides. Nam illud dicit̄ autenticū cui multum credit̄ & cui fides maxima adhibet̄. unde dici consueuit etiā uulgariter talis est autenticus homo. i. hō talis cui multū credit̄. & cui^o dicta multum seruantur. Scriptura aut̄ tabellionis tūc est autentica & fide digna q̄ publicationes solennes & necessarie in ea ponunt̄. & q̄ originalis est. & quādo nō est abrasa uel cancellata uel abolita uel i aliqua parte uitiosa. & tūc ei credit̄ & statur p̄ totum romanum imperium. Publicis enim instrumentis datur plenissima fides sine altero adminiculo. ut. C. de pro. l. cum precibus. si autem abrasa uel cancellata uel abolita uel uitiosa uel exemplata scriptura fuerit non est autentica. i. nō creditur ei. nec fides plena adhibet̄. ut. C. de edicto diui. adri. tol. l. si. & C. de edendo. autē. si q̄s in aliquo documēto. Et qd̄ dixi de scriptura exemplata q̄ ei

fides non datur uerum est nisi cum in-
nuatione. i. iudicis decreto exemplatur.
nam tunc exemplo creditur. ut in autē.
ut factus filii. §. illud. ut. ff. de admi. tut.
l. cyrographus. & no. de hoc plene in. x.
ca. de exemplificatione scripturarum.

Exposita descriptio quam littera nra
ponit. extra litteram sciendū est. q̄ ma-
gis ppria descriptio potest poni de arte
notarie. ad quam inuestigandum opor-
tet distingui inter artem notarie & officium
notarie: nam contingere pōt aliquē
habere artem & nō officium. & quando
q̄ reperiantur aliqui habere officium &
bene artem nō apprehēdunt in numero
quorū esse non est tutū nec cōmendabi-
le nec etiā de iure cōcedi deberet. Ar-
tem. n. habet aliquis q̄n est regulis & ma-
gisteriis notarie imbutus. & tamē pōt eē
q̄ nō habet officium. utputa q̄a nondū fu-
it creatus tabellio ab impatore uel eo q̄
habet auctoritatem creandi tabelliones.
& tunc iste talis nō posset instra confice-
re q̄bus fides daretur. nam nemo potest
sua ppria auctoritate instra publica cō-
ficere nec notariā cū effectu administra-
re nisi solenniter tabellio fuerit creatus
& ad officium notarie ab his electus a q̄
bus eligi debet. ut iam in fine declarabo.

Officium autem quis habet q̄n impe-
rator uel sui uicarii comites eum ad offi-
cium notarie elegerint. & sibi instrumen-
ta licentiam conficiendi per totū roma-
nū imperiū cōcesserint. & tunc iste talis
approbatus ad officium administrandum
electus potest negocia hominū scribere
& suis datur scripturis plenissima fides.

Definiendū est itaq̄ officium per se &
ars notarie per se. Officiū notarie est
dignitas & auctoritas ad legitimorū ne-
gociorum hominū notam de publico in-
troducā. Et attende optima uerba i de-
scriptione ista. Nam in eo quod dicit di-
gnitas nō. q̄ ad tabellionatus officium eli-
gitur ad dignitatem uocatur. officium
enim publicum est. & administratores
eius publice persone uocantur. ut. ff. de
pupil. fal. so. l. ii. & hinc est q̄ serui uel in-
fames qui a dignitatibus repelluntur. ad

tabellionatus officium aspirare nō pos-
sunt. ut. C. de tabelli. l. generali. & ar. C.
de dignitatibus. l. ii. Tabelliones etiā
qui officii prefati administrationem ha-
bent digni & sufficientes ab omnibus p̄-
sumi debent quia principe eliguntur &
dubitare an is sit dignus quem princeps
elegerit sacrilegii instar est. ut. C. de cri-
sacri. l. ii. Super eo autem quod dici-
tur in definitione & auctoritas notabis
q̄ magne est auctoritatis officium istud.
nam qui ipsum habet tante est auctori-
tatis ut suis scripturis credatur per to-
tum romanum imperium. ut. §. dixi.
Sequitur postea ad legitimorum nego-
ciorum hominum notam. Ad quod scias
q̄ officium istud inuentum est ad no-
tanda & in memoriam redigenda legit-
tima hominum negocia. s. contractus ul-
timas uoluntates & iudicia. Sequitur
postea de publico introducta. Super
quod nota q̄ dignitas & auctoritas nō-
stra & officium nostrum d̄ publico ema-
nauit idest ab imperatore. Imperator
enim dignitatē & auct. prefatā nobis ꝑce-
dit. & hinc est quod nos tota die dicimus
in nostris subscriptionibus. Ego. P.
imperiali auctoritate notarius. Et si tu
opponas imperator non creat nos ymo
comites ut quidam qui tota die faciunt
tabelliones. Respondeo faciunt ex con-
cessione eis ab imperatore facta & tan-
quam uicarii imperatoris. Cum enim
imperatoris copia non possit esse ubicū-
q̄ ipse prebet auctoritatem & iurisdic-
tionem dat comitibus creandi tabelliones
per mundum & nihilominus imperator
uidetur illos facere quia qui per alium
facit per seipsum facere uidetur. ut. ff. de
admi. tu. ita aut. in. §. gestisse. & de ui &
ui. ar. l. i. §. deiecisse. & propterea in no-
stris subscriptionibus tota die dicimus.
Ego. P. imperiali auctoritate notarius
quantuncūq̄ comes nos creauerit. quia
imperator uidetur nos creasse ut dixi.

Ars notarie est super legitimis homi-
num negociis autentice describendis fi-
nitū & rationale documentum. Su-
per quo nō. q̄ ars notarie est documen-

tum finitum. doctrinam enim habentius
per eam finitam super preceptis notarie.

Item est documentum rationale. cū
ratione. n. docet ad artem spectantia. &
legittima negocia autentice describere.

Sequitur uidere unde dicatur notaria
sed quia hic apte in textu satis declarat
non dico ad pns aliquid de hoc licet es-
set bonum eo q̄ ex hoc perueitur ad no-
mina rogationum discutiendam. de qui-
bus rogationibus tractare scilicet quo-
modo olim fiebant & quō hodie fieri &
cōponi debeant esset ualde utile sed deo-
dante dicitur de hoc spetialiter. j. in ru-
brica de instrumentis. Sed quid ē no-
tarius certe legitima super hoc ponit de-
scriptionem talem. Notarius est persona
priuilegiata ad negocia hominum autē-
tice conscribenda. Declarato quid sit no-
taria & unde dicatur. cōsequenter restat
uidere quid sit notarius. & unde dicatur
& quot nominibus nuncupetur. Notari-
us autem dicitur a notaria sicut artifex
ab arte sua. gaudet enim priuilegio ma-
gno notarii in hoc quia his est speciali-
ter cōmissum scribere negocia hominū
& eorum scripturis creditur. & per eas
plene probatur quod omnibus indistin-
cte non competit. Vir autem pitia & in-
dustria artis notarie inter omnes homi-
nes imbutus bone memorie magister sa-
latiel sic in quadā sua summa quam sup-
artem notarie composuit. quid sit notari-
us descripsit. Notarius est quedam p-
sona publicum gerens officium ad cui-
fidez hodie publice decuritur ut scribat
& ad perpetuam rei memoriam in publi-
cam formam reducat ea que ab hōibus
aguntur. Multis enim nominibus nūcu-
patur ille qui est electus ad aministran-
dum officium notarie. ut not. C. de tabel.
in rubrica. Sed non multū refert quo-
cunq; nomine nuncupetur. licet ut lite-
ra dicit in omnibus aliqualis sit differen-
tia s̄m differentes actus. dicitur enim ta-
bularius. & sunt tabularii qui faciendis
publicis instrumentis publice presunt i
singulis ciuitatibus. & isti tales etiam ta-
belliōes nuncupātur. ut hoc p̄batur. C.

de tabel. in rubro & nigro & in auten. d
tabel. §. i. & forsan tabularii uel tabellio-
nes ab hoc actu dicuntur quia olim i ta-
bulis notabatur. Hii quoq; librarii di-
cuntur. ut. ff. de regu. iur. l. librarius. &
ideo librarii appellātur: quia sicut libra
debet omnia ad suum officium spectan-
cia equaliter & iuste & fideliter prepon-
derare. alias scribe nominantur qui offi-
cium notarie administrant. & sunt scribe
qui circa principes uel alios magnos iu-
dices actis gestisq; conficiendis deputa-
ti sunt. hii quoq; uocantur scriptores no-
tarii libellenses memoriales pregamati-
cales & epistolares. ut. C. de appell. l. pre-
cipimus. & l. in offerendis. Nuncupa-
tur etiam qui officium notarie administrat
seruus publicus. nō quia uere seruus sit.
nam seruus tabellio esse non potest ut iā
supra notauimus. sed ideo serui publici dicū-
tur. quia ex eorum scriptis queritur. ut
ex stipulatione serui maxime his qui sti-
pulari non possunt uel forsan absentes
sunt. ut. ff. rempu. sal. fo. l. ii. & iii. & in i-
stitit. de adopt. §. cum autem. Item & scri-
nearii dicuntur ab hoc actu. forte quia
scriptura eorum in scrineis reponebat.
uel quia in tabellione sicut in scrineo de-
bet esse tutum & secretum quicquid ei i
fide cōmittitur. Cirographi nuncupā-
tur illi qui publicis rationibus tantū de-
scribendis deputati sunt. & hi quoq; nu-
merati appellantur. ut. C. de subscrip. tu-
tori. & arca. l. duos. Indiferenter tamē
predictis uocabulis nuncupantur. & al-
terum pro altero plerunq; inuenire po-
nitur. Declarato quid sit notaria & unde
dicatur & quid notarius & quot nomi-
bus & quibus nuncupetur. Sequitur
uidere de secūda pte tituli. s. quot & que
sint principales ptes notarie. & de quib-
liber iste tractare intendit. & littera satis
hoc aperte ponit. Dicit. n. q̄ tres sunt pri-
cipales ptes notarie quia notarie in trib-
ptribus principaliter consistit. Ars eni
notarie consistit in contractibus in ulti-
mis uoluntatibus & in his que in iudici-
bus agitantur & licet offerat littera hic
posita se de omnibus tribus in presenti

opusculo tractare non tamen tractat nisi de uno, si de contractibus, de ultimis autem uoluntatibus & iudiciis nihil in isto libro tractatur, sed de eis in summa in cap. octauo & nono ponitur. Sed quia contractus fiunt ex pacto inito inter partes ex contractibus & pactis fiunt scripture publice que appellantur instrumenta. Idecirco primo tractat de contractibus & eorum diuisionibus. Secundo de pactis. Tertio de instrumentis.

Primo qui possit esse notarius.

Itera expedita & declarata tangenda sunt quedam extra litteram satis competenter occurrētia. Et primo quis possit esse notarius siue tabellio & quis non. Secundo a quibus tabelliones creati possunt. Tertio de quibusdam questionibus ad materiā facientibus. Equidem tabellio esse potest liber homo, seruus autem tabellio esse non potest, ut. C. de tabel. l. generali.

Sed an libertus esse potest. Respondent glosatores quod sic, ut. C. de seruis re. pu. ma. l. si. Item masculus potest esse tabellio, femina autem non potest. Est enim publicum & uirile tabellionatus officium & a publicis & uirilibus officiis mulieres repelluntur, ut. ff. de iudi. l. cum pretor. Item nec decurio potest esse tabellio, ut. C. de decurio. l. uniuersos. & eodem modo & ratione uidetur ut glosatores dicunt quod aduocati non possent esse tabelliones, licet male seruerur in aliquibus partibus, ut hic no. preal. l. in uniuersos. & l. generali. Item sane mentis homines & loquentes & audientes esse possunt tabelliones Furiosi autem muti & surdi non debent ad tabellionatus officium aspirare. Item bone fame homines ad officium tabellionatus aspirare debent non autem infames, nec etiam falsarii, dignitas autem est & auctoritas, ut s. dictum fuit, & a dignitatibus repelluntur infames, ut. C. de digni. l. ii. Preterea qui semel est malus semper presumi-

tur malus, ut. ff. de accu. l. si. cui. §. idem. Item monachus & religioni astrictus ad tabellionatus officium aspirare non debet, quia pro mortuis reputantur ut colligi satis bene potest. C. de tabelli. l. generali. Sed quid si ingressus religionē & ante ingressum erat tabellio, nunquid instrumenta ammodo conficere poterit. ar. quod non. C. de sacro san. ec. l. antepen. ibi ueteres enim leges. Ea que diuini numis sunt humanis actibus non inligari sanxerunt, ut. C. de episco. & cle. l. placet. Dicit tamen potest super hoc quod ueteres rationes complet nouas tamen non assumet, ar. ff. fami. her. l. alienationes. & ff. de postu. l. i. §. casuum. & ff. de nego. gestis. l. nam & seruus. in. §. si uno. Sed nunquid alii clerici in sacris ordinibus constituti ad tabellionatus officium possunt aspirare, super hoc dicit. Odo fre. & filii plures cum quibus etiam est domus Odo fre. quod clericus in sacris ordinibus constitutus non debet esse tabellio, imo debet hoc sibi interdici. Est enim officium tabellionum publicum, ut prealle. l. l. generali. & publica officia sint clericis interdici, ut. C. de episco. & cleri. placet. preterea lex uetat scribas & notarios in aliis officiis militare, ut. C. de tabu. l. i. Clericus ergo in sacris constitutus creati non debet tabellio saltem in secularibus negociis. Absurdum etenim est dicere imo obprobrium clericis si se uelint ostendere in disceptationibus forensium, ut. C. de epif. & cle. l. repetita, sed licet officium tabellionatus clericis interdici debeat, saltem in secularibus negociis. Nunquid si creatus fuerit clericus tabellio & instrumenta fecerit in secularibus an ualebit. Quidam dicunt quod non, ar. C. de lega. & consti. l. non dubium. Alii quod sic quia multa fieri non debent, que tamen facta tenent approbari tamen uidetur per quosdam glosatores quod ex quo creati sunt, clerici tabelliones licet creati non debuerit possunt officio predicto uti in spiritualibus & ciuilibus officiis alii circa. Alii distinguunt aut fuit eis publice & solemniter interdictum, & tunc non ualent instru-

4
menta. an occulte & tunc ualēt ne homi-
nes decipiantur .ar. ff. of. preto barbari-
us. Item hereticus non potest esse ta-
bellio . & si instrumētum cōficiat postq̄
de heresi condemnatus fuerit non ua-
let. cum ipsi heretici in fames & banniti
sint. & omnis actus legitimus sit eis in-
terdictus. ut ar. C. de here. quoniam. & i
auten. gazaros. Sed quid si anteq̄ de
heresi condemnati sint confecerint in-
strumentum. dum ut catholicus agebat.
nunquid ualebit . & certe est opinio de
hoc inter doctores . aiunt enim quidam
q̄ ualet. ar. ff. de offi. preto. l. barbarius.
& ff. de dona. l. post. contractum. & ar.
C. de here. l. manicheos. ibi cuiunq; a
coniuncto contrario sensu illius littere .
& ff. quodcunq; fal. tu auc. l. i. §. fi. & ff.
de iniuriis. ait pretor. §. permittitur. & d̄
suspec. le. l. i. in fine. & C. de testa. l. ii.

Alii doctores contrarium sentiunt. s.
q̄ etiam prius confectum non ualeat si
tamen confectum est postquam tabellio
in heresim incidit. ar. C. de here. l. fi. &
C. ad. l. iul. ma. l. quisquis ibi dotes & do-
nationes. aliqui doctores probāt prima
argu. nec contrahentes qui hoc ignora-
bant decipiantur. Alii uero contra te-
nent in odium tanti criminis qd̄ & iura
sic persequuntur. Secundo uidendum
est quis possit tabelliones creare . circa
quod sciendum est q̄ tabellionatus offi-
cium non datur a natura sed conferrur
non ab omnibus sed a paucis & non cū-
ctis confertur. quia non illis quos in su-
perioribus. §. enumerauī . Creare igitur
potest tabelliones Imperator uel ille cui
ipse concesserit priuilegium speciale. ut
est concessum & commissum comitibus
de panico . Item creantur tabelliones
a papa. Item que consuetudo quando
q̄ facit q̄ aliqui creant tabelliones. puta
quia consuetum est aliquos creare tabel-
liones . argu. C. de eman. l. finali. Quan-
uis tamen consuetudo concedat aliqui-
bus tales facere hii possunt dici notarii.
quia in notas redigunt acta coram par-
tibus uel tabelliones quia in tabulis scri-
bunt non tamen habent potestatem &

officium publicum quod tabellionibus
a lege & a iure scripto datur . sed tamen
illud intantum habent in quantum con-
suetudo concedit . Reges autem qui ha-
bent merum & supremum imperium be-
ne possunt tabelliones facere . ut glosa-
tores periti notare & sentire uidentur.
Sed uulnus alius subditus ecclesie uel i-
perio potest eos constituere nisi habeat
priuilegium speciale ut creare possit ab
his qui concedere possunt. ut. s. dixi.

Quidam tamen uoluerunt dicere q̄ co-
mites hoc possunt iteris sue iurisdic-
tionis. licet non habeant priuilegium spe-
ciale. ut i. auten. de tabulis. §. penul. uni-
uersitas etiam constituit tabelliones in
iurisdictione sua . Sed nota q̄ tabellio
constitutus ab iperatore uel a papa uel
eo cui speciali priuilegio hoc indultum
est potest ubicunq; & in francia & etiaz
in anglia uel in hispania. non tantum in
terris eis specialiter subiectis suo officio
uti . & instrumenta conficere . ut ar. ff.
ad. l. rodiam de iac. l. precatior . & C. qua-
dri. ps. l. bene a zenone dummodo priui-
legium sit generale . Secus si speciale
q̄ uidelicet possit is cui concedatur i cer-
tis locis creare. Constitutus autē ab uni-
uersitate infra metas tantum sue iurisdic-
tionis scilicet uniuersitatis constituen-
tis exercere poterit. ar. C. de sum. trini.
l. cunctos. & ff. de offi. pre. urb. l. i. §. ini-
to uero. & l. fi. & de iuris. om. iudi. l. fi. &
ff. de offi. presi. ur. ex quibus. l. uidetur
probari posse q̄ constituti ab uniuersita-
te extra terminos uniuersitatis constituē-
tis non possint instrumenta conficere.
Et nota q̄ non negatur quin instrumen-
ta infra metas illius iurisdictionis conse-
cta fidem faciant extra illam inter homi-
nes illius iurisdictionis & alios forte ali-
bi litigantes postquam constat ea per ta-
lem confecta fuisse. Alii dicunt q̄ ta-
bellio unius loci cum sit publica perso-
na potest ubiq; instrumenta conficere
nisi prohibeatur ab eo in cuius iurisdic-
tionis conficit. potest enim prohiberi p̄
illum. Sunt etiam quidam qui dicunt
q̄ tabellio unius loci potest alibi confi-

cere instrumenta de partium assensu saltem expresso & non erroneo. ar. de iurif. di. om. iudi. l. priuatorum. & ff. e. l. receptum est. & ff. de iudic. l. i. Alii dicunt super hoc consuetudini regionis esse stādum. Tertio loco quero si tabellio fecit aliquod instrumentum falsum. nūquid instrumentis postea per eum confectis credi debet. uidetur q̄ non. ar. ff. qd̄ quisq; iur. l. penulti. §. illud. & ff. de remili. l. ii. §. is qui. & l. nō omnis. §. a barbaris. & ff. de suspec. tut. tutor quoq; §. nunc uidendum est. & §. si autem ipse. & C. de suspec. & ar. l. si aliquid libro. x. ar. contra. ff. de iudi. per minorem. Nam & qui semel male iudicauit non prohibet̄ iterum iudicare. C. de accusa. l. iiii. Itē est ar. aliud ad hoc. ff. d̄ eden. l. si quis ex argentariis. §. i. Idem uidetur in teste. ff. de his q. no. isa. l. i. l. i. i. Ad istas cōtrarietates soluendas dicunt quidam maximi doctores q̄ nisi postea fuerit priuat⁹ uel interdictus uti officio per sententiā ualent instrumenta per illum confecta postq̄ uero est interdictus nō. ut ar. ff. de donatio. l. post cōtractum. Alii autem dicunt uera esse prima ar. §. q̄ nō creditur instrumentis postea per eum confectis & q̄ suspecta ammodo habentur. Nam qui semel est malus semper presumitur malus. ff. de accusa. si cui. §. istud quod est intelligendum cum persona publica est accusata & de falso condempnata & ex tunc dicta instrumenta & dicta ratione persone uigore carent & sic in idem quasi recidunt cum primis & uidetur hic notari in preal. l. si. & aliquid. & C. de suspecto. & ar. & facit etiam in auten. de armis. §. si. ubi notari uidetur q̄ si tabellio delinquat in officio suo non debet posse illud amplius exercere. Item quid si producat̄ aliquod instrumentum quod dicatur esse scriptum per tabellionem autenticum & subscriptionē eius habeat tamen negatur per aduersarium illum esse publicum notarium qui illud confecit an presumetur esse publicus tabellio ex eo q̄ dicit in subscriptione sua. Ego talis imperiali auctoritate no-

tarius. Respondent glosatores q̄ nō imo potest obiici contra instrumentum qd̄ non est confectum a notario publico. non enim nascitur quis ut supra dictum est. immo fit ab illis qui habent potestatem creandi eos. Ideoq; si is qui instrumentum confecit negetur esse publica persona. probari debet cōtra q̄ sit publica persona nisi id sit. notorium. nam ex quo fuit semel non publica adhuc presumitur non publica nisi probetur publica. ut. C. de probat. l. siue publica.

Sed quomodo probatur quis tabellio Nam si per instrumentum tabellionatus qd̄ fuit factum de creatione eius oportet q̄ etiam probetur qualiter is qui illud confecit sit tabellio. & si res in infinitum abiret qd̄ est uitandum. ut. C. de sacrosanc. eccle. l. i. iul. & ff. delega. iii. fidei. §. si quis decem. Debet ergo sic talis probatio fieri q̄ publica fama & communis opinio est talem esse publicum notarium. & q̄ publice confecit instrumenta in singulis pactis & contractibus & ultimis uoluntatibus & iudiciis & q̄ instrumenta ab eo confecta pro publicis habentur in tali ciuitate. & q̄ exercet officium tabellionatus & tanq̄ tabellio fungitur publicis muneribus. ut. ff. ad mace. l. iii. in prin. & ff. de offi. presi. barbarius. Quinymō s̄m quosdam etiā probari potest per instrumentum tabellionatus factum de creatione sua aliquē esse tabellionem uel probari potest per testes qui uiderunt eum creari. Et eodem modo probatio fieri potest si negetur illum qui creauit tabellionem habere auctoritatem creandi tabelliones. s. quia publica fama & cōmunis opinio est q̄ talis habet auctoritatem creandi tabelliones & q̄ ipse publice tota die creat & creare cōueuit notarios. & q̄ notarii ab eo creati pro publicis habentur. & scripturis eorum datur fides. uel probatur per priuilegiū sibi ab iperatore cōcessū qd̄ ostēdetur scriptū māu notarii publici & bulle impatoris munitū. uel per eius exēplū cum insinuatione exemplatum qd̄ q̄nq; aliqui faciunt. Exemplum enim origina-

lis priuilegii cum insinuatione uel cum decreto iudicis accipiunt. Quid enim si tabellio amisit instrumentum tabellionatus nec apparent reges qui per ipsum instrumentum uiderint ipsum constitui notarium. Nunquid sufficit probare se diu officium hoc exercuisse ad hoc possit ne exercere & ad hoc ut fides instrumentis suis adhibeatur tanquam publicis. dici potest quod sic secundum quosdam. ut. ff. ad mace. l. iii. & ff. de iure fil. diuus. & C. de testa. l. i. & preal. barbarius. Verum tamen si questio est de quasi possessione officii potest allegari contra huiusmodi quasi possessionem officii. ff. de re. eorum qui sub tuto. uel cura. sunt. l. qui neque in prin. Non enim presumitur quis tabellio nisi probetur ut supra dixi. Item quid si ille qui non est notarius publice exercuit tabellionatus sed postmodum apparet eum notarium non fuisse. nunquid instrumenta per eum confecta publica erunt & fidem facient. ar. quod sic. ff. de of. pre. barbarius. & C. de testa. l. ii. Ad hoc dicendum est quod si habuit priuilegium ab eo quod habet auctoritatem creandi notarios. licet ex postfacto appareat eum non posse notarium non esse ut quia seruus tunc instrumenta eius ualebunt ut patet in barbario qui fuit a populo electus. & ideo eius sententie ualebunt. Si uero nullum priuilegium habuit tunc communis error non potuit eum facere notarium. ar. C. de iurisdic. om. iu. l. priuatorum non sunt ergo talia instrumenta publica sed priuata & ideo eis non datur fides nisi si cut priuatis. Item & quia dictum est supra. & dicetur infra in multis locis quod scripturis tabellionum datur fides plena sine alio adminiculo per totum romanum imperium. Scripturis autem factis ab aliis personis priuatis non datur fides sine aliis personis priuatis non datur fides sine aliis adminiculis. Non inutiliter hic queri potest an scripturis argentariorum an numulariorum hodie credatur & an suis libris seu codicibus id est scriptis fides adhibeatur. Et sunt argentarii qui deputati sunt ad mensam ad ar-

gentum dandum uel recipiendum. Numularii uero sunt qui aliis pecuniis capiendis presunt. Manifestum enim est quod scripturis eorum olim credebatur & per eas probantur data & accepta. & frequentissime ad fidem eorum recurrebatur. ut. ff. de eden. l. quedam sunt. §. numularios. & in multis aliis. l. eiusdem tituli. Et certe super hoc. si an credatur hodie scripturis argentariorum uel numulariorum uel & an ad eorum fidem decurratur. posset dici argumentando quod sic idem quod olim. si quod credatur. primo quia non inuenitur mutatum. ergo steterit. ut. C. de testamen. l. sancimus. Secundo quia uidetur nouo iure & nouissimo confirmatum. ut. C. de consti. pec. l. ii. in fi. & in auten. de fideiuss. §. fina. Tercio quia hodie iurauit uerum inter se uel comunium ciuitatum suarum omnia legaliter agere. Unde ad instar tabellionum debet eis credi ut prealle. l. quedam. & C. ad. l. cor. de fal. l. si quis decurio. Quarto quia minime publice auctoritatis exigitur in his qui in tabellionibus cum tabellio non possit esse seruus prealleg. l. generali. sed argentarius sic. ut. ff. de eden. l. pretor. §. si seruus. Sed non obstantibus supradictis terminat dominus Acur. contrarium. scilicet ut non sit hodie eis uel eorum rationibus credendum pro se. sed contra se sic cum sint priuatis. ut. C. de probat. l. instrumentum. & l. exemplo. & l. rationes. nam tempore illarum legum in quibus cauebatur argentariis credendum esse publica auctoritate elligebantur. & a fisco forte. ut. ff. de eden. l. argen. §. ideo & forte usque ad certum numerum. ut. C. de epis. & cleri. l. parabolam. sed hodie qui libet est pro uoluntate sui. Item si tabellio perdit officium suum. quod est quandoque. ut quia scribat in alienatione sacre rei. ut in auten. de non alie. §. ad hoc. ut C. de sacrosanc. eccle. l. iubemus nunquid uiciantur sua instrumenta. Dicit quod non ut in auten. de tabel. §. proinde. & facit. ff. de offi. pre. bar. Et hoc est uerum. ar. tamen contra. C. de sen. pass. l. fi. Ultimo quero utrum tabelliones debeant scire iura.

Et uidetur q̄ sic s̄m omnes glosatores ne illicitos actus celebrantes puniantur. ut C. de sacrosanc. eccle. l. iubemus. §. hiis tabellionibus. quod est ualde contra quosdam nostros pigros tabelliones quos dum magis ignorare ut ita loquar q̄ scire delectat. dicunt artis notarie cognitionem habere ex quibusdam formulis usu aliquali satis leuiter capiendis adducentes exempla quorundam tabellionum quos fortuna cum illis formulis quas a seipsis absq; rationibus aliquibus s̄m consuetudinem quandam habuerūt recto tramite deduxit. sed illis fraterno affectu consulo ab huiusmodi opinione erronea & ignorantia & periculum inducente resiliere ne uelut ceci palpantes & fortune se committentes cadant plerunq; improfundum & omnino submergantur.

Quid sit contractus & de contractuum diuisionibus. rubrica.

Tria sunt de quibus tractatur in libro nostro notularum ut in fine prohemii ipsarum dictum fuit. s. de contractibus. pactis. & instrumentis. Et primo de contractibus & ideo intitulatur hic primo loco rubrica. **Quid sit cōtractus zc.** Visa aliquali cōtinuatione descendendum est ad tituli diuisionem. Nam diuisio optimum preparatorium est & multa bona facit. Tria enī operatur diuisio. Animum legentis incitat. Mentem intelligentis preparat. Memoriam artificiose reformat. ut insti. de legi. §. sed non usq; & de exceptione. do. l. i. & nota. in prohemio institu. in. §. igitur. Diuido igitur in partes tres titulum istum. In prima parte tractatur de diffinitione contractus. In secunda que incipit ibi. **Contractuum zc.** de diuisione contractuum. In tertia dicitur ex quibus consistat contractus. & incipit ibi. **Visis igit zc.** Redeo ad primam partem in qua dicitur quid sit contractus & eam expono hoc premissis. quia ad hoc ut bene possis scire diffinire contractum

oportet scire q̄ hec dictio contractus sūmitur tribus modis. proprie & improprie & magis improprie. nec est de hoc mirandum. nam uerba habent propriam significationem & impropriam in iure & in nostra arte sepe utimur aliquo uerbo proprie & improprie ut est uide re in uerbo do. Proprie enim dare est rem accipientis facere. ut in instit. de ac. §. sic itaq; & in ista significatione utimur isto uerbo do in instrumentis in quibus intendimus q̄ res transferatur de uno in alium. Quandoq; in proprie accipitur uerbum do. ut do idest concedo. & hoc modo utimur eo in instrumentis ubi solus usus conceditur. ut cum dicimus talis dedit & locauit zc. Secundum igitur suam propriam significationem primo describamus contractum. postea s̄m impropriam tertio de magis impropria aliqua discutienda erunt. Diffinitio quid est contractus. certe contractus est proprie quando ultro citroq; oritur obligatio. ut. ff. de uerbo. signi. l. labeo. Posita diffinitione exponamus eā. Dicit. n. contractus est proprie idest dicere contractum diffinitio s̄m propriam significationem. ita q̄ istud uerbum proprie est uerbum diffinientis. Sequitur postea quando ultro citroq; ultro idest quādo aperte illa citro idest aperte ista oritur obligatio q̄ si diceret ubicūq; duo uel plures contrahunt simul. & aperte unius nascit obligatio & aperte alterius etiam nascit obligatio talis obligatio sui natura hinc inde ille proprie est contractus. Et ponuntur hic exempla primo in uenditione. Venditor enim qui uendit rem obligatam emptori ad rem tradendam. uel interesse prestare & emptor ad precium soluendū uenditori. ut pbat. ff. de actio. emptio. l. exēpto & l. iul. §. offerri. & l. i. in princi. Secundo ponitur exemplum in locatione. ut si do tibi domum ad pensionem pro. x. non obligor tibi ad pacendum te uti domo usq; ad finitum terminū. & tu obligaris soluere pensionem cōgruis tēporibus. ecce quo quomodo ab utraq; parte in istis contractibus obliga

iones nascuntur. & sic proprie dicuntur contractus. Datur etiam exemplum de instrumento arrarum q̄ potest dici propter multas promissiones factas in illo instrumento arrarum hincinde. Sed an in simplici contractu arrarum possit dici q̄ sit proprie contractus ut puta uen didisti domum pro. x. do. v. pro arris. an ista simplex datio arrarum erit proprie contractus si dicis obligati sumus in uicem ad rem tradendam & ad precium soluendum hoc est de natura contractus precedentis .s. uenditionis non propter arras. unde uidetur q̄ ego qui do arras non sim obligatus. sed tu qui recepisti si ue non perficias contractum uenditionis super quo arre date fuerunt ad duplum siue discedamus a contractu de comuni consensu ad id quod dedi redendum es obligatus. ut instit. de emp. & uendi. §. i. ibi tamen. & sic non uidetur proprie contractus cum hincinde non nascitur obligatio sui natura. preal. l. labeo. ff. d. uerbo. & re. signi. Contractus est tamen ipsa datio arrarum. ut. C. de fide instru. l. contractus. Et uidetur ibi conuinci q̄ sit proprius in glo. do. Ac. dum dicit ibi glosa. quo ad donationem & transactionem in proprie loquitur quo ad omnes alios contractus de quibus ibi fit mentio proprie & fit tamen ibi mentio de contractu arrarum. ut patet dicta. l. contractus. i. pri. & hoc dicit littera summe nostre usq; ad §. improprie. Extra litteram collige super isto titulo q̄ obligatio nascitur ex contractu. Primo enim fit contractus tanq̄ pater & postea nascitur obligatio tanq̄ filia. ut insti. de obli. in. §. sequens. & in rubrica etiam dum dicit ibi de obligationibus que ex contractu nascuntur etc. Postea ex obligatione nascitur actio ut neptis. ff. d. procura. l. licet. §. ea obligatio.

Secundum exemplum extra litteram collige super exemplo primo posito in littera q̄ uenditor tenetur rem tradere emptori uel interesse prestare. Sed potest hic queri an interesse sit in obligatione & petitione ita q̄ possit in libello peti si res non tradatur. uel an debeam pete

re rem tantum in libello & condemnatio postea fiat in interesse si non tradat rem uenditor. Dicunt quidam q̄ possum petere in libello iter esse. unde dicam uenditori uis tradere si dicat nolo possum formare libellum in quo petam interese. ut ar. ff. de actio. empr. l. i. in principio. Alii contra dicunt enim rem tantum debere peti in libello. & si non tradatur tempore sententie condemnatur in interese. & sic dicunt interesse uenire in condemnatione. non autem in petitione. p. l. ff. d. uerb. obli. si quis seruum sti. fuer. §. si.

Domi. autem Acur. dicit q̄ petam sic in libello peto ut rem tradas talem. & si non tradas peto interesse. quod tutius sibi uider. Et quod dixi tibi q̄ fiat condemnatio in interesse quando uenditor non uult rez tradere. uerum est si emptor contentetur de interesse. Sed quid si uult precise rem habere an potest. Dixit. M. q̄ sic si habet eam uenditor. sed si non habet fiet condemnatio in interesse. & p se allegauit. ff. de rei ue. l. qui resti. & ff. de uerb. obli. l. ubi. autem. §. si. Do. autem Azo. Io. & Bu. dicunt uen. sp libera ri prestando interesse qui si habet rem et allegant. ff. de actio. empr. l. i. in prin. & C. eo. l. si traditio. & C. de fide instru. l. contractus cum aliis multis similibus. Cum enim his legibus dicatur q̄ uenditor tenetur rem tradere uel interesse prestare. patet q̄ alternatiue debet uenditor. ergo ei uenditoris erit electio. dare quod uult uel rem uel interesse. Na in eo quod alternatiue debetur debitoris est electio. ut. ff. de iur. dot. l. plerunq; & ff. de eo quod cer. loc. pet. l. non utiq; Potest & pro opinione prima domini. M. si quis uult eam seruare ut magis equum hoc etiam aliud pro alio inuito creditore solui non potest. ut. ff. si cer. pet. l. ii. §. i.

De decisione huius questionis dic ut in instit. de em p. & uen. §. precium autem. ibi in quada glosa. que incipit tradatur. aut quia uenditor habet rem penes se & tunc non teneat sententia. Aut non habet & tunc aut. desit eam suo dolo habere puta in fraudem emptoris &

tunc sententia teneat. Aut sine dolo & culpa & tunc non tenetur uenditor, quia quicquid accidit in re uendita sine dolo & fraude uenditoris, uenditor securus est ut in *insti. de emptio. & uendi. §. cum autē.*

Quando autem quis permittit factus facere uel aliquod dare, utrum debeam illud tantum promissum petere uel possum etiam petere interesse in libello, deo dante dicam. *§. de pactis super tertia diuisione.* Item nota extra litteram ex parte emptoris, quod emptor tenetur precium offerre uenditori, ut *ff. de actio. emptio. l. iul. §. offerri. & nedum offerre sed etiam soluere. ar. ff. de actio. emptio. l. qui pendente.* Sed dici potest quod etiam apud alium deponere potest emptor si habet uenditorem suspectum, ut *ff. de solu. l. solutus.* Super secundo autem exemplo posito in littera, *l. de contractu locatio nis scias* quod ad multa tenetur locater conductori & e contra que non dico propter breuitatem, & quia plene sunt facta in aurora, in principi quinti capituli de locationibus. De tertio autem exemplo ponitur in littera, *l. de contractu arrarum* dicat prout in aurora dictum est super instrumento arrarum in principio libri huius. Viso & declarato quid sit contractus proprie uidendum est quid sit contractus improprie. Contractus improprie est ut dicitur in littera quando ex una parte tantum nascitur obligatio, & ita colligit *preal. l. ff. de uerbo. signi. labeo. & de hoc expedit* quod dantur exempla, & habent quidam in littera exemplum de contractu mutui quod satis bene ponitur. Nam si mutuo tibi tu es mihi obligatus ad tantundem reddendum, ut *ff. si cert. peti. l. ii.* Ego autem qui mutuo in nihil sum tibi obligatus. Et ita patet quod ex una parte tantum oritur obligatio, unde improprie contractus est & de natura mutui scilicet quo tempore sit & qualiter contrahatur dicitur in tertio capitulo de debitis. Potest etiam poni exemplum in donatione que dicitur contractus, ut *C. de fide instrumento. l. contractus. & C. de prescriptio. xxx. anno*

rum. l. si quis emptionis. §. improprie tamen, quia oritur obligatio ex una parte tantum, ut *ff. de uerbo. & re. signifi. l. labeo.* Declarato de contractibus propriis & impropriis. Sequitur uidere de magis impropriis contractibus. Magis improprie contractus dicitur quando ex nulla parte oritur obligatio & liberatio, & datur exemplum in transactione in qua pono casum in terminis propter rudes ut peto petebam a te. *C. tu dicis non debeo. ego nolens litigare uenio ad quamdam concordiam & remitto tibi ius meum pro decem quas mihi das. ego dicor transigere* id est ab actione mea transire, & dicitur ista transactio contractus, ut de fide instrumenti, *l. contractus licet impropria* significatione, quia si tu das decem, & ego remitto ius de. *C. non nascitur obligatio ab aliqua parte. ymo tollitur illa que erat saltem naturalis licet civilis remaneat.* Unde potius dicitur distractus quam contractus quia interponitur ad destruendam obligationem non ad inducendum. Sed do. *loh. dicit* quod iocatur contractus quia de consensu pretium fit, unde contractus id est simul tractus, uel concorsensus. Unde super transactione duo trahunt uel simul consensunt, & propterea dicitur contractus licet in magis impropria significatione, ut *§. dixi.* Ex littera potes notare super ista transactione quid sit transactionis definitio. Transactio est de re dubia lite incerta neque finita non gratuita pactio, quam definitionem non expono quia supra fuit exposita & declarata in instrumento transactionis. Et nota quod transactio habet fieri aliquo dato uel retento uel premissio, ut *C. de transactio. l. transacti.*

Item nota quod ex transactione non nascitur actio parte transigentis, ut si remitto tibi ius meum de. *C. quas dicebam te debere. & conueni per pactum quod debeas dare decem mihi & non das. non habeo actionem ad illa. x. sed agam pristina actione ad centum. & si opponas quod remissi tibi ego dicam non debet fides seruari non seruanti & hoc nisi promississet illa decem per sti*

pulationem, nam hoc casu agere posse ad decem ex stipulatione. ut. C. de pact. l. cum proponas. & C. de transact. l. siue apud acta. An autem illi cum quo transactum est detur actio certe sic ad repetendum quod dedit si non seruat actor transactionem ut ecce petebam a te. C. & ego remisit tibi ius meum pro. x. quas dedisti & postea incipio petere illa. C. si tu uelis repetere. x. quas mihi solueras potes. ut. ff. de condi. ob causam dam. l. iii. in pri. & ff. de condi. inde. l. eleganter. §. pe. uel si non uis reperere dicta. x. potes excipere de transactione quam tibi feci.

Sed ambo scilicet reperere data & excipere de transactione non potes nisi esset dictum in transactione quod si uenirem contra transactionem tu possis repetere data ratio manente pacto transactionis quo casu utrunque poteris dicere & data repetere & transactionem opponere. ut. C. de transac. l. cum proponas ab ea.

Item nota quod si quis iurat in contractu transactionis non uenire contra transactionem & ueniat postea efficitur infamis. ut. C. de transac. l. si quis maior quod scire prodest ad multa. quia infames regulariter repelluntur a dignitate & a testimonio. ut. ff. de se. l. cassius. & C. de dig. l. ii. & no. plene. ff. de testi. l. iii. in. §. x. l. iulia. & intellige predicta sane. Nam infames a dignitatibus repelluntur siue iuris siue facti sint infamia notati. sed a testimonio ferendo repelluntur infamia iuris notati. sed facti infamia testem non repellit ut glo. dicunt & no. in preal. l.

Sed an periurus est semper infamis. & certe ad hoc ut plene scias an periurus sit infamis sic distingue. cum quis iurat aut iurat de presenti ut puta rem suam esse. uel de preterito ut rem fuisse suam. & tunc non est infamis. ut. ff. de cri. stelli. l. ii. & l. si. Si autem de futuro ut se daturum uel facturum aliquid & ueniat contra iuramentum & pactum infamis est. ut preal. l. si quis maior. C. de transacti. Si contra sacramentum ueniat ut puta quia iurauit quod hodie comederit carnes & non comedit non ita ut hoc no. ff. de his qui co-

tra infamia. l. lutiis. Sed si queras an omnis periurus repellatur a testimonio dicunt domini Acur. & Ioh. quod sic. quia presumitur alias facile periurare. ut. ff. de act. al. accusat. si cui. §. hisdem. & ff. de sacra. l. cassius. Si tamen penituerit & penitentiam peregerit sibi iniunctam quidam possunt testificari quasi sit in integrum restitutus. uel quia post tempus sibi remissa fuit infamia. ad quod facit. C. de his qui no. infami. l. & si seuerior. & C. de nupt. in prealleg. §. i. Sed alii cum quibus est Ioh. contra. quod penitentia facit quo ad deum non quo ad mundum uel publicam uindictam ualeat ar. ff. de ritu nup. l. palam. §. non solum.

Quandoque tamen permittitur uenire contra iuramentum a lege. & tunc non patitur penam periurii. ut. C. de nup. autem. quod eis significata super. l. imperialis. Item si iuramentum esset factum contra legem non seruatur. & potest quis deserre sine pena. ut. C. de le. & consti. l. non dubium. & hec dicta sunt extra litteram circa primam partem. Sequitur postea secunda que incipit contractuum alii sunt & cetera.

De nominato contractu.

Actum est supra de definitione contractus. Sequitur uidere de diuisione contractus. Et est secunda pars libri diuisa a principio in tres partes. Et ad hanc partem declarandam scias duas posse colligi diuisiones contractuum utiles tabellionibus prout mihi uidetur. Prima est contractuum alii sunt proprii alii improprii etc. quam exponas ut supra in principio dixi. Secunda diuisio contractuum est hic in littera que talis est. contractuum alii nominati. alii innominati alii magis innominati. Circa quam exponenda ante uideamus de nominatis & deinde de innominatis.

Et de nominatis duo dicas. Primo qui sunt contractus nominati & exempla de hoc. Secundo quare dicantur nominati. nominati sunt illi qui habent suum nomen proprium

& singulare datum & attributum a lege ut ecce uendo tibi domum meam pro precio .C. librarum Bonon. istud negotium baptizatur a lege & nuncupatur emptio & uenditio. ut ff. de pactis. l. iuris gentium in prici. & ff. de prescrip. uerb. l. naturalis. primo responso. & est istud nomen proprium illius negotii in tantum qd aliud negotium non posset sibi assumere istud nomen. Item est singulare. quia istud negotium. s. cum uendo tibi domum pro .C. non posset sibi assumere aliud nomen. unde non posset dici locatio nec comodatum. Et sic aliud nomen non posset sibi assumere.

Datur aliud exemplum. ut ecce do tibi domum ad pensionem usq; ad annum pro .x. libris. istud negotium nominatur locatio & conductio & est suum nomen proprium & singulare quia aliud negotium non posset sibi assumere istud nomen. nec ista locatio posset sibi assumere aliud nomen. Et non credas pueriliter ut quidam credunt qd locatio & conductio sint duo contractus. sed est unus tantum ex quo nascuntur due obligationes. Item datur exemplum concessi tibi librum ad corrigendum tuum. tale negotium est contractus nominatus & dicitur commodatum. & de natura huius dic ut habes notatum in aurora super instrumento commodati. Item est aliud exemplum. dedi tibi librum meum in custodia. tale negotium dicitur depositum & de natura huius etiam habes in instrumento depositi. Item est aliud exemplum. si numero tibi ex causa mutui. x. tale negotium est contractus nominatus & dicitur. mutuuum. & de natura eius require in tertio capitulo de debitis.

Item datur exemplum. ego & tu communicauimus bona nostra ad inuicem. tale negotium est contractus nominatus. & dicitur societas. & de natura societatis. s. quid sit societas & qualiter contrahatur societas & de quibus rebus & quibus modis finiatur non dico modo propter breuitatem. sed dicam deo dante in instrumento societatis. Item datur ex-

emplum tale dedi tibi librum meum sub pignore pro .x. quas mihi mutuasti. tale negotium dicitur pignus. & est contractus nominatus. ut ff. de pac. l. i. §. si. Et nota hic qd si do rem pignori datur mihi pignoratitia actio directa ad pignus repetendum soluto toto debito uel alias satisfacto. non ante. ut ff. de pigno. l. si rem. §. omnis pecunia. Sed queritur an nascatur ista actio. s. pignoratitia ex solutione debiti. Et certe dicit Ac. qd non sed ex contractu dudum inito hodie nascitur actio. sicut est uidere in actione tutele que nascitur demum finita tutela. sed non ex gestione male facta. ut ff. de tu. & ra. di. l. si tutor in fine. & l. seq. Item est simile in actio. ex stipulatione pro dote. nec enim nascitur nisi finito matrimonio uel nisi uir uergat ad inopiam. nec tamen nascitur ex dissolutione matrimonii. ut ff. solu. matri. l. hec actio. Sed quidam dicunt in predictis casibus actionem prius nasci. sed non posse intentari nisi postea. An ergo prescriptio prius currat circa actionem pignoratitiam qd nascatur. Respondet glo. domini Acur. qd non quia agere non ualent non currit prescriptio. ut C. de an. excep. l. i. in fi. Item nota qd datur contractus pignoratitia creditori contra debitorem si alienam rem pignoraui uel maleliciose in pignore uersatus est. ut quia sciebat rem se non posse obligare. quia uerita a testatore erat obligatio. ff. de pignori. actio. l. si rem alienam. i. §. Sur & alii contractus nominati ut stipulatio. ut ff. de pact. l. i. in fine. Item donatio est contractus hodie nominatus in quosdam cum nascatur hodie in ea obligatio solo pacto & consensu. ut C. de donatio. l. si quis argentum. §. penulti. & ff. de rerum permutat. l. i. §. item emptor.

Viso ergo qui sunt nominati contractus per exempla. uidendum est quales dicantur nominati. & rationem hinc hic tantum reddam. quia hoc infra melius exemplificabitur. Dicuntur ergo nominati quia speciale nomen sibi & proprium assumpserunt. ut ff. de pact. l. i.

iuris gentium. in prin.

De contractibus innominatis.

Is denominatis. Sequitur uide-
re de innominatis. Et dicam duo
uobis ex eis. Primo qui sunt cō-
tractus innominati. Secundo quare di-
cuntur innomiati. Postea tertium extra
litteram tangam. Contractus inominati
comprehenduntur sub istis quatuor uo-
cibus sub do ut des. facio ut facias. do ut
facias. facio ut des. Et dat de primo exē-
plum. pueni tibi dare librum ut dares e-
quum contractus innominatus est com-
prehensus sub uoce do ut des. & nota q̄
talis cōuētio est nuda nec ego sum astri-
ctus tibi ad dandum nec tu mihi. ut. C.
de re. permut. l. ex placito. & hoc est ue-
rum quando res non est data ab aliqua
partium sed re data ab una partium ue-
stitur conuentio rei interuentu a pre dā-
tis. ut. ff. de pac. l. iuris gen. §. sed si aliū.
& nascitur actio danti contra accipientē
prescriptis uerbis que datur ad interesse
meum uel ut des quod conuenisti. Et si
maluero possum repetere quod dedi p
conditiōem ob causam. ut. ff. de prescri-
ptio. uer. l. naturalis. si autem do rem.

Item nota qd̄ dixi conueni dare ut da-
res pacto simplici. non autem dico q̄ p-
missum fuerit per stipulationem. quia
tunc esset contractus nominatus. s. stipu-
latio & statim nasceretur actio ex stipul.
ut. C. de re. permut. l. ex placito. Et pos-
set assimilari iste contractus innomina-
tus. s. do ut des uenditioni. In uendi-
tione enim datur precium ut res detur
non tamen potest dici q̄ sit uenditio. qa
uenditio esse non potest sine pecunia nu-
merata. ut insti. de emp. & uen. §. item p̄-
cium in pecunia. De secūdo dat exē-
plum. s. de facio ut facias. ut ecce conue-
nio tecum uel paciscor de edificando do-
mum in tuo solo ut tu edifices i meo. uel
conuenio de scribendo librum tibi ut tu
mihi scribas. contractus innominatus ē
sub uoce facio ut facias & est talis con-
uentio nuda etiam ut dixi supra in alia.

Nec ego ad faciendum tibi nec tu mihi
astrictus es facto nondum adimpleto ex
aliqua parte. Si autem feci quod conue-
ni uestita est conuentio ex parte mea &
nascitur mihi actio prescrip. uerborum
contra te. ut facias quod conuenisti. uel
ut interesse meum mihi prestes. ut. ff. de
prescrip. uer. l. naturalis. §. sed si facio ut
facias conditio ob causam non habet lo-
cum quia facta non repetuntur. & caue
tibi quia dico conueni uel pactus fui te-
cum. non dico q̄ stipulatione fuerit p-
missum quia tunc esset nata actio in con-
tinenti propter stipulationem interposi-
tam. ut dixi in casu precedenti. & posset
iste contractus assimilari mandato. non
tamen est mandarum. ut. ff. de prescrip.
uer. l. naturalis. §. sed si facio ut facias in
uer. si hoc titius. Datur exemplum de
tertio scilicet d̄ do ut facias. Circa quod
sic distinguas. quia si do tibi ut facias ali-
quid aut est tale factum quod consueuit
locari illud quod debes facere. ut puta
debeo tabulam pingere uel librum scri-
bere. ista enim locantur tota die & tunc
si do tibi pecuniam pro illo facto certe
erit contractus nominatus scilicet loca-
tio & conductio. Si autem do tibi rem
aliam puta equum uel uinum pro illo fa-
cto. quod facere debes est contractus in-
nominatus sub uoce do. ut facias que
conuentio nuda est antequam dem rem
tibi. ut dixi in aliis in aliis supradictis.
sed re secuta uestita est conuentio ex par-
te mea. & datur mihi prescriptio uerbis
actio ad id quod mea interest quia non
facis quod facere debes. uel conditio ob
causam ad repetendum quod dederam.
ut. ff. de rescrip. uerb. l. naturalis. §. au-
cum do ut facias. Si autem est tale fa-
ctum quod non consueuit locari. ut pu-
ta do tibi ut manumittas seruum. tale enī
negocium non consueuit locari. tunc si
non manumittas infra statutum temp⁹
a nobis uel si non fuit statutum tempus
nō manumittas infra tēpus legale quod
est duobz mensium. ut. ff. qui sine manu.
ad liber. pueni. l. si. siue dedi rē siue pecu-
niā etiā si in isto casu innomiatus tractus

est & datur mihi prescriptis uer. actio. ad interesse uel conditio ad repetendum quod dedi. ut. ff. de prescrip. uer. l. generalis. §. at cum do. **Quantū** uidetur in p̄dicto casu proximo distingui quando datur pecunia quia si datur pecunia ut species & ille non manumittat infra tempus uel peniteam ante manumissionem qđ possunt habeant locum predictae actiones. Si autem detur ut quantitas pecunia & ille non manumittat infra debitum tempus lex faciat eum liberum & tunc non habent locum ille actiones. s. conditio ob causam. & prescriptis uer. ut no. in preal. §. at cum do. Datur exemplum de quarto. s. de facio ut des. conuenio te docere artem notarie ut des decem corbes frumenti iste est contractus innominatus sub uoce facio ut des & caue quia dico qđ cōueni facere ut dare aliam rem q̄ pecuniam quia si dares pecuniam caderet in alium contractum. s. locationis & conductionis. ut dixi supra in alio exemplo. Ponamus ergo qđ feci quod conueni & tu non das qđ conuenisti. certe in isto contractu datur actio de dolo. ut. ff. de prescrip. uer. l. naturalis. §. qđ si faciam ut des. Et que sit ratio qđ in aliis tribus datur prescript. uerb. in isto aut dat de dolo. ibidem notatur quod n̄ dico propter breuitatem. sed & in predicto casu datur quandoq; prescript. uer. actio. ut dicto. §. not. & etiam notatur in instrumento locationis deseruendo capitulo quinto. Viso ergo qui sunt innominati contractus. uidendum est quare dicantur innominati & littera reddit rationem unam. quia nomina eorum sunt ita nominata & uaga qđ non uni negotio tantum specialiter attribuuntur sed possunt attribui multis nominatis & innominatis & ideo quia nomina multum uaga habent innominati dicantur. sed nominati sumpserunt sua nomina specialia que non possunt aliis attribui. Sed si opponatur nonne permutatio satis uideatur habere elegans nomen. Respondeo permutatio est generale uerbum pertinens ad uenditionem & ad omnem con-

tractum ubi hincinde aliquid accipitur sed alii nominati sumpserunt sua nomina specialia. At cū datur certa species p̄ altero caruit noi speciali Nam plura sūt negocia q̄ uocabula. ut. ff. de prescrip. uer. l. natura. Sicq; re tinuit generale nomen. unde dicit innominatus scilicet nomine speciali & not. hoc. C. de rerum p̄mu. in glo. posita. §. in rubri. Potes & aliter respondere huic opinioni. s. qđ illi dicantur contractus nominati ex quibus nascitur actio in continenti cum sint celebrati. ut in emp. & uendi. & in cōmodo & similibus. at in permutatione nō nascitur actio nisi re secuta & tunc nascitur actio ex pacto preambulo non autem ex datione rei. & sic est secunda ratio quare dicantur contractus innominati. que ratio est. ff. de pact. l. iuris gentium. §. i. in glosa ibi posita. & in insti. de empt. & uendi. in. §. item precium. Extra litteram quero primo quomodo cognoscuntur isti duo contractus innominati. s. quādo sit facio ut des. uel do ut facias. Respondeo si primo conuentum est de dando ut fiat est do ut facias Si primo de faciendo est facio ut des. ut not. ff. de prescrip. uer. l. naturalis. §. at cum do. Secundo extra litteram collige optimā differentiam inter contractus nominatos & innominatos que talis est. in contractibus nominatis nō habet locum regulariter penitentia. Vnde si uendidi tibi re pro decem uel locaui. & uelim penitere non possum. ut. C. de actio. & oblig. l. sicut. Fallit quandoq; ut in mandato. ut in insti. de manda. §. recte. Item in societate. ut. ff. pro socio. l. sed & socius. §. fina. Item in deposito. Nam si deposui penes te aliquam rem. ut post mortem tuam tantum eam mihi reddas possum & ante mortem tuam repetere si mutuo uoluntatem. ut. ff. depositi. l. i. §. penulti. Sed in contractibus innominatis locum habet penitentia. ut puta dedi tibi aliquid ut romam uadas. ego dans possum penitere. & datum repetere indemnitate tamen tua seruata. Nam si tua interest accepisse non ob hanc cau-

lam. uel quia sumptus iam ob hanc cau-
 sam feceras . ut quia emeris martica uel
 alia necessaria ad proficiscendum habe-
 tur ratio indemnitatis tue. ut. ff. de con-
 di. ob cau. dam. l. si pecuniam in prin .
 & si tibi de indemnitatem tua satisfaciam.
 res illas emptas causa itir eris pro quib²
 satisfeci indemnitati tue ad te condice-
 re possum. quia sic dampnum habere no
 debes ita nec lucrum sentire. ut. ff. de co
 di. ob cau. l. si pecuniam. §. sed si accepe-
 rit . Item no. q² possum petere in istis
 contractibus innominatis re integra. i.
 antequaz iueris romam. uel anteq² ichoa
 ueris ire. postea non. ut. ff. d. condi. cau.
 dot. l. quid seruus. Item nota q² qui de-
 dit poterit repetere qui autē accepit nun-
 quam potest . quia dans iam adimpleuit
 contractum a parte sua. Et nota idem es-
 se in do ut des & in permutatiōe. ut hoc
 notatur. ff. de conditio. cau. dot. l. si pe-
 cuniam. Item nota q² dicunt glosato-
 res q² ea ueniunt in istis contractibus in-
 nominatis regulariter qui ueniunt i istis
 nominatis quibus assimilant. ut ecce do
 ut des similatur uenditioni. Sed si uende-
 rem tibi domum pro decem & res uen-
 dita periret dolo uel culpa mea teneor .
 ut in instituti. de empti. & uendit. §. cum
 autem precium. Si uero accipio rem tu-
 am ex contractu innominato ut dem li-
 brum meum & pereat propter culpam
 meam teneor. ut no. ff. de prescrip. uer. l.
 naturali i fine .

Sequitur uidere de magis innomina-
 tis contractibus.

Ictum est de nominatis & inno-
 minatis contractibus. Sequitur
 uidere de magis innominatis
 contractibus. Magis innominati con-
 tractus dicuntur pacta quod uocabu-
 lum est ita largum & generale ut pos-
 sit attribui nominatis & innominatis cō-
 tractibus. ut. ff. de pac. l. labeo. unde si
 queratur a te de emptione & permutatio-
 ne qui contractus sint. & tu uelis respon-
 dere est quoddam pactum . bene potes

hoc respondere quia ita est largum uo-
 cabulum qd² optime conuenit illis no-
 minatis & innominatis contractibus .
 Item pactum est tam generale uocabu-
 lum ut nedum respiciat ea que inducūt
 obligationem sed etiam ea que dissoluūt
 eam ut dicantur pacta. ut. ff. de pactis. l.
 tale pactum . unde dicit lex conuentio-
 nis nomen quod in idem recidit cum pa-
 cto adeo generale est ut nullus sit con-
 tractus nullaq² obligatio quin habeat in
 se conuentionem. ut. ff. de pac. l. i. §. con-
 uentionis uerbum.

Sequitur tertia pars tituli que incipit
 Visis igitur ꝛc.

Sta est tertia pars tituli huius in
 qua dicitur ex quibus consistat
 contractus. Et certe potest di-
 ci q² ex tribus consistunt scilicet ex per-
 sonis nisi persone enim essent non posset
 esse contractus. Item consistunt ex re-
 bus super quibus fiant cōtractus. Et no.
 q² rei uerbum generale est ut compre-
 hēdat pecuniam speciem & facta etiam .
 ut. ff. si cer. pe. l. i. in fi. Item consistūt
 contractus ex obligationibus que obli-
 gationes habent reddere contractū uti-
 lem & efficacem. de quibus est uidendū
 Et primo de personis. Nam parum esset
 ius nosces si persone quarum causa sta-
 tutum est ignoraretur . ut insti. de iure
 natura. genti. & ciui. §. si.

De personis & personarum diui-
 sionibus rubrica. Et sex fiūt diui-
 siones.

Ictum est supra infine precedē-
 tis rubrice q² contractus ex tri-
 b² cōsistūt scilicet ex pignorib²
 & obligatiobibus de quibus omnib² in-
 tendit liber noster tractare . Verū qa
 psone sunt digniores ombnibus de qb²
 loquimur. ut in insti. de iur. gen. natura.
 & ciuili. & ff. de edil. edic. l. iustissime. &
 in uirgilio celestisq² illi origo ē. ut not.
 in istitu. de iur. natur. gent. & ciui. §. si.

Pronaꝫ cum spectent animalia singula
 terram os hominis subline dedit celum
 qꝫ uidere iussit & erectos ad sydera tolle
 re uultus. Ideo de personis primo uult
 tractare. tanqꝫ de dignioribus quia di
 gniora sunt prefrēda. ut. ar. ff. d. acqui.
 re. do. l. i. Diuiditur autem titulus iste
 in sex partes. quia sex ponit diuisiones
 personarum. Prima respicit sexum di
 cens. Hominum quidam sunt masculi
 quidam femine & quidam hermofrodi
 te. Masculi sunt qui agunt & gignunt. &
 sic duas proprietates dicunt .i. agere &
 generare. Femine sunt que patiuntur cō
 cipiunt & pariunt & sic ista littera attri
 buit eis tria. dicuntur enim pati sed ma
 sculi agunt. Item concipiunt ex semine
 hominis massam quandam circa quod
 consueuerunt dicere nostri doctores
 quoddam quod non reputo multum uti
 le nec congruum arti nostre scilicet qꝫ
 illa massa quam concipit mulier stat sex
 diebus tanqꝫ lac. postea nouem diebus
 stat in sanguine. postmodum in .xii. effi
 cī caro. In. xviii. postea accipit mem
 bra. unde uersus. Sex in lacte dies tres
 sunt in sanguine terni. Bis seni carnem.
 ter seni membra figurant. Item dicū
 tur femine parere unde dicitur. Gaudio
 concipiunt cum dolore autem pariunt.

Hermofrodite sunt qui habent utrum
 qꝫ sexum masculinum & femininum. sed
 si plus incalescit masculino censetur ma
 sculus & ad ea admittatur ad que admit
 tuntur masculi. ut legitur & not. ff. de
 statu hominum in. l. queritur. Si autem
 plus preualet femineus sexus censetur
 femina & ea sibi denegantur que mulie
 ribus denegata sunt. que infra statim di
 cam. Et nota ex eo qd' hic dicitur si plus
 preualet & est. preualere & optinere est
 quod plus est. ut. C. de donatio. l. fanxi
 mus. §. ne autem littera expedita & de
 clarata circa primam diuisionē. Que
 ro extra litteram quare fuit posita talis
 diuisio hic. Et respondeo qꝫ notabiliter
 ponitur ut ex hoc sciamus qꝫ in multis
 est deterior feminarum conditio qꝫ ma
 sculorum. ut. ff. de stat. homi. l. in mul

tis. & ut sciamus qꝫ a multis repelluntur
 femine ad que admittuntur masculi.

Repelluntur enim femine ab officio
 iudicandi quia iudices esse non possunt.
 ut. ff. de iudic. l. cum pretor. §. non au
 tem. Item repelluntur ab arbitrio. qꝫ
 in femina non potest compromitti tan
 qꝫ in arbitrium ut cognoscat de iure ad
 similitudinem ordinis iudiciorum. v. C.
 de recepet. l. si. Sed an arbitratrix esse
 possit ut cognoscat amicableter & tan
 qꝫ uir bonus cognosceret. colligebat do
 minus meus Franciscus qꝫ sic per preal
 lega. l. si. C. de recep. ex eo quod ibi legi
 tur qꝫ mulieres separentur ab omni iudi
 ciali agmine. sed arbitrator non seruat
 ordinem iudiciorum. ymo prout sibi ui
 detur de bono & equo terminat nego
 cium. Et sic ex littera illa dicebat ipse qꝫ
 non prohibebatur esse arbitratrix. & est
 hic in sua glo. de hoc. Et ita no. hic qꝫ est
 arbiter & arbitrator. arbiter enim qui
 cognoscit ordine iuris seruato. coram eo
 enim datur libellus sicut coram iudice
 ordinario ut no. C. de lit. conte. autem.
 offeratur. & ff. de arbi. l. i. qui libellus
 scribitur in actis per tabellionem quem
 arbiter debet habere qui scribat totum
 processum sicut fit in iudiciis. & postea
 lis contestatur super dicto libello & iu
 ratur de calumpnia ab utraqꝫ parte &
 scribitur contestatio & iuramentum in
 actis. & dantur termini & fiunt probatio
 nes & omnia ad similitudinem iudiciorū
 debet iste arbiter per tractare. ut. ff. de
 arbi. l. i. & a dicto istius non appellatur
 ymo stari oportet. siue equum siue ini
 quum sit. & sibi imputet qui compromi
 sit. ut. ff. pro socio. l. societatem. §. arbi
 trorum. & l. diem proferre. §. stari. ff. de
 arbi. Arbitrator ē qui cognoscit ami
 cableter. nec tenet si n̄ uult seruare or
 dinem iuris sed ueritatem inquirat a
 partibus & ab amicis utriusqꝫ partis pro
 ut sibi uicetur. de bono & equo determi
 nat negocium. & potest auferre quan
 doqꝫ de re unius & dare alteri si sibi ui
 detur. ut hoc not. ff. de arbi. l. pompo
 nius ait. §. recepisse. uerum est si inique

dixerit iste arbitrator . bene potest peti
 q̄ reducat̄ dictum suum ad arbitrium
 boni uiri . ut . ff . pro socio . l . societatem . §
 arbitratorum . Et intelligas qd̄ hic dici
 tur q̄ reducit̄ ad arbitrium boni uiri
 idest iudicis . ut . ff . de uerbo . obli . l . conti
 nuus . § . cum ibi & taliter bene potest in
 femiam compromitti . l . ut sit arbitrix
 hec . d . Fran . Sed hic potest queri de
 quoddam qd̄ sepe accidit si pignora fue
 rit data iniquo arbitratori . & petium sit
 dictum suum reduci ad arbitrium boni
 uiri & ipse uelit pignora retinere pro se
 rencia quam dicit iudex an possit . & di
 cit . d . ac . q̄ non . ar . ff . iudi . sol . l . ii . & . l . pe
 nult . Item potest queri an is qui ini
 que arbitratus est . & uelit iterum arbitra
 ri ipse idem an possit . & super ista questi
 one dicit . d . Ac . argumentando q̄ non . ff
 de arbitris . l . dicere . & . l . quia . ff . de re iu
 di . l . iudex . Et econtra uiderur q̄ pos
 sit . C . quomodo & quando iudex . l . si ut
 proponas & . ff . de arbi . l . qui tamen . Itē
 repelluntur femine a procuratiōe . quia
 procuratrices esse non possunt . ut . C . de
 procura . l . aliena . pro parentibus autem
 suis permittitur eis quandoq; agere ut si
 parentes morbus aut etas nimia impedi
 at agere . nec habeant quemquam idone
 um qui agat pro eis . ut . ff . de procu . l . fe
 minis . & nota . in sti . de exceptio . § . prete
 rea . Item intelligas uerum q̄ femina
 non potest esse procuratrix ad iudicia
 sed ad negocia idest ad uenditiones & lo
 cationes & similia bene potest esse . ut . ff .
 manda . l . idem que . § . papinianus . eodem
 q; libro scripsit & de institutoria . l . sed &
 si quis . § . potius . Item repelluntur femi
 ne a postulando pro aliis . ut . ff . de postu
 la . l . i . § . sexui . & est ratio quidem prohi
 bendi ne contra pudicitiam sexui con
 gruenter alienis causis se immiscant .
 Et ne uirilibus officiis fungatur . Cau
 sa autem prohibendi introducta est a
 Calpurnia improbissima femina que in
 uerecunde postulans & magnatum in
 quietans causam dedit edicto ut in pre
 dicto . § . sexum . Item repelluntur femine
 a testimonio in testamentis . ut in in sti . d

testa . § . testes . In aliis autem contracti
 bus bene recipiuntur . ut . ff . de testa . l . i . q
 testamenta . § . mulier . Et est ratio ne fal
 sitas posset in testamentis committi . ut . C
 de fideicommiss . l . si . quia femine sunt in
 constantes & fragiles . Item repelluntur
 femine a tutela seu cura . ut . C . quando
 muli . tute . offi . fungi possit . ut . ff . d . tuto .
 l . si . Matri tamen & auie permittitur
 accipere tut . filiorum . nepotum suorum
 ut . in auten . matri & auie . C . quando mu
 lier tute . offi . fun . poss . secundum ordi
 nem tamen ut primo mater secūdo auia
 admittatur . & tunc talis tutrix debet re
 nunciare secundis nuptiis . Item uelleya
 no se cō . & omni alio auxilio . ut in autē .
 ut sine prohibitione matres . § . quia ue
 ro . unde tu tabellio qui facies instrumē
 tum quādo mulier suscipit tutelam sem
 per omnia ista ponas in instrumēto eius
 dem tutele . Vnum tamen scias q̄ renun
 ciatio quantum ad hoc q̄ ipsa renunciat
 secundis nuptiis non ualet quia non ob
 stante tali renunciatione poterit facere
 secundas nuptias . tutelam tament amittit
 salua minoribus omni iuris cautela . ut
 in auten . ut sine prohibitione ma . § . sed
 quia . E licet non ualeat talis renunciatio
 in instrumento tamen habet filius ut . § .
 dixi . Quare autem uelleyano habet re
 nunciare dicam . j . de renunciat . Item
 nota ista tutrix preferitur omnibus ali
 is tutoribus preterquam testamentariis .
 ut prealleg . auten . matri & auie . Item
 nota quoddam de quo queritur . quia si
 mater & auia uolunt habere tutelam pos
 sunt . non autem compelluntur . quod ē
 notabile . quia sepe matres nolunt habe
 re tutelam cum sit onus graue & impli
 citum . quod probatur in auten . matri et
 auie . dum dicit ibi textus . matri & auie
 permittimus subire tutelam uel curam .
 Dicunt doctores ergo non coguntur ex
 quo dicit permittimus . Verum est q̄ om
 nes alii tutores quibus defertur tutela
 uel cura uel legitima alia coguntur eas
 subire . ut not . in in sti . de tut . in princi
 pio nisi iustam habeant excusationem .
 quam possunt habere multis de causis .

ut in instit. de excu. tuto. i. g. & per totū

Item nota q̄ non repellitur mater uel auia a tutela filiorum licet sit d̄bitrix uel creditrix ipsorum & debitum manet in sua natura quod non est in aliis tutoribus qui sunt debitores uel creditores pupillorum in quibus & si scitur a principio repelluntur. & si nescitur & admittuntur quia si ipsi taceant creditores perdunt creditum suum & debitores non liberantur a solutione debiti ut. C. qui dare uel qui dari curatores possunt autem. minor. & de hoc ibi plene not. & dicam deo dante super instrumento tutelae in. vii. capi. de hoc plene. Item nota q̄ in principio tutelae matris uel auiae fieri debet inuentarium. Item debet dare fideiussorem qui promittat rempublicam sal. fo. ut in autem. ut sine prohibitione matris. §. ultimo. nisi essent facte tutrices in testamento Tunc enim non satisfaret sicut nec alii tutores testamentarii. ut insti. de satisf. tuto. & cu. in prin. Item femine accusare non possunt de publico crimine. ut in homicidio & similibus publicis criminibus. nisi suam uel suorum iniuriam persequantur. uel mortem propinquorum descendant. ut. ff. de accusa. l. qui accusare. & l. hii tamen. & de hoc plenius dicitur in cap. de iudi. in. g. de accusatore & accusa. item femina non agit populari actione. ut. ff. de popu. act. l. multi. Et est popularis actio cuius executio datur cui liber de populo. ut. ff. de popu. act. l. i.

Vnde si aliquis corrumpit album pretoris datur actio in eum quinquaginta argentariorum que est popularis nam quilibet de populo potest eam intentare ut. ff. de iurisd. omni. iudic. l. si quis. & si duo sint qui uelint ambo agere populari actione magis idoneus est preferendus. ut. ff. de actio. popu. l. i. Et ille cuius interest primo agit populari actione. ut. ff. de his qui de re uel effu. l. si uero. §. hec autem actio. Item deterioris conditionis est femina q̄ masculus in fideiussione. quia non potest fideiubere. ut. ff. ad uelley. l. prima. Item deterioris conditionis est femina q̄ masculus in deposti-

tionē testimoniorum. unde si masculus & femina sint heredes alicuius masculus uelit tenere testamentum & femina etiam penes masculum debet deponi & p̄fertur femine in hoc. ut. ff. de fide instrum. l. si. Item deterioris conditionis est in hoc quia filios non habet in potestate. ut instit. de adopti. §. femine. Sunt & alii casus in quibus deterior est conditio feminarum q̄ masculorum quos non dico propter breuitatem q̄ quia non sunt multum utiles. Patet igitur ex predictis q̄ multis iuris nostri articulis deterior est conditio feminarum q̄ masculorum. ut. ff. de sta. homi. l. in multis. Et contra femina quandoq̄ femina est melioris conditionis q̄ masculus in impetrando ueniam etatis. Circa q̄ scire oportet q̄ aliquando minores desiderant gubernare paternam substantiam uel aurum patrimonium quod bene facere non possunt impediendo minore etatis & si concedatur possunt postea agere contrahe- re & in his que faciunt non petunt restitutionem in integrum. ut. C. de his ue. etatis impe. l. i. Alienare tamen predium non possunt sine decreto etiam uenia petita etatis. ut. l. ii. C. de his qui ue. eta. impe. Et hanc ueniam etatis petunt femine post. xviii. an. masculi uero post. xx. tantum sunt meliores conditionis femine q̄ masculi. & est ratio quare minori tempore petat femina q̄ masculus ueniam etatis. quia citius crescit mala herba q̄ bona. & citius est subdola & auara femina. ut. ff. ad uel. l. sed. si ego in fin.

Item masculus quando impetrat ueniam habet probare ydoneitatem morum. Femina autem numerum annorum tantum probare id est q̄ habeat. xviii. annos ratione superius dicta. ut. C. de his qui ue. etatis impetrauerunt. l. ii. Quae autem forma habeat fieri ista impetratio etatis longum esset dicere. & ideo omit-

to.
 Secunda diuisio & cetera.

Ictum est supra de diuisione se-
quitur de secunda que talis est .
Personarum quedam sunt nate.
quedam nasciture . Nate sunt que sunt
seperate ab utero matris & ediderunt in
lucem idem nate sūt uiue. qui enim mor-
tui nascuntur non uidetur nati. ut. ff. de
uerbo. signi. l. qui mortui . nec talis qui
mortuus nasceretur rumperet testamen-
tum patris. licet non fuisset facta mentio
de eo in testamento illo. ut. C. de postu.
here. l. ii. Nasciture sunt que conce-
pte adhuc in utero matris sunt. & hi pro-
iam natis habentur. quotiens de commo-
dis ipsarum tractatur. ut. ff. de statu ho.
l. qui in utero sunt. puta si eis aliquid de-
legetur & si tractetur de instituendo eos .
nam possunt institui. & potest eis legari
scilicet si nati essent. ut in instit. de leg. i.
§. postumo. Extra litteram etiam quero
quam utilitatem consequamur ex tali di-
uisione . Respondeo magnam quia ex-
pedit nobis nedum personas natas co-
gnoscere . sed etiam nascituras . quam si
paterfa. fecit testamentum habet institue-
re uel legitime exheredare cum causa le-
gibus approbata omnes filios suos ma-
culos & feminas de matrimonio natos i-
porestate existentes & emancipatos. ut i-
instit. de exhere. in prin. & §. nostra ue-
ro constitutio. & nisi ita instituantur uel
exheredent non ualet testamentum qua-
tum ad institutionem . In legatis autem
firmum permanet. ut auten. ex causa . &
in predictis. l. plene nor. & nedum natos
habet ita instituire sed etiam nascituros
de matrimonio legitimo debet institue-
re. ut in instit. de exhere. §. postumi . Et
ex ista institutione scilicet cum dicit quis
instituo postumos uel nascituros. Nasci-
turi ex presenti matrimonio & ex futuro
institui uidentur. ut. ff. de libe. & postu.
in. l. placet. & l. ideoq. Et nisi institueret
ita nascituros ut dictum est. & postea na-
scereretur filius uel filia post mortem sua
uel in uita sua. & ipse testator premorere-
tur . eius testamentum rumperetur quo
ad institutionem . sed in legatis firmum
permaneret . per auten. ex causa . C. de

libe. §t. secundum communem opini-
Sed dominus meus franciscus dice-
bat nil deberi in predicto casu scilicet qñ
filius meus erat preteritus a patre per. l.
i. C. de postu. here. & quod dicitur in au-
ten. ex causa. de here. non ualere testa-
mentum quantum ad istit. in legatis sic .
subaudiebat exheredationis facte a patre
quo casu non ualet institutio sed legata
sic. Nam in tali casu scilicet quando exhe-
redatur a patre & non iuste tñ dicebat
ipse q̄ legata bene ualent licet institutio
non. sed de preteritione facta a patre de
filio dicebat nil deberi scilicet de legatis
& qd̄ sequitur in auten. ex causa preteri-
tionis testamentum manet firmum in le-
gatis ipse referebat ad matrem preterien-
tem quo casu non ualet institutio sed le-
gata sic . unde si pater pretereat postu-
mum uel etiam natum nil debetur ex te-
stamento tali secundum eum & uidetur
hoc notari secundum quod ipse etiam di-
cebat per glosatorem ordinarium in au-
ten. ut cum de appellatiōe cognoscitur .
§. siue igitur. licet in flore nostro uidea-
tur dici q̄ legata debeantur ex tali casu
scilicet q̄ preteritus filius a patre uel na-
tus uel nasciturus licet institutio non ua-
leat. nec facit differentiam quantum ad
hoc inter exheredationem uel preteritio-
nem patris. immo dicit aperte siue exhe-
redetur filius a patre & non legitime si-
ue preteriatur a patre uel a matre & nō
legitime non ualet testamentum quan-
tum ad institutionem sed in legatis fir-
mum manet. & hoc uidetur Acu. & alii
glosatores omnes seruare. ex eo quod le-
gitur. C. de libe. preteri. auten. ex causa.
ut hoc plene notatur etiam in nostra sū-
ma & in flore in rubrica de here. insti. &
in rubrica quibus modis te. rūp. Item
qd̄ dixi postumos instituendos non au-
tem exheredandos. quia non possunt ex-
hereditari hodie cum causam ingratitu-
dinis nō possunt obmittere. ut. C. de iof-
fi. testamen. l. si quis nota. C. de liber. pre-
teri. l. si. in fi. Et ita utilis est diuisio supra
per quam obligimus q̄ non solum natis
sed etiam nascituris necesse habemus p-
b 2

uidere. Item nota q̄ qui sunt in utero profunt quandoq; aliis. ut si mulier pregnans commisit delictum propter quod debet damnari differtur pena sua & custoditur donec pariat. ut ff. de sta. homi. l. imperator. Item prodest qui in utero est matris sue ut in alimentis. ut ff. de uere in pos. mitte. l. i. in princi. Item nota hoc q̄ filium in uentre conceptum potest mulier per decem menses & duos dies ad plus in uentre portare & non plus ut in auten. de resti. & ea que pa. §. si. Ad minus autem oportet portare mulierem filium in uentre usq; ad septimum mensem inchoatum non autem dico finitum unde in sex menses & una die post perfectus partus nasci potest. ut ff. de stat. homi. l. septimo mense. & ff. de suis & legit. heredi. l. intestato. §. si. & predicta ualent ad multa. nam accidit aliquando aliquis decedere relicta uxore que asserit se grauidam ex defuncto et petit se poni in possessionem bonorum defuncti nomine ueris & alimenta sibi constitui. quod potest expresse calumnia eius que se mittit in possessionem petit non appareat. ut ff. de uen. in possessio. mit. l. i. §. si ea. Certe ultra duos dies & decem menses & plus non expectabitur ista mulier quia plus in uentre portare non potest ut supra dixi & si post illud tempus filium pareret non presumitur conceptus ex illo qui decessit quia iam sunt transacti plus q̄ decem menses & duos dies. ut predictis legibus notari uidentur.

Tertia diuisio.

Ictum est supra de duabus diuisionibus personarum. sequitur de tertia que talis est. Omnis homo aut est liber aut est seruus circa quam primo tractandum est qui sint serui. secundo qui sunt liberi. Dicitur enim seruus ille qui nascitur de ancilla mea idest de ea muliere serua quam emeram uel ceperam ab hostibus. uel alio modo habebam eam quia mihi legata

erat ancilla talis. & dicitur iste seruus esse natiuitate. ut instit. de iur. personarum §. serui. Nec respicitur utrum habuerit patrem iste talis qui nascitur de ancilla liberum uel seruum. Nam quantuncumq; liberum habuerit patrem ex quo nascitur de ancilla serua. seruus est quia matris conditio inspicitur in hoc. ut instit. de ingenuis. §. i. & per totum. Item serui nedom nascuntur sed fiunt. Equidem fiunt duplici iure gentium & ciuili. De iure gentium fiunt serui captiuitate. contrahentes enim statuerunt q̄ si aliquis capiebat aliquem de hostibus ipse efficitur seruus capientis. ut ff. de sta. homi. l. & seruorum. intelligas hic q̄ hostes sunt quibus populus romanus bellum indicit. ceteri namq; latrunculi appellantur ut ff. de captiuis & postu. reuersis. l. hostes. Iure ciuili fiunt serui etiam ut ecce aliquis est liber & uult effici seruus potest de iure ciuili si ista interueniant. Primo q̄ sit maior uiginti annis. ut instit. de iur. persona. §. serui. Secundo q̄ patiat se uenundari gratia percipiendi precii. ut instit. de iur. perso. §. serui. & C. de lib. cō. l. non ideo uel alio modo in alium se transferri patiat. ut puta permuando gratia commoditatis. habende & habeat ut C. de libe. cau. l. si ministerium. Tertio q̄ uere habeat partem precii. ut ff. q. ad libe. procla. non lic. l. i. Quarto q̄ ille qui emit ignoret conditionem suam. habet enim credere q̄ sit seruus. ut ff. de libe. cau. libertus. §. si quis sciens. Quinto ut iste qui patitur se uendi sciat conditionem suam. ut ff. si ingenuus etiam dicitur. l. ii. Alias si pateretur se uenundari credendo se esse seruum cum uere non esset. ut quia nutriueram eum a sua puericia. ex quo credebatur esse seruus sed rei ueritate erat liber. non preiudicaret sibi talis uenditio. ut preallega. l. nota.

Et omnia ista predicta debent concurrere & si aliquod istorum deficeret non noceret ei quin prouocaret in libertatem. Sed circa hoc quero an possit restitui in integrum iste talis uenditus quando est minor. xxy. annis licet debeat esse

maior. xx. Respondet dom. Acur. q̄ non quia tanta solennitas que fuit hic obseruata non est mutanda & quia non est locus restitutioni ubi res mutat statum prorsus amittendo. ut. ff. de mi. si ex causa. §. papi. & de inte. restit. l. diuus. Itē quero an pater uel filius uel aliquis possit eum reuocare ad libertatem uel per officium iudicis quod imploratur a patre. cum filius stat per se & sui ipsius cōtrouerfiam facit patri. uel cum detinetur ab alio sua propria uoluntate. uel possit reuocari per rei uendicationem adiecta causa de iure romano que etiam datur patri a quocunq; detineat filius sponte det inuitus. ut. ff. de rei uen. l. i. Respōdet do. Acur. non ut. ff. de capit. dimi. l. inte. §. si libertatem. Item quero si iste uult offerre precium emptori ut liberet eum. an emptor tenetur recipere. Respōdet glo. non. ut. ff. si ingenuus esse dicatur. l. ii. Sed si dominus sponte accipit precium & liberet eum retinet statum ingenuitatis. ut. nor. insti. de iur. perso. §. serui. Extra litteram quero quid sit seruitus. seruitus est constitutio iuris gentium idest unum de statutis iuris gentium qua quis contra naturam dominio alieno subicitur. & bene dicit contra naturam quia iur̄ naturali omnes liberi nascuntur. ut. nor. insti. de iur. perso. §. seruitus. Item quero si mulier quando concipit sit libera postea quando peperit sit ancilla. an iste quem ista peperit sit seruus uel liber. Et respondeo q̄ liber idem est si quando concipit sit ancilla quando autem parit sit libera. ut iste quem peperit sit liber. idem est si quando concipit sit ancilla postea efficiatur libera. & ante quam pariat reducitur in seruitutem ita q̄ medio tempore tantum fuerit libera filius erit liber. quia non debet calamitas matris nocere ei qui in utero est ut insti. de ingenuis. §. sufficit autem. Item nota q̄ seruorum multe sunt diuisiones. nā quidam sunt in dignitate quidam non. In dignitate sunt aliqui qui sunt castaldi domini sui. Quidam non habent dignitatem ut uilissimi seu compediti serui qui

non faciunt aliquid nisi q̄ stant ignati uel faciunt uilia. ut insti. de iniuriis. §. sed pena. Item nota quod dixi de dignitate non intelligas de dignitate seu honore publico quia serui ad talia aspirare non possunt. ut. ff. de regulis iuris. l. seruus. Item quidam dicuntur ordinarii. quidam uicarii. Ordinarius est qui sub se habet alium seruum qui emit de peculio suo qui emptus dicitur uicarius. ut insti. q̄ cum eo. §. cum autem. non tamen unus magis est seruus q̄ aliter. quia. ut. C. de nudo iure queritur tol. l. i. Nam quidam habebant nudum dominium in seruis olim quidam plenu. quidam semiplenum. Viso de seruis. sequitur uidere de liberis. Liberi sunt qui nati sunt de liberis parentibus idest de matre & patre uel saltem de libera matre non inspecto patre. quia matris conditio in hoc casu respicitur. ut insti. de ingenu. in prin. Et quod hic dicitur i littera liberi sequuntur cōditionem matris intelligas quantum ad libertatem & seruitutem. Quo autem ad honores & potestatem sequuntur patrem. ut. C. de rei uendi. l. partum. & ff. de statu homi. l. cum legitimis. & l. cum paulus. Et isti liberi subdiuiduntur. quia alii sunt ingenui idest plene liberi qui nunq̄ habuerunt maculam seruitutis. Alii libertini qui iam fuerunt in macula seruitutis aspersi modo nō sunt. Ingenui sunt qui statim ut nati liberi sunt ut dictum est siue nati sint de patre & matre ingenuis siue nati sint de matre libera & patre etiam siue nati sint ex matre libertina patre uero ingenuo uel seruo. ut insti. de ingenuis. in principio. Et isti ingenui non sunt astricti ad aliqua obsequia alicui sed capite eleuato possunt ambulare per mundum. Libertini sunt qui ex iusta seruitute manumissi sunt idest ex uera seruitute ut quia ille qui manumittitur uere erat seruus. Nam si uere non fuisset seruus. sed tanq̄ seruus detentus & defacto manumissus non faaceret euz libertinum. ut insti. de inge. §. si. quasi diceret illi qui uere fuerunt serui & ma-

numissi sunt a domino idest extra manū
& potestatem diu dimissi liberando eos
a se libertini dicuntur. Potest enim do
minus seruum suum manumittere & euz
a se liberare multis modis. & per episto
lam & inter amicos & coram pretore. &
in ultima uoluntate. ut institui. de liber.
§. multis autem modis. quos modos non
expono propter breuitatem. Extra lit
teram scias q̄ isti libertini licet liberi
sint quantum ad omnes homines & quā
tum ad matrimonia & alia. ut in autenti.
ut liberi de cetero. §. i. tamen patrono
suo sunt astricti ad obsequia multa & ip
sa natura & sine impositione aliqua. De
bent enim assurgere patrono suo & ho
norem & reuerentiam ei prestare. Item
non possunt eum uocare in ius sine ue
nia. Item alimenta prestare ei & ad mul
ta alia tenentur ipsa natura. licet patro
nus non imponat ista quando eos manu
mittit. ut. ff. de conditioni. indebi. l. si nō
sortem. §. libertus in princi. Item non
debent libertini facere iniuriam patro
no. & si fecerint potest eos reuocare tan
q̄ ingratos in seruitutem etiam propter
leuem offensam in faciendo commissam
ut. C. de liber. & eorum libe. l. ii. secus si
non prestarent obsequia patrono de qui
bus dictum est quia propterea non re
uocantur in seruitutem. ut. C. de liberali
causa. l. solo nisi opportunum erat obse
quium quia famen habeat patronus. & il
li non prestabant alimenta. ut. ff. de libe.
agno. l. alimenta. §. imperatores. sed po
test cōminari eis quando non prestant
obsequia ut. ff. de iure patro. l. ingratus.
Item potest queri hic quid sit libertas.
Et ē libertas naturalis facultas q̄ cuiq̄ fa
cere liber. nisi q̄ ui aut iure prohibetur.
Item etiam quero an statu liber sit ser
uus uel liber. Et est statu liber ille cui
est relicta libertas sub conditione. ut si
dicat testator relinquo libertatem ray
nuntio seruo meo si papa uenerit bono
niam pendente conditione. iste dicitur
statu liber. & determinat glosa Acur. q̄
sit seruus per legem. ff. de statu liber. le.

ge statu liber. Itē quid d̄ ascriptio &
est ascriptitius qui est solo alicuius per
scripturam astrictus. & fit iste ascriptiti
us gemina scriptura interueniente una
uidelicet per quam promittat solenniter
domino non recedere a solio suo & per
istam constituitur non tamen probatur
per istam eum esse ascriptitium. Est &
alia scriptura necessaria in qua confitea
tur se esse ascriptitium & per istum pro
batur eum ascriptitium. & astringitur
iste ascriptitius ad certam partem fru
ctuum domino puta tertiam uel quarta
m quod conueniunt ad inuicem ut ista
probantur in summa de agri. & censi. cir
ca principium. Et de isto ascriptio ter
minat glo. Ac. q̄ sit liber cum possit esse
clericus contra uoluntatem domini q̄
non est in seruis. ut. C. de episco. & cler.
l. iubemus.

Quarta diuisione est quia persone alie
sunt sui iuris.

In ista diuisione primo uidea
mus de his personis que sunt ali
eni iuris. Secundo de his quibus
sunt sui iuris s̄m ordinem institutionum
licet in hac littera alius seruetur. Nam
scito que sunt alieni iuris facile cogno
scretur que sint sui iuris. Quia contra
riorum eadem est disciplina. ut insti. de
his que sui uel alie. iuris. in prin. Alie
ni iuris sunt serui qui sunt in potestate
dominorum. uel qui nati sunt de ancil
lis eorum uel capti fuerint ab hostibus.
uel quia permiserunt se alienari ab ali
quo de iure ciuili quinq̄ interuenienti
bus que debent interuenire. ut. §. dixi in
alia diuisione. Ista enim dicuntur iuris
alieni quia in potestate dominorum sunt
ut insti. de his qui sunt sui uel alie. iuris.
§. in potestate dominorum. De ista eq
dem potestate quam habent domini in
seruos suos aliqua extra litteram uidea
mus. Et primo sciendum est q̄ olim ha
bebant domini maximam potestatem. s.

nite necisq; quia poterant seruos suos p-
 mittere uiuere & occidere sine causa si
 uolebant. absq; aliqua pena quemadmo-
 dum porcellum suum. Sed hodie non li-
 cet domino occidere seruum suum sine
 causa. ideo qui occidit seruum suum sine
 causa punitur. l. cor. de sic. ac si occide-
 ret seruum alienum. ut instit. de lege ac-
 quil. §. liberum cum causa autem iusta
 id est si inueniret eum cum uxore sua uel
 conlimili causa posset eum seruum pro-
 prium occidere. ut hoc not. & legitur in
 instit. de his qui sunt sui uel alie. iur. §. i.
 Et nedum hodie possunt eos occidere
 sed nec contra eos nimis seuerè afficien-
 do eos fame uel intollerabili iniuria ni-
 mis acriter uerberando. Et si contra-
 rium facerent coguntur eos uendere. &
 precium inde habebunt. & recte hoc sta-
 tutum est. Expedi enim reipu. ne quis re-
 sua male utatur. ut insti. de his qui sunt
 sui uel alie. iur. §. sed & maior asperitas
 dominorum. Si autem seruus non obe-
 diat domino potest eum dominus bene
 corrigere temperate & modice. non au-
 tem intemperate. ut. C. de emen. ser. l. i. &
 etiam sine causa potest euz dominus cor-
 rigere modice. secundum do. Jo. ut in p-
 alleg. l. i. de emen. seruo. notari uiderur.
 Item habent hodie potestatem talem
 ut possint uendere & alienare eos quem
 admodum res suas faciunt. Item quic-
 quid per seruum acquiritur domino ac-
 quiritur. ut instit. per quas perso. no. ac.
 §. i. & §. item nobis acquiritur. Item a-
 lieni iuris sunt filii qui sunt in potestate
 patris sui uel auu paterni si habent auu.
 Nam hec est regula ut qui nascitur ex
 me & uxore mea uel de filio meo mascu-
 lo. & uxor sua in potestate mea est & om-
 nes descendentes mei ex masculino sexu
 sunt in potestate mea. & possum filium
 emancipare & nepotem retinere in po-
 testate. ut hoc probatur. in instit. de pa-
 po. in principio. & qui. mo. patr. pot. fi-
 ni. in princi. & §. admonedi. & ff. de ado-
 pti. l. liberum. In potestate autem ma-

tris non sunt aliqui quia femine non ha-
 bent in potestate filios. ut instit. de ado-
 pti. §. femine. Filia autem mea in pote-
 state mea est etiam nupta. ut insti. de se-
 con. ter. §. i. in fi. ut. C. de condic. infer. l. si
 uisorem. Non autem est i potestate ma-
 riti nisi quo ad debitum carnis. Operari
 tamen uidetur marito & in seruitio ma-
 riti esse licet sit in potestate patris. ut. ff.
 de oper. li. l. sicut. & ff. de donati. inter-
 uirum. & uxorem. l. sed si uir in prin.
 Sed cui debet operari post mortem uiri
 scilicet infra annum eo scilicet tempore
 quo dotem in pecunia existente petere
 non potest. Respondeo secundum Ac-
 ibi debet operari unde & alimentari qd
 unde fiat no. de do. §. ii. additio. Aliud
 autem est de iure longonbardorum se-
 cundum qd filia uidetur in potestate ma-
 riti. qualiter mulieri alienare permiffum
 sit. l. i. Iure tamen romanorum est in
 potestate patris scilicet ut supra dixi. Fi-
 lius autem uel filia qui nascitur de filia
 mea non est in mea potestate sed patris
 sui uel auu paterni. Item qd dixi om-
 nes filii & nepotes ex masculino sexu de-
 scendentes sunt in potestate patris. in-
 telligas uerum esse si nati sint de legitimi-
 mo matrimonio. alioquin si nascerentur
 de concubinato uel alio coitu non esset
 in potestate patris. ut instit. de pat. pote-
 sta. in principio. Dum dicit ibi in po-
 testate nostra sunt quos iustis nuptiis p-
 creauimus. ut instit. de nupri. §. si. Item
 scias qd si nascatur filius d filio meo em-
 cipato qui fuerit cõceptus & natus post
 emancipationem non est in potestate
 mea sed in potestate filii mei. secus si
 fuisset conceptus ante emancipationem
 licet fuerit natus post emancipationem
 quia in potestate mea esset & non patris
 ut instit. quibus modis. pat. po. finitur. §.
 illud autem. Extra litteram scias hoc
 ius pa. po. in multis consistit. Primo
 propter necessitatem famis potest pa-
 ter filium uendere & alienare. ut. C.
 de patribus qui filios distrahunt.

lege secunda. Secundo quia ab eo in ius uocari non potest. ut. C. de in ius uo. l. fi. Item tertio cum eo agendo iudicium pater habere non potest nisi in castrensi uel quasi. ut. ff. de iudi. l. lis nulla. Item in iudicio cum alio esse non potest sine uoluntate patris. ut. C. de bo. que liber. l. fi. §. i. & hoc est uerum litigando suo nomine. Sed an quando est procura- tor aliorum i iudicio filius familias quod esse potest. ut. ff. de procura. l. filius fami- lias. §. ipse quoq; egeat consensu patris queritur & est notabile. uidetur q̄ non cum non agat circa peculium. tunc eni quando agitur circa peculium non pos- set sine consensu patris litigare. & ita in- telligitur. C. de bon. que libe. l. fi. in prin- ci. E contra uidetur q̄ debeat habere qa non admittit per se sine consensu patris nec pro alio admittatur. nam nemo ad- mittitur pro alio quam pro se admittatur Sed aliqui bene admittuntur pro se qui pro aliis non admittuntur. ut. ff. de po- stula. l. i. §. i. Et est ratio quare consen- sum patris habere debeat. quia filius nō uidetur esse integer homo ad agendum sed medius. Vnde nec prescriptio ei cur- rit. ut. C. de an. exce. l. i. in fi. Sed patris consensu reintegratur quod i seruo non potest esse. cum ipse nec medius homo sit. & ideo non agit etiam domino con- sentiente. ut. C. de iur. l. seruus. Item pa- ter non potest obligari cum filio ciui. ut in sti. de inuti. stipu. §. item inutilis. Item quicquid acquirunt filii nostri ex causa aduenticia & nobis acquirunt quo ad usufructum. & illa aduenticia eis inuitis administramus. ut in sti. per quas per no. ac. §. i. Item filium meum petere possum in meam potestatem. Circa quod distin- gue. quia aut filius meus detinetur a nul- lo. sed ipse sui ipsius mihi patri contro- uersiam facit. tunc per officium iudicis petam eum. possum & agere preiudiciali actione in rem. Si uero ab alio detinere- tur & sponte sua tunc. & per officium iu- dicis petam eum. sicut & si apud seip- sum esset. Nam isto casu apud se esse ui- detur. & agere etiam possum preiudicia-

li actione ut. §. Si uero detineretur in- uitus ab alio tunc per interdictum deli- be. exhibendis. ut. ff. de liber. exhiben. l. i. Et datur etiam patri rei uen. adiecta causa de iure qui ritum ut hec no. & le- guntur. ff. de rei uendi. l. prima. Item scias q̄ pater debet alere filium non ra- tione patrie potestatis sed ratione natu- rali cum & emancipatos teneatur eti- am alere. ut. ff. de libe. agnosce. l. si quis a liberis in princi. & C. de bonis que liber. l. fi. §. ipsum autem. Et circa hoc dico q̄ filium maiorem triennio pater & ascen- dentes per patrem alere debent. minorez autem triennio mater alere debet. ut. C. de pa. pote. l. nec filium. quod intelligit dominus Acur. si mulier habeat lac. & ip- sa lactare filium non dedecet. Et scias q̄ si pater uel ascendentes per patrem desi- stent esse aut egentes essent ita ut filios alere non possent tunc mater & ascen- dentes per matrem alere habent filios etiam maiores triennio. Item mater & a- scendentes per matrem filium uulgo q̄- situm alere tenentur. Item qd̄ dixi paren- tes debere alere filios. intelligas uerum esse nisi possint eis obicere q̄ fuerint ab eis accusati uel nisi possunt dicere q̄ filii habent bona de quibus possunt se nutri- re. uel q̄ habent talem artem de qua pos- sunt se alere. uel nisi pater possit obicere filio quod sit ingratus. nam propter in- gratitudinem possunt alimenta denega- ri. ut. C. de ali. liber. l. ult. & onus pro- bandi uidetur incumbere patri. ut arg. C. de inofficio. testamen. l. omni modo. licet sit argu. contra. in eod. titu. l. liberi. Item contra ut filii teneantur paren- tes alere quando indigent. Nam & filii parentes alere tenentur quando indigent quemadmodum parentes filios ut pro- bantur hec omnia. C. de pa. po. l. nec fi- lium. & l. filii. & de ali. libert. per totum titulum. & ff. de liber. l. si quis. §. ulti. & §. sed si filius. & §. idē iudex exaiare alias extimare. Prestari autē debēt alimēta p- mō facultatū. ut. C. de alen. li. l. ii. & ff. e. l. si qs. §. alimen. Et si non prestentur ca- ptis dignoribus & distractis cogēt quis

fatissacere sententie. ut. ff. de agno. lib. l. si quis. §. si quis ex his. Si autem de ipso sit dubium si sit parens uel de liberis super ea re sumatim iudex debet cognoscere & si constiterit filium uel parentem esse tunc illi iubebit alioquin non decernet alimenta. Iterim tamen alit pater etiam si non sit filius. ut. ff. de lib. agno. l. ii §. idem iul. & l. si neget. Item nota quod quis presumitur esse filius in potestate patris hoc ipso quod nascitur ex uxore. quia nuptie probat filium. ut. ff. de in ius uo. l. quia semper nisi probetur contrarium ut ecce maritus probat non concubuisse diu cum uxore infirmitate grauatius uel alia de causa uel erat in ea ualitudine ut generare non posset. uel probatur quod maritus fuit absens per decennium & reuersus inuenit puerum unius anni. hic licet in domo mariti natus sit uicinis scientibus non esse filius mariti. ut. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. l. filium. Si aliquis ergo uult se probare filium legitimum Ranutii habet dicere & probare quod natus est de tali domina que est legitima uxor Ranutii & ipse tractat eam in domo sua tanquam uxorem suam conuersando cum ea secundum quod mariti cum uxoribus suis faciunt & probare quod natus est in domo Ranutii & hoc ostenso presumetur filius a iure in potestate patris. ut in preal. filium. de his qui sunt sui uel alie. iuris. ff. & l. quia. ff. de in ius uo. Vere tamen non potest sciri si fuit filius quia in hoc impossibile est sciri. ut. ff. de condi. & demon. l. iuribus. Dicitur est de his que sunt alieni iuris. uidendum est de his qui sunt sui iuris. Sui iuris sunt libere persone que non sunt in potestate alicuius domini nec natiuitate nec aliquo alio iure per quem quis efficitur seruus alteri.

Item sui iuris sunt patres & matres. & accipitur hic materfamilias. pro illa muliere que est sui iuris. alias dicitur materfamilias. quelibet mulier que honeste uiuit. Quandoque dicitur materfamilias. que est note auctoritatis. ut. ff. de libe. exhi. l. iii. §. si. Et nota hoc. ff. de his qui sunt sui uel alie. iuris. l. nam. Sed quomodo sunt facte sui

iuris iste persone scilicet patres & matres familias cum fuerint iam iuris alieni. Respondet littera morte naturali parentum. Circa quod scias quod si pater moritur omnes filii efficiuntur sui iuris. Sed si moriatur auus qui habet filios tempore mortis sue & nepotes in potestate non efficiuntur sui iuris ymo recidunt in potestatem patris eorum. Si autem tempore mortis aui filius erat sublatus de medio id est non erat in potestate patris quia emancipatus erat a patre iste auus. nepotes tamen retinuerat in potestate quod facere potuit. ut. §. not. tunc nepotes per mortem aui non recidunt in potestatem patris eorum sed efficiuntur sui iuris. ut instit. qui mo. iuspat. po. fini. in prin. secus si filius elisset sublatus de medio per dignitatem. quia factus fuisset episcopus que dignitas liberat filium a potestate patris. ut in auten. si dignitas episcopalis. C. de episco. & cleri. Quia tunc nepotes per mortem aui non efficiuntur sui iuris. sed recidunt in potestatem sui patris. ut prealleg. auten. legitur. Item fiunt sui iuris nondum morte naturali parentum sed etiam ciuili. ut puta si aliquis filios habens in potestate ob aliquod maleficium deportatus est in insulam. ex qua deprobatione dicitur ciuili ter mortuus quia perdit ciuitatem. Item patriam potestatem quia filii efficiuntur sui iuris. ut insti. qui. mo. pa. po. sol. §. cum autem. Item bona perdit. ut. ff. de interd. & releg. l. i. Secus esset si tantum relegatus fuisset pater in insulam quia retinet filios in potestate. Item retinet bona sua. ut insti. quib. mo. pa. po. sol. §. relegati. Et sic collige differentiam inter deportatum & relegatum. Deportatus enim perdit ciuitatem. Item patriam potestatem. Item bona. Relegatus autem retinet ciuitatem. Item retinet patriam potestatem. Item retinet bona. ut. ff. de interd. & releg. l. relegatorum. §. siue autem. & §. ad tempus. & l. i. eiusdem tituli. & insti. quib. mo. pa. po. sol. §. relegati. Sed quod iter quos computantur nostri temporis. Respondet glo. do.

Acut. si propter maleficium tantum q̄s
bānitur. ut etiā perdat ciuitatem & bo
na sua publicentur. uel de iure uel de cō
suetudine ciuitatum tunc deportato euz
comperabitur alias relegato. ut ar. ff. de
bo. damp. l. i. Hodie autem scias iure
nouo autenticorum q̄ bona cōdempna
torum aut damnatorum de iure commu
ni non confiscantur sed ascendentibus
& descendentibus usq; ad tertium gra
dum applicantur. Vxores tamen do
res eorum accipiunt. & si neminem eorū
habent illi qui delinquunt bona eorum
confiscantur. In crimine lese maiesta
tis seruetur ius antiquum .s. ut omnino
confiscentur bona illius qui tale crimē
commisit. ut hec probantur in autenti.
bona dampnatorum seu prescriptorum
signata. C. de bonis dampna. licet statu
ra & consuetudines ciuitatum aliter de
bonis dampnatorum sepiissime disponāt.
Item si quis dampnetur in metallum fo
diendum definit filios habere in potesta
te. ut insti. quib. mo. pa. po. sol. §. pene
seruus. quod non & pono quia non est
multum utile. & quia non imponuntur
hodie tales pene. Item nō solum mor
te naturali parentum & ciuili fiunt filii
sui iuris. sed etiā per emancipationem.
ut dicit littera. Circa quod scias q̄ eman
cipatio dicitur ab em q̄ est extra. ex eo si
lius per eam ponitur extra manum. id est
extra potestatem patris. & habet fieri co
ram iudice legitimo. Vnde diffinitur sic
Emancipatio est relaxatio patrie potesta
tis coram legitimo iudice facta. & debet
fieri de consensu & uoluntate patris &
filii. ut insti. quib. mod. pa. po. sol. §. fin.
& C. de eman. lib. l. si. Sed quero quid si
pater uult filium emancipare. filius non
uult emancipari. an pater poterit eum
inuitum emancipare. Respondeo non
potest eum inuitum emancipare. ut in au
ten. quib. mod. naturales efficiuntur sui
iuris. §. generaliter. Item quid si filius
uult emancipari pater non uult eum
emancipare. certe nec filius potest pa
trem compellef regulariter ut eum emā
cipet. Fallit tamen in quatuor casibus

In quibus filius compellet patrem. ut
pater eum emancipet. Primus si le
gatum fuit patri aliquid sub conditione
si emancipat filium & ipse agnouit lega
tum tunc enim compellitur emancipare
filium. ut. ff. de conditio. & demonstra.
l. si cui. Secundus est siue ponit neces
sitate peccandi filie quia uult eam cum
scholaribus solatiari. ut. C. de epi. audiē.
l. si lenones. Tertius si arrogauit im
puberem & eo facto pubere probauerit
sibi non expedire esse in potestate sua. ut
ff. de mino. l. iiii. §. si quis minor. Quar
tus est si filius male & contra pietatem
patris affecerit. ut. ff. si quis a patre. si.

Item dicit littera q̄ sui iuris fiunt mor
te parentum uel per emancipationem
uel alio legitimo ut per dignitatem.
Nam sunt quedam dignitates que libe
rant filium a potestate patris inter quas
est dignitas episcopalis. nam si filius sit
factus episcopus. per dignitatem illam
efficitur sui iuris. ut. C. de episco. & cle.
autenti. sed dignitas episcopa. & omnis
dignitas que liberat aliquem curie astri
ctum a curia libera filium a potestate
patris que dignitates multe sunt ut si fie
ret patritius. consul. prefectus pretorii.
prefectus urbis. prefectus orientalis ma
gister militum. & multe alie sunt que li
berant curialem a curia & illa liberant
filium a potestate patris quas non enu
mero propter breuitatem. & scias q̄ cu
riales & decuriones idem significant ut
dicunt glo. & erant olim decuriones siue
decuriales quidam ordo hominum in ci
uitatibus qui ordo prouidebat ciuitate
sue. ut est consiliū et hodie consiliarii qui
consiliarii prouidebant ciuitati sue. Et il
le ordo decurionum habebat multa pri
uilegia & honorem & orus. ut. ff. de uer
bo. signi. l. i. in prin. §. decurio. & C. de
decurionibus. l. i.

Quinta diuisio est.

Ictum est supra de quatuor di
uisionibus personarum. Sequi

tur de quinta uideri que talis . filiorum quidam sunt legitimi & naturales. qui / dam legitimi tantum. quidam naturales tantum. quidam nec legitimi nec natu / rales . Legitimi & naturales sunt illi qui sunt nati de legitimo matrimonio . qui ideo dicuntur legitimi qui de legit / timo matrimonio nati sunt quod matri / monium est legitimum idest ab omni / bus legibus approbatum scilicet diuino canonico & ciuili . Item & ideo natura les dicuntur. quia natura mariti & uxo / ris procreante nati sunt. Et nota q̄ illud matrimonium seu nuptie qd̄ idem est di citur legitimum qd̄ est factum secundū leges & non contra leges. nam si contra leges fieres non ualeret. nam scire habes q̄ multe sunt cause que impediunt ma / trimonium de iure ciuili. Et primo ratio ne etatis ut si femina sit minor .xii. an. uel masculus minor .xiiii. an . Debeat esse puberes scilicet femina maior .xii. an . & masculus maior .xiiii. an. ut insti. d̄ nup . in prin. & si in potestate patris esset cum consensu patris deberet matrimoniū cō trahere alioquin non ualeret de iure ci / uili. ut insti. de nup. in prin. licet de iure canonico quod preualet in talibus non habeni hoc de necessitate facere . Item ratione sanguinis impeditur matrimoni um ut inter ascendentes & descendentes quia non possum accipere filiam uel ne ptem meam nec de ascendentibus meis nec descendentibus usq; ad infinitum . Item nec inter collatorales ratione sā guinis potest esse matrimonium quia nō possum accipere sororem meam nec fili am sororis nec neptem sororis quanuis in quarto gradu sit. liberi autem duorū fratrum uel duarum sororum iungi pos sunt simul de iure ciuilis quanuis iure ca nonico nō. ut hoc probatur insti. de nu. §. inter eos. §. fratris. & §. duorum. Item ratione numeri impeditur matrimoniū . Nam si quis habet unam uxorem eodem tempore non potest habere aliam alias esset infamis. ut insti. de nup. §. soceram. & §. affinitatis . Item per constitutio nem Imperatoris impeditur matrimoni /

um. ut puta prohibetur quis facere ma / trimonium cum ea quam de sacro fonte leuauit idest de batismate. quam appella mus in uulgari phioca. ut. C. de nup. l. si quis alumpnā . Quod etiam de comatre seruatur . licet de iure ciuili de ea cautū non reperiatur. Item ratione affinitatis i peditur matrimonium. ut si uelis accipe re preuignam tuam quandam uel nurū tuam uel focrum uel nouercam non po tes. ut insti. de nup. §. affinitatis quoq; . Item ratione honestatis. ut si uelis spō sam filii tui accipere in uxorem non pos set. quia rectum & honestum est abstine re ab huiusmodi nupciis. ut insti. d̄ nu §. si uxor. Item cum clericis in sacris or / dinibus constitutis non potest fieri ma / trimonium. ut i auten. quo o. e. §. sed ne que autem. Item non potest fieri cuz mo nachis & conuersis & monacabus licet non sint in sacris ordinibus constituti . ut in auten. de monac. §. nuptias . Sūt & alie cause de iure ciuili propter quas impeditur matrimonium quas non di / co propter breuitatem . Sed si scire eas uolueris uideas in insti. de nupt. §. sunt & alie . Item de iure canonico q̄ pre / ualet in tabulis. sunt autem cause impe / dientes matrimonium quas etiam non recito propter breuitatem . sed ponun / tur in Aurora nostra super instrumen / to sponsaliorum in quibusdam uersibus ibi notatis . Isti itaq; filii qui nascūtur de legitimo matrimonio sunt illi quos pater tenetur instituere in suo testamen to uel exeredare cum causa legitima & legibus approbata . alioquin si preteri / rent aliquem non ualet testamentum. ut insti. de exhered. libe. §. nostra uero cō stitutio . & de hoc dic plene ut inflor not . Item isti sunt etiam illi filii qui succedunt ab intestato patri. ut insti. de hered. que ab intestato deferuntur i pri. Et de hoc etiam ple. tractatur in floue . Item pater tenetur istos tales filios alere. ut. ff. d̄ lib. agno. l. si quis a liberis in prin. Econtra isti liberi debent re uerentiam & subiectionē patri & obedi re habent ei. Item alimenta patri presta

re debent quando indiget sicut & ipsi eis ut hec probantur. ut. C. de pa. po. l. filia. & ff. de insti. & iure. l. ueluti. ibi ut patribus & patre pareamus. habent isti filii quandam partem in bonis patris debitam iuris nature quam pater non posset eis auferre nisi iuste & cum causa legibus approbata exheredet eos de qua parte quanta sit & quomodo debeant dicitur plene in flore & ideo causa breuitatis omitto. Viso de legitimis & naturalibus. Sequitur uidere de legitimis tantum. Legitimi tantum dicuntur adoptiui & arrogati ad quod intelligendum scire oportet quod leges inuenerunt quandam solennitatem per quam possum mihi facere filium illum qui non est secundum naturam adoptando eum. ut ecce est quidam quem uolo habere in filium meum & ipse uult esse. ibo cum eo ad iudicem & dicam domine uolo istum habere in filium meum & ipse dicet ego uolo esse filius. & iudex interrogat uis adoptare. & tu uis adoptari. Et nos respondemus quod sic & ipse interponit auctoritatem suam certe iste erit ammodo filius meus per istam solennitatem que dicitur adoptio. Et scias quod specialiter & proprie ista adoptio fieri habet de filiis familias qui sunt in potestate patris & etiam consensus patris exigitur tunc non tamen exigit propter hoc talis adoptatus de potestate parentum naturalium. nisi adoptarem filium filie mee. uel filium filii mei emancipati. quia tunc adoptati exirent de potestate parentum naturalium. & transirent in meam potestatem.

Item possum facere filium meum illum qui non est per arrogationem. ut si est aliquis sui iuris & uelim eum habere in filium inus ad imperatorem qui interrogat me si uolo arrogare & illum si uult arrogari. Et respondemus quod sic & ipse interponit auctoritatem suam. Certe iste est filius meus arrogatus factus per legem & transit in potestatem meam iste arrogatus & etiam filii sui & bona sua secundum quod plenius infra dicam quibus mod. domi. re. acqui. nobis. Et habet fieri proprie ista arrogatio de homine qui sit sui iuris. ut

hoc probatur. ff. de adop. l. i. & ii. l. in adopt. & insti. e. §. in prin. Verumtamen est quod istud nomen adoptio genus est & comprehendit sub se arrogationem que fit proprie de homine qui est sui iuris. & adoptionem que fit proprie de homine qui est alieni iuris. Et sic in eo quod genus est adoptio adoptare possem eum qui est sui iuris & illum qui in potestate alterius est. ut. ff. de adop. l. i. Dicuntur itaque isti filii legitimi tantum qui per legem facti sunt. non autem naturales. quia natura non fuit operata in eis. Extra litteram intelligas tres esse differentias inter arrogationem & adoptionem speciem. Prima quia adoptio coram quocumque magistratu fieri potest arrogatio coram imperatore uel eius uicario per rescriptum ab eo principe ordinato. Item adoptio proprie fit de filiis. arrogatio autem de homine qui est sui iuris. Item filius adoptatus non transit in potestatem patris adoptiui nisi in casibus quos supra nominavi sed arrogatus sic. ut insti. de adopti. in prin. unde uersus. Arrogo qui iuus est & meus habet esse necesse patris adoptio suum nec patris desinit esse.

Item scias quod filium adoptituum non tenetur pater adoptans instituere si non uult nisi in illis duobus casibus in quibus transit in potestatem suam. ut supra dixi Nam tunc tenetur instituere donec est in sua potestate ab intestato succedit patri tamen adoptiuo talis filius adoptiuus. ut insti. de adopti. §. sed hodie. & C. de adop. l. cum in adoptiuis. Pater autem naturalis bene tenetur filium quem dedit in adoptionem instituere si uult rite testari quoniam non est in potestate patris adoptiui. Si autem in potestate patria adoptiui esset tunc pater naturalis non teneretur eum instituere uel exheredare qui a loco extranei habetur.

Arrogatum autem filium tenetur pater arrogator instituere uel exheredare donec habet eum in potestate & ei ab intestato succedit. Si uero tempore mortis sue esset emancipatus ab eo. tunc nec eum instituere nec exheredare

tenetur quia extranei loco est eo quod ius & nomen filii perdidit quod per arrogationem consecutus fuerat alia ciuili ratione scilicet emancipatione pedit ut insti. de exheredatio. li. §. adoptiui liberi & §. emancipati. no. & insti. de here. que ab intestato deferuntur. §. minus genus. & preal. l. C. de adopti. l. cum adopt.

¶ Ultimo scias q̄ adoptio sic diffinitur. Adoptio est actus legitimus per quem efficitur filius qui non est pene natura immitans licet do. Pla. diffiniat sic. Adoptio est actus legitimi. ad solatium eorum qui filios non habent inuentus. & ita innuebat q̄ non posset adoptare nisi ille qui non habet filios quod non placet do. Acur. quia & ille qui habet & ille qui non habet filios adoptare sibi alios possunt. ut. ff. de adopti. l. necessariis. §. preterea. Sequitur uidere de naturalibus tantum. Naturales tantum sunt illi qui nati sunt de concubina legitima. Circa quod scias q̄ leges permiserunt q̄ quis possit tenere concubinam nec penam ei imponunt ex tali coitu duz tamen teneat talem que posset esse de iure concubina. in qua quidem multa concurrere debent. Primo q̄ illa mulier non sit uirgo quia in uirginem committitur stuprum. ut. ff. ad. l. iul. de adulte. l. inter. §. liberas. quod punitur per legem ut istit. de puni. §. item lex in fi. §. Sed & uirginem potest quis assumere sibi in concubinam & maxime protestando hoc ante. s. q̄ uult eam habere in concubinam & maxime si est de uili genere & si non protestaretur haberet eam accipere in uxorem. Et si recusaret puniretur de stupro ut legitur & no. ff. d. concubi. l. iiii. Item non debet esse uidue honeste uiuens. quia etiam in talem committitur stuprum. ut preallegato. §. liberas. & §. item lex. Nisi specialiter protestetur coram testibus q̄ uelles talem habere uiduam in concubina. Si autem uidua esset inhonesta uel faceret questum de corpore suo sine aliqua protestatione posses eam habere in concubinam. ut. ff. de concubi. l. i. §. & puto. & §. qui autem. Item non

debet esse affinis nec sanctimonialis illa quam uis tenere pro concubina. quia debet coire cum tali. q̄ extra penam legis. ut. ff. de concu. l. i. §. si qua. & l. penultima. Item ad hoc ut habere possis concubinam non debes habere uxorem nec ipsa uirum. ut. C. de concubi. l. i.

Item unica debet esse. Nam sicut non licet habere duas uxores eodem tempore. sic nec duas concubinas. Item indubitato affectu & in domo retineri debet. ut in auten. quibus mod. na. effi. l. i. §. si quis autem. Ultimo scias q̄ ea demum uideretur esse legitima concubina que potest esse uxor. ut auten. ut licet matri & auie. §. quid hoc. Si ergo quis habeat talem uxorem in concubinam extra penam legis est de tali coitu. & filii qui nascuntur de tali muliere naturales tantum dicuntur. Extra litteram quero quare dicantur naturales tantum isti filii. Respondeo quia natura procurante nati sunt. Sed uideretur q̄ etiam legitimi dici debeant sicut & illi qui nascuntur de matrimonio. cum iste concubinatus sit a lege permissus. Vnde deberent dici legitimi quasi de legitimo coitu nati. Sed respondeo q̄ licet concubinatus sit a iure ciuili permissus. non tamen permittitur a iure diuino. sed matrimonium ab omni iure probatur. ciuili. canonico. & diuino. Et ideo qui nascuntur de matrimonio dicuntur legitimi & naturales quasi natus ex coitu qui est ab omnibus legibus approbatus. Sed qui nascuntur de concubinatu naturales tantum dicuntur non autem legitimi quia concubinatus non est etiam ab omnibus legibus approbatus. Item scias q̄ pater faciens testamentum non tenetur tales naturales instituere nec aliquid eis relinquere si non uult. Sed si uult eis p̄ uidere bene potest. & tunc si habet filios natos de matrimonio & habet naturales de concubinatu unam unciam tantum potest dare pater uel relinquere illis naturalibus eorumq; matri. Si autem sola concubina superest semiunciam potest sibi dare & non ultra. & si quid ul

tra dederit legitimis applicatur. Si autē non habeat filios de matrimonio sed habeat ascendentes & naturales filios tantum potest tunc filiis naturalibus duas relinquere partes hereditatis sue. ascendentibus autem tertiam partem sue substantie habet relinquere. Si autem nec natos de matrimonio nec ascendentes habeat tunc potest totam suam substantiam a naturalibus relinquere ut in autent. quib. mod. natu. effi. sui. §. p. secretis. Ab intestato autem succedunt isti naturales una cum matre in uirilem portionem patri naturali & in duas uncias hereditatis sue si non habet iste pater filios legitimos & naturales. Nam quando superfunt tales. scilicet legitimi & naturales in nihilum succedunt naturales tantum ab intestato. uel si non habeat legitimam uxorem. Nam licet ipsa non succederet ex quo non succederet ex quo sunt alii agnati. tamen si ipsa superest facit quod isti naturales tantum non succedunt sed defertur hereditas aliis legitimis successoribus defuncti. ut. C. natural. l. autem licet. Sed contra filius naturalis testamentum faciens. potest si uult eisdem modis & totiens & tantundem relinquere patri suo naturali ut per pietas feruitur in eis & in successione & alimentis. ut in autent. quib. mod. natu. effi. sui. §. si quis ergo. In quibus enim casibus preter ea que dicta sunt circa testamentariam successione inter patrem & filium naturalem intelligas etiam esse uera inter auum. patrum & nepotem uel pronepotem naturalem de legitimo filio natum. Si quis nepotis nomen in tam de generes homines extendere uoluerit ut unus alteri totiens & tantundem & eisdem modis relinquere possit. ut dictum est in parte & filio naturali. Et idem per omnia dicendum est etiam de nepote nato ex naturali filio nato inter eum & auum. nam si quis habuerit filium naturalem & ex ipso habeat nepotem legitimum & naturalem suo patri potest totiens & tantundem ei relinquere quotiens & quantum dictum fuit quod pote-

rat naturali nepoti. ut. C. de nat. l. i. i. fi.

Ab intestato autem tales nepotes si quis nomen nepotis in tam de generes personas extendere uoluerint non succedunt auo suo paterno. ut preallega. l. si. C. de natura. lib. in fin. propter quod no. bastardos seu naturales filios non succedere ab intestato cognatis patris. ut in autent. quib. mod. natu. effi. sui. §. filium autem. Vnum tamen scias quod quando isti naturales non succedunt ut quia sunt alii legitimi filii uel est legitima coniunx debent pasci isti naturales a legitimis successoribus defuncti arbitrio boni uiri. Sed an ipse pater teneatur filios naturales alere dum uiuit queritur & potest dici quod sic. quia & isti naturales parentem pietatem parentibus prestare si opus est ut in autent. quib. mod. natu. effi. sui. §. si quis igitur. & C. de natura. lib. autent. licet. & colligebat in autent. ista domus & doctor. ar. in eo quod filii legitimi qui patri ab intestato succedunt in totum tenentur naturales fratres alere. quod diues frater tenetur fratrem pauperem alere ad quod facit. ff. de tute. & ra. d. l. i. in princip. & est etiam terminatum per glo. ordinariam quod unus frater tenetur alium fratrem alere. C. de ali. li. l. penul. & ff. de li. agno. l. si quis a liberis. §. idem responso proxi. Sed quero quando isti naturales succedunt in duas uncias quod est quando non sunt legitimi filii uel quando non est legitima coniunx an nihilominus debeant alimentari ab aliis qui habet aliam hereditatem. scilicet alias x. uncias uidetur terminari quod sic. ut in autent. quib. mod. natu. effi. sui. §. si quis autem. ar. eius quod legitur. ff. de ali. le. l. pen. Mater autem & ascendentes per matrem tenentur istos filios naturales instituere uel preterire uel exheredare cum causa legibus approbata & etiam ab intestato succedunt ei sicut & legitimi & pariter cum legitimis si legitimos habuerit. ut insti. de se. cō. or. §. sed cum hec. & §. nouissime. & C. de natu. lib. l. penul. Demum scias quod pater potest naturales filios legitimari si uult plu-

ribus modis de quibus dicam duos tantum propter breuitatem. Primus est si accipiat concubinam suam in uxorem & fiunt inde instrumenta dotalia scilicet continentia matrimonium & dotem. ut not. insti. de here. que ab intestato dese. in prin. in quibus contineatur matrimonium inter. P. & B. esse contractum & dotem esse datam. que instrumenta dotalia uel nuptialia dicuntur. ut insti. de here. di. que ab intest. dese. in prin. nam tunc & primo nati & postea nascituri de ista concubina erunt in potestate patris & legitimi successores fient eidem. & qd' dixi q' fierent instrumenta dotalia de illo matrimonio. non credas q' matrimonium non possit esse sine scriptura ymo bene potest esse. sed si non fierent instrumenta dotalia de illo matrimonio filii primo nati ante matrimonium illud filii non essent legitimi licet illi qui nascerentur postea bene essent legitimi. sed si fiant instrumenta & primo nati. & postea legitimi fiunt. ut instit. de nup. §. si. de natu. libe. l. cum quis. Secundo modo potest pater legitimare filios naturales si offerat eos seruiicio curie ciuitatis. ex q' est oriundus. ut instit. de nup. §. si. & in auten. qb. mo. nati effi. sui. §. si quis igitur. Si uero nec ciuis ipse consistat sed ex uilla quadam aut uico sit oriundus illi offeratur ciuitati naturalis filius sub qua ciuitate uilla aut uico tributa persoluit. & sic nota uillas & castra sub ciuitate facere collectam. ut prealleg. l. si quis igitur in auten. quib. mo. na. effi. sui & C. de natura. l. iii. & ff. de censibus. l. forma & ius ciuitatis sequi etiam debet. ut ff. admi. l. ex uico. & C. de episco. & cleri. l. nulli. §. q' si in uico. Sequitur uidere de filiis nec legitimis nec naturalibus.

Sunt utiq' filii nec legitimi nec naturales. illi qui nascuntur de coitu dampnato uel nephario. uel incestuoso. ut sunt illi qui nascuntur de adulterio uel qui nascuntur inter ascendentes & descendentes. uel de affinibus seu consanguineis in tali gradu existentibus. ut matrimonium ad inuicem facere non possunt

& ut breuiter dicam si habes filium de muliere cum qua non posses facere matrimonium quia aliqua de causa impeditur matrimonium inter uos que mul- te sunt ut dictum fuit supra in principi. huius diuisionis ille talis filius dicitur nec legitimus nec naturalis. unde de filio sacerdotis non est questio an sit de istis quia sacerdotes non possunt facere matrimonium. ut in auten. quo. o. e. §. sed nec. & dicuntur isti nec legitimi quia nec de legitimo coitu nati. Item nec naturales dicuntur de fictione iuris quia iura fingunt naturam non esse operata in eis. ut in auten. quibus mod. na. effi. sui. §. si. Extra litteram queras q' isti filii non succedunt patri nec ex testamento nec ab intestato. pater enim non potest eis aliquid ex testamento nec ab intestato relinquere nec iure institutionis nec iure legati. ut in auten. quibus mo. na. effi. sui. §. si. Item non sunt tales filii alendi a patre de iure ciuili. ut in prealleg. §. si. legitur. Sed quero an inter uiuos pater possit aliquid tali filio nec legitimo nec naturali donare. Respondeo q' non. ut. §. de incestis nup. l. si q' in autenti. Item licet a patre tali filio non possit relinqui. Quero si ab extraneo possit ei relinqui uel quolibet alio titulo inter uiuos dari. Respondeo sic cum non inueniatur prohibitum & omnia uidentur concessa que non sunt expressse sunt prohibita. ut ff. ex qui. cau. ma. l. nec non. §. quod his. & plene not. per glo. in auten. quibus modis na. effi. sui. §. sui. Sed quid si pater nec instituat nec donet tali filio sed alium instituat sibi in heredem & talem filium substituatur an poterit. Respondeo oportet forte distingui ut si uulgariter non possit quia patris heres esse uidetur si pupillariter possit quasi pupillus sit heres. ut instit. de pu. substi. §. i. & ff. de pu. substi. l. si is. uel quia loquitur hec lex si is. quando licet non totum aliquid tamen potest relinqui. Item quero si ex filio meo spurrio natu ex damnato coitu. habeo nepotem naturalem uel ex eo habeo nepotes

legittimū quia filius meus spurius con-
traxit matrimonium. an possit iste nepos
mihī auo paterno succedere & uidetur
q̄ non. quia in tam uiles personas non
cadit nomen aui & nepotis. ut. C. de na-
tura. libe. l. fi. Contra uidetur q̄ sic
quia licet pater sit natus de damnato coi-
tu. nepos tamen est natus ex coitu per-
missio. & s̄m hoc erit hic casus in quo ne-
pos succedit auo non ex persona sui pa-
tris sed ex sua persona sic & alibi. ff. de se-
nat. l. emancipatum. in fin. & ff. de iure
pa. l. diui. & ff. de adoptio. l. adoptiui. in
fi. eo. Sed ueritas est q̄ non possit suc-
cedere ab intestato cum non possit esse
nepos siue stipite cum pater eius sit na-
tus ex damno coitu. & ar. C. de natu.
coitu. & C. de natu. li. l. ultim. in fin. s̄m
odofre. Item nunquid ex testamen-
to poterit succedere talis nepos. Respon-
deo legem non habemus sed uidetur q̄
non possit. quia existeret aliquis casus p̄
quem possit fieri fraus legi. patre super-
stite. ut. ff. de proba. l. qui testamentum
s̄m odofre. Matri autem tales filii. s̄.
nec legitimi nec naturales non succe-
dunt nec ex testamento nec ab intestato
si nati sint de tali coitu qui possit accusa-
ri. ut. s̄. adulterio uel simili. Secus autem
esset de coitu non damnato nasceretur
ut in filio in meretricio concepto uel ex
uulgo quia tunc succedunt matri & pa-
riter cum legitimis nisi mater esset illu-
stris & a matre & ascendentibus per ma-
trem debent institui uel preteriri uel ex-
heredari cum causa legibus approba-
ta. ut institu. de senato. §. nouissime. &
ff. de inofficio. testamen. l. si suspecta. §. i.
In matre autem illustri circa tales filios
quedam specialitas seruetur de qua eti-
am dicas ut in flore nostro in ultima ru-
brica. Item quero hic mulier habet fi-
lium spurium uulgo conceptum & ex
eo habet nepotem naturalem nuq̄d po-
terit ei succedere nepos sublato filio spu-
rio de medio. uidetur q̄ non quia in tam
uiles personas non cadit nomen aui &
nepotis. ergo non uidetur q̄ possit ei
succedere ab intestato. per preallega. l.

ulti. C. de natur. libe. Contra uidetur
q̄ sic quia sicut filius spurius succedit p̄
orphy. matri. & ita coniuncti per spuri-
um. quia licet non cadat in eis agnatio.
tamen cadit in eis cognatio. ut. ff. unde
cognati. l. uulgo. Vnde sicut filius spu-
rius succedit matri nisi esset illustris mu-
lier. ut. C. ad orphi. l. penulti. ita nepo-
tes ex spurio. ut institu. de se. con. sul.
orphy. in prin. & §. nouissime. & ff. un-
de cognati. l. iii. & arg. preallega. l. pe-
nulti. C. de natur. liber. & quia non de-
bet pena ultra suos extendi auctores. ut.
C. de penis. l. scimus. & hoc secundum
Odofre. Ultimo quero an possint isti
filii nec legitimi nec naturales legitti-
mari. Respondeo sic per rescriptum im-
peratoris si in rescripto apparet prin-
ceps non obstante tali legem que dicit
istos non esse legitimos nec naturales.
uolo q̄ sint legitimi. ar. ff. de legat. iii. l.
si quis in principi. & C. de testame. autent.
hoc inter. quia Iustinianus non potuit i-
ponere lega. §. aliis imperator. quia par
in parem non habet imperium. ut. ff. de
arg. l. si natura. & C. de legitimis con-
sti. l. digna.

Sexta diuisio est.

Ictum est supra de quinque diui-
sionibus personarum sequitur
uidere de sexta. que talis est. per-
sonarum quedam sunt legitime etatis.
quedam non legitime. Legitima etas
est a. xxv. annis supra. Vnde si in aliquo
testamento uel contractu fiat mentio de
legitima etate. ut puta lego tibi decem
cum eris legitime etatis. uel faciam hoc
cum eris legitime etatis semper intelli-
gitur de illa que est a. xxv. annis supra
& legatum tunc debeat. ut. C. de his
qui ue. e. impe. l. fina. & homines huius
etatis dicuntur maiores unde dicendo
moriar sine determinatione intelligitur
de maiore. xxv. anno. sed uidetur q̄ ex
quo quis compleuit. xvii. ann. q̄ ipse sit
legitime etatis. nam in tali etate potest
quis aduocare & desiderium amici sui

coram iudice exponere. ut. ff. de postu /
 la. l. i. §. i. sed illud est speciale in aduocā /
 do ut pro alio in tali etate admittatur. p /
 se autem nunquam in iudicio admittere /
 tur in tali etate . ut. C. de auc. priuanda. /
 l. clarum . & est ratio ut pro alio in tali /
 etate admittatur quia imputet sibi qui ta /
 lem accepit . ut. ff. de mino. l. cum man /
 dato. in fi. non legitima etas est a .xxv. /
 an. infra. & omnes huius etatis dicuntur /
 minores & istis minoribus iura multum /
 subueniunt si decipiantur in suis contra /
 ctibus & iudiciis etiam & merito . Nam /
 inter omnes constat fragile esse & infir /
 mum huiusmodi etatis consilium & in /
 multis captionibus suppositum multo /
 ruinq; insidiis exponitur . ut. ff. de min. /
 l. i. & ideo auxilium tutorum & curato /
 rum istis minoribus est proditum. quia /
 non sunt nec solidi nec firmi consilii. ut /
 supra dixi . De istis minoribus fit diui /
 sio que plana est . nisi quia expedit q̄ p /
 iura probetur . Nam quidam dicuntur /
 puberes & hi sunt masculi completo. /
 xiiii. an. & femine completo. xii. an. ut in /
 sti. quibus modis tu. fi. in princi. Dicun /
 tur etiam adulti & adolescentes. ut insti. /
 de cura. §. inuiti. Sed quare mulier ci /
 tius peruenit ad pubertatem quam mas /
 culus . Respondet glo. do. Azo. quia ci /
 tius crescit mala herba q̄ bona . Alii /
 dicuntur impuberes . & isti subdividun /
 tur . quidam enim sunt infantes scilicet /
 masculi & femine a die natiuitatis sue us /
 q; ad septem an. ut . C. de iure delibe. l. /
 si infanti . Alii dicuntur proximi infan /
 tie scilicet masculi a septem an. supra us /
 q; ad decimum cum dimidio . & femine /
 a septem annis supra ad nonum cum di /
 midio . & ita hec dictio proximus respi /
 cit uersus infanciam . Alii dicuntur pro /
 ximi pubertati scilicet a decem annis & /
 dimidio supra masculi usq; ad. xiiii. an /
 nos . & femine a nouem & dimidio scili /
 cet usq; ad duodecimum . ut hec legun /
 tur & notantur institut. de inuiti stipu /
 latione. §. pubes. Extra litteram scias /
 q̄ minores .xxv. annis ad honores non /
 admittuntur uel ad rempublicam admi-

nistrandam . ut. ff. de mu. & ho. l. ad rē ;
 non enim decuriones esse possunt regu /
 lariter . ut. ff. de cur. l. non tantum pro /
 pter inopiam . si alii nō inueniantur ido /
 nei. Et ita uidetur q̄ nec consilarii de /
 berent esse . cum per consilarios proui /
 deatur hodie ciuitati ut olim per decu /
 riones prouidebatur. Item nec admune /
 ra personalia tenentur . ut prealle . l. ad /
 rempublicam . Et dicuntur munera per /
 sonalia que corporibus cum labore & /
 solitudine animi ac uigilantia princi /
 paliter extāt. ut tutela & cura & alia mul /
 taque fiunt cum prouisione animi & la /
 boris corporis que numerantur . ff. de /
 mu. & ho. l. i. & l. fi. . Verum est tamen /
 q̄ si minor. xxv. annis incepti uigesimum /
 quintum annum sufficit ei ad honores /
 habendos . licet nondum compleuerit. /
 nam exquo inceperit uigesimum quintum /
 annum habetur pro completo fauore /
 reipublice. ut tanq̄ maior admittatur ad /
 honores . Item filii faciunt mino /
 rem admitti ante tempus .xxv. anno ad /
 honores. nam singuli anni per singulos /
 liberos remittuntur . ut. ff. de minori. l. /
 ii. Et quod dictum est q̄ annus ince /
 ptus habebitur pro completo quantum /
 ad homines est uerum fauore reipubli /
 ce . non tamen idem in omnibus aliis ca /
 sibus ubi fit mentio de tempore scilicet /
 q̄ ultimus annus inceptus habeatur p /
 completo . imo in aliquibus fit compu /
 tatio de momento ad momentum . in a /
 liquibus sufficit tetigisse ultimum diem /
 illius anni quem habebit finire . De /
 momento ad momentum fit computatio /
 ut ecce dicitur in lege si minor. xxv. an /
 nis decipiatur restituitur . Nunquid si /
 extraxit i principio .xxv. ann. priuabim⁹ /
 eum restitutione . quare ille annus ince /
 ptus habetur pro completo certe non /
 ymo restituetur . quia adhuc est minor /
 donec non compleat. xxv. annum com /
 putando de momento ad momentum a /
 die natiuitatis sue usq; ad diem in quo cō /
 traxit . Item in prescriptione .xxx. an /
 norum fit computatio de momento ad /
 momentum unde dicitur . actiones pre

scribuntur spacio triginta annorum. ut C. de constitutio. pe. l. ii. intelligas q̄ fiat computatio taliter. q̄ tempus triginta anno. non sit finitum. nam si essem in ultima die non esset adhuc prescriptum iuri meo. ut. ff. de actio. & obligatio. l. in omnibus. In usucapione autem triennii & prescriptione. x. uel. xx. ann. aliud est quia sufficit prescribentem tetigisse ultimam diem triennii uel decennii. & est completa usucapio uel prescriptio licet nondum sit completum triennium uel decennium totum. ut. ff. de usucapio diuer. per. l. penulti. in principio. & ff. de usucapio. Item quod dicitur. xiiii. ann. non potest facere testamentum intelligat q̄ sufficit eum tetigisse ultimam diem. xiiii. annorum & poterit testamentum facei licet non compleuerit totum. xiiii. ann. computando de momento ad momentum. ut. ff. de testa. l. qua etate. Itē legato in relicto post tempus. ut. ff. de conditio. & demonstratio. l. non putabā & sic patet ex predictis quandoq̄ sufficere tetigisse principium anni quandoq̄ sufficeret tetigisse ultimam diem quandoq̄ terminari debere totum tempus computatione facta de momento ad momentum. Et hec de personarum & etatum diuisionibus dicta sufficiant.

De contractibus inutilibus ratione personarum.

Vo sunt que considerat summa nostra circa personas. uidelicet nomina personarum appellatiua & effectum. De nominibus personarum dictum est supra. Sequitur uidere in ista de effectu ipsarum personarum. i. dicere de illis que possunt se uel efficacitatem de iure obligare uerum quia persone que non possunt esse efficaciter se obligare sunt pauce & breuiter numerari possunt. ideo de illis uideamus. Nam scitis & enumeratis quibusdam personis que non possunt efficaciter se obligare relinquatur nobis ceteras se posse obligare argu. ad hoc instituti. de his qui

sūt sui uel alie. iur. i principio. In principio ergo nostre rubricę domini enumerantur persone que nō possunt se obligare & dicitur q̄ sunt. xiii. infans. proximus infancie. prouimus pubertati & pubes. & quis dicatur infans proximus infancie z̄. diui in fine precedentis rubricę. & ideo hic non expono nec iura allego ad hoc. Scias q̄ predictę quattuor persone impediuntur propter minorem & inconsultam etatem. ad quod facit. ff. de minor. l. i. intelligendum ē q̄ regula generali non possunt se obligare predictę persone nec contractus celebrare in quibusdam casibus tamen obligantur naturaliter & ciuilitur. ut. ff. de inter. scilicet mino. l. si curatorem habens. & instru. de inutilis stipulatione. §. quos casus statim habebis in qualibet persona per se. Sunt & alie due persone que nō plene contrahunt scilicet filiusfam. qui est i potestate patris qui nō astringitur i mutuo. nec pater etiam nomine filii ut. C. ne filius p. pa. l. i. nec de uoto etiam. ut. ff. d. polli. si quis rem. §. uoto. in omnib⁹ aliis tenetur & obligetur nisi habeat aliquod iuris impedimentum. ut institutio. de inutili stipulatio. §. item inutilis ibi. filii uero famil. Filius autem emancipatus & de mutuo & de omnibus aliis tenetur. nisi habeat aliud impedimentum ab etate uel aliunde. Et de isto filio emancipato & etiam deo qui est in potestate plenius declarabitur infra in. §. filius uero familias. Et est seruus qui impedit contrahere se obligando alteri. ut institutio. de inutili stipulatione. §. item inutilis. In casibus tamen poterunt se obligare quos habebis infra in. §. seruus. Impediuntur autem iste due persone ratione patrię potestatis & dominice sub qua potestate sunt. Sunt & alie tres persone que impediuntur contrahere. i. mutus q̄ stipulari non potest. Item surdus qui etiam stipulationem facere non potest. ut institutio. de inutili stipulatio. §. mutus. Item furiosus non potest se obligare. ut institutio. de institu. stipulatio. §. furiosus. Quod idem dicendum est de mēteca.

pro. ut instit. de cura. §. item . Et impe-
diuntur iste tres persone propter mor-
bum quem patiuntur. Sunt & alie quatuor
que prohibentur contrahere. scilicet pro-
digus . & est prodigus qui destruit de-
struenda & non destruenda de quo an
possit contrahere plene dicam tibi infra
in. §. prodigus. Item hereticus . & est
hereticus qui deviat in articulis fidei.

Item apostota & est ille qui cum fuis-
set xpianus derelinquit fidem qui adhe-
sit secte iudeorum uel alteri secte. Itz
committens crimen lese maiestatis & di-
citur crimen lese maiestatis qui in nece
Imperatoris aliquid machinatus est & i
multis aliis casibus committit crimen le-
se maiestatis quos dicam infra in. §. pro-
digus . & diuisionibus istis quattuor p-
sonis scilicet quis dicatur prodigus. he-
reticus. apostota. committens crimen le-
se maiestatis . an possint contrahere ple-
ne dicitur infra ubi tractabitur de quoli-
bet per se in. §. suis. Et impediuntur iste
quattuor persone contrahere propter
delictum quod commiserunt . nam errare
in fide uel deserere fidem xpianam & ad-
herere alteri uel aliquid machinari in ne-
cem Imperatoris est delinquere & gra-
uiter & propter tale delictum aufertur
istis quattuor personis facultas contra-
hendi . ut hec probatur . j. in suis locis
congruis. Et ita collige ex predictis .
q. xiii. sunt persone que regulariter pro-
hibentur contrahere quattuor sunt cau-
se que impediunt eas. scilicet. minor etas pote-
stas . morbus. & delictum. Quattuor
persone impediuntur propter minorem
etatem . due propter potestatem . tres p-
pter morbum . quattuor propter deli-
ctum & hec aperte in littera patent de qu-
bus omnibus per ordinem est uidendu
& tractandum. & primo de infante.

Infans zc. rubrica.

N. §. isto primo queritur . utru
infans idest minor. vii. an. contra-
here possit uel stipulando sibi
uel alteri se obligando . & dicitur qd no

naturaliter nec ciuilitur obligatur alte-
ri promittendo cum enim stipulatione
contrahenda requiratur utriusq; partis
consensus & consonans intellectus . ut
instit. de uerbo. obli. §. sed hec solennia.

Item cum in qualibet obligatione co-
trahenda exigatur utriusq; uoluntas . ut
C. de acti. & obli. sicut & ipse infans nul-
lum habet intellectum . ut insti. de inu-
ti. stip. §. pupi. constat aperte qd ipse in-
fans nullam contractus partem stipula-
toriam uel obligatoriam stipulari po-
test . dicitur enim infans nullam contra-
ctus partem stipulatoriam uel obliga-
toriam stipulari potest . Dicitur enim in-
fans idest fari non ualens . & dicitur si-
milis furioso qui propter carentiam me-
tis & cerebri non intelligit quid agit. ut
s. prealleg. §. pupil. In casu tamen re-
peritur qd infans stipulatur & ualet sti-
pulatio ut si stipuletur a tutore suo rem-
suam saluam fore . & est speciale ut pos-
sit sibi providere in hac stipulatione li-
cet perfectum intellectum non habeat .
ff. rempub. sal. fo. l. seruum. nec bene co-
sonat quod quidam dicunt qd alios po-
test sibi obligare etiam sine tutore si in-
tellectum habet & loqui scit . ipse non
dicitur habere intellectum in tali etate .
ut instit. de inuti. sti. §. pu. & ff. rem pu-
bli. sal. fo. l. seruum . & est tantum specia-
le in stipu. rempubli. sal. fo. l. seruum in
qua si scit loqui qd possit sibi alios obliga-
re. ut prealleg. l. seruum plene not.

Rubrica. Si maior infante.

Equitur uidete de proximo in
fantie qui est a septem annis su-
pra usq; ad decem cum dimidio
masculus . & femina usq; ad. ix. cum di-
midio. Et queritur an iste talis possit
contrahere aut stipulando sibi uel alte-
ri se obligando . & certe licet ipse non
dum perfecte ad capacitatem intellec-
tus & doli attingeret . & ideo dicatur
non intelligere perfecte attamen de gra-
tia & benigniori iuris interpretatione
permisum est ei propter suam utilitaem

utilitatem stipulari posse & alios sibi obligari sine aliqua tutoris auctoritate. nam placuit meliorem quidem suam conditionem facere etiam sine tutoris auctoritate. ut institui. de inutili stipulatio. §. pupillari & institutio. de auctoritate tutorum in principio. Sed nunquid poterit se alteri obligare. Et certe distinguendum est. quia aut habet tutorem. aut non si non habet tutorem tenetur in duobus casibus civiliter & naturaliter scilicet primo in sponsalibus contractis. ut puta quia promissit accipere aliquam in uxorem per uerba futuri temporis. ista enim dicuntur sponsalia & de contractu de quo est factus locupletior. ut ff. de sponsa. l. in spon. & ff. quomodo. l. iii. & ff. de nouas l. i. in fi. Et dicitur locupletior cum pecunia est salua uel in aliam rem suam conuersa. ut ff. de solutio. l. i. in principio. In aliis uero contractibus quando tutor caret tantum naturaliter obligatur quia sola naturalis est inefficax ad agendum & quod ipse tantum naturaliter possit obligari proximus infantie secundum quod modo dixi. scilicet quando caret curatore uidetur notatum per glo. ordina. in pluribus locis. Primo ut in institui. quib. mod. re. contra. ob. iu. §. his quoque. & institui. qui. mo. tol. obli. §. preterea. & ff. de nouati. l. i. ubi plene nota. Sed alii tamen uoluerunt dicere quod etiam naturaliter non obligatur. & ita tenet textus summe nostre cum domino Azo. & pro eis posset allegari quedam glo. ordinaria que uidetur illud dicere. ff. de regulis iuris. l. pu. Primum tamen uidetur glo. ordi. tanquam uerius sepe approbare & notare. ut in preallega. l. aperte colligitur. & prodest hoc scire scilicet an naturaliter teneatur quia super illa naturali posset fideiussor accedere qui teneretur naturaliter & civiliter. ut institui. de fideiussor. in principio. & ff. de fide. l. quod enim & notatur. ff. de fide. l. marcellus. Si uero tutorem habet tunc distingue. quia aut contraxit cum ipso tutore. aut cum extraneo. Si cum tutore suo nec naturaliter nec civiliter obligatur ut ff. de aucto. tuto. l. pu. nisi est

locupletior. Sed si uni ex pluribus tutoribus se obliget auctoritate alterius tutoris civiliter & naturaliter obligatur. ut ff. de aucto. tuto. l. pu. in pri. Quid si alteri extraneo se obligat si quidem hoc facit cum auctoritate tutoris. tenetur naturaliter & civiliter. sed si decipitur potest restitui. ut ff. de auctoritate tutorum. l. im puberes. Si autem sine auctoritate tutorum cum extraneo contrahit naturaliter tantum obligatur. secundum unam opinionem. sed secundum aliam nullo modo. ut §. not. nisi sit inquam factus est locupletior. & in sponsalibus contractis. ubi tenetur naturaliter & civiliter. ut dixi. & facit ad hoc. ff. de conde. inte. l. naturaliter. & l. sequen. in sponsalibus uero non ita obligatur ut teneatur tantum illam accipere in uxorem si non uult sed obligatur ad hoc quia pendente sua etate pro ximitatis infantie usque ad. xiiii. annos non potest contrahere sponsalia siue matrimonium cum aliqua alia muliere.

Proximus pubertati est.

Ercio loco de proximo pubertati agendum est. de quo scire debet quod cum ipse sit iam capax intellectus & doli. Et ideo teneatur de omni crimine preterquam de crimine adulterii. ut ff. de regulis iuris. l. pu. & ad. l. iul. l. si minor. & ff. de minor. l. si ex causa. §. nunc uidentum. constat eum posse consentire. & ideo stipulari & alios sibi obligari. etiam sine aliquo tutore. ut in institui. de inutili stipulatione. §. pupillari. Sed si ipse uelit se alteri obligare distinguendum est. quia aut habet tutorem aut non. Si non habet tutorem naturaliter tantum tenetur nisi in tribus casibus quos dicam infra quibus civiliter & naturaliter obligatur. si autem habeat tutorem si quidem promittat tutori suo. naturaliter etiam non tenetur nisi faciat alterius contra tutoris auctoritate. nam tunc naturaliter & civiliter astrictus est. ff. de auctoritate tu. l. pu. l. sed si extraneo promittat

siquidem cū tutoris auctoritate ciuilitur & naturaliter tenet. Si autē sine tutoris auctoritate extraneo promittat naturaliter tantum tenetur nisi in tribus casibus scilicet in sponsalibus & de contractu de quo factus est locupletior & quando dolum commisit. ut quia dixit se maiorem per mendacium & animo decipiendi sciens se esse minorem. quia tunc ratione doli tenetur. ut. C. si mi. ma. se dixit. l. ii. nam & doli capax est. ut. ff. de dol. l. he redibus. §. ergo arbitror & sic patet q̄ proximus pubertati tenetur d̄ dolo ultra q̄ proximus infantie teneatur. Alii etiam quandam aliam differentiam inter proximum infantie & proximum pubertati inducunt. dicunt enim proximum infantie promittentem sine tutore nullo modo teneri. proximum autem pubertati sine tutoris auctoritate promittentem naturaliter teneri. quod non est indistincte uerum secundum plurimas glo. do. Acur. in quibus ipse norauit q̄ tantum naturaliter tenentur quando sine tutore promittunt. & sic quantum ad hoc secundum illas glo. Ac. non est differentia inter eos. ut insti. quib. mo. tol. o. §. preterea. & ff. de nō. l. i. in si. l. plene no. & dixi supra in princ. huius. §. Extra litteram quero si est quidam minor. xiiii. an. qui sit in potestate patris an possit se obligare. Respondeo non obligatur etiam cum auctoritate patris. ut insti. d̄ inuti. stipu. §. pu. in uers. sed qui in patris. Sed que est ratio q̄ impubes qui patrem non habet obligatur cum tutoris auctoritate. sed impubes qui est in potestate patris non obligatur etiam patre auctore. Respondeo quia tutorem habet obligatum si male auctoretur patre autem non. ut. C. de bonis que liber. l. cum oportet. §. sub hac. & est hoc notabile scire & utile quia accidit quandoq̄ q̄ aliquis emit rem a patre & uult q̄ filius impubes obliget se. ad hoc. quia forsam habet ius propter dotem matris cui successit quod facere non potest dum est impubes & sub potestate patris. de hac questione uide in lectura domini Iohan

nis. in insti. de inuti. stipul. in. §. pupillus. quam ibi norauit. Si autem filiulfa. esset pubes tunc obligatur ac si esset paterfa. etiam sine consensu patris. & secundum q̄ alii adulti se obligant de quibus iam statim infra dicam. ut probatur. ff. de uerb. obli. l. si. §. i. excepto in mutuo & uoto de quibus non tenetur. de quo plene dicam infra. §. filius. & quod dictum est de filio impubere idem de filiofami. pubere dicendum est. ut. ff. de uerb. obli. l. si. §. i. Item secundo scias q̄ illud quod dixi. §. q̄ pupilli promittendo cum tutoris auctoritate obligantur ciuilitur & naturaliter. ut est in obligationibus & promissionibus in quibus nō alienatur de suo quod seruari possit. Si autem alienarentur immobilia uel alia que seruari possunt tunc non sufficeret tutoris auctoritas. sed esset necesse decretum iudicis & causa legitima alias nō ualere. ut. C. de admini. tut. l. lex que. & dicam. j. in sequenti rubrica plene dedante. in. §. i. Item nota q̄ ubicunq̄ dixi tibi q̄ minor obligat cum auctoritate tutoris & ualet promissio sua semper tamen si in illo contractu decipiatur potest petere restitutionem in integrum etiam de modico dampno. nec credas q̄ ideo priuetur restitutione quia tutor interuenit siue in iudicio fuerit cum tutore siue extra iudicium aliquod cum eius auctoritate gesserit. ut. C. si tutori. uel. curatori. interue. l. minor. & ideo tunc duas uias habet. nam potest restitui contra aduersarium cum quo contraxit si uult. uel potest agere personali actione tutele contra tutorem scilicet suum pro indemnitate sua. nec preiudicat sibi in eligendo. ut. C. si tut. uel. cur. interue. l. etiam. Item quantumcunq̄ iuret iste impubes non priuatur restitutione. quia impubes non iurant ut teneantur. ut. ff. de iureiuran. l. qui iurasse. Item & si decreto iudicis contrahat pupillus & cum auctoritate tutoris & probauerit se lesū petet restitutionem in integrum. nam licet decretum iudicis interuenierit non priuatur ideo restitutione. ut. C. de pre-

di. mi. l. si quid. & C. de administra. tu. l.
lex que.

Puberes. i. maiores. xiiii. an.

Varto loco de pubere est tra-
ctandum circa quem obmisso
quis dicatur pubes. uidetur lit-
tera tangere tria .s. an teneatur pubes
de contractibus factis a predeces-
sore suo .& an in illis contractibus predeces-
soris possit restitui. Secundo an teneatur
de contractibus factis a contutore suo.
Tertio an teneatur de suis propriis con-
tractibus. Ad primum redeo ad quod
declarandum scias q̄ predecessor dicitur
ille de cuius bonis peruenit ad minoreꝝ
ut puta aliquis instituit eum heredem .
nam ille dicitur predecessor & iste mi-
nor successor. an ergo tenebitur iste mi-
nor qui successit alicui de contractibus
illius cui ipse successit puta quia ille uen-
didit uel permutauit uel aliter contra-
xit. Respondeo si ille predecessor non
tenebatur. ut quia erat talis persona que
non poterat contrahere . nec enim iste
minor succedens tenebitur de illis con-
tractibus factis a predecesore suo nec
etiam alius succedens teneatur ex quo pre-
decessor non tenebatur. Si autem prede-
cessor tenebatur. ut quia erat talis perso-
na que poterat se optime obligare & con-
trahere tenebitur iste successor nec in
istis contractibus succurritur ei licet
tempus soluendi incidat in tempus mi-
noris succedentis ut quia defunctus ma-
ior erat & emit rem & debebat soluere
precium infra certum tempus . alioquin
res esset inempta. minor succedens non
soluit precium ad tempus statutum ita
q̄ res facta est inempta uult restitui iste
minor ut ponatur infra tempus q̄ debe-
bat precium soluere. Respondeo q̄ non
potest quia predecessor maior contra-
xit & non ipse minor. ut notatur & legi-
tur. ff. de minoribus .l. nullus . Sic
ergo si predecessor in suis contractibus
poterat restitui. ut quia erat infra tem-
pora infra que petitur restitutio . & iste

successor poterit etiam maior. ut. ff. de
mino. l. minor autem . Si uero predeces-
sor non poterat restitui quia exceperat
tempora restitutioni destinata. nec suc-
cessor etiam minor in illis contractibus
predecessoris poterit restitui. Sed quere
si predecessor poterit restitui . quia ad-
huc erat infra tempus. xxvi. ii. annorum
quando decessit & fuerat deceptus in mi-
nori etate quantum tempus habebit iste
minor succedens ad petendam restitu-
tionem in illo contractu predecessoris
sui. Et certe ad plene sciendum quod té-
pus habeat successor ad petendum resti-
tutionem in contractibus predecessorū
in quibus predecesores restitui pote-
rant. distinguendum est. quia aut minor
succedit minori qui restitui poterat . &
tunc iste minor succedens habeat qua-
driennium . quod non currit ei succe-
denti nisi post completam suam mino-
rem etatem. & sic habet totam suam mi-
nozem etatē. succedentis & ea finita quat-
tuor annos. Si autem minor succedit
maiori. quia adhuc maior habebat ali-
quid de quadriennio. forsan quia erat in
xxvii. anno. & ita duos habebat annos
ad restitutionem petendam . tunc minor
succedens habet duos annos qui super-
erant defuncto qui non currunt ei nisi
post completam suam minorem etatem.
& sic habet totam suam minorem etatem
& ea finita id tempus quod restabat de-
functo . ut hec probantur. C. de tem. re-
sti. l. eam que. §. si quando se. Si autem
maior succedat minori tunc ille maior
succedens habet quadriennium quod in-
cidit currere ei statim adita hereditate .
non autem habet minorem etatem illius
defuncti. ut preale. l. ea que in fi. Si au-
tem maior succedat maiori qui poterat
restitui. quia erat adhuc infra tempora
restitutionis. ut quia forsan erat i. xxviii.
anno. & ita unum annum habeat ad re-
stitutionem petendam iste defunctus ha-
bebit succedens illud tempus quod su-
pererat defuncto. s. annum. & sic patet q̄
illud tempus quod habebat defunctus
& incipit statim ei currere. ut. C. de tem.

re. l. ii. Nunc uidendum est an pubes teneatur de contractibus factis a contutore suo. & bene dicit a contutore quia modo non habet tutorem ex quo est pubes factus. ut insti. qui. mo. tu. fi. impu. Et certe circa hoc distinguendum est. quia aut contraxit cum tutore super rebus que seruando seruari non possunt ut sunt res prolixitate temporis periture scilicet uinum & oleum & similia. Aut contraxit super rebus que seruando seruari possunt ut sunt predia rustica & domus. & res mobiles precise que seruari possunt. ut aurum argentum & uestes preciosissime. Si contraxit super rebus que seruando seruari non possunt cum tutore bene potuit & tales res uendere sine solennitate id est sine aliquo decreto iudicis ei licuit. ut. C. de admi. tu. l. lex que in fi. & eodem ti. l. fi. §. fi. & pecunia inde redacta cum alia substantia pu. administratur. & tales contractus super predictis rebus factos a contutore pubes tenetur ratos habere. quinimmo super eis non datur minori restitutio nisi euidens gratia uel sordes tutoris interuenierit. ut quia gratiam fecit de talibus rebus aliquibus amicis suis. uel quia enorme damnum fuerit passus. ut. ff. de mino. l. & sine. §. idem faciunt. Si autem contraxit super rebus que possunt seruari. contutor alienando tales res. distinguo quia aut interueniunt ea que de iure interuenire debent. aut non. si interueniunt que de iure debent interuenire. uidelicet primo quod ille tutor alienauerit cum causa legibus approbata. ut puta propter debitum pupilli uel propter aliam causam iustam que cause in sequenti rubrica melius exponuntur. Secundo quod cum decreto iudicis alienauerit. Tertio quod auctoritas tutoris interuenit. ex quo idem uendit & interposuit auctoritatem in ipso contractu. & tunc ualet & tenet contractus ipso iure. pupillus factus pubes tenetur habere ratos contractus. Vnum tamen sciendum est quod si minor percepit lesionem in illo contractu in quo solennitates predictae interue-

nerunt etiam in modico danno potest petere restitutionem in integrum quantumcunque decretum & alie solennitates interuenierint. ut probatur. C. de predicto. l. si quidam. & C. de administratione. l. lex que. & ff. de minoribus. l. tamen. Si autem aliqua de predictis solennitatibus deficeret. ut puta quia facta alienatio sine decreto uel sine causa tunc contractus ipso iure non tenuit. nec pubes tenetur contractum ratum habere. nec expedit quod restitutionem impetret quia de iure communi tutor est uendicando & recuperando per uiam ordinariam. quia ubi uia ordinaria competit non est recurrendum ad extraordinariam. ad restitutionem. ff. de mino. in causa in prin.

De his autem que gesta sunt.

Ita an pubes teneatur de contractibus predecessoris sui. & an teneatur de contractibus contutoris sui. Sequitur tercio loco uidere an de suis propriis contractibus teneatur. Circa quod distinguit littera & bene. quia aut iste pubes habet curatorem aut non. Si habet curatorem & contrahit cum eius auctoritate tenetur naturaliter & ciuilitur. ut. C. de in inte. resti. minorum. l. si curatorem. uerum tamen si decipiatur in modico danno quantumcunque curator interuenierit petit restitutionem. ut. C. si tut. uel cur. interue. l. etiam. Si autem contrahit sine auctoritate curatoris quam habebat. tunc non astringitur ciuilitur licet naturaliter teneatur. ut prealleg. l. si curatorem. nec est opus quod restitutionem petat. sed ipso iure tutus est. Si autem non habet curatorem aliquem. quia noluit habere. quod optime potest esse quia non cogitur habere curatorem adolescentes si nolunt nisi uellent iudicio interesse. nam tunc expedit quod habeant. ut insti. de curato. §. inuiti. ibi enim dicitur inuiti adolescentes curato. non accipiunt propter quam ad litem. tunc enim quando nullum habet cu-

ratores pubes si contrahit optime obligatur naturaliter & ciuiler tenetur cuꝝ effectu de omnibus contractibus quos ipse facit. ut in prealle. l. si curatorem. C. de integ. resti. mi. fi. l. Veruntamen si decipiantur etiam in modico dampno isto casu petunt restitutionem ut ibidem legitur. Vnum tamen est sciendum q̄ ubicunque dixi q̄ pubes obligatur efficaciter cum auctoritate curatoris quando habet. uel si non habet ipse solus contrahendo obligatur cum effectu. intelligendum est in contractibus in quibus de rebus suis que seruari non possunt alienat. nam si alienaret res immobiles uel mobilia preciosa. tunc necessarium esset decretum iudicis. & causa iusta quare alienat. alioquin non ualere alienatio. ut. C. de administra. tuto. l. lex que.

Sed quid si minor habens tutorem uel curatorem uendit rem que potest seruari cum decreto iudicis sine tutoris uel curatoris auctoritate. Quidam dicunt q̄ non ualet. quasi unum sit omnium de necessariis ut. ff. de transactio. l. cum hi. §. si pretor. ibi enim legitur. Et si pretor aditus erit citra cause cognitionem transigi permiserit super alimentis in testamentis relictis. transactio nullius erit momenti. pretori enim ea res querenda est commissa non negligenda nec donanda & ad hoc ē. C. si propter pu. pen. l. si. & hoc uidetur ibi Acur. approbare. Sed in contrarium uidetur quod est de mino. l. ait pretor. §. permittatur. Sed illud solutione facta mi. in qua non requiritur tanta solemnitas. sicut quando alienat. Item contra. C. qui admit. ad bono. possessio. l. bonorum. & de hoc no. C. de integ. resti. mino. l. si curatorem habens. hodie tamen si adultus alienat etiam immobilia & iuret in contractu. ualere alienatio. licet decretum iudicis uel causa legitima non interuenerit & priuatur restitutione etiam propter iuramentum in omnibus casibus supradictis. ubi dixi eum restituendum esse si decipiatur ut in auten. sacramenta puberum sponte facta signata. C. si aduer. uen. super. l.

i. quod in pupillo locum habere non potest quia ipse iurare non potest. nec iuramentum ei preiudicat. ut. ff. de iureiura. l. qui iurasse. Et quia dictum est supra q̄ minores in contractibus eorum qui de iure tenuerunt iuantur beneficio restitutionis in integrum si in illis decipiuntur. Ideo de restitutione aliqua tangenda sunt. Primo quidem scias q̄ restitutio est prioris status reintegratio. restitutio enim omnia reddit ad pristinum statum. ut. C. de repu. l. i. & ff. de mino. l. q̄ si minor. §. restitutio. unde si uendit minor predium & deceptus petat restitutionem debet emptor reddere predium cum fructibus quos inde habuit & iste minor debet reddere precium qd̄ inde habuit quod est intelligendum si ipse minor factus est locupletior. i. si habet illam pecuniam saluam uel in suam utilitatem conuersam alioquin non redderet aliquid & nihilominus predium quod ei uendit redderetur. & idem est in aliis contractibus in quibus petit restitutionem ut reddat quod peruenit ad eum si est locupletior. i. si habet saluum quod habuit uel in suos usus conuertit. ut. ff. de mino. xxv. an. l. patri. §. i. & l. q̄ si minor. §. restitutio. & C. de repu. l. i. & C. de predi. mi. l. si predium. Secundo querendum est de quo damno restitutionem petant minores Circa quod scias q̄ triplex est damnum. s. enorme. modicum. & minimum. Enorme damnum est quod est ultra dimidiam iusti precii quod fuerat tempore contractus. quod est notabile de rescindē. uendi. l. si uoluntate. ut si res mea ualebat decem ego uendidi pro quattuor. ego uenditor sum deceptus enormi damno. Ait enim lex si minoris precii rem tuam uendisti tibi subueniendum est. minus autem precium esse uidetur si nec dimidia pars fuerit iusti precii solu. ut. C. de rescindē. uenditio. l. ii. emptor etiam posset esse deceptus enormi damno. ut puta si res ualere. x. pro. xxi. emit ipse licet quidam dixerint aliter. s. q̄ quando emit pro. xxi. rem que ualebat. x. q̄ tunc tantum sit

deceptus enormi damno. sed si infra .xxi. daret. non esset enorme sed esset modicum quod non placet Ac. quia tunc quando res ualet decem & aliquis emit pro .xxi. non dimidiam ueri precii sed duplum excederet. ut hec probantur. C. de rescin. uen. l. ii. In isto itaq; enormi damno succurritur omnibus maioribus & minoribus. licet re ipsa fuerit lesio sine dolo aduersarii. unde si uendididi rem & fui deceptus enormi damno. reddam precium quod habui & repetam rem. sed si emptor uoluerit potest supplere iustum precium & retinere rem quia ipse habet electionem ut. C. de rescin. uendic. l. ii. & est hoc in omnibus bonafidei contractibus ut in diuisionibus propterea factis & permutationibus & similibus ut in enormi damno succuratur lesio. ut. C. ex qui. ca. ma. l. in contractibus. In contractibus autem stricti iuris excipitur de dolo a passo enorme damnum. ut. ff. de uerbo. obli. l. si quis aliter. Sed quero quomodo petatur istud enorme damnum. Respondeo actione descendenti ex eo contractu in quo fuit commissum enorme damnum & usq; ad .xxx. annum potest peti restitutio de isto enormi damno. ut hoc notatur. C. ex quibus. ca. ma. l. contractibus. & C. de rescin. uen. l. ii. Alii aliter dicunt. quod dic ut not. j. de obli. in. §. item inutilis est contractus si fiat per metum uel dolum circa finem. §. item quero quomodo sciatur quod sit uerum precium alicuius rei uendite. ita ut per hoc cognoscamus qd si damnum excedat dimidiam illius ueri precii. sit enorme damnum. Respondeo non per hoc qd duo uel tres uelint dare. x. pro aliqua re. dicam illa decem esse uerum precium illius rei. quia precia rerum non constituuntur ex affectionibus singulorum. ut. ff. ad. l. fal. l. precia. ff. ad. l. acqul. si seruus Debent ergo inspicere uenditiones factas locorum existentium iuxta illum de quo modo queritur. Item rei qualitatem & redditum quantitatem. ut. C. de rescin. uen. l. si quos. & in autenti. de ali. & emphi. §. sin autem. & ff. de re. eo. l. penul.

i. §. Item quid si iurauit uenditor maior non uenire contra uenditionem. an poterit uenire contra si passus est enorme damnum. do. Pla. dixit qd nihilominus poterat uenditor petere rem uel istud precium sibi suppleri. quia non precise agit ut uenditio rescindatur. Sed do. Ac. & do. Azo. dicunt contrarium. quia quodam modo uidetur agere ad rescissionem uenditionis talia petendo. ar. ff. de cond. inst. l. que sub conditione. C. si quis sub conditione. Secus autem in minore iurante non uenire contra uenditionem. quia si ipse iurat non uenire contra uenditionem. nihilominus si decipiatur in enormi damno peret restitutio nem enormis damni. cum ibi iuramentum operetur tantum ut uideatur maior. Vnde sicut quilibet maior posset predictum beneficium implorare sic iste potest. Vnde istud iuramentum representat eum tantum loco maioris. ex qua representatione priuatur modico damno tantum non autem enormi. & hoc est uerum nisi ipse iurasset etiam occasione minoris precii non uenire contra. uel nisi maior dixerit se donare quod erat ultra precium conuentum. quod semper presumunt gloriatores quidam qd sciat uires rei sue. ut. C. de rescin. uen. l. quilibet. ff. de act. emp. l. i. & not. prealle. l. de rescin. uendi. l. ii. Item circa materiam quero si emptor qui emit rem aliquam in qua uenditor fuit deceptus enormi damno uenderit eam rem postea alii. an nihilominus agi possit de enormi damno contra illum primum emptorem & dic qd sic. quia per eum factum est quo minus habeat rem. ar. ff. de rei uend. l. si hominem in prin. & ff. de uerb. obli. l. si seruum. §. idem. Secus si fortuito casu res periret penes illum emptorem primum quia tunc sufficeret uenditorem reddere precium quod inde habuit. ff. de iure doti. l. si res. §. i. Est & quoddam aliud damnus quod dicitur modicum. scilicet illud quod consistit infra dimidium iusti precii non tamen minima continet lesionem. ut puta si res ualebat .xx. uendidit eam cuidam pro .xiii. uel .xiiii. & p

di

tali damno modico restituuntur soli mi-
nores licet facilitate lesi fuerint & sine fra-
ude aduersarii . uel etiam calliditate ad-
uersarii . ut . C. de in integ. resti. l. minori-
bus . & . ff. de mino. l. i. & . l. tutor. & . l. qd
si minor . §. non semper . & . insti. de here.
qua. & . diffi. §. extraneus . Et in hoc mino-
res sūt priuilegiati ultra maiores . In tali
autem damno modico maioribus nō suc-
curritur . quia licitum est contrahentib⁹
se circūuolare ad inuicem in precio . ut .
ff. de nū. cause . §. idem pompo . & hoc ē
uerum q̄ maioribus non succurritur in
tali damno quando in re ipsa fuit lesio si-
ne dolo aduersarii . sed si dolo aduersa-
rii intercessisset in praxi ut puta quia uē-
ditor uenditus fuit multa de re quam uē-
debat ut maiore precio uenderet eam . &
ita emptor deceptus est propter menda-
cia illa . succurritur ei etiam maiori in mo-
dico damno pro interesse suo actione ex
eo contractu . ut . ff. de actio. empti . & uē.
l. iul. §. si uenditor uel si dolum dedisset
causam contractui diceret cōtractum ip-
so iure nullum . ut . ff. de dolo . l. eleganter
in principio . Est quoddam aliud dam-
num quod dicitur minimum ut puta sine
aliquo contractu sit lesio minima uel in
precio uel in re uendita de quo non po-
nitur exemplum . dominus Ac. dicit q̄ iu-
dicis arbitrio relinquitur determinandū
quod dicatur minimum damnum . idem
uidetur ipse dicere de modico scilicet ut
arbitrio iudicis determinetur quod sit mo-
dicum damnum licet posuerim tibi supe-
rius exemplum . unde dicit ipse quod mo-
dicum damnum & quod minimum dam-
num dicatur arbitrio iudicis committit̄
ut argumentum . ff. de iure doli . l. i. §. ulti-
mo . De hoc autem minimo damno
minores non petunt restitutōnem . ut . ff.
de in integrum restitutōne . l. scio . Ter-
tio uidentum est circa restitutionem in-
fra quantum tempus minores petunt re-
stitutionem . Ad quod sciendum est q̄
olim toto tempore minoris etatis petere
poterunt & finita minori etate habebunt
utilem annum . ut . C. de tempo. restituti.
l. si . Et dicitur utilis annus in quo cō-

putantur dies tantum in quibus redditur
ius . Sunt enim tria necessaria in utili an-
no scilicet q̄ actor habeat copiam agen-
di per se uel per alium . Item potesta-
tem conueniendi per se uel per alium
respondentem . Item debet esse ius reddē-
tis copia quod in feriis diebus esse non
potest . quia in talibus diebus ius redde-
re non potest iudex . & ideo tales dies nō
computantur scilicet in anno utili . Et q̄
illa tria sint necessaria in anno utili pro-
batur . ff. de diuer. tempo. prescript. l. i.
hodie uero minores petunt restitutio-
nem de lesione quam receperunt in mi-
nori etate toto tempore minoris etatis &
finita minori etate habent quadriennium
continuum de his enim omnibus quas
receperunt in minori etate quod quadri-
ennium incipit currere in continenti . cū
xxvi. annorum prima dies illuxerit . in-
fra quod quadriennium causa restitutio-
nis in integrum debet inchoare & finiri
ut . C. de tempo. re. l. si . nam licet alie a-
ctiones perpetuentur contestatione fa-
cta in eis usq; ad xl. annos . ut . C. de pre-
script. xxx. uel . xl. ann. l. si . officium ta-
men iudicis per quod petitur restitutio
minorum non perpetuatur . sed infra qua-
driennium debet inchoari & finiri . ut p̄-
allega. l. si . C. de tem. po. resti. unde si ille
qui petit restitutionem uellet sibi dari di-
lationem talem que pertenderetur ultra
quadriennio non debet audiri . ut . C. de
tempo. resti. l. petente . Sic etiam est in a-
ctione de dolo que ex eo die quo asseri-
tur dolo commissus infra biennium cō-
tinuum debet inchoari & finiri nec con-
testatione litis perpetuatur . ut . C. de do-
lo . l. si . Regulariter autem actiones per
contestationem perpetuantur ad . xl. an-
nos . ut . C. de prescrip. xl. an. l. si . Quar-
to est uidentum circa materiam restitutō-
nis quid debeat facere ille qui petit resti-
tutionem ut habeat quod petit . Et certe
dici potest q̄ debet probare se lesum sci-
licet facilitate uel dolo aduersarii . licet
quidam dicant sufficere si probet se le-
sum tantum . & bene dico q̄ habet proba-
re de lesione . Nam nō eo ipso q̄ ē minor

& contraxit presumitur propterea lesus
 ut. ff. de mino. l. nam postea. §. si minor.
 & ff. minor. l. uerum. §. item non restitu
 untur speciale tamen est in pecunia nu
 merata minori ubi si minor petit restitu
 tionem non habet probare se lesum. sed
 presumitur lesus odio creditoris. unde
 sufficit q̄ minor ex quo constat eum mi
 norem esse dicat perdidit pecuniam uel
 lesus sum in tali mutuo & restituetur ni
 si creditor probet eum locupletatum. ut
 C. si aduer. credi. l. i. In aliis autem con
 tractibus debet probare se lesum sui si
 plicitate uel aduersarii calliditate si uult
 obtinere in restitutione. ut. §. dixi. Item
 qui peti restitutionem habet probare mi
 norem se fuisse tunc quādo fecit contra
 ctum de quo petit restitutionem. ut. C. d
 in inte. resti. l. si minorem. & hoc proba
 to. l. q̄ fuit minor tempore contractus
 presumitur q̄ ipse sit hodie infra tempo
 ra infra que potest restitutio peti. l. infra
 minorem etatem. uel infra quadrienniū
 quod datur post minorem etatem. Si er
 go probaueris te minorem debet aduer
 sarius si uult te impedire in restitutione
 probare te excessisse minorem etatem &
 quadrienniū. quia presumitur te esse i
 fra tempora predicta. ymo eo ipso q̄ pro
 basti te minorem tempore contractus
 fuisse nisi aspectus indicē contrarium ut
 j. dicam. & quod dictum est supra q̄ mi
 nor petens restitutionem probat se mi
 norem intelligas esse uerum nisi aspect
 corporis iudicet adhuc eum esse mino
 rem. quia tunc non probaret ymo ad
 uersarius. nam aspectus transfert onus
 probandi in alium. ut not. ff. de mino. l.
 minor. Sed oppono & uideť q̄ q̄ petit
 restitutōne n̄ habet necesse pbare se mio
 rem isto modo. Quia illud quod con
 stat uerum fuisse retro presumitur ho
 die uerum hinc est q̄ qui retro fuit do
 minus alicuius rei presumitur hodie esse
 dominus. ut. C. de probationibus siue
 possideris. Sed constat q̄ omnis ho
 mo fuit minor. sic ergo deberet presumi
 minor hodie. & sic non deberet grauari
 ut probando se minorem cum sit pro eo

presumptio. Ad hoc respondent glo. q̄
 illud quod dicitur constat. l. fuisse uer
 presumitur hodie. habet locum in his q̄
 ex cursu temporis non mutantur sicut
 est in domino. quia qui retro fuit domi
 nus hodie presumitur dominus. nam do
 minium ex cursu temporis nō mutatur
 sed in his que ex cursu temporis mutan
 tur non est ita ut est in minor qui ex cur
 su temporis fit maior. unde cum certum
 sit q̄ qui fuit minor solo cursu temporis
 fit maior debet probare se minorem fuis
 se tempore contractus in quo petit resti
 tutionem. ut preal. l. C. de in inte. resti. l.
 si minorem. & C. de proba. l. cum re.

Et quia sepe de etate occurrit questio.
 quis eā debeat probare. ideo de hoc ali
 qua uidenda sunt. Accidit aliquando q̄
 quidam dicit se maiorez. quia uult ad ho
 nores admitti ad quos minores non ad
 mittuntur. ut. ff. de mun. & ho. l. ad rem
 uel uult iudicio per se interesse quia nai
 nor non posset sine tutore uel curatore.
 ut. C. qui legi. per. l. i. & ii. uel rem tuam
 uolunt alienare quod alias facere nō pos
 set sine decreto. ut. ff. de re. e. l. i. Et i om
 nibus istis quidem aduersarius contra
 dicit ei. queritur quis habeat probare an
 ipse uel aduersarius. Et certe dicendum
 est q̄ iudex imponit primo onus probā
 di. ex aspectu corporis cui uoluerit. ut
 ecce si ille qui dicit se minorem apparet
 maior ex aspectu corporis imponet o
 nus probandi saduersario contradicen
 ti. si autem apparet minor ex aspectu cor
 poris ille qui dicit se maiorem. ut quia
 uidetur puer quidam. tunc iudex impo
 net ei onus probandi & ita ex aspectu
 datur onus probandi de etate. ar. ff. de
 mino. l. minor. Si autem ita ex aspectu
 non apparet. cui possit imponere iudex
 onus probandi. quia forsan uidendo
 istum quibusdam apparet maior & qui
 busdam minor. tunc probabit ille qui
 affirmatiuam pponet. si enim dicit mino
 rem & aliquis aduersarius negat probet
 ille qui dicit & si aduersario diceretur eum
 minorem esse & ipse negaret probaret
 ille aduersarius. ut. ff. de proba. l. ei qui
 d 2

dicit & C. de probati. l. actor. & C. de integ. restitui. l. si minorem. & ff. de minori. l. d. etate. Sed quid si uterque negatiuam proponeret. dicit enim aliquis qui uult iudicio per se interesse ego nego me minorem aduersarius dicit ego nego te esse maiorem. & ita uterque negatiuam proponat quis probabit tunc. Respondet glo. Acur. posita. ff. de mino. l. de etate. hoc casu presumam forte quod sit minor cum semel fuerit minor ar. C. de proba. l. siue alibi aut uidetur ipse Acur. colligere quod presumatur fuisse maior in dubio eo tempore quo contraxit per. l. C. d. i integ. resti. si minorem. uel uere intelligenti ipse colligit ibi unam presumptionem tantum scilicet quod qui fuit minor probato hoc ab homine presumatur hodie esse infra tempora infra que restitutio postulari potest. Vnde aduersarius habet probare eum illa temporibus excessisse si uult eum restitutions impeditur. ut ibidem in sua glo. notatur. Secundum autem do. Vber. in casu premissis. scilicet quando contenditur de etate & proponitur negatiua ab utraque parte iudex imponet onus probandi cui uoluerit existimando cui habeat tale onus imponere ex aspectu illius de cuius etate dubitatur ar. ff. de minori. l. minor. Ultimo notatur hic quod quando quis uult esse tecum in iudicio tanquam maior. & tu dubitas de eius etate potes facere quod iudex pronunciet eum maiorem per sententiam suam que amodo faciet sibi preiudicium si uellet dicere se minorem. & in ista causa & in aliis quibuscunque habebit. quia sententia in hoc casu cum aliis tribus quos non dico breuitatis causa & facit ius. ut legitur & notatur. ff. de mino. l. de etate. Alii autem contra tenent scilicet quod sententia preiudicat tantum sibi in illa causa in qua pronunciatu est maior. in aliis autem non. ut preallega. l. de etate nota. Regulariter autem uerum est quod sententia in una causa lata non nocet in aliis. nec etiam prodest. Item lata cum una persona non debet aliis personis prodesse uel nocere. ut hec probantur. C. qui. res iudi. non. l. ii. & C. res inter alios ac per totum

Quinto circa restitutionem est uidentum de quibus rebus restituantur minores. & certe littera satis declarat. & ideo non expono aliter. Dicit enim de his que amittit minor petit restitutionem id est de re sua quam dedit. & de lucris omissis id est non delatam sibi hereditatem. Item si pro altero fideiussit. ut hec probatur. ff. de mino. l. non omnia. & l. quod si minor. §. non semper. Item extra litteram scias quod restituantur minores si in arbitrum committantur & apparet lesio sua in hoc quod expediebat eis potius sub iudice litigare quam sub arbitro quia a iudice poterant appellari ab arbitro autem non appellantur. ut. C. de recept. l. ii. Item restituantur minores aduersus sententiam latam contra eos litigantes cum tutore uel curatore uel etiam si feratur contra tutorem uel curatorem eorum & ubicunque ualeat ipso iure sententia. ut. C. si aduer. rem in. l. cum & minores. & per totum titulum. Si autem sententia non ualuisse ipso iure quia sine tuto. uel curato. stetit in iudicio tunc non restituantur sed ipso iure dicuntur sententiam nullam. nam cum habeant uiam ordinariam non est recurrendum ad extraordinarium auxilium. ut. ff. de minoribus. l. in cause. Et intelligas quod contra sententiam restituantur minores si est lata in minori etate. nam si ferretur eis maiori bus factis non restituentur. ut. C. si aduer. rem iudi. l. i. dum tamen aduersarius non sit in dolo ad differendum iudicium usque ad maiorem etatem. ut ibidem no. Sed uidetur minorem non esse restituendum contra sententiam quia potest appellare si uult. ergo ex quo habet ordinariam uiam non debet ire ad extraordinariam. ut prealleg. l. in cause. Respondet Ac. immo potest duabus rationibus. Prima est quia plus est ei subueniri ad hoc ut quod factum est habeatur pro nullo. quod fit per restitutionem in integrum quam quod liceat eis appellare. Secunda ratione restituantur quia potest esse quod tempus appellandi lapsum est ita quod appellare non potest. Et si opponatur prescriptio temporalis non currit mino

ribus. ut. C. in quib. cau. in integ. restitui. non est. ne. l. si. ergo tempus appellandi non potuit currere ei. Respondet Azo. q̄ temporalis prescriptio iudicialis. ut triennium datum ad litem finiendaz currit minoribus. & sic tempus appellandi curret eis etiam. Et est speciale in eis prescriptionibus que in iudiciis uentilantur ut minoribus currant. ut. C. de iudi. l. p̄perandum. Alie autem sunt prescriptio nes temporales scilicet prescriptio decē. nūi & uicennii. & tricenni ipso iure minoribus non currunt. unde non est opus q̄ in eis restituantur. melius est enim in tacta iura eorum seruare q̄ post causam uulneratam remedium querere. ut. C. in quib. cau. resti. in inte. non est neces. l. si. Prescriptio autem. xxx. anno. currit. adulto. sed non pupillo. beneficio tamen restitutionis in integrum iuuatur adu. tus in ea. s̄m do. Azo. ut not. in summa eiusdem. C. si aduersus usucap. & preal. l. si. in qui. cau. in integ. resti. non est ne. ces. Item restituuntur minores si omit tant allegationem uel exceptionem quā habent. ut. ff. de min. l. minor. Item q̄ ro an minores restituantur in delictis. Circa quod scias q̄ minores tenentur d̄ delictis que committunt. ex quo sunt do li capaces idest maiores annis decem cū dimidio. ut instit. de obliga. que ex deli ctis na. §. penul. alias idest si nō sint do li capaces non tenentur. ut. ff. ad. l. cor. de sicca. l. infames. & ff. de furtis in pri cipio. & d̄ penis. l. impunitas. De adul terio tamen non tenetur minor. xiiii. an. ut. ff. de adulte. l. minor. Et si queras an possint minores in delictis restitui. di stinguendum est. quia aut commiserūt delictum. quod peruenit ex animo uel conscientia. ut puta furtum uel iniuri am & similia. & tunc in talibus non me rentur ueniam. i. non restituuntur. ut. ff. si aduer. delic. & ff. de mino. l. si ex cá. §. nunc uidendum. nisi quatenus miseratio etatis produxerit iudicem ad minorem penam. ut. ff. d̄ mino. l. auxilium. §. in de lictis excepto crimine adulterii in quo etiam circa penam minorandam nō iub

uenitur illis minoribus qui de adulterio tenentur ut ibidem. Si autem commi serint delictum qd̄ ex animo non perue nit idest non dolo delinquant sed culpa tantum restituuntur. ut. C. si aduer. deli. l. i. & hoc quādo agitur criminaliter cō tra minores pro delictis eorum si autem pro delictis ciuilitate agatur contra eos an restituantur breuitatis causa omitto. Sexto uidendum est quomodo petatur restitutio minorum. & est sciendum q̄ do. M. dixit q̄ iure actionis petebatur restitutio per. l. ff. de mino. l. in cause. §. interdum sed do. Azo. dicit. q̄ non iure actionis petetur restitutio minorum sed iudicis officio per. l. ff. de mino. l. q̄ si mi nor. §. si. & datur restitutio minori impe tranda. Primo officio iudicis contra eū cum quo contraxit non contra eum ad quem res peruenit nisi ille sciat rem ita gestam uel q̄ ille cum quo contraxit mi nor non sit soluendo. uel nisi intersit mi noris potius rem habere. in his enim ca sibus cognitione pretoria res aduocabi tur a possidente. & sic restituo minore. & sic rescissa alienatione dabitur utilis i rem actio. ut. ff. de minoribus. l. in cause §. ultimo. & l. plane. Et uocari debet pars altera cōtra quam minor agit. alio quin ipso iure non teneret. ut. ff. de mi nori. l. uerum. §. sciendum & l. in cause. §. caule. & l. etiam. §. ultimo. Nam ne gociorum merita partium assertionem pa duntur. ut. C. si per uim uel alio modo. l. ultima. Si autem pars uocata infra tres menses non apparet minor nihilominus restituetur. ut in autentica. de spon. ad hoc. Hanc autem restitutionem postu lat minor uel eius tutor uel curator uel curator uel procurator qui speciale ha beat mandatum ad hoc nam generale n̄ sufficeret. uel si dubiteretur d̄ speciale mā dato satis dabitur rem ratam dominum habiturum. ut. ff. de minoribus. l. illud. §. primo. & l. q̄ si de speciali. Item nota q̄ licet minor impetrauerit se restitui nec postea uelit uti illo beneficio potest ei iam impetrato renunciare. q̄ fauore suo fuerat indultum. ut. ff. de minori.

l. iudex. Item nota. q̄ ubicunq; restituitur minor eius aduersarius etiam maior restituetur in eodem tantum casu non in alio. & hoc si minor sit locupletior. ut. ff. de mino. l. quod si minor. §. restitutio & l. pater. §. i. Sed fallit in quinque casibus z̄.

• Si licet q̄ minores sic decipiantur Rubrica.

Item est supra q̄ si minores decipiantur in negociis suis iuuantur beneficio restitutionis.

Sed fallit in casibus hic positis in quibus & si decipiantur non iuuantur. Primus est si minor .xxv. annis sed tamen maior xx. mutauit statum uendendo se uel aliter alienando ad precium uel lucrum participandum interuenientibus his que de iure interuenire debent que fuerunt recitata in rubrica de diuisione personarum. nam tunc si ueniat iste factus seruus & dicat minor eram. xxv. annis. deceptus sum quia factus sum seruus peto restitui ad pristinum statum an audiatur. dicit lex q̄ non. ff. de minor. l. si ex causa. §. papinia. ait. Extra litteram scias q̄ glossatores querunt super isto casu an patri uel uxori istius qui passus est se alienari detur uendicatio. & alleget pater in mea potestate erat & non potuit exire sine consensu meo nec sub potestate dominica se ponere & uxor allegat pro se mecum habebat matrimonium & ligatus est mecum intantum q̄ etiam monasterium non possit ingredi sine uoluntate mea. unde peto reduci ad libertatem. ad hoc domi. Alber. dixit q̄ dabitur uendicatio predictis personis. ff. de liber. cau. l. i. ii. & iii. glo. dicit contrarium per. l. si ex causa. §. papinia. Preterea dicit ipse pater priuaretur patria potestate filio facto seruo pene propter delictum aliquod uel ingresso monasterium. idem ergo si fiet seruus hominis. & sic uendicatio non detur secundum Azo. Secundus casus est in quo denegatur restitutio minori si maiori rei uel summe preiudici-

um generetur. & circa ista uerba domi. Acur. ponit ita casum uendidi cuidam minori plures species in certo precio. & ipse minor dicit se deceptum in minima quantitate precii uel minima specie & in ea tantum restitui petit. Ego econtra possum petere. ut a toto contractu recedatur cum minori precio totaliter non dedissem uel unam rem sine alia uendidissem non ne ergo maiori summe idest maiori quantitati fiat preiudicium quando petit restitui in minima parte precii uel ne fiat preiudicium maiori rei idest speciei maiori quando pro una specie petit restitui non restituetur. quia econtra ego peterem discedere a toto contractu quasi dicat pro illo minimo damno non restituitur quia melius est q̄ patiatur illud minimum damnum q̄ totus contractus infringatur. ut hoc no. ff. de integ. restitutio. in. l. scio. Tertius casus in quo non restituitur minor est quando ipse usus est iure communi idest facit quod quilibet diligens paterfam. facere potest & dantur exempla in littera talia. quidam minor adiuit hereditatem locupletem sibi delatam in qua erant res multe predia & alia. & ita fecit q̄ quilibet maior & diligens homo faceret postea nacte res idest acquisite perierunt casu uel terremoto uel ruina uel alio casu nunc uult iste minor restitui ad statum pristinum ac si non apprehendisset hereditatem & dicitur q̄ non restituetur. Item datur aliud exemplum. ut si minor emit seruum necessarium sibi pro suis negociis. Idem & si emit utilem & in precio non fuit deceptus imo fecit quod quilibet paterfam. fecisset cui fuisset seruus necessarius uel utilis. & postea seruus mortuus est & uult iste minor restitui. certe non potest nec hic nec in superiori casu. quia non uidetur circumscribitur ex quo fuit usus iure communi. nam hoc potuisset euenisse cuilibet diligenti & sapienti homini non enim euentus damni contingentis diuino iudicio sed incōsulta facilitas prebet restitutionē. ut. C. de integ. resti. l. ult. ff. de mino. l. uerū. §. item non restituitur

Quartus casus est ubi non restituitur minor si ipse commisit dolum. Expono exemplum sic. contrahebam cum quodam cum quo timebam contrahere dubitando forsitan ne ipse esset minor. ipse ex certa scientia fallaci mendacio dixit se maiorem sciens se minorem postmodum petit restitui contra me dicendo quod erat minor quando contraxit non auditur. quia deceptis & non decipientibus iura subveniunt. ut. C. si mi. se maio. dix. l. ii. & concordat ad hoc. ff. ad uellei. l. ii. §. uerba. Potest etiam poni exemplum alio modo & sic. minor quidam dum uellet contrahere mecum studuit circumuenire me apparere maior ex aspectu corporis faciendo sibi abradi barbam ante tempus uel aliter machinando ut maior appareret uult postea petere restitutionem contra me dicendo quod erat minor quando contraxit mecum certe non potest quia malicia supplet etatem. ut. C. si mino. se ma. dix. l. si alterius. Et circa istam materiam. scilicet quando minor dicit se maiorem sic distingue. secundum do. Azo. quia aut dicit se maiorem aduersarii suasionem aut ultro per se. Primo casu sibi non preiudicat si probet se minorem fuisse tunc quando dixit se maiorem & probet se deceptum esse. ut. C. si mi. se maio. dix. l. prima. & etiam quantuncumque iurauerit se maiorem esse. ex quo dolo aduersarii fecit non nocet. Secundo casu scilicet quando sponte dicit se maiorem esse omnino repellitur si fecit animo decipiendi. sed si non fecit animo decipiendi. sed bona fide dixit se maiorem quia credebatur. tunc bene iuuatur nisi iurauerit isto casu se maiorem. nam tunc si iurauit corporaliter se maiorem & uelit contradicere postea se minorem non auditur ullo modo quia sacramentum tale non potest uenire contra. Si autem uerbotenus tantum iurauit se maiorem tunc non auditur etiam nisi uellet probare per instrumenta facta de natiuitate sua. quod erat minorum quando iurauit uerbotenus se esse maiorem. Sed si per testes uellet hoc probare non auditur. & sic isto casu est. speciale ut

plus ualeat probatio instrumentorum quam testium. & est ratio quia difficile est tenere memoriam annorum. Regulariter autem in aliis casibus parem uim optinet probatio testium & instrumentorum. ut. C. de fide instru. l. in exercendis. Si autem non appareat an dixerit se maiorem animo decipiendi. uel non presumitur contra eum qui tunc se maiorem dixerit. per. l. ii. C. si mi. maio. se dixerit. & probatur predicta distinctio. C. si mi. ma. se dixerit. l. iii.

Si minor iurat in contractu
rubrica.

Necque ad materiam principalem huius. §. descendam. est sciendum quod iste casus quintus nobis tabellionibus est utilior omnibus aliis. quia eius materia nobis quotidie de facto contingit. Primo igitur circa materiam uidedum est si minor iurat in contractu & uelit postea rescindere contractum an possit. & hoc sic distingue.

Quia aut iurat se non uenturum contra contractum. Aut iurat se maiorem tempore contractus. Si iurat se non uenturum contra contractum. aut corporaliter. aut uerbotenus. Si corporaliter iurat non uenire contra contractum non potest postea contrauenire. ut. C. si aduer. uen. l. i. & in autem. super ea lege signata. que autem. incipit. Sacramenta puberum sponte facta. Si uero iurauit uerbotenus non uenire contra non preiudicat iuramentum quod patet sic. quia lex preallegata. C. si aduer. uendi. l. i. loquitur de iuramento corporaliter prestito non autem de iuramento uerbotenus facto. Aut ergo sacramenta puberum super illa. l. i. assignata. C. si aduer. uendi. super eodem sacramento corporali debent intelligi. nam posteriores leges per priores terminantur & ad illas trahuntur nisi sint contrarie. ut. ff. de legib. & sena. consul. l. sed & posteriores nec obstat. C. si mi. se ma. dix. l. si alteri?

ubi dicitur q̄ iuramentum uerbotenus factum preiudicat quia ibi loquitur quādo dicebat se maiorem & iurauit etiam illud sed in casu nostro bene dixit se minorem sed iurat se non uenire contra q̄ iuramentum non preiudicat si uerbis tantum factum est & non corporaliter ut modo dixi. Si autem iuret se maiorem quis tempore contractus. Distinguo aut iurauit corporaliter se maiorem. aut uerbotenus. si corporaliter nullo modo possit uenire contra quantūcūq; uelit p̄bar se minorem. ut. C. si mi. ma. se dix. l. si alterius. uerfi. huiusmodi. autem. sacramento corporaliter prestito. in fin. tit. Si autem uerbotenus iurauit quis se maiorem nec tunc audi si minorem uelit se probare nisi probet per instrumenta facta de die natiuitatis sue quod erat minor quando iurauit se maiorem. sed si per testes uellet probare non auditur. ut pre allega. l. si alterius. §. si tamen. & hec uera sunt si non iurat dolo aduersarii sed sua sponte nam tunc si dolo aduersarii iuret se maiorem & probet se deceptum & minorem ueniret contra etiam qualitercūq; iurauerit ut no. C. si mi. ma. se dix. l. si alterius. in glo. domini. Acur. ibi posita que incipit plus ergo credatur scripture q̄ testibus. ibi distingue secundus Azo. Viso ergo si minor iuret an possit uenire contra. uidendum est secundo quod dicatur sacramentum corporale & quod etiam uerbotenus. & est sciendum q̄ corporale est quod p̄statur tacto corpore aliquo ut puta libro. uerbotenus quod uerbis tantum prestatur nō tacto aliquo corpore. & maioris efficacie est unum q̄ aliud ut supra audiuisti. Tercio querendum est circa materiam nostram. quibus minoribus noceat iuramentum corporaliter prestatum de nō ueniendo contra. Et certe uoluerunt quidam dicere q̄ si ille qui iurauit est infans uel proximus infantie non nocet sibi sacramentum. quia quicquid eius etas uideat ignorat. & ideo sciens faller nō uitur. ut notatur. C. de fal. mo. l. i. & ff. de iureiuran. l. qui iurasse. Sed si est proxi-

mus pubertati tunc ei noceat iuramentū nam de omni delicto tenetur preterquā de adulterio. ut. ff. ad. l. iul. de adulte. l. si minor. Sed uerius est dicere ut puberibus tantum noceat iuramentum. quod colligitur per autenti. sacramenta. Dicit enim sacramenta puberum. ex quo patet q̄ imperator puberibus tantum concessit. ergo impuberibus uetasse uideretur. ut argu. ff. de iudic. l. cum pretor. impubes enim non iurant ut teneantur. ut. ff. de iureiuran. l. qui iurasse. Item quarto scias q̄ iuramentum prestatum in contractu ab adulto inter alia operatur ista q̄ representat eum maiorem. xxv. annis. & facit ualere contractum qui alias de iure non ualebat. ut quia deficeret decretum iudicis uel alia solennitas. ut autenti. sacramenta. quod tamen infra pleni⁹ dicam. Item priuat minorem restitutione in modico dampno. Sed quero an si deceptus est minor in enormi dampno possit restitui non obstante iuramento suo. Respondeo taliter potest esse concepta forma iuramenti q̄ priuatur in modico dampno tantum. Et taliter potest concipi q̄ priuatur modico & enormi. Si enim iurat minor non uenire contra contractum ad sancta dei euangelia ratione minoris etatis isto casu de modico tantum priuatur de enormi autem nequaquam. Nam istud iuramentum factū de non ueniendo contra rationem minoris etatis representat eum loco maioris etatis. & certum est q̄ quilibet maior restituitur de enormi dampno. Sic & iste minor representatus maior propter iuramentum priuatum in modico dampno in enormi autem non. Sed si in forma iuramenti addatur istud quod est in formis positis in summa nostra scilicet tu iuras non uenire contra ratione minoris etatis. uel ratione minoris precii. uel qualibet alia ratione uel causa. sed predicta firma & rata habere tenere &c. Ista uerba ratione minoris precii priuabunt eum restitutione in enormi dampno. argu. ff. de legatis primo. si quando. Et illa uerba ratione minoris etatis que

ponuntur etiam in forma priuabunt eum in modico damno. ut prealleg. autem. sacramenta puberum posita. ut. C. si aduer. uen. Et quia est hic quedam autem. cuius uerba indigent expositione. & ideo summarim & breuiter exponam.

Sacramenta puberum.

Vberes enim iurant. impuberes autem non iurāt ut dictum est. supra. & eandem autem. in fine dicitur. sponte facta. & sponte ideo dicitur. quia si per uim uel metum esset iuramentum extortum nullum esset nulliusque momenti. ut in eadem autem. in fine dicitur super contractibus. Ex hoc uoluerunt dicere quidam quod hec autentica locum habet in his contractibus ubi oritur obligatio ex utraque parte. Nam hic dicit contractus & contractus proprie est quando ultro citroque oritur obligatio. ut. ff. de uerb. signi. l. labeo. Et sic in donatione & mutuo & in aliis ubi non nascitur obligatio nisi ex una parte tantum dicebant non habere locum autem. istam. quod non est uerum. Nam in illis ubi hinc inde nascitur obligatio & in aliis omnibus locum habet. nam licet tantum proprie dicatur contractus quando ex unaquaque parte tantum nascitur obligatio. tamen ubi ex una parte tantum nascitur obligatio contractus dicitur. licet in proprie. ut. C. de fide instru. l. contractus. & C. quod metus cau. l. si donationis. Sed quero quero quid in iudiciis. ut ecce litigabam cum quodam pubere & ipse iurauit non uenire contra contractum uel in his que ibi fient. Respondet glo. ordinaria Acur. & Azo. quod non poterit uenire contra. nam licet dicat textus sacra sponte facta super contractibus. Idem si fiant in iudiciis quia in iudiciis quod si contrahitur. ut ar. ff. de pac. l. licet. §. idem scribit. & C. de tempo. ap. l. si. Sed quid si adultus iurauit non uenire contra sententiam & postea uult appellare. respondent quidam quod non poterit. quia si maior promitteret non appellare postea non possit. ut. ff. a qui. appe. licet uel no. l. i. §.

Sed iste ex iuramento habetur pro maiore. ergo non appellabit. sed hanc approbat do. la. bart. & alii contra. quia sic iurando perdit illud quod habebat ex privilegio minoris etatis. sed appellare contempetebat sibi de iure communi. ergo illud non perdit nisi expressim super hoc etiam iurasset quia tunc seruare tenetur per preallega. autem. sacramenta. quidam tamen dicunt quod in iudiciis non habet locum autem. quia iudicium redditur in inuitum ut. ff. de uerbo. oblig. l. inter sti. in prin. & cogitur quis uenire ad iudicium capitis pignoribus & multa indicta. ut. ff. si quis ius dicen. non obtempera. l. i. Si ergo iudicium redditur in inuitum dicunt ipsi quod autem. non habet locum in iudiciis. quia in autem. dicitur sacramenta puberum sponte facta super contractibus. Iudicia non fiunt sponte imo redduntur in inuitum. & ita secundum eos habet locum in contractibus sponte factis. non autem in iudiciis ar. dictarum legum.

Item quero si pubes compromittat in arbitrum & iuret. an possit uenire contra & certe semper omnes dicendum est quod non potest contra uenire. nam licet arbitria sint redacta ad instar iudiciorum. & ideo deberet idem dici quod in iudiciis secundum illos qui dicunt quod in iudiciis non habet locum autem. tamen potest responderi quod etiam compromissum fit ex uoluntate. ut. ff. de arbi. l. iiii. §. tamen. Et sic secundum omnes non ueniret contra si iuraret in compromisso. & habeas in memoria ut minorem compromittentem facias iurare non uenire contra compromissum. nec etiam contra arbitrum seu laudum ferendum. itaque nec contra compromissum uenio nec contra arbitrum seu laudum quod postea fereat propter rationes. scilicet. deas Sed contra. eo. de ar. aut. decreuit. sed ibi loquitur de arbitro non eligendo eum iuramento prestito de iuramento non ueniendo contra ex occasione minoris etatis ex quo minor loco maioris. xxv. annis habet ut compromissum ab eo factum eo modo teneat quo teneret si fieret a maiore. & ut restitutione que ex beneficio minoris etatis

ris datur priuatur qđ quidez fieri potest & ualet per auten. sacramenta. secus erit fm Io. & in maiore & minore. si arbiter eligatur & simpliciter sine pena tamen iuramento sententie eius stari promittatur. ut dicitur. in instrumento in capitulo. lo. vi. Item quero si minor generaliter iuret coram aliquibus qđ non ueniet contra aliquem contractum qui sit factus uel factururus an ualeat. Respondent glo. qđ nō. quia res inter alios acta. & ff. de pactis. l. si unus. §. pacta in fine. §. & .C. ad uelle. l. iubemus. & .C. res inter alios acta. per totum. Item alia ratione quia generalis renunciatio non ualet. ut ff. si quis caut. sed & li. §. queritur. Item qđ si filiulanni. minor accipiens pecuniam mutuo renunciet macedoniaño & iura. uit. Respondent quidam qđ non perdit macedonianum quia nec maior potuisset renunciare cum non sit fauore eius introductum sed odio creditoris. sic enim daret materiam peccandi quod esset contra publicam utilitatem. ut ff. ad mace. l. i. in principio. & hoc probari uideretur in uerbis feudorum super autenti. sacramenta. nec tamen ex hoc dicitur. qđ minor non possit in contractu mutui & qđ non priuatur in ea restitutione. ut supra notatum fuit.

Rerum suarum zē. rubrica.

Vuper isto uerbo potest queri de hoc. minor quidam fideiussit pro aliquo & iurauit in contractu qđ nō ueniret contra an poterit uenire. uel ponamus. quidam uendit predium quoddam uxoris eius minor consentit uenditioni & renunciauit iuri suo ipothecarum & iurat in ista renunciatione non uenire contra queritur an possit contra uenire. & uideretur qđ ista autenti. non obstat ei scilicet minori fideiubēti uel iure ipothecarum renunciantē quia legitur hic in auten. de minoribus iurantibus super contractibus rerum suarum iste autem persone non contrahunt super suis sed super alienis. nam qui fideiubet p

alio se obligat & uxor quando renunciat iuri ipotheca non alienat de suis bonis sed consentit alienationi facto per alium Sed dicendum est qđ istis casibus iuramentum preiudicat eis. nam minor fideiubēdo obligat seipsum. dicit. n. si principalis non soluat ego soluiam & uxor quando consentit uenditione facte a marito remittit & renunciat iuri ipothecariarum. & dicitur quodammodo contrahere super re sua. i. iuri suo qđ habet in re illa. unde qđ dicitur in auten. sacramenta facta super contractibus rerum suarum exponere. i. super promissionibus a se factis uel super his super quibus habet ius. ut ff. de uer. ob. l. pupi. in fi. & sic interpretatur etiam consuetudo & minime sunt mutada que certam impetrationem habuerunt. ut ff. de legi. & se. con. l. minime.

Custodiri precipimus zē.

In quo ad exceptionem dandam utputa si minor uendit rem suam & tradidit & iurauit non uenire contra si petat repellitur ab exceptione. Item debet custodiri quantum ad actionem etiam dandam. ut detur actio emptori. nam si emptor emit rem a minore & iurauit minor non uenire contra. si quidem non tradet rem emptor agat actione ex eo contractu contra minorem. ut tradat quasi sic cum sacramento non sit inhibita alienatio. ut ff. famil. hercis. inter cohe. redes. §. i. ff. de le. iii. cum quis. §. natura. Si autem minor uendit rem & emptor cadat a possessione & pueniat ad minorem agit emptor contra minorem rei uenditione. quia dominiū fuit translatū fm do. Azo. ut autem actio ex eo contractu agit ammodo semel re tradita. quia sublata est per traditionem actio ex eo contractu. ut. ar. ff. de actio. emptio. & uenditi. l. si quis ali. de contrahen. emptio. & uē. l. si cum fundum. §. si quis. Extra litteram circa istam auten. potest queri de quibusdam utilibus questionibus. Et primo querit si minor nō iurat sed alius pro eo in anima sua eo mandante. an ualeat hoc

iuramentum & an minor possit uenire contra. Et certe terminant doctores q̄ sufficiat hoc & minor non possit contra uenire ista ratione quia qui per alium facit per seipsum facere uidetur. ut. ff. de admini. tut. l. ita autem. §. gessisse. & debent concipi uerba iuramenti in personam illius pro quo iurat. Vnde debet sic iurare ille qui iurat pro minore. Iuro q̄ talis minor seruabit talem contractum & non ueniet contra si deus ipsum adiuuet. & iuro ad sancta dei euangelia corporaliter in animam & super animam suam si tutor uel curator contrahant uerba sunt formanda in persona eorum & nomine pupilli uel adulti. ut. C. quando ex facto tut. uel cura. l. i. & per totum.

Item queritur secundo. minor uendit sine decreto iudicis & iurat in contractu non uenire contra. queritur an operetur hic iuramentum. Et uidetur q̄ nō quia uenditio est facta contra legem. & id quod fit contra legem non debet ualere nec etiam iuramentum ibi prestitum. ut. C. de leg. & consti. l. non dubium.

Sed dicendum est in hoc casu q̄ minor non potest contra uenire ex quo iurauit per autem. ista sacramenta que maxime in contractibus qui ipso iure non tenent operatur. s. ut faciat eos ualere. quia debet aliquid ultra alias leges que loquebantur de iuramento operari. ar. ff. deleg. i. l. si quando. & ad municip. l. i. Item queritur etiam de hoc adultus habens curatorem uendit sine auctoritate curatoris. & iurauit non uenire contra an ualebit contractus & certe quidam uoluerunt dicere quod non quidam allegantes. adultus est similis pupillo. pupillus non obligatur sine tutore. sic nec iste sine curatore. Preterea iste contractus est celebratus contra legem positam. C. de integ. restit. si curatorem. igitur nec sacramentum debet ualere. quia ubi non ualeat contractus eo quod contra legem est factus nec iuramentum interpositum ualebit. ut prealleg. l. non dubium. C. de legi. & consti. Et respondetur ad id quod posset obici. sicut sacramentum mino-

rem representat eum maiorem. ergo si cut maior potest sine curatore facere quod uult ipsi intelligunt q̄ iuramentum representat eum maiorem qui non habet curatorem. Item autem. sacramenta intelligunt quando non habet curatorem uel si habet contrahit cum eius auctoritate. & sic secundum eos non ualent contractus. ex quo curatorem habet & facit sine eius auctoritate. Sed non obstantibus his dicendum est q̄ ualent contractus in isto casu. Primo quia iuramentum representat eum maiorem. & maior non potest habere curatorem nisi esset furiosus. unde tanquam maior potest per se obligare & facere quod uult. Item si posset contra sacramentum uenire iam primo ipse princeps haberet auctorem periurii quod esse non debet. ut. C. si aduer. uen. l. i. Item autem. sacramenta. hoc aperte dicit q̄ dicit sacramenta puberum seruari quod intelligendum est maxime in illis contractibus que de iure non ualent ad hoc ut aliquid operetur & addatur. ar. ff. de legi. l. si quando. Et ad id quod dicebatur. s. per alios doctores uenditio facta fuit contra legem. unde non debet ualere nec sacramentum etiam ibi prestitum. Responderi potest q̄ hodie minorem uendere sine curatore uel sine decreto iuramento interposito non est contra legem per autem. sacramenta. que hoc permittit & ideo contractus seruatur propter iuramentum ibi prestitum. quia non est contra legem ut modo dixi. Item ultimo quero de hoc. dicitur quedam minor uendit predium uel compositum marito uendenti & deinde cum emptor uellet q̄ ipsa iuraret. domina dixit contenta sum. sed peto gratiam q̄ non facias me iurare nunc quia grauida sum. uel quia nunquam iurauit. dicit emptor gratiam uobis facio & placet mihi q̄ non iuratis. postea dicitur uult restitui contra tale contractum. queritur an possit. & uidetur ex quo erat parata iurare & fuit ei remissus iuramentum quod perinde sit ac si fuit iurasset ut amodo non possit uenire contra. ut. ff. de iureiur. l. remittit. sed doctores uidentur terminare per contrarium. q̄

ad hoc ut non posset minor contra ueni-
re requiritur factum scilicet q̄ iurauit p̄
hoc quod in autem. dicitur. dicit enim sa-
cramenta sponte facta non autem dicit
facienda. & etiam. C. si aduer. uendi. l. i.
dicitur de iuramento corporaliter presti-
to ubi factum requiritur sola uoluntas
non sufficit. ut. ff. de acquiren. possessio.
l. i. §. adipiscitur. nec obstat contra lex p̄-
allega. remittitur. quia de alio iuramen-
to loquitur ibi uidelicet si petebam a te.
C. tu negas & detuli tibi sacramentum
coram iudice. tu uolebas iurare. ego no-
lo q̄ iures quia tibi remitto certe perin-
de ac si iuratum esset. sic & C. de iure ue-
te. e. l. i. Sed in nostro casu loquitur in iu-
ramento quod est contra ius commune.
unde si remittatur non excluditur a iure
communi.

Filius. qui subiectus zc. rubrica.

Item est supra de quattuor per-
sonis que ratione minoris & in-
consulte etatis prohibentur con-
trahere nunc restat uidere de duabus q̄
ratione potestatis impediuntur ut de fi-
liosa. & seruo. Et primo de filiofamil.

Circa istum. §. domini uidendum est.
quis dicatur filius. Secundo an possit ta-
lis filius. se obligare. Filius. est ille
qui est in potestate patris aut uel proau-
i nondum exiit de potestate nec emā-
cipatione nec alio modo & hoc denotat
uerbum sa. & de tali loquitur. §. noster.
De filio autem qui esset emancipatus a pa-
tre non loquitur littera ista. sed tu scias
q̄ filius est emancipatus & extra potesta-
tem patris positus. & tunc de mutuo &
omni contractu cum extraneo efficaci-
ter obligatur nisi habeat aliud iuris im-
pedimentum. ut. ff. ad mace. l. i. Item
etiam emancipatus cum patre suo natu-
raliter & ciuilitur obligatur in mutuo &
in omnibus aliis. quia cum p̄ emancipa-
tionē sublata est patria potestas per quā
ciuilis obligati impediatur inter eos.
ut insti. de inuti. stipu. §. inter inuites. &
ff. de condi. inde. l. frater a fratre. Restat

ut amodo in mutuo & in aliis contracti-
bus ad inuicem naturaliter & ciuilitur ob-
ligentur. Item & in iudicio cum patre
suo poterit iste emancipatus litigare dū
tamen ateq̄ uocet patrem in iudicium ua-
dat iste filius ad iudicem & petat ueniā.
i. licentiam de hoc. ut. C. de ius uocan. l.
si. Cum ergo de emancipato hic nō lo-
quatur sed de filiosa. & uiso quis dicatur
filius. Sequitur uidere secundo an fi-
lius qui est in potestate patris possit con-
trahere. Et certe super hoc distinguēdū
est quia aut uult contrahere cum patre
qui habet eum i potestate. aut cum extra-
neo. Si cum patre uelit contrahere nō po-
test. Et habes hic regulam de hoc que ta-
lis est. Filius cum patre non obligatur ci-
uilitur. que regula probatur institu. de i-
uti. stipu. §. item inutilis. & ff. de condi.
inde. in ti. l. frater a fratre. Vnde siue fili-
patri promittat siue pater filio non obli-
gatur ciuilitur. ut preallega. §. item inuti.
Naturalis tamen obligatio inter patrem
& filium bene contrahitur. ut. ff. de con-
di. inde. l. frater a fratre licet sit inefficax
ad agendum. ex quo non est adiuncta ci-
uilitur. ut infra de hoc plene dicaz. Et qua-
re filius cum patre ciuilitur non oblige-
tur redditur ratio in littera. quia persona
patris & filii eadem esse intelligitur iuris
interpretatione. ut. C. de impu. & al. sub-
sti. l. si. & uox patris & uox filii esse intel-
ligitur. nam qd̄ unus dicit alter uidetur
dicere. ut insti. de inuti. stipu. §. ei uero. si-
cut eadem persona cum seipsa contrahe-
re non posset sic nec filius cum patre ob-
ligatur ciuilitur. A regula aut supra posi-
ta. s. quando filius cum patre nō obliga-
tur ciuilitur excipitur si habeat castren-
se uel quasi castrense peculium. Et ad hoc
intelligendum scire debes q̄ homines q̄
sunt sui iuris dicuntur habere patrimo-
nium. unde quod acquirunt uel aliquo
modo habent ex quo sunt sui iuris totum
dicitur patrimonium. Si autem homines
sint & aliena potestate. ut sunt filiofamili-
as & serui. tunc quod habent uel acqui-
runt dicitur peculium. quia ex quo sunt
iuris alieni non habent patrimonium sed

peculium. ut hoc probatur. C. de inoffi. test. l. si. Et quidem peculium quod habent filii fami. potest esse quadruplex. & de quo ibet in sequenti rubrica plenius dicam. licet aliqua hic dicere oporteat. Est enim quoddam peculium quod dicitur castré illud. s. quod filii familias milites militando in castris acquirunt. Unde quicquid acquirunt ex stipendiis sibi datis in castris uel etiam q̄ occasione castrorum acquirunt. quia donatū est eis aliquid dum uadunt ad castra totum dicitur castré peculium. ut. ff. d. castré. pecu. l. castré. & l. si forte. Et in isto tali peculio potest filius cum patre contrahere & cum quacunq; alia persona & obligatur ciuilitate & naturaliter. q̄a paterfa. in eo habetur. ut. ff. ad macedo. l. i. & testamentum in tali peculio facere potest. Et in iudicio in tali peculio cum patre litigare. ut. ff. de iudic. l. lis. nulla. & C. de inoffi. testa. l. si. Est & aliud peculium quod possunt habere filii fami. quod dicitur quasi castré. & est quasi castré quod acquirunt filii fami. assessoribus. Item q̄ clerici filii fami. acquirunt d̄ prebendis suis. Item q̄ acquirunt filii fami. magistri liberalium artium. Itē q̄ acquirunt filii fami. medici ex ipsorū officiis. quod uerum est indubitanter si salarium percipiunt a publico. Sed quid si illud quod qui minutatim percipiunt ab isto & ab illo sit quasi castré peculium. dicam infra in sequenti rubrica in. §. item prohibita est alienatio filiofa. & probantur predicta. s. q̄ tales filii. ut. §. dixi acquirunt quasi castré peculium. ut. C. de inoffi. testa. l. si. & C. de epis. & cle. l. sacrosancte. & C. d. aduoca. iudiciorum. l. fori. & C. de assel. l. uelut. Et in isto quasi castré peculio possunt filii fami. testari & contrahere cum patre & cum quacunq; persona alia. & in iudicio cum patre litigare. ut. ff. de iudic. l. lis nulla. quia ut patrefamilias in tali peculio censentur. ut predictis. l. no. Est & quoddam aliud peculium quod dicitur aduenticiū. Et est aduenticiū quod acquirunt filii fami. ex successione

matris uel alicuius attinentis per lineam maternam uel ex sua persona uel ex prospera fortuna uel industria uel q̄ suis laboribus acquirunt & isto aduenticio pater habet usufructum & filius proprietatem. ut probatur. C. de bo. que liber. l. cum oportet. Est etiam aliud peculium quod dicitur profecticiū. Et est profecticiū quod acquirunt filii fami. de substantia patris. uel illud quod contemplatione patris ad eos peruenit. & istud peculium totum ad patrem pertinet in proprietate & in usufructu. ut preallega. l. cum oportet in prin. & in istis duobus peculiiis. s. aduenticio & profecticio intelligatur regula supra posita. s. ciuilitate filii fami. cum patre non obligatur. ut insti. de inuti. sti. §. itē inutilis. & de istis peculiiis melius deo dante & plenius dicam infra in rubrica de contractibus in utilibus ratione rerum. Viso an filius fami. cum patre possit contrahere. Sequitur etiam an cum extraneo possit se obligare id est an cum eo qui non habet eum in potestate possit contrahere. Et certe sciendum est q̄ ponitur regula talis super hoc. Filii fami. omnes contractus cum extraneo facere potest & obligare se ciuilitate & naturaliter & cum effectu etiam sine consensu patris. nam consensus patris non est necessarius. ut hec regula probatur insti. de inuti. sti. §. item inutilis. filii tamen periculo. & ff. de iudic. l. tam ex contractib. & ff. de acti. & obli. l. filius. & potest conueniri in solidum durante patria potestate & etiam postea eo facto sui iuris in solidum conuenitur de contractibus quos fecit cum erat in potestate patris nisi in sex casibus in quibus conuenitur in quantum facere potest quando factus est sui iuris & n̄ in solidum. Primus est si fuit exheredatus a patre. quia isto casu factus est sui iuris morte patris. & quia exheredatus fuit non conuenitur nisi in quantum facere potest. Secundus est pater mortuo si abstinuit se ab hereditate patris. Tertius est si pater dum uiuit emancipauit filium & statim post emancipationem

conuenitur a creditoribus iste filius .nā
inquantum facere potest conuenitur &
non in solidum. Quartus casus est si fili
us sit factus sui iuris alio modo per emā
cipationem ut puta per dignitatem ut qua
factus est episcopus uel patritius uel cō
sul. ut insti. qui. mo. pa. po. finitur. Est
& quintus casus pura si filius datus i ado
ptione & pater naturalis decesserit quia
cum iste filius possit uocari ad successio
nem patris naturalis. queritur an conue
niatur in solidum. & responde q̄ inquan
tum facere potest & non in solidum posi
to q̄ ei succedat in modica parte. Sex
tus casus est si institutus fuit in minima
parte a patre. quia isto casu conuenitur
inquantum facere potest. Sed quero q̄
dicetur minima pars. Respondeo hoc exa
minabitur arbitrio iudicis. ar. ff. de iure
delibe. l. i. §. ulti. uel dic minima idest suā
legitimam. ut. C. de inofficio. testamen.
l. si quis in suo. In istis ergo casibus in
quantum facere potest conuenitur filius
famil. factus sui iuris habita ratione ne
egeat. ut. ff. de regu. iur. l. in cōdemnatio
ne. & probantur isti casus. ff. quod cum
eo. l. ii. in fin. & hoc uerum esse scias de
contractibus quos fecit dum esset in po
testate patris. Secus si postq̄ est factus sui
iuris contrahat cum aliquo. quia tunc de
illo contractu in solidum tenetur. ut. ff.
qd̄ cum eo. l. iii. in fi. Et quod dictum est
supra q̄ filiofam. obligantur naturaliter
& ciuilitate intelligas si sunt puberes. alio
quin si essent impuberes tunc non obli
gantur etiam cum consensu patris. ut
institutio. de inutili stipulatio. §. pupil
lus in fin. Nam licet impuberes qui non
sunt in potestate patris obligentur cum
auctoritate tutorum suorum. ut institu.
de inutili stipulatione. §. pupillus. filii
tamen impuberes qui sunt in potestate
patris non obligantur etiam cū eius au
ctoritate. Et que sit ratio breuitatis causa
dicere omitto. Sed dic q̄ hec est ratio
quia pu. contrahens cum auctoritate tu
toris habet tutor obligatuz pro mala ad
ministracione. & etiam si male auctora
tur. sed non sic in filiofam. qui contrahit

cum consensu patris. qui non habet pa
trem obligatum si pater male auctora
tur. ut. C. de bo. que liber. l. cum oportet
§. sub hac tamen. & not. institu. de inutil.
stipulatio. §. pupillus. Item sciendum
est q̄ licet filiofam. obligentur ut dixi
non tamen rem patris possunt obligare
sine suo consensu. ut. ff. ad macedo. l. itē
si filius. §. sed si filius. Sed circa hoc ex
tra litteram quero an pater teneatur de
contractibus filii. Ad qd̄ respondeo q̄
non siue sit in potestate siue emancipa
tus. ut. C. ne filius pro patre. l. i. & p to
rum nisi fideiussisset pro eo. quia tunc
uidetur teneri sicut pro alio extraneo si
fideiussisset teneretur. Sic econtra filius p
patre non conuenitur nisi successerit ei.
uel nisi aliis solitis modis conueniatur.
ut puta quia pro eo fideiussisset. ut. eod.
titu. C. ne filius pro patre. l. ne contra. &
ff. de minori. l. iii. §. non mouemur. Vnū
tamen est sciendum q̄ licet de rigore iu
ris ciuilis pater non teneatur de contra
ctibus filii tamen de equitate pretoris si
filius contrahat & habeat peculium tene
tur pater de eius contractibus actione
ex eo contractu de peculio nisi in casti
bus scilicet de mutuo facto contra ma
cedo. & in uoto in quibus pater de pecu
lio non tenetur. ut. C. ad macedonia. l. si
filius. & ff. de poll. l. secunda. §. uoto.
Item que dicta sunt quando contrahat fi
lius eadem quando quasi contrahit. ut pu
ta si negocia alicuius gerat pater tenetur
de peculio. ut. ff. negoc. gest. l. si filius.
Item si filius delinquat uel quasi delinquat
non tenetur pater de peculio nisi inquā
tum locupletatum est peculium. si tamē
ex furto suo conuentus fuerit filius & dā
natus iudicati tenebitur pater de peculio
quasi in iudicio uideatur cum filio con
tractum. nec inspicitur prima origo ma
leficii ex qua tenebatur pater inquan
tum erat locupletatum peculium. sed se
cunda causa sententie ex qua conueni
tur ammodo de peculio ad ualorem pe
culii quod est mirabile. Ex predictis
scilicet quomodo pater de contractibus fi
lii teneatur de peculio. uideas quod est i

aurora nouissima capitulo sexto super i
strumento diuisionis i capitulo septimo
super instrumento emancipationis.

Preter hanc actionem pater de pecu /
lio tenetur adhuc quandoq; ex contra /
ctibus filii de in rem uerso quando .s. fili /
us conuertit in rem patris illud sup quo
contraxerat. nam tunc pater in solidum
tenetur usq; ad quantitatem uersam licet
nihil sit in peculio. ut. ff. de in rem uer /
so. l. i. & sic patet q; de in rem uerso usq;
ad quantitatem uersam tenetur pater ut
insti. quod cu eo. §. in rem aut. & in isti.
de acti. §. sunt preterea. Item tenetur pa /
ter actione quo iussu quando filius con /
trahit patri iubente uel mandante & si /
ue dirigatur iussus ad filium siue ad co /
trahentem cum filio tenetur pater in so /
lidum in quantum iussus interuenit. uide /
tur enim tunc contrahi cum ipso patre.
ut. ff. de iussu. l. i. Et no. hic q; licet pa /
ter iusserit contrahere filium non tamē
uidetur permittere q; res suas alienet uel
obliget nisi hoc specie aliter permisserit.
ut. ff. qd iussu. l. dominum. Item pater
tenetur institutoria pro filio . ut puta si
proposuit eum taberne uel stationi uel
negociationi gerende & ipse contraxit
cum aliquibus occasione taberne uel sta /
tionis . nam datur contrahentibus cum
eo eam causam in qua propositus est isti /
rutoria contra patrem preponentem eū

Item tenetur exercitatoria ut puta si
exerceat nauem per filiū . nam si pater
proposuit filium nauem gubernandā
dicitur exercitor quia nauem exercet p
filium & filius dicitur magister nauis .
unde si eius rei gratia contractum sit cū
isto filio pater tenetur exercitatoria . &
hec probantur insti. quod cū eo in pri.
& §. exercitatoria . & §. institutoria .

Posita regula & declarata .s. q; filiū .
obligantur efficaciter cum extraneo .
Sciendum est q; ista regula fallit in duo
bus casibus in quibus filiū .s. effi caci
ter non tenetur nec etiam pater eius .s. in
uoto & in mutuo . De quibus breui
ter aliqua uideamus. Et primo de uoto .
Circa quod est sciendum q; si filius

uouet se daturum communi Bonon. eā
panam uel aliam rem non tenetur cum
effectu. uel si aliquid aliud uoueat se da /
turum uel facturum reipublice non te /
netur efficaciter. ut. ff. de poll. l. ii. §. uo /
to. Secus autem est si uouerat deo se /
ipsum ut littera dicit intrando monaste /
rium. quia tunc tenebitur & astrictus e /
rit etiam patre inuito. Et si pater faciat te /
stamentum non potest propterea filium
exheredare nec preterire ymo si iam le /
gittimam portionem habet ei relinquere
que est hodie tercia si sunt quattuor filii
uel .j. uel semis. Si sunt .v. uel ultra ut. C.
de inoffi. testa. autem. nouissima. & si i mi /
nori eum instituat ager iste filius ad sup /
plementum. Et si pater decedit intestat
ei succedit in solidum si est solus. uel pe /
riter cum aliis si alii fratres sunt ut hoc p
batur. C. de episcop. & cleri. l. ultima. §.
hoc etiam. Sed queri potest hic notabili
ter an succedat iste monachus factus ali
is cognatis seu agnatis. Et uidetur q; nō
quia cognatio monachorum est in celo
& non in terra ut in autem. extraordina /
ria quomodo oporteat monachum uiue
re. §. non ingrediuntur . Sed dō. Acur.
terminat contrarium. .s. q; succedat. & q;
dicitur monachus non habet cognitio /
nem in terra . uerum est ut ea occasione
monasterium non exeat ad colloquen /
dum. cognationem tamen naturalem te /
net. ut. ff. de regu. iur. l. iura. Sed uidetur
q; quedam glo. posita in insti. de inuti.
l. i. §. item inutilis. uer. filii uero dicat q;
de uoto filiū .s. fami. non obligatur. siue si
at rei publice siue deo . & allegat. ff. de
poll. l. ii. §. uoto. Et uidetur contradice
re huic littere nostrae posite hic in sum
ma nostra. Sed ad hoc responderi potest
q; illa lex de postulationibus. ff. corriga
tur per prealleg. l. ulti. C. de episco. &
cler. Vel aliter declaratur glo. illa distin
guendo sic. quia quādo filiū .s. fami. uouet
deo aut uouet seipsum intrando mona /
steriū & ibi proficiendo s; modū a iur
statutū. & tunc optime tenetur. & ita in
telligitur. C. d. epi. & cle. l. ulti. aut uouet
aliquā rem suā se daturū deo uel aliquid

se facturum deo. ut puta uoueo q̄ dabo
talem rem deo. & tunc non tenetur. &
ita intelligitur. ff. de polli. l. ii. §. uoto. &
ita nota. preallega. glo. posita in institu.
uer. filii. Item fallit in secundo casu re
gula supra dicta que dicit q̄ filiifamilias
efficaciter obligantur cum extraneo sci
licet in mutuo in quo filiifamil. efficaci
ter non tenentur. nam licet filiifamil. ob
ligentur in mutuo non tenentur quia
iuuantur beneficio mace. se. con. Et est
sciendum q̄ istud se. con. dicitur macedo
a macedone pessimo fenerator. Fuit
enim quidam fenerator nomine mace
do. qui inter ceteras scelerum artes quas
sibi consuetudo administrabat etiam es
alienum adhibuit & sepe peccandi & oc
cidendi patres occasionem uel materiam
prestuit pecunia enim credebatur & taci
tis & uelatis uerbis suadebat de occisso
ne patris. puta credo tibi pecuniam ut tu
facias ita. ut cito sis tui iuris. & habebis
hereditatem patris tui & tunc reddes pe
cuniam mihi istam sic quoq̄ maximum
consequeretur lucrum plene remunere
ratur a filio factus sui iuris. quod quia
aperte iniquum erat correctionem per
senatores accepit. Qui senatores erant
C. numero & providebant senatoribus
ciuitati rome. ut anciani faciunt boni. &
poterant legem facere. ut. ff. de legi. & se.
con. l. non ambigitur. Vnde conuen
ti senatores una die simul. fecerunt legē
scilicet q̄ filiifamil. non teneantur de mu
tuo. Et hoc fecerunt in odium macedo.
Vnde dictum est se. con. i. lex facta a se
natoribus macedonianum quia propter
macedonem moti fuerunt senatores ad
faciendum istam legem & componen
dam. ut. ff. ad macedo. l. i. Et ad hoc ut fi
lii non teneantur de mutuo. & ut locum
habeat macedo. ista concurrere debeant
scilicet q̄ mutuum sit in pecunia nume
rata. Nam si alia res que consistat impon
dere uel mensura mutuetur filiifamil.
ut puta frumentum uel uinum. tunc te
neretur filius nisi competere ei macedo.
nisi fraus esset adhibita. ut puta si credi
tor dedisset uinum uel frumentum ut his

distractis filius utatur pecunia. ut. ff. ad
macedonia. l. sed iulia. §. in mutui. mul
to minus habebit locum si filiifamil. ali
ter contraxerit non accipiendo mutuus
ut uendendo uel locando uel quid simi
le faciendo. ut supra dixi in principio.
Et est ratio quia filiifamil. de mutuo con
tractu d̄ pecunia numerata non tenetur
quia pecunie datio perniciofa parentib⁹
eorum uisa est. Item debet esse uerum
mutuum & non ficticiū ut macedonia
num locum habeat. nam si filiifamil. de
beat mihi pecuniam ex causa emprionis
uel simili & eandem sim stipulatus ab eo
mihi reddi ex causa mutui. cum destina
ta esset pecunia solutioni licet alias idest
ceperit esse pecunia mutuata. tunc quia
pecunie numeratio non curritur cessat
senatus consul. ff. ad macedo. l. si filius. §.
his autem & l. quia q̄. Item debet nume
ratio esse facta eo tempore quo est filiif
fami. nam si stipulatus essem a quoddam
filiifami. mihi reddi mutuam pecuniam
quam numeraturus sum sibi ex causa
mutui. & postea eo facto patre fami. nu
merem ei non habet locum macedo. ut.
ff. ad mace. l. si filius. §. ulti. Item nota
q̄ macedoniano renunciari non potest
licet uelliam sic. quia macedonianum
odio creditorum introductum est. illud
uero fauore mulierum. ut. ff. ad mace. l.
sed si pater. §. non solum. & ff. de condi.
inde. l. qui exceptionem. & no. ad mace.
l. ulti. nisi filiifamil. fact⁹ paterfa. remitteret
ut. C. ad mace. l. cenodorus. Item ad hoc
sen. con. pertinet ad filias. ut. ff. ad ma
ce. sed & si pater. §. hic se. con. Itē no.
q̄ datur hoc beneficium filiifamil. interi
dum sunt in potestate patris. Item &
si sui iuris facti sunt habent macedo. in
illo mutuo quod acceperunt quando in
aliena potestate erant. Item datur heredi
bus eorum. licet patrefamil. decedant il
li filii q̄ mutuam contraxerunt. Item
fideiusforib⁹ eorū & q̄ etiam ipsius man
dati regressū habuerunt si tenerent nisi
animo donandi intercessissent. tūc enim
cū nullū regressū habeant nō cōpeteret
eis mace. sed si non animo donandi p̄ris

tamen uoluntate fideiusserint totus contractus uidetur a patre comprobatus. et sic non habet locum macedonianum.

Sed quid si fideiussor qui intercessit pro filiofam. in mutuo & sine uoluntate patris soluerit. an repetet. Respondeo non. nec a creditore nec a filio. quia exceptionem peremptoriam sciens omisit. ut ff. mandati. l. si fideiussor ut hec probantur. ff. ad mace. l. sed & si pater. §. non solum & l. sed & si iul. §. q̄q̄. & C. ad macedo. l. penulti. & C. q̄ cum eo. l. si ex eo contra etu. Sed quid si ipse filiofam. fideiussit. Neratius iurisconsultus libro primo responsorum. cessare senatusconsultum ait Sed si color quesitus sit. ut filiofam. qui mutuo erat accepturus pecuniam fideiuberet alio reo dato tunc fraude senatus consulto factam nocere ait creditori. & dandam exceptionem hoc casu tam filiofam. q̄ reo. & fideiussori tali subuenitur & sic hoc modo subueniri debet utriq̄; cū reus loco fideiussoris & fideiussor loco rei habeatur. ut ff. ad uel. l. quamuis. §. si cum eo & ad macedo. l. item si filius. primo responso. Dicto quomodo filiofam. non teneatur de mutuo. Sciendū est q̄ hoc sailit in casibus multis in quibus efficaciter de mutuo tenetur & cessat mace. quos per ordinē exponere utile est. Primus casus est propter mendacium filii si creditor petierit ab eo si esset filiofam. an pater. & ipse dixerit se patrem. esse uolens decipere creditorem qui ei non dedisset si ueritatem nouisset. hoc enim casu cessabit macedonianum. ut C. ad legem macedonia. l. prima. Et sic nota. hic quem propter mendacium generari. sicut ff. de rei uendica. l. finali. & si minor se maiorem dixerit. l. tertia.

Secundus casus est ratione publice ignorantie quia plerunq̄; paterfam. uidebatur sic agebat. sic contrahebat. sic muneribus publicis fungebatur. i. ad officia publica eligebatur. Ex quibus publice credebatur paterfam. Nam si isti tali filio quem credebam patremfamil. & publice credebatur mutuam pecuniam repetam & cessabit macedonianum. ut.

ff. ad macedo. l. si quis patrem. Et sic nota q̄ error communis excusat ad quod concordat. ff. de offi. persi. l. barba philippus. Tercius casus est in quo cessat macedo. si pupillus mutuet filiofam. sine tutoris auctoritate. In quo casu sciendū est q̄ si pupillus mutuet filiofam. sine tutor. auctoritate. non est mutuum. quia in mutuo dominium rei mutuate transire debet in illum qui accipit mutuum. ut ff. si cert. pet. l. ii. §. appellata. at pupillus sine tut. auctoritate non potest dominium rei sue trasserre in alium. ut instit. quib. alie. licet uel non. §. nunc amouendi. ergo si pupillus dando pecuniam nō facit mutuum non competit filiofam. macedo. q̄ maced. locum habet in mutuo tantum. Si autem pupillus mutuet cū auctoritate tut. & sollemniter prout a iure ordinatum est. tunc subueniatur ei pro beneficio restitutionis in integrum. quia hoc casu bene fuit contractum mutuum & ideo macedo. nō competat. sed restitutione iuuatur ut dixi. In adulto autem habente curatorem dici potest idem quod in pupillo. quia si mutuet et sine curatore non ualet ipso iure contractus. si autem cum curatore ualet contractus. sed restituatur in integrum. & si nullum curatorem habebat per beneficium etiam restitutionis in integrum ei subueniatur. & ad hoc. ff. ad maced. l. si quis pater. & C. de integ. resti. l. si curatorem. Idem seruatur in filiofam. quod dixi de impu. si ipse alii filiofam. crediderunt de peculio specificē ad patrem sine speciali consensu patris. Et est ratio quia pecunia non fuit numerata. Nam & si liberam peculii administrationem habent non tamen perdere peculium ei pater permittit. & ideo uendicatio minorum dabitur patri & consumpta pecunia conditio nem habet ut ff. ad macedo. l. si quis patrem. §. proinde. & l. si filius. Et sic nota q̄ sub concessione generali libere administrationis non comprehenditur donatio seu perditio. unde si concedo procuratori meo liberam administrationē nō propterea poterit dōare seu dilapidare.

ut. ff. de pac. l. contra. §. filius. & ff. de of
fi. procur. cesaris. l. i. §. i. & ii. Ultimo
circa istum casum quero. si minor quidā
mutuet filiofami. minori. & iste qui mu-
tuauerit repetit pecuniam per restitutio-
nem dicens se deceptum. & filiofami. mi-
nor qui accipit dicat etiam se deceptum
qui pecuniam consumpsit quid iuris. &
certe melior est conditio consumentis.
secus esset si ille qui accipit factus esset
locupletior. quia tunc qui mutuauit op-
tineret. ff. de minorib. l. si mino. xxv. an.

Quartus casus est ubi cessat macedo. si
filiofami. accipit pecuniam ut uertere in
rem patris & uertit. ut quia sororem su-
am dotauit quod onus ad patrem spe-
ctabat. quia paternum officium est dora-
re filias. ut. C. de dotis promiss. l. si. uel pa-
trifamiliam nutriuit. ut hec probantur
ad macedo. l. sed iulia. §. sed & si filius. &
§. proinde si acceperit. Quintus ca-
sus est ubi cessat macedo. si iulius acce-
pit pecuniam mutuo usq; ad quantitatez
quam pater non deberet reculare ei dare
utputa si in delegatione & in ambassaria
pecuniam accepit uel si in studio existēs
causa studiorum accipiat pecuniam ad
quantitatem quam pater solebat admini-
strare ei. nam hoc cessabit macedo. ut. ff.
ad macedo. l. sed iulia. §. quod dicitur.

Quid si pater nil sub ministrat filio
existenti in studio cum sit diues uel si us-
que ad probabilem modum. Respondēt
glo. q; inspicere debet illud quod pater de-
beret subministrare inspecta filii & pa-
tris persona dignitate & diuitiis. ut usq;
ad tantam quantitatem cessat macedo. &
teneatur pater & filius. argu. ff. de iudi.
l. si legem. §. i. in fin. Item cum utili-
ter fecerit cognoscitur habere ratum. ut
ff. de negoc. gest. l. pomponius. Et etiam
isto casu teneretur pater de in rem uer-
so. ut. ff. de in rem uerso. l. iii. §. proinde
& l. pater pro filia. Item quid si filius
est contra uoluntatem patris in studio
& accipiat pecuniam mutuo. Respon-
deri potest q; semper teneatur pater ni-
si specialiter prohibeat. ut. C. de negoci.
gest. l. si. uel dic usq; ad quantitatem quā

domi expensurus erat. pater indistincte
teneatur. ut. ff. de in rem uerso. l. iii. §. pro-
inde. In residuo si creditor ignoret eum
esse contra uoluntatem patris in studio
quod semper presumitur eum ignorare
ut. ff. de probatio. l. uerius similiter tene-
tur pater. Si autem sciat creditor eum eē
contra uoluntatem patris tunc si studeat
teneatur pater quasi utiliter factum sit.
cum scientia filii sit leticia patris. ut in
auten. constitutio que de dignitatibus.
§. generaliter. Si non studeat non habet
creditor actionem. C. de nego. gest. l. si.
& ff. de nego. gest. l. item si cum in si. ip-
se tamen filius conuenitur. Item quid
si filiofami. est minor. xxv. annis quan-
do accepit pecuniam in studio. Respon-
det glo. pater teneatur. sed & ipse non re-
stituatur. ut. ff. de mino. l. non omnia.

Item quid si pater miserat pecuniam
sed creditor ignorabat. Respondeo & ad
huc agit creditor. ut. ff. de insti. l. sed &
si pupillus. §. prescribere in si. & ff. pro
socio. l. si. Item quid si pater erat solitus
mittere. xx. libr. filio & hoc erat tantum
quantum uires patrimonii & cōditio ei?
portare poterant filius autem accipit qn
quaginta. Responder glo. usq; ad solitū
modum pater tenebitur. quia utile per i-
utile uiciari non debet. ut. ff. ar. C. de do-
nat. l. si quis argentum. §. sed in omnib;.

Sextus casus est ubi cessat macedo. si
filius accipiat mutuum de consensu pa-
tris sui. ut. C. ad mace. l. permittente. naz
& tunc tenebitur. quia ille talis consen-
sus inducit actionem quod iussu. etiā de
iussu patris uideretur tunc accepisse. ut. ff.
quo iussu. l. i. §. si ratū. Et est quoddā ual-
de speciale hoc casu. quia si filiofami. mi-
nor. xxv. annis iussu & consensu patris
mutuū accipiat non petet restitutionem
cū in aliis contractibus quos facit etiam
iussu patris petat restitutionem si ipse fi-
lius conueniatur & sit minor. Secus si
pater conueniatur actione quo iussu in
contractibus factis a filio minore iussu
eiusdem patris. quia ipse pater non resti-
tuetur. ut hec probantur. C. de filiofa-
mi. mi. l. ii. & ff. de mi. l. iii. §. sed utrum.

Item nedum cessat mace, si pater consen-
 tiat sed etiam si presens sit & non contra-
 dicat. & sic no. per solam scientiam pre-
 iudicare nisi contradicat. ut. ff. ad mace-
 donia. l. si tamen. Item cessat mace, si fili-
 us destinavit litteras patri q̄ pecuniam ac-
 ceperat mutuo & pater non improbauit
 debebat. n. incontinenti protestari de cō-
 traria uoluntate. & sic no. q̄ qui non im-
 probat probare uidetur. ut. ff. ad maced.
 l. si filius. & intelligendum est ut littera
 dicit & bene de consensu patris qui ha-
 bet filium in potestate. filiussamil. enim
 suo filio consentiendo non faceret cessa-
 re macedonian. ut. ff. ad macedonian. l.
 filium. Septimus casus est ubi cessat
 macedonian. si filius accipiat pecuniam
 ut liberet se ab illo creditore quē non po-
 terat per exceptionem aliquam remoue-
 re. & potest casum ponere in terminis p-
 pter rudes isto modo. si. fa. emit domum
 a petro pro. C. & ita p̄cium tenebatur
 soluere filiussami. Petro uenditori. nec
 poterat eum remouere exceptione ma-
 cedonia. quia non habet locum in tali ca-
 su ut dictum est supra nec ulla alia. & iō
 si talis filiussam. accipiat pecuniam mu-
 tuo ut liberet se ab illo creditore quem
 non poterat remouere per exceptionem
 cessat mace. ut. ff. ad macedo. l. sed iul. §
 penul. Item extra litteram scias q̄ ma-
 cedo. cessat in aliis casibus. ut ecce filiuf-
 sam. accepit pecuniam mutuo sine con-
 sensu patris. postea ex iteruallo patri ha-
 bente ratum & certe ammodo cessat ma-
 ce. quantum ad ipsum patrem. quia rati-
 habitio trahitur retro ut uideatur retro
 pater ab ipso principio consensisse. ut. C.
 ad mace. l. fina. Sed an ratihabitio patris
 modo facta noceat filio qui habet mace.
 qui mutuum antea acceperat sine consē-
 su patris. & uidetur q̄ non per. l. ulti. ff.
 de pac. Sed tamen do. Ac. terminat con-
 trarium. l. q̄ filius qui ante accepit mu-
 tuum sine consensu patris. & sic non te-
 nebatur de ratihabitioe patris teneatur
 quia ratihabitio retro trahitur. & māda-
 to comparatur. & hec probantur per. l.
 ulti. C. ad mace. Item cessat maced. si

pater ceperit soluere quod filiussamilias
 acceperat mutuo. quia uidetur tunc rati-
 tum habere. ut. ff. ad macedonia. lege sed
 iul. §. penultimo. Sed quero quid erit
 si filius qui mutuum accepit ceperit solu-
 uere ipse idem. Et certe distinguendum
 est. quia aut soluit eo existente filiofam.
 aut eo facto paterfam. In primo casu aut
 soluit totum debitum. & tunc non repe-
 tit ipse. Aut partem debiti & tunc partez
 solutam non repetit. sed in alia non solu-
 ta non preiudicat sibi. & hoc siue scien-
 ter soluit sciens se non teneri. siue per ig-
 norantiam iuris soluerit. utputa si igno-
 ratur beneficium mace. competere filiuf-
 fami. ut. ff. si cert. pet. l. si filius. & de cō-
 di. inde. l. qui except. Secus si per igno-
 rantiam facti soluerit. utputa cum debe-
 ret ex causa mutui credebat se debere ex
 alia causa utputa emptiois uel simili. nā
 tunc non debet sibi nocere cum & si p-
 misisset taliter errado factus sui iuris pe-
 cuniam quam accepit quando erat filiuf-
 fami non noceret sibi promissio fa-
 cta per talem errorem. ut. ff. ad mace. l.
 si. sic non debet sibi nocere solutio. ut. C.
 ad. l. falci. l. error. In secundo casu sci-
 licet quando soluit eo iam facto paterfam.
 aut soluit totum debitum. & tunc nihil
 repetit. Aut partem debiti. & tunc in par-
 te soluta sibi preiudicat. sed in alia nō so-
 luta. dominus Bul. dixit q̄ non do. Azo.
 & Acur. dicunt contrarium. l. q̄ uidetur
 approbare debitum scilicet pro parte il-
 la soluta & ammodo ad partem non so-
 lutam teneatur. ut hec probantur. ff. ad
 ma. l. sed iul. §. penulti. & ff. de condi. in
 de. l. except. Sed quid si filiuffa. dum
 esset filiuffami. accepit mutuum & fact-
 paterfam. rem aliquam pignori debet p-
 mutuo illo. certe uidetur approbasse ra-
 tum usq; ad quantitatem pignoris & nō
 ultra. Sed que est ratio q̄ quando soluit
 partem debiti factus paterfam. uidetur
 in totum approbasse. sed quando dat. pi-
 gnus ad quantitatem pignoris ratum te-
 netur. Respōdet Azo. q̄ pecunia p pte
 soluta extinguit principalē obligationē
 pro illa parte. Pignoris autē actio in

nihilum extinguit. Item cessat macedo. si filiuffami. qui mutuuum acceperat factus uaterfami. fidem suam pro illo debito astrinxit promittendo debitum non per errorem uel quomodocunq; aliter cognouerit. ut soluendo usuras pro illo debito ratum habendo. ut. C. ad macedo. l. cenodotus. Item cessat macedo. si filiuffami. habeat castrense peculium uel quasi usque ad quantitatem castrensis uel quasi. ut. ff. ad macedo. l. ii. & primam. Item nota qd filiuffami. qui mutuuum accepit conuentus fuerit a creditore. & exceptionem non opponat macedo. & fuerit sic condemnatus potest post sententiam except. macedo. opponere. & est speciale in ea & in uelleiano & falso procuratore. & in quibusdam aliis peremptoriis ut opponi possint post sententiam. regulariter autem contra. quia peremptoria non opponitur post sententiam ut. C. sententiam rescindi non posse. l. p. emptorias.

Seruus cum domino suo.

Ictum est supra de una persona que prohibetur in aliquibus contractibus contrahere ratione potestatis ut dicitur filiuffami. Sequitur uidere de quadam alia que prohibetur ratione dominice potestatis. ut de seruo. & ante omnia deberet dici quis est ille qui est seruus. & quot & in quibus modis quis fiat seruus. Sed quia hoc dixi. s. in rubrica de personis & personarum diuisionibus. & ideo hic omitto. & ad alia utiliora descendo. Queritur an seruus possit contrahere. & certe littera distinguit & bene. quia aut uult contrahere cum domino aut cum extraneo. Et primo an cum domino suo possit contrahere. Secundo an cum extraneo.

Queritur ergo an seruus obligetur domino suo si ei promisit. & certe non obligatur ciuilitur. ut institutio. de inutili stipulatione. §. item inutilis. uerb. si seruus naturaliter tamen bene obligatur domino suo. & posset dominus accipere

re fideiussorem in qd seruus naturaliter sibi debet. qui fideiussor cum effectu teneretur. ut institutio. de fideiussore. circa pri. & ff. de conditio. & demonstratio. l. naturaliter. Sic e contra si dominus promittat seruo naturaliter tantum teneretur & non ciuilitur. non tñ dñs potest dominus potest dare fideiussorem seruo suo super illa naturali. Et est ratio quia talis fideiussor obligando se seruo per consequens domino obligatur. Item pro eodem domino obligatur quod esse non potest ut idem pro eodem & apud eundem possit obligari. ut. ff. d. fideiussore. l. si quis pro eo. Secundo loco tractandum est an seruus possit cum extraneo contrahere. Et est distinguendum. quia aut uult contrahere cum extraneo pascendo uel acquirendo uel stipulando aliquid ab extraneo aut uult se obligare extraneo. Primo casu optime potest scilicet stipula. uel pacisci aliquid sibi ab extraneo. & hoc habet ex persona domini quam representat in acquirendo non autem ex sua. ut institutio. de stipula. seruorum unde siue sibi siue domino siue personali ter. in nullius facta mentione stipuletur domino acquirunt. Et si plures habet dominos & stipuletur impersonaliter. i. nullius facta mentione uel stipuletur sibi uel stipuletur dominis suis sub nomine appellatiuo unicuique dominorum acquirunt proportionem dominii. Si autem stipuletur eis exprimendo propria nomina dominorum tantum. ut promittis. P. & Mar. tunc non pro dominica portione sed uirili acquirunt ut tantum habet unus quantum alter. licet forsitan unus haberet tantum tertiam partem in seruo & alias duas. Sed quod si propria & appellatiua in stipulando simul exprimitur. ut puta promittis. P. & Mar. dominis meis Distinguendum est. quia aut promissum sit propria nomina. & tunc pro uirili portione acquirunt. Aut appellatiua preposita sit & tunc pro dominica portione unicuique acquirunt. ut probatur institutio. de stipulatio. seruo. §. sine. & §. seruus communis. & ff. eod. l. si seruus communis.

Item quid si usufructum habeo in ser

uo & alius proprietatem cui acquireret.
 Respondeo si ex re fructuarii, uel opera
 sua acquirat tunc fructuario querit. Si
 autem aliunde acquirat uel quia institua
 tur uel ei legetur aliquid, tunc proprie
 tario acquirat, ut insti. per quas personas
 nobis acquiratur. §. de his. Si autē ser
 uus uelit se obligare extraneo aliquid pro
 mittendo ciuilitur non potest licet natu
 raliter teneatur ut preal. §. item inutilis
 insti. de inuti. sti. & est ratio quia p mor
 tuo habetur quantum ad actus ciuiles.
 ut. ff. de reg. iur. l. q. attinet & alibi. e. ti.
 dicitur seruitutem morti comparamus.
 ut. l. seruitutem. non enim testamentum
 facere potest. nec arbiter uel tutor esse
 nec in iudicio stare regulariter ut dictis
 legibus notatur. De iure autem natu
 rali pro aliquibus habentur serui. ecce
 enim faciunt que natura sunt sicut & qui
 capud de iure ciuili habent scilicet bibunt
 comedunt audiunt & intelligunt mori
 untur crescunt & decrescunt. ut. ff. de pe
 culio. l. peculium. sed licet seruus ciuili
 ter extraneo non obligetur. dominus tñ
 suus de promissionibus eius in casibus
 conuenitur. l. Primo iussu. si enim seruus
 iussu domini contraxit cum aliquo tene
 tur dominus quo iussu in quantum iussus
 iteruēit. siue dirigat iussus ad seruū siue
 ad contrahentem cum seruo. ut. ff. quo
 iussu. l. i. in prin. Quid ergo si fideiubeat
 pro seruo dominus quod potest. Respon
 deo non teneatur quo iussu. nam quasi ex
 traneus intreruenit non quasi dominus. i
 hoc ideo dico. l. q. non teneatur quo ius
 su. eo q. teneatur ex causa fideiussionis.
 Sed quia aliud est iubere aliud fideiube
 re nam & si inutiliter fideiussit non tamē
 teneatur quo iussu. ut. ff. quo iussu. l. i. §.
 quid ergo. unde si teneat fideiussio teneat
 ex fideiussione non autem quo iussu. &
 si nō teneat fideiussio non tamen teneatur
 quo iussu quasi fideiubendo iusserit nec
 ex fideiussione etiam. Sed quero si do
 minus iussit mutuari pecuniam seruo &
 postea uelit reuocare iussu suum anteq̄
 credatur pecuniam. an possit. Respon
 deo sic. ut. ff. quo iussu. l. i. §. i. Itē nota

q. si dominus subscribat se in instrumen
 to serui uideatur consentire & quo iussu
 teneatur. ut. ff. quo iussu. l. i. §. ii. Et sic est
 ar. q. canonici sunt scribentes in aliqua
 electione consentire uidentur. Item tene
 tur dominus ex contractu serui de in re
 uerso. utputa si seruus uertit id super quo
 contraxit in rem domini. Et circa hec di
 stinguendum est. quia aut seruus gerit
 negocium domini uoluntate eius. utpu
 ra quia aliquid ei emit uel pactum aliqd
 pro eo iniuit. & tunc teneatur dominus d
 in rem uerso etiam si ad luxurie materiā
 uaguēta forte uel ad delicias uel ad tur
 pes sumptus aliquid domino uolēte eme
 rit. nam teneatur dominus de in rem uer
 so. ut. ff. de in rem uer. l. iii. §. necnon il
 lud. Si autem sine uoluntate domini ges
 sit seruus negocium aliquod & illud uer
 tit in rem domini si quidem in rem neces
 sariam uel utilem uertit. utputa quia do
 mum paratam ruine reparauit. uel quia
 frumentum emit ut domini familiam nu
 triret. uel ut se aleret teneatur dominus
 de in rem uerso in quantum uersum est
 etiam si ratum non habeat. ff. de in rem
 uerso. l. iii. §. i rem autē. & §. idem labeo
 ait. Si autem nec in rem domini necessa
 riam nec utilem uertit quando sine eius
 uoluntate gerit sed in uoluntariam cau
 sam. utputa quia pecuniam accepit. ut
 domum domini exornaret picturis. & a
 liis que magis ad uoluntatem spectant
 q̄ ad utilitatem tunc dominus non tene
 tur de in rem uerso. pati debet dominus
 q. creditor possit tales picturas abra
 dere sine lesione domus sue. & ille creditor
 poterit abradere nisi tantum uelit domi
 nus dare. quantum posset habere credi
 tor illis abradis. ut. ff. de in rem uerso. l.
 iii. §. sed & si mutua. & ff. de rei uendi. l.
 in fundo. & ff. man. l. idemq. §. idem ait.
 Item conuenitur dominus de contra
 ctibus serui de peculio. Et circa hoc scias
 q. peculium multis modis accipitur. ut
 noi. do. Azo. in sūma q. cum eo in. §. pe
 culiū. quos non recito breuitatis causa.
 Sed certe quantū ad nostrā materiā pro
 prie accipit peculium p eo qd̄ habet sū

permissu domini a rationibus dominicis separatum. & dicitur peculium quasi pusillus pecunia uel patrimonium pusillius ut ff. de pone. l. depositi. §. ul. & l. sed & si damnū. §. peculium. Et oportet secundum quosdam quod dominus expresse permittat. Sed secundum do. Azo. siue dominus concedat expresse siue patiat seruum apud se habere res aliquas peculium erit nec exquiritur scientia domini circa res singulares secundum eundem Azo. Si ergo seruus ita habeat peculium ex permissu domini. ut dictum est & contrahat cum aliquibus datur contrahentibus cum eo seruo actio de peculio contra dominum ad ualorem peculii. licet contraxit seruus domino ignorante uel inuito. ut ff. de pecu. l. si quis. §. ul. & l. quotiens i. g. Fallit tamen in casibus in quibus dominus non tenetur ex promissione serui de peculio quocumque seruus peculium habere promiserit. Primus est donet. nam licet permiserit seruum habere peculium. non uidetur sibi concessisse uel donare. ut ff. de pac. l. contra. & ad mac. l. filiussa. Secundus est si uouet se daturum aliquid. Nam etiam isto casu de peculio non conuenitur. ut ff. de pollici. l. ii. §. uoto. Tertius casus est ubi dominus non conuenitur de peculio scilicet si seruus pro aliquo fideiubeat non in causam peculiarem sed officio intercessionis fungens. ut ff. de pecul. l. licet. §. filius. & §. iul. Et uidetur dicere gl. quod taliter fideiubendo seruus etiam naturaliter non obligatur. ut ff. de fideiuf. l. seruo in. l. sequenti. Si autem seruus fideiuberet in causa peculiari. ut puta pro creditore suo peculiari qui mutuauerat sibi pecuniam pro peculio suo tenetur dominus de peculio. ut prealleg. l. licet. ff. de peti. §. filius. & l. iul. Item fallit in alio casu uidelicet si seruus gerens se pro libero compromiserit sub pena quia dominus non tenetur actione de peculio ad penam compromissi. Item si in iudicio fuerit seruus condemnatus non datur in dominum actio de peculio quia cum seruo non potest iudicium esse. ut isti duo

casus probantur. ff. de pecul. l. licet. §. si seruus. ff. si quis caut. l. quotiens. Item si seruus mandauerit alicui de se emendo non datur actio de peculio in dominium illi cui mandatum fuit. ut ff. man. l. cum seruus. Item institutoria & exercitoria tenetur dominus de contractibus serui quod dicitur in precedenti. §. dixi de filiosa.

Furiosus mentecaptus ꝛc.

Actum est supra de quattuor personis que ratione minoris etatis prohibentur contrahere & duabus que ratione potestatis contrahere et impediuntur. Sequitur modo uidere de illis que ratione morbi uel infirmitatis. ut de furioso surdo & mentecapto uel muto. Et primo de furioso. Furiosus est ille qui percutit se & alios in furore. Sed mentecaptus est qui non offendit aliquem & profus caret mente. Queritur ergo an furiosus possit contrahere. Et certe respondetur quod non potest contrahere nec se obligare. quia in contractibus requiritur consensus & intellectus ut insti. de uerbo. obliga. §. sed hec solentia. & C. de actio. & obliga. l. sicut. At ipse furiosus consentire non potest nec intellectum aliquem habet. ut ff. de regul. iur. l. furiosi. & ff. locati. l. qui ad certum & insti. de inuti. stipulati. §. furiosus. & sic se obligare non potest. quandoque tamen furiosus obligatur ubi ex re actio ueniat. ut puta si comunem fundum cum eo habeo & aliquid in eum impendo. nam iudicio communi dicendo obligabitur ut ff. de actio. & obligatio. l. furiosus.

Sed licet furiosus negocium obligatorium celebrare non possit ei tamen acquiritur actio illis modis quibus ignorantibus acquiritur. nam ex quibus causis ignorantibus nobis eisdem causis & furiosis actiones acquiruntur. furiosi posse agi. Incipit ueluti cum seruus eius stipuletur & cum furtum ei sit aut damnus ei dando in legem acquiri. committit. Item si ei lege uel per fideicommissum ei relinquitur.

Nam istis calibus furioso acquiritur actio. ut. ff. de actio. & obli. l. si furioso.

Que dicta sunt in furioso idē per omnia in mente capto seruatur. ut insti. de curi. §. furiosi. Item que dicta sunt habent locum in eo q̄ omni tempore fuerit. Si autem haberet dilucida interualla idest uno tempore furorem haberet & alio non. uel si sanitatem in totum recuperetur. tum eo tempore quo sanitatem haberet contrahere optime posset. ut colligitur. C. de cura. fu. l. cum aliis.

Mutus surdus zc. rubrica.

Ira istum. §. queritur. an mutus & surdus possint contrahere. ad quod sciendum est q̄ quidā sunt muti & surdi naturaliter. quidam a accidentaliter. i. propter aliquod accidens infirmitatis uel alterius impedimenti. Et quidam sunt muti tantum. Quidam surdi tantum. & quidam utroq̄ morbo simul laborant. Et certe siue naturaliter siue accidentaliter. siue unico siue utroq̄ morbo laborant stipulationis contractū facere non possunt quia stipulatio debet fieri loquente. nam in stipulatione unus interrogare & alius respondere inuicem se exaudire debent quod predicti facere non possunt. ut insti. de inuti. stipul. §. nuncium. & ff. de uerb. sign. l. i. Predicta uera sunt in eo qui omnino nō audit uel non loquitur. Si autem surdaster esset idest parum audiret uel preposterē loqueretur non prohibetur stipulationē uel alios contractus facere. ut prealleg. §. mutum. Si autem mutus uel surdus uelint alios contractus celebrare in quibus non sunt omnino uerba necessaria sed consensu solo perficitur. ut est contractus mādati & similes uidetur q̄ possint eo modo quo procedere potest idest uel nutu uel scriptura. ut ff. de procur. l. mutus. & ad hoc facit. ff. de reg. iur. l. ubi. Vnum tamen est sciendum q̄ mutis & surdis & his q̄ rebus suis ppter morbum superesse non possunt lex dat curatores proximiores agnatos. & si agnati

non superessent iudex dare debet. & predictis consuevit personis curatores ordinare qui curatores negocia istarum personarum expediunt & pertactant queni admodum curatores aduultorum res ipsorum faciunt. ut insti. de curat. §. item in fine. §. & C. de curatori. fur. l. finali. §. si autem.

Prodigus cui bonis.

Ictum est supra de quibusdam personis que prohibentur regulariter contrahere. Sequitur uideri de quibusdam aliis que ratione dicti contrahere impediuntur. Et primo de prodigo & circa eum dicendum est.

Primo quis dicatur prodigus. Secundo an possit contrahere. Prodigus est qui neq̄ tempus neq̄ finem expensarum habet. sed bona sua dilacerando & delapidando profundit & inter dicitur bonorum suorum administratio a iudice per legem. xii. tabularum. l. querelam matre uel aliquo cognatorum proponente de eo. & licet mentis sue compos & sermionibus suis uideatur. prodigus tamen si sic tractare bona sua uidetur. ut nisi ei subueniatur deducatur in egestatem datur ei curator. nam quo ad bona ipsius pertinet furiosum facit exitum. ut ff. de tutori. & curato. datio ab his. §. diuus. Sed furioso interdicitur ipso iure nō expectata interdictione a iudice facienda. ut ff. de curatori. furi. si. l. i. Sed an poterit contrahere iste prodigus qui neq̄ tempus neq̄ finem expensarum habet. Distinguo. aut est ei interdicta administratio bonorum suorum per iudicem. aut nō. si non est interdicta ei potest se obligare & contractus celebrare. dum tamen q̄ nō habeat aliud impedimentū. Dubitatur tamen q̄ nō posset presumendo forsitan q̄ esset sibi interdicta administratio bonorum a lege & sine iudice aliquo sicut i furioso. ut. §. dixi. & ideo uidebat non posse se obligare. Sed contra est in casu isto ut modo dixi. Si autē interdicta est ei administratio p iudicē. tūc autē

uult se aliis obligare. uel aliquid de suo alienare & non potest. aut uult sibi stipulari & alios sibi obligare & bene potest. quod est notabile. & sic quantum ad hoc est similis pupillo. ut hec probantur. ff. de uerbo. obligatio. l. cui. Item extra litteram no. q̄ istis prodigis datur curator interdictione facta & ordinat lex eis quosdam cura. scilicet agnatos proximiores. & deficientibus agnatis. uel non existentibus aliquibus in testamento ordinatis. iudex habet dare curatorem. ut institi. de cura. §. furiosi. & uidentur isti esse prodigi sub cura agnatorum suorum interdictione facta. ut ff. de curat. furio. l. i. no. Item etiam dantur cur. furiosis a lege scilicet agnati proximiores. & sunt statim cura. post furorem non expectata aliqua interdictione faciendā furioso. nam statim adueniente furore est ipso iure interdictum furioso. Item etiam a iudice datur curat. furioso. ut prealleg. ff. de cura. furi. & institi. de cura. §. furiosi. Et intelligas q̄ istis personis dantur cura. ratione furoris uel prodigalitatē si sunt maiores. xxv. an. nam si essent minores tunc ratione etatis potius q̄ furoris daretur curator. ut. C. de curato. furio. si. l. i.

Hereticus. rubrica.

Irca. §. iustum duo sunt uidentia. Primo quis sit hereticus. Secundo an possit hereticus contra here. De primo dicit do. Azo. in summa sua. Hereticus est qui leui argumento a iudice catholice religionis & tramite detentus fuerit deuiare. ut. C. de heretici. & mathe. l. ii. in fi. uel qui non est membrum sancte catholice ecclesie. uel qui ē diuersarum here. ut in auten. de priuilegiis. coll. iii. uel non credit quod predicant sancta quattuor euangelia. C. de here. l. quecur. q̄. Viso de primo uidentum est de secundo scilicet an possint contrahere heretici. ad quod sciendum est q̄ quidam sunt pessimi heretici. & in maximo errore constituti ut sunt manichei

donatiste. & quidam alii perfidissimi. ut. C. de here. & mathe. l. quoniam. & l. qui cunq; quibus omnibus legitimus actus est interdictus. ut preallega. l. dicitur. Et cum aliis hominibus nihil ex legib; uel moribus comune habent. hi enim neq; pactum neq; contractum facere possunt. non enim uendere possunt nec emere neq; donare. neq; alio quoq; titulo recipere nec testamentum facere possunt. nec ex testamento alterius aliquid capere possunt. ut predictis. l. appro. Porro sciendum est hereticos omnes infames esse p̄ auten. gazatores patarenos. & per auten. credentes. & ideo repellendi sunt a testimonio quia infames repelluntur a testimoniis. ut ff. de testi. l. iii. & l. ob causā. Et sic p̄m dominum meum est hodie correctum qd̄ dici consueuit. s. de iudiciis in rubr. de tut. ibi enim dicitur q̄ heretici in contractibus possunt ferre testimonium. sed in iudiciis non. erit enim hodie tale dictum correctum cū ipso iure sint infames per predictam auten. gazatores & ideo nec in iudiciis nec in contractibus hodie ferent testimonium. Item scias q̄ heretici accusari possunt de heresi. ut patiantur penam deportationis. si seruent heresim. Si autem doceant illam mortem patiantur. qui autem dicunt eam in decem libr. auri damnentur. Et si conuenerint in templum. damnentur ad mortē ut. C. d̄ heretic. & manich. l. quicunq; §. nemo. & C. de paga. l. i. Item non sunt creandi ministri ecclesie. nec priuilegiis aliquibus gaudeant. nec ad regimen reipublice eligi debent ut. C. de manich. & heret. l. curiales. & l. omnes. & C. de iudeis. & l. ultima.

De apostotis. Rubrica.

Cce alia persona que ratione delicti prohibetur contrahere scilicet apostota. Et circa quam primo uidentum est qui sint apostate. Equidem apostate sunt qui nomine christianitatis inducti sacrificia postea fecerunt uel faciendā mandauerunt

fidem polluendo. quā deo dedicauerūt. prodicionem diuini ministerii i prophana migrando. cum enī esset de fide xpiana ad perfidiam iudaicam uel paganam transferunt & probantur. C. de apost. l. iiii. & l. apostatorum. Viso ergo q̄ sint apostate dicendum est de penis eorum. Er interdicitur eis potestas contrahendi & testandi. non enim donare nec testamentum facere possunt. nec testimoniū dicere nec ex testamento alterius capere nec in statum pristinum reuertuntur. etiam acta penitentia. q̄ est q̄tum ad uitandam indignationem imperatoris. nō quo ad deum uel ad ecclesiam. que ecclesia germina non claudit redeūtibz. ut. C. de sum. trini. & fid. catho. l. ult. Porro & de ciuitatibus eiciendi essent apostate. etiam si laici sunt. nisi quia uisum esse fuit pene maioris inter homines uersari. Et hominum carere suffragiis. ut. C. d. apost. l. hii qui. Si autem clerici sunt expelluntur de ciuitatibus. ut. C. de sum. tri. l. ii. & C. de apo. l. fi. Vltimo extralitteram sciendum est q̄ qui ingreditur monasterium & de relinquit monasterium apostata dicitur per similitudinem. quia quoddāmodo fidem religionis quā promiserat deseruit de quo notare habet q̄ res quas habebat tempore itroitus penes monasterium remanere debent si de iure tenuit ingressus & si res aliquas acquirat postq̄ monasterium derelinquit etiam ad monasterium spectant. Si autem ingressus non tenuit ab inicio quid tunc de bonis esse debeat. dic ut. j. quib. mod. redo. nob. acqui. in. §. item monacatione. Item & derelinquens monasterium ab episcopo & a iudice loci ad monasterium reduci debet. & etiam abbates possent eum petere & recuperare rei uendicatione adiecta causa d̄ iure canonico. ut hec probantur in autenti. de sanctissi. epi. §. si quis monachus derelinquit. & ff. d̄ rei uendica. l. i. & non potest monachus in monasterio professus se obligare nec testamentum facere cum pro mortuo reputetur & cum propria habere non possit. ut. C. de sacro san. ecle. auten. ingres-

si. & C. de episco. & cle. l. deo nobis. §. i. Iudei autem non repelluntur de ciuitatibus. imo synagoga permittitur eis habere religionis causa ueterē fulcire non autem nouam fabricare. & in ea uentur xpiani intrare. ut. C. de iude. l. ulti. §. id. & l. in synagoga. Item permittitur iudeis contrahere super rebus suis pro uoluntate sua sicut xpiani faciunt. Iustū est enim sua cuiq̄ committi. ut. C. de iude. l. nemo. nec permittitur christianis seruire in iudeos etiam si sceleribus impliciti sunt. Nam idcirco iudiciorum uigor iurisq̄ publici tutela uideretur in medio constituta ne quisq̄ sibi ipsi sumere ualeat ultionem. ut. C. de iude. l. nullus. Item permittitur iudeis agere & conueniri apud iudices nostros ordinarios non apud seniores eorum. ut. C. d̄ iude. l. iudei. In die sabbati tamen non debent iudei conueniri. quia sui cultus reuerentiam seruant. & ita econtrario christianos non conuenire in tali die. ut. C. de iude. l. die sabbati. collegio tamen uel uersitati iudeorum legari non posset. ut. C. de iude. l. i. sed singulis iudeis sic. ut. ff. de rebus dubiis. l. cum senatus. Item nota q̄ administrationes & honores iudeis interdiciuntur. ut. C. de iude. l. ulti.

De committente crimen lese maiestatis.

Ec est quarta persona que prohibetur ratione delicti contrahere Circa quam sciendum est.

Primo quis dicatur committere crimen lese maiestatis. Secundo que sint pene eius. De primo scias q̄ ubicunq̄ quis contra urbem aliquid molitur committere ipse tenetur hoc crimine. item & qui iuuat hostes armis uel alio modo. Item qui seditionem uel tumultum in ciuitate scilicet romana per excellentiam facit tenetur crimine lese maiestatis. Si in alia ciuitate seditionem uel tumultum faciat penam mortis sustinere debet. ut. C. de seditionis. l. i. & ii. Item qui procurat q̄ Imperator occidatur uel manatus

uel qui circa latus Imperatoris militant
in militia armata uel inermi. Item & qui
arma sumit uel loca occupat contra rem
publicam crimine lese maiestatis tene-
tur. ut. ff. ad. l. iul. maieft. l. ii. iii. & .iiii.

Secundo notandum est q̄ qui crimen
lese maiestatis commisit gladio puniri d̄
bet & ab omnib⁹ accusari potest. & mul-
tis aliis modis committitur crimen lese
maiestatis. & post mortem eius accusatio
potest institui. & bona eius ab heredib⁹
auferuntur ut nota. in institutio. de pu-
bli. iudic. §. publica autem iudicia. in gl.
porro. ex quo tale delictum commise-
runt aliqui licet adhuc damnati fuerint
per sententiam. neq; contrahere neq; ali-
quid alienare poterunt. non enim dona-
tio neq; emancipatio neq; manumissio
post tale crimen commissum ualebit. ut.
C. ad. l. iul. maie. l. q̄ quis. & .l. si. In aliis
autem criminibus contrarium est nam i
aliis criminibus siue donatio simplex &
inter uiuos fiat ante commissam crimina
siue post. dum tamen ante condemnatio-
nem ualeat. ut. ff. de dolo. l. post contra-
ctum. Si autem post condemnationem
fieret donatio tunc non ualeret. ut pre-
dicta. l. post contractum. in si. l. Seru⁹
autem est in donatione causa mortis fa-
cta que siue fiat ante reatum siue post
non ualeat. ut. ff. de dona. causa mortis. l.
si quis. In donatione autem inter coniu-
ges facta seruetur distinctio. l. poste in.
C. de donatio. inter uirum & uxorem. l.
res uxoris. quaz non dico breuitatis cau-
sa. Sed ibi per te plene posses de materia
ista uidere. predictis itaq; quattuor per-
sonis interdicitur a lege commerciu con-
trahendi id est facultas propter delicta
sua ut in qualibet per se uidere potui-
sti.

An mulier contrahere possit.

Rubrica.

Item & determinatum est su-
pra de. xiii. personis que prohi-
benur contrahere sicut a prin-
cipio promiserat auctor noster dicere. &

ammodo deberet imponi finis rubricae.
Sed anteq̄ finem imponat uult tractare
de muliere. non quia mulier sit de illis p-
sonis que non possunt se obligare. quia
ipsa suo nomine potest omnes contract⁹
regulariter celebrare. ut. j. patebit. nec
ratione sexus prohibetur contrahere. sed
quia in quodam casu mulier iuuatur. sci-
licet in fideiussione & efficaciter non te-
netur. & hic tractabatur de personis que
efficaciter se obligare non possunt. ideo
incidenter de muliere hic tractare uo-
luit. Queritur ergo an mulier possit
contrahere. Ad quod distinguendum est
quia aut uult contrahere cum extraneo
aut cū marito suo. Et primo uidendu⁹ ē
an cum extraneo possit contrahere. Secū-
do an marito. Sciendum est igitur pri-
mo q̄ mulier cum extraneo regulariter
omnes contractus facere potest quia nō
reperitur prohibita. Et omnia uidentur
concessa que non sunt prohibita. ut. ff.
qui. de cau. ma. in integ. restitu. l. nec nō
§. q̄ eis. nisi haberet impedimentum ali-
quod de superioribus ut quia furiosa uel
mentecapta. uel aliud simile impedimen-
tum. quia tunc quod notatum est supra
in masculo idem in femina est seruabis
non ergo ratione sexus id est quia femi-
na est prohibetur contrahere. nam licet
dicatur q̄ in multis iuris articulis est de-
terior conditio feminarum q̄ masculorū
non tamen q̄tum ad contrahendum &
se obligandum & stipulandum nisi in ca-
sibus uelleiani. ut. j. dicam. Vnde uendi-
tiones locationes. donationes. & omnes
contractus cum extraneo celebrare po-
test. nec exigitur consensus mariti. nihil
enim q̄tum ad se obligandum & contra-
hendum habet facere cum marito. nec i
eius potestate est tempore matrimonii. i
mo sui iuris est. uel si habet patre in pa-
tris potestate est uel aui paterni. ut. C. de
conditio. inter. l. si uxorem. Et instituta
ad tertulia. §. primo in fine. Operari ta-
men marito & in eius seruitio esse debet
ut. ff. de oper. liber. l. sicut. nec creden-
dum est q̄ si uxor alicuius obliget se ali-
cui extraneo. q̄ ideo maritus uel res eius

obligentur & teneantur ad hec. ut. C. nec uxor pro marito. l. pe. sic ergo mulier cum extraneo optime obligatur & cum effectu tenetur & res suas quas habet uel ex testamento uel ab intestato uel ex successione patris uel undecumque efficaciter obligare potest. Posita regula & declarata sciendum est quod regula fallit in contractu fideiussionis quem femina cum extraneo facere non potest unde si Permutuo pecuniam accipiat. uel alium contractum faciat. & femina quedam pro eo fideiubeat non tenetur cum effectu de fideiussione femina illa. quia iuuatur beneficio uelleiani se. con. quod sic appellatum est. quia tempore uelleiani introductum fuit. ut. ff. ad uellei. l. i. & ii. & C. e. l. i. Et est ratio quia in fideiussione feminis succurritur. quia ipse prompte erant ad intercedendum non credentes ex hoc sentire iacturam sed contrarium erat quia qui recipit mandatum de fideiubendo uideatur recipere & desoluendo. ut. ff. de cōdi. inde. l. indebitam. & sic oportebat eas intercedentes plerumque pro alio soluere. & de hoc sustinebant periculum & damnum rei familiaris. & propterea prouisum fuit per uelleianum quod de fideiussione non teneantur. ut. ff. ad uelleia. l. i. Igitur si ipsa femina fideiubeat pro aliquo iuuatur hoc beneficio. Item si mandato mulieris aliquis fideiubeat pro aliquo amico mulieris apud creditorem scientem mulierem hoc mandasse. & mulieri & fideiubenti ad mandatum eius competit hoc beneficium. Sed si creditor ignorabat istum intercedere ad mandatum mulieris tunc non subuenitur mulieri contra creditorem hoc beneficio uelleiani. ut. ff. ad uell. l. fideiussores. & l. q. quam.

Item succurritur mulieri hoc senatusconsultu ubi nullius obligationem suscepit sed fraude exacta a creditore qui cum alio erat contracturus & mulierem in fideiutricem concepturus obligauit se mulier principaliter creditori. & masculus pro ea intercessit. Sed & ubi nullo modo fuit obligatio succurritur mulieri per uellei. ut puta si rem uel substantiam

suam pro alio obligauerit. uel obliganti consenserit. Secus si taceret alio obligante rem suam. uolens decipere creditorem. ut ista probantur. ff. ad uellei. l. quamuis. §. si cum esse. & l. uir uxori. §. si mulier. & C. e. l. si siue. Habet itaque locus hoc beneficium uelleiani. cum mulier suscipit alienam obligationem uel participando eam. s. mandando. fideiubendo. constituendo. & causam in se transferrendo. s. permutando nouandi animo quod aliis debet. uel si iudicium in se suscipiat animo nouandi defendendo alium. ut. C. ad uelle. l. i. & l. iiii. & ff. eo. l. ii. §. omnis. qualiter fiat mandatum & constitutum & nouatio causa breuitatis omitto. Sed fallit in casibus multis in quibus mulier de fideiussione tenetur & cessat hic se. con. quos littera hic ponit & pone sic casum in isto. §. qui incipit. Primus est si mulier zc. habebam seruum qui affectabat manumitti ego uolui eum manumittere & ipse mihi daret. C. uel & mulier fideiussit pro eo uel ipsa tantum principaliter ista. C. pro seruo promittit postmodum manumitto seruum & peto pecuniam a muliere. & mulier allegat uelleianum & certe non audit fauore libertatis. Satis enim durum & pietatis rationi contrarium esset dominum serui qui mulieri credidit & libertatem seruo imponere & suum famulum perdere & ea non accipere propter que ad huiusmodi uenit libertatem. ut. C. ad uellei. l. penulti.

In secundo. §. qui incipit. secundus casus est. zc. Et sic casum pono. Contraxi matrimonium cum quadam muliere & quedam alia promittit mihi dotem pro ea. peto ab ea dotem quam mihi promittit pro uxorē mea. ipsa uult opponere mihi uellei. certe non potest. & hoc fauore dotis iudicatum est. neque enim ferendum est quasi casu fortuito interueniente mulierem fieri indotatam ut sic ob hoc a uiro forsitan repellatur. ut. C. ad uellei. l. si. Vnde nota quod mulier potest fideiussionem dare marito pro dote sibi soluenda & masculum & feminam secus econtra si maritus uelit dare uxori fideiussorem pro

dote restituenda uel conseruanda . quia non potest masculinum uel feminam . ut . C. ne fide. do. dentur. l. i. & . ii. Tertius casus est talis ubi cessat uelle. contrahebam cum aliquo qui mulierem in fideiutricem dare uolebat ego creditor cogitans q̄ beneficium uelleianum habebat mulier noluit eam accipere nisi huic uelleiano renunciaret. ita q̄ ipsa beneficio uelleiano renunciavit postea uult opponere mihi uelleianum certe non potest quantum ad istum contractum in quo renunciavit quia huic beneficio bene renunciatur. ut. ff. ad uelle. l. ulri. §. pe. est enim fauore mulieris introductum istud beneficium. & ideo ei renunciare potest per istam regulam iuris dicentem. licet unicuiq̄ renunciare iuribus que pro se introducta sunt. ut. C. de pac. l. pe. Valeret utiq̄ hec renunciatio cum mulier sciebat se tutam puta certiorata a contrahente uel aliunde nouit contractum si non sciuit. & se. con. renunciavit uel omni legali auxilio nihilominus erit tuta . quia generalis renunciatio. ad hoc quia ipsa ne sciuit uel non cognouit non trahitur ut. ff. de transf. l. c. acquil. & ideo cautus tabellio semper certificet mulierem fideiubentem q̄ ipsa non tenetur de fideiussione. quia uelleianum iuuat eam . sed si ipsa renunciat illi beneficio & sciat se teneri & tunc ualet renunciatio ut supra dictum est. sed do. Ac. querit. ff. ad uelle. l. si. in glo. ibi posita. si instrumento dicat renuncians uellei. & omni alio auxilio. an presumatur certificata eo ipso q̄ ibi renuncians ē. & arg. q̄ uideatur certificata eo q̄ est ibi renunciavit. licet nō dicatur in instrumento certificata . Et tali ratione quia in instrumento omnia presumuntur solemniter acta. eo q̄ instrumenta a discretis & peritis conficiuntur & ideo non est presumendum q̄ ipsi nō certificarent. ut ar. insti. de fideiuf. §. fin. & insti. de inuti. stipulatio. §. si scriptū sed ipse Azo. uidetur sentire contrarium in hoc casu. quia istud beneficium non est restringendum. ar. ff. de libe. & post. l. cum quidam. Quartus casus est ta-

lis. contraxi cum aliquo pro quo mulier quedam intercessit & ista mulier pecuniā uel rem aliam pro fideiussione quam faciebat accepit creditor agit cōtra eam pro fideiussione quam fecit. ipsa opponit uelle. queritur an possit. Et respondetur q̄ non sit creditor probet eam pecuniā uel rem aliquam accepisse . & si ipse non probaret hoc uelleiana mulieri competet. actus tamen haberet creditor contra eum pro quo mulier fideiussit. ut. C. ad uellei. l. antique no. Quintus casus est ubi cessat uelle. si uoluit decipere creditorem in quo scias q̄ si contraho cum aliquo. & femina fideiubeat pro eo sciēs se non teneri propter uellei. cum creditor ignoraret. uel si animo decipiēdi creditorem fideiussit forte assumendo sibi uestem uirilem. ipsa perdit uellei. & tenetur cum effectu de fideiussione . ut. ff. ad uellei. l. si decipiendi. Et est ratio quia fragilitati mulierum & non callidi atque per uel eia succurritur. ait enim lex deceptis & non decipientibus iura subueniunt. ut. ff. ad uelle. l. ii. §. uerba. itaq̄. & circa hoc sic distinguas. quia aut ignorabant ambo d̄ beneficio uelleiani. s. creditor & femina. & tunc mulieri competit uelleiana. Aut mulier ignorat & creditor scit. & ei mulieri etiam competit uellei. ut. ff. ad uell. l. uir uxori. Aut ambo sciunt & mulieri dabitur adhuc beneficium uellei. licet quidam dicant hoc casu mulierē nō iuari. quia uoluit decipere. quod non est uerum. quia creditor non uidetur eē deceptus qui sciuit ut. ff. de actio. empt. l. i. in fi. Aut femina tantum sciuit uellei. sibi competet & creditor ignorat. & isto casu. cessat uellei. nec mulieri subuenietur. ut. ff. ad uelleia. l. si decipiendi. Sextus casus est ubi cessat uelleianum si mulier intercessit. aut pignus aut fideiussorem dedit ē. In isto. §. ita ponitur casus. Quidam accepit de cez mutuo a. P. & mulier quedam fideiussit pro eo & stetit in tali fideiussione per duos annos numerandos a prima cautione transactis duobus annis creditor petebat pecuniam a debitore. & cum debitor non posset com-

mode soluere. mulier predicta se iterum ad idem debitum obligauit. uel pignus uel fideiussorez dedit. postmodum uult opponere uellei. contra creditorem petentem pecuniam ab ea ex tali fideiussione certe legitur hic q̄ nō poterit isto casu opponere uellei. Et est ratio quia sibi debet imputare si ultro firmauit q̄ sepius cogitare & euitare potuit. uidetur enī & ut in littera plene dicitur & probatur iste casus. C. ad uelleia. l. si mulier. Et nota q̄ duo sunt necessaria isto casu ut cesset uellei. s. primo q̄ currenit bienniu si enim infra biennium iterum se obligaret ad idem debitū non noceret sibi. q̄a ex consequentia sue fragilitatis in secundam uidetur incidisse iacturam. Sed est etiam necessarium. s. transacto biennio iterum ad idem debitum se obliget. Si enim transiret biennium & triennium & non esset secunda cautio nunq̄ preiudicaret sibi mulieri. Et nota q̄ due confessiones plus operantur q̄ una. ut prealleg. l. similiter. & C. de pl. pet. l. i. In littera ergo nostra sunt sex casus in quibus mulier cum effectu tenetur nec habet uellei. Et sunt hic uersus cōprehendentes istos sex casus. Sed etiam extra litteram posunt addi casus in quib⁹ uelle. cessat quos. G. D. R. & Ac. in suis glo. notauerunt.

Primus similiter in rem suam fideiubeat. ut si pro creditore suo aliquid fideiussit. uel si eum defendat. cui aliquid uēdidit. qui habiturus regressum esset contra eam. nam tunc uell. cessat quia non pro alio intendit. sed pro suo facto. ut. C. ad uellei. l. ii. & ff. eo. l. sed si eam. Idem est etiam si successit ei pro quo fideiussit. nā tunc cessabit uellei. ut. ff. ad uelle. l. quāuis. §. prolem. potest addi nonus casus ubi cessat uelleiāum. Vt similiter que fideiussit pro me in. x. soluit predicta. x. Nam si conueniatur ex fideiussione hoc casu non opponet uellei. ut. ff. ad uellei. l. similiter contra se. con. Item cessat se. con. & uel. ubi mulier non obligata pro creditore extraneo soluit creditori eius donat enim tunc. & in donatione nō subuenitur ei. quia raro donat femina imo

ad donandam erat potius calcaribus impellenda quam freno temperanda. Est genus mulierum auarissimum. facile autem mulier pro alio se obligat. & ideo in fideiussione subuenitur ei non autem in donatione. ut. ff. ad uelleia. sed si ergo. in fi. & ff. de dona. inter uir. & uxo. l. si sti / pulata. posuit & alios plures casus in quibus cessat uelleia. in sua summa do. Azo. quos ad presens prolixitatem timens recitare non audeo. Item sciendum est q̄ istud beneficium datur heredibus mulieris & opponi potest ante sententiam & post. ut. C. ad uelleia. l. heredes. & ff. e. l. tam. & si mulier que fideiussit pro aliquo soluerit credens se teneri repetit solutum. Si autem sciebat se tutam & ex certa scientia soluit donare uidetur. ut. ff. de condi. inde. l. qui excepti. & l. i. Extra litteram norare potes q̄ dominus. Mar. uoluit dicere q̄ hodie ipso iure nō tenetur mulier de fideiussione etiam si in rem suam fideiubet. uel pro dote mulieris uel pro libertate serui nisi intercedat in instrumento publico cōfecto & a tribus testibus subscripto tunc in illis casibus in quibus olim tenebatur. & uellei. non habebat utputa in rem suam uel pro dote alterius mulieris intercedebat. & hodie tenebatur in illis autem ubi olim tenebatur sed uellei. eam exculabat hodie non ipso iure sed per exceptionem uelleiani. & ita intelligebat. C. ad uellei. l. antique. §. autem. do. aurem Azo. B. & Acur. dicunt q̄ in illis casibus in quib⁹ olim tenebatur. nec uelle. habebat ut si in rem suam uel pro libertate uel pro dote intercessit & similibus quos habuisti supra in. §. sed fallit. tenetur etiam hodie nec uelleia. habet quantuncūq̄ nō obligauit se in instrumento publice cōfecto a tribus testibus subscripto. in illis autem casibus in quibus olim iuuabatur per uelleia. hodie ipso iure iuuatur ex quo non intercedit pro alio in instrumento publice cōfecto & a tribus testibus subscripto. Si autem intercederet in instrumēto publice cōfecto & a trib⁹ testibus subscripto. tunc seruantur iura q̄

cauta supra de intercessionibus femina-
rum scilicet q̄ per uell. iuuetur cum illa
ipsi intelligunt preallega. l. antique. §. ne
autem. Viso an cum extraneo mulier
possit contrahere. Sequitur tractare
secundo loco an cum marito contrahere
possit. Circa quod notare hēs. q̄ regula-
riter omnes contractus ad inuicem cele-
brare possunt maritus & uxor uenditio-
nes loca. per nau. & alios cōtractus dum-
modo ueri sint contractus & nō ficticii.
nam si probarentur ficticii. quia cū ma-
ritus uelit donare uxori & sciret se non
posse. finxit se uendere donationis causa
ei precium remittens non ualerent tales
ficticii contractus. ut. ff. d. dona. inter ui-
rum & ux. l. si sp̄sus. §. circa quomodo
autem se conueniant ad inuicem maritus
& uxor utrum in solidum an in quantum
facere possunt. dic ut no. infra in ti. de re-
nunci. §. beneficium. ut quis condemne-
tur. A regula aut supra dicta scilicet q̄
uxor cum marito omnes contractus po-
test celebrare dū ueri sint. excipitur tra-
ctus donationis inter uiuos quā donatio-
nem facere nō possunt ad inuicē maritus
& uxor. Et ad hoc inuestigandū scire ha-
bes q̄ multe sunt donationes. est quedā
donatio enim que dicitur cā mortis. & ē
ista donatio causa mortis ultima uolun-
tas quedam. ut no. §. in. viii. ca. sūme no-
stre i. si. ca. & de natura eius ibi plene no-
tatum inuenies. & talem donationem ma-
ritus uxori potest facere. & uxor marito
quia in hoc tpe excurrit donationis eue-
tus quo uir & uxor desinunt esse sed inte-
rim non statim fiunt res eius cui donate
sunt. sed tunc demum cum mors fuerit ī
secuta medio igitur tempore dominium
remanet apud eum qui donauit. ut. ff. de
dona. inter uir. & uxo. l. si eum. §. ulti. &
qui. & l. sed interim. Est & alia dona-
tio que dicitur legatū. nam legatū est do-
natio quedam a d̄functo relicta & ab he-
rede prestanda. ut. ff. de leg. ii. l. legatum
est. & de eius natura plene inuenies no-
tatum in. viii. cap. de ultimis uoluntati-
bus in rubrica de leg. & fideicō. & talem
donationem maritus & uxor ad inuicem

facere possunt. ut. C. de leg. l. cum alie-
nam. Sunt & alie tres donationes que nō
causa mortis fiunt sed inter uiuos ob cau-
sam matrimonii tñ fiunt. prima est dos.
nam dos est donatio q̄dam. Vnde in gre-
co dōatio dicit̄ ferna. & ferna idē est qd̄
donatio. ob causam tamē matrimonii fit
& nō simpliciter ut dixi. & de natura eius
inuenies notatum in secundo. §. de doti-
bus. Et talis donatio uel dos constituit̄ a
muliere uiro & ante matrimoniū & post
& omni tempore. ut plene nota. in secun-
do capitulo summe nostre in instrumen-
to augmenti dotis. Est & secunda dona-
tio que fit ob hanc causam matrimonii.
scilicet donatio propter nuptias. quaz fa-
cit maritus uxori in contrarium dotis. &
de natura eius habes in instrumento do-
nationis propter nuptias. & talis fieri po-
test indubitāter a marito uxori. ut. C. de
donat. an. nup. autem. dos data. Est &
tertia donatio que fit ob causam scilicet
sponsalicia largitas quam facit sponsus
sponse & econuerso. Et de natura eius ha-
bes notatum in predicto instrumento p-
pter nuptias posito secundo capitulo. sū-
me nostre. & talis donatio celebrari po-
test inter sponso. ut ibi nota. Sic ergo
habes quinque donationes que celebra-
ri possunt inter coniuges. Est & una
donatio que dicitur simplex & inter ui-
uos. & dicitur inter uiuos. quia non fit cō-
sideratione mortis. & simplex ideo dicit̄
tur quia sine causa fit. ex sola enim liber-
tate animi procedit. & ista est illa que est
prohibita inter uirum & uxorem. Vnde
maritus uxori & uxor marito donatio-
nem talem facere prohibentur. Et est ra-
tione nimio amore inuicem spoliarentur
donationibus non obtemperantes. & ita
futurum esset ut in paupertatem melior
incideret. & deterior dicit̄ fieret. ut hoc
probat̄. ff. de donatio. inter ui. & uxo.
l. i. ii. & iii. Nec solum inter coniuges p-
hibita est donatio sed inter eos qui con-
iuges aliquo modo per potestatem con-
tingunt. quod tribus modis contingit. s.
q̄ unus coniugum est in potestate tua.
uel quia tu es in potestate sua. Vel

quia tu & ipse estis in potestate eiusdem
 uel quia tu & ipse habetis in potestate
 coniuges. & ita duo confoceri inuicem
 sibi donare non possunt. si ergo aliquo
 istorum modorum alicuius maritū con
 tingo ei cuius maritum contingo dona
 re non possum. idem ex parte uxoris. nā
 qui eam aliquo predictorum modorum
 contingit marito eius donare nō potest.
 nullo uero istorum modorum interue
 niente donatio non impeditur. ut in so
 cru & nur ū inuicem sibi donantibus di
 citur. Item qui contingit per potestatem
 inuicem coniuges sibi donare non pos
 sunt. ergo s̄m hoc uxor non donabit fi
 lio fa. mariti. quia patri queritur p̄ filiū
 uel plena proprietas olim uel hodie sal
 tem usufructus. ut ita occasiōe illius usu
 fructus q̄ obueniret patri ipediatur trās
 latio proprietatis in filium. uel dic ho
 die tenere donationem quantum ad pro
 prietatem nudam que filio queritur nō
 tamen quantum. ad usufructum. s̄m do.
 Az. ut in summa sua de donatione in
 ter uirum & uxorem. in. §. Item qui con
 tingit. sed s̄m do. Acur. non tenet cum
 adhuc remaneat ratione nimio amore tē
 ut. ff. de donati. inter ui. & uxor. l. i. & ii.
 & C. eo. l. si constante. si tamen filiosam.
 meo eunti ad castra uxor mea donaue
 rit plena proprietas queritur filio. & iō
 ualet donatio. sicut econtra si ipse de ca
 strensi peculio suo donauerit uxori mee
 donatio ualet quia in castrensi peculio
 haberetur pro paterfa. & per hoc. ff. de
 dona. inter uirum & ux. l. iiii. §. qui i eius
 dem. & C. eo. l. inter eos. Et est sciendū
 q̄ illa donatio est prohibita inter uirum
 & uxor. ex qua sit unus pauperior & al
 ter ditior. aliquo aut̄ istorum deficiente
 donatio tenet. utputa si maritus heres in
 stitutus donationis causa hereditatem re
 pudiet ad hoc q̄ uxor que erat sibi sub
 stituta. uel que ab intestato succedere
 debebat illi qui maritum instituerat eā
 hereditatem haberet. non enim efficitur
 propterea pauperior maritus qui repu
 diat. & ideo donatio hoc casu ualet. ut. ff.
 de dona. inter ui. & uxo. l. si sponsus. §.

maritus. Item quero si maritus dona
 uit pecuniam uxori ad unguenta sibi pa
 randa non uidetur factus pauperior. &
 ideo tenet donatio. ut. ff. de donati. inter
 ui. & uxo. l. q̄ autem. §. si maritus pecu
 niam. Porro in quibusdam casibus i
 ter ui. & uxo. donationes inter uiuos sūt
 concessę & si donator fiat pauperior &
 accipiens locupletior. Si enim uir uxori
 cuius edes incendio consumpte sunt ad
 refectionem earum & pecuniam dederit
 ualet donatio in tantum in quantum edi
 ficii constructio exoptulat. ut. ff. de do
 nati. inter ui. & uxo. l. q̄ suum. Item
 quid si uxor uestimentis uiri usa fuerit
 uel maritus uestimentis uxoris. uel uxor
 in domo mariti uel maritus in domo
 uxoris gratis habitauerit ualet donatio.
 ut. ff. de donati. inter uirum. & uxo. l.
 si uir. Et in multis aliis casibus ualet do
 natio inter uirum & uxorem quos bre
 uiratis causa omitto. Ultimo sciendū
 est q̄ si maritus donat uxori uel uxor
 marito reuocatur donatio per ipsum do
 natorem in casibus illis in quibus non
 tenuit quatenus donator est factus pau
 perior. & accipiens locupletior. si ergo
 uxor ex pecunia sibi donata compauit
 predium uidetur esse locuplex in tantum
 quanti est predium non tamen ultra ad
 id quod donatum est. ut. ff. de dona. in
 ter ui. & uxo. l. q̄ autem. §. idem diuus.
 & l. uxor marito. & si pecuniam dona
 uit maritus. & uxor eam expendidit si q̄
 dem in rem utilem uel necessariam locu
 plex uidetur esse facta si autem noa in
 rem necessariam nec utilem non tenetur
 ut. ff. de donat. int. ui. & uxo. l. sed si uir.
 §. non uidetur. §. si maritus. Secus si he
 res istius mulieris que donum recepit
 consumpsisset. quia siue in rem necessa
 riam siue utilem siue nec utilem nec ne
 cessariam tenent heredes ex quo ipsi cō
 sumpsērūt quod est notandū. secus esset
 si recipiens donū cōsumpsisset ut dix. &
 p̄ hoc dicūtur & notatur. ff. ad sal. q̄ de
 bonis. §. ex donat. Et nota q̄ licet dona
 tōes inter uirū & uxore nō ualeant si ta
 men donator p̄decesserit & dōationē nō

reuocauerit morte eius donatio confir-
matur & fingitur retro ualuisse . ita ut
fructus quos iade percepit q̄ donatum
accepit suos fecisse uideatur & rem sibi
modo habeat . si autem premoriatur is
cui donatum fuit non confirmatur imo
tunc tacite reuocatur . ut . C. de donatio.
inter uirum . & uxorem . l. i. & . iii. & . l. do
uationes . & . ff. eo . l. cum hic status . §. i.
Excipitur etiam a regula supradicta sci
licet q̄ uxor cum marito omnes contra
ctus facere potest fideiussoria obligatio.
nam uxor pro marito fideiubere nõ po
test . & si fideiusserit pro eo ipso iure ser
uatur illesa non per exceptionem uelleia
ni . ut in auten . ut nulli iudi . §. & illud . &
ideo quantum ad hunc casum scilicet
quando pro marito se obligat nil opera
retur renunciatio uelle . quia non com
petit ei tunc . sed ipsum ius seruat ipsam il
lesam . & ideo frustra fieret renunciatio
ex quo per uelleia . non iuuatur . sed ut p̄
extraneo fideiuberet uel obligaret se be
neficio uellei . ab illa obligatione eximi
tur . & tunc renunciando perdit illud &
cum effectu tenetur . Et sic renunciatio
bene ibi operatur . & nedum pro marito
fideiubere non potest sed etiam simul in
eodem instrumento alteri persone tertie
se obligare non potest . unde si dicatur i
carta Petrus & Berta coniugales promi
serunt tantam quantitatem tali non tene
tur uxor . quia presumitur q̄ causa fide
iussionis se obligata erat . nisi probetur
pecuniam uersam esse in utilitatem mu
lieris . ut hoc probatur . C. ad uelleia . au
ten . si qua mulier . Vnum autem sciendũ
est q̄ quando maritus uendit rem aliquã
quam mulier habet obligatam pro dote
sua & ipsa uelit iuri ypothecarum renun
ciare qđ̄ habet in re illa bene potest . nec
uidetur fideiubere . quia non pro marito
se obligat . sed suum ius remittit . nec etiã
uidetur donare marito quia remissio pi
gnoris non est donatio . nihil enim amit
tit . cum saluam habeat actionem pro do
te sua personalem . ut probatur . C. ad uel
leia . l. etiam constante . ff. que in frau . cre
di . l. si pignus . maritus tamen non prohi

betur se obligare pro uxore sua . immo si
procu . fideiubeat efficaciter ex fideiussio
ne illa conueniri poterit . ut . C. ne uxor
pro mar . l. pe . in fi . Postremo ponitur
hic in littera continuatio sequentis tituli
quam in prin . sequentis rubricæ dicam .
& ideo eam hic dicere non curo . Petrus
de unzola .

De contractibus inutilibus & actione rerum . Rubrica .

Ria sunt ex quibus contra
ctus consistunt scilicet ex
personis rebus & obligatio
nibus Actum est de primo
ut de personis . Sequitur
de secundo uidere ut de rebus . Verum
quia rerum quedam sunt utiles ad cõtra
hendum quedam inutiles . Et iutiles pau
ce sunt utiles uero multe . nam regulari
ter omnes utiles sunt preter quasdam de
quibus plene uidebis . Ideo de inutili
bus tanq̄ de paucis tractatur in ti . isto &
ideo intitatur sic . Rubrica de contra
ctibus inutilibus zc . Ante q̄ ad materiam
principalem descendam . Sciendum est
quedam res redduntur inutiles ad con
trahendum ut littera & doctores dicunt
iure prohibente contrahi sup illis . Que
dam natura inhibente contrahi super il
lis . Et ideo titulus iste diuiditur per do
ctores in partes duas . In prima parte
dicitur de rebus inutilibus ad contrahē
dum iure hoc faciente . In secunda que
incipit . in . § . item inutilis est contractus .
tractatur de rebus inutilibus ad contra
hendum natura hoc inducente etiã iter
res a iure inductas . Prima est prediũ
impuberis idest minoris . xiiii . an . de quo
tractabimus in lectione presentis . Est
ergo uidendum an res minoris . xiiii . an .
alienari & in cõtractu deduci possit . Ad
qđ̄ distinguendũ est . aut est res que ser
uãdo seruari potest . ut domus predia au
rum & argentum mancipia uestes pre
ciose & omnia mobilia preciosa . q̄ tẽpo
ris prolixitate non peunt . Aut talis ẽ res

que seruando seruari non potest. ut pira
poma uinum frumentum. & ille res que
temporis prolixitate corrumpuntur.

Equidem si sint tales res que seruan-
do seruari possunt regula generali pro-
hibent alienari. Vnde regula circa eas-
dem res est hic in littera talis. Res mino-
ris prohibita est alienatio & obligatio.
Et est intelligenda regula large. ut neq;
donari neq; uendi neq; permutari. neq;
modo alio in aliquem transferri possint.
Item nec alteri obligare possunt ut hec
probantur. C. de administra. tuto l. lex
que. Fallit autem regula in casu in quo
res impuberis alienari possunt. scz. si in-
terueniant ea que de iuris solennitate in-
teruenire debent. que quidem tria sunt. s.
primo q; fiat alienatio ob causam legib;
approbatam. si sine causa nō ualere alie-
natio. & si cum causa non tamen a lege
approbata non ualere t̄c. Cause autē
a lege approbate propter quas res impu-
beris alienari possunt uidentur esse quat-
tuor scilicet propter es alienum idest si
pupillus habeat debitum uel feneratori-
um. uel q; creditor uelit sibi solui. Item
propter causam dotis a pupillo constitu-
endum. Item propter donationes pro-
pter nuptias faciendas. Item propter fa-
mem. ar. C. de patribus qui filios detraxe-
runt. l. i. & ii. cum persone in rebus cum
ctis preponantur. ut. C. de sacrosan. ecc.
l. sanccimus. Item propter famē coniu-
ctarum personarum. ut. C. de tut. & ra-
tio. distrahendis. l. i. §. sed non nullos.
Et notatur hec omnia de emp. minorū. l.
ob es. & de admistra. tut. l. lex que. Se-
cundum est necessarium q; tut. auctori-
tates interueniant. ut insti. de auct. tut. in
prin. Et quomodo & qualiter auctoritas
tutoris interponi debeat in instrumento
uenditionis facte de re pupilli in primo
capitulo summe nostre requiras. de hoc
tamen dices plenius prout not. in addi-
tionibus positis in instrumento uenditio-
nis facte a tutore de re pupilli in capit.
primo. Est & tertium necessariū qd
& si legitima causa & tutoris auctoritas
interueniet non sufficit nisi tertium in-

terueniat scilicet auctoritas competentis
iudicis. ut. C. de prescrip. min. l. obes. &
preal. l. lex que. Et si ista tria interueniāt
ualet & tenet contractus de iure. sed & si
deceptus erit in contractu tali etiam in
modico dico damno poterit petere resti-
tu. in inte. non obstantibus solennitati-
bus predictis. Nec iuramento priuatur
restitutione impubes. quia impuberes nō
iurant ut teneantur. ut. ff. de iureiurā. l.
qui iurasse. Si autem aliqua de illis so-
lennitatibus deficiat ipso iure contractus
nullus erit nec opus est tunc q; restitui-
tionem repetat. cum iur. communi sit tu-
tus. ut. ff. de mino. l. in cause. Cum q;
bus autem solennitatibus iudicis decre-
tum interponi debeat. non expono hic
breuitatis causa. & quia si hoc scire uo-
lueris recurre ad auroam super instru-
mento uen. facte de re pupilli ibi plene
no. de hoc. Aliquando tamen contin-
git q; predium minoris sine decreto alie-
nauit & ualet alienatio. ut ecce. si pater
pu. uel aliter etiam extraneus ex cui² bo-
nis predium ad minorem peruenit in te-
stamento uel codicillo hoc mandauit.
nam tunc sine decreto poterit alienatio
fieri. ut. C. quam. decreto non opus est.
l. predium. Idem est si pater uel etiam il-
le extraneus cui minor successit obliga-
tus esset ad alienādum. nam tunc iste mi-
nor succedens poterit sine decreto alie-
nare id ad quod predecessor obligatus e-
rat. ut. ff. quando decreto opus non est.
l. magis. §. si pupillus. & l. i. & §. i. Sed
hic quero extra litteram de uno uideli-
cet si testator in sua ultima uoluntate
mandauerit generaliter de rebus suis ue-
dendis tu. uel curator. uel commissariis
suis ut tota die faciūt an poterunt pōere
manum ad quam rem uoluerint. Res-
pondet Acur. q; sic. per. l. preallega. C.
quando decreto opus non est. l. prediū
& ff. e. l. i. §. i. Est & alius casus ubi sū-
decreto pcedit prediū minoris alienatio
utputa si minor impetrauerit specialiter
a principe q; prediū suum possit uedere
sine decreto. ut. C. qñ decreto nō ē opus
l. ii. & bene dico specialiter impetrauit

non autem sufficienter generalis impetratio uenie etatis. unde quantuncunq; generalem ueniam etatis impetrauerit sine decreto alienare non possit. ut. C. de his qui ueniam etatis impetrant. l. pen.

Si autem sint res impuberis que seruando seruari non possunt. ut fructus uinum frumentum pira & poma & animalia superuacua possunt a tu. minorum uel ab ipsis minoribus cum auctoritate tutoris sine decreto iudicis alienari. ut. C. de administra. tuto. l. lex que. in fin. & quando decreto opus non est. l. ultim. Immo tu. tenentur facere q; tales res uendantur congruis temporibus alioquin spectat ad eorum periculum si propter negligentiam corrumpatur. ut. ff. de administra. tuto. l. si res. Nec in talibus rebus restitutionem petere possunt minores nisi in casu secundum quod notatus fuit supra in rubrica de contractibus inutilibus ratione personarum. §. pubes.

Ultimo sciendum est q; licet littera nostra loquatur tantum de re impuberis idem esset seruandum in re adulti que seruando seruari potest scilicet ut fieret alienatio eius cum causa legitima & q; decretum iudicis interueniret. & auctoritas cura. si adultus cu. haberet. Si autem curatorem non haberet tunc ipse solus cum causa legitima & iudicis decreto alienare possit. & his concurrentibus alienatio ualeat de iure licet si decipiatur etiam in modico damno possit restitui in integrum. Si autem aliqua illarum solennitatum deficiat ipse iure contractus non ualeat. ut probatur. C. de in integr. l. si curatorem habens. & de administra. tuto. l. lex que. & C. de prediis. l. ob es. Res autem adultorum que seruando seruari non possunt cum curatoris auctoritate si eum habent. uel soli si eum non habent alienare possunt ut preallega. l. colligitur. sed quia adulti hodie contrahendo & iurando in contractu de non ueniendo contra representatur loco maiorum & ualent contractus ab eis facti licet decretum uel alia solennitas non interuenerit. restitutione in integrum pri-

uantur per aucth. sacramenta. ut in precedenti rubri. notatum plene & declaratum fuit in. §. illo. Quintus casus est si corporaliter iurauit. & ideo summa nostra solennitates necessarias in alienatione rei adulti non multum recitare curauit. Petrus de unzola.

Item prohibita est alienatio filiofamilias. Rubrica.

Ictum est de una re que prohibetur alienari. ut de predio impuberis. sequitur de alia re que alienari prohibetur. ut de re aduenticia filii que prohibetur a patre alienari.

Et in. §. isto ad eius declarationem queritur de duobus. Primo an res patris possit a filio alienari. Secundo an pater possit res filii alienare. De primo sciendum est q; res patris alienare uel obligare non potest filius sine consensu patris sui. ut. ff. ad mac. l. sed iulia. §. sed & si filius. Et forte potuisset aliquis credere q; filius posset res patris alienare quia filii uiuo quidem patre quodammodo domini existimantur. ut instituti. de heredita. quali. & differen. §. sed filii. sed illud est uerum de fictione iuris civilis quod fingit personam patris & filii esse eadem. ut. C. de impube. & aliis substitutio. l. fin. uerum tamen non sunt domini. & ideo alienare non possunt. ut. §. dixi. De secundo an pater possit res filii alienare tractandum est & ad hoc inuestigandum sciendum est q; id quod filiofamil. qui sunt in potestate habent. aut habent ex aduenticio peculio. aut ex profecticio. aut ex castrensi uel quasi castrensi. de quibus omnibus est uidentum. & postea patebit decisio istius membri secundi. Est autem aduenticium peculium quod filiofamilias obuenit ex successione matris uel alicuius sibi atinentis per lineam maternam. Vel quod sibi obuenit ex libertate extranei. uel quod suis laboribus acquisiuit. uel ex sua prospera fortuna non tamen ex substantia uel contemplatione

patris. ut. C. de bo. q. lib. l. cum oportet in prin. Item an pecuniam qua querit tabellio filiulfa. de tabellionatu erit quasi castrense peculium. Respondeo si publico salarium recipiat dici potest q sic. ut. C. de inoffi. testa. l. fi. §. de aliis. in fi. §. Si autem non a publico sed priuatim ab isto & ab illo mercede recipiat uideatur taliter quesitum aduentitium. esse. ut C. de bo. q. lib. cum oportet. & l. fin. in prin. Et isto aduenticio filius habet dominium & pater qui habet eum in potestate usumfructum totum si sit quesitum istud aduentitium filio de uoluntate patris. & habet istum usufructum donec filius est in eius potestate. Nisi pater ei remiserit usufructum quo casu uidetur q ualeat talis donatio incontinenti ac si quid dominium filio concessisset. uel saltem morte confirmatur retro se trahendo. ut usq. a principio uideatur ualuisse. ut. C. de bo. q. lib. l. cum oportet. §. si autem res. Si autem filius emancipatur. tunc pater retinere potest dimidiam usufructus & semper retinere uidetur nisi expresse remittat. ut. C. de bo. q. lib. l. cum oportet. §. cum autem. Et uera sunt q pater habet usufructum in his talibus aduenticiis si filius acquisiuit dum in potestate patris esset. Si autem post emancipationem talia acquirat filius tunc & quo ad dominium & usufructum totum sibi queret filius & nihil pater habet. nisi essent bona materna que filio quesita essent ut quia hereditas matris filio emancipato deferatur. nam tunc pater in uirilem partem usufructus admittatur. Et idem intelligendum est in neponibus & pronepotibus emancipatis. Item si nepotes sint ex filia habet auus portionem usufructus in rebus que deferuntur neponibus natis ex filia ab auia sua hoc est uxoris huius auis. ut. C. de bonis mater. nis. l. i. & ii. & iii. Item notandum est q mortuo patre filius tale aduentitium totum sibi ante partem habebit nec fratribus cōicare tenebitur. ut. C. de coll. l. ul. ti. & C. de bo. q. lib. l. cum oportet.

Pater tamen actiones intentare debe

bit in aduenticio peculio quesito filio de uoluntate patris. & moue tribus questio nem resistere & sumptus ex fructibus quos habet facere tenetur. Et potest poni exemplum in hereditate filio delata quam si filius uoluntate patris adeat pater actiones intentare & eas suscipere tenetur. Si autem contra uoluntatem patris adierit ipsi filio dominium & usufructus qritur & conueniri debet filius a creditoribus & ipse actiones interpretare. patri tamen debet poni necessitas hoc casu filio agenti & fugienti consensum suum prestare ne in iudicio stare inueniatur sine consensu patris. ut. C. de bo. q. lib. l. ul. ti. §. si autem. Hoc premissis sciendum est q ista aduenticia bona filio non potest pater alienare. neq. obligare nisi in casu scilicet si filio imineat es alienum. nam tunc potest alienare ut filium a debito liberet. Et ponitur exemplum in hereditate grauata debito & filio fami. delata & adita concurrente uoluntate patris & filii. tunc enim alienabit pater. Primo mobilia. secundo ex immobilibus parte sufficientem nomine filii uendere poterit. ut ilico es alienum reddatur & non usufructuarum onere pregraueretur. quod si hoc facere superfederit ipse usuras. uel ex heredibus uel ex substantia sua dare compellitur. ut. C. de bo. q. lib. l. fi. §. l. i. autem. Sed an filius poterit tale aduentitium alienare cum ipse dominium habeat. Respondeo non sine uoluntate patris. cum enim fm leges & naturam parentes liberos alere teneantur quare ad uenditionem rerum suarum prostrare desiderant. quasi dicat non debet desiderare. ut. C. de bo. q. lib. l. fi. §. filius autem fami. Sed an cu uoluntate patris possit alienare. Hugolinus q non. Acur. & Azo. q sic. ut in palleg. §. in glo. sua ibi posita not. Possunt etia filiulfa. acquirere ex alia causa. ut puta ex peculio profecticio. Et est pfectio peculii quod puenit ad filium ex substantia patris uel occasione rerum patris. ut puta si pater dedit filio fundum ut inde se aleret & idem si postea quesiuit fructus ex re

patris dicantur fructus queri. Idem forte ꝑm actionem si pater dedit filio & filius usuras quesuit. nam ex re patris uidetur habuisse. ut institui. per quas poss. no. acquir. Ibi enim dicitur ex re patris uel eius rei occasione. Item ex re patris habere uidetur quod contemplatione patris datum est ut. ff. de uulga. substitui. l. sed si plures. §. in arrogato. Et in isto profecticio peculio pater habet proprietatem & usum fructum & nihil iuris in eo omnino habet filius. ut insti. per quas poss. nob. acqui. §. i. Propter quod pater ꝑ de eo profecticio potest pater contrahere. & ipsum alienare. & quomodocumq; uult disponere. Item frater cum fratre post mortem patris tenetur communicare ꝑfecticia. ut not. C. de collat. l. ulti. Sed hic quero si filiustami. acquirat aliquid & dubitetur an sit ex causa adueticia uel profecticia quid dicendum sit super hoc

Dicunt quidam ex profecticia presu- mi ad similitudinem uxoris ex qua pre- sumitur ꝑ id quod acquirit tempore ma- trimonii de bonis mariti acquirat nisi ip- sa contrarium probet. ut. C. de donatio. inter uirum & uxo. l. etiam. Azo. autem putat diligenter esse attendendum. utrum pater sit inops. filius uero studiosus uel curiosus & in arte sua attentus uel bene laboret. & quo casu adueticium presu- mitur. An filius sit piger nec alicuius ar- tificii doctus. pater uero diues ex quibus profecticium presumatur. per. l. C. ar- tu. si defunctus. Vel potest dici refert qd agat. an iste qui quesuit petendo forsitan a fratre istud quod acquisiuit scilicet pre- cipuum dari. & tunc ipse probet quia affirmat an alter frater petat sibi com- municari asserendo illud de bonis pa- tris processisse & tunc iste probat & af- firmat ut. & de probatio. ei qui. & nota. per Acur. C. de bo. que liber. l. cuꝝ oportet. in principio. §. ibi posita. Possunt & filiustami. ex alia causa acquirere scilicet ex causa castrensi peculii. Et castrense pe- culium quod filiustami. in militia acqui- runt ꝑ nisi militasset militasset acqui- turus non fuisset. Item quod a paren-

tibus uel cognatis filiofa. in militia de gen- ti datum est. nam pater potest filiofa. ad castra eunti res mobiles donare. ut equum & similia ut. C. fami. her. l. si fili. & istud castrense peculium filiis totum & in pro- prietate & in usufructu acquiritur & pa- rentes nullum ius in eo habent. ut. C. de bonisq; lib. l. cum oportet. ibi exceptis ꝛc. & ideo filii possunt super tale peculi- um contrahere & ipsum alienare & dispo- nere circa id prout uolunt quia ꝑ pa- tribus. in hoc peculio habentur. ut. ff. ad ma. l. i. & ii. Possunt etiam acquire- re filiofa. ex causa quasi castrensis peculii Et est quasi castrense peculium quod ac- quirunt filiofa. medici. Item quod acqui- runt filiofa. clerici de prebendis eorum. Item quod acquirunt filiofam. magistri liberalium artium. Item quod acquirunt filiofam. assessores. Item acquirunt filiofa. mil. aduocati. qui salaria de publico ꝑ- cipiunt. Et omnes qui omnino salaria uel stipendia percipiunt publica. ut. ff. de inoffi. testamen. l. si. & de epif. & cleri. l. sacro scilicet. Et de aduocato diuersorum iudiciorum. l. fori. & de assesso. l. uelud.

Sed an quod aduocatus ex clientulis percipit non tamen a publico est quasi castrense peculium uidetur ꝑ non cum lex uideatur tantum dicere de eo quod ex publico percipiunt. Sed do. Acur. di- cit ꝑ forte uidetur dicendum ꝑ istud sit quasi castrense peculium cum sit subro- gatum loco publici salarii quod aduo- catis dabatur quia. C. de assesso. l. uelud. Simili etiam modo dubitari potest de fi- liustami. medicis magistris liberalium ar- tium scilicet etiam quod hodie minuta- tim querunt & non ex publico sit quasi castrense peculium cum plurimum ex publico hodie non percipiant salarium & super hoc tenent quidam ꝑ uerita- te ꝑ non sit quasi castrense peculium ex quo a publico non percipiunt. Posset etiam dici ꝑ & contra ꝑm quod in ad- uocato dixi. si quis argumentari uellet ex legibus ibi alle. & istud itaq; quasi ca- strense peculium totum e filiorum in ꝑrietate & usufructu. & nihil in eo parentibus acquiri

& super isto possunt filii contrahere & ipsum alienare & qualitercunque uoluerit super eo disponere possunt. quia paterfamilias in quasi castrensi peculio habetur. ut nota. ff. ad mace. l. ii. & ff. de col. bonorum. l. i. §. ne castrense. & C. de in offi. testa. l. si. & sic patet ex predictis quod pater castrensis & quasi castrensis bona filiorum non alienat cum nullum habeat ius in eis. nec etiam aduenticia nisi in casu. ut supra dixi quia dominium non habet profecticia sic. quia sua sunt. ut. §. notauit.

Ultimo extra litteram queri potest. si pater rem filii uendat & filius apprehendat hereditatem patris & uelit postea rem suam per patrem alienatam uendicare an possit. Et fuerunt opiniones inter doctores. aiunt enim quidam filium etiam heredem patris posse rem suam a patre alienatam uendicare. & allegant. C. de bonis maternis. l. i. & C. de bonis liberorum. l. cum oportet. §. non erunt. Sed Acc. contradicit enim filium qui est heres patris non posse uendicare rem suam per patrem alienatam per. l. ff. de libe. ca. filium. & non obstant leges allegate de bonis maternis. & de bonis liberorum. quia ibi non erat heres. & ubi heres non esset uendicare posset.

Sed quid si instituat heres filius tantum in debito iure nature. an isto casu uendicabit fundum suum a patre alienatum. Respondet Acc. si una re que continet debitum nature heres instituat alii etiam heredibus relictis loco heredis non est sed legatarii. ut. C. de here. insti. l. quotiens. & ideo uendicare non prohibetur. Si uero pro debito nature heres instituat. si in quota portione puta pro tertia repellitur pro tertia sed agitur contra heredes quasi eucto eo quod supra relictum est ut. C. de inofficioso testa. l. scimus. quia non habet debitum nature. Si uero instituitur pro dimidia repellitur pro dimidia fundi. & si hereditatis dimidiam non habet precium dimidie fundi. ut dictum est. & ad hoc debitum iuris aget contra heredes. ut hoc nota. C. de rei uendic. l. cum a matre. Porro sciendum est quod licet dictum est. §. in prin. huius lectionis quod

patri queritur usufructus in bonis aduenticii filii existentis etiam in sua potestate

Fallit tamen in casibus in quibus usufructus non queritur patri. Primus est quando sub conditione relinquatur uel datur a matre uel a parente. uel ab extraneo aliquid filio. ut patri non queritur usufructus. quia tunc non queritur. ut in auten. ut liceat matri & auie in prin. Secundus si pater remittat usufructum. ut C. de bonis quibus liberorum. l. cum oportet. §. si autem. & dixi. §. in prin. Tertius in hereditate fratris uel sororis in quacunque parte admittatur. ut in auten. de here. ab intesta. §. si uero autem. Quartus in hereditate quam adit patre nolente. ut. C. de bonis quibus liberorum. l. si. §. si autem. Quintus est in seruo filio legato ut eum manumittat. ut. C. de bonis quibus liberorum. l. si. §. si. Sextus in lucro dotis uel donationis propter nuptias quam faciunt filiusfamilias. uel filiafamilias. ut. C. de bonis quibus liberorum. l. non si sine. sed hoc non placet domino Accur. Item uidetur in septimo casu. scilicet in rebus que filio obueniunt penitus sine causa rationabili soluentibus matrimonium. ut in auten. ut nulli iudicium. §. quia uero alia. Idem & in octauo quando. scilicet usufructus filio relinquatur. Nam in eo usufructum pater habere non potest. cum seruitus seruitutis esse non possit. ut. ff. de usufructu legato. l. i. Petrus de unzola.

Item prohibita est alienatio fundi dotalis.

Item est supra de duabus rebus que prohibentur alienari. Sequitur uidere de tertia ut de fundo dotali. In isto. §. quinque uidentur tangenda. Primo quis dicatur fundus dotalis. Et quot sint necessaria ad hoc ut sit dotalis. Secundo quis dicatur quasi dotalis. Tercio quod ius seruetur circa fundum dotalem & quasi dotalem. Quarto quid erit si fundus dotalis uel quasi dotalis alienetur contra. l. iul. Quinto ponentur quidam casus speciales in

quibus fundus alienatur. Primo igitur sciendum est quod fundus dotalis est ille qui est datus in dotem ab uxore marito inestimatus. & non distinguitur si sit predium urbanum uel rusticum uel utrumque sit totum datum in dotem uel non uel pars. ut ff. de fun. dotali. l. dotalis. §. i. & §. dotalis. Et ad hoc ut sit dotalis, quatuor interuenire debent scilicet ut primo matrimonium sit contractum de iure inter mulierem dantem dotem & maritum. Secundo quod sit traditus in dotem marito per quam traditionem maritus efficiatur dominus. ut insti. qui alie. licet uel non. in princi. tunc uere est dotalis ut ff. de fund. dotali. l. dotalis predium. §. dotalis. Tertio ut res sit immobilis. ut insti. qui alie. licet uel non. in princi. & etiam uocabulum fundi denotat hoc quod immobilis amplectitur. ut ff. de uerbo. si gnifica. l. fundi. ut ff. de religio. l. is qui. §. i. De re autem mobili data in dotem etiam aestimata dicam infra iam statim.

Quartum est necessarium scilicet quod fundus sit datus inestimatus in dotem. nam si aestimatus daretur non esset dotalis sed emptitiuus & posset a marito alienari. ut C. de re. uxo. actio. l. unica. §. & cum lex. nisi ita aestimatus esset ut apparet quanti esset deterior in aduentu restituende dotis non ut prestaretur estimatio. uel nisi ita aestimatus esset ut mulieri esset electio petere fundum aut estimationem. quia istis duobus casibus dotalibus reputatur quantuncumque fuerit aestimatus. ut ff. de fund. dota. l. si fundus. & C. de iure do. l. si inter uirum & uxorem. Sed quid presumam in dubio scilicet quo colore sit aestimatum datum in dotem cum instrumentum tantum dicat simpliciter rem aestimatam datam esse marito Dicit Acur. quod presumitur illa estimatio que facit fundum emptitiuum. ar. ff. l. cum fundus. uerba tamen contractus spectanda sunt. si enim dicat uir rem recepi talem in dotem aestimatam. C. libe. quam rem promitto reddere soluto matrimonio & tunc non est uera estimatio. si autem dicat quam estimationem pro-

mitto reddere. tunc est uera estimatio. & de hoc habes. C. de iure dorum. l. si iter. de hoc etiam uideas in additionibus in secundo capitulo super instrumento dotali constituere in re immobili. & estimate.

Viso quid sit dotalis fundus. Secundo uidentum est quis dicatur quasi dotalis. Quasi dotalis fundus est ille qui traditus est sponse nondum secuto matrimonio. Item & ille qui est legatus dotali seruo est fundus quasi dotalis. ut ff. de fundo dotali. l. iiii. & iiii. Et in isto casu scias quod si uxor mea dat mihi seruum inestimatum in dotem. & isti seruo legitur fundus uel heres instituat. Aut intuitu mariti. & tunc mariti erit & penes eum remanere debebit. ut ff. de peculio l. hic primo queritur. §. potest. Si autem intuitu mulieris tunc mulieris erit. & soluto matrimonio mulieri reddendum est. In dubio autem scilicet quando nescitur cuius intuitu sit fundus legatus seruo uel heres institutus presumitur intuitu uxoris. & sic uxori debet reddi soluto matrimonio. Et sic istis duobus ultimis casibus erit quasi dominium ut hoc probatur. ff. de fundo dota. l. fundus. & ff. de iur. do. l. si legato. De tertio sciendum est quod circa fundum dotalium & quasi dotalium ponitur regula. talis fundus dotalis & quasi dotalis a marito alienari & obligari prohibetur. ut insti. quib. alie. licet uel non in princi. & C. de rei uxo. actio. l. una. §. & cum leges. Non ergo uendi uel donari potest uel modo aliquo in alium transferri. Et enim alienatio omnis actus per quem dominium transfertur. ut C. de fundo dota. l. i. Nec ius etiam aliquod in alium constitui. Et ita largo modo uerbum alienari accipitur hic ut C. de reb. alienis non alie. l. fina. Sed quid si maritus uult alienare & uxor consenciat alienationi an potest hoc facere certe. non. ut insti. quib. alie. licet uel non in principio. Et est speciale ut suo fauori renunciare non possit quia reipublice etiam interest. ut ff. solu. mat. l. i. Nec & ipsa uxor alienare potest. ut C. de fund. dota. l. si predium. Quar

41
ter aliquos celebratur. ut. ff. de acti. uel
here. uend. l. nomina. & .C. de donat. l.
spem. Extra litteram ultimo quero si
maritus fundum dota. uendiderit contra
regulam. s. positam & fideiusso. super il
la uenditione dederit an fideiussor tenea
tur & posset dici q non quia iste contra
ctus est factus contra legem. unde non
debet ualere contractus nec aliqd quod
sequitur ob id quod pignoris uel fideiuf
soris datio. ut. C. de le. & comue. l. non
dubium. Dominus autem Acu. uidetur
sentire q teneatur iste fideiussor. & ita ui
detur notari. ff. de fideiuf. l. cum lex. Sic
& in fideiussione minoris uendentis rem
suam sine decreto. nam licet tunc contra
ctus non teneat in preiudicium mino
ris fideiussor. tamen semper teneri uide
tur. ut. C. de predi. mino. l. sed & si is. Et
no. C. de fide. mi. l. i. sic & in patre qui p
hibetur rem qui peruenit ad filium de
bonis matris alienare. & tamen si uendi
derit & fideiussorem dedit tenet contra
ctus in preiudicium patris & fideiuf. li
cet non in preiudicium filii. ut. C. de bo
nis ma. l. i. in fi. Ad. l. autem non dubi
um: in contrarium allegatur multis mo
dis respondent doct. ut no. in preal. l. si
is. C. de prediis ma. quos breuitatis causa
non dico. Item queri posset si maritus
uendidit fundum dota. & de euictione
solenniter promittat. an teneatur. Et ui
detur posse distingui hoc modo. qd aut
empror sciebat dotalem. & tunc de eui
ctione non agit. aut ignorabat dotalem
esse & tunc contra maritum de euictione
agere poterit. & est ar. ad hoc d re sacra
que alienare prohibetur. ut. C. de sacro
san. ec. l. scimus. & tamen si uendita fue
rit & uendicata. quia uenditio non tenuit
& empror uelit agere de eui. distingui
tur. quia aut sciebat sacram & non agit.
aut ignorabat. & tunc bene agit. ut isti.
de emp. & uen. §. si. In contrarium ta
men allegari posset sic uenditio fundi do
talis contra legem fit. ergo non ualet nec
etiam aliquid quod sequitur ob id. & sic
promissio de eui. quam maritus fecit non
debet ualere quia ob id sequitur. ut. C. d

legi. & consti. l. non dubium. Primum
tamen a pluribus approbari uidetur.

Item prohibita est alienatio illius rei
quam testator etc.

Ictum est supra de tribus rebus
que alienari prohibentur. Se
quitur uidere de quarta que alie
nari non potest. ut de re prohibita a te
statore que & a lege dicitur prohibita.
quia uoluntas testatoris pro lege serua
tur. Vnde dicit lex. disponat testator
ita q uult solemniter tamen & secundum
iura. Nam eius uoluntas pro lege serua
tur. ut in auten. de nup. §. disponat.

Ad hanc materiam sic accedo. Qui
dam fecit testamentum. in testamento p
hibuit uel precepit ne heredes sui alienet
talem rem sue hereditatis. & qua inten
tione hoc fecerit. quia forsitan timebat ne
heredes citius consumerent alienando.
uel quia res multum caras habebat non
est curandum. sed querendum est an p
hibitio ualeat. & an heredes alienare pos
sint. Et circa hoc sic distinguendum est.
quia aut prohibitio testatoris est nuda.
aut uestita. Si est nuda id est sine causa.
ut puta quia dixi nolo q heredes mei alie
nent. nec causam aliquam expressit qua
re non deberent alienare nec penam ali
quam apposuit si contrarium facerent
prohibitio nihil ualet. & heredes aliena
re poterunt sine aliqua pena. nec aliena
tum per heredes poterit ulterius reuoca
ri. ut. ff. de le. i. l. filiusfamilias. §. diu.

Nam isto casu. s. quando testator di
xit nolo q alienet heres uoluit sentire q
heres apud se haberet. & ita fauore here
dis dixit hoc si ergo alienet quis contra
ueniet. certe nullus. ipse etiam heres non.
quia alienando fauori suo renunciare ui
detur qd potuit. ut. ff. ad. l. fal. l. potest.

Si autem prohibitio sit uestita id est
causam habeat legibus approbatam. ut
puta quia dixit testator nolo q alienet
heres rem talem. quia uolo eam remane
re in familia mea. uel uolo deuenire ad

posterios meos. uel si persona appareat
cuius occasione prohibita sit alienatio.
id est quia uoluit tertiam personam habe
re rem illam si fieret contrarium. dicen
do nolo q̄ heredes talem rem alienent.
& si contrafacerent uolo deuenire ad pe
trum. tunc prohibitio facta bene ualet
nec heres alienare potest. ut. ff. de lega.
ii. l. cum pars. §. liberis. §. peto. §. fratre.
& hoc facere consueuit testator quando
uult perpetuo prohibere alienationem
rei sue. Sed quid si testator diceret no
lo q̄ heres alienet ne ludat pecuniam ad
azardum. uel ne pecuniam in tabernis
expandat. certe iste tales cause sufficere
non uideantur. quia contingat heredem
alienare si non erit qui contradicere pos
sit alienationi. Quia non apparet ali
qua persona cuius fauore fuerit prohibi
ta alienatio. nam licet dicta sint illa uer
ba non tamen contraueniet heres. quia
alienando fauori suo renunciat uidetur
quod potest ut dictus fuit. §. Sed quid
si dixit testator nolo q̄ alienet. quia uo
lo in familia mea remanere. uel uolo ad
posterios meos peruenire. uel si alienet
uolo ad Petrum deuenire. tunc si heres
alienet est qui alienationi contradicit.
quia familia uel posteri uel ille petrus
contradicet cuius fauore alienatio fuit in
hibita. Et ita patet quotienscunque testa
tor prohibet alienationem alicuius rei.
si apparet persona que possit contradice
re alienatione facta ualet prohibitio. Si
autem non sit persona que contradicere
possit facta alienatione non ualet prohi
bitio. ut colligi potest i legibus supra al
legatis. Porro sciendum est si testator
prohibet alienationem alicuius rei sue
potest illam prohibitionem uelamento
pene corroborare sic dicendo. ordino q̄
heres meus non alienet talem rem. Et si
contrafaceret damno eum in .M. libr.
bon. communi Bonon. uel fratribus mi
noribus iure legati applicandis. & isto
quidem casu si heres illam rem prohibi
tam alienet contra dictum testatoris pe
na ab eo per commune uel fratres exigi
poterit. quia testator poterit precipere

sub pena heredibus suis & habent ei obe
dire ex quo honestum & possibile precipi
pit alioquin pena exigeretur ab eis lega
tum enim nomine pene ualet. ut. C. de his
que pe. no. relinquuntur. l. i. & hoc fieri
consueuit cum alienationem uelit quis
prohibere ad tempus scilicet usque ad.
xxx. ann. uel. xl. Vnum autem e scien
dum q̄ si testator precipiat q̄ heres ali
quid contra legem uel aliquid impossibi
le faciat & si non fecerit grauet eum in
aliqua quantitate alteri nomine pene da
da non tenetur heres obedire. nec pro
pterea relictum pene nomine ab eo exi
gi potest. ut prealleg. l. de his qui pe. no.
relin. in fin. Extra litteram potest que
ri de uno uerbo de quo sepe querunt
scholares. Ut ecce quidam habebat fili
um nomine Petrum & ex eo nepotem &
fecit testamentum in quo instituit filium
heredem. & dixit q̄ talem fundum here
ditatis sue non alienaret sed in familia sua
retinere deberet mortuo testatore iste fi
lius eius. Petrus fundum alienat. mor
tuo petro filio & herede testatoris filius
eiusdem petri & nepos testatoris uult fun
dum per patrem alienatum ab emptore
reuocare. an possit. Et certe aut iste ne
pos hereditatem petri patris non habet
quia forte eum exheredauit & alium he
redem instituit. aut hereditatem patris
habet. quia est institutus heres ab eo.
In primo casu scilicet quando non est in
stitutus heres reuocare potest fundum
alienatum. ut. ff. de lega. i. filius. §. cum
pater. In secundo autem casu scilicet qua
do hereditatem patris habet non reuo
cat fundum alienatum. quia ex qua per
sona lucrum capit quis. factum eius pre
stare debet. ut. ff. de regulis iuris. l. ex
qua. Item quid si iste. P. filius testa
toris qui prohibitus est fundum aliena
re habet tres uel plures filios & unum
instituit & alios exheredauit uel econ
tra unum exheredet & alios instituit &
fundum qui i familia remanere debebat
alienauit. Respondeo exheredatus uel ex
heredati semper reuocant. sed an reuoca
bunt totum quando erant duo exhereda

ro sciendum est q̄ si fundus dotalis alienetur contra ea que dicta sunt non tenet alienatio. Et potest maritus cōstante matrimonio uendicare fundum a se alienatum. & sic contra factum suum uenire potest. Dissoluto autem matrimonio uendicat uxor & hoc siue iurauerit uir uel uxor. uel uterq̄. quia facta est alienatio cōtra legem. & ideo nec contractus nec iuramentum tenet. ut. C. de legi. & consti. l. non dubium. & C. de agric. & consti. l. quēadmodum. Regulariter autem non licet alicui contra factum suum uenire si illud non sit a lege prohibitum. ut. ff. de adop. l. post mortem. Et quod dictum ē q̄ dissoluto matrimonio uendicat mulier uerum est nisi soluto matrimonio paciscatur ne petat. uel quid simile ostēdet ei. puta quia exitit heres marito & de ductis legatis quantitatē dotis in hereditate est habitura. Nam tunc quod ex hereditate sibi non potest seruare uendicabit a possidente. ut. ff. de fun. dota. l. dotale. §. si uxore. Potest etiam prodesse possessori q̄ fundus dotalis ei alienatus cesset lucro mariti. ut. de fun. dota. l. dotale.

Hodie uero si maritus fundum dotalem uel donationem propter nuptias alienet. & uxor alienationi eius cōsenciat & promittat non contrauenire & p̄prio iuramento firmer non poterit postea ipsa mulier iure canonico contra uenire ex constitutione do. Bonifa. pape sexti. que etiam mandat̄ a iudicibus secularibus seruari. ut extra de iureiuran. c. licet.

Sed anteq̄ ad quintum membrum descendam quero. Si mulier dedit res mobiles inestimatas in dotē. an maritus possit alienare. & terminat glosator q̄ sic si ipse maritus est soluendo per. l. i. C. de seruo pignori dato māumisso. & ad hoc est ar. q̄ lex tantum de immobili prohibet alienationem. ergo permittere uideretur de mobili. quia quod in uno prohibetur in aliis concedi uidetur. ut. ff. de iudic. l. cum pretor. Quinto loco uidentum est de casibus in quibus fundus dotalis alienatur. & pono casum i terminis de primo casu propter rudes quedaz

mulier habebat domum communem cū fratre suo pro indiuiso. det mihi in dotē portionem suam pro indiuiso. & socius prouocat me maritum ad diuisionem ita q̄ inuicem diuidimus. Certe dicitur in. §. isto. q̄ isto casu ualet alienatio fundi dot. Fit enim tunc quedam necessaria alienatio. quia cum ante diuisionem in quolibet puncto domus partem meam haberem diuisione postea facta uidetur esse alienata particula mea quam habebam in parte que peruenit ad socium. Sed si ego maritus uellem socium prouocare non possem. licet littera summe contrarium dicere uideatur. Et ita continet mirabile. quia cogar in comunione stare inuitus quia eum non possum reuocare. licet e contra ipse me possit. & probatur iste casus. C. de fundo dot. l. ii. Regulariter autem nullus cogitur in comunione stare inuitus imo possum te prouocare ad diuisionem rei comunis. & tu me quando uis. ut cōi diuidendo. l. si. Fallit tamen in quibusdam casibus in quibus retinetur quis in comunione inuitus. s. in minore & econtra. isti enim non prouocant socium ad diuisionem licet prouocari possint. ut. ff. de condi. furtiua. l. & eleganter. C. de prediis minorum. l. inter. Item ratione temporis. s. an. xxx. compellitur quis stare in comunione inuitus. nam si rem cōmunem simul tenuimus xxx. an. ad diuisionem te inuitum prouocare non possum nec tu me inuitum prouocare potes. ut. C. de non alie. excep. l. i. §. ad hec. Sunt & alii casus in quibus quis retinetur in comunione inuitus quos breuitatis causa omitto. Est secundus casus in quo fundus dotalis alienari potest & ponitur sic casus. Vxor dedit domum inestimatam in dotem marito que domus miabatur ruinam domui uicini. Et ideo uicinus timens ruinam petit sibi caueri a marito de damno isecto. idest q̄ promittat sibi de omni damno enim dando q̄ sibi accideret de ruina istius domus ruinosę. & cum maritus cauere nollet iudex pronunciauit istum uicinum poni in possessionē domus ruinosę

& eum in possessionem ex primo decreto. i. ex prima sententia siue ex primo iussu suo induxit. Deinde cum maritus in contumacia non cauendi persisteret iudex per aliquod tempus iussit predictus uicinum possidere ex secundo decreto. i. ex secunda sententia. siue ex secundo iussu ex quo secundo decreto iste iussus dominus efficitur si maritus erat dominus. Et ita ex necessitate quadam fundus dotalis alienatur hoc casu. Sed per uersitatem transit predium dotalis si quod possibile est ad alterum ueluti ad heredem mariti cum suo tamen iure ut alienari non possit. ut hec probantur. ff. de fund. dot. l. i. Fit etiam alienatio fundi dotalis in tertio casu scilicet ubi mulieri utile est si fundus conuertatur in pecuniam & maritus consentit quod ipsa alienet. Et dantur exempla hic multa ut puta si filia uendat pro alio patrem etc. ut in littera patet. & ad hoc facit. ff. de iure do. l. si. Quartus casus est ubi fundus dotalis alienatur si maritus alium fundum loco ipsius fundi dotalis in dotem accipiat. Et casus iste duobus modis declarari potest. ut mihi uideatur. Et primo sic. Uxor mea fundum inestimatum mihi dedit in dotem & cum ipsa quibusdam creditoribus ad certam pene quantitatem teneretur pepigit mecum ut fundum mihi in dotem datum sibi redderem ut ipsa uideret & creditoribus satisficeret. & ipsa mihi alium fundum de suis loco istius in dotem daret. Et ratio quare hoc faciebat erat quia fundus primo datus in dotem minus fructuosus erat illo quem secundo in dotem dare intendit. & ideo eum potius alienare uolebat & istum secundum in dotem dare. quia sibi utile est. quia fructiferum sibi seruat. Nam licet maritus istum modo istum habere debebat fundum. quem uxor loco primi in dotem dat. tamen dissoluto matrimonio uxori restituere debet. Ego itaque maritus reddidi primum & ipsa dedit secundum loco primi. Queritur an primus alienari possit. & certe bene poterit isto modo alienari si maritus predicta facere uoluerit. Nec obstat quod con-

stante matrimonio dos reddi non potest quia & in casibus constante matrimonio uxori non perdita redditur dos. scilicet ut se & suos alat & ut fundum idoneum emat & sic reddi poterit in nostro casu ut fundum idoneum sibi seruat. & utile ei erit ut dotalis fundus reddatur ad hoc ut reueat illum idoneum & fructiferum quem necessarie distrahere habebat & ad hoc ut creditoribus satisficeret. & magis uidetur quedam permutatio. Cum enim maritus dominium haberet in fundo dato in dotem. permutat cum uxore dante alium fundum sicut de aliis rebus propriis cum ipsa uxore permutationis contractum facere potest ut hoc probari possunt. ut. ff. de iure do. l. mutus. & l. si. & ita constante. Potest secundo modo declarari sic uxor mea dedit mihi fundum inestimatum in dotem. ego maritus uolo aliud predium de meis in dotem conuertere & de reddendo promittere soluto matrimonio loco illius quem mihi dederat uxor & fundum primo datum alienare uolo & certe hoc fieri poterit si talis permutatio est utilis mulieri uel saltem non damnosa. nam primus dotalis esse desinit. & secundus dotalis esse incipit. Est enim permutatio quedam. nam cum predium meum in dotem conuertor uideor permutare cum uxorem eam pro illo fundo quem mihi in dotem dederat & ammodo fundum quem mihi uxor primo mihi dederat. ut proprium tenebo non ex causa dotis sed ex permutatione quadam superueniente certe & meum quem in dotem conuertit dissoluto matrimonio restituere obligatus ero. Et si opponatur maritus erat factus dominus illius fundi dati sibi ab uxore sua in dotem. quomodo ergo potuit predium conuertendo in dotem permutare cum uxore pro eo fundo qui suus erat. Respondeo licet mariti sit tempore matrimonii uxoris tamen sperabatur esse quia dissoluto matrimonio ei restitui debebat unde saltem spe domina erat. ut ar. ff. de iure do. l. quamuis. & argu. C. eo. l. in rebus. & separatione speciei contractus in

esse legatario prestat. Si autem succubue-
rit nihil habebit legatarius cū litis euen-
tus ei uideatur relictus. ergo & liti adesse poterit ne colludatur. ut in auten. de
litigiosis. §. i. Sed hic quero cui? ex-
pensis heres litigare habeat. Respondet
Acu. distinguendum esse aut erat iam li-
tigiosa cum legabatur. & tunc sumptib?
heredis ut. ff. de leg. i. l. cum seruus. aut
postea cepit esse uiuo uel mortuo testa-
tore. & tunc sumptibus legatarii. ut. ff. d.
lega. ii. seruus legatus nisi postquam ce-
perit heres esse in mora. ut argum. ff. de
leg. i. l. communes res. Extra litteram
sciendum est qd si quis alienat anteq̄ res
uel actio sit facta litigiosa uel per libellū
uel con. lit. ut supra dictum fuit ualeat a-
lienatio. sed & tunc si dolo malo aliena-
uit causa futuri iudicii mutandi idest q̄-
tum ad se & suscipiendi ab illo cui aliena-
uit possum agere actione in factum ad i-
teresse meum. Vnde si considerares qd
uellem te conuenire tu alienasti in aliuz
causa iudicii futuri mutandi. agam con-
tra te actione in factum ad meum inte-
resse quod potest esse quia forsan aliena-
sti in quendam potentem non ratione of-
ficii sed ratione alterius potentie. uel in a-
lium rixosum uel cauillosum propter
quod damnum habeo. Nam potentiori-
bus pares esse non possumus. ut hec pro-
bantur de alie. iudi. cau. facta. l. i. & ii. &
per totum tit. & C. eo. l. i. Secus si alie-
nares in potentem ratione officii. ut si ce-
deres ex causa uenditionis tutori contra
pupillum iura tua. uel cederes in eum qd
terribilis est. & minacē feruorem osten-
dere potest ut in presidem prouincie. nā
tunc non ualeret quod actum esset. imo
actio perderetur. ut. C. ne liceat po. l. ii.
Petrus de unzola.

Item inutilis contractus ratione
rei.

Item est supra de quibusdam
rebus que alienare prohibentur
& si alienentur contractus red-
ditur inutilis. Verum quia quandoq̄

quis contrahendo super re sua propria
reddit contractum inutilem. Ideo suble-
quenter de hac materia intendit. s. an qs
super re sua propria contrahere possit.

Queri ergo potest in pri. istius. §. an
super re sua propria possit quis contra-
here ipsam sibi acquirendo. Et respondet
littera qd si quis pure stipulatur. uel emit
rem suam propriam non ualeat contrac-
tus. ut. ff. de contrahen. emp. l. rei sue. &
insti. de inuti. stipu. §. i. Secus uero si
emat uel stipuletur sub conditione & tē-
pore consistentis conditionis res nō sit
sua quia tunc contractus ualebit. ut. ff.
de le. i. l. cetera. & ff. de contrahen. emp.
l. estimo. & est ratio quare emptio de re
sua propria facta non ualeat. quia statim
ut facta est uenditio committitur actio
exempto contra istum uenditorem ubi
res aliena uenditur si postea emptor do-
minus eius fiat actio de euictione com-
mittitur. ut. ff. de eui. in. l. si uendideris
Cum ergo hic emptor rei sue ab ipso ini-
tio sit dominus. statim committitur actio
contra uenditorem actio de euictione &
iste emptor rei sue tenetur ad precium
uenditori sic quia inuicem compensatio-
ne facta causa dirimendarum litium nul-
la uenditio censetur. ar. ff. de compen. l.
i. & ii. Pm Acur. In stipulatione autē
de re mea mihi pure danda quare non
ualeat est ratio. quia cum dico promit-
tas talem rem meā mihi dare. nihil aliud
significo nisi faciens tu eam meā. & quod
meum est amplius fieri non potest. ut in
sti. de acti. §. sic itaq; stipulatio inutilis
redditur & ineficax ad agendum. ut su-
pra dictum fuit. Quandoq; tamen em-
ptionem celebrare possū de re propria
ratione possessionis mihi deficientis i ea.
nam si quidem rem meam possideat & i
possessione potior sit emere potero rem
propriam ab illo ratione illius possessio-
nis. ut. ff. de contrahen. emp. l. si in emp.
§. sue rei. Item ualeat emptio de re mea
nedum ratione possessionis mihi deficiē-
tis sed et ratione alteri? iuris mihi i ea de-
ficiētis utputa si aliqs. hēbat usufructū i
re mea. uel si locauerā rez meā alicui ad

non modicum tempus ultra .x. annos. ipse ad conductor non modicum tempus habet ius in re. unde ego locator potero tunc enere rem propriam ratione iuris mihi deficientis in ea. ut preallega. l. ff. de contrahen. emp. l. sic emptor. §. sue rei. & l. qui tabernas & ff. de lega. i. l. cetera. & hoc in littera tangi uidetur. Sed extra litteram distinctionem ponam quandam latius comprehendens materia quam nostri antiqui recitare consueuerunt. breuiter tamen. quia non multum utilis nec usitata uidetur. Si queratur an quis ergo possit contrahere super re propria sua. distinguendum est. quia aut uult contrahere ipsam alteri obligando. utputa donando uendendo & permutando. & tunc indubitanter potest. Nihil tamen conueniens est naturali equitati quam uoluntatem domini uolentis rem suam in alium transferre ratam haberi. ut insti. de re. di. ui. §. per traditionem. dummodo sit ab illis persona dominus ad alienandum. quia maior & sane mentis homo & etiam res sit talis que possit alienari. Si autem uelit quis rem propriam acquirere subdistinguo. quia aut deficit ei aliquod ius ut possessionis uel usufructus. & tunc etiam potest contrahere super re sua propria illud ius sibi acquirendo. ut ff. de contrahen. l. i. emptione. §. sue rei. Si autem non deficit aliquod ius. s. Aut sibi uult querere rem suam propriam per emptionem. aut per stipulationem. Si per emptionem distinguitur lex. quia aut pure. aut sub conditione. Si pure emit quis rem suam tunc non ualet siue sciens. siue ignorans rem suam esse. Hoc tamen est attendendum quod si quis ignorans emit & precium soluit repetere potest precium. sed si scienter emit & precium soluat non repetit. ut ff. de contrahen. emp. l. sue rei. Si autem sub conditione emit quis rem propriam scilicet si desinit esse sua bene ualet si ueniat conditio quod res non sit sua. ut ff. de lega. i. l. cetera. & ff. de contrahen. emp. l. existimo. Si autem uelit stipulari quis rem propriam. etiam distinguendum est. quia aut stipulatur tibi dari. aut restitui stipulando sibi eam

restitui bene potest. ut ff. uet. uerfi. nemo rem suam. Si autem stipulatur quis rem suam sibi dari. si pure stipulatur sibi dari non ualet etiam si sua desinat esse. ut insti. de inuti. stipulatio. §. i. & ff. de uerbo. obligatio. l. si rem. & ibi plene no. Si autem stipuletur quis rem suam propriam sibi dari sub conditione & tunc bene ualet si tempore existentis conditionis res illa desinit esse sua. ut ff. de leg. i. l. cetera. & ff. de uerbo. obligatio. l. nemo rem suam.

In casu tamen rem suam propriam potest quis stipulari sibi dari. utputa si a fure stipuletur rem quam sibi subtraxerat. & debent concipi uerba cauto modo. uidelicet sic. quod mihi ex causa conditionis scilicet furtiue debes promittis per stipulationem animo nouandi. & si ipse respondeat promitto. ualet stipulatio. ut ff. de uerbo. obligatio. l. scire. §. si a fure. Non autem debet ipsam rem nominatim stipulari quia tunc non ualere stipulatio. ut prealleg. l. scire. §. si a fure. Ultimo hic quero quid erit si stipulor illam rem que nunc non est mea in illo casu in quo mea futura sit. Respondet Acur. an stipulor sic cum mea erit. & tunc non ualet ut in situ. de inuti. stipulatione. §. uerba uice. Sed si dicam sit nauis ex Asia uenerit promittis talem rem & interim fiat mea. aut ex causa lucratiua sit mea & non tenetur promissor. ut ff. de actio. & obligatio. l. omnes. aut ex non lucratiua sit mea & tunc ad extimationem tenetur promissor. ut ff. de actio. & obligatio. l. si is. & no. ff. de uerbo. obligatio. l. si rem meam.

Emptio rei aliene tamen permessa est.

Actum est supra de rebus que prohibentur alienari iure hoc prohibente. modo dicendum esset de his que alienari non possunt. natura hoc prohibente. Sed antequam ad hoc ueniat rōcina ri intēdit de duobus. scilicet an res aliena possit uendi. Secundo an possit obligari res aliena. Super primo an res aliena uendi possit. sciendum est quod §. noster primo ponit quoddam dictum. Se-

ti & tertius institutus uel pro partibus eorum tantum. & eodem modo si duo instituti sunt & tertius exheredatus. an reuocabit iste exheredatus totum uel pro parte sicut tantum. Et uidetur quod pro parte tantum reuocent isti exheredati fundum in extraneum alienatum secundum domi. Dy. ut ff. de le. ii. l. unum ex familia. §. sed si uno. & §. si duos. & de le. iii. l. his qui herem quero si testator fecit testamentum & instituit quatuor filios heredes & prohibuit ne heredes fundum alienent quia in familia sua remanere uult & unam partem suam alienauit uel extraneus heredem instituit an poterunt alii reuocare. & certe si alii similis secum non alienauerunt uel alienanti non consenserunt uen dicant partem alienatam. sed si suas partes secum alienarent reuocare non possent. uel etiam si alienanti consenserunt non reuocant. quia suo favori renunciar i uidentur. ut ff. de le. ii. l. cum pater. §. libertis. & C. de fidei com. in. l. quotiens.

Ultimo nota quod ubi testator prohibuit alienationem alicuius rei etiam solemniter potest heres illam rem alienare si necessitas immineat. ut puta si supersint creditores hereditarii. nec aliunde possit eis satisfacere. ut ff. de le. iii. l. pater filium. circa prima. Et ibi plene hec notauit.

Item prohibita est alienatio rei litigiose.

Item est supra de quatuor rebus que alienari prohibentur.

Sequitur uidere de quinta. ut de re litigiosa. i. de re in lite deducta. Nam si tu possides domum meam & ego ago contra te offerendo tibi libellum in quo petam rem a te possidente iure domini uel quasi ista res ammodo litigiosa dicitur. i. in litem deducta. & de tali tractatur hic in §. nostro. Et in §. isto quod tanguntur circa rem litigiosam. Primum est ius quod seruatur in re litigiosa. Secundum est que res litigiose dicantur. Tertium quando fiat res litigiosa. Quarto que pena imponatur alienanti rem litigiosam.

Quinto loco ponuntur quidam casus in quibus alienari potest res litigiosa. De primo sciendum est quod circa rem litigiosam ponitur regula talis. Res litigiosa prohibetur alienari. Et regulam declarando dicitur quod neque uendi nec donari neque aliquo alio contractu in alium transferri potest neque ab actor neque a reo. nisi in casibus quos infra dicam. ut hec regula & eius declaratio probatur. C. de litigiosis. l. ii. & l. si. Et est forsitan ratio. quia si ista regula non esset ita ordinata. nunquam petendo rem meam possem finem cause attingere. quia si inciperem conuenire te modo possidentem tu alienares in alium. & ille intercum & sic rei uendicatio non haberet locum. & hoc de primo. De secundo autem que sit litigiosa res sciendum est quod dicit quedam autem. quod res litigiosa est illa de cuius dominio mouetur questio inter petitem & possessorem. ut C. de litigio. autem. litigiosa. Et attende dispositionem huius autem. per ordinem. Dicit enim autem. Res litigiosa est illa de cuius dominio mouetur questio. glo. exponunt siue sit mobilis siue immobilis ut in autem de litigiosis. §. i. Vnde siue petam equum siue domum res est litigiosa & alienari non potest. Item ad id quod dicit autem de cuius dominio mouetur causa subaudiuerunt glo. uel de quasi dominio. Vnde siue petam rem a te iure domini dicens me dominum esse. siue iure quasi domini. ut puta quia rem emi a quodam bona fide. quem credebam dominum & non erat. & res ista perueniat ad quemdam qui etiam non est dominus. & ego empropror peto rem ab isto ad quem peruenit non iure domini quia dominus non eram. quia quoniam uendidit & tradidit non erat dominus sed iure quasi domini agendo publiciana actioe dices me quasi dominum. & taliter mouendo causam de quasi dominio. res efficitur litigiosa. Idem si est confessoria pro usufructu petat aliqua res cum usufructus habeat instar proprietatis. secundum Acur. Secus si hypothecaria agatur pro aliqua re. Nam tunc non ideo

est res litigiosa. ut in auten. de litigio. §. ad hec. Predicta q̄ uera sunt q̄ res efficitur litigiosa si agatur reali actōe mouendo causam de dominio uel quasi. Sed quid si agatur personali actōe an fiat res litigiosa. dixerunt quidam doctores q̄ non per preallega. auten. C. de litigiosis. nam ibi dicit res litigiosa de cuius dominio uel quasi causa mouetur. & ita de reali tantum sentire uidetur non de personali. & ita dicebant corrigi doctores auten. predictam illud quod est. C. de litigiosis. l. ii. ibi inuitur q̄ & in persona li fiebat res litigiosa. Sed do. Acur. non placet imo secundum eum & in personali fiat actio litigiosa licet alio tempore q̄ in reali ut infra dicam iam statim. Tertio uidendum est quando res fiat litigiosa. Et est sciendum q̄ denunciatio sola nō facit rem litigiosam. siue fiat uenditori siue emptori. ut. ff. de litigio. l. si. i. & C. e. l. ii. Fit ergo res litigiosa incontinenti oblato libello ut in autē. de litigi. in pri. & hoc in reali. sed in personali dixit Pla. esse correctum ita q̄ in ea non fit res litigiosa per auten. signatam. C. de litigiosis super. l. i. Do. autem Acur. dicit non corrigi sed hoc plus in personali exigif q̄ expedit q̄ lis contestetur. licet in reali sufficiat oblatio libelli. ut probatur. C. de litigio. l. ii. Quarto sciendum est q̄ alienanti & accipienti rem litigiosam pena imponitur. ut littera dicit & est plana ita q̄ non recitarem nisi esset q̄ expedit ut lege probetur eadem si rem litigiosam uendam uel alio titulo alicui dem. aut rē emptor sciebat esse litigiosam aut ignorabat. in uenditione non distinguitur. quia semper presumitur scire. ut. C. de rescin. uendi. l. quisquis. Si quidem sciebat emptor rem omnino uenditori restituere debet. & precium suū perdet quod precium uenditor non lucratur sed illud & tantundem de suo fisco dare cogitur. Si autem ignorabat emptor rem esse litigiosam. quod in dubio presumitur. ut. ff. de proba. l. uerius. nam ignorantia presumitur nisi probetur scientia ut ibi legitur rem adhuc uenditori debet reddere.

& uenditor ei precium instituet & tantundem de suo accipiet & duas partes fisco dabit & tertiam isti emptori quia eum decipere uoluit. Debat enim dicere rem in litem esse. Alii dicunt q̄ tantum tertiam emptori. & hec pena etiam locus habet in donatione rei litigiose ut facta uera estimatione in ea puniatur rem ad alium transferens habita etiam distinctōne scientie & ignorantie donatarii. ut si ignoret habeat tertiam partem. si sciat nequaquam ut in littera hic posita plene dicitur. & probantur predicta. C. de litigi. l. ulti. Predicta uera sunt in reo alienante. si autem actor alienaret. nam alienare potest rem uel actionem uendendo uel donando eandem penam pati debet quā in reo modo audiuiisti. nam si uendidit punitur ut modo in reo dixi. si donauit estimabitur actio & procedetur sicut si it facta distinctione an transtulerit in scientem uel ignorantem. ut no. C. de litigi. l. ultima. Quinto sciendum est q̄ in casibus res litigiosa alienari potest scilicet primo ex causa dotis. Secundo ex causa donationis propter nuptias. In quibus duobus casibus. non pono calum in terminis breuitatis causa. Tertio ex causa transactionis. ut si transigo cum eo inter quem & me res litigiosa est posita secundum Io. & Hugo. Alii dicunt etiam si cum alio cum quo de ea re controuersiam habeo. Quarto ex causa diuisionis ut puta cum duo heredes hereditatem diuidere uolunt. nam licet de omnibus sit lis. poterit tamen cedi ab uno in alium ut isti casus probantur. C. de litigio. l. si. Item permittitur alienatio rei litigiose scilicet ex causa legati. Et circa hoc scias triplex esse ius. nam olim ante. Iustinianum. si testator rem litigiosam legabat heres tantum peragebat litem sed legatarius habebat litem estimationem quod quid accidit de causa. ut. C. de litigio. l. quicunq; per. l. autem iustiniani legatarius peragebat litem. ut. C. de litigio. l. fina. Per ius autem authenticorum heres legantis perficit litem & si quidem uicerit rem ipsam eius dominus apparet

condo probat illud. Tertio reddit rationem illius dicti. Est igitur illud tale. Mar. uendit mihi quandam rem alienam pro certa quantitate pecunie. dubitaret aliquis an ualeat ueditio & emptio talis. & dicit prin. §. huius q̄ ualeat & emptio & uenditio est & hoc probatur secundo hoc modo. permissum est enim a iure q̄ quis possit rem alienam uendere ut ait regula iuris que dicit Rem alienam quem uendere posse nulla dubitatio est. ut. ff. de contrahen. emptio. l. rem alienam. Tertio reddit rationem quare hoc permittatur. diceret enim forsitan aliquis que regula maledicta est que permittit q̄ quis uendere possit rem alienam. Respondetur in littere supra hoc non permittit in preiudicium ueri dñi sed in preiudicium uenditoris. & primo ostendit quare uero domino non fit preiudicium. Secundo qualiter uendens ex hoc damnum sentiat. dicit ergo uero domino non fit preiudicium. quia si uendat quis rem alienam & tradat. certum est q̄ dominium illius rei non potuit transferre quia non habebat. & nemo potest plus iuris in alium transferre q̄ ipse habebat. ut. ff. de acquir. re. do. l. traditione. nec etiam personam ueri domini potuit obligare ex aliqua sua promissione. Quia ex contractibus alterius neminem obligari certissima regula iuris est. ut. C. ne uxor pro ma. l. pe. nisi auctoritatem uendendi istam rem haberet alienam. ut quia procurator erat ad hoc constitutus. quia tunc uendendo & tradendo dominium transferret. ut i. stit. de re. diui. §. per traditionem. Cum ergo nullum ius poterit iste uedens transferre in emptorem. uerus dominus poterit rem suam uendicare. quia licitum est domino rem suam a possidente quolibet uendicare. ut. ff. de rei uen. l. i. & l. in re. autem. & C. e. l. mater. Iure tamen ordinario ut faciendo citare reum & offerendo libellum ei. non enim ius dicere debet nec auctoritate propria debet rem aduersario auferre qd̄ si faceret a iure suo cauderet. ut. C. unde ui. l. si quis instantiam.

Sed nunquid uenditor potest petere

precium ab emptore re nondum euicta dic q̄ sic. ut in decre. xii. q. ii. quisquid.

Sed hic quero an hic teneatur uerus dominus precium emptori offerre & aliter non teneatur ille emptor restituere rem nisi precium soluat. Respondeo non teneatur offerre nec soluere. & nihilominus rem suam uendicare potest. ut pre alleg. l. C. de rei uen. mater. nisi in utilitatem eius domini esset conuersum. ut quia forsitan ille qui uendit & precium recepit erat creditor illius ueri domini & rem uenditam obligatam habebat. de qua precium recepit. & ita precium dicitur esse uersum in utilitatem ueri domini. quia creditor eius eum habet cui tantundem de suo soluere tenebatur. Et sic hoc casu uerus dominus precium emptori offerre & soluere teneretur si rem suam uendicare uellet. ut. ff. de rei uendi. l. emptor.

Viso ergo quo modo in preiudicium ueri domini non permutatur supradicta uenditio. uidendum est quomodo in preiudicium uenditoris permittatur. Et ad huius euidentiam est sciendum q̄ qui uendit rem aliquam de natura contractus tenetur eam tradere emptori. ex qua traditione emptor dominus efficitur si ille ueditor erat dominus. Et si dominus non erat nomine euictionis obligatur si precium fuerit ei solutum. aut eo nomine satisfactum. Ex hoc ergo patet q̄ qui uendit rem alienam & tradit ex traditione illa non fit emptor dominus sed de euictione obligatur uenditor. & ita in preiudicium uendentis erit facta illa uenditio. quia uerus dominus uendicabit rem suam. quod potest. & ipse ueditor de euictione tenebitur. ut probatur. ff. de actio. emp. ff. l. exceptio in prin. Et in quantum & quomodo de euictione teneatur. sub distinctio collige. Quia aut emptor sciebat rem alienam esse. Aut ignorabat.

Si sciebat rem alienam & fuit promissum sibi de euictione. tunc re euicta tenetur ueditor ad precium restitutionem & ad omne id quod promissum siue illud sit duplum siue triplum. Si autem non fuit sibi promissum de euictione quando sciebat alienam esse

non teneretur uenditor de euietione. nec ad precii restitutionem. ut isti duo casus probant. C. de euietio. l. si fundus. Si autem emptor ignorabat esse alienam tunc semper agere poterit. Et si querat quantum. aut fuit promissum de euietione. & tunc ad omne id quod promissum fuit. Si non fuit promissum tunc ad precium quod dedit & ad interesse suum. quia de natura contractus tenetur debentur hoc sine aliqua promissione. ut ff. de euietio. l. euietia. & de act. l. excepti. circa principi.

Sed quid si uenditor uendendo res alienam pactum apposuit quod de euietione non teneatur. Respondeo nihilominus uenditor ad precii restitutionem tenetur re euietia. Neque enim bonafidei contractus hanc patitur conventionem ut emptor rem amittat & precium uenditor retineat. Ultra autem precii restitutionem non tenetur. sed secus si uenditor dicat nolo teneri de euietione re euietia nec etiam ad precii restitutionem. tunc enim etiam ad precii restitutionem uirtute pacti uenditor non tenebitur. ut ff. de actio. emp. l. exempto carta si. Ultimo notandum quod uenditor tenetur emptori uacua possessionem tradere. & dicitur uacua quando nullus alius possidet nec est in possessione rei uendite. ut ff. de actio. empti. l. ii. §. i. & l. iii. Nam si aliquis erat in possessione rei uendite causa rei seruande. ut puta cum testator legasset alicui rem aliquam in diem uel sub conditione & legatarius peteret ab herede quod sibi satisficeret de legato dando adueniente die uel conditione & dum satisfacere nollet. missus est legatarius in possessionem rei hereditarie. & sic iste dicitur ammodo esse in possessione causa rei seruande. nam seruari debet res. non autem habet aliud modum nisi quod in possessione manet ut heres tedio motus ueniat ad cauendum.

Vnde si heres uendat res in quarum possessione fuerit iste legatarius missus non poterit uacuum possessionem tradere. Nam licet iste legatarius non possideat. ut ff. de acquiren. possessio. l. iii. §. si. In possessione tamen est. & ideo uacua tra-

di non potest. ut preallega. l. ii. §. i. ff. de actio. emptio. Idem est si creditores de bitorem citari fecerunt. & dum uero non compareret debitor missi fuerant in possessionem bonorum pro mensura debiti declarati. & isti in possessione sunt rei seruande causa non possidere debent. ut supra in legatario dixi. unde si debitores res illas uendiderunt in quarum possessione ipsi sunt non possunt uacuum possessionem tradere. Idem est & si cum aliquis decefferit relicta uxore pregnante & ista mulier petat uentrem suum mitti in possessionem bonorum defuncti causa rei seruande. Nam si missa fuerit & aliquis uenderet aliquam de rebus illis uacuum possessionem non tradit. ut hoc probatur. ff. dicitur. rem emp. l. ii. & l. iii. in prin. Item no. quod si aliquis rem uendit & tradidit sed possessio non erat uacua ut quia alius possidebat. uel erat in possessione. ut. §. dixi quod statim emptor ad interesse suum ratione possessionis agere potest. licet stipulatio duple pro euietione non committatur nisi re euietia pro emptore per sententiam diffinitiuam. ut ff. de euietio. l. euietia in prin. & §. duple. Item no. quod non uideatur tradita uacua possessio si fuerit aduocata. ut ff. de actio. emp. l. iii. in prin. sed hoc casu. scilicet quando possessio tantum est aduocata. querit glo. Acur. an agatur ad interesse tantum uel ad duplum & terminat quod non ad duplum etiam si res fuerit preciosa. sed ad interesse quia non res sed rei possessio euietia est. Item si non est aduocata sed aduocari potest. non uideatur tradita. unde uenditor ab interese non liberatur ut ff. de actio. emptio. l. ii. §. i. sic ergo uenditor tenetur emptori rem tradere & in uacuum possessionem eum inducere ex qua traditione emptor dominus efficitur si precium solutum sit. uel eo nomine satisfactum. uel fides datus precio fuit adhibita alias non. ut ff. de contrahen. emptio. l. quem uendidi. Et hoc si uenditor habilis persona erat ad tradendum & dominus rei. nam si uenditor dominus non erat emptor non efficitur dominus ex traditione illa. sed uenditor

euictionis nomine obligaretur ut supra dixi & re euicta contra eum de euictioe agitur & probantur predicta. ff. de acti. emp. l. exceptionem. in prin. & instit. de re. di. §. traditionem. In quantum de euictione uenditor supra dixi. licet in littera summe nostre alius ordo seruetur. Pe. de unzola.

Item no. q. rei aliene prohibita est alienatio.

Ictum est supra an res aliena uendi possit. Sequitur modo uideri an res aliena possit obligari uel pignoriari. Et in presenti. §. tria ualde utilia tanguntur. l. primo. an res aliena possit pignoriari uel obligari. Secundo differentiam inter pignus & ipothecam assignant. Tertio an creditor pignus sibi obligatum possit uendere. De primo sciendum est q. res aliena pignoriari uel obligari non potest. & creditor cui res aliena obligatur non habet in ea ius pignoris uel ipothecae. i. non ager ipothecaria actione pro illa re. nec etiam eam retinere poterit. quia natura ipothecariae actionis euidenter declarat res iure pignoris teneri non posse nisi in obligantis bonis fuerint. & per alium rem alienam inuito domino pignori capi non posse certissimum est. ut probatur. ff. de pigno. acti. l. ii. & C. si res aliena pigno. da. sit. l. que predium. & per totum titulum illum.

Sed cum teneat uenditio rei aliene ut dictum fuit supra in precedenti. §. quare non tenet pignoratio siue obligatio. Respondet glo. d. Ac. q. ista est ratio quia i pignoris obligatione. oportet q. debitor constituat creditori ius in re. i. obligatio nem quandam quod facere non potest si res est aliena. Sed in uenditione uenditor non tenetur nisi quandam alinam possessionem tradere & se pro euictione obligare & ita est ius in persona id q. uenditor tenetur quod potest etiam in re aliena. ut. ff. de actio. empti. l. exempro. in principio. Obligare ergo potest quis rem suam propriam. Item & rem in qua

ius habet. ut puta si obligo re mihi obligatam usq. ad quantitatem in qua mihi obligata est. ut. ff. de pignor. l. grege. §. ii. Item potest quis obligare rem sibi debitam. licet non sit sua modo. quia ei non dum tradita est & ualebit pignoris obligatio eo postea pacto dominio. ut. ff. qui pot. in pig. habe. l. iii. §. qui ex causa.

Sed quid si obligo rem que tempore obligationis non erat mea nec ius habeo in re. nec etiam est mihi debita. sed postea in processu tempis nanciscor dominium. nunquid tenebit modo obligatio ita q. actio ipothecaria detur creditori quia factus sum dominus. licet a principio non tenuerit. Et certe distinguendum est. quia aut obligauit rem. sic obligo tibi cum mea erit & tunc tenet obligatio. cum dominium postea habuero. ut. ff. de pigno. l. si fundus. §. aliena res. Si autem simpliciter obligauit aut creditor sciebat aut ignorabat. Si ignorabat tunc ei dabitur utilis actio me debitore postea facto domino illius rei. ut. ff. de pigno. l. si titio & ff. de pigno. actio. l. rem alienam. Si autem creditor sciebat alienam tunc ei non datur actio. dominio etiam postea mihi debitori quesito. licet ei creditori possidenti detur retentio secundum Azo. Sed etiam hoc casu. i. quando creditor sciebat posset forte dici q. in Acur. q. ipsi creditori detur ipothecaria contra ipsum obligantem dominum illius rei factum. non autem contra alios rem illam tenentes. ar. eius quod legitur. ff. de pigno. l. i. ibi difficilius & plene ibidem hoc nota.

Si autem obligo rem que mea non est nec mihi debita. nec ius habeo in ea. neq. postea dominus eius efficior. si dominus habet postea ratum tenet obligatio. Nam rati habitio retro trahitur & mandato comperatur. ut. ff. de pignoribus. l. si fundus. §. primo. Si autem ratum non habeat non tenet obligatio. ut. §. dictum fuit per. l. prealleg. C. si res aliena pigno. data fuerit. l. que predium. Et sic no. q. tenet obligatio rei aliene de consensu & uoluntate domini siue consentiat tempore obligationis siue dudum post obligat

h i

gationem. ut. ff. de pigno. actio. l. aliena
res. i. g. & de pignor. l. si fundus. §. prio.
Sed quid si obligo rem cuiusdam qui
est presens & non contradicit. sed patet
an ex presentia uideatur consensisse. ita
q̄ teneat obligatio. uidetur q̄ sic. ut. ff. de
pignori. l. si de iussor. §. pater. E contra ut
detur q̄ ei non noceat. ut. ff. de pignori.
actio. l. gaius. ubi legitur q̄ si creditor
cui obligaueram rem meam faciat testa
mentum in quo dicat q̄ illam rem eme
rit a me cum in ueritate nō emerat. & ego
sum presens & non contradicaz imo sub
scribam q̄ non preiudicat mihi presentia
& subscriptio mea. Et ideo dominus Ac.
sic distinguit. quia refert an contractus
qui fit in mei presentia posset fieri me in
uito super re mea ut uenditio. Nam rem
alienam uendere quem posse nulla dubi
tatio est zc. & tunc mea presentia uel sub
scriptio mihi non nocet. an nō posset fie
ri me inuito. ut est obligare rem meam.
& tunc propter meam presentiam & pa
cientiam & subscriptionem uideor cōsen
tire. & probatur hoc. ff. de regu. iur. l. se
pe. §. cum autem. Item nota q̄ si re alie
nam obligo licet non teneat obligatio.
tamen soluta pecunia creditori pro quo
eam obligauit competit mihi pignorati
cia actio contra eum ad pignus rehaben
dum. ut. ff. de pigno. actio. l. si rem. §. his
quoq;. Item nota q̄ si rem alienam pi
gnori dedisti potest creditor pigno. act.
contraria agere contra te debitorem ad i
teresse suum. etiam si tu sis soluendo in q̄
tate debiti. ut. ff. de pignori. actio. l. si re
alienam in principio. Et si opponas q̄
dammum po est creditor habere ex quo
debitor est soluendo. Respondeo q̄ ex
pensas oportebit eum facere agendo per
sonali actione. Vnde tutius est ei pigno
ri incumbere q̄ in personam agere. ut in
sti. de obliga. que ex deli. naf. §. furti. uel
potest interesse quia forsan erat natura
le debitum tantum illud pro quo obliga
uerat istud pignus ad qd naturale debi
tum non habet creditor actionem. sed in
pignore habebat retentionem. ut. C. de
usu. l. cū per retentionem. Et hoc de pri

mo. l. an res aliena obligari possit. Se
cundo dicendum est de differentia inter
pignus & ipothecam. nam supra facta ē
mentio pignoris & ipothecae seu obliga
tionis. Et ideo quod sit proprium cuiusli
bet eorum breuiter recitat sūma nostra.

Pignus proprie dicitur res mobilis q̄
obligatur et creditori tradit. & ista duo
sunt necessaria scilicet q̄ sit res mobilis
& creditori tradatur. cum pignus quasi
a pugno dicitur. ut. ff. de uerbo. significa
tio. l. plebis. §. pignus. Si autē res mo
bilis obligetur & creditori non tradatur
uel si immobilis est & obligetur tradat
uel non tradatur creditori ipotheca est.
& ita ipotheca est cum res creditori non
tradatur. Pignus pprie est cum res mo
bilis creditori traditur. & uidetur notari
in insti. de actio. §. seruiana. Bene tamen
posset dici secundum Acur. q̄ quando
res immobilis obligatur & traditur q̄ pi
gnus dicatur. improprie tamen & abusi
ue & pignoraticia nascitur tunc soluto
debito. ut. ff. de pignori. actio. l. si rem. §.
proprie. Verum tamen licet talis diffe
rentia inter pignus & ipothecam a iure i
ducatur. tamen quantum ad actionē ipo
thecariam nihil inter est. Nam de qua re
inter creditorem & debitorem conuenia
tur ut sit pro debito obligata siue mobi
lis siue immobilis sit nil refert quantum
ad actionem ipothecariam creditori dā
dam pro illa re a quolibet possessore pe
tenda. ut insti. de actio. §. item seruiana.

Porro circa istam partem extra litte
ram no. q̄ debitori datur pignoraticia a
ctio ad pignus repetendum soluto debi
to uel aliter satisfacto. donec enim aliqd
super est ad soluendum pignus retineri
potest usq; q̄ soluatur totum debitum.
ut. ff. de pignori. actio. l. si rem. §. omnis

Sed quid si creditor amisit pignus.
Respondeo si casu fortuito uel leuissima
culpa amisit non tenetur. & nihilomi
nus ad debitum suum aget nisi speciali
ter fuisset pactum in contrarium. ut. C.
de pig. actio. l. que fortuitis. Si autem
dolo uel culpa lata uel leui perdat credi
tor pignus tenet. ut. C. de pig. actio. l. si

creditor. Sed quis probat dolum uel culpam. an debitor uel creditor s̄m omnes creditor debet probare se perdidisse pignus si debitor neget perditioem alioquin dānatur. ut. C. de test. l. publicati & C. de pig. act. l. si creditor. Sed si cōsta de amissione. quia debitor cōfiteretur uel quia creditor hoc probauit. s̄. se perdidisse pignus quis probabit culpā uel dolum an probabit creditor se perdidisse sine culpa & sine dolo suo an debitor probabit culpam uel dolum adhibitum esse in perdendo. & certe s̄m do. Io. Hu. Az. & G. debitor probat dolum uel culpam. per. ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo. Qui enim dolum dicit dolum probare debet. ut ibi dicitur & all. etiam. C. de pig. act. l. si nulla. & ff. de adm. l. cyrographum. in si. i. g. Bul. autem aliter distinguabat. sed eius distinctio nō approbatur. ideo eam omitto. Item nota q̄ si rem pignori accepisti uel res aliqua tibi ipothecata fuit & fructus inde precepisti q̄ eos non lucraris sed in debitum necesse habes computare. ut. C. de pign. ac. l. i. & ii. Item sciendum est q̄ si obligo tibi rem aliquam quod non licet tibi auctoritate propria rem illam occupare nisi per pactum hoc esset quia tūc auctoritate propria poteris possessionez illius rei capere. licet urbanus faceres si auctoritate pretoris faceres. ut. C. de pignor. l. creditores. Item circa ipothecam notandum est q̄ quedam est ipotheca expressa. quedam tacita. Expressa est quando ex conuentione expressa seu uerbis expressis alicui in aliquo contractu bona obligo. & solo consensu contrahi potest ipotheca talis. ut. ff. de pigno. l. cōtrahitur. Tacita est quādo ex ui & potestate legis bona sunt alicui obligata sine conuentione aliqua. Et circa hoc scias. q̄ licet contractum mecum facias uel mutui uel uenditionis uel alterius generis. non tamen sunt bona obligata nisi uentione obligata nisi uentione expressa obligentur. Et ideo utile est quando instrumenta conficiunt tabelliones bona expresse obligare. Nam alias regulariter

bona obligata non erunt sed in quibusdam casibus & personis speciale est. ut eo ipso q̄ contractus celebratur ab eis bona obligata habeant tacite sine aliqua conuentione expressa. sed ex ui & potestate legis. ut in uxore que habet bona mariti obligata tacite. eo ipso q̄ dotem marito constituit. ut. C. de rei ux. acti. l. i. Posses & alias personas tibi enumerare tacitam ipothecam habentes. de quibus legitur in titu. quibus. o. pignus tacite contrahatur. C. & ff. de eas enumerato infra in rubrica de pactis in. §. quarta diuisio est. Item nota q̄ ipotheca quedam est specialis quedam generalis. Specialis est quando una res specialiter obligatur & tunc creditor potest illam uel illas specialiter obligatas per ipothecariam persequi alias autem res non. Generalis est quando generaliter obligatur. ut si dico obligo tibi bona mea. & sub ista generalitate intelliguntur obligata esse omnia mea bona mobilia & immobilia presentia & futura que ego acquiram. Non autem ea que meus heres queret aliunde ut. C. que res pigno. oblig. poss. l. si. & ff. de pigno. l. paulus. Excipiuntur autem quedam que sub generali ipotheca annexa creditori non intelliguntur. scilicet illa que non est uerisimile quēquā specialiter obligasse ut puta suppelex. Item uestis reliquenda est debitori. Et ex seruis reliquendi sunt illi quos habeat in eo usu. & certum sit eum pignori daturum non fuisse. Denique ancillam concubinariam & filios suos naturales constat obligatione generali non contineri. ut probatur. ff. de pigno. l. o. generali. Et attendendum est q̄ quando generaliter bona alicui obligantur electionem habet persequendi quam rem uelit de illis bonis. ut. ff. de distractio. pignor. l. creditoris. Item nota q̄ creditor qui bona debitoris non habet obligata expresse uel tacite ab emptoribus uel ab aliis qui de illis bonis a debitore receperint. ea aduocare nō potest nisi in fraudem creditoris debitor alienasset. quia tunc in fraudem alienata reuocare posset ut no. in ti. de renunciā.

dis his que in frau. credit. alienat. sunt. §. si. & de hoc etiam dic ut no. in aurora in primo capi. super securitate. que incipit si dubitetur ne res sit alteri data uel obligata. Deinde sciendum q̄ si pecuniā mutuo accepit aliquis uel aliter contraxit & bona sua creditori obligauit creditor habet electionem utrum uelit agere personali actione ad debitum. an uero ipothecaria actio primo ad bona obligata. & hoc si debitor possideat illa. Si autē alius extraneus possideat illa bona. ut q̄ alius emit a debitore uel alio titulo ab eo habuit. & creditor uelit agere contra istum extraneum prius ipothecaria actio ne ad illa bona que possidet emptor agat personali actione ad debitum contra debitorem non potest quia non habet electionem. immo prius agere debet personali ad debitum contra debitorem & ei bona discutere faciendo eum citari & si uenerit dabit ei libellum & litem contestabitur & d' calumnia iuratus probabit de iure suo. & iudicio ordinario cum eo procedit. ut habes in ca. de iudiciis. & si condemnabitur ei oportet sententiam executioni mandari in bonis suis que ipse modo possidet. Et si bona aliqua penes eum non inueniantur. faciet q̄ iudex pronunciat hoc scilicet q̄ in bonis istius debitoris non reperitur aliquid de quo possit satisfieri creditori. quam pronuntiationem habes dictatam in ca. de iudiciis. Et ita examinato debitore & discussis bonis eius. poterit postea agere actione ipothecaria contra extraneum possessorem bonorum creditori obligatorum scilicet contra emptorem & alium. Et si debitores suum faciat quis citari & non comparet similiter discuti debet bona debitoris an teq̄ ipothecaria actione agatur contra extraneos possessores bonorum. Ex quo ergo citatus non comparebit fert iudex sententiam interlocutoriam per quam pronunciat creditorem fore mittendum in possessionem bonorum debitoris p̄ mē sua debiti. Et qualiter debeat in hoc procedi non dico quia in rubrica de processu contra contumacem in capitulo de iu-

diciis aperte declaratur. Et si bona reperiuntur interlocutoria lata dabitur creditori possessio. Si non reperiatur iudex pronunciat q̄ non reperiuntur bona ex quibus possit sententia interlocutoria executioni mandari. & hac pronuntiatione lata poterit creditor ipothecaria agere contra extraneos possessores bonorum. Nam facta ē primo discussio bonorum debitoris ut fieri debet. & probatur ista. C. de pigno. l. distractis. & autē ibi signata que incipit hoc si debitor possideat. licet opiniones multe contrarie in illa autē. recitentur. quas non recito breuitatis causa. Et quia consuetudo hoc tenet que seruanda est. & que est optima legum interpret. ut. ff. de lega. & se. con. l. de quibus. & l. si de interpretatione.

Sed pone q̄ debitor obligauit bona sua creditori & fideiussorem dedit. qui fideiussor & sua etiam bona obligauit creditori. & debitor bona alienauit. uolo agere ipothecaria. quis erit ordo. Respondeo primo conuenietur debitor principali personali uel ipothecaria pro illis bonis que ipse possideret non autē extranei possessores. & si a principali debitum consequi non potero agam contra fideiussorem uel personali ad debitum. uel etiam ipothecaria contra ipsum fideiussorem propter bona fideiussoris mihi obligata. Et hoc si fideiussor possideat quia tunc habeo electionem agendi personali uel ipothecaria contra ipsum fideiussorem in bonis fideiussoris que ipse fideiussor possidet sicut in eo principali supra habui. licet quidam in hoc contra dicentes. q̄ licet fideiussor. res teneat nō potest creditor eligere. cum prius oporteat eum redire ad res debitorum quas ipse tenent uel alienauerunt. quod approbati uidetur. j. autenti. de fideiussor. §. sed neq̄. Et si a debitore principali uel a fideiussore consequi debitum non potero agere tunc possum contra extraneos possessores bonorum ipothecaria actione scilicet primo contra illos qui tenent bona debitoris principalis. Secundo contra illos qui tenent bona fideiussoris erit

ergo ordo ut primo reus principalis cō
 ueniat personali uel ipothecaria actio
 ne. secundo fideiussor. tertio extraneus
 possidens res debitoris. quarto possidēs
 extraneus res fideiussoris. ut preal. autē.
 C. de pigno. hoc si debitor. & ibi plene
 no. Sed quid si debitor absens sit ita q̄
 conueniri non potest personali dicendū
 est possidentem posse cōueniri. ut in au
 ten. de fide. §. iiii. Item no. q̄ qui agit
 ipothecaria rem aliquam sibi obligatam
 petendo debet probare rem fuisse in bo
 nis debitoris tempore obligationis ut di
 cit. l. ff. de pigno. & que nondum. §. qd̄
 dicitur. Sed quero quomodo intelli
 gatur hoc scilicet q̄ creditor debeat pro
 bare rem fuisse in bonis debitoris tempo
 re obligationis. Et certe quedam glo. po
 sita in insti. de act. §. seruiana uidet dice
 re q̄ creditor debet probare rem in bo
 nis debitoris fuisse tempore obligatiōis
 id est debitorē dominum fuisse illius
 rei eo tempore quo obligauit qd̄ esset
 ualde durum creditori. cum probare de
 dominio sit multum difficile. & ideo illā
 glo. insti. non seruant doctores. sed di
 cunt sic. creditor probare debet rem fuis
 se in bonis debitoris tempore obligatio
 nis. i. creditor debet probare q̄ debitor
 possidebat illam rem tempore obligatio
 nis qd̄ satis leuiter fieri potest cum de
 possessione leuiter probetur q̄ de domi
 nio. & probatur per. ff. de uerbo. sign. l.
 bonorum. ubi legitur de bonis nostris
 ea uidentur esse que possidemus. Prete
 rea & due glo. ordinariē sunt pro ista o
 pi. l. q̄ creditor agens ipothecaria pro
 bet rem fuisse in bonis debitoris. i. pro
 bet debitorem possedisse tempore obli
 gationis & sunt posite. ff. de pigno. act. l.
 rem alienam. & C. si res ali. pigno. da. sit
 l. cum pes. Sed an probat creditor q̄
 debitor possideat rem quam obligauit
 cum titulo an sufficit probare q̄ posside
 at & sine titulo. & quedam de illis glo.
 supra alle. l. illa que est. ff. de pign. act. l.
 rem alienam. uidetur dicere q̄ cum titu
 lo eam possedisse habet creditor proba
 re. alia que est. C. si res aliena pign. data

fit. l. cum res. uidetur dicere q̄ sufficit p
 bare debitorem possedisse nec de titulo
 aliquam mentionem fecit. Sed do. Dy. cir
 ca hoc distinguit. quia aut agitur cōtra
 ipsum debitorem ipothecaria. & tunc suf
 ficit probare eum possedisse rem obliga
 tam tempore obligationis & sine titulo.
 Et ita intelligit glosam preallegatam po
 sitā in. l. cum res. §. si res aliena pign. da
 ta fuerit. Aut agitur contra extraneam te
 nentur bona obligata creditori. Et tunc
 creditor probat q̄ debitor possidebat cū
 titulo tempore obligationis rem illam
 quam modo petit ab extraneo. & ita in
 telligitur glo. posita i. l. rem alie. ff. de pi
 gno. acti. Vnum tamen sciendum est
 q̄ i illud quod dicitur creditorem proba
 re debere rem fuisse in bonis debitoris
 tempore obligatiōis habeat locum quā
 do debitor presentia bona obligat. i. cū
 illa sola que habet obligat. Si autem obli
 gat ea que habet & que habitur² est. uel
 simpliciter obligat omnia bona. Nā & ta
 li casu etiam que in futurū acquireret sunt
 obligata pro illis futuris bonis acquisi
 tis post obligationem & creditori obli
 gatis. non habet necesse probare credi
 tor fuisse in bonis debitoris tēpore obli
 gationis. sed simpliciter fuisse in bonis d
 bitoris. ut. ff. de pigno. l. & qui nondum
 §. q̄ dicitur. De tercio membro huius le
 ctionis scilicet an creditor possit sibi pi
 gnus obligatum uendere. Sciendum est
 q̄ si debitor obligauit pignus de eo pa
 cto ut creditori liceret uendere pignus
 si debitum solutum non esset ad termi
 num. tunc creditor potest uendere tran
 sacto termino sine aliqua denunciatione
 uendendo transfert dominium. ut. ff. de
 pigno. act. l. si conuenit. & institu. quib.
 alie. licet uel non. §. i. Et si de pignore
 uult sibi creditor debitum accipiat tene
 tur superfluum debitori reddere. ut. C. de
 distract. pigno. l. si. & C. de iur. domini
 impetrandi. l. si. §. si uero. & ff. de pign.
 act. l. quamuis. §. si. Et si minus acci
 piat de pignore q̄ sit debitum ei² potest
 ad supplementum debiti agere creditor
 ut. ff. de distra. pign. l. q̄ in pignoribus.

sed. Veneti non seruant talem legem. Si autem debitor pignus obligat simplici, ter non appposito pacto aliquo de uendēdo, tunc creditor transacto termino debet ei denunciare semel ut luat pignus. & sufficit una denunciatio & facta denūciatione expectabit per biennium & postea uendere & uenditio ualebit. ut. C. de iure do. impe. l. si. §. si autem. Sed tertio loco quero si debitor obligauit pignus pacto appposito ne liceat creditori illud uendere an uendī possit tale pignus. Respondeo sic non obstante tali pacto dummodo denunciet ante creditor debitori ter. luat pignus & facta trina denūciatione expectet eum per biennium elapso biennio cum illa trina denūciatione ne poterit creditor uendere pignus. ut legitur & no. ff. de pigno. actio. l. si conuenerit & si ita solenniter non uenderet committeret furtum. ut ibidem no. Sed nunquid trina denūciatio fiet semel & una hora. solue solue solue. Respondeo non immo triduum inter quamlibet denūciationem debet esse. sicut in citatione accusati absentis. ut. ff. de publi. iudi. id est inter accusationem. Et no. q̄ istud biennium de quo legitur hic & superiori casu incipit currere a tempore denūciationis si debitum est liquidum. quia debitor. confitetur debitum. si autem nō esset liquidum de debito ut quia debitor neget debitum. tunc a tempore sententiae soluendo. ut. C. de iure do. impetrando. l. si. Sed queri potest quare non ualeat tale pactum scilicet quando creditor paciscitur q̄ pignus non uendet. cum creditor uideatur sibi preiudicare per pactum. & cum regulariter possit q̄ iuri suo renunciare. ut. C. de pactis. l. si quis in conscribendo. Respondent glosatores. q̄ istud est speciale propter publicam utilitatem. Nam cum sibi nullam utilitatem afferet habere pignus ex quo uendere non posset illud eueniret sepsime ut mutua denegarentur. Ultimo littera nostra dicit q̄ si debitor pignus obliget creditori tali pacto q̄ si ad terminum ipse debitor non luat pignus il

lud sit creditoris q̄ non ualeat tale pactum.

Idem est si debitor promittat dare pignus insolutum. nam hoc pactum non ualeat. Idem est si debitor fecit pactum q̄ imperpetuum non liceat luere pignus. Idem si creditori debitor dixit uolo q̄ habeas pignus emptum pro pecunia tibi debita si non luam. Idem si debitor dicat q̄ creditor habeat ius faciēdi quod uult de pignore. Omnia enim talia pacta sunt in pignoribus reprobata & non ualent. ut legitur & no. C. de pact. pigno. l. i. Sed si debitor dicat creditori si intra certum tempus non soluam pecuniam tibi debitam iure emptiōis habeas rem obligatam iusto precio tunc existimanda tūc ualeat pactum tale. Hoc enim casu uidet quoddammodo conditionalis esse uenditio. ut. ff. de pigno. l. si fundus. §. si. Et si opponit curiosus scholaris talis uenditio non uidetur ualere. quia in incertum hominem cōfertur existimatio istius rei. sicut locatio non ualeret. si merces generaliter alieno arbitrio promitteretur. i. si diceret loco tibi domum pro eo quod diceret aliquis bonus homo. Nam talis locatio non ualeret. ut. ff. locati. l. si merces. i. §. Ad hoc quod respondet Acur. q̄ ualeat talis uenditio. quia debitores uix aliter inuenirent pecuniam. Extra litteram etiam nota q̄ duplex est pignus scilicet conuentionale qd' ex conuentionibus & pactis hominū nascitur. & de isto dictum est. §. Aliud est quod a iudicibus datur quod pretorium nuncupatur siue iudiciale. Erit pprie p̄toriū pignus si fiat missio ex ea cā ex qua pretor iubet fieri ut puta si uicinus qui habet domum ruinofam nolit cauere de damno infecto. & ego mittam in possessionem domus ruinose. hoc quippe erit pretorium pignus quia pretor iubet fieri talem missionem. Idem si ex aliis causis mittat in possessionem ex quibus pretor mitti iubet. Iudiciale est cum iudex iubet mitti in possessionem ex officio suo. ut puta si iudex cōdemnauit aliquem per diffinitiuā sententiam & transacto termino qui datur diffinitiuē condemnatis ad soluendum nō

49
soluat condēnatus iudex mandando sen-
tentiam executioni. iubet capi pignora
eius. primo mobilia. secundo immobili-
ta uel si aliquo coram iudice citato & non
comparente. iudex iubeat mitti in posses-
sionem bonorum pro mensura debiti pe-
titi. & tale dicitur pignus iudiciale ut
hoc no. C. de preto. pi. l. ii. Differt utiq;
istud pretorium siue iudiciale a conuen-
tionali in multis. Primo quia pretorium
sine possessione non fit. ut. ff. de pig. act.
l. non est mirum. Item differt in alio
quia si in conuentionali male uerferur
creditor tenetur pig. act. debitori. sed in
illo act. in factum. ut. ff. de bo. auct. iu.
pos. l. i. in prin. Item in alio quia in cō-
uentionali pignore habet creditrix ciui-
lem & naturalem possessionem. ut. ff. de
acqui. pos. l. qui pig. Quis quidam dicant
q̄ solam detentionem habet. sed uerius ē
in glo. q̄ possidere dicatur quo ad mul-
ta. l. quo ad hoc ut actione ad exhibendū
conueniatur. ut. ff. de usu. §. serui nomi-
ne in prin. Item quo ad hoc ut rei uendi-
tio teneatur. ut. ff. de rei uen. l. officium.
Et quo ad multa alia dicitur possidere.
que non dico breuitatis causa. ut no. ff.
qui sa. co. l. sciendum. Quo ad quedam a-
lia etiam nō dicitur possidere. ut quo ad
usucapionem. non. n. usucapit uel pre-
scribit pignus contra debitorem. ut. ff. d.
acquir. pos. l. qui pignoris. Et quo ad q̄-
dam alia etiam nō dicitur possidere que
no. l. prealle. sciendum. In pretorio autē
pignore nullam habet possessionem ut.
ff. uti. pos. l. iii. §. creditores. Item diffe-
runt. quia in conuentionali de dolo la-
ta culpa & leui tenetur creditor. In pre-
torio autem de solo dolo. ut. ff. de bo.
auct. iu. pos. l. i. §. est preterea. Item si de-
bitor dederit damnum in pignore credi-
tor agit contraria pignoratitia. & ff. de
pigno. seruum. sed secus forte in pre-
torio. Item pretorium creditori datū p-
toto debito datum presumitur. ut. ff. de
re. ui. l. a diuo. §. si pignori. nō sic in con-
uentionali. quia si creditor conuentio-
nalis petat transacto termino iuris sibi
iure dominiū pignus dari & deē & plus

sit in pignore q̄ in debito i eo q̄ est plus
in pignore remanet ius suum saluum de-
bitori. ut. C. de iure domini. impe. §. sed
si quidem. l. si. Item nota q̄ si capiatur
pignora ex officio iudicis. ut quia exe-
quendo sententia; aliquam iubet aliquē
capere pignora alicuius nō parentis sen-
tentie. q̄ tales pignus uendi poterit. sed
infra quantum tempus uendi possit di-
stingue. quia aut capit ex interlocutoria
aliqua. ut quia fcci citari aliquem & cū
ipse comparere nollet iudex iussit me in-
duci in possessionem bonorum eius pro
mensura debiti. uel de bonis eius mihi
dari pignus. & tale pignus uendi potest
transacto aliquo tempore. Et quantum
sit illud tempus multe sunt opiniones.
Aunt enim quidam q̄ forte post duos
menses. ar. ff. de re. uen. l. debitoribus.
Alii dicunt post quatuor menses qui dā-
tur condēnatis post diffinitiuam sen-
tentiam ad soluendum. ut. C. de usuris
re. iu. l. si. Sed do. Acur. dicit q̄ illud
tempus arbitrio iudicis relinquatur de-
terminandum. quia ubi fit mentio de
tempore in iure. non terminatur quan-
tum arbitrio iudicis committitur. ut. ff.
de iure delibe. l. i. §. si. Si autem ex dif-
finitiuā sententia capiantur pignora. tūc
elapso tempore quatuor mensium ho-
di uendi possit secundum Azo. licet oliz
duorum. ut. C. de usur. re. iu. l. ii. De-
mum nota q̄ ipothecarie actioni pre-
scribitur spacio. xl. annorum debitore
uel eius uniuersali successore possidente
& prescribente contra creditorem. Idem
est si alius creditor possideat & contra a-
lium creditorem prescribat uiuente de-
bitore communi istorum duorum.
Si autem communis debitor decessit
set & unus creditor possideret prescri-
bendo contra alium creditorem tunc
spacio. xxx. annorum currendorum post
mortem debitoris communis collitur
ipothecaria. ut hec probantur. C. de p-
scrip. xxx. ann. l. contra q̄ notissimi in
principio. & §. i. Si autem alius posside-
at. q̄ debitor uel heres eius uniuersalis.
uel q̄ alius creditor tunc aut ille extra

neus qui possidet cum titulo & bona si de possidet. ut quia emit. & tunc prescribitur ipothecarie contra creditorem. xx. annis inter presentes. & xx. inter absentes. Si autem mala fide possidet titulo iste talis extraneus tunc ipacio. xxx. annorum. tollitur ipothecaria. ut probatur C. si aduersus credito. l. i. & ii. & C. de p̄scriptio. xx. annorum. l. cum nouissimi. Et quod dictum est q̄ ipothecarie actioni quandoq. xxx. quandoq. xl. an. quandoq. alio tempore prescribitur. ut s̄. dictum fuit. Verum est nisi creditor interrumpat prescriptionem. uel per executoris conuentionem factam per nunciū quo casu perpetuatur ipothecaria usq. ad. xxx. an. a tempore conuentionis. uel interrumpat per cōtestationem litis quo casu perpetuatur usq. ad. xl. annos. ipothecaria. ut. C. de prescrip. xxx. an. l. cum nouissimi. & ibi plene no. uel nisi eēt creditor impubes quo casu non currit ei p̄scriptio. ut ibidem dicitur. Personales uero actiones ut exempto & similibus usq. ad. xxx. an. durant. transacto autem tempore. xxx. annorum. tolluntur actiones personales & eis prescribitur. & hec probantur. C. de consti. pe. l. ii. & C. de prescrip. xxx. ann. l. sic. Ultimo quero an creditor qui uendit pignus teneatur de euictione. Et circa hoc distinguendum est. quia aut ipse uendit pignus ut dominus & tunc tenetur de euictione. ut colligitur ex titulo de euict. §. per totum. aut uendit ut creditor dicens se uedere quia creditor est. & tunc non tenetur nisi specialiter promittat quod facere non debet nisi ex consuetudine. uel quia maiori precio uendat. alioquin non habet contrariam pignoratitiam contra debitorem. uel nisi sciat rem alienam & non debitoris. & probantur hec. C. creditorem euictionem non debere. l. i. & l. ii. & ff. de pignori. actio. sine pignore. §. ultimo.

Licet autem non agat emptor de euictione. tamen agit actione exempto ut creditor cedat ei contrariam pignoratitiam quam habet contra debitores. & ff. de euict. l. in creditore. Et hoc extraneo

euiciente. ipse autem debitor si non est dominus tenet de euictione post euictionem secutam utili exempto quasi ipse uēdidisse uideatur. Sed ante eam secutam tenetur uero domino habenti ratum utili nego. gest. ut. ff. de distra. pig. l. scriptū §. i. Si uero est dominus tenetur habere ratum & emptor efficitur dominus q̄q̄ a non domino idest a creditore habeat ut insti. qui. alie. licet uel non. §. igit hoc si iure uendatur. alias poterit uendicare a debitore si est dominus dum tamē precium offerat. ut. ff. de rei uendi. l. emptor & a creditore est liberatus propter precium emptoris. ut dicta. l. scriptum. sed si iure non uendat creditor. & propter hoc debitor euincat an exempto per hoc ad interesse quod est ultra precium tenetur creditor emptori. & putat Acur. q̄ sit ratione doli. sicut & si sciisset aliena. ut. ff. de actio. emptio. l. emptorem. §. cassius. & §. ui. l. & §. sententiā. Item nota. q̄ licet creditor possit pignus uendere uel ex pacto uel ex lege elapso biennio secundum quod supra notauimus. fieri tamen potest q̄ nemo uelit rem comperare & ideo necessarium est creditori saltem iure domini eam possidere. unde impetrare potest creditor q̄ rem possideat iure domini secundum solennitatem positā. C. de iure do. impe. l. ulti. quem non recito breuitatis causa.

Inutilis est contractus super rebus q̄ in rerum natura non sunt.

Ictum est supra de rebus super quibus contrahere nō possumus iure ciuili impediēte. Sequitur uidere de rebus super quibus natura inhibente contrahere non ualemus. Et prima est res que nunq̄ fuit & modo nō est nec in futurū speratur. ut ipocentaurus. & est ipocentaurus animal quoddam natum ex equa & thauro quod nunq̄ uisum fuit licet poete sic finuerunt. Si igitur stipulor ipocentaurum non ualeat stipulatio. quia talis res nō est in rerum natura. ut insti. de inur. si. in prin. Idē

est si stipuletur chimeram. Et est chyme
ra ipsum nihil. unde cum non sit in re,
rum natura non ualet stipulatio.

Item si quis stipuletur res quas ipossi
bile est.

N. §. iste tractatur de aliis rebus
super quibus contrahere nō pos
simus natura inhibente. Sunt
enim quedam res que licet sint tamen im
possibile est de natura earum q̄ sint in
dominio hominum. ut est sol & luna. un
de si stipuletur quis lunam uel solem nō
ualet quia de natura ipossibile est q̄ sint
in nostro dominio ut insti. de inuti. stip.
in prin. & §. si impossi. Item si quis sti
puletur sibi dare montes aureos non ua
let stipulatio. quia. impossibile est defa
cto montem aureum dari. non enim pos
set quis defacto congregare tantum au
rum ut montem stipulatori daret. ut. ff.
de sta. libe. l. cum heres.

Item si quis stipuletur rem que licet
fuerit modo non est.

In isto. §. sic procedo stipulatus
sum a te mihi dari Stichum ser
uum tuum quem sperabamus ui
uere tempore stipulationis & ipse mor
tuus erat non ualet stipulatio super tali
re. que licet fuerit tum modo non potest
esse. ut insti. de inuti. stip. in prin. & ff. de
iureiur. l. eum qui. §. si iurauero. & q̄ di
xit credebamus eum uiuere idem est &
si sciebamus eum mortuum ut non uale
at promissio. ut dicit glo. de inuti. stip.
in prin. Et si pena fuit apposta in stipu
latione ista in qua seruum mortuum p
misisti non committitur talis pena. quia
pena rei impossibilis non committitur.
q̄ est notabile. ut. ff. de uer. obli. l. si ho
mo mortuus. In casibus tamen infra po
sitis ualet stipulatio Stichi mortui. Pri
mus est si eras in mora. quem casum sic
declarari oportet. tu pmiseras Stichum
uiuuum ad certum terminum & ita uale

bat promissio tua & eras solenniter obli
gatus istum Stichū mihi promissum tra
dere tu non tradis ad terminum. & ita es
in mora soluendi q̄ debes. nam in mo
ra dicitur quis esse quando debito tempe
non soluit quod debet. sunt & alia neces
saria ad moram inducendam. ut infra di
cam. Te ergo non soluente ad terminum
& ita te existente in mora decessit Stichus.
nunc mihi eum mortuum promittis te
neris. licet mortuus esset modo tempo
re istius promissionis. & hoc ratione mo
re. ut. ff. de uerb. obli. l. inter stipulantē.
§. penult. ut. ff. de iureiur. l. eum qui. §. si
iurauero. Nam & si non promississet eū
Stichum modo mortuum attamen tene
baris de interitu propter moram tuam.
quia mora conuertit periculum interit
in morosum. ut. ff. de leg. i. l. cum res. §.
si. & l. apud iull. §. i. & estimationem sti
chi solues. Secus esset si non esses i mo
ra tradendi Stichum & ipse decederet. q̄
non teneris imo liberatus es interitu spe
ciei. non idem si in genere deberes seruū
quia si in genere deberes seruuum non li
beraris licet seruus mortuus sit. quia q̄
in genere debetur perire non potest. ut.
ff. ad. l. fal. l. in ratione. §. incerte. Item
possum stipulari Stichum mortuum ab
illo qui mihi surripuit furtiue. uel rapu
it eum. & ualebit stipulatio. ut. ff. de uer.
obli. l. inter. §. penult. Et debet conci
pi ista stipulatio quando stipulor Stichū
ab illo qui surripuit eum promittis ser
uum Stichum mihi tradere. uel omne id
quod ex causa conditionis furtiue debes
promittis. Et ipse respondet promitto.
non autem potest ista stipulatio sic con
cipi. promittis dare Stichum. quia dare ē
rem accipientis facere. ut insti. de actio.
§. sic itaq̄. Et id quod est meum non po
test amplius fieri meum. & sic rem meam
mihi stipulari dari non possum. ut. ff. de
uerb. oblig. l. scire debemus. §. si. Et quia
hic de mora facta fuerit mentio. ideo de
ea aliqua extra litteram dicam. Et pri
mo quid sit mora. Secundo de effectibus
more. Et certe sciendum est q̄ iuris cō
sulci dicunt diffinitionem more diffici

lem esse. Et exponunt glosatores. i. impos-
sibilis. ut legitur. ff. de usur. l. mora. sed li-
cet lex dicat sic. tamen do. Acur. eam sic
diffinit. Mora est cu3 quis maior. xiiii.
an. interpellatus est per diei apposite lap-
sum uel per litis contesta. uel per eius
cui debetur denunciationem congruo
loco & tempore factum cum se debere
intelligat uel intelligere debeat nec omif-
sa sit sit debiti repetendi instantia sine ca-
distulit rei dissolutionem uel prestatio-
nem. Et attende quia quodlibet uerbum
cum ministerio ponitur hic. dicit enim
cum quis maior. xiiii. ann. ideo quia im-
puberes in mora constitui non possent
nisi tutor cum eo appelleretur ut. ff. d. uer-
obliga. l. sed ex stipulatu. & ff. de uerbo.
obliga. l. si pupillus. Sequitur postea in-
terpellatus per diei apposite lapsum uel
per litis con. uel per denunciationem ei
cui debetur. Nota q̄ iste ordo consti-
tuendi aliquem in mora ut si aliquis de-
bet aliquid in diem expectari debet dies
& si non soluat ad diem lapsus diei costi-
tuit eum in mora nec est opus q̄ denun-
ciet ei. quia dies pro me denunciat. ut. ff.
de uer. obliga. l. si fundus. & C. de contra-
hen. & comit. sti. l. magistram. Si autem
aliquis debet mihi aliquid nō est dies ap-
positus tunc si patiatu secum litem cōte-
stari per con. litis constituitur in mora.
ut. ff. de uerbo. ob. l. nemo. §. i. uel si non
contester litem sed denuncio ei congruo
loco & tempore ut mihi soluat qd̄ debet
& non soluit constituitur per denuncia-
tionē in mora. ut. ff. de uer. l. mora. Et
hoc uerum est q̄ ita constituitur in mo-
ra debitor si intelligam se debere uel in-
telligere debet. ut. ff. si cer. pe. l. quod te.
Sequit̄ postea nec omiffa sit debiti re-
petendi instantia. i. dicit̄ q̄ ex quo in cepi
petere debitum constituendo te in mora
uno de predictis modis non debeo omit-
tere instantiam debiti repetendi dando
dilationem de nouo tibi debitori meo.
Nam si omitterem instantiam dando tibi
dilationem in debito non esses in mora.
ut. ff. d. usuris. l. mora. nec credas ista uer-
ba ita disponi debere ex quo fuisti in mo-

ra. quia debitum a te precii q̄ semper in-
stare debeam ita q̄ nō desinam petere ad
hoc ut faciam te continue esse in mora.
Nam si non semper instem. ex quo secun-
dam dilationem tibi non do in maiores.
Qui ergo ita interpellatus est ut supra di-
ctum est. & differt solutionem uel presta-
tionem rei quam debet in mora ē. ut hoc
plene no. ff. de usur. l. mora. Nunc se-
cundo est uidendum de effectu more. Et
est sciēdu3 q̄ mora sic cōmissa habet quā-
q̄ speciales effectus. Primo quia facit
rem uel interesse tantum existimari offi-
cio iudicis prout erat tempore more. uel
cepit postea esse usq̄ ad sententiam perse-
uerante mora. ut. ff. de eden. l. ubi. q. i. &
ff. de condi. tu. l. pen. Secundus effe-
ctus est. quia facit currere usuras in con-
tractibus bonafidei cum quibusdam stri-
cti iuris scilicet in legatis & fideicommissis
ut preallega. l. mora. §. in bonafidei. nam
parificantur hec in iudiciis bonafidei. ut
C. in quibus. C. in integ. resti. non est ne-
ces. l. in minorum. Sed secus in stricti iu-
ris iudiciis. etiam lite contesta. Nam in
stricti iuris iudiciis non currunt usure
ex mora etiam lite contesta & non de-
bentur nisi essent promisse per stipula-
tionem. ut. C. de conditio. in debi. l. pria.
Tertium habet effectum mora. quia i-
ducit petitionem fructuum in quolibet
casu si petam quod aliquando fuit meū.
uel ex quo causam interuenire habeo.
alias id est si non peto id quod mihi debi-
tum est exigitur litis contestatio in stri-
cti iuris iudiciis ut fructus debentur. sed
in bonafidei sufficit sola mora interue-
nire ut ex tunc fructus debentur. licet
non sit lis contesta. ut probatur. ff. de
usuris. l. uideamus in principio. §. i. & §.
ex causa. Habet quartum effectum in
speciali casu ut ecce quidam fecit testa-
mentum. & in eo cuidam filio suo maxi-
mam partem substantie sue sibi reliquit
& alii filio suo tantum suam legitimam
partem reliquit. & institutus in sua legit-
tima de plano uult eam accipere. sed &
qui in magna parte institutus est quia uni-
uersalis est heres non uult eam sibi dare

dicit lex q̄ si mora fuerit dandi & p̄ stre-
pitum iudiciorum istam p̄ticulari resti-
tuerit ille uniuersalis heres p̄mit̄ in ter-
ciam partem eius quod debetur .ut. C. d̄
inoffici. test. l. si quis i suo habet. Qui-
rum effectum circa interitum. quia indi-
stincte morosus d̄ periculo tenetur erat
res peritura penes actorem. uel non satis
est enim q̄ potuerit non perire. ut. ff. de
leg. i. l. cum res. §. si. & l. apud iul. §. i.

In rei uendicatione tamen seruatur q̄-
dam specialitas. quia ut sit in mora pos-
sessor quo ad interitum qui prius fuit bo-
ne fidei. distingue. quia aut habuit iustā
causam litigandi. ut quia non credebatur
esse actoris. & tunc nullo modo de inte-
ritu tenetur. ut. ff. de rei uendi. l. utiq̄.
aut non habuit iustam causam litigandi
& tunc si res non erat eodem modo peri-
tura penes actorem. nisi forsā quia uen-
didisset uel a tali casu precauisset tenetur
possessor. Sed si erat eodem modo penes
actorem peritura non tenetur. ut. ff. de
rei uendi. l. si uerberatum. & l. utiq̄. Et
hoc quando ab initio habuit bonam si-
dem. sed non durauit post litem contes-
tam. Si ab initio fuisset malefidei possessor
indistincte teneretur de interitu etiam si
eodem perisset penes actorem. sufficit e-
nim q̄ actor potuit distrahere. ut. ff. de
leg. i. l. cum res in fin. & l. si seruus lega-
tus. §. si seruus. In personali autem ac-
tione casus indistincte pertinet ad debi-
torem si post moram erat res peritura pe-
nes actorem uel non. ut. §. dixi. Et hec de
communi mora omnibus hominibus lo-
cum habent. Specialis autem sit multis
de causis. Primo in hereditatis petiti-
one que sit quocūq̄ modo sciat possessor
hereditatis possesse a se peti hereditatem
siue sit denunciatum ei siue per seipsum
sciat sine denunciatione alicuius heredi-
tatem ad se non pertinere. ut. ff. de petē.
here. l. item ueniunt. §. a quo. & §. petirā.

Secundo in minoribus. xxv. ann. ubi
fit mora re ipsa. idest ex solo tempore le-
gali tarde solutionis. ut. C. in quib. caus.
in integ. rest. non est neces. l. in minorū

Item propter odium i continenti mo-

ra committi. quandoq̄ ut in fure predo-
ne. nam ipsi semper in mora sunt. ut. ff.
de ui & ui ar. l. i. §. rectissime. & l. pe. &
de con. fur. l. in re. furtiua purgatur mo-
ra si animo nouandi creditor fuerit sti-
pulator illud de quo erat in mora uel n̄
animo nouandi si res fuerit in presentia.
Item purgatur mora si debitor offerat il-
lud de quo erat in mora. & hoc quantum
ad interitum euitandum nam obligatio-
ne facta de interitu non tenetur. ut. ff. de
condi. fur. l. perui. & ff. de condi. solu. l.
qui decem. §. primo.

Valet cum si quis stipuletur rem
que non est sed in futurum speraba-
tur.

Ste. §. dicit q̄ si quis stipulet rē
que non est sed futura speratur
q̄ ualet stipulatio. Et ponuntur
exempla in littera de futuro partu ancil-
le & futuris fructibus quas res si stipu-
lor mihi dari ualet stipulatio. nam licet
tales res non sint. future tamen speratur
ideo ualet stipulatio ut tantum debeam
expectare donec nascantur. Inest enim
semper tacita conditio si nascantur. & si
id quod nascitur sine culpa promissoris
consumptum sit uel si nihil natum fuerit
in anno illo in quo stipulatio concepta
fuerit. rursus debeam expectare donec
iterum nascantur & dari possunt. ut. ff.
de uerbo. obli. inter sti. §. rem sacram.
sic & uendi possint nedum stipulari fu-
turus partus ancille & fructus futuri &
inest conditio semper si nascantur uale-
at uenditio & intelligitur ualuisse retro
a tempore contractus. Si tamen uendi-
tor egerit ne nascantur uel si certum est
nasci non posse. ut quia uendit futu-
rum partum sterilis ancille tenetur ex-
empto ad interesse. ut. ff. de contrahen.
emp. l. empto. & ff. de action. emptio.
si sterilis. si autem non nascantur non
tenuit uenditio & emptor precium sol-
uere non tenetur. sed quid si iam sol-
uar. Respondeo poterit repetere si ille
uenditor dixit uendo tibi si nascatur. ut

ff. de contrahen. emp. l. si debitor. §. i. sed si simpliciter dixit uendo tibi fructus talis predii. precium non repetit emptor si nati non fuerint fructus sed expectat donec nascantur. seu si dixit uendo de eo quod natum fuerit in tali predio. C. corbes. ut ff. de uerbo. obliga. l. inter stipu. §. rem sacram. Et hoc intelligendum est quando uenduntur fructus de predio specificato scilicet isto uel illo. quia si in illo predio non nascantur fructus uel si nascantur. & medio tempore pereant aut grandine uel alia intemperie aeris uenditoris erit periculum. ut ff. de peri. & como. rei uen. l. q. si pendente. tenetur ad precium restituendum secundum quod superius dictum est. Et hinc est quod tabelliones in talibus uenditionibus non specificant predium sed in genere dicunt tu uedis mihi. x. corbes uini dandi mihi de mense septembris afferentes quod ex quo in genere promissit. x. corbes frumenti uel uini futuri semper tenetur esto quod in suis prediis nihil nascatur. nam quod in genere debetur perire non potest. ut ff. ad. l. fal. in ratione. §. in certe. quod facere possunt. sed emptor habebat incommodum ex hoc. quia uinum uel frumentum in genere non adiecta bonitate promittit & non specificat de quo predio quodlibet uinum uel frumentum etiam uilissimum dare potest. ut ff. man. l. fideiussionem. & ideo possent predium specificare sic dicendo. uendis. x. corbes frumenti de eo quod nascitur in tali predio uel eque bono. uel. x. corbes uini de eo quod nascetur in tali uinea uel de eque bono. & tunc semper tenebitur uenditor seu promissor licet nascatur in predio specificato & eque bonum. ut est illud quod nascitur in specificato. Tertio ponitur exemplum de iactu retis. de quo scias quod si iactum retis erit pro certa quantitate pecunie quod emptio semper ualet capiuntur pisces uel non. Nam spes succedit loco rei uedite. spem capiendi uideor emisse. ut ff. de contrahen. emptio. l. nec emptio.

Item prohibita est alienatio mancipii.

Vnde uel paganus uel hereticus emere uel habere. uel modo aliquo possidere non potest seruum christianum. alioquin ad libertatem peruenit mancipium christianum antequam possideretur ab heretico siue cum cepit possideri ab heretico non erat christianum & postea christianatum est. ut. C. de epi. & cleri. l. ulti. & C. ne iudeus uel hereticus. l. i. Et si aliquis predictorum mancipium christianum possederit pena exilii ei imponitur. ut preallega. l. i. C. ne iudeus uel hereticus.

Item prohibetur alienatio illarum rerum que a commercio hominum exempte sunt.

Ictum est supra de quibusdam rebus super quibus contrahere non possumus natura inhibente. quia non sunt neque unquam fuerunt.

Sequitur de quibusdam rebus super quibus contrahere non possumus. quia exempte sunt a commercio nostro idest a facultate contrahendi. Est enim commercium generale nomen ad omnes contractus. Unde iste non habet commercium super tali re. i. non habet facultatem contrahendi. & sunt iste res que hic ponuntur exempte a commercio hominum quinque. scilicet. res sacra. religiosa. sancta. publica. & liber homo. De quibus est uidentium. Et primo de re sacra. Et circa rem sacra uideamus que sit res sacra. & postea quid iuris sit circa rem sacram. Res sacre dicuntur secundum quod littera dicit ille que publice & non priuatim per pontifices dedicate sunt ut ecclesie. ut ff. de re. diui. l. intantum. §. sacre. & insti. de re. diui. §. sed sacre. Et exponuntur uerba sicut res sacre sunt que sunt dedicate idest deo date per pontifices idest per papam episcopos & archiepiscopos qui habent auctoritatem de hoc publice & non priuatim. ecclesia enim publice & non priuati consecrari debet. ita quod peccatoribus omnibus liceat publice ad eam ire & ueniam peccatorum suorum ibidem petere. Sed quidam

doctor me^o circa ista uerba sic dicebat publice idest per publicam personam . ut episcopum uel alium qui auctoritatē habet de hoc & non priuatim idest non per priuatam personam que de hoc auctoritatem non habeat. Si enim priuata persona sua auctoritate uellet consecrare dicendo orationes que dedicando dicit episcopus illud non esset sacrum sed profanum dicebat ipse . ut insti. de re. diui. §. si quis uero auctoritate . Et no. circa istas res sacras que quedam sunt immobilis . ut ecclesie quibus etiam diruptis adhuc locus super quo constitute erant sacer remanet . ut insti. de re. diui. §. si quis uero . Quedam sunt mobiles ut cruces calices & thuribula . & alia ad diuinum ministerium deputata . ut insti. de re. di. §. nullius . uersu . sed sacra . Viso que sit res sacre sciendum est que regula generali ipse alienari uel obligari a lege prohibetur . ut insti. de re. diui. §. nullius . & . C. d. fa. san. ec. l. sanximus & aut. multo magis & si contra fiat alienatio non ualet in preiudicium ecclesie . immo uendicari possunt a prelati ecclesiarum uel ab yconomis . uel ab aliis qui sacra uasa custodiunt . uel ab episcopis quibus subdite sunt ecclesie quarum res alienate sunt . Sed an emptor aget ad interesse suum contra ecclesiam . Respondeo non . Sed an contra illum qui sibi uendidit actionem habebit distingue quia aut deceptus fuit a ueditore qui istas res uendebat tanquam priuatas emptore ignorante eas esse sacras & tunc ad id que sua interest se deceptum non esse aget contra ueditorem . Si autem sciebat rem sacram esse & scienter emit non aget . ut insti. de emp. & uen. §. si . In casu tamen fallit in quo res mobilis sacra alienari potest . ut si ecclesia debitum habeat . que aliunde soluere non potest & uasa superflua habeat . nam tunc illa superflua uasa . uel uestes superflue alienari possunt integra aliis ueneralibus locis uel conflata personis priuatis . ut . C. de sac. san. ecc. auten . preterea . Item & causa redemptionis captiuorum alienari possunt res tales . ut . C. de sa. san. ec. l. sanxi

mus . In ipsa tamen ecclesia remanet regula firma ut nunquam alienari possit . ut ad secularem deueniat statum . ut autē . multo magis . Petrus de unzola .

Religiose res sunt .

Religiose res sunt sepulcra in quibus corpora hominum sepulta sunt . Et fit religiosus locus in continenti cum homo tutus sepultus est . Et idem si pars hominis sepeliatur in aliquo loco ymagie cuius hominis cognoscatur . ut caput . Et nota que propria auctoritate potest quis locum religiosum facere sepeliendo mortuum in locum suum . Et fit locus religiosus quatenus corpus humanum est . non totus . scilicet . ager sed locus qui sepulture deputatus est . Et secundum iura non sepeliuntur in ciuitatem . & sic sepelliantur non fit locus religiosus . ut . C. de religiosis . l. mortuorum . Sed ex consuetudine ecclesiastica hodie facit talis sepultura locum religiosum . In alienum autem locum non licet contra uoluntatem domini mortuum inferre . sed eo consensiente uel eo postea ratum habente . sic locus religiosus efficitur . ut hec probantur insti. de re. diui. §. religiosum . & . ff. de religiosis . l. ii . §. sepulchrum . & . l. cum indiuiseris tales ita que religiose res non possunt alienari nec uendendo nec alio modo in alium transferendo . ut . C. de religio . l. locus . & si emptor scienter accepit non agit contra ueditorem . Si ignorans agit ad id quod sua interest se deceptum non esse . Ius autem inferendi mortuum in sepulcrum potest quis uendere & legare . ut . C. de leg. l. monumenta . Sed nunquid si aliquis uendat uel leget sepulcrum uidebitur cedere ius inferendi mortuos . & uidebitur que sic . ut . ff. de contrah. emp. l. qui tabernas . & . ff. de leg. i. l. si domus . §. ii . Si uero locus esset paratus ad hominem sepeliendum nondum tamen in eo sepultus esset aliquis tunc non est locus religiosus . & ideo uendi potest & alienari ut fratres tota die faciunt . Monumentum

autem est generale nomē. Et dicitur monu-
mentum memorie causa in posterum
proditum in quo si corpus inferatur di-
citur sepulchrum & est res religiosa. Si
uero nihil eorum inferatur erit monumē-
tum memorie causa factum.

Sancte res sunt.

Sancte res sunt muri porte ciui-
tatum & municipiorum. nam in
municipiis muros esse sanctos.
Sabinum recte respondisse Cassius refert
prohiberi quia oportere ne quid his imi-
tetur. ut. ff. de re. diuisio. l. iiii. §. fin. & di-
cuntur iste res sancte a sanctione quadā
firmate eo q̄ defenduntur per sanctionē
idest per legem que penam ponit illis q̄
tales res uiolarent. siangendo muros a-
scendendo uel aliter q̄ per portas ingre-
di non licet. ut. ff. de re. diuisio. l. fi. nam
ciues romanos aliter q̄ per portas ingre-
di non licet. Vnde Romulus dominus
ciuitatis romane occidi fecit fratrem suū
Romum. quia contra suum fecerat inter-
dictum in transcendendo muros. Vnde
Lucanus. Fraterno primi maduere san-
guine muri. Et circa hoc scias q̄ muri &
porte ciuitatis romane diuini muneris
sunt alias iuris quodammodo. & ideo in
bonis nullius sunt. & a commercio ho-
minum exēpte sunt. muros autem aliarū
ciuitatum uel castrorum non licet refice-
re sine presidis uel principis auctoritate
nec aliquid eis subiungere uel suppone-
re. ut. ff. de rei uendi. di. l. sacra. §. muros
Et forsā non licet priuato homini. uni-
uersitati tamen licet. ut. C. de edifi. priua.
l. omnes. uel non licet priuato ad cōmo-
dum suum. licet autem ad publicam uti-
litatem s̄m Azo.

Flumina publica sunt.

Es publice sunt flumina fere om-
nia & portus. & ideo per ipsa flu-
mina cuilibet licet nauigare &
piscari. ut. ff. de re. diui. l. interim in fin.
Fere ideo dicit q̄ ad tempus fluunt. ut ra-

po & mellum & cellum que sunt priua-
ta. ut. ff. de flu. mi. l. i. §. lu. Vltus etiam ri-
parum fluminum publicorum publicus
est sicut & usus fluminum itaq̄ naues ad
eas applicare funes arboribus ibi natis
religare recia siccare onus aliquod in his
reponere cuilibet liberum est sicut per
flumina nauigare. sed proprietates illorū
est quorum prediis adherent. Qua de
causa arbores quoq̄ in eisdem ripis nate
illorum sunt qui predia ibi possident. ut
ff. de re. diui. l. riparum. Sed quid si pi-
scator uelit nauim suam applicare ad ar-
borem meam natam in ripa fluminis. uel
retia sua ad eam ligare & desiccat & ego
arborem incidere uolo & ita contendit
mus ibi ad inuicem. Respondent gl. pre-
ferendum eum qui uult siccare uel liga-
re nauem. quia publicam utilitatem pre-
tendit. alius priuatam & communis utili-
tas est preferenda priuate ut i autenti. de
non alie. §. quia uerisimiliter in fi. Alii de-
ferunt occupati. ut si ille primo incepit
ligare preferatur. & si ego primo incepti
incider preferatur. ut. ar. C. de usucapio. l.
fin. Item publica sunt que sunt in usi-
bus populi destinata ut theatrum & fo-
rum & stadium. & est stadium octaua
pars miliaris. & dicitur stadiū a stando
locus ubi currebatur & prefixum erat
usq̄ quo currerent & fertur hystoriace
q̄ Hercules uno anhelitu per quinque sta-
dia currebat Theatrum dicitur a theoro
quod est inspicere. & est proprie locus
in quo stant gentes multe ad uidendum
aliquod solatium uel pugnam aliquam
ut in arena Veropen. sed forum hic
sumitur pro loco quoddam usibus po-
puli destinato. ubi causa mercandi & ne-
gociandi gentes ad inuicem conueniunt

Et circa hanc materiam notandum ē.
q̄ quedam dicuntur publica propieta-
te & usu. ut illa de quibus supra dictum
est scilicet theatrum & stadium & alia in
ciuitatibus existentia & usibus omnium
de populo destinata. ut que sunt in domi-
nio omnium de uniuersitate & illa ubi
sunt res tales & in usu etiam publico om-
nium sunt. & iste sunt exempte a com-

mercio nostro. non enim super talibus contrahere possimus. ut ff. de contrahē. emp. l. sed celsus. Quedam sunt publica proprietate tantum. ut illa que sūt in patrimonio alicuius ciuitatis non tamen usibus publicis destinata. ut molēdina communis Bononien. & predia ciuitatis. Ista enim omnium de ciuitate dominio usu tamen publico non sunt. & super istis non est interdictum commercium ut hec notari uidentur. ff. de uerbo. sig. l. inter. & ff. de contrahen. emp. l. s3 celsus. in prin. Viso de rebus sacris religiosis sanctis & publicis. Est uidere de libero homine. & quia rubrica de diuisione personarum dictum fuit qui sint liberi & qui serui non dico ad presens. Sed scias q̄ super libero homine non habemus commercium. nam qui liberum sciet erit frustra emit. ut ff. de contrahē. emp. l. sed celsus. Sed si quis ignorans liberum hominem emat ualet emptio quātum ad obligationem inducendam contra uenditorē liberi hōinis nō p̄siderata sciētia uel ignorātia uēditoris ex quo emptor ignorat. ut ff. de contrahen. emp. l. liberi. & insti. eo. §. si. Libero autem homini qui uenditus fuit non nocet ut seruus propterea efficiatur. nisi in tali in uēditione omnia interuenissent que de iure interuenire debent que notata fuerunt supra de personis & personarum diuisionibus in. §. tertia diuisio est. Permittitur tamen quandoq; uenditio liberi hominis & ualet quod sit ut etiam liberi homini uenditio noceat. ut si pater propter necessitatem famis uendat filium suum quo casu propter necessitatem famis tantum permittitur filios uendere. ex qua uenditione filius iste efficitur seruus. l. m. Ac. ut. C. de pa. qui si. di. l. ii. Sed an propter similem causam poterit pater uendere filium. Respondet Acur. non cum hoc non inueniatur. Quare ergo dant filii a patribus pro hōidibus tota die ex aliqua causa. quia usurparum est non tamen de iure est. Sed an propter necessitatem famis poterit filios obligare. Respondeo sic quia cuiuslibet quod maius est

& qd' minus ē licere debet. ut ff. de reg. iur. l. non debet. Item an hoc liceat matri. Respondeo non. ar. C. qd' de transac. l. transactio. Vnum tamen sciendum est q̄ si pater qui filium uendit uult precium reddere emptori. uel ipse filius uenditus uel alius pro eo uult reddere precium. uel alium seruum ita idoneum ut iste est loco illius dare & emptor sponte recipere uelit. uel si offeratur ei & deponatur q̄ iste recuperet ingenuitatem. ut preal. l. ii. C. de pa. qui filios distraxe.

Cetera autem res ecclesie.

Actum est supra de quibusdam rebus ecclesie sacris. s. an alienari possunt. Sequitur uidere de rebus ecclesie priuatis. ut de prediis & similibus an alienari possint. Queritur ergo in. §. isto an res priuate ecclesie possint alienari. Et respondetur cum distinctione quia aut sunt res mobiles. aut immobiles. Si sunt mobiles que seruando seruari non possunt. ut fructus & uestes detrite & animalia superuacua uendi possunt sine aliqua solemnitate ad similitudinem rerum pupillorum talium que alienari possunt a tutore sine decreto. ut. C. de admini. tut. l. lex que. & l. ulci. quādo decreto opus non est. Si autem sint res immobiles ecclesie quas uelit platus alienare. an hoc facere possit. recitat. §. no ster duo iura. s. ius. ciuile & ius canonicum. Et primo uideamus ea que seruantur circa tales res de iure ciuili. Secundo que de iure canonico seruantur que in talibus rebus obtinet. Sciendum ē q̄ ius ciuile ponit circa tales res talem regulam. Res immobiles ecclesie alienari non possunt. Et intelligendum est istud nec uendendo nec donando. nec modo aliquo in alium ad proprium transferendo. ut. C. de sacrosan. eccle. autē. hoc ius porrectum. & in auten. de non alienam. §. nos igit. Fallit hec regula si ecclesia debitū habeat q̄ ex mobilib' solui n̄ potest cōmode. quo casu p̄cedi debet in alienatiōe quia res immobiles ecclesie pri-

mo speciali datur pigmori creditori. ut si
bitam in usuras q̄ in sortem satisficiat.
Et si creditor accipere noluerit quia tan-
tum uelit debitum suum habere. tunc ab
bas uel alius p̄latus ecclesie iuret debitū
existere & ex mobilibus solui non posse.
& hoc si ipse sciat alioquin non cogitur
periurare. Sed alii iurabunt qui sciunt.
Et prestatur hoc iuramentum apud eum
a quo ordinatur iste qui alienat. s. abbas
apud episcopum & episcopus quādo uē-
dit apud archiepiscopum. Et archiepis-
copus quādo uendit duo episcopi sunt ne-
cessarii. & ad hoc iuramentum consenti-
re debent fratres ibidem seruientes. ut su-
per suam animam iuret uel saltem maior
pars fratrum consentire debet. que atten-
ditur primo in numero. secundo in di-
gnitate. ut. ff. de pactis. l. maiorem non
connumeratis seruientibus sed ordinatis
mederi. Si uero quidam absunt oportet
duas partes ordinatorum esse presen-
tes sed sufficit maiorem partem duarum
partium consentire. ut. ff. de certis arbo-
fa. l. i. & l. iiii. & ff. q̄ cuiusq̄ uniuersitatis
l. nulli. & l. plane. quo facto per. xx. dies.
uenalem esse publice sit notatum. Et plus
offerenti detur precio modis omnibus
dando pro debito. emptor enim soluere
debet precium creditori ecclesie. & scri-
batur nihil esse factum in damnum eccle-
sie idest scribatur in iuramento quod pre-
statur q̄ nihil fabricatum est in damnum ec-
clesie. Et sic nota q̄ scriptura fieri de-
bet alias non ualere iste contractus. ut.
C. de sacrosanc. eccle. l. iubemus in fine.
Cum istis ergo solennitatibus scilicet si
debitum habet & si consentiant fratres
sed ecclesia habet collegium. alias autem
solus prelatus sufficeret & cum auctori-
tate superioris & cum inquisitione & so-
lennitate. quam supra dixi ualeat alienatio
rei ecclesiastice. aliter enim idest nisi pre-
dicta solennitatem seruetur uel nisi precium
creditori soluatur res emptori non con-
ceditur. Et predicta sunt uera si emptor
reperiri potest. Si autem emptor inueni-
ri non potest. tunc res distincte existima-
ta creditori detur in solutum adiecta in

precio decima parte uniuerse existimatō-
nis. Et attende consensu episcopi & maio-
ris partis ibidem seruientium. Sed qd
est dicere adiecta decima parte uniuersae
extimationis in precio. Respondeo plu-
ribus nobis exponitur. Primo si res ualeat
nouem detur pro. x. Sed certe tunc non
adderetur decima sed nona. uel aliter si
res ualeat. x. accipitur pro. ix. secundum
Azo. & secundum hoc fit additio ecclesie
uel aliter ut si res ualeat. ix. accipitur p̄
x. & q̄ dicit adiecta. s. uenditori. ut cum
grauatur in uno. quia inuitus accipit illud
pro alio releuetur in hoc. ut. ff. de iureiur-
ran. l. cum qui. Item hoc est speciale. ut
inuitus accipiat aliud pro alio regulari-
ter contra. nam aliud pro alio inuito cre-
ditori solui non potest. ut. ff. si cer. pet. l.
ii. Et no. q̄ res ecclesie que datur pro
debito debet esse mediocris inter alias.
Potest ergo predicto casu alienari res ec-
clesie cum debitum urget. Item in secun-
do casu alienat scilicet permutando cum
alia ecclesia. ut in auten. Item si inuicem
seruata tamen idempnitatem utriusq̄ & cū
auctoritate episcopi & consensu seruientium.
Item permutare cum Imperatore
potest. ut in auten. sed & permutare. Itē
alienare posset causa redemptionis capti-
uorum. ut in auten. de alienat. & emphi.
§. sanctas. Item si ecclesia habeat prediū
inutile propter onus tributorum poterit
uendere illud hoc iurante prelato idest
q̄ ex alia causa. non alienat. ut in auten.
Item predium. Porro si res immobili-
les ecclesie non seruata solennitate supra
dicta alienentur. contractus ipso iure non
ualeat & ecclesia rem illam recuperare po-
terit nec ille qui rem emit contra ecclesi-
am uel alio titulo acceperat actionem ad
precium repetendum habebit. sed cōtra
illum sic. Sed quid si ille qui alienauit
non est soluendo uel cum nihil habet
cum sit unus de monachis. Respondent
quidem q̄ ecclesia tenetur per conditio-
nem sine causa si est locupletior. quia nō
debet ditari cum alieno damno. ut. ff. de
con. in. l. nam uel melius dicendum est
ut contra ecclesiam agere non possit. nā

propter suam penam soluit & quod pe-
 ne causa soluitur non solet repeti. ut. ff.
 de condi. indebi. l. pene. & sic ab ecclesia
 non repetit. Itē damnatum quod quis sua
 culpa sentit ei imputare debet. ut. ff. de
 reg. iur. l. q. quis. preterea lege permittē-
 re lueret ecclesia. & hoc est de iure ciuili
 inducta circa res immobiles ecclesie.
 Est ergo tractandum an s̄m ius canoni-
 cum res immobiles ecclesie possint alie-
 nari. Et circa hoc sciendum est. q̄ i hoc
 multum concordat ius canonicum cum
 iure ciuili. nam sicut de iure ciuili res i-
 mobiles ecclesie regula generali alienari
 prohibentur. & sic de iure canonico. sed
 tamen in hoc aliquātulum uariatur. q̄
 latius permittitur alienatio a iure cano-
 nico q̄ a iure ciuili. nam s̄m ius ciuile p-
 mittitur alienatio si interueniat causa le-
 gitima. auctoritas maioris. i. episcopi &
 consensus capituli. & ista eadem tria de
 iure canonico debent iteruenire. Se cau-
 se s̄m ius ciuile sunt multū stricte & pau-
 ce. non enim nisi propter debitum uel
 redemptionem captiuorum. uel perpe-
 tuam dando emphytheosim. uel propter
 onus tributorum. uel permutando cum
 alia ecclesia. uel cum principe. ut supra i
 precedenti. §. dixi. sed de iure canonico
 non illis de causis. sed propter quālibet
 utilitatem euidentem ecclesie. unde si uti-
 lis causa interueniat cum aliis duobus. s.
 auctoritate episcopi & consensu capitu-
 li ualet alienatio s̄m ius canonicum. Itē
 pluries est habendus consensus capituli
 uel maioris partis saltem. ter de iure ca-
 nonico si ecclesia collegiata est de quo
 consensu fiet publicum instrumentum.
 quod instrumentum inuenies dictatum
 in aurora in instrumento emphytheosis
 & si non habet collegium ut quia capel-
 la quedam est. tunc sufficit solus rector
 cuz auctoritate episcopi & utili causa ut
 dixi. & si alienatio fiet nō seruata ista for-
 ma de iure canonico contractus non ua-
 let & emptor non ager contra ecclesiam
 ut supra dixi in. §. porro. & hec allegata
 inuenies in aurora super instrumento
 uenditionis facte ad proprium ab eccle-

sia. ubi tñ dixi super re ecclesie. cōtractū
 de iure tenere ibidē per beneficium resti-
 tutionis in integ. ipsi ecclesie succurritur
 si in modico damno lesa deputatur. ut p̄
 al. instro plene no. Sed hic quero qd i
 actione competente ecclesie pro quali-
 bet re nunqd poterit cedi uel alienari.
 Et uidetur q̄ non. ut. ff. de iure delibera-
 di. l. ait pretor. §. qd sit licet distigui pos-
 sit ut rum pro re mobili competat & tūc
 ualeat an pro re immobili & tūc nō ua-
 leat. ut no. uidetur i auten. de non alie.
 circa prin. Ultimo sciendum est q̄ in
 aliquibus casibus omnino prohibetur a-
 lienatō rei ecclesie. Primus est q̄ ipm
 monasterium seu ipsa ecclesia alienari n̄
 potest ad hoc ut deueniat in antiquum
 & secularem statum. ut. C. de sacrosan.
 eccle. autenti. multo magis. & in autenti.
 de mo. §. q̄a uero. Et etiam si fieret quod
 fieri non debet alias potest ut dixi nō de-
 sineret propterea esse sacra. ut. ff. de re-
 diui. l. intantū. §. sacre. Nam res sacra nū-
 q̄ desinit esse sacra. nisi cum capta est ab
 hostibus. ut. ff. de religi. l. cum loca.
 Secundus est si imperator dedit rem
 aliquam ecclesie quia illa alienari prohi-
 betur. ut in auten. hoc ius porrectum. C.
 de sacrosan. eccle. Tercius casus est si
 res aliqua dōata fuit esse eo pacto ne alie-
 netur. Nam tale pactum est seruandum.
 ut in auten. de ali. & emphi. §. sanctissi-
 mas. & A. de rebus alie. non alie. l. fina.
 Quartus casus est quia res ecclesie in
 hereticum alienari non potest. ut in au-
 ten. de eccle. titu. §. iubemus. Quintus
 est ut res ecclesie nō alienatur si ipsemet
 prelatu qui administrat uel yconomus
 emeret. uel cognatis suis uel agnatis uē-
 deret. ut in auten. de ali. & emphi. §. ico-
 nomus. hiis enim casib⁹ prohibetur alie-
 natio & si tali modo fieret in quo alias p-
 mitteretur quod est in casibus quādoq̄
 ut pmittatur alienatio rei ecclesie. ut. §.
 dixi in. §. potest ergo. & §. est ergo tra-
 ctandum. & hoc de cōtractibus inui. ra-
 tione rerū dicta sufficiat. Restat ergo ui-
 dere quibus modis dominia rerum no-
 bis acquiruntur. Petrus de Vnzola.

Quibus modis dominia rerum nobis
acquiruntur.

Actum est supra in precedenti rubrica de rebus inutilibus super quibus regulariter contrahere non possimus. & per consequentiam quādam regulam alias relictum est nobis ceteras alias res utiles esse & in commercio hominum deduci posse. Sed quia rerum utilium dominium certis modis nobis acquiritur. ideo presens rubrica tractare intendit de modis quibus dominia rerum nobis acquiruntur. & propterea intitularur hec rubrica. Quibus modis dominia rerum nobis acquiruntur. Et iste titulus dominii primo ponit quosdam modos inuentos a iure gentium per quos dominia rerum nobis acquiruntur. Secundo ponit quosdam modos a iure civili introductos quibus etiam dominia rerum nobis queruntur. & antequam istos modos prosequor premitit quoddam preambulum in quo declarat ex quo iure dominia rerum acquiruntur & descriptionem iuris gentium & civilis subiungit. Et sic dici potest quod tres contineat partes titulus iste. Prima ponit preambulum. Secunda modos inuentos a iure gentium quibus dominia rerum acquiruntur. Tertia modos a iure civili introductos. Ad primam partem declarandam sciendum est quod triplex est ius. naturale. gentium. & civile. & de quolibet aliqua uideamus.

Ius naturale est quod natura idest deus docuit omnia animalia & tunc uerbum illud natura erit casus nominatiui. & dictio quod actiui. Vel potest legi ita ut dictio quod sit nominatiui casus. & tunc illud uerbum natura erit ablatiui casus. & exponetur tunc sic. Illud est ius naturale quod docuit omnia animalia natura idest per naturam scilicet per instinctum nature. Et illud ergo ius naturale non solum humani generis proprium. sed omnium animalium que celo terra marique nascuntur. Humanum enim genus peritia. idest potentia istius iuris naturalis regit

Nam ex hoc iure descendit maris & femine coniunctio & educatio liberorum eo enim ipso quod pater mouetur ad educationem liberorum est ius naturale & ad hoc etiam astringitur a lege nisi per se sufficiens est filius ut. ff. de lib. agno. l. si quis alibi. §. sed si filius. peritia & potentia etiam istius iuris reguntur animalia que in aere sunt ut aues dum enim mouentur ad nidum faciendum & pullos suos ibi nutriendos ab instinctu nature sue faciunt. Item animalia quedam que in terra sunt etiam fera & que in aqua sunt. ut pisces. etiam peritia istius iuris naturalis reguntur dum mouentur ad ea que ipse instinctus nature docuit. & ita omnium animalium proprium est istud ius naturale ut hec omnia probantur insti. de iure na. gen. & ci. in pri. Et scire potes quod ius naturale pluribus modis summi potest. Primo pro lege mosaica. ut insti. de obli. que delic. nal. §. i. dum dicit furtum prohibitum esse iure naturali. nam ibi exponunt glo. idest. diuino iuxta illud. Furtum non facies. Secundo dici potest ius naturale ius commune hominum industria statutum & ius gentium potest dici ius naturale. & ita sumitur insti. de re. di. §. singulorum. ibidem dicit quarundam enim rerum dominium nasci scilicet iure naturali. quod sicut diximus ius gentium appellatur. Tertio modo dicitur ius pretorium. ut. ff. de mi. l. i. ibi dum dicit. hoc edictum. naturalem equidem equalitatem pretor securus proposuit. Quarto sumitur pro instinctu nature & in tali significatione sumitur in descriptione. §. posita. & in istud ius naturale ita acceptum dominia rerum nobis non queruntur. quia isto iure omnia communia erant. & ideo summa nostra non tractauit hic in littera de iure naturali.

Ius gentium est quod est commune omni humano genere. i. omnibus hominibus siue quo omnes gentes fere utuntur. fere ideo dicit propter quosdam quod non utuntur ut homines siluestres. quod ius gentium naturali recedere facile intelligere licet. quia id omnibus animalibus commune est quod sicut in celo mari terraque. sed istud humano generi

tantum commune est. & introductum ē a gentibus istud ius gentium. ab inicio enim gentes erant pauce. & tamē aliquo usu indiguerunt. & quando plures facte sunt magis suas consuetudines habebāt & statuta. ut puta ut nullus uineam uel ortum alterius intret. & ita cum gentes aucte essent & conuenissent necessitati bus exigentibus fecerūt sibi leges & statuta. quod totum ius gentium appellatū est. ut instit. de iur. natura. gen. & ciui. §. ius autem gentium. & omnibus hominibus commune est ueluti erga deum religio. & ut parentibus & patrie pareamus ut. ff. de iusti. & iur. l. ueluti. Et sic non ex hoc filios debere pere parentibus. & patrie parendum etiam. Vnde Cato dicit. pugna pro patria. Item & iuris gē. est ut uim atq; iniuriam propulsem. nā iure hoc euenit quod quisq; ad tutelam sui corporis fecerit iure fecisse estimetur & cum inter nos natura cognationem quandam constituerit cōsequens est hominem homini insidiari nephas esse. ut. ff. de iust. & iure. l. ut uim. Et nota ex uerbis premissis multa bona. Primo q̄a iniuriam in iuste persone mee ab aliquo priuato illatam possum repellere resistēdo inferenti & me defendēdo de iure. Nā quisq; ad tutelam sui corporis zc. Et quia cum cognationem quandam nam inter homines omnes induxerit ideo parentelam quia omnes ab adam processimus nephas est q̄ unus alteri iniurietur.

Sed quid si a potestate iniuste fiat iniuria. an pati debemus. Respondet glo. Azo. q̄ sic. per. l. ff. de iniuriis. l. iniuria rum. §. si quis sed magistratum seu potestatem conueniam. uel durante officio si est de minoribus. uel eo finito si ē de maioribus. ut. ff. de iniur. uoc. l. ii. & ibi not. ut. ff. de iniuriis. l. nec magnatibus. quidam dicunt q̄ etiam a potestate pati nō debemus si nouimus. quando iniuste facit iniuriam. qđ uerum uidetur per. l. ff. ne uis fiat ei. l. i. & C. de iure si. l. prohibendum s̄m Odof. Et nedum ob tutelā corpis pugnare debere licet alicui sed et ob tutelam rerum suarum. unde si aliq;

uelit mihi auferre possessionem meam. licitum est mihi resistere & pugnare pro mea defendenda. dum tamen cum moderate inculpate tutele quod attenditur in hoc. ut si ille inualor cum armis ueniat cum armis resistam si sine armis sine armis resistam. ut. ff. unde ui. l. iii. §. cum igitur. Arma autem dicuntur omnia tela. hoc est fustes lapides & haste.

Sed si pugnis unius plus q̄ alterius ensis percutit. Respondet glo. defendet se alter ense propter inequalitatem. cum uim ui repellere omnia iura clamant. ut. ff. unde ui. l. i. §. unde ui. Item non qđ est necesse. ut prius percutientem expectes. quidam ut la. q̄ sic. ut. ff. ad. l. acq. l. si ex plagariis §. tabernarius. sed do. Az. & Acur. contra. nam si expectat et q̄ inualor percuteret forsan nunquam posset repercutere. sufficit ergo furor armorū ideo q̄ inualor perit possessionem. ut inuadat eum armis uel q̄ terreat eum armis. & sic possessor utatur contra eum armis. ut. ff. unde ui. l. iii. §. qui armati. & ff. ad. l. acq. l. sed & si quocunq;. Item moderamini inculpate tutele. attenditur etiam in hoc ut incontinenti fragrante adhuc maleficio uiolenter inualor repellatur ut ad defensionem non ad ultionē uel uindictam fieri uideatur. ut. ff. unde ui. l. i. & ff. ad. l. acq. l. l. scientiam. §. cō alter. nam ex interuallo inualorem repellere non licet. nec etiam incontinenti si fiat ad uindictam. sed ad defensionem repelli potest auctoritate propria si incontinenti fiat. ut. ff. unde ui. l. iii. §. cum igitur. & incontinenti sic accipitur ideo antequam ad alia diuertat negocia. ut. ff. de uerbo. obli. l. continuus. i. g. & dixit. la. q̄ presumitur filius ad defensionem ex quo incontinenti fiat. ut. ff. ad. l. acq. l. si ex plagariis §. tabernarius. Sed Io. contra ex eodem. §. & ex qualitate facti & personarum presumitur ad uindictam uel ad ultionem. Quid enim si humilis & abiecta persona me de possessione expellat. & ego eum ui expellam. certe ad ultionem & non ad defensionem uideo fecisse s̄m Iohā. Vel quid si pro uiolento

paratus est aliquis satildare de possessio-
ne in continenti restituenda & onanimo-
do satilder certe ad ultionem fieri uidef
secundum Io. Azo. dicit q̄ presumitur fie-
ri ad defensionem ex quo incōtinenti fit.
Sed cōtrarium probari potest scilicet q̄
data opera oculum effodit possessor uiz
inferenti neq; ad sui defensionē per pre-
allega. l. ff. ad. l. acquil. si ex plagariis. §.
tabernarius. ut hec omnia probatur. C.
unde ui. l. i. Ex prefato utiq; iure gentiū
sunt gentes distincte idest separate. ut pu-
ta italia a prouincia regna condita a sin-
gulis gentibus que sibi reges elegerunt
edificia collata idest coniuncta ex qua
coniunctione fit ciuitas castrum & uilla
Et ab isto iure gentium procefferunt cō-
tractus scilicet uenditionis locationis &
fere omnes alii. Et isto iure gentiū domi-
nia nobis acquiruntur multis modis. ut
insti. de re. diui. §. singulorum de quib⁹
aliqui in nostra summa ponūtur quos in-
fra habebis. Dicto qd' sit naturale ius
& quod ius gentium. Sequitur uidere
quod sit ius ciuile s̄m unā significationē
Et est ius ciuile illud quod quisq; popu-
lus uel ciuitas sibi constituit. ut sunt sta-
tuta caularum. que leges municipales di-
cuntur. ut insti. de iur. natu. §. ius autem
& C. de emanci. lib. l. i. Et sic collige q̄
populi & ciuitates possunt sibi statuta &
ordinamenta de iure facere per que ligā-
tur homines de ciuitate illa in qua statu-
ta fiunt. Nam proprium ius est ciuitatis
illius in qua fit & ab ea denominant. Vn-
de statuta ciuitatis Bonon. dicuntur ius
ciuile Bononie. Si autem dicatur ius ciui-
le & non addatur nomen per excellentiā
intelligitur de iure ciuitatis Rome. sicut
si poetam dicimus & nomen non addim⁹
per excellentiam apud grecos Homerus
& apud latinos Virgilius. ut probatur.
ff. de institu. & iur. l. omnes. & instituti.
de iure natur. §. populus itaq; & §. sed
ius si quidem. Et in ista significatione di-
citur ad differentiam iuris gentium. Et
accipitur & aliis significationibus ius ci-
uile in iure scilicet pro. l. xii. tab. ut. ff. de
institu. & iur. l. ius ciuile. §. hoc igitur.

Tertio dicitur disputatio prudentum
que fuit facta super. l. xii. ta. ut. ff. de ori.
iur. l. ii. §. hec disputatio. Quarto mo-
do dicitur ius ciuile omne quod non est
pretorium. & sic accipitur. ff. de iustic. &
iure. l. ius autem ci. in principio. & §. ius
autem. Quinto quicquid scriptum ha-
bemus de iure dicitur ius ciui. ut cum di-
citur est enim res sanctissima ciuili sapi-
entia que precio numinario non est esti-
mata. ut. ff. de uari. cogni. l. i. §. proinde

Accipitur etiam aliter ius ciuile. ut no-
ta. institu. de iure natu. §. ius autem. Et
notauit do. Azo. summa sua. super eo. ti.
quod breuitatis causa non dico. Scien-
dum est q̄ ius ci. etiam quosdam modos
induxit ex quibus dominia rerum nobis
queruntur de quibus summa nostra ali-
quos prosequitur in ultima parte huius
titu. ut iam infra per exempla patebit.

Sic itaq; discussio preambulo scilicet
quid sit ius ci. nat. & gen. Discutiendum
est modis a iure ciui. & gen. inductis qui-
bus dominia rerum nobis queruntur.

Et primo de modis introductis a iure
gen. tanq̄ a uetustiori iure. Et sic not.
arg. q̄ uetustiores precedere debent ut i-
sti. de re. diui. §. cōmodius. & ff. de iure
immuni. l. semper. Modi ergo a iure
gen. inducti multi sunt. sed quinq; tantū
aliis uti lioribus in nostra summa tractā-
tur. Primus itaq; modus per quē do-
minia rerum nobis querūtur de iure gē.
est occupatio. & est occupare ante cape-
re seu ante apprehendere. nam si rez que
in bonis nullius est ante apprehendam
q̄ aliquis alius mihi acquiritur domini-
um eius per occupatiouem de iure gen.
Et circa istum modum duo sunt dicen-
da. Primo quando habeat locum oc-
cupatio. Secundo exemplum in termi-
nis ponere. Est igitur sciendum q̄ lo-
cum habeat occupatio in rebus que i bo-
nis nullius sunt. Nam hec est regula. res
que in bonis nullius sunt naturali ratio-
ne idest de iure gen. occupanti concedū-
tur. ut institu. de re. di. §. fere igitur non
autem semper credendū est. q̄ si rē tuam
aliqua lter a te remotam ego occupem q̄

propterea eam mihi acquiram. nam i rebus que in alterius dominio sunt nō uēdicat sibi locum occupatio. Et ad hoc plene uidentur exempla subiiciam ad regulam in animalibus que in celo in terra marique nascuntur ut in littera nostra congruenter facit mentioem. & ante omnia sciendum est q̄ animalium omnium quedam sunt sui natura semper fera & nunq̄ mansueta & de istis primo dicam in quibus principaliter habet locum regula premissa. & quedam sunt natura fera. sed accidentaliter mansueta. ut paves columbi & cerui. que animalia uadūt & redeunt. quedam sunt semper mansueta. ut galine & anseres. Igitur si uadā uenatum & ferum animal capiam ut leonem. uel piscatum & pisces capiam uel uado aucupatus & aues semper feras capiam incontinenti mihi dominium acquiritur de iure gen. per occupationem. nam ista nullius bonis sunt. ergo occupanti concedatur secundum regulam ipsam alias premissam nam piscationem aucupationem & uenationem continet occupatio. & hoc est uerum siue ceperim ista animalia in meo fundo siue in alieno nisi a domino fundi prohibitum fuerit ne fundum suum ingrediatur. nam qui fundum alienum uenandi seu aucupandi gratia ingredi uult potest prohiberi si is preuiderit ne ingrediatur. Et ipse sprete prohibitione intrat & aliquid post prohibitionem capit illud non facit suum. & hec leguntur in insti. de re. di. §. fere ibi nec interest. §. plane. & ad hoc. C. de re. uen. l. si fundum. In casibus tamen ingredi possū fundum alienum inuito domino. Primus ē causa requirēdi seruū meū fugitiuum. ut. C. de seruis su. l. secunda. Secundus est ut pecuniam meam in fundo tuo absconditam recipiam. Tertius casus est si ingredi uolo gratia glandis legendi. ut. ff. de glan. legen. l. prima. glandis autem nomine omnis fructus continetur ut ibi dicitur. Quartus casus ē ut uindemiam quam mihi uendidit dominus colligam. ut. ff. de actio. emptio. l. q̄ pendente. Et intelligo q̄ istis casibus in-

trare possum per fundum alienum inuito domino proponendo actiones competentes contra eum si ipse prohibeat contra legitimo iudice. qui iudex dabit potestatem intrandi ex causis supradictis. quod pro aliis causis uel rebus forsitan concedere non haberet. Et hoc si iurauero primo non calumniandi animo effodere colere exportare. ut dictis legibus not. Non autem credas q̄ si uelim intrare auctoritate propria ex causis supradictis fundum alienum cum dominus ante paratus esset & me prohibere uellet quod possem. quia etiam rem meam propriam uel possessionem meam alicui uiolenter auferre non possum. ut. C. unde ui. l. si quis in taram. Si capiam igitur ferum animal mihi acquirō dominium ut dixi. Sed quādiu durabit tale animal meum. certe quādiu in mea custodia cogeretur. Cum uero euaserit custodiam meam & in naturalem libertatem se receperit meum esse definit & rursus occupantis fit. naturalem libertatem recipere uideretur cum oculo effugerit. & ita sit in respectu meo ut difficilis sit eius persecutio. Sed quid si ferum animal uulneraui & eum in fuga prosequor uulneratum. & alter uenator occurrit & eum capiet cuius debet esse. Respondeo capientis esse debet de iure naturali licet uulnerauerim & nō dum tamen ceperam & sic dominium nō acquisiueram. multa enim intercedere potuissent propter que non cepissem. & hoc adeo uerū est ut si in laqueum quē uenandi causa posueras aperit incidit. & cum in eo coheret exceptum eum abstrahi. fiat meus si in potestatem meam preuenerit. ut. ff. de acquir. re. do. l. in laqueum s̄m Azo. & B. non enim fiet apponētis laqueum nisi demum cum apprehenderit. uel apprehendendi potestatem habuerit poculorum inspectionem & affectionem possidēdi s̄m Iac. Az. & Bul. Sed s̄m Mar. statim fit apponētis laqueum. cum diu luctando se expedire nō potest. Consuetudo tamē generalis in talibus repugnat apertis quoque fera natura est. & licet in arbore tua confederint non pro-

prerea tue sunt. nisi duxeras eas in alue-
um tuum. immo anteq̄ eas inducas quili-
bet potest eas occupare. etiam si fauos
ibi fecerint cuiuslibet licitum est accipere
nisi prouideris & prohibeas nedum fun-
dum tuum intret quod facere potes ut
supra dixi. Si autem de alueo tuo euola-
uerit examen tuum eo usq̄ tuum esse in-
telligitur donec in conspectu tuo est. &
illud persequeris & persecutio eius non
est tibi difficilis alioquin occupantis sit.
Aues etiam licet nidum fecerunt in ar-
bore tua non propterea tue sunt immo
quilibet potest eas scapere & occupanti
conceduntur nisi prouideris & anteq̄ in-
tret prohibeas uolentem accipere. ne fun-
dum tuum intret quod iure facere potes
ut insti. de rerum diuisio. §. apium quo-
q̄. Sed cum in omnibus superioribus di-
ctum sit. quia si prouideris ingredientes
fundum tuum cum potes prohibere ne
ingrediantur. Quero quid erit si non
preuidisti ne intret fundum tuum & ipse
intrauit & aues de arbore tua accepit &
tu postmodum uenias & uelis q̄ det ti-
bi hoc quod accepit an teneatur. Respo-
dent Acur. q̄ cum ipse factus sit domi-
nus per occupationem non potest uide-
re quare desinat esse dominus. arg. eius
quod legitur insti. de rerum diuisio. §.
plane. ibi no. sed uidetur secundum regu-
lam premissam q̄ res sacra occupanti cō-
ceditur quia in bonis nullius est. ut insti-
tu. de rerum diuisio. §. nullius ergo occu-
panti concedi uidetur. quod non est ue-
rum quia res sacra dicitur res eē in bonis
nullius hominū cēsura. circa quas non
habet locū rēgula p̄missa. Sed ille res in q̄
bus regula locum habet in bonis nullius
sunt ipsa natura unde occupanti conce-
duntur. ut supra dictum est. Dicitur
& aliis multis modis res esse in bonis nul-
lius. qui no. insti. de rerum diuisio. §. singu-
lorum. quos breuitatis causa non dico.
Secundo dicendum est de animalibus
qua sui natura sunt fera sed accidentaliter
mansueta. ut pauones cerui & colum-
bi que animalia licet uadant & redeant
tamen fera sui natura sunt. Circa quod

etiam sciendum est q̄ si aliquis uadat ue-
natum & ceruum meum capiat qui ibat
& redibat. uel uadat aucupatum & capi-
at columbas meas que uolant & redeunt
non acquirit sibi dominium. quia regula
§. posita in aliis animalibus semper feris
non habet locum in istis. Nam in meo
dominio sunt ita q̄ aucupanti non con-
ceduntur & semper remanent mea do-
nec animum reuertendi habent. si reuer-
tendi animum habere desinant mea esse
desinunt & tunc bene fierent occupanti-
um. Et si queras quomodo sciatur quan-
do habeant animum reuertendi uel nō.
Respondeo tunc non uidentur habere
animum reuertendi cum consuetudines
reuertēdi deferunt. Et sic nota ex hoc q̄
per exteriora iudicantur interiora animi
secreta. ut hec leguntur & notantur
institu. de rerum diuisio. §. pauonum quo-
q̄. & §. ceruos. & facit. ff. de edil. edic. l.
si cum. §. ii. Tertio notandum est q̄ q̄-
dam sunt animalia que sui natura sunt
mansueta. ut galline anseres. Et de istis
scias q̄ ubicunq̄ sint galline tue & anse-
res tui semper in dominio tuo sunt. Vn-
de licet aliquo casu turbati turbate ue cō-
spectum tuum effugerint quocunq̄ ta-
men loco sint tui tue ue esse intelligunt
& capienti nunq̄ conceduntur immo si
quis tenuerit eos uel animo lucrandi. ut
pennas uel ouas habeat furtum commic-
tit. ut insti. de re. di. §. gallinarum.

Item inuentione rē.

Secundus modus p̄ quē dominia
rerum nobis querunt iure gen-
tium est inuentionio. nam si thesau-
rum in fundo meo inuenero mihi dñius
quero p̄ illā inuentionē de iure gentiū.
Et circa istum. §. duo tangenda sunt.
scilicet primo quid sit thesaurus. Secun-
do cui acquiratur thesaurus siue in fūdo
inuētōris siue in alieno inueniatur. De
primo sciendū est q̄ thesaurus pprie est
ueius eris depositio cuius non extat me-
moriam tunc enim uere est thesaurus cum
inuenitur pecunia in aliquo loco. & non

habetur memoria q̄ fuerit ibi posita per aliquem. ut. ff. de acquir. re. do. l. nunq̄ §. thesaurus. Si autem ego timore aliquo turbatus abscondi pecuniam in fundo & tu fodias & inuenias eam non est thesaurus quia extat memoria depositio nis. nec acquireretur tibi dominium. sed i meo dominio remanebit & possum repetere quando nondum est reperta ut tuū fundum te inuito mihi ingredi liceat ad illam pecuniam re habendam. ut in pre cedenti. §. notatum fuit. & ff. ad exhib. l. thesaurus. Vel potest sic diffiniri. The saurus est pecunia ab inotis dominis abscondita. uetustiori tempore. C. de thes. l. i. in prin. lib. x. De secundo. l. cui ac quiratur thesaurus distinguendum est quia aut quis inuenit in suo fundo aut i alieno. Si in suo fundo inuenit domini um illius thesauri per inuentionem sibi acquireret inuentor. & hoc siue casu fortu ito inuenerit. ut puta quia agriculture cā laborat. siue data opera. ut quia cum au diuisset q̄ erat ibi pecunia. studiose fo dit & eam ibidem inuenit non tamen o peram per artem magicam dare potest. Nam si arte magica id est per incantatio nem thesauros inueniret in fundo suo n̄ sibi sed fisco queretur dominium. ut. C. de thesaur. l. i. li. x. Et idem est ut thesau rus sit inuētoris si loco sacro uel religio so inueniatur non data opera s̄m iura in stitutionum. & hoc s̄m naturalem ratio nem. sed per. l. ff. de iur. fis. l. iiii. §. in lo cis contra uidetur. l. q̄ medietas sit inuē toris tantum. & alia dimidia fisci. & hoc s̄m ciuilem rationem que preualet sicut in usu fieri contingit s̄m loh. Si autem i alieno fundo quis inueniat thesaurum. aut fortuito calu inuenit non data opera aliqua. & tunc medietas iuentoris & alia medietas domini illius fundi. Aut data o pera. & tunc totum domino illius fundi reddere tenetur. ut hec probantur insti tu. de re. diui. §. thesauros. & dominum accipe siue directe siue utiliter sit. ut feu datarius & emphitheota licet Pla. aliter dixerit in his que utiliter domini sunt. Sed si qd mercenarius dū mercede in

alieno laborat inuenit thesaurum uel cre ditor in pignore inueniat. Respondeo si alieno inuenit & ita dimidium sibi que ritur. ut. ff. de acquir. re. do. l. si quis. §. q̄ si creditor. Idemq̄ erit si aliquis in pu blico uel in fiscali loco inuenerit. est eni dimidium inuentoris & dimidium fisci uel ciuitatis. Si fortuito casu & non data opera inueniatur. ut dictum fuit supra. quando quis in loco priuato thesaurum inuenit.

Item aluuiione zc.

Ste est tertius modus per quem dominia rerum nobis querun tur in quo sic procedo habebaz fundum ab una parte fluminis & tu ex a lia. flumen paulatim acceperit de tuo fū do & adiecit meo. ita q̄ ante frontem fū di mei in quantitate magna paulatim au cta est. Modo queritur cuius sit augumē tum illud. Et responderetur q̄ meum erit & acquisitum est mihi per aluuiōnem. i. latentem & plane. nam aluuiō nihil ali ud est quam latens incrementum. & id per aluuiōem uidetur addici qd̄ ita pau latim addicitur ut intelligere non possis quantum quoquo momento temporis addiciatur. licet tota die fingeris ibi intē tum tuum causa uidendi illud. ut est ēc uidere in cucurbita que cito crescit. Et tamen si stares tota die & nocte non pos ses incrementum eius uidere. ut hec pro bantur insti. de re. diu. §. preterea. Sḡ quid sit flumen uno impetu abstulit de tuo & meo applicauerit. id est super po fuerit forsan crustam terre uineate uel arborate de tuo trahendo & meo super ponendo. certe illud detractum mihi nō queritur sed tuum remanet. nisi tanto tē pore staret super mea terra. ut arbores de tua terra detracte & mee adiecte. ra dices in mea fecerunt uel etiam ipsa ter ra a portata unitatem cum mea terra fe ceret. nam isto casu meo fūdo cedūt nec tibi priori domino daretur rei uēdicatio pro illis arboribus uel cuiusda terre uēdi

canda. Sed actio in factum ad extimatio-
nem damni tenetur. ut hec probantur in
institu. de re. diui. §. preterea in fin. & ff.
de damn. infect. l. hoc amplius. §. alphe-
nus.

Item captione.

Ste est quartus casus uel modus
a iure gentium introductus ac-
quirendi nobis dominia rerum
In quo scias q̄ si de bonis hostiuz aliqd
capiam illud mihi acquiram de iure gen-
tium. Et sunt hostes quibus populus ro-
manus bellum in dicit. uel quia ipsi po-
pulo indicunt. Alii omnes latrunculi ap-
pellantur. ut ff. de cap. & post. li. re. l. ho-
stes. Et nedum si rem aliquam hostiū ca-
piamus dominium eius nobis acquirim⁹
sed etiam si homines liberos capiamus q̄
homines hostes sint populi romani no-
bis acquiruntur in nostram seruitutem
deducuntur qui tamen si nostram euase-
runt potestatem & ad suos reuerſi fuerūt
pristinum statum recipiunt. ut institu. de
rerum diui. §. item si ea.

Item traditione quia si ille. zc.

Ictum est. §. de quattuor modis
quibus dominia rerum nobis q̄-
runtur de iure gentium. Seq-
tur uidere de quinto utiliore omnibus
aliis idest pro tabellionibus. ut de tradi-
tione. Et circa. §. istum scias q̄ si rem
mihi tradas siue ponendo eam in manus
si res est mobilis siue inducēdo me i pos-
sessionem corporaliter si res est immobi-
lis quod ex traditione illa mihi acquiri-
dominium si tu qui tradis eras dominus
quia nihil est tam conueniens naturali
equitati q̄ uoluntate domini rem suam i
alium transferre uolentis ratum haberi.
ut institu. de rerum diuisio. §. per traditō-
nem. Et nedum si tradatur a domino ac-
quiritur dominium accipienti per tradi-
tionem illam etiam si alius de eiusdem do-
mini uoluntate tradat dominium acqui-
reretur accipienti. Vnde si aliquis specia-

lem procuratorem fecerit ad aliquam re-
alienandam. uel si fecit generalem procu-
ratorem in omnibus suis negociis cuz li-
bera administrations. & ille specialis pro-
curator tradat illam ad quam specialiter
erat constitutus. uel generalis cum libe-
ra tradat unam de rebus istius domini q̄
eum constituit transit dominium in acci-
pientem per traditōnem illam qua domi-
nus uidetur tradidisse. quia qui per aliuz
facit per seipsum facere uidetur. ut ff. de
admi. tuto. l. ita autem. §. gessisse. & pro-
bantur hec insti. de rerum di. §. per tradi-
tionem ibi autem nihil interesse. Secus
si esset aliquis procurator generalis alicu-
ius sine libera administratione & aliquā
rem domini traderet quia ex eius tradi-
tione nō transfertur dominium. Nam ge-
neralis sine libera alienare aliquid de re-
bus domini non potest. nisi fructus uel
alias res que facili corrumpi possunt. ut
probat. ff. de procu. l. procurator cum
libera. & l. procurator tutorum. Et ad
hoc ut ex traditione alicuius facta de re
aliqua transferatur dominium in acci-
pientem multa concurrere debēt. Pri-
mo q̄ tradens sit dominus illius rei quā
ipse uel aliter de sua uoluntate tradit. ut
supra dixi in princi. alias dominium nō
transfertur in accipientem. Quia ne-
mo potest plus iuris in alium transferre
q̄ ipse habeat. ut ff. de acquiren. re. do. l.
traditio. transfertur ergo dominium ex
traditione si tradens est dominus. alias
non transfertur regulariter. Quando
q̄ fallit ut in creditore qui si trāfacto ter-
mino debiti pignus distrahat cum solen-
nitatibus iuris & emptori tradat trāfert
dominium licet uere dominus non fue-
rit iste creditor. ut probatur institu. qui.
ali. licet uel non. §. i. Secundo q̄ tradi-
tio fiat cum causa & tali que sit idonea
ad dominium transferendum. ut uendi-
tionis donationis uel dotis. uel alia simi-
li causa que sit apta ad dominiū trāfferē-
dum. Ex nuda enim traditione. i. sine cā
facta transfertur dñium. ut ff. de acqui-
re. di. l. nunq̄. Tertio expedit q̄ res sit
talis que traditionem & alienationē de iu-

re recipiat. Si enim maritus fundum sibi in dorem datum tradetur & ex causa uenditionis uel simili modo non transfertur dominium in accipientem. licet maritus sit dominus. ut probatur insti. qui. alie. licet uel non in prin. Item quid si res sacra uel religiosa alicui tradatur & cum causa idonea ad dominium transferendū. & certe non transfertur in accipientem. nam tales res alienari prohibentur a iure. ut notauit supra in precedenti rubrica in fine. debent ergo tales esse res que tradi & alienari de iure non prohibentur & que sint ille que tradi cum effectu & in alium de iure alienari non possunt supra dictum fuit supra in rubrica de rebus. Quarto expedit ut ex traditione dominium transferatur & ille qui tradit habeat potestatem alienandi & idonea persona sit ad tradendum. nam sunt quedam persone que licet dominium suarum rerum habeant tamen alienare non possunt. unde si tradant dominium non transferunt. ut furiosus mentecaptus & prodigus. Isti enim si tradunt non transferunt ut notauit supra plene in rubrica de contractibus inutilibus ratione personarū. Item minor. xxv. an. licet dominus rerū suarum existat. tamen alienare nec effi- caciter tradere potest nisi cum magna solennitate iuris. Et circa minorem breuiter scias & si est pupillus tradere non potest rem que seruando seruari possit. ita & dominium transferatur nisi tutor & decretum iudicis & legitima causa interueniat. Aliud esset si se obligaret non alienando. quia cum solo tutore se obligare potest. Si autem est adultus & habeat curatorem. Idem & in pupillo. s. ut cu. & auctoritas & decretum iudicis & legitima causa interueniant quando rem que seruando seruari potest alienat. Si autem cu. non habeat. tunc ipse cum decreto iudicis & legitima causa rem suam tradat ex qua traditione dominium transfert. Verum est tamen & si adultus iuret in contractu corporaliter non uenire contra. ualebit contractus quem facit. & si non fuerit decretum interpositum. ut hec probantur.

C. de adm. tu. l. lex que. & C. de integ. resti. l. si curatorem. & plene notauit supra in rubrica de inutilibus contractibus ratione personarū circa prin. & in autent. sacramenta puberum ibi posita. Extra litteram scias & hoc est speciale in re uedita & licet fuerit emptori tradita & a domino. & omnia interuenierint que supra proxime dicta fuerunt non tamen dominium in accipientem transferatur nisi premium fuerit solutum. uel eo nomine satisfactum. uel nisi fides sit adhibita emptori de precio. ut insti. de re. diui. §. uendite. Item nota & contractu uel pacto solo sine traditione non queritur nobis regulariter dominium. Nam licet mihi uenderis domum pro. C. & non tradideris non possum uendicare a te tanquam mea. sed possem petere ut mihi debitam ex contractu uenditionis. quia non solo contractu sed traditione interueniente dominium queritur. ut. C. de pact. l. traditionibus. In casibus tamen speciale est ut dominium sine traditione queratur. ut in ecclesia e- mente & licet res non fuerit tradita tamen solo consensu dominium transfertur. ut. C. de sacrosan. eccle. l. ut inter diuinum.

Item & in legatis & fideicommissis dominium transfertur in legatariū sine traditione ut. ff. de leg. ii. l. cum pater. §. furdo. Item & in herede. ut. ff. de rei uendi. l. si ager infideli. Omnia enim iura ad eum transeunt hereditate adita possessione excepta que non transit nisi per heredem fuerit apprehensa. ut. ff. de acqui. poss. l. cum heredes. licet sit ar. contra ad id quod de possessione dicitur. ff. ex quibus cau. ma. l. cum miles. Sunt & alii plures quos breuitatis causa non dico. Et hec dicta sufficiant de istis quinque modis quibus dominia rerum queruntur a iure gentium inductis. Sunt & alii introducti a iure gentium que ponuntur in insti. de re. diui. per totum titulum illum. & ff. de acquir. re. do. per totum quos prosequi non audeo causa breuitatis.

Petrus de unzola.

Iure uero ciuili.

K1

Ictum est supra de modis quib⁹
dominia rerum nobis querun /
tur a iure gen. inductis. Sequi /
tur uidere de modis a iure civili. s. xii. ta /
bularum uel romanorum per excellen /
tiam ex quo nomen non additur. Fue /
runt introducti multi modi quibus res
nobis queritur. sed hic tantum quiq; po /
nuntur. Inter quos est usucapio pri /
mus a qua usucapioe aliqua discutienda
sunt. & anteq̄ ueniam ad ea que principa /
liter dicenda sunt scias q̄ usucapere est
rem aliquam per usum capere uel sibi ac /
quirere. fuit enim inuentum bono publi /
co idest utilitate publica. contra equita /
tem naturalem sicut & seruitutes. & est
ratio in usucapione ne quarundam reru
dominia diu & fere semp̄ incerta essent. cu
& sufficiat dominis ad acquirendas res
suas tempus statutum in usucapione. ut.
ff. de usuca. l. i. & insti. de usuca. in prin.
uel est introducta usucapio ut aliqui sit
finis litium ut. ff. pro suo. l. ulti. Et de
ista usucapione uideamus. Quid sit usu /
capio. Secundo quis usucapere possit
Et quis non. Et in quibus rebus proce /
dat usucapio. Et in quibus non. Tertio
quot & que sunt necessaria in usucapio /
ne & quis sit eius effectus. Est autem
usucapio acquisitio dominii per continu /
ationem possessionis temporis. l. diffini /
ti. ut. ff. de usuca. l. iiii. & ponitur in diffi /
nitione ista large uocabulum istud usu /
capio tam pro usucapione rerum mobi /
lium q̄ pro prescriptione rerum immo /
bilibium. Nempe olim rerum immobilium
prescriptio dicebatur usucapio sicut &
mobiliu acquisitio. sed licet in prealle /
ga. l. ff. ponatur uocabulum illud usuca /
pio. in diffinitione tamen pro illa que in /
ducitur circa res mobiles q̄ pro prescri /
ptione que inducitur circa res immobi /
les. tamen in isto tractatu sic procedam.
ut primo per se ponam de usucapioe cir /
ca res immobiles. & diffinitionem premis /
sam stricte exponam pro usucapione re /
rum mobiliu. Postea per se de prescri /
ptione rerum immobilium. Nam pro /
prie hodie usucapio est rerum mobiliu

& prescriptio immobilium. ut insti. de
usucap. in princi. & C. in quib. cau. cess.
lon. temp. prescrip. l. ii. Dicit enim usu /
capio est acquisitio dominii ad notandū
q̄ per usucapionem queritur dominium
Vnde si tenui rem alicuius per tempus a
lege diffinitum quod infra iam statim di /
cam. acquirō mihi uerum dominium. ita
q̄ cōtra primum dominium possum me /
tueri si ipse uellet rem petere quam usu /
cepi & ab eo & a quocunq; alio istam rē
ut meam uendicare si a possessione cade /
rem post usucapionem meam comple /
tam. ut. C. de pact. l. traditionibus. & in /
stitu. de usucapio. in principio. Item
quod dicit in diffinitione per continua /
tionem possessionis ad notandum q̄ qui
uult usucapere aliquam rem continue dē
bet possidere eam per totum tempus in
usucapione statutum a principio usq; ad
finem. Nam si possidere desierit ante usu /
capionem completam non pcederet usu /
capio sua. Item scias hic q̄ sit continu /
atio possessionis inter usucapioem & au /
ctorem suum. ut si usucapiebas rem ali /
quam bona fide nondum tamen comple /
ueras & mihi uendidisti & etiam aliquo
tempore ego tenui & possedi. non tamen
tantum q̄ adhuc sufficeret ad usucapio /
nem completam bene complebitur tua
possessio cum mea & proderit mihi ad
usucapionem complendam bene conti /
nuabitur tua possessio cum mea & pro /
derit mihi ad usucapionem complendā.
quod infra statim melius explicabo. Se /
quitur postea in diffinitione temporis le /
ge diffiniti. ad quod nota q̄ qui usucapit
rem debet eam continue possidere per tē /
pus diffinitum a lege. Et est diffinitum a
lege triennium in usucapione rerum mo /
bilibium. ut. ff. de usucap. in princip. & est
tempus continuum. ut. ff. de usucapio. in
princi. l. nunquam. Et nota q̄ in usu /
capione non queritur tempus de momē /
to ad momentum. sed tetigisse sufficit ul /
timam diem triennii. Usucapere po /
test paterfami. & filiufami. & maxime mi /
les in castris quesitum usucapi pupillus
si tutoris auctoritate cepit possidere usu /

capit sine tutore autem si habet animum possidendi usucapere potest. Furiosus autem non potest incipere possidere per se. & ita non incipit usucapere. quod autem ante furorem cepit possidere potest usucapere. ut ff. de usuca. l. sequitur. §. i. ii. & iii.

Item hereditas complet usucapionem a defuncto ceptam. non potest usucapio inchoari iacente hereditate. sed demum adita ea. ut ff. de usucapi. l. nunq. §. na. cum. & l. iusto. §. nondum. & l. ulti. §. ulti. Usucapi pnt regulariter res mobiles uel se mouentes si continuo possideantur per triennium. ut supra dixi & habet locum quando quis rem alienam bona fide ab aliquo accipit. nam si a domino acciperet non haberet locum usucapio cum incontineti transferatur dominium in accipientem per illam traditionem a domino factam. ut insti. de re. di. §. per traditionem. Et hoc est uerum nisi res sit uitiosa. nam res uitiose usucapi n possunt. ut e si sit res furtiua uel ui ablata quia iste tales res propter uitium furti & uolentie non usucapiuntur. ut insti. de usucapi. §. furtiue quoq. nisi purgei uitium. ut quia res furtiua uel ui ablata in domini potestatem reuertatur. naz si ammodo ab aliquo non comittente furtum uedatur usucapier emptor. ut insti. de usuca. §. aliquando. Sed an. xxx. uel. xl. annis prescribentur res furtiue uel ui ablate. Respondeo sic ut. C. de prescrip. xxx. anno. l. sicut & de an. excep. l. i. Item impeditur usucapio propter naturam rei que non potest esse in alicuius dominio ut in libero homine. Item propter fauorem religionis ut in rebus sacris & religiosis. ut insti. de usuca. §. i. & de istis rebus plenius dicam in sequenti rubrica.

Tertio breuiter sciendum est qd quinq; debent interuenire ad usuca. inducendam. Primo ut res non sit uitiosa. ut supra dictum fuit. Secundum est qd ille qui usucapit habeat bonam fidem. ut insti. de usucapio. §. nouissime. hoc est ut credat tradentem habere dominium. uel habere ius distrahendi. ut ff. de uerborum significati. l. bone fidei. Et hec

bona fides semper presumitur nisi probetur contrarium. cum lex dicat presumi ignorantiam nisi probetur scientia. ut ff. de probat. l. uerius. Quandoq; tamen presumitur mala fides propter denunciationis uigorem. ut quia denunciatum est alicui ne emeret. C. de rei uendi. l. si fundus. Et exigitur bona fides in principio traditionis non tempore contractus. & hoc quando usucapiens habet eam ex alio titulo qd uenditionis. Nam tunc si in contractu emptionis exigitur bona fides tempore contractus & tempore traditionis. & sic duobus temporibus. ut ff. pro emptione. l. ii. Et semel habita bona fides in principio non interrumpitur ex posteriori rei aliene scientia. ut. C. de usucap. transform. l. unica. §. hoc tantummodo. Et hoc est uerum qd non interrumpitur ex superueniente scientia. s. ipsius usucapiensis uel eius uniuersalis successoris. Secus si mala fides superuenierit in singularem successorem eius. ut quia ab ipso qui bona fide usucapit emit aliquis rem illam uel alio titulo singulari accipit qd incepit scire rem esse alienam. Nam iste non usucapit. licet ille qui dedit sibi bonam fidem habuit. ut ff. pro emp. l. ii. §. si eam rem. & C. de usucap. transform. l. unica in si. & ibi not. insti. de usucap. §. diutina. Sed opponitur ad id quod dictum est scilicet qd superueniens mala fides in ipso usucapiente uel uniuersali successore eius non uiciat immo usucapio procedit isto modo. nonne si res erat mobilis furtum committit ex quo scit alienam. & sic uiciofa efficitur res. ergo non procedit usucapio. Ad hoc respondent Azo. & Acur. non fieri furtum quia non facit dolo cum titulum habeat. Primum enim tempus inspicitur in quo bonam fidem habuit. ut ff. de ser. cor. l. i. §. i. Item potest esse qd non comittat furtum licet possideat uel concedi posset qd furtum fieret & res furtiua. Sed tamen non interpellat incepra usucapio sed incipienda sic. ar. ff. de fundot. l. si fundum. iure canonico continua debet esse bona fides ut glosatores dicunt Et allegant extra de prescrip. c. quoniam.

Item ex parte dantis bona fides exigitur & sic debet esse bona fides a parte illius qui recipit rem. hoc est quod credat illi qui sibi rem tradit dominum esse uel habere ius distrahendi & etiam a parte dantis. ut qui dat credat rem suam esse. & posset esse isto modo. quia aliquis habeat res sibi commodatam uel apud se depositam decessit & me heredem reliquit. Ego in hereditate inueni rem istam. unde credens eam esse hereditatis & persequens meam uendo bona fide & emptor bona fide accipit credens meam esse certe propter bonam fidem ex parte utriusque interuenientem usucapietur res ista. quod bona fides ex parte utriusque interuenire debeat. & probatur institut. de usucapio. §. si tamen. & ibi de hoc nota. Tertium est necessarium ad usucapionem inducendam quod usucapiens habeat iustum titulum. ut quia emit uel sibi donata fuit uel in dotem data uel ex alia iusta causa rem possedit habui ad dominium transferendum si traditio fuisset facta a domino. Nam ex quacumque causa dominium transferatur si traditio fiat a domino. ex eadem causa praestatur usucapio. si traditio fiat a non domino. ut. ff. de public. l. i. & institut. de acti. §. alie. Usucapio enim sine iusto titulo non procedit. ut col. in institutio. de usucap. §. nouissime. Quartum est necessarium in usucapione quod res tradatur. nam usucapio non procedit sine possessione. ut. ff. de usucap. l. sine possessione. Et possessionem quis non habet sine traditione ut. C. de pactis. l. traditionibus. & C. de rei uendi. l. seruum. & institutio. de rerum diuisio. §. per traditionem. ergo traditio est necessaria. Item exigit quintum in usucapione inducenda scilicet ut possessio sit continua a principio usque ad finem. Si enim interrumpatur naturaliter ut quae desit possidere. uel ciuilitate interrumpatur ut quia sit lis contestata contra eum cum effectu non procedit usucapio sua. Nam licet procedat inefficax est. ut infra subiciam. Hinc est quod si postea iste interruptus possessionem nanciscatur requiritur spacium. xxx. ann. uel si is fuerit co-

testa. requiritur spacium .xl. anno. si tamen eo tempore quo recuperat possessionem amissam sit bone fidei. forte usucapit statuto tempore scilicet triennii. alioquin. xxx. ann. ut. ff. de usuca. l. si is. & l. naturaliter. & C. de prescrip. xxx. ann. l. ult. Fit autem continuatio possessionis inter heredem & testatorem. Item inter emptorem & uenditorem & inter testatorem & legatarium. & inter hereditatem & heredem. & inter consimiles personas. ut institut. de usucap. §. inter uenditorem. & §. diutina. Et sic habes. v. necessaria in usucapione. unde dici solet. Non usucapiens nisi sint tibi talia quinque. Recta fides. iustus titulus. res non uitiosa. Quod res tradatur. possessio continuetur. Que omnia per ordinem tibi. §. exposui. Item ex praedictis collige differentiam unam inter usucapionem triennii. & prescriptionem. x. uel. xx. an. de qua iam statim dicam. que talis est. quia si aliquis bona fide rem mobilem usucapiebat. Et ego inquietem eum mouendo sibi litem super re illa. ita quod secum sum litem contestatus quod usucapio propterea non rumpitur immo & post litem contestatam procedit & complere potest lite pendente si triennium compleatur ante finitum litigium. Verum est tamen quod talis usucapio inefficax erit quia si petitor probabit rem suam oportebit illum usucapientem restituere rem illam licet usucapio lite pendente processerit. Vnde quod dicitur usucapio non interrumpitur per litem contestatam. Verum est quo ad cursum sed inefficax erit ut dixi. & actio petitoris perpetuabitur xl. an. per contestatam factam contra usucapientem sed prescriptio. x. uel. xx. ann. interrumpitur totaliter. ita quod postea non procedit. unde si rem nouem ann. possidisti & ego contestatus sum litem tecum petendo rem illam & antequam lis finiatur tu compleas decennium totum non procedet prescriptio. quia per litem meam tecum contestatam interrupta fuit immo ius meum perpetuabitur. xxx. an. ut hec leguntur & no. ff. de rei uendi. l. more. Effectus usucapionis est quia per eam acquiritur

dominium. ut. C. de pac. l. traditionibus. Et facile per istum modum probatur dominium. quia cito possum probare possedisse triennio rem mihi traditam ab aliquo cum titulo continue & bona fide quae semper presumitur ut supra dixi quod est ualde utile. nam alias difficulter probatur directum dominium. quia si uolo me dicere dominum alicuius rei ex traditione mihi facta ab aliquo dicendo quod ipsa est mihi & mihi tradita fuit & precium uenditori solum non sufficit. quia habeo probare quod ille qui tradidit erat dominus quod est difficile. quod potest esse quod ille qui tradidit non erat dominus. & sic emptor ex ista traditione non est factus dominus. ut. ff. de acqui. re. do. l. traditio. oportet ergo probari quod uenditor fuerit dominus quod est difficile quando uolo me probare dominum ex traditione mihi facta ex causa emptionis. ut. ff. de pigno. l. que nondum. §. dicitur. sed per modum usucapionis facilius probatur ut dixi.

Item acquiruntur nobis dominia rerum per longam prescriptionem.

Istum est supra de usucapione triennii a iure ciuili inducta.

Sequitur modo uidere de prescriptione. x. uel. xx. ann. quam etiam ius ciuile introduxit. Et est primo sciendum quod prescriptio proprie circa res immobiles locum habet usucapio circa mobiles. Item in prescriptione rerum immobilium diffinitum est tempus. x. annorum inter presentes. & xx. inter absentes. Sed in usucapione rerum mobilium triennium. ut in precedenti. §. diui. Vnde si rem tuam possideo. x. ann. bona fide cum his que de iure interuenire debent. ut. j. dicam ipsam mihi quero per prescriptionem. Et est inducta ista prescriptio fauore & odio. Fauore. scilicet possidentium. odio eorum qui non requirunt res suas. ut de hoc not. C. de edic. diui. adri. toll. l. fina. de ista itaque prescriptioe uideamus quid sit prescriptio. Secundo quod

prescribere possit. & que res prescribi possunt. Tercio quot sint necessaria in prescriptione. & quis sit eius effectus. que omnia exponi possunt sicut in usucapione in precedenti. §. dixi. Prescriptio est semper quosdam exceptio ex tempore causam trahens. Nam si rem alicuius possedi. x. annis inter presentes acquisiui mihi exceptionem ex tempore longo contra omnes petentes. Vel potest diffiniri sicut usucapio. ut dicatur. prescriptio est acquisitio dominii per continuationem possessionis temporis. l. diffiniti. que diffinitio ad prescriptioem sic adaptatur. Dicit. n. prescriptio est acquisitio & bene. nam licet ex prescriptione non acquiratur directum dominium semper. B. & Azo. sicut per usucapionem acquiratur tamen utile uel effectus dominii. ut not. in instit. de usucap. in principi. Et propterea dici potest prescriptio est acquisitio dominii. Item quod dicitur per continuationem possessionis exponere ut in prece. §. diui. Item quod dicitur temporis. l. diffiniti exponere. x. ann. inter presentes. & xx. inter absentes. Nam ut acquiram rem immobilem alicuius tanto tempore continue possidere debeo ut in instit. de usuc. in principi. Et presentes dicuntur qui sunt in eadem prouincia. absentes dicuntur qui sunt in diuersis prouinciis unde si actor & reus sunt in eadem prouincia sufficiunt. x. ann. ad rem prescribendam. Si autem in diuersis prouinciis sint tunc. xx. ann. possedi debet. Et quod dixi sufficere ad prescriptioem rei immobilis tempus. x. ann. si actor & reus in eadem prouincia sint. hodie uidetur non habere locum sed in eadem ciuitate esse debent. cum singule ciuitates habeant sua regimina ut olim singule prouincie. de presentia autem uel absentia rei que prescribitur non est curandam. quia siue sit res in eadem prouincia siue in diuersis semper prescribere poterit. ut no. C. de prescrip. lon. tem. l. si. Item quid si rem tuam incepti prescribere decennio te presente. v. ann. aliis autem. v. ann. fueris absens. certe non est completa prescriptio. Sicut enim duplicatur decennium & exi-

gitur uigenium quādo actor nullo tempore prescriptionis fuerit presens. Ita si ponam eum aliquo tempore ex decem / ptionis q̄ deerat cum cepit abesse debet duplicari. ut in autem. spon. lar. C. de pre / script. & hoc intelligas de absentia domi / cili. nam de absentia persone domici / um tamen in eadem prouincia habentis longum esset tractare. quia quandoq̄ q̄s est absens necessaria causa tantum. quan / doq̄ probabili & necessaria. quandoq̄ / probabili tantum. Et an contra ta / les absentes currat prescriptio. & an resti / tuatur si currat. no. C. de resti. mi. per to / tum. & maxime in. l. quo tempore. Se / cundo uidendum est qui prescribere pos / sit. dic ut dixi supra in usucapione. in. §. / usucapere potest. Prescribuntur autē res / corporales. & etiam quedam in corpora / les. ut seruitutes que habent perpetuam / causam. ut aqueductus. ut. C. de serui. l. / ii. quod non declaro breuitatis causa. Sed / si hoc scire uolueris uidebis infra de ob / liga. §. uerbis autem contrahitur obliga / tio habet etiam locum prescriptio. x. uel / xx. ann. in seruitutibus omnibus quantū / ad hoc ut longo tempore non utendo. l. / x. inter presentes. & xx. iter absentes amit / titur. ut. C. de pac. alias prescrip. lō. tem. / l. si. Item locum habet in actionib⁹ rea / libus. Impersonalibus autem que naturā / personalium tenent locum non habet. & / cum ille extendantur usq̄ ad. xx. ann. ut / C. de constitu. pecu. l. ii. Item prescri / buntur res immobiles que uitio carent & / quarum non sit inhibita prescriptio. Res / enim ui possessa prescribi. x. uel. xx. ann. / non potest. ut institut. de usucapi. §. furti / ue. sed. xxx. uel. xl. ann. prescribi possent / tales res. C. de prescript. x. ann. l. omnes. / & l. sicuti. & C. de anna. exceptio. l. pri / ma. §. ad hoc. Item res sacre & religio / se nullo tempore prescribi possunt fauo / re religionis. ut institut. de usucapio. §. / primo. Sed quid de re ecclesie prophana / distinguo. quia aut est mobilis & tunc / triennio usucapitur sicut res priuatorum / aut est immobilis & tunc non prescribi /

tur nisi in. ul. ann. ut. C. de sacro sanc. ec / cle. autem. quas. Item res publica pre / scribi non potest. Et circa hoc scias q̄ / res publica que est usui publico populi / romani ut forum stadiuz & campus mar / tius prescribi non potest ullo tempore. / Idem est & de his que sunt i usu publico / alterius ciuitatis. ut platea & uia & limi / lia. ut. ff. de usucapio. l. usucapionem. Si / autem publica res est sed in usu publico / ciuitatis non esset. ut serui & agri ciuita / tis. tunc. x. uel. xx. ann. tempore non pre / scribitur. sed. xl. uel. C. sic. ut. C. de pre / script. xxx. ann. l. omnes. & C. de sacro / sanc. eccle. l. ultima. Item non debet / esse res pupilli ad hoc ut prescribi pos / sit quia res eius prescribi non potest. siue / sit mobilis siue immobilis. ut. ff. de acq. / re. domi. l. in bone fidei. Quid de re / adulti. Respondeo q̄ adulto etiam hodie / non currit prescriptio in rebus suis. Nā / licet olim curreret in omnibus prescri / ptio. sed in integrum restitui poterant / adulti. hodie tamen ipso iure non currit / melius enim est intacta iura eorum ser / uare quā post causam uulneratam reme / dium querere. ut. C. in qui. cau. in integ. / restitui. non est ne. l. si. prescriptio tamen / xxx. uel. xl. anno. in suo statu permanet / scilicet cum erat post pupillarem etatem / si restitueretur adultus si lesus est. ut preal / lega. l. in fine. Quandoq̄ tamen currit in / minoribus prescriptio. ut ecce si lis in / choata est coram aliquo iudice infra tri / ennium terminari debet. alioquin instan / tia cause perit. & istud triennium mino / ri curret si sua causa sit inchoata. ut. C. de / iudiciis properande in fine. Et est specia / le in prescriptione ista per quam iudi / cia sopiuntur. Item exceptio non nu / merate dotis currit prescriptio minori / sed restituitur. ut. C. de tem. i integ. resti. / autem. si minor. Sed quare minores in / contractibus suis ipso iure nō seruantur / illesi sicut in prescriptionibus. Respon / deo quia hoc est certum eos deceptos in / cōtractibus non sic. ut. ff. de iureiu. l. nā / postea. §. si minor. Item impedit quā / doq̄ aliquarum rerum descriptio ppter

delicta personarum. ut in re data presidi
 contra. l. iul. reperundaruz que nec usu/
 capitur. Nec prescribitur priusquam
 in potestate eius a quo extorta sit res uel
 heres eius uenerit. ut. ff. ad. l. iul. repet.
 l. pe. Et ut intelligas sic ponas casum de
 di. presidi. prouicie. uel iudici uel alteri
 officiali alicuius ciuitatis pecuniam uel
 rem aliquam aliam ut in officio suo faci/
 at plus uel minus pro me. certe iste con/
 tra. l. iul. repe. accipit. & ita delinquit. &
 hinc est qd tales res prescribi non possunt
 Vnde & si iste officialis uendat uel locet
 res ex predicta causa sibi datas res lex
 iul. irritas facit uenditiones & locationes
 & inhihet usucapionem & prescriptione
 ut prealle. l. pe. ad. l. iul. repe. Ultimo
 nota qd dicunt glo. qd ille res que aliena/
 ri prohibentur regulariter usucapi uel
 prescribi non possunt per. l. ff. de uerb. si
 gni. l. alienationibus uerbum. Et dari po/
 test exemplum in fundo dotali. qui alie/
 nari prohibetur & usucapi uel prescribi
 postq constitutus est dotalis. ut. C. de fu/
 do dot. l. ius. & ff. eo. l. si fundus. Ter/
 cio sciendum est qd in prescriptione. x.
 uel. xx. ann. sunt ista necessaria. l. primo
 recta fides. & ex parte accipientis. scilicet
 ut ille qui accipit credat dantem domi/
 num. uel ius distrahedu habere. ut insti.
 de usucap. §. nouissime. Et semper pre/
 sumitur bona fides nisi probetur contra/
 rium. ut. §. dixi in usucapione. Item ex
 parte dantis exigitur bona fides. ut quia
 credat rem quam dat ad se spectare. Na
 licet olim mala fides dantis non noceret
 hodie tamen nocet. per autenti. male fi/
 dei. C. de prescripti. longi tempor. ubi
 legitur hodie male fidei possessore alie/
 nante. licet emptor habeat bonam fidem
 cessat longi temporis prescriptio. idest. x
 uel. xx. anno. Si uerus dominus igno/
 ret ius suum & alienatio. em factam. Si
 ergo ille qui dat habeat malam fidem.
 non prescribet accipiens decem uel. xx.
 ano. sed. xxx. sic. cu qm omne ius pacio
 xxx. an. tollit. ut preallegata autentica.
 male fidei. & C. de prescripti. xxx. ann.
 l. sicut. & sic bona fides utriusque ab ini

tio exigitur. Sed qd si uerus dominus
 rem ad se spectare scit & alienationem fa/
 ctam esse certe tunc post decem an. uel
 .xx. computandos a tempore scientie do/
 mini possessor rem prescribit. Sed si ante
 scientiam domini uult computare tem/
 pus suum qd possedit. tunc prescriptio.
 xxx. ann. tantum ei proderit ut supra di/
 xi. Secundo ut prescriptio decem uel
 xx. ann. procedat exigitur titulus iustus
 ut emptionis uel donationis. uel similis.
 nam sine titulo non procederet spatio. x
 uel. xx. ann. ut. ff. de uiucapi. l. cellus
 quandoq sufficit istus error & si non sit
 titulus quod no expono breuitatis cau/
 sa. sed de hoc no. insti. de uiucap. §. er/
 ror. autem. Tertio exigitur ut res tra/
 dat. & de ista traditione dic. ut supra de
 usuc. dixi. Quarto exigitur psci. iduceda
 qd res non sit uitiosa. & ut sit talis qd psci/
 bi non prohibeatur. de quibus dixi su/
 pra in. §. secundo uidendum est. Quin/
 to exigitur qd possessio continueur a
 principio usq ad finem. idest ut conti/
 nue possideatur res spacio decem ann.
 inter presentes uel. xx. inter absentes.
 Nam si possessio interrumpetur pre/
 scribenti uel naturaliter ut quia de pos/
 sessione expelleretur uel ciuilitur inter/
 rumperetur possessio. ut quia sibi lis
 moueretur per conte. litis prescriptio in/
 terrupta esset & ius actoris perpetuare/
 tur. ad. xl. ann. per litis contest. ut no. C.
 de long. temporis prescrip. l. longi tem/
 poris. Et sic no. ex predictis qd duplex e
 interruptio naturalis. ut si prescribam
 rem aliquam & per uim deiectus sum de
 possessione. interrupta est prescriptio
 mea naturaliter. & ista naturalis inter/
 ruptio omnibus prodest si a capite inci/
 piat a. x. uel. xx. ann. Est & ciuilis in/
 terruptio. ut si prescribam rem aliqua
 mota mihi lite circa rem illam contesta/
 do litem mecum. prescriptio mea dice/
 rupta ciuilitur ista talis interruptio ciui/
 lis interrumpenti soli prodest. & ius suu
 ad. xl. ann. perpetuatur. aliis autem talis
 ciuilis interruptio prodesse non potest.
 ut. C. de prescrip. lon. temp. l. lon. & ff.

de usucap. l. naturaliter. Item nota q̄
continuatur possessio inter testatorem &
heredem emptorem & uenditorem & si-
miles. & dic de hoc ut, §. dixi de usucap.
§. fin. Effectus istius prescriptionis sci-
licet. x. an. inter presentes. & xx. inter ab-
sentes est. quia per eam habemus excep-
tionem contra omnes petentes rem pre-
scriptam etiam contra possessorem domi-
num. Item per eam acquirimus nobis
utile dominium rei prescripte ut sic eam
uendicemus a quocunq; possidente utili
rei uendicatione. si a possessione cadam?
& etiam si ad priorem dominū possessio
redierit ei qui prescripsit datur utilis rei
uendicatio contra eum. fm Iohan. B. &
Azo. Directum tamen dominium rei pre-
scripte penes primum & uerum dominū
remanet. & sic ea ratioe possit rem a quo-
cunq; uendicare preterquam ab illo qui
ui prescripsit. Nam qui prescripsit habet
utile dominium. preferitur habenti dire-
ctum. ut contra eum habeat exceptionē
& ab eo uendicare possit si possideat fm
Azo. ut dicitur & no. plene. C. d. prescri-
xx. an. l. si quis emptiois. Personalibus
autem actionibus ut mutui & similibus
regulariter prescribitur. xxx. an. Hec pre-
scriptio. xxx. an. non respicit uicia rerum
uel personarum. hinc est q̄ rem furtiuā.
uel ui possessam fur uel inualor tanto tē-
pore prescribit Siue ergo actio in rem si-
ue in personam. siue pro uniuersitate. si-
ue pro re singulari competat hac prescri-
ptione. xxx. an. regulariter tollitur. ut.
C. de prescrip. xxx. an. l. sicut. Et ad
hoc ut ista prescriptio. xxx. annorum in-
cipiat oportet q̄ is cuius res est potuerit
actionem mouere. Vnde filiosamil.
non currit prescriptio in rebus aduenti-
ciis nisi ex quo liberatus fuerit a patria
potestate. Nam cum effectu non habet
actionem patre uiuente in eius potestate
est. Item nec mulieri currit in dote ni-
si soluto matrimonio uel marito uergen-
te ad inopiam ut in predictis enim casi-
bus agere non possunt predictae persone
Et ideo ista prescriptio non currit eis. ut
C. de anna. excep. l. i. in fine. & C. de iu

re do. in rebus. Item ad hoc ut currat
ista prescriptio expedit q̄ non interrumpatur
prescribens nec per controuersi-
am sibi motam uel alio modo. nam si lis
contra istum prescribentem moueretur
per executoris conuentionem ius acto-
ris perpetuaretur usq; ad .xxx. ann. de
nouo currendos & si procederetur ad cō-
testationem. tunc usq; ad .xl. ann. exten-
datur. ut hoc no. C. de prescript. xxx. an.
l. sicut. & l. cum notissimis. & hoc in ac-
tionibus que olim perpetuo competebāt
ideft sine predefinitione temporis per om-
nia secula ut durent usq; ad .xxx. ann. Si
enim tales sunt que etiam antiquitus limi-
tebantur breuiori spacio. ut redibitoria
& quanto minoris non extenduntur in
tempus. xxx. ann. sed in suo statu rema-
nent. ut. C. de prescript. xxx. an. l. sicut.
circa fin. & instituti. de perpetu. actio. in
princi. Ecclesie tamen non prescribitur
nisi. xl. an. ut in auten. quas actioes. & q̄
dictum est omne ius regulariter tolli spa-
cio. xxx. uel. xl. ann. uerū est de iure agē-
di non autem excipiendi. nam exceptio-
nes reis competentes tali tempore nō tol-
luntur. sicut nec ius eundi ad ecclesiam
uel ad sanctum Iacobum sed regulariter
perpetuo durant. quia in potestate reo-
rum non est quando conueniantur sicut
in potestate actorum quādo agere uelint
ut. ff. de do. ex. l. pure. §. si. Speciale ta-
men est in quibusdam exceptionibus. ut
certo tempore tollantur si ante illud tem-
pus contestate non fuerit. ut in exceptio-
ne non numerate pecunie & non nume-
rate do. & potest esse ratio. quia ibi reus
releuatur a probādo & sic in hoc grauaf-
ar. ut. ff. de iureiur. l. eum qui. & ad hoc
dicit. ut no. infra. de renunc. §. exceptio
non numerate pecunie.

Item iure ciuili acquiritur nobis p̄ ar-
rogationem.

Acto de duobus modis a iure ci-
uili inductis. Sequitur uidere
de tertio. ut de arrogatione. Et
circa istam arrogationem non curo mul-

rum inlister e. quia materia non est mul-
 tum utilis nec sepe imo raro contingens
 Scias ergo q̄ arrogatio est actus legitti-
 mus per quem qui filius non est pro fi-
 lio habetur. Nam uoluerunt iura quan-
 dam solennitatem inducere per quam fa-
 ciam mihi filium illum qui fm naturam
 non est. & hoc fieri uoluerunt per arro-
 gationē interueniente consensu patris ar-
 rogantis & arrogati etiam principis au-
 ctoritate. Vnde si uolo aliquem arroga-
 re in filium ibimus ad impatorem uel ui-
 carium & interrogabor an uelim talem
 arrogare in filium meū. & postmodū in-
 terrogabitur ipse. an uelit arrogari. & u-
 troq; sic respondente. princeps interpo-
 net auctoritatem suam. & per talem mo-
 dum iste erit filius meus & in potestate
 meam transibit. & etiam bona istius ar-
 rogati mihi acquirebantur pleno iure.
 olim regulariter & in me patrem arro-
 gatorem de iure ciuili transiebant. hodie
 mihi patri arrogatori bona aduenticia
 istius arrogati queruntur ad usufructū
 tantum isto filio arrogato uiuente. eo au-
 tem mortuo mihi pleno iure queruntur
 nisi aliquis de eo remaneret qui me pre-
 cederet in successione. ut puta filii uel li-
 beri eius. Profecticia tamen id est ea q̄
 de bonis meis queret semp apud me re-
 manere debent. ut hec probantur in isti.
 de acquir. poss. ar. §. si. & per totum. & ff.
 de adopti. l. ii. Possum & mihi filium per
 adoptionem facere. que adoptio differt
 ab arrogatione supra dicta quia homo
 sui iuris tantum arrogatur. sed adopta-
 filiussa. Item quia adoptatio fieri po-
 test coram quocunq; magistratu. sed ar-
 rogatio coram principe tantum uel eius
 uicario sed etiam filii eius subiciuntur po-
 testati patris arrogatoris qd̄ non est in a-
 doptione regulariter. immo adoptatus i
 potestate patris naturalis remanet regu-
 lariter. & sic per eum patri adoptio non
 queritur. ut hec colliguntur instit. de a-
 dopt. in prin. & ff. eo. l. i. & ii.

Item monachatione. Rubrica.

Vartus modus quo res querun-
 tur iure ciuili est monachatio.
 Et circa hanc materiam scien-
 dum est q̄ si aliquis ingreditur monaste-
 riū se & sua dedicat deo. si sic ex tali mo-
 nachatione omnia sua monasterio pleno
 iure competant. nec proprium aliquid
 ammodo habere potest. ut. C. de sacrosā.
 ec. auten. ingressi. & in auten. de mona-
 chis. §. illud. & q̄ dicit auten. si quis igre-
 ditur monasterium dat se deo & sua. in-
 telligendum est si ingreditur ut seculo re-
 nunciet ibiq; remanet. quod est eo ipso
 quod fit tacite uel expresse. tacite ut si de-
 dicet se. expresse si renunciet. ibiq; rema-
 neat. nec est uis an ingreditur ut mona-
 chus uel conuersus dum tamē seculo re-
 nunciet. non autem si causa orandi tan-
 tum uel amicum uisitandi. ut in autenti.
 de mona. §. illud. Et quod dictum est si
 monasterium ingreditur quis idem si
 quam libet ecclesiam etiam secularem
 dum tamē renunciet seculo secus si non
 renunciaret seculo ingrediens capel-
 lam uel ecclesiam secularem ut preiby-
 ter dyaconus & conuersus qui non re-
 nunciat. quia isti propria habere possūt.
 nec eorum bona ulli ecclesie competunt
 & testari possunt & disponere de bonis
 suis quēadmodum uolunt. ut in autenti.
 de sanctissimis epis. §. prebyteros. Qui
 ergo sic ingreditur ut in prin. dixi. non
 potest propria habere nec testamentū
 post ingressum facere potest. ut dicit au-
 ten. ingressi dicit enim ingressi monaste-
 ria se & sua dedicant. non ergo testentur
 utpote non domini rerum suarū. Sed
 quid si ex pacto uelit sibi aliquid retine-
 re ingrediens & seculo renuncians. Re-
 spondent glo. q̄ non potest nec ratione
 proprietatis nec ratione usufructus. ut
 no. & legitur in auten. de mona. §. illud.
 non tamen uitiatu ingressus licet pactū
 non ualeat. Sed opponitur nonne an-
 te ingressum potest de bonis suis proui-
 dere & dare cui uult. ut ibidem legitur
 quare ergo non ualeat pactum ubi ali-
 quid referuat sibi. sed respondetur qd̄
 uerū est ante ingressum potest de bonis

quis illud facere quod uult in alios nō autem in se aliquid sibi reseruando. ut ibidem no. Sed hic quero quid si quis fecit testamentum anteq̄ ingrediatur mōnasterium in quo nihil monasterio reliquit & postea ingreditur an rumpatur testamentum per ingressum. Respondent gl. sic duabus rationibus. Primo quia capite minuitus est. ut insti. qui. mo. test. ifir. §. non tamen. Secunda quia quasi filius agnoscitur sibi monasterium unde ad instar filii postumi rumpet testamentū ut in auten. de san. epi. §. ad hoc in p̄u. Et qđ dicitur in auten. de mona. §. illud. q̄ ante ingressum potest facere de bonis suis qđ uult conferendo in alios. non autem in se aliquid retinendo. uerum est per alium modum q̄ per testamentum. uel si per testamentum uelit ante ingressum in alios prouidere p̄t si aliquid monasterio reliquat iure institutōnis. ut nō uideatur preteritus postumus. alioquin si monasterio non relinquatur aliquid rumpitur testamentum primo factum per ingressū monasterio in totum succedente. quasi tanq̄ postumo preterito habito. ut insti. de ex here. li. §. ii. Predicta autem uera sunt quando ingrediens non habebat liberos sed si tempore ingressus habeat liberos & anteq̄ de rebus suis iter eos disponat monasterium intret potest inter liberos diuidere si uult post ingressum. quia aut uult eis dare minus q̄ potest & tunc saltem legitimam partem habet relinquere. quia illam eis diminuere non potest & quod eis nō dederit monasterio applicabitur. Si autem plus uelit dare filiis q̄ potest. tunc sua persona filiis connumerata partem sibi retineat que monasterio competere debeat idest dicere tantum sibi retinere debet pro monasterio quantum necesse habet dare cuilibet filiorum. Sed si post ingressum moriatur anteq̄ inter filios diuidat. filii legitimam percipient. quia illam nunq̄ perdere possunt nisi exheredarentur reliqua substantia monasterio competere. ut hec le. & no. C. de san. ec. autē. si qua mulier. & no. q̄ uidet̄ innui per uerba posita in autent. si qua

mulier. q̄ filii suam legitimā habere debent tantum post mortem patris. quādo nec ante ingressum nec post eis aliquid relinquit q̄ dicunt quidam ar. in auten. ut li. ma. & a. §. quia uero. & C. de donat. inter ui. & uxo. l. res. Sed posset dici s̄m Acur. q̄cum ad alimenta saltim debere in continenti agi. ar. ff. de lib. agno. l. si quis a liberis. Vel si uelis dicere q̄ statim post ingressum petatur ista portio est ar. in auten. de monac. §. illud. & ibi uidetur glo. terminare q̄ sic & q̄ p̄ mortuo reputat̄. ut. C. de episcopo. & cle. l. deo nobis.

Quid si ingrediens monasterium non liberos habeat sed habet parentes. dicunt quidam parentes habere debere legitimam. s̄m Acur. & Azo. contra quia monasterium est loco filii. & quando quis filios habet parentes non habent legitimam. & hoc per auten. de san. epi. §. sed hoc in presenti. Item quero quid si pater fecit testamentum ante ingressum & filios sibi heredes instituit. nihil autē monasterio reliquit. & postmodum ingreditur monasterium an quia habetur loco filii monasterium. ut. s̄. dictum est rumpet testamentum. ac si filius esset preteritus. Et certe uidet̄ dicendū q̄ non rumpatur a cōtrario sensu illius autē. si qua mulier. Secus si institueret extraneum & monasterium preteriret. quia tunc bene rumpetur. ut. s̄. in prin. dixi. Item quero si aliquis ingrediatur monasterium & ingressus non tenet. nunquid res sue apud monasterium remanebunt. Distinguedum est quia aut mōnasterio & rerum oblatio expresse facta fuit. quo casu cū unū ex altero non pendeat. licet unum non ualeat alterum ualeat. ut. ff. quod certo loco. l. certum. Si autem monachatio facta fuit & sic per consequens oblatio. ut in auten. de monach. §. illud. Sublato principali. ut quia monachatio non ualeat non remanent accessorium. & sic bona non remanent penes monasterium. ut. ff. si quis cautio. l. ii. i. g. & argu. ff. de seruitu. predi. l. iii. Item quid si ingressus ex contractu tenebatur ante ingressum. an monasteriū pro eo tenebit̄

Respondet glosatores sic ad instar capi-
re minuti. ut. ff. de capi. dimi. l. ii. in prin.

Item quid si ingressus habebat usufru-
ctum in rebus alienis an duret etiá post
ingressum saltem in uita illius. Respon-
det Acur. sic ar. ff. de leg. ii. l. i. pero. §. ii.

Ultimo querendum est an monachus
possit ferre testimonium. Respondet gl.
sic. cum non sit prohibitus. ut. ff. de test.
l. i. nec obstat quia dicitur mortuus. qd
quo ad matrimonium uerum est. ut in
auten. de monac. §. si autem uxorem. im-
mo magis ei creditur. & magis punietur
si falsum inuenietur dixisse. ut. C. de epi.
& cle. l. presbiter. Item nonquid pro
monasterio uel contra monasterium po-
test ferre testimonium. Videtur qd non
ut. ff. de in ius uoc. l. sed si. §. qui manu-
mittitur. Sed Acur. in hoc contra credit
cum non sit prohibitus. ut. ff. de test. l. i.

Item nunquid in causa alterius mona-
chi. Respondeo qd sic eadem ratione li-
cet tanq̄ amico aliquantulum minor si-
des adhibeatur. ut. C. de testi. l. i. eos. Et
idem de conuerso & monacha. ut in au-
ten. de monac. §. penul. & quō o. e. & re-
eli. §. quarta igitur. Et est sciendum ulti-
mo qd si quis ad monasticam uitam acce-
dere uult si ille notus est qd non sit subie-
ctus alicui conditioni. abbas monasterii
fm iura ciuilia potest in continenti eum
recipere. & sacra sibi prebeat idest habi-
tum mōachalem. forsan cucullam & sca-
pularium & professionem. quo facto mo-
nachus est & monasterio astrictus fm
iura ciuilia. ut in auten. de sanc. epi. §. si
quis autē. fm autem iura canonica igre-
diens monasterium uel religionem stat
per annum in probatione. & ante annum
non est astrictus. unde testari posset &
disponere de bonis suis ante annum quā
tuncunq̄ habeat habitum. Sed post an-
num profitetur. & tunc incipit astrictus
ēē testari. uel de bonis suis dispōere post
professionem factam non potest. Pe-
de unzola.

Item per successionem ex testamēto.

N presenti. §. describitur ali^o mo-
dus acquirēdi nobis rerum do-
minia. s. per successionem. i quo
scias qd aliquando succeditur alicui ex te-
stamento aliquādo ab intestato. Ex
testamento succeditur quando i testamē-
to rite & fm iura facto aliquis instituit
heres ab aliquo. quo casu si iste instituit
uult adire hereditatem ex testamēto om-
nia bona & iura defuncti transeunt in il-
lum institutum. Nam heredem insti-
tuere nihil aliud est q̄ dominū loco sui i
omnibus bonis suis post mortem suam
statuere. Sic enim subintrat heres in do-
minium substantie defuncti ut una & ea-
dem persona cum defuncto extimeretur.
ut in auten. de iureiuran. a moriente p. §.
i. & excludit iste institutus ex quo fm iu-
ra institutus est heres omnes agnatos de-
functi qui ab intestato ei successissent si
intestatus decessisset. Nam q̄diu ex testa-
mento succedi potest non habet locum
successio ab intestato. ut. ff. de reg. iur. l.
q̄diu. & quomodo quis instituatur. & qs
institui possit. & quis non. & quomodo
testamentum de iure fiat ad presens non
dico. quia in flore & in. viii. ca. summe d̄
hoc plene tractatur. Ab intestato ue-
ro succeditur alicui quando nullum fe-
cit testamentum. uel si fecit non fecit ta-
men sollemniter nec fm iura quo casu uo-
catur ad successionem eius primo defen-
dentes sui. Secundo ascendentes una &
cum fratribus defuncti uel eorū liberis
postmodum alii proximiores i gradu ad
defunctum. & istam materiam non pro-
sequor hic ad plenū qd nō ingerit se hic
tractatus. & quia quot modis dicatur qs
intestat^o decedere. & quō & a quibus ab i-
testato succedatur in flore in penult. ru-
brica plenissime no. Si ergo ab intestato
succedat aliquis alicui iura illius defun-
cti adita hereditate acquiruntur illi here-
di ad successionem uocato. ut. ff. de acq.
pos. l. cum heredes. i prin. Et hec de mo-
dis quibus dominia rerum querūtur no-
bis a iure ciuili inductis dicta sufficiant
& licet sint alii modi inuenti a iure ciuili
acquirendi dominia rerū quos curiosus

lector notatos inueniet institu. de re. di. 7
mi. §. singulorum. tamen eos non profe-
quor breuitatis causa. & quia nō magnā
utilitatem continent. Petrus de unzola.

De obligationibus & earum diuisione
rubrica.

Obligatio est iuris uinculum.

Item est supra de duob?
ex quibus contractus con-
sistunt scilicet de personis
& rebus. Sequitur uide-
re de tertio. ut de obligatio-
nibus. Et primo sciendum est q̄ titu-
lus iste diuiditur principaliter in partes
duas. In primo quarum tractatur de
obligationibus utilibus & efficacibus.
In secunda que incipit in. §. ceterum ue-
ro tractatur de inuilibus & efficacibus.
Iterum prima subdividitur in duas. quia
in prima ponitur diffinitio obligationis.
In secunda que incipit ibi. obligationum
autem. ponuntur diuisiones obligatio-
num. & membra per partes suas exponū-
tur ut patebit. dicit ergo primo quid sit
obligatio. & certe diffinitur sic. **Obliga-**
tio est iuris uinculum quo necessitate
astringitur alias astringimur alicuius sol-
uende rei secundum nostre ciuitatis iu-
ra. ut institu. de obligat. in principio. &
attende diligenter uerba diffinitionis. di-
cit enim obligatio est iuris uinculum id
est ius uincens & ligans. nam per obliga-
tōne unus homo obligatur alteri & astringitur. ut enim bos usualiter funibus sic
homines uerbis ligantur. Vnde dici con-
suevit prouerbialiter si homini per lepa-
role e boi per lecorne. Item per hoc
q̄ dicit iuris notatur q̄ obligatio est res
incorporalis. nam ea que & in iure consi-
stunt incorporalia sunt. ut insti. de rebus
corpo. & incorpo. §. primo. Sequatur
postea in diffinitione cuius necessitate
astringimur. zc. n. uere debitor est cum
necesse habet soluere. ut. ff. de uerbo. sig.
l. debitor. Sequitur alicuius soluende
rei subaudi. uel etiam facti. nam uinculo
obligationis astringi possumus & ad dā-

dum si dare promittimus. & ad faciendū
si facere promittamus. Nam uerbum rei
quod hic ponitur generale est. ut. ff. si
certum petatur. l. i. in fine. Sequitur i
diffinitione secundum nostre ciuitatis iu-
ra. Dicunt glosatores q̄ istud secundum
potest referri ad totam diffinitionem. q̄
d. obligatio sic diffinitur secundum iura
romana idest secundum leges. Et sic ciui-
lis & naturalis simul hic diffinitur. uel
potest dici q̄ referatur ad principi. tantum
scilicet iuris uinculum. Et quod dicit
quo astringimur scilicet quādoq; ut quā-
do est ciuilis & naturalis. quandoq; non
ut quando est naturalis sola uel ciuilis so-
la. Et secundum hoc quelibet diffinitur
non etiam naturalis uel ciuilis sola. uel
dicitur q̄ remotiue ponitur hec dictio se-
cundum. quasi diceret illa obligatio est
iuris uinculum quod est secundum ius
non contra. ut. ff. de uerb. obli. l. genera-
liter. Nam si cōtra ius esset facta. ut pu-
ta per metum uel dolum extorta uel tur-
piter facta inefficax esset. ut. ff. de uerbo.
obliga. l. ueluti. & C. d. pact. l. pacta que
contra legem. Et s̄m hoc referitur ad pri-
mum intellectum. Vel dic q̄ refertur ad
illam dictionē soluendā. nam s̄m ius fa-
ciende sunt solutiones. ut res eque bona
soluatur. ut. ff. si cer. pe. l. cū quid. Itē
ut congruo loco fiat solutio. ut. ff. de so-
lu. si soluturus. Item ut de euietione
pmittat. alias soluere non uidetur. ff. de
uerb. ob. l. iul. §. qui fraudū. & ff. de eui.
l. ii. Item ut per competentes actores
& iudices fiat solutio. aliter non ualet sé-
tentia. nec solutō fieri debet. ut. C. si a nō
compe. iudi. l. si.

Obligationum autem.

Osita diffinitione ponūtur diui-
siones obligationū. Et prima di-
uisio est talis. Obligationū q̄ dā
naturalis tantū. quedā ciuilis tantū. que
dā naturalis & ciuilis simul. Et circa istā
diuisionem sic est procedendū ut primo
dicatur que sit naturalis. & exemplum de
ea subiciat. & de eius effectu erit uidēdū

Secundo que sit civilis tantum. & exemplum circa eam dandum est. & de eius effectu recitandum. Ultimo de naturali & civili simul. & de eius effectu. Naturalis obligatio est que ex consensu hominum & pacto descendit. nam cum facio pactum uel consensio de dando uel faciendo tibi aliquid in pacto est naturalis equitas que uult pacta seruari. idest equalis a naturali ingenio uel industria hominum introducta que est ius gentium. Et sic ponitur hic naturalis pro iure gentium. sic ponitur etiam in insti. de re. diui. §. singulorum. & quia est in pacto naturalis equitas inducitur naturalis obligatio per pactum. ut ff. de fide. l. heredes a debitore. §. seruo. & l. fideiusfor. §. fideiusfor proprie autem accepta naturalis equitas non significatur nisi ea equitas que est communis omnium animantium. ut ff. de iusti. & iure. l. i. §. ius naturale. & ab ista naturali equitate proprie accepta. que ab instinctu nature uenit. descendit quoad quedam obligatio naturalis ab instinctu nature procedens sine aliquo pacto. ut est si bene tibi feci. tu es naturaliter obligatus ad bene faciendum mihi. ut ff. de pehere. l. sed si lege. §. consuluit. omnis enim creatura naturaliter mouetur ad bene faciendum ei. qui sibi bene facit. & talis obligatio que ex instinctu nature procedit non est illa talis que nudo pacto nascitur. nam illa est efficacior. utpote cum non sit donatio si id per pactum nudum naturaliter debetur soluatur. ut ff. de dona. l. hoc iure. §. pen. Si autem quod instinctu nature debetur soluatur sine dubio donatio est que nomen assumit & dicitur remuneratio. ut ff. mandati. l. si uero non remunerandi in principio. & lege si remunerandi in principio. De ista naturali ultima non est sermo ad presens. sed de prima que ex pacto & consensu nascitur.

Si ergo fiat pactum inter aliquos. & illud pactum non habeat uinculum civile. nascitur obligatio naturalis tantum. & ista naturalis tantum quasi inter omnes homines fieri potest. Sed si adesset uinculum civile in pacto illo tunc nasce-

retur civilis & naturalis simul. ut. j. dicam

Viso que sit naturalis tantum & unde nascatur. Videndum est per exempla que teneantur hac naturali. Certe si pupillus proximus pubertati promittat alicui sine tutoris auctoritate. idest naturali obligatione tantum tenetur. ut not. ff. de noua. l. i. Et bene dico quod naturaliter tantum proximus pubertati. quando sine tutore promittit. nam si cum tutoris auctoritate tunc adesset civile uinculum. & tenetur naturaliter & civiliter licet possit restitui si deceptus sit. ut ff. de auctoritate. l. impubes. Item quod dixi obligatur naturaliter tantum quando sine tutore se obligat. uerum est nisi factus sit locupletior. quia tunc naturaliter & civiliter teneretur. ut ff. commodati. l. sed mihi. Item uerum est quod naturaliter tantum obligatur proximus pubertati quando sine tutore promittit nisi dolum committat. Nam tunc ratione doli civiliter & naturaliter tenetur. ut ff. de dolo. l. heredibus. §. arbitratorum. & ff. de dolo. l. i. §. an in pupillum. Proximus autem infantie qui sine tutore contrahit naturaliter tantum obligatur. ut notat. i. instit. quibus modis tol. obli. §. preterea. & ff. de donat. l. i. in fine. nisi esset factus locupletior. quia tunc etiam civiliter teneretur ut not. §. de contra. inuti. rati. perso. in. §. maior infante. Ex predicta sunt uera scilicet quod maior infante siue proximo infantie sine tutore promittens naturaliter obligatur secundum quosdam. sed alii & Azo. contra ut dixi dicto. §. sed maior infante & plene dicit ut not. ibi qui autem infans est non obligatur etiam naturaliter si peruenit aliquid ad eum uel non quia consensum aliquem non habet. Et ita intelligitur ff. de conditio. indebi. l. quod pupillus & de actione & obligatione. l. pupillus. Item nedum pupillus naturaliter tantum obligatur ut dixi. sed etiam seruus. unde si ipse promittat domino suo uel extraneo ex tali consensu naturaliter tantum obligatur ut ff. de conditio. inde. l. naturaliter non autem civiliter. quia a iure civili pro nihilo re-

putatur. ut de regulis iuris. l. q. attiner.
Item filius qui suppositus est potestati
patris naturaliter tantum cum eo obli-
gatur. ut. ff. de conditio. indebi. l. frater a
fratre. Ciuiliter autem non obligatur.
ut institui. de inuti. stipula. §. Item inutilis.
Et de seruo & filio plene no. supra de cō-
tractibus inutilibus ratione personarū.
in. §. filius uero. & i. §. item seruus. Vltimo
dicendum est de effectu istius natu-
ralis obligationis. & certe ad exigendum
inefficax est naturalis sola licet impediatur
soluti repetitionem. ut. ff. d. fideiuf. l. fide-
iussor. §. fideiussor.

Ciuilis obligatio.

Icto de naturali tantum. Sequitur
uidere de ciuili tantum.
Et est ciuilis obligatio ut littera
dicit cum quis solennitate iuris ciuilis
astrictus est. Sed naturalis equitas que
est in pactis & que facit pacta seruari nō
uult eum teneri. Et datur exemplum tale
sui confessus in scriptura per me uel per
publicam personam facta me debere ali-
cui. C. ex causa mutui quas nunq̄ recepi
sed feci spe future numerationis. certe ex
illa scriptura & confessione ego sum ob-
ligatus ante biennium ciuiliter tantum.
non autem naturaliter. quia licet per il-
lam solennem confessionem ius ciuile ue-
lit me teneri. equitas tamen naturalis que
facit pacta seruari non uult me teneri. ci-
uilitate tamen ego astrictus ero ante bien-
nium. & talis obligatio ciuilis inefficax ē
nam quādoq̄ creditor ante bienni-
um agat. possum opponere exceptionem
non numerate pecunie. uel etiam si ipse
creditor non agat nihilominus possum
talem exceptionem opponere coram iu-
dice ante biennium. si autem non oppo-
nam ante biennium post biennium cum
effectu tenebor. nam tunc illa ciuilis so-
la capit effectum naturalis. & sic amodo
post biennium efficaciter astrictus ero.
ut hec probantur omnia insti. de lit. ob.
per totum illum tit. & de excep. non nu-
pe. & de cōfessione facta ex causa mutui

uel ex aliis causis. quando & quomodo s̄
iudicet dicam. 7. e. i. §. lris cōtrahitur ob-
ligatio. & in tit. de renunciatiōibus. in. §.
exceptionem. Possunt poni & aliā exē-
pla de ciuili obligatione tantum. ut ecce
tenebaris mihi naturaliter & ciuiliter ad
debitum quoddam. & ego feci tibi pactū
de non petendo debitum illud. certe per
pactum istud tollitur naturalis. sed ciui-
lis remanet. Vnde ciuiliter remanens tu
debitor obligatus que ciuilis inefficax ē
exceptione pacti de non petendo. ut pro-
batur. ff. de solu. si stichum. §. naturalis.
& i insti. de excepti. §. preterea. Et multa
alia possent poni exēpla ut posuit Acur-
do. Acur. in sūma de con. indeb. i prin.
que non pono breuitatis causa.

Naturalis & ciuilis simul.

Ictum est de naturali tantum &
etiam de ciuili tantum. Nunc
restat uidere de ciuili & natura-
li simul iuncta. Et est naturalis & ciuilis
simul. in qua inducenda solēnitates iuris
ciuilis concurrunt. & in qua inducenda
naturalis eqtas que inest i pactis & uult
pacta seruari. & suadet obligationem te-
neri. q̄ est si tria inueniant. s. ut persone
que se obligant sint tales que se obligare
possint. ut. §. de personis dictum fuit.

Item q̄ res sint tales super quibus cō-
trahi possit. ut. §. de rebus ad plenum di-
ctum fuit. Item tertio q̄ in obligatio-
ne seruetur ordo iuris. nam quātuncunq̄
persone & res abiles essent ad obligatio-
nem inducendam. non tamen efficax ob-
ligatio induceretur. si ordo iuris non ser-
uaretur. ut puta si uellem alteri stipulari.
uel pacto nudo aliquis promitteret. Nā
licet persone & res abiles essent. non tan-
tum ex pacto nudo efficax pcederet ob-
ligatio. Predicta obligatio ciuilis &
naturalis simul est illa que efficax est ad
exigendum & ista est illa que diffinitur.
§. in principio. & hanc in nostris contra-
ctibus inserere. conamur. Quando
que tamen reperitur ciuilis & naturalis
simul iuncta. & tamen non habet effectū

exigendi. ut in filiofami. qui i mutuo naturaliter & ciuilitur obligatur tamen nō tenetur propter exceptionem maced. se. con. ut. ff. ad maced. l. i. Simile est in muliere fideiubente que licet uinculo naturali & ciuili obligetur non tamen tenetur per exceptionē uell. se. con. ut. ff. ad uel. l. i. & ii.

Obligationum quidem naturalium & ciuiliū & cetera.

Itum est supra de una diuisione obligationis. i. obligationum alia naturalis tantum &c. Nunc in tendit liber ponere s̄m Azo. assumendo ultimum membrum precedentis diuisionis. & eum subdiuidendo hoc modo.

Obligationum naturalium & ciuilitum simul. alia ex contractu descendit. alia ex quasi contractu. alia ex maleficio alia ex quasi maleficio. Quam diuisionem per membra singula ut littera facit exponere uolo. Et primo que sint obligationes que ex contractu descendunt. Et ad hec expedit sciēdū primo. ut scias de origine cōtractus. & postmodum facile uidere erit que sint obligationes que ex contractu nascunt. Et certe cōtractus nascitur ex scō hoīs. contrahere enī factum ē. ut. ff. de furi. cur. l. consilio. Cum enī dico tibi uendere uolo. & tu rēdes & ego uolo emere istud tale consentire in uendendo a parte mea in emendo a tua dicit cōtractus. Nā ipse consensus p̄tium est cōtractus. uel etiam ipsa uerbora prolatio. sicut in stipulatione habetur. ut. ff. de uerb. obli. l. i. §. stip.

Vbicunq; ergo ē duorum uel pluriū consensus sup aliquo negotio obligatio ibi dicit esse cōtractus. Et hoc etiā declarat uocabulū. dicitur enī cōtractus idest simul tractus. duo enī simul trahūt quando cōtractum inter se faciunt.

Ex consensu ergo illoꝝ duorum uel pluriū habito sup aliquo negotio legitimo qui dicitur cōtractus nascuntur obligationes quedam in continenti perfecto consensu seu pacto inter pacifcen-

tes. & iste tales. i. obligationes ex cōtractu descendere dicuntur. ut probantur aperte in instit. de oblig. in si. titu. Et nota. q̄ si ex consensu uel pacto inter aliquos inuito uicissim obligetur una pars alteri in uenditione & locatione & similibus. tunc dicitur ille cōtractus p̄p̄rius & obligationes que ex eo descendunt ex proprio cōtractu descendere dicuntur.

Si autem ex consensu uel pacto duorum una pars tantum alteri obligetur & non econtra ut est in mutuo & in donatione tunc ille talis consensus dicitur cōtractus quia duo in tali negotio consenserunt. Improprie tamen dicitur cōtractus ex quo una pars tantū obligatur. & obligatio descendens ex tali cōsensu dicitur descendere ex cōtractu improprio. ut probatur. ff. d. uer. sig. l. labeo. Ex predictis sic itaq; collige q̄ difficile est discernere inter cōtractum obligationē & actionem. uidetur enim q̄ unum sit alterum sed non est. quia cōtractus ut. s̄. dixi appellatur ipse cōsensus partium uel ipsa prolatio uerborum sicut in stipulationem habetur. ut. ff. de uerb. obli. l. v. §. stipulatio. & est cōtractus uelut pater. & ex consensu p̄tium nascitur obligatio uelut filia de qua loquitur. Et ex tali obligatione nascitur ius quoddam siue formula. ut est actio que contra obligatum ad exigēdū id quod nobis debetur i iudicio preponitur. ut. ff. de pac. l. licet. §. ea. Viso de obligationib; que ex cōtractu descendunt alias nascuntur uidendum est de illis que ex quasi cōtractu descendunt. Et ad hoc intelligendum expediret q̄ primo diceretur qui sint q̄si cōtractus. Sed quia in genere bene tradi doctrina non potest. necesse est q̄ de hiis per species tractetur ponendo exempla ut littera facit. Pono igitur exemplum in quodam casu ubi obligatio ex quasi cōtractu descendit. ut ecce Petr' aliqua de causa se absentauit nec alicui mandauit q̄ bona sua administrare deberet. Martinus accessit ad ista negocia Petri gerenda tanq̄ amicus & sine mandato Petri. nunquid iste Maritus erit obli-

gatus. P. & si petrus etiam M. & certe posset dici non uideatur quia nunquam contraxerant. non enim mandauit iste Petrus quod M. gerere deberet. quia tunc ex contractu mandati uere esset obligatus nec ista causa aliquid sibi promissit. sed certe dicitur quod ad inuicem obligati sunt & unde descendet obligatio. Respondeo non ex contractu. quia non contraxerunt non enim fuit consensus duorum in isto negotio ab initio per tractando. Sed quia nec ex contractu nec ex maleficio uel quasi maleficio tenentur ex quasi contractu obligati erant. nam mart. uidetur quasi contraxisse cum Petro ad eundem & negotia sua gerenda unde ex quasi contractu ad inuicem obligati erunt ut institutio. de obligatio. que ex quasi contractu nascitur in principio. In premissis ergo casibus scias due nascuntur actiones. que negotiorum gestorum appellantur. una que datur domino cuius negotia gesta sunt contra gestorem de his que peruenierunt ad eum de bonis domini. ut reddat rationem omnium eorum que gessit. Et not. quod iste gestor pro his que bene gesta sunt interdum tenetur de dolo & lata culpa scilicet quando adiuuit gerenda alicuius deferta id est que alius gesturus non erat.

Quandoque tenetur de dolo lata culpa & leui. ut communiter & regulariter. ut. C. de nego. gesto. l. tutori. Quandoque de dolo lata culpa leui & leuissima. ut quando alius diligentissimus erat gesturus & iste tantum uoluit gerere. ut institutio. de obliga. que ex quasi contra. na. §. i. in fi. De casibus autem fortuitis non tenetur gestor nisi in. vi. casibus. Primus est si negotia pupilli gessit. ut. ff. de nego. ge. l. si pu. in princip. Secundus si accessit animo decipiendi ad gerenda negotia. ut. ff. de neg. ge. l. si pupilli. §. sed si quis. Tertius si ad nouum gerendum accessit id scilicet quod dominus cuius negotia geruntur solitus non sit facere. ut pura quia iste gestor emit uasa uitria quam negociationem dominus non erat solitus facere nam isto casu gestor de casu fortuito tenetur. ut. ff. de negociis gest. l. si negotia. Quar

ter casus est si casum fortuitum per pactum in se suscepit specialiter. ut. C. de negociis gestis. l. si negotium. Sed quomodo potuit hoc esse in gestore quod ipse pactum in se suscipiat. cum ipse sine mandato domini gerere ceperit. nam si cum mandato gereret procurator esset nec haberet locum negotiorum gestorum actio. Respondeo hoc modo cum uiderem te uelle gerere negotia Martini. dixi tibi si contriger te gerere negotia mea uolo quod tenearis de casu fortuito & tu consentisti. si postea geres de casu teneberis ex uirtute pacti. ut. d. l. negotium. Quintus si culpa precessit casum id est si tuo uicio uel culpa uenit casus. Nam tunc de casu teneberis ut. ff. de nego. gest. l. in fine. Sextus si in mora fuit gestor. ut. ff. de leg. i. l. cum res. §. si. Item e contra dominus negotiorum tenetur gestori contraria actione negotiorum gestorum ad id quod de suo expedit in re necessariam uel utilem domini. non autem si uoluntariam expensam fecerit gestor dabitur ei actio. ut quia picturas uel alia uoluntaria fecit fieri. sed permititur ablatio expensarum abrasio sine lesione prioris status rei nisi rationem huius sumptus dominus admittat. ut. ff. de neg. ge. l. ex duobus & ff. mandati. l. idemque. §. idem ait.

Item not. quod ad hoc ut dominus teneatur gestori in solidum sufficit utiliter esse ceptum negotium licet diuersus exitus sit securus. nec sufficit si putet se utiliter gerere. nisi utiliter sit ceptum negotium. ut probatur. ff. de nego. gest. l. sed an utiliter

In casibus tamen non sufficit utiliter inchoare imo oportet utiliter consummare. ut dominus negotii fiat locupletior. nec ipse aliter uel ultra tenetur. Et hoc est cum negotia pupilli gesta sunt. Et in omnibus illis sex casibus quibus dixi gestorem teneri de casu fortuito. non sufficit utiliter inchoare. sed debet utiliter consummare. alioquin dominus nullo modo tenebitur in solidum. sed in id de quo factus est locupletior si peruenit aliquid ad eum. ut hec probantur. ff. de nego. gest. l. pupilli. i. §. & institutio. de obliga. ex quasi contractu in gl. que incipit scilicet in solidum.

Item nota q̄ qui gerit negocio alicui⁹ domino prohibente non agit contraria acti. pro his que gessit post prohibitio- nem. ut. C. de neg. ge. l. ulti. Mar. tamen dicebat ex equitate dari utilem in domi- num in quantum locupletatus est. quia n̄ debet cum aliena iactura locupletari. ut ff. de instit. l. si quis. §. proculus. qd̄ alii doctores non approbant. Posito uno exemplo ubi obligatio ex quasi contra- ctu descendit. ponendum est aliud quod littera ponit & est utile. Quidam fuit tu- tor cuiusdam pupilli & tanq̄ tutor bona pupilli administrabat. finita tutela pu- pillus uult q̄ tutor reddat sibi rationem eorum que gessit. an erit obligatus pu- pillus. et certe ex contractu non. quia nul- lum negocium inter pupillum & tutorē contrahi uidetur. sed quia ex maleficio non tenetur. nec ex quasi maleficio. nec ex contractu etiam ut dixi. ex quasi con- tractu tenebitur. & ita hoc casu dicitur obligatio ex quasi contractu descendere ut instit. de obli. ex quasi contra. §. tuto- res. tenebitur ergo tu ipsi pupillo a ctio- ne tutele directe ad rationem reddendā eorum que gessit. que actio. tu. demum fini. tute. nascitur & intentari potest. ut ff. de tu. & ra. di. l. tutor. in fi. & l. seq. E contra pupillus obligatus erit & tene- bitur ipsi tutori contraria actione tutele si forsan tutor aliquid expendit i rem pu- pilli aut si rem suam creditori ipsius pu- pilli pro ipso pu. obligauit. ut instit. de obli. que ex quasi contra. na. §. tutor. in fi. Et hec contraria tute. demū finita tute- la intentatur ut indirecta dixi. ut ff. de contra. actio. tut. l. i. §. finito. Item cu- ratores qui bona aduulorum administra- uerint obligantur & tenentur ex quasi contra. acti. adultis utili acti. neg. ad ra- tionem eorum que gesserunt reddendā. Et e contra aduli tenentur curatoribus si quid de suo in suis negociis impende- runt. ut probatur. C. de negoc. gest. l. cu- ratoris. & l. curatorem. Possunt poni & alia exempla multa inutiliter in quib⁹ obligatio dicitur ex quasi contractu de- scendere. ut ecce testator quidam fecit le-

gata multa & me heredem instituit. ego adiuu hereditatem. an ego ero obligatus legatariis certe ex contractu non quia neq; mecum neq; cum testatore negoci- um contraxerunt aliquod. sed quia neq; ex maleficio uel quasi sum obligatus ex quasi contractu tenebor. ut instit. de ob. que ex quasi contra. na. §. heres quoq;

Item ponitur aliud exemplum tale. Res quedam communis erat inter me & te. nō ex societate sed quia nobis pariter donata uel legata fuit. unus nostrum so- lus fecit expensas necessarias in re. uel unus solus percepit fructus illius rei. cer- te qui solus percepit fructus erit obliga- tus alteri. uel qui solus fecit expensas ali- um obligatum habebat. Sed unde descē- dit obligatio talis. certe non ex contra- ctu. quia nunq̄ inter se negocium ali- quod contraxerunt. sed ex quasi contra- ctu nascitur. ut instit. de uerbo. obl. que ex qua. contra. na. §. item sed. Ideo at dictum fuit q̄ res ex societate non erat communis. quia si ex societate commu- nis esset. ex contractu inuicem obligati essemus. Sunt & alia exempla in inst. de obligationibus que ex quasi contra- ctu nascuntur. que breuitatis causa non recito. quia curiosus lector ibi per se ui- dere poterit.

Ex maleficio ꝛc.

Ictum est de obligatiōibus que ex contractu & quasi contractu descendunt. Nunc restat uide- re de illis que ex maleficio nascuntur. & in littera hoc posita exempla per ordinē ponuntur. ut ecce uenisti una die ad ca- meram & clā surripuisti mihi fraudulen- ter unum de libris meis. & eum expor- tasti. nunquid eris tu mihi obligatus cer- te sic non ex contractu nec quasi contra- ctu. sed maleficio tuo. s. ex turto quod mihi fecisti. ut instit. de oblig. que ex de- lic. na. in principio. Circa istum ca- sum licet multa de furto possent dici di- cam tantum duo. s. quid sit furtum. & ad quid fur teneatur. Furtum est contra

ctatio fraudulenta rei aliene mobilis corporalis que fit inuito domino animo lucrandi scilicet gratia rei uel possessionis uel usus quod etiam iure naturale prohibitum est. Nam diuina testatur auctoritas. quod tibi non uis fieri etc. Item hoc est unum de perceptis theologie Furtum non facies. attēde uerba hic posita. Dicit enim furtum est contractatio nam ut furtum fiat contractatio exigitur & sine ea non fieret furtum licet uerba uel uoluntas iterueniret. hoc enim iure utimur ait lex ut nec uerbo uel scriptura furtum fiat. ut. ff. de fur. l. si quis uxori. §. nec & in faciendo. in prin. Item dicit fraudulenta hoc ideo. quia si non esset fraudulenta non esset furtum. ut puta credat quis sibi licere rem illam portare eo quod forsitan suam extimabat. ut insti. ui bo. rap. §. q̄ tamen Item si credat dominum permissurū non committat furtum. ut insti. de obligat. que ex delictis. §. placuit. furtum enim sine affectu furandi non committitur. Item dicit rei mobilis nam de immobili non fit furtum. ut insti. de usufructu. §. q̄ autē. Itē dicit diffinitio rei aliene. quia rei que plenissime mea est furtum non facio. Secus si alius habet mecum comunem. ut. ff. de fur. l. si socius. Si autem alius in re mea habeat ius ut creditor facio quidem furtum & teneor furti actione. sed res furtiua non est. ut. ff. de fur. l. cum res. §. i. & l. is qui rem pignoris. in prin. Corporalis iō dixit. quia incorporalia tradi uel contractari uel possideri non possunt. ut. ff. de acqui. re. domi. l. si seruus. §. incorporales. Item dicit inuito domino. nam domino nolente non potest committi furtum ita quod propterea furti actione conueniatur ut preallega. §. placuit. Animo lucrandi ideo dicit. quia si non animo lucrandi sed causa damni dandi uel causa iniurie faciende aliquid faceret non faceret furtum. ut. ff. de fur. l. i. & l. qui iniurie. Item dicit rei possessionis uel usus quia quando quod de re ipsa fit furtum scilicet ut si accipiat quis rem. ut habeat eam. quandoquod de possessione. ut si proprietarius naturalem possessionem auferat fructuario. Itē

& quandoquod de usu ut si ad alium usum conuertat rem quam accepit. ut insti. de ob. que ex delictis. §. furtum autem fit. Nunc uidendum est ad quid teneatur fur. Et certe circa hoc sciendum est quod duplex est fur. scilicet manifestus & non manifestus. nam manifestus est nedom qui deprehenditur in furto. sed etiam qui deprehenditur in loco ubi furtum fit. Veluti qui in domo furtum fecerit & nondum egressus domum deprehendatur. & ideo plus tibi dico quod fur manifestus est ille qui quod diu rem quam furripuit tenens uisus uel deprehensus est antequam eo peruenerit quo perferre ac deponere rem destinasset. sed si pertulerit quod destinauit. tenetur si deprehendatur cum re furtiua. non manifestus fur erit. Non manifestus fur qui sit ex his que dicta sunt colligere potes. Nam qui non deprehenditur in furto nec eo loco quo fit nec cum re furtiua antequam pertulerit quo perferre debuit fur non manifestus erit. ut hec probantur in insti. de oblig. que ex quasi delictis. §. fur manifestus est. Porro sciendum est quod contra furem manifestum datur passio furti actio furti ad quadruplum ualoris rei. & etiam extra quadruplum persecutio rei. & ita totum quadruplum pena est. Contra furem autem non manifestum datur actio furti ad duplum & extra duplum persecutio rei est. ut insti. de obli. que ex delictis. §. pena. Et hoc quando ciuiler uult agere iste qui passus est furtum ut sibi habeat quadruplum uel duplum de quo dixi.

Sed si criminaliter uellet procedere posset furem de furto accusare. & tunc pena imponeretur imperfonam. quia furtibus castigabitur. ut. C. de ser. fugi. autem. sed nouo. nisi sit publicus latro. qui scilicet consueuerit furari. qui debet furtis suspendi. ut. ff. de pe. l. capitalium. §. famulos. Sed secundum longobardum pro prima culpa oculum pro secunda nasum perdat. pro tertia moriatur. ut in longobarda de fur. l. de latronibus. Et sic ex predictis collige quod contra furem rei mee habeo duas uias scilicet naturalem & ciuilem alias criminalem ciuilem ad penam pecuniariam mihi applicanda. criminalem ad pe-

nā p̄sone inferendam. & una non tollit
 prorsus aliā. Nam si egi primo ciuili. ea
 finita agere postq̄ criminali & econtra
 Interim tamen bene sibi preiudicant.
 Nam si cepi agere uia ciuili. & interim
 uelim agere criminali anteq̄ ciuilis finia
 tur non possum. ut. s̄. dixi. ut. ff. de pri.
 delic. l. fi. & de fur. l. fi. & ui. bo. ra. l. ii. §
 i. & §. quando ciui. ac. cri. pre. l. i. Po
 nuntur & alia exempla in littera de istis
 obli. que ex deli. naf. ut in rapina. Nam si
 quis rem meam p̄ uim mihi rapiat obli
 gatus erit mihi. que obligatio ex malefi
 cio nascitur. ut instit. ui. bono. rap. i. pri.
 Tenetur autem raptor act. ui. bo. rap. q̄
 infra annum datur ad quadruplum. post
 uero in simplum. & in isto quadruplo ē
 persecutio rei. & ita tripli pena est. Non
 enim extra quadruplum est persecutio
 rei sicut in actione furti manifesti dictus
 fuit. ut instit. ui. bo. rap. §. quadruplum.
 & hoc quando uolo agere ciuilit̄ ad
 utilitatem meam. possem & criminaliter
 accusare raptorem si uolo. & in persona
 punietur nec una uia tollit aliam. quod
 dic ut in furto modo dixi. Ponitur &
 aliud exemplum in littera ubi obligatio
 descendit ex maleficio ut i iniuria alicui
 illata. In quo casu sciendum est q̄ si ali
 quis fecit mihi iniuriam. est obligat^o mi
 hi. que obligatio ex maleficio descendit
 id est ex iniuria mihi facta. Nota q̄ in iu
 ria fieri potest tribus modis .s. re uerbis
 & litteris. Re ut cum quis manus cō
 tra me iniecit. Verbis cum fit conuicium
 a concitatione uel a conuentu. hoc est a
 collatione uocum. Cum enim in unum
 plures uoces conferuntur conuicium di
 citur quasi conuocium. Vnde si quis
 uociferatus est contra me. uel alios con
 citauit ad uociferandum dicēdo q̄ sum
 latro uel alia uerba iniuriosa. facere di
 citur uerbis. Litteris fit iniuria cum
 quis librum uel carmen uel historiā ad
 infamiam alicuius pertinentes scripsit.
 uel composuerit. uel condiderit uel do
 lo fecit q̄ quid eorum fieret. & hec pro
 bantur insti. de iniur. in prin. & ff. eo. l.
 prima. & l. inter apud labonem. Da

tur autem actio iniuriarum intantum in
 q̄tum passus iniuriam ad animum reuo
 cauerit. ut dicat s̄m quosdam. ego iuro
 q̄ prius nollem lucrari. C. q̄ pati hanc
 iniuriam. Azo. tamen putat q̄ debet di
 cere prius uellem tātum summam amit
 tere q̄ pati talem iniuriam nam in penis
 molliendis non exasperandis debemus
 esse prompti. taxatione tamen a iudice fa
 cta ne quis iuret in infinitum. ut. C. de iu
 re. l. constitutionis. §. etiam. & insti. e. §.
 penam. & ff. de penis. l. pe. & certum est
 q̄ grauius quis sentit si amittat de suo q̄
 si non lucratur. uel si iudex timidus fue
 rit stet in generalibus uerbis legis ut di
 cat solummodo pro quanto nolles hanc
 iniuriam passum te fuisse. nec debet dice
 re pro quanto nolles hanc iniuriam pa
 ti. semper enim facienda est mentio de re
 latione ad tempus facte iniurie. nam & si
 postea sit grandis dignitatis factus non
 augetur eximatio iniurie. ut. ff. d̄ iniur.
 l. iniuriarum extimatio. Ultimo notā
 dum est q̄ pro iniuria potest quis ciuili
 ter & criminaliter agere & tollitur ciuile
 iudicium pro criminale. & econtra. ut. ff.
 de iniur. l. q̄ senatus. & l. i. §. pretor. §. i.
 quod secus est in actione fur. ut. s̄. prece
 denti. §. dixi. Et est ratio hec quia utrun
 q̄ iudicium proponitur ad uindictam
 sed ille agit pro damno rei familiaris. &
 idcirco ciuile per criminale non tollit.
 ut dixi. s̄. §. porro. & not. §. quando ciuili
 act. cri. pre. l. prima.

Ex quasi maleficio.

Actum est supra de obligatione
 q̄ ex p̄tractu & quasi p̄tractu et
 ex maleficio descendunt. Se
 quitur uidere de his que ex quasi malefi
 cio ueniunt. modo extra s̄ram alia subiz
 ciā exēpla. dicit enim s̄ra q̄ si de domo
 alicuius propria quā ipse inhabitat uel
 de domo quā quis conductā habet uel
 gratis p̄cessam ad habitandū deiciat ali
 quid uel fundatur ita q̄ alicui noceret.
 Inhabitor obligabitur domus ex qua

si maleficio non heres eius nisi lite cōte.
contra defunctum. Et non proprie ex
maleficio obligatus intelligitur quia ple
runq; ob alterius culpam tenetur. aut ser
ui aut liberi. tenebitur itaq; iste inhabita
tor actōne in factum damnus passo uel
eius heredibus ad duplum eius damnus
quod datum est. ut. ff. de his qui deie. uel
eff. l. i. in princi. Ob hominem uero li
berum occisum propter aliquid deie
ctum uel fufum. l. aureorum pena statu
ta est. & non potest dici q; hoc damnus
existimetur in duplum quia liberum cor
pus non recipit extimationem. ut. ff. de
his qui deie. uel eff. l. i. §. si cum homo.

Et est actō hec in factum pro homine
occiso annalis & popularis. nam quili
bet potest eam intentare dummodo scia
mus q; pluribus desiderantibus hanc a
ctiōnem intentare ei potissime dare de
bet cuius enim interest. uel quia affinita
te uel cognatione defunctum contigerit.

Si uero libero homini nocitum esse di
catur non tamen mortuus est quantum
ob eam rem equum iudici uidetur actio
datur. Iudex enim computare debet mer
cedes medicis prestitas ceteraq; impen
dia que in curatione facta sunt preter ea
opera quibus caruit uel cariturus est ob
id q; inutilis factus est. Vulneris autem
deformitatis nulla est extimatio. quia li
berum corpus non recipit extimatio
nem. ut. ff. de his qui deie. uel effu. l. fin.
Huic similis est is qui ea parte qua uulgo
interfit solet aliquid positum & suspen
sum habere quod potest si ceciderit faci
le alicui nocere. ut faciunt quandoque
aliqui tenentes scitullas supra uiam pu
blicam uel aliud quod nocere possit trā
seuntibus. Et est hec actio perpetua ei
cui nocitum est. Si autem alius uelit ex
periri annua erit ei hec actio. nec enim
heredibus iure hereditario competit. q; p
pe q; in corpore libero datum est dam
num transire ad successores hereditario
iure non debet quasi non sit damnus
pecuniarius nam ex bona & equo nasci
tur. ut. ff. de his qui deiecerunt. uel effu
derunt. l. si uero. §. hec autem actō. & §.

que autem. Iste etiam qui appensum te
net aliquid quod nocere possit nec ex
pectatur q; nocuit. sed eo ipso quod no
cere possit si caderet ex quasi maleficio
tenetur. & actiōne in factum. Et est pena
decem aureorum constituta contra eum
& datur hec actio heredibus non ut he
redibus sed ut cuilibet de populo. In
heredes autem non competit. quia pena
lis est. Item & popularis est. a quolibet
enim de populo intentari potest. ut. ff. de
his qui deie. l. si uero. §. ait pretor. & §.
hoc autem actio. & ff. de popu. actio. l.
penulti. Potest & poni aliud exemplū
in quo obligatio dicitur descendere ex
quasi maleficio. ut in illo qui est exerci
tor nauis. aut caupone. aut stabuli. nam
si dolo uel culpa eorum quorum opera
nauis aut caupona uel stabulum exercet
factum fuerit furtum aut damnus da
tum uel simile delictum est admissum in
eo q; est illatum in nauem uel cauponā
uel stabulum tenet ipse exercitor nauis
caupone uel stabuli in duplum si modo
ipso nullum est maleficio. Cum enima
nec ex contractu uel quasi. nec ex male
ficio sit obligatus. & aliquatenus culpe
reus est. quod opera malorum hominū
utitur ideo ex quasi maleficio teneri uide
tur actiōne in factum. Nec distinguitur
in ista actiōne i factum que ex quasi ma
leficio est. utrum ille qui exercet recepe
rit res illatas fore uel non. utputa q; eo
ignorante illate sunt. uel etiam quia pre
dixit ut unusquisq; uectorum res suas
seruet. nec damnus se prestaturū & cō
fenserint uectores preditioni nec etiam
est uis secundum Azo. sit damnus da
tum per illos quorum opera uuitur exer
citor in nauis caupona uel stabulo. uel
etiam extra utputa si res sint ibi in litto
re. uel ante ostium uel per eorum doliū
uel culpam qui ibi operantur damnus
datum sit. nam tenetur exercitor in du
plū actiōne in factum. ut. ff. na. ca. sta. l.
ultiā. primo & secundo respōso s; m Azo.

Post hec sciendū est exercitorē nauis
pro caupone uel stabuli teneri alia actiō
ne in factum que prorsus est alterius na

ture q̄ superior est enim ex contractu licet superior ex quasi maleficio. Et descendit ex edictoposito. ff. nau. cau. sta. & dari dicitur p̄ recepto seu pro eo quod saluum fore recipit exercitor nau. cau. & sta. & recepisse saluum fore dicitur eo ipso q̄ res ipse illate sunt uel in nau. cau. uel sta. sciente tamen exercitor licet superiori acti in factum que ex quasi maleficio dabatur non distinguabatur sciuerit uel ignorauerit. ut ibi dixi. Durum ergo esset ignorantem teneri ista actione. ut ff. de acti. & obli. l. iiii. & §. i. ibi. longe minus zc. sciens ergo tenetur ad restitutionem rerum receptarum quis cuiuscumq; facto etiam uiatoris uel extranei perierint uel amisse sint uel lese nisi ex cau fortuito probauerit exercitor amissionem uel lesionem rerum contigisse. licet in superiori teneretur pro damno dato dolo uel culpa illorum quorum opera uititur non pro damno ab aliis uato nec attenditur in rebus receptis sint inferentis uel non magis enim inferentibus debet restitui q̄ his quorum sunt nisi inferentes erunt fures & domini ueniant res uendicantes & illorum repetitionem inhibentes. ut ff. nau. caupo. stab. l. i. §. pomponius. & §. reddatur hec actio in factum in heredibus & in heredes & in perpetuo. ut ff. nau. ca. stab. l. idem. §. hec autem actio.

Liquet igitur ex predictis exercitores nau. uel sta. posse conueniri quadam speciali prerogatiua ex duobus edictis. i. ex quasi maleficio ex edicto furti. Item ex contractu ex illo edicto nau. caupo. sta.

Possunt etiam tertio modo conueniri iure communi propter suum maleficiuz si dicatur furtum uel damnum eos dedisse & si quidam actor eligat hanc uiam communem repellitur doli exceptione. l. iudicis officio ab illis actionibus que speciali prerogatiua sunt ei indulte & contra. si eligat illas repellitur a iure communi. ut ff. nau. caupo. stab. l. idem. §. ultimo. Item nota differentiam inter actionem in factum que ex quasi male. descendit qua tenetur exercitor nau. caupo. sta. Et inter aliam in factum que ex contra

ctu descendit ex edicto nau. stabu. que etiam ipse exercitor tenetur. que datur d̄ recepto uel pro eo quod saluum fore recepit. nam in ista actione in factum. que ex contractu descendit si exercitor nau. sta. recipiat aliquid. & dicitur recipere saluum fore eo ipso q̄ res ipse illate sunt uel in nauem. uel cau. uel sta. eo sciente. licet express se designante non fuerint. ut ff. nau. ca. sta. l. i. in fine. tenetur de damno dato in rebus receptis a quocumq;. sed illa ex quasi male. locum habet cum familia exercitoris quam habet in nau. cau. uel sta. dat damnum secus si extraneus. fingitur enim delictuz esse familie exercitoris. quia mala familia uititur. Vnum tamen est sciendum q̄ si uellet passus furtum illum qui furtum fecit in rebus illatis si sciret delinquentem conuenire. quod bene posset & teneretur ex maleficio fur. aduer. nau. l. i. §. & in duplum. & ff. nau. ca. sta. l. licet. §. si. & si eligeret furem non ager contra exercitorem. & e contra. ut ibidem legitur.

Item illa que est ex quasi malefi. datur in duplum. alia que est ex contractu datur in simplum. ut not. ff. ca. sta. l. idem ait in prin. Item in actio. in factum. que ex contractu descendit que dicitur de recepto est huiusmodi. quia si exercitor nauis uel ca. predicat uel qui ibi res reponunt. uniuersiq; res seruet suas. neq; damnum se prestaturum dicat non conueniatur postea exercitor. ut ff. nau. ca. l. si. i. & ii. g. Secus in illo que ex quasi delicto uenit in qua q̄q; predixerit tenetur l. 3. Az.

Sed & cum in actione ex contractu que de recepto dicitur non teneatur exercitor si predicat. Quero si non predicat sed dicat postquam suscepit ut uniuersique seruet res suas. & se non prestaturum damnum an non teneatur. Respondeo immo tenebitur. nec propterea se exonerat. ut ff. de fideiussor. l. si fideiussor creditori. & de institui. sed si pupillus. §. de quo. & C. de actio. & obli. l. sicut. Sed quid si dederit clauas ca. mere ut faciunt tabernarii. Respondetur quidem uidetur renunciare custodie ut non teneatur ac si prediceret. ut ff. nau.

cau. sta. l. si. in prin. & ar. ff. de con. emp.
l. cui liber. Alii dicunt econtra. l. non
uideatur renunciare ne detur materia
falsum fabricandi. ut. ff. quoadmo. te. ap.
l. i. Et ne detur materia cum furibus co
he iudi. ut. ff. na. ca. l. i. Sed i hac questio
ne sic distinguendū uidetur fm do. Ac.
quia aut dedit a principio clauēs. aut po
stea. Primo casu si quidem dando eas se
cerit huiusmodi predicatōnem scilicet q̄
unusquisq; res suas seruet & q̄ teneri nō
uult tunc non tenetur. Si uero nō fecit
predicationem tunc bene tenetur. nā ma
gis presumitur dare clauēs ex quo non p̄
dicat ut possint suas res quando uolunt
accipere isti qui eas inducunt sub silentio
habere. q̄ ut se periculo exoneret qui cla
ues tradit. Mitius tamen cum isto hoc ca
su agetur ut de leuissima culpa nō tenea
tur licet alias teneatur. ut. ff. nau. causta.
l. idē. §. ait pretor. Si uero postea tradat
clauēs non a principio etiam cum predi
catione modo facta quando clauēs tradit
scilicet q̄ teneri non uult non releuatur
propterea per. l. C. de actio. & obligat. l.
sicut. Potest poni & aliud exemplum
de obligatione que ex quasi delicto nasci
tur. ut in iudice qui lietem suam fecit. Cir
ca quod scias q̄ si iudex male iudicauit n̄
cum dolo sed per imperitiam ipse tenet
ex quasi maleficio in quantum iudici co
gnoscenti de ea re equum uisum fuerit.
nam iste iudex qui modo cognoscit de il
lo qui male iudicauit considerabit circa
quod dubitauerit ille. q̄ si dubitauit cir
ca legem multum facile & notam ut cir
ca iustam caninam durius punietur. Si
autem circa legem difficilem & incogni
tam ut circa. l. frater a fratre. uel circa le
gem gallus. mitius punietur. Et predicta
uera sunt quando non dolo sed per im
peritiam male iudicauit. Si autē dolo
malo iudicauerit. tunc uere ex maleficio
est obligatus. uel actione in factum uel
actione de dolo. ad expensas & ad existi
mationem litis & ita prestat omne inter
esse ei quem lesit. Item fit infamis. ut.
ff. de pe. iud. qui male iudic. l. ulti. & ff.
de iudi. l. si filius. Et hoc si pecunia nō

est data uel promissa tunc enim quando
data uel promissa est dati triplum & pro
missi duplum a comitte priuatorum exi
gitur. & dignitatem seu cingulum quod
habet in utroq; casu amittat. & hoc quan
do in ciuili causa accepit. uel stipulatus
est sibi aliquid dari. Si autem causa cri
minalis esset bonis omnibus confiscatis
mittatur in exilium. ut in auten. ut litigā
tes iurent. §. qui uero accipit. & §. si quis
autem. Sed de iure ueteri iudex tenetur.
l. iul. repetundarum que penam extra or
dinariam imponit. ut. ff. ad. l. iul. repetū.
si lex iul. §. hodie. Item & crimine fal
si tenetur. quod penam deportationis uel
ultimi supplicii continet ut. ff. ad. l. cor.
de fal. l. i. §. qui iudicem. & §. ulti. Sed
nunquid ille qui dedit pecuniam poterit
repetere eam a iudice. certe si dederit ei
ut male iudicaret non repetit. ut. ff. de cō
ditio. ob tur. cau. l. iiii. Idemq; erit si dede
rit ei ut non iudicet. Si autem dederit ei
ne male iudicet. uel ut bene iudicet forte
habet locum repetitio. quia turpitude ē
ex parte iudicis tantum. Si autem de
derit simpliciter ut iudicet dixerunt qui
dam dari repetitionem si tamen litigator
amittit principalem causam. ut. ff. de con
di. ob tur. cau. l. ii. §. ultimo. Sed ex eadē
l. magis putant glosatores non denegari
repetitionem pecunie sicut & ubi dede
rit. ut pro se iudicaret. fiscus tamen repe
tet qui successor est eorum que cum sce
lere quesita sunt. ut. ff. de iure fisci. l. lu
cius. Pena autem litigantis qui iudi
cem corrumpit uel in ciuili uel in crimi
nali causa est ea quia amittit actionem. &
de crimine confiteri uidetur. Nam diffi
dencia iuste sententie spem negocii repo
suit i corruptelam pecunie. ut. C. de pe.
iudi. qui ma. iudi. l. prima. Item in ci
uili causa dati triplum promissi duplum
a commune priuatorum exigitur digni
tatem amittit. Et si causa erat criminalis
in qua corrumpit iudicem. bonis expo
liatur & in exilium damnatur. ut supra
dictum est in iudice. Et est hoc propter
periurium. quia in sacramento calum
nie fit hec aditio ut iure se non dedisse

uel promississe alicui pecuniam ut pro se debeat iudicare. hodie tamen parcitur litigatori qui sponte confitetur facinus suum si personam declarauit cui dedit uel promissit & eam conuicerit. Si aliter autem conuincere non poterit & causa erit civilis punietur in extimatiōe litis. & lis sustinebit proprium euentum. In criminali autem causa confiscantur omnia ei bona & causa criminalis legitime terminatur. & ille qui non potuit conuinci iurare debet se non accepisse & sic liberabitur. ut in auten. ut liti. iurent. §. si quis autem. Si autem detur pecunia principali persone ut si reus det actori uel agnationi. uel procuratori eorum breuitatis causa non dico.

Contrariantur obligationes ꝛc.

Item est supra de duabus obligationum diuisionib⁹. Nunc autem ponit liber tertiam diuisionem prosequendo & subdividendo obligationes que ex contractu descendunt. nam illas prosequit diuisio ista sic & in sti. de obl. §. si. Ponit ergo lra diuisionem. Obligationum quedā ꝓtrahuntur. quedā uerbis. quedam lris. Et quedā consensu. postea declarat quodlibet membrum per se. Et primo de illis que re contrahuntur. Dicit ꝓtrahi & fieri obligatio re in istis casibus qui ponunt in littera quos breuiter recitare intēdo. Et sic ad primū uenio. M. rogauit me ut mutuarem sibi. C. & ego hoc audito predicta. C. sibi numerauit & ipse recessit nec recedendo aliqd ꝓmisit. queritur an sit obligatus mihi & dicitur ꝓ sic re. nā licet nūqꝫ promiserit mihi aliquid. ex quo pecunia meam ex cā mutui sibi numerauit. datiōe illius rei obligatus est. ut insti. quib. mo. re contra. ob. i principio. & sic in mutuo cōtrahitur obligatio re. E de natura mutui huius aliqua discutiēda sunt. quia littera aliqua dicit alioquin nihil dicerem cum sit de hoc plene no. in aurora in tertio ca. super instro mutui. Est igitꝫ sciēdum ꝓ mutuuum consistit in rebus que

ad numerum dantur ut pecunia. Itē in rebus que dantur ad mensuram. ut uinum frumentum. Item in rebus que dantur ad pondus. ut aurum & argentū in aliis autem non consistit. ut insti. qb. mod. re. cont. o. §. i. Sed quero quid si librum dedi tibi ad pondus. ut librum tanti ponderis mihi reddas. uel quid si oues ad numerum. Respondeo nō est mutuū. nam in mutuo quattuor considerantur. quorum si quod defuerit nō est mutuuum natura. s. ut ad hoc sit iuenta sicut pecunia ad numerandum. ut. ff. de contrahen. emp. l. prima. Item consuetudo. Itē aptitudo. s. ꝓ datio talis ad numerum uel ad pondus aptetur sue nature. Item actus. s. ut detur ꝓm suam naturam. nam si dederō pecuniam in saculo non numeratam. ut tantundē reddas nō erat mutuū sed etiam innominatus contractus. ut deleg. l. plane. §. si. Item nūquid in pane sit mutuū. Respondeo non sed innominatus contractus. Sed quid si in uulgari dixero tolle pecuniā istā. nūquid erit mutuuum uel donum. uidetur mutuuum. ut. C. de donat. l. nec ignoras. E contra uidetur donum quia non fuit dictum ut esset mutuuum. Sed circa hoc dicunt glo. referre que uerba precesserint uel secuta fuerit ut si precedant uel sequatur inter uos tractantia de mutuo mutuuum sit. si tractantia de donatione donum sit. ut. ff. de testa. l. heredes. §. pe. & ff. de lib. si seruus plurium. §. si. Sꝫ quid si non appareat que uerba precesserint. Respondet glo. si magna est quantitas non uidetur donum sed depositū uel mutuū cum nemo uideatur pecunias suas iactare. ut. ff. de probat. l. cū de debito. alias donum presumitur. cū i transferendo dominio cōsentire uideat. ut. ff. d. acqui. re. do. l. cū. in corpus. Secūdo sciendum ꝓ qui mutuū accipit nō tenet ad eandē rem reddendā quā accepit. sed ad similit. in eodē tamē genere. nam sicut mutuū ꝓtrahimus ageremus ut eadē species redderet nō esset mutuū sed depositū uel ꝓmodatū. tūc ergo uere cōtrahit mutuū cum recepturi sumus non eadē

speciem. sed aliud quo ad propositum no
tatur unum simile tantum & in eodem genere
ut pro uino mutuo dato reddatur uinū
nam si in alio genere reddatur. ut puta p
uino triticum non erit mutuum. sed con
tractus innominatus scilicet do. ut des &
nascitur precii. uer. acti. ut hec omnia
probat. tur. ff. de precrip. uer. l. ii. Sed
quid si nummos mutuauit tibi postea cū
non indige. res reddis eisdem. nōne erit
mutuum quidam ut. M. dicunt q̄ non p
l. ii. preallega. ff. si certum petatur ubi le
gitur q̄ mutuum damus cum non sum?
recepturi ea speciem. cum igitur hic ean
dem recipiamus non sit mutuum. sed do.
Acur. dicit contrarium. quia propositū i
spiciendum est ex quo dominium fuerit
translatum & aperte probatum insti. qui
mo. re contra. obli. in prin. ex eo qd̄ ibi
legitur. & quandoq; nobis zc. nec obstat
q̄ dicitur mutuum damus cum non ean
dem speciem sumus recepturi. quia uerū
est quo ad propositum utriusq; nam qui
accipit mutuum a prin. huius propositi
fuit. ut aliud recipiat & si ita erit licet po
stea quandoq; idem mutui reddatur mu
tuum erit. ut no. ff. si cer. petat. l. ii. in pri.

Item qui mutuum recepit similem re i
bonitate rei mutuate reddere tenetur. nā
dicit lex cum quid mutuum dederimus.
& si non cauerimus ut eque bonum no
bis reddatur non licet debitori deterio
rem rem reddere. unde si mutuauit tibi
uinum uetus & tu uis reddere nouum.
non potes quia licet uideatur simile cum
eo qd̄ mutuauit non tamen est in bona
te. quia nō est ita bonum ut uetus ut hec
uerba ponuntur. ff. si cer. pe. l. cum quid
Debet ergo in mutuo res reddi eque bo
na ut data fuit. & intellige de bonitate in
trinseca. ut sit similis saporis licet preci
um cursu temporis mutatum sit. nam li
cet uinum quod mutuo tibi dedi ualeret
x. quando mutuauit. nunc autem quando
reddis simile uinum ualet. xx. non licet
propterea reddere deterius immo simi
lis saporis & ita bonum reddere debes
ut mutuauit licet precium cursu tempo
ris sit mutatum. quod est ualde notabile.

ut. ff. si certum petatur. l. uinum. Itē
nota q̄ in mutuo non liberatur debitor
casu fortuito. Vnde si mutuauit tibi pecu
niam uel frumentum & pereat penes te
incendio uel alio casu fortuito non libe
raris. ut. ff. si cer. pet. l. incendium. secus
in commodato & deposito in quibus de
bitor liberatur si res commodata uel de
posita casu fortuito pereat. ut insti. quib.
mo. contrah. obli. §. is cui. Differunt in
alio quia in mutuo non obligatur debi
tor ad eandem rem reddendam. ut. §. dixi.
Sed in cōmodato uel dēposito debitor ad
eandem rem reddendam tenetur. ut in pre
alleg. §. item is cui. insti. quib. mod. re cō
tra obli. Posito uno exemplo in quo
re contra. obliga. ponendum est de alio
ut de commodato in quo similiter obli.
contra. re. nam si rogaueris me. ut sum
mam meam ego tibi commodem ad cor
rigendum tuam. uel equum meum ad e
quitandum usque ad uilam. & ego gra
tis concessero. tu eris mihi obligatus ad
eandem rem reddendam licet pro mise
ris & es obligatus re. nam eo ipso q̄ rem
meā tibi utendam do re obligaris ad ean
dem rem reddendam. ut insti. qui. mo. re
contrah. oblig. §. item is cui. Circa cas
sum istum notandū est q̄ si rem tibi utē
dam ad certum usum dederō gratis. tūc
erit contractus commodati. & nascetur
actio commodati ad eandem rem repetē
dam. Sed si rem utendam tibi darem non
gratis. sed pro aliqua mercede quam mi
hi dares. tunc aut tu illam mercedem das
in pecunia. & tunc est locatio & conu
ctio aut das in alia re. & tunc est contra
ctus innominatus. In commodato au
tem tenetur q̄m quod dictum est cōmo
datarius ad eandem rem reddendam quam
cōmodauit. Et hoc ē uerum finito uiu ad
quem cōmodauit. non autem ante. alioqn
beneficiū cōmodate rei eū potius decipe
ret q̄ iuuaret. quod esse nō debet. Ait enī
lex adiuuari q̄ppe non decipi beneficio
nos oportet. ut. ff. cōmodati. l. in cōmo.
§. licet. Item eandem rem reddere tenet
non deterioratam sed in tali statu ut ego
ei dedi. quia non uidetur res reddita

que deterior redditur. ut ff. pmo. l. iii. im
mo si deterior reddatur adhuc agere pos
sum pro deterioratione propria act. com
modati. nec prejudicavi mihi licet dete
riorem receperim quia non uideor pro
pretea remisisse damnum meum. ut not.
ff. de dolo. l. eleganter. §. non solum.

Item no. q. in commodato tenetur ad
extimationem rei commodati regulari
rer ille qui accepit rem ut edam si res pe
reat suo dolo uel sua culpa lata leui uel
leuissima. si autem casu fortuito pereat n̄
tenetur. ut. commod. l. ut si certo. §. nūc
uidendum. nisi pactum fuisset appositū
q. de casibus teneatur s̄m quod apponi
debet. ut dicam infra de pac. in. §. item
pactū in quo quis. uel nisi in mora esset
reddendi rem commodatam. quia mora
conuertit periculum in eum. uel nisi cul
pa istius commodatarii prederet casū.
ut quia commodauit tibi equum ad equi
randū usq. ad uillam & tu duxisti eū ad
bellum & ita quia tibi res commodata
perit certe teneris quia fuisti in culpa ut
talis casus accideret. ut hoc no. insti. qui.
mo. re contra. ob. §. item is cui. & ff. com
mo. l. sit ut certo. §. nunc uidendum. Et
quia in aurora plene de hac materia sup
instrumento commodati tractatur. ideo
plura dicere non curo nec expositioni
eorum que hic dixi insistere intendo.

Contrahitur etiam obligatio in alio
casu ut in debito in quo sic formo casū.
Ego credebam me teneri tibi ad .C. cū
hoc esset q. iam multa tecum facere ha
buissem & in ueritate in nihilum tibi te
nebar. qa tibi satisfecerē de omni⁹ que
tecum facere habueram. sed forsā cum
rationem cancellatā non inuenirē de .C.
credens me eas tibi debere cū nullo mō
deberem per errorem solui. postmodū i
uenio q. non debeā. Queritur an sis ob
ligatus mihi ad reddendum quod per er
rorem solui. Et respondetur q. sic re. nā
datione illius pecunie quam dedi & dare
non debeam re mihi obligatus eris & da
tur mihi conditio indebiti cōtra te ad re
petendum quod per errorem solui. ut in
stitu. quibus modis re contrahitur obl.

§. is quoq. & bene dixi qd' p errorem sol
ui. Quia si ex certa scientia soluissem sci
ens eum non teneri tunc non repeterem
quia uideor donare. Ait enim regula iu
ris ciuilibus p errorem soluti repetitio ei
dem ex certa scientia dati donatio dicit.
ut. ff. de regu. iur. l. ciuilibus. Et de natura
huius debiti dicam. j. de renuci. in. §.
cum in debiti. Item contrahitur obli
gatio re in deposito. ut ecce deposui pe
nes te librum meum ut eum custodias.
uel saculum pecunie uel aliquam rē pe
nes te deposui. cer. obligat⁹ eris mihi re.
Nam eo ipso q. rē meam penes te depo
sui & tu suscepisti eam teneris actione de
positi & re obligaris. ut instit. quib. mo.
re contrah. obli. §. preterea. Et circa hoc
sciendum est q. depositarius tenetur ad
eandem rē reddendam quam in custo
dia recepit. Sed quid si rem depositā
perdat an ad extimationem tenebitur.
Respondeo si dolo uel culpa lata sua q.
dolo comparatur perdat tenebitur. ut. ff. d
positi. l. q. nerua. & instit. quib. mod. re.
contrah. obli. prealleg. §. preterea. Nam
& istud consueuerūt glo. regulariter tra
dere q. ubi qs in causa pecuniaria de do
lo tenetur. idem & delata culpa teneatur
quia lata culpa dolo comparatur. ut. l. p̄al
leg. l. q. nerua. De leui culpa idest ne
gligentia non tenetur depositarius. & im
putet sibi qui negligentia amico rem cu
stodiendam tradidit. ut insti. quib. mod.
re. contrah. oblig. §. preterea. nisi in cas
ibus in quibus tenetur de leui culpa.

Primus si per pactum suscipiat i se le
uem culpam. Secundus si ipse se obtu
lit deposito. ut. ff. depositi. l. i. §. sepe. Ter
cius si gratia depositarii tantum deposti
tum sit celebratū. ut. ff. si cert. pe. l. si qs.
& forte ibi leuissima culpa uēiret. ut ibi
dem not. Quartus si mercedē recipiat
depositarius p custodiēdo deposito i pe
cuniam. nam tunc de leui culpa tenetur
non p actionē depositi imo p actionem
cōducti. quia uideor operas cōduxisse si
autē accipiat non quātitatē sed speciem
pro custodia tenet de leui culpa p actō
nē prescrip. uerb. ex inominato tractu.
mi

ut. ff. depositi. l. i. §. si quis seruum. De leuissima autem non tenetur culpa depositarius nec etiam de casu fortuito nisi iter contrahentes aliter per pactum conuenierit. Contractus enim legem ex conuentione accipiunt. quod enim in pactum deuenit debet seruari ut lex imo lex est. ut. ff. depositi. l. i. §. si conueniet. uel nisi depositarius sit in mora reddendi depositum. & post moram pereat depositum. ut. ff. depositi. l. si in alia. §. si. Item & si culpa sua uel dolus precedat casum. ut. ff. depositi. l. q. nerua. & l. i. §. sed si rem. Et nota hic q. depositarius eandem diligentiam quam in rebus suis prestat tenetur & in rebus depositis prestare & non minorem. Nam si est in suis rebus diligens ultra alios homines & tantum in rebus depositis diligens esse debet. & si minus est diligens in rebus suis q. alii homines non minorem debet adhibere diligentiam in depositis q. in suis adhibeat. alioquin fraude non caret. nec enim fide sola minorem in depositis rebus diligentiam prestabit q. in suis. abesse enim presumitur bona fides cum res suas saluas habeat. & res depositae non apparent. ut. ff. depositi q. nerua. & C. locati. l. i. immo hoc casu quando minus est diligens in suis q. alii homines non sufficit prestare illam diligentiam quam in suis prestat. sed tantam quantam hominum natura communiter desiderat. nam si quis in rebus depositis tantam curam prestat ut in suis facit. sed in suis non prestat tantum ut hominum natura desiderat tenetur quia in lata culpa uidetur esse per. l. ff. solu. matri. si constante. §. si maritus. & not. uidetur. ff. depositi. l. q. nerua. Et quia hic & in superiori. §. facta est mentio de dolo lata culpa leui & leuissima. & casu fortuito scias breuiter aliud esse dolum. ut quando est machinatio studiosa. ut. ff. de dolo. l. i. §. ii. aliud latam culpam scilicet non intelligere qd. omnes intelligunt uel maior pars. ut. ff. de uerbo. signi. l. late. Et de hoc exempla multa dari possunt sed breuitatis causa omitto. Leuis culpa est negligentia quedam. ut. insti. qui. mo. re. contra. oblig. §. preterea.

Leuissima culpa est quando non preuidit illud quod quo quomodo preuideri potuit. Casus fortuitus est qui preuideri non potest etiam a sapientissimo. ut. insti. qui. mo. re. contra. oblig. §. item. & C. de pigno. actio. l. que fortuitis. Contrahitur obligatio re in alio casu scilicet in pignore. unde si aliquis mutuet mihi pecuniam & ego aliquam rem meam pignori tradam obligatur iste creditor re. nam ex quo rem meam accipit pignori re obligatus est & pigno. actio. tenetur ad pignus reddendum. ut. insti. qui. mo. re. contra. oblig. §. si. Secus in hypothecaria que creditori datur ad pignus persequendum quia illo solo consensu contrahitur. ut. ff. de pigno. ac. l. i. & insti. de actio. §. item seruiana. & hoc non in pigno. actio. que datur creditori contra debitorem ad pignus repetendum non nascitur nec a debitore intertari potest nisi soluto toto debito. uel alias satisfacto. ff. de pigno. actio. l. si rem. §. omnis. Item nota q. creditor qui pignus aliquod accipit. tenetur ad eandem reddendam quam accipit. & si pignus perdidit si quidem dolo uel lata culpa uel leui perdidit tenetur. Si autem leuissima culpa uel casu fortuito perdidit non tenetur. ut. ff. de pigno. act. l. si cum uende rem. & l. se. & insti. qui. mo. re. cont. obl. §. si. Quis autem dolum uel culpam probare debeat dixi supra in contractibus in utilibus ratione personarum alias rerum in. §. item prohibita est obligatio. Et quia hic dictum est quomodo teneatur qui rem in commodato deposito & pignore accipit notare potes. & circa eos & alios contractus quandam generalem distinctionem per quam cognoscitur breuiter in quibus contractibus ueniat dolum uel culpa uel casus fortuitus. Aut. n. contractus sit causa accipientis rem tantum. ut est regulariter contractus comodatatus sit enim comodatatus ad utilitatem utentis tantum. quia si summam meam do tibi ad corrigendum tuam gratis. ut fieri debet ad hoc ut sit comodatatus tuam utilitatem tantum consequeris. ego autem non. & tunc in tali contractu & similibus qui fiet gratia accipientis

tantum regulariter tenetur accipiens de dolo & lata culpa leui & leuissima de casibus autem fortuitis non tenetur nisi pactum speciale. uel mora. uel culpa. que illum casum precederet contrarium inducerent. ut supra proxime dixi. Aut est talis contractus qui gratia tantum dantis fit ut est depositum quod fit ad utilitatem dantis tantum. nam si depono aliquid penes te mea gratia tantum fit quia rem custodis tuam autem non. quia de hoc utilitatem non consequeris. & tunc in tali & simili regulariter uenit dolus & lata culpa. leuis autem uel leuissima uel casus fortuitus nequaquam nisi pactum speciale. ut supra dixi. Si autem contractus fit talis qui. gratia utriusque fiat & dantis & accipientis ut est pignus fit enim pignus gratia debitoris ut magis ei pecunia credatur & gratia creditoris. ut tutius sit ei cautum de credito suo. & ut etiam est in locatione que etiam gratia utriusque fit. ut si loco tibi equum pro certa quantitate pecunie. gratia mea fit quia mercedem habeo gratia tui accipientis. quia usum rei habebis in talibus contractibus gratia utriusque partis factis tenet accipiens de dolo lata culpa & leui de leuissima & de casu fortuito non tenetur regulariter nisi culpa casum precederet uel nisi pactum speciale uel mora eum de casu teneri facerent. & probatur distinctio hec. ff. pro. mo. si ut certo. §. nunc uidendum. & insti. q. mo. re contra. obli. §. item is. & §. preterea & §. si. Sed hic queri posset an is qui rem sibi commodatam furto amisit. dicatur amisisse casu fortuito ut sic non teneatur. Et circa hoc est sciendum quod colligunt quidam glo. furtum non esse uidetur casus fortuitus. p. l. ff. pro socio. cum duobus. §. dāna. Et dicunt furtum fieri non posse sine culpa saltem leuissima quia potest prouideri ne fiat a diligenti & sollicito. & sic secundum hoc ille qui rem per furtum sibi factum amisisset teneretur si ex tali contractu eam habebat in quo leuissima culpa ueniebat sed licet sic colligant glo. illi tamen & furtum sine culpa quandoque fieri potest secundum do. Ac. ur. ff. de furtis. l. eum qui. §.

idem. Quid. n. si nocte uxor marito surripuit uel potio sibi detur cui sit amissum allopium. certe non erit ibi culpa. & sic tunc non tenetur qui rem furto amisit. Et ita nota furtum fieri plerumque culpa per. l. preallega. cum duobus. ff. pro socio. Sed quandoque ut modo dixi. Latrocinium autem inter casus fortuitos enumeratur. ut. C. de pign. acti. l. que fortuitis. prealleg. §. damna. Et dicuntur latrocinantes qui in siluis stant ut spoliēt palam transeuntes. Fures quidam de nocte in domibus surripiunt. ut in autem. ut nulli iud. §. penult. Sic incendium regulariter sine culpa nasci non potest licet in culpabilibus non nocet. nam si tibi uendidi domum. & antequam trade rem incendio domus consumpta est non mea culpa. quia in ea custodiēda diligēs & sollicitus tui. sed negligentia cuiusdam serui mei uel alterius non ero ego dominus continuo in culpa nec propterea tenebor. Nam licet tradatur incendium sine culpa non nascitur. uerū est sine culpa illius a quo originem sumit sine culpa tamen patrisa. fieri potest ut dixi. Et sic ei in culpabili non nocet. ut hec probantur. ff. de pigno. & commodi. rei uē. l. si uēdita. & ff. de offi. p̄fec. iūc. l. iiii. §. i.

Verbis contrahitur obligatio. Rubr.

Actum est de obligationibus que contrahuntur. Modo sequitur uidere de his que uerbis inducuntur. quedam enim obligationes domini uerbis fiunt & ex uerbis in essentiam inducuntur. Et ad hoc cognoscendum scire habet scolaris quod civilis sapientia uoluit quedam modum inuenire seu uestimentum quoddam per que modum homines ad iuicem uerbis obligari possint. licet res aliqua non interuenerit. Et hoc fieri uoluit per quandam solennitatem uerborum. scilicet per interrogationem unius precedentem & responsionem alterius in contententi subsequentem. Unde lex statuit & firmavit quod ubi interrogatio unius precedet & responsio alterius in quineti sequatur.

hoc modo promittis Martino. x. & ipse dicat promitto uel spondeo. ibi promittens sit obligatus isti interroganti. que obligatio ex illa solennitate uerborum nascitur & sic uerbis dicitur esse obligatus. ut hec probantur in instituti. de uerbo. obliga. in princi. Et nota quod ista conceptio uerborum interrogatio & responsio appellatur stipulatio. Nam & ipsa uerborum conceptio sumit nomen a digniore parte sui idest a stipulatione que ponitur pro interrogatione secundum propriam significationem. ut isti. qui. mo. tol. obli. §. adeo. nec credas ut quidam dicunt quod obligatio uerborum sit idem quod est stipulatio. uel idem quod est ipsa conceptio uerborum. sed obligatio uerborum est quoddam iuris uinculum quod descendit & nascitur ex ipsa conceptione uerborum. que conceptio appellata stipulatio est. Et sic conceptio uerborum & stipulatio idem significant quia ipsum factum. s. ipsum contrahere.

Sed obligatio uerborum est ius ex illis originem trahens ut dixi. Et quia ex conceptione uerborum seu ex stipulatione que idem est inducitur obligatio quedam. Ideo de stipulatione aliqua uideamus. s. quid ipsa sit. quod iam patet ex his que dixi. & unde dicatur. & qualiter contrahatur. Stipulatio est uerborum conceptio. quibus is qui interrogatur daturus facturum se id quod interrogatus est spondeo. ut. ff. de uer. obli. l. i. §. stipulatio autem Et attende uerba hic posita. Dicit enim conceptio uerborum quia stipulatio concipitur ex uerbis. s. ex interrogatione & responsione. quibus uerbis ille qui interrogatur respondet se facturum uel daturum id de quo interrogatus est. non responderet stipulatio non ualere imo ratione difensus uiciaretur ut insti. de inuti. sti. §. prete. Et nota. ex eo quod dicit daturum uel facturum quod stipulatio fieri debet per uerba futuri temporis. tantum. uel per que tantumdem presentem. nam licet dicatur promittis dare bene ualeat. quia pro futuro ponitur per uerba autem presentis temporis nulla est stipulatio. unde si dico promittis quodas. uel promitto quod nulla est ut dixi.

Dicitur autem stipulatio a stipulo. stipulum. n. apud ueteres firmum appellabatur forte stipite descendens. ideo autem stipulum apud ueteres appellabatur firmum. quia in firmatione tractus dabat unus alteri pro inuestitura baculum uel stipitem ut hodie fit. i. marchia ut dicunt. Sed in Lombardia bibunt pro inuestitura. in aliquibus autem locis manu coperta mantello inuestituram faciunt. contrahitur stipulatio per interrogationem precedentem & responsionem subsequenter in continenti ut in prin. dixi. Et nota. quod olim uerba solennia interuenire debebant siue per quodcumque uerbum fiebat interrogatio per idem fieri debebat responsio. ut si dicebam promittis dare. & tu respondere habebas promitto. & si respondisses. spondeo stipulatio non ualebat hodie autem quibuscumque uerbis consensu contrahentium. compositae sint utriusque sibi consonante intellectu legibus cognite suam firmitatem stipulationes. ut instituti. de uerborum obligatione. §. i. hac. Unde si dico promittis dare decem. & tu respondeas spondeo uel sic. ualebit. Vnum tamen est sciendum quod nendum interrogatio. sed etiam responsio uerbis est facienda. Nam si quis non uerbis respondeat sed capite annuit uel humeris forte nec naturaliter nec ciuilitate obligabitur. ut. ff. de uerbo. obli. l. i. §. si quis autem. nec fideiussor pro eo teneretur nisi forte hoc actum esset ut saltem iure pacti omnis obligetur. ut. ff. de acceptila. l. an inutilis. i. §. Item nota quod responsio debet incontinenti sequi interrogationem & exponere incontinenti idest statim ante quam ad alium actum extraneum diuertant. Ceterum si post interrogationem aliquid agere ceperit debebat respondere. nihil proderit quamuis eodem die spondisset. spacium autem modicum ex quo non diuertant ad alium actum uel momentum nature non uiciaret stipulationem. ut plenius dicam. j. eo. in. §. ceterum. & probantur predicta. ff. de uerbo. obli. l. i. §. i. & l. continuus. i. §. Item nota. quod licet uerba inutilia extrinseca in stipulatione inserantur non propterea uiciantur

responsio ut si dicas promittas Stichum & tu dicas. Arma uirum que cano spon- deo Stichum. nihilominus erit utilis sti- pulatio. ut. ff. de uerbo. l. qui extrinsec?

Item dēz fieri responsio precise sine su- spensione uoluatatis si enim interrogo p- mittis. & tu respondeas promitto si uo- luero. nulla erit stipulatio. Idem si respō- deas promitto si uolo. uel si nolā uel cū- nolam. nam istis casibus non ualeat stipu- latio secus si responderes promitto. cum uoluerō tunc bene ualeat. si tamen anteq̄- moriatur constituat se uelle. ut legitur & no. ff. de uerbo. obli. l. certissimis. §. ul- ti. & que sit ratio diuersitatis ibidem no- tari uidetur qđ non recito breuitatis cā.

His itaq; circa litteram expeditis. que- ri potest extra litteram an ualeat stipula- tio sine causa. & licet responderi possit se- cundum quosdam qđ ualeat tamen inef- ficax est stip. que causam non continet. nam si causa non probetur reus absolu- tur opposita doli exceptione contra sti- pulatorem dolo enī facit qui agit ex sti- pulatione illa. que causam in se non ha- ber. ut. ff. de excep. do. l. ii. §. si quis sine causa. Si ergo in stip. nō exprimatur cā- a cōtrahentibus inefficax erit per excep- do. uel si exprimatur causa qua ab utra- q; parte inesse creditur. & non inest. ut- puta si credo te uendisse uel mutuassee p- curatori meo qđ nequaquā feceras. & ideo ex causa uer. uel mutui promitto idē erit ut inefficax reddatur talis promissio. ut C. de non nu. pe. l. si ex cautione. licet tu qui stipulatus fuisti crederas tunc causā inesse. ut quia credebas uēdidisse uel mu- tuassee uel aliū pro te hoc fecisse. Sed quid si ego qui promitto scio causam nō esse. tu qui recipis promissionem credis inesse. Respondeo uideo donasse & sic teneor. ut. ff. de reg. iu. l. cuius. & C. ad. l. fal. l. si. secus forte si tu scias causam non inesse quia cum queritur de damno & in pari causa ambo simus. melior est qui te- net. qđ qui persequitur. ut. ff. de uer. ob. l. si seruum. §. qui sequitur. Sed an iste libellus sit admittendus. peto. x. quia p- misisti. Et certe uidetur qđ non cū in pro-

missione non sit causa sufficiens. nam li- cet dicatur promissisti nō sufficit quia p- missio sine casua nō ualeat. supra dixi. ut non ergo ualebit libellus talis quia non est sufficiens causa assignata. sicut nec es- set sufficiens causa peto. x. quia rex est in francia. Sic ergo adicere debebit quia p- misisti ex causa mutui uel ex simili. nec ista esset sufficiens causa in libello peto- par caponum singulis ānis. quia tui ma- iores promiserunt. sed debet adici pro possessionib; quas a meis maioribus ha- buerunt probata tamen diuturna presta- tiōe idest qđ. x. annis prestitisti par capo- num & asserendo te hoc promississe pre- sumitur promissio & causa. eo ipso qđ p- bo diuturnum prestatiōem. Et quia hic se offert materia de prestatione diurna. quero si uolo petere ab aliquo ut par ca- ponum uel aliquid aliud in posterum p- stet annuatim eo qđ certis annis prestitit in preteritum an possim ad hoc cōpelle- re propter longā prestationem quā in p- teritum fecit. Et certe super hoc e scien- dum qđ quedam leges dicere uident qđ si longo tempore. i. x. annorū inter presen- tes. & xx. inter absentes. Nam longū tē- pus dicitur. x. annorū. ut. C. de prescrip. lon. temp. x. uel. xx. an. i. §. aliquid mihi prestitum fuit ex ista longa prescriptio- ne preiudicium fiat prestanti in posterū ad prestandum. ut. ff. de usuris. l. cum de in rem uer. Econtra uidetur in aliis le- gibus multis dici qđ licet in preteritum aliquid prestiterit annuatim longo tem- pore ex tali prestatione lōga non fiat mi- hi preiudicium in posterū ad prestandū ut. C. de pact. l. si certis annis. Et ad ista contraria tollenda sic est distinguendū. quia aut peto ut aliquid mihi prestes in posterum. ut par caponum uel usuram uel aliquam aliquā prestationem ea sola ratione qđ longo tēpore prestitisti in pre- teritū non tamen aliud allegando ppter quod tenearis nisi qđ longo tēpore pre- stitisti. & ideo uolo qđ in posterum pre- stes quali ex diuturna prestatione sis am- modo obligatus ad prestandum. & tūc nullo tēpore preiudicatur tibi soluenti.

¶ Vñ te si .xx. ann. prestitisses & postea nol-
les prestañ p̄pterea astrigeris p̄pter presta-
tionem longā in preteritū factā. ut. C. de
usu. l. creditor. & ff. de ope. lib. l. operis.
Et est ratio. quia tempus non est modus
inducende obligatōis. ut. ff. de acti. & ob-
lig. l. obligationū fere. §. placet. aut peto
ut prestes aliquid in posterū sicut in pre-
teritum prestasti allegando & dicendo
q̄ ex pacto teneris. quod pactū te fecisse
negas. & ego illud pactum uelim p̄ diu-
turnā prestañtionē quā in preteritū fecisti
p̄bare si quid ex pacto nudo dicebā te te-
neri. tunc idē quod in sup̄iori. s. q̄ presta-
tio longā q̄ in preteritū fecisti non faciat
te teneri ad soluendum in posterū. Et sic
intelligitur. C. de pact. l. ff. certus. Si au-
tem dico te mihi teneri ad aliquid presta-
ndum ex pacto uestito. ut stipulatione so-
lenni. & tu neges te per stipulationem p̄-
misisse. tunc si probo te in preteritum. x.
an. prestitisse. ex tali prestañtionē diu-
urna presumitur te per stipulationem pro-
misisse. & sic fecit tibi preiudicium illa p̄-
statio diuurna quantum ad hoc ut pre-
sumatur te per pactum uestitum q̄ alle-
gabam promisisse illud quod peto te mi-
hi prestaturum. ut sic ex tali pacto uesti-
to damnari mihi debeas ad prestandum
in posterum. ut. ff. de usu. l. eum de in re
uerio. Et hec eadem distinctio est facien-
da in decimis & quibuscunq̄ prestañtionibus
& in seruitutibus rerum acquirēdis.
& que perpetuam causā non habent nec
quasi. Unde si quis dicat sibi constitutam
seruitutem itineris uel uie per funduz ui-
cini ex titulo aliquo id possit probat̄ per
testes uel instrumenta & adminiculū sue
intentionis inducat coniecturaz. q̄ usus
est seruitute predij domino sciente & nō
contradicente per. x. annos inter presen-
tes. uel. xx. inter absentes presumitur ser-
uitus constituta ex illo titulo seu causa
qui uel que pretenditur precessisse s̄m
Ioh. per prealleg. l. ff. de usur. cum de in
rem uer. & ff. de acqui. poss. ar. l. i. in fin.
Si autem uellem dicere seruitutes que p̄-
petuam causam non habent nec quasi p̄-
petuam. ut est uia & iter mihi quelitas eē

eo q̄ sui usus. x. an. nec allegarem
mihi p̄stitutas esse ex titulo aliquo non
possem cum tales seruitutes que non per-
petuam causam nec quasi prescribi non
possent nisi tanto tempore cuius non ex-
tat memoria ut. ff. de aqua plu. arc. l. i. §.
fi. & l. ii. §. antepe. Alie autem seruitu-
tes que perpetuam causam habent ut aq̄-
ductus. Item altius tollendi & tigni imit-
tendi uel quasi perpetuam ut stilicidium
& ductu aque ex celo cadentis prescribi
bene possunt si quis utatur talibus serui-
tutibus. x. inter presentes. xx. inter absen-
tes. licet enim sine titulo utatur. secus in
rebus corporalibus que sine titulo pre-
scribuntur ut no. supra. qui. mo. do. re.
rum ac. §. item prescriptione. ut & pre-
dicta leguntur & no. C. de serui. & a qua
l. ii. & ff. de serui. l. seruitutes. Et nota. q̄
tempus. x. uel. xx. ann. in seruitutibus
prescribendis incipit currere ex quo ce-
pit uti iure seruitutis non ui non clam.
non precario. ut. ff. quemadmo. seruitu.
amit. l. fi.

Litteris contrahitur obligatio.

¶ Ictum est supra quomodo obli-
gatio cōtrahatur re & uerbis.
¶ Sed quia litteris p̄trahit̄ obliga-
tō quandoq̄ uidendū est quando litteris
cōtrahat̄. Et circa istam materiam sic p̄-
cedo. quia primo pono casum s̄m quod
in littera facit in quo ostendat̄ quō obli-
gatio p̄trahat̄. Secundo extra litterā
aliqua subiciam de natura ob. l. rarum.
¶ Casus sic ponitur. Martinus scripsit sua
manu in hunc modū. confiteor me debe-
re ex cā mutui tibi. R. C. uel sic scribo
me redditurū. R. C. ex cā mutui. uel sic
scribo me hūisse a. R. C. ex cā mutui. &
predicta scripta fuerunt spe future nu-
merationis. non enim acceperat. nec sibi
numerate fuerant. sed sibi numerari spe-
rabat. nata si uere numerate fuissent. tūc
re obligatus esset accipiens. ut supra in
mutuo dixi. Queritur modo an iste. Ma-
ritus obligatus. R. & respondetur q̄ est ob-
ligatus litteris istis quas fecit. nam licet

infra biennium ciuilitur tantum sit obli-
 gatus & excep. nō numerate pecunie op-
 ponere possit. transacto tamen biennio
 illa ciuilis effectum naturalis accipit ita
 q̄ post biennium ex scriptura tali effica-
 citer conuenietur. ut iste casus colligif
 & probatur insti. de litterarum ob. p̄ to-
 tum. & C. de non nu. pe. l. in contracti-
 bus. in prin. Posito casu tractada sūt
 aliqua de natura obli. litterarū. & ut me-
 lius de ea tractare possim discutere uolo
 uerba posita in casu premissio. dicit. n. si
 propria manu scribo me debere ex cau-
 sa mutui. qd̄ mihi numeratum non fuit
 litteris obligor tantū ciuilitur infra bien-
 nium. post biennium aut̄ efficaciter tene-
 bor. bene enim dicit propria manu scri-
 bo. quia ei scripture quam facio p̄tra me
 creditur. & ideo ex eo obligor ut dixi.
 Sed quid si alius scripsisset me debere
 uel me p̄fessum fuisse ex cā mutui ab ali-
 quo habuisse. R̄ndeo aut̄ persona priua-
 ta. & tunc ex tali scriptura non obligor.
 qā priuate persone nō creditur. ut de p̄-
 ba. l. infra. si autem publica p̄sona scri-
 psisset. ut tabellio tunc idē est q̄ q̄n ego
 ipse scribo. s. ut ciuilitur tantū ante bien-
 nium obligatus existā. post biennium aut̄
 ex tali scriptura efficaciter sim astrict⁹.
 Et sic collige licet confessio facta ex cau-
 sa mutui sit in carta publica nō p̄pterea
 creditor probat p̄tra me debitorem ante
 biennium. si opponam pecuniā mihi nu-
 meratam non esse. nec habeo necesse ali-
 quid probare p̄tra instm̄ illud. nisi so-
 lumō dicā pecunia non fuit mihi nume-
 rata. & oꝝ creditorem si uult obtinere a-
 liter p̄bare se mihi numerasse. qā licet
 sit carta publica nō t̄n p̄bat p̄tra me hoc
 casu ut dixi & hoc ē uerū. s. ut talis carta
 ante biennium nō p̄bet p̄tra me si in carta
 publica dicat. P. fuit p̄fessus & content⁹
 habuisse & recepisse ex cā mutui. Idem si
 dicat. P. fuit cōfessus sibi numeratas. x.
 libras ex cā mutui. ut. C. de n̄ nu. pe. l. si
 ex cautione. & l. cōtractibus. Secus si
 carta publica dicat. R. dedit & nūerauit
 P. x. ex cā mutui. uel. P. accepit. tunc. n.
 carta publica incontinētī probaret con-

tra me debitore nec sufficit debitori tūc
 dicere pecunia non fuit mihi numerata
 quia instm̄ pu. probat numerationem.
 ut. C. de pb. l. cum precib⁹ & in auten.
 de si. instru. §. si uero. sed hoc non debet
 dicere tabellio nisi pecunia sit in p̄nti.
 Sed & si instm̄ publicum dicat acce-
 pit uel numerauit si ut dixi potest d̄bitor
 contra probare. uult sicut contra aliam
 scripturam publicā. ut. C. de contra. &
 cōmit. stipul. l. optima in fi. Et hec di-
 cta sufficiant de primo uerbo posito ut
 delictet in casu si scribat propria manu.
 Post hec nota q̄ fuit dictum in casu
 q̄ si scribo me debere ex causa mutui uel
 notarius hoc scribat. nam idem est ut
 supra dixi obligor ciuilitur tantum ante
 biennium. post biennium cum effectū
 ero obligatus. propter quod nota q̄ ista
 scriptura fuit facta cum causa. nā si cau-
 sa non fuisset apposita non ualere nec
 ante biennium nec post mihi preiudici-
 um aliquod generare posset & indiscre-
 ta diceretur talis scriptura. ut. ff. de pro-
 ba. l. cum de indebito. §. si. Item nota
 q̄ dicit scripturam istam factam fuisse ex
 causa mutui. Circa quod scias q̄ siue scri-
 bam me debere ex causa mutui uel tabel-
 lio scripsit me habuisse ex causa mutui
 pecuniam uel aliud in quo consistit mu-
 tuum. ut uinum uel frumentum q̄ licet
 ciuilitur litteris obligatus sim tamen an-
 te biennium possum opponere exceptio-
 nem non numerate pecunie. quam exce-
 ptionem in scriptis opponere deo co-
 ram testibus denunciationem faciendo
 creditori q̄ pecuniam non numerauit.
 uel si apud iudicem quis deferat in scri-
 ptis querelam. oportet creditorem uoca-
 ri. & si sic eam opponam ut dixi perpe-
 tuabit & omni tempore p̄petet mihi. ut
 C. de nō nu. pe. l. si inter. & l. in contra-
 ctibus. §. i omni. Si autem eam. j. biē-
 nium nō opposuero post biennium cū ef-
 fectu tenebor. nā obligatio que ante biē-
 nium erat ciuilis r̄atum habebit effectū
 naturalis & ciuilis. elapso biennio. Et p̄-
 dicta uera sunt quando p̄fessus fui debe-
 re nec stipulatio interuenit. Sed quid

si scripsi uel notarius scripsit me debere ex causa mutui. & per stipulationem red dere promissi. certe & adhuc potero me teneri opponendo exceptionem in factū contra creditorem infra bienniū. ut. C. de non nu. pe. l. cum ultra. & hoc si spe future numerationis confiteatur debitor alias si tanq̄ iam esset debitum cum non esset scienter confiteretur uideretur dona re. alias si donare non uult sed quia cre dit ei se debere nō ualet stipulatio. ut hec not. ff. de reg. iur. l. cuius. & ff. de doli. ex cep. l. ii. §. ii. & not. de hoc. §. in. §. ubi.

Sed quid si ego debitor post bienniū uolo dicere pecuniā mihi non esse nume ratam. & hoc probat uelim scilicet mihi numeratam non esse. ante biennium eni non habebam aliquid probare nisi solū modo dicere pecuniam non esse mihi nu meratā. & creditor probabat numeratio nem. Et certe in hoc fuerunt doctores in opinione. Ait enim iacobus q̄ audiri de bet debitor post biennium uolens susci pere onus probandi pecuniam sibi nūe ratam non esse ita q̄ biennium s̄m eum operetur hoc solum ut onus probandi conuertat. Nam ante biennium debitor nihil probat quantūcūq; confessio sua esset contra eum. sed creditor numeratio nē probare debeat si obtinere affectabat Nunc autem post biennium debitor oppo nens exceptionem nō nu. pe. probabit si bi non esse numeratam si uelit se tueri a confessione sua. s̄m la. Sed alii dicunt post biennium debitorem opponentem exceptionem non nu. pe. nullo modo eē audiendū etiam si uelit probare sibi pe cuniam non numeratam fuisse per. l. C. de non nu. pe. l. in contractibus in prin. & §. illo. Acur. tamen uidetur prime opi nioni tanq̄ eque consentire. & pro hoc fa cit quod alias dicitur q̄ fieri non debent illicite exactiones. ut. ff. d. offi. presi. l. illi citas. qui ergo confiteretur uel scribit se de bere ex causa mutui non sibi nocet cōfes sio sio talis ante biennium. quia habet ex ceptionem non nume. pecu. ut supra di xi. Idē est si maritus ex causa dotis cō fiteatur uel scribat se debere quia talis cō

fessio sibi non nocet si uult opponere ex cep. non nu. do. infra certa tempora que tempora & de qua confessione plene di cam de re. j. in. §. excepti. Secus uero si ex alia causa q̄ mutui uel dotis aliquis cō fiteatur uel scribat se debere ut emptiōis uel simili cā. nam incontinenti sua confes sio sibi preiudicat & contra p̄sentē pro bat. Vnde si quis scribat se debere. x. alicui pro precio fundi quem emit ab eo necesse habet acquiescere sue scripture nec potest exigere probationes ab actore. ait enim lex nimis est enim indignuz ut qd̄ sua uoce delucide protestatus est quis id in eundem casum infirmet & testimonio proprio resistat. nisi ipse confitens econ tra per aptissima ar. in scriptis inserta pos sit ostendere q̄ in alium quēcūq; modū & non in eo q̄ cautio sua prohibet nego cium subsecutum sit. Pōt autem aliter esse subsecutum ostendere hoc modo ut puta cū scripsisset debere. x. ex emptione cuiusdā fundi. profert modo instrumen tum in quo continetur q̄. accepit ex cā permutationis uel apponat aliud instrūm quo se subscripsit factum eodem die in alia ciuitate p̄pterea p̄traria scriptura fa cta a creditore tollet meā quā sibi fecisse ut si ipse scriberet scribo talē non debere uel scribo non scripsisse. ut hec oīa pro bantur. C. de non nu. pe. l. generaliter. Si aut per testes probare uellem non audi tur hoc casu & est speciale. & a regulari ter tātum ualet probatio testium q̄ isti u mentorum. ut. C. de fid. instru. l. in exer cendis. Sed quid si sine scriptura con fiteretur quis se debere non ex causa mu tui uel dotis. quia illa non preiudicaret i fra certa tempora ut dixi. sed ex alia qua cūq; ut emptionis uel simili. Respon deo adhuc habent locum superiora. s. ut statim sibi preiudicet confessio s̄m lo. & Ac. ar. preal. l. generaliter. in si. licet qdā contra. sed hoc casu. s. quando confessio fuit facta sine scriptura poterit debitor p bare etiam per testes contra confessionē si uoluerit. ar. ff. de. regulis iuris. l. nihil tam naturale. Vltimo no. q̄ que dicta sunt habent locum in his confessionibus

que fiunt ad obligandum. sed si ad liberandum fierent. ut puta quia si aliquis confiteretur sibi solutum illud quod sibi debetur uel ex causa mutui uel ex precio alienius rei quam uendidit. uel quod aliter sibi debetur confiteretur sibi solutum esse tunc talis confessio ad liberandum facta non preiudicaret confitenti infra .xxx. dies quia posset opponere exceptionem non solute pecunie. ut. C. de non nume. pe. l. i. in contractibus. §. super ceteris. nisi in quibusdam casibus in quibus confessio ad liberandum statim preiudicat quos hic non recito breuitatis causa. quia de eis & de confessionibus ad liberandum & obligandum factis. j. de reñ. in. §. excepti. sub distinctione quadam deo dante plenius tractabitur. Sed pactum factum ad liberandum ut facio tibi pactum ut non tenearis mihi ad tale debitum statim preiudicat & ualet etiam sine causa. ut. ff. de pactis. l. tale pactum. Petrus de unzola.

Consensu solo etc.

In isto de obligationibus que re uerbis & litteris contrahuntur. ponitur de illis que consensu fiunt. Et in isto. §. dicitur quod quedam sunt obligationes que solo consensu contrahuntur & substantiam capiunt. & de hoc ponuntur exempla quatuor in littera. Primum est in emptione & uenditione. ut ecce ego consentio de uendendo domum meam tibi pro certo precio. & tu consentis in emendo & eam emis a me pro certo precio & certe isto solo consensu obligor tibi ad rem tradendam. & tu mihi ad precium soluendum & de natura istius contractus emptionis & uenditionis non dico breuitatis causa & quia in auro nostra super instrumento uenditionis de hoc plene nota. Ponitur & aliud exemplum in littera. scilicet in locatione & comodato. ut ecce hospes meus conuenit mecum de locando domum suam pro certa mercede in pecunia conuenta & ego consensui & ab eo mercede certa & ordinata domum predictam conduxim. certe ex isto solo com

sensu sumus ad inuicem obligati. ego ad mercedem prestandam & hospes ad domum concedendam usque ad tempus iter nos ordinatum. Et de natura huius contractus locationis & concessionis tractatur in quinto cap. summe nostre. Ponitur aliud exemplum obligatio consensu contrahi potest. ut in societate. Nam si ego conueniam tecum ut simus socii in tali professione seu arte ad coicandum quicquid nobis in dicta professione obuenerit. & tu super hoc etiam consentias societas tali consensu contracta iter nos erit. & ex consensu tali obligati erimus ad inuicem ad ea que ex uis ex tali professione obuenerint communicanda. Et de natura huius contractus. scilicet quid sit societas. & qualiter. & inter quos & super quibus rebus contrahi possit. & quando actio pro socio nascatur. & ad quid teneatur socius socio & quibus modis societas finiatur non sum ausus dicere in ope presenti. ne opus nimis prolixum reddatur. Sed deo dante dicam in sexto cap. summe nostre super instrumento societatis. Ponitur & aliud exemplum in littera ubi obligatio ex solo consensu contrahitur. ut in mandato. ut ecce mandauit tibi ut negocia mea gereres. uel ut fundum mihi emereres. & tu mandatum sponte suscepisti. certe obligatus eris mihi ex isto consensu. & ego tibi si tu aliquid de tuo expendisti in exequendo istud mandatum quod tibi feci. Et quod in istis casibus obligatio contrahatur consensu solo ita ut dictum est. probantur in iusti. de ob. que ex contra. nas. in prin. Et nota quod in istis contractibus dicitur trahi obligatio solo consensu. quia nec scriptura in eis necessaria est. & per hoc differunt ab obligatione litterarum in qua scriptura seu uerba in eis exiguntur. fieri enim possunt inter absentes & per nuncium & per epistolam & per hoc differunt ab obligatione uerborum que inter absentes fieri non potest in qua uerba sunt necessaria. ut dictum fuit supra in. §. uerbis.

Item neque quicquam in his contractibus dare necesse est ut substantiam capiat obligatio. & per hoc di

differunt ab obligationibus que re con-
trahuntur in quibus rem iteruenire oportet
ut dixi. §. in. §. re contr. ob. Sed uide-
tur quod in omni contractu obligationis
consensu inducatur. quia in quolibet con-
tractu & pacto consensus partium repe-
ritur. Nam & stipulatio in se consensum
habet & mutuum & litterarum obligatio
Aliter enim nulla esset obligatio. ut. ff. de
pact. l. i. §. conuentionis. Ad hoc dicunt
glo. quod in istis tantum contractibus enu-
meratis in. §. isto. solo consensu contrahit
obligatio. nec obstat quod in aliis contracti-
bus est consensus. quia licet in aliis sit &
esse debeat. non tamen solus consensus in
aliis sufficit. imo in stipulatione uerba ne-
cessaria in obligatione litterarum littero
in mutue res iteruenire debet. sed in istis
solus consensus sufficit. nam elegans ue-
stis est consensus que non datur nisi cer-
tis contractibus enumeratis. l. in. §. nro
consensu. & insti. de ob. ex consen. in pri.
qui cum sint fauorabiles & pingues & cal-
lidi leui ueste uestiuntur quia solo consensu.

Sed quia in. §. isto fit mentio de man-
dato. & alibi in notulis de eo non tracta-
tur idcirco aliqua de eius natura extra
litteram uideamus. pauca tamen quia ei-
us materia est ita proluxa ut nimis longum
redderet nostrum tractatum si plene dis-
cueretur. reliqua autem que hic omittun-
tur quantum dominus dederit tractabun-
tur etiam instrumento procu. in. vii. ca.
sume nostre ubi tractatur de mandato fa-
cto procu. ad litem & ad negocia. sed hic
de eo mandato quod negocia fit tantum
tractare intendo. dicendum est itaque pri-
mo quid sit mandatum. & est mandatum
officium ab eo qui gratuito suscepit exi-
bendum. gratuito ideo dictum. quia alias
non esset mandatum. nam originem ex offi-
cio & amicitia trahit. si autem alias non erat
facturus contrarium. Porro est mer-
ces. interueniente enim pecunia res ad lo-
cationem potius respicit. ut. ff. man. l. i. in
fi. & insti. man. §. si. nisi talis esset per-
sona que non consueuerat locare operas
suas tunc enim non locati sed prescriptis
uerbis ageretur. ut. ff. de prescrip. uer. l.

si tibi. & l. naturalis. §. cum do. Si tamen
mandatum suscipiatur gratis & dominus
postea honorauerit procuratorem remu-
nerando eum. nihilominus locum habet
actio mandati. Idemque est scilicet ut locum
habeat actio mandati inter procuratorem
& dominum pro expensis repetendis a do-
mino per procuratorem. & ut dominus
repetere possit per actio. man. fructus &
alia que ad procuratorem de suo perue-
nerunt. si dominus conueniat cum pro-
curatorem de certo salario prestando remu-
nerationis causa nisi salarium uel merce-
dem conuenit ne agat pro expensis. ut. ff.
man. l. idem. §. item labeo. Salarium au-
tem si quidem conueniat dominus se da-
turum stipulatione petet conditione cer-
ti. Si autem conueniant sine stipulatione
& incontinenti post mandatum petetur
salarium contraria mandati. Si autem con-
ueniat & interuallo petetur iudicis offi-
cio. ut. C. man. l. i. & ff. eo. l. salarium. Et
hoc quando alias & sine isto salario erat
facturus. Si autem alias non erat factu-
rus aut tale factum conuenit alias con-
sueuit locari & tunc est locatio & condu-
ctio dummodo in pecunia constituatur
salarium. ut. ff. mandati. l. i. & §. in prin.
aut non consueuit tale factum locari. &
tunc prescrip. uer. agatur. ut. ff. de pre-
scrip. uer. l. naturalis. §. at cum do. Et
predicta sunt uera quando salarium cer-
tum constitutum fuit. Si autem incertum.
si quidem re & genere sit incertum utpu-
ta si dicat dominus benefaciam tibi non
petetur tunc. ut. C. mandati. l. salarium.
Si autem incertum sit re non autem gene-
re utputa si dominus promittat equum
in genere. uel promittat quod faciat eum mi-
litem secundum locum. ualeat & peti potest.
Si autem salarium nullo modo fuit pro-
missum procuratori uel constitutum & ue-
lit procurator petere ut sibi constitutur
extra ordinem officio iudicis non potest.
Secus in aduocato cui licet non sit con-
stitutum petere tamen licet extra ordinem of-
ficio iudicis & constituet sibi pro modo
litis & facundia aduocati & fori consue-
tudine. non tamen excedere potest quantitate

C. aureorum. ut. nor. ff. de ua. & extraordi. l. i. §. aduocatos. Et est necesse ut dicatur aduocatus quantum ad hoc ut possit petere sibi constitui salarium q. v. ann. iura audiuerit ad minus. Et ut doctor iurauit eum pitia iuris instructum. ut. C. d. aduoc. diuers. iudi. l. uenenum. Porro id neq. tanq. salarium. neq. tanq. merces peritur q. dominus comueit procut. dicere in euentum litis. ut puta si paciscat dominus procuratori dare medietatem uel tertiam partem eius quod petit ab aliquo si pro eo iudicari contingat. ut. C. d. procur. l. litem. Et dicā plene. j. de pact. §. secunda diuifio. Dicitur autem mandatum quasi mandatum. quod enim quis pro se facturus erat alii gerendum comittit.

Contrahitur autē mandatum solo consensu ut. s. dixi & ideo iter presentes & iter absentes per nuncium & per epistolam suscipi potest. Item siue rogo siue modo siue uolo siue alio quocūq. modo idoneo ad exprimendam scientiam istā quis scribat uel mittat mandati est actio. ut. ff. mandati. l. i. Quod autem de uerbo ego dicitur non est ita intelligendum ut qui dum taxat ammonet teneatur. ut. C. mandati. l. idemq. §. si quis uel qui tamen comendat. Vnde si ego scripsi cuidam amico meo tali. p. salutem. rogo te ut comendatum habeas. R. amicum meum. & ille cui ego scripsi decem mutuet. R. non tenebor mutuanti propter illa que scripsi mandati actione. quia commendandi magis hominem q. mandati causa scripta sunt. ut. ff. mandati. l. si uero non remunerandi. §. cum quidam. uel non est ita intelligendum uerbum rogo. ut qui tantum exhortatur teneatur. uel qui tantum suadet. unde si cum penes me deponere uelles librum tuum & ego suasi tibi ut poneres penes alium. dicendo melius esset ut poneres penes. R. & tu sic fecisti non tenebor propterea actione mandati tibi deponenti. suasi enim tantum non mandauit. ut. ff. de his qui nota. in fam. l. ob hoc. & ff. de positi. l. i. §. idem. pō. querit oportet ergo ut quis roget ea mente ut uelit obligari sicut de profene

eta dicitur. nam si laudet nomen uel mandet suscipi modo stare potius intelligitur quam mandare unde non tenetur mandati nisi dolo calitate creditorem circumuenerit. tunc ei tenebitur actio de dolo. ut. ff. de present. l. ii. In dubio autem. idest ubi nescitur rogauerit quis ea mente ut uelit obligari uel non sicut in testamentis. ita & in contractibus uerborum propria significatio est omittenda quam si manifeste apparuerit contrahentes aliter sensisse. ut. ff. de leg. iii. non aliter & ff. de exercitio. l. i. §. si seruus. quot autem modis mandatum fiat breuitatis causa non dico. Sed scias q. ex mandato duas nasci obligationes scilicet directa mā. & contraria. directa competit ei qui mandauit cum ceperit interesse eius ceterum si nihil interest cessabit & eatenus competit quatenus interest. puta mandauit tibi ut mihi fundum emeris si mea interesset eni teneris. si tamen eundem fundum ego ipse emi uel alius mihi emit nec aliquid interest mea. cessabit hec actio. & si emeris fundum ut mandauit teneris mihi ut ipsum tradas & si cautum est tibi de euictione mihi cedere debes. & procuratorem me in rem facies. Item debes cauere de facto tuo scilicet q. rem illam emptam non pignora ueris uel ius aliquod in ea non constitueris. ut. ff. man. si procurator. §. si. & l. idemq. & l. de tuo.

Et est sciendum q. procurator qui suscepit mandatum circa aliquid tenetur de dolo lata culpa leui & leuissima de casu fortuito non tenetur. ut. C. man. l. ap. cu. Et hoc s. m. lo. Hugo. Azo. & Ac. Sed Mar. distinguit. an mandatum fiat gratia mandantis tantum & tunc de dolo & lata culpa. Si autem gratia utriusq. tunc de dolo lata culpa leui & leuissima. sicut in commodato distinguitur scilicet cuius fiat ad sciendum que in eo ueniant. nam in eo commodato distinguitur an fiat commodantis tantum. ut puta commodet quis sponse forte sue uel uxori. quo honestius a se deduceretur & tunc dolus uenit. an fiat gratia accipientis tantum ut communiter dolus lata culpa

leuis & leuissima. an gratia utriusque ut si cyphum comodati ut amicum comu-
nem inuitemus & tunc dolus lata culpa
& leuis. ut. ff. pro. l. si ut certo. §. uiden-
dum. & §. interdum. Contraria autē
mandati competit proc. cum compleuit
mandatuz iniunctū. Si ergo mandauero
tibi ut fundū mihi emerēs & emisti ēt si
nondum precium soluisti ages mecum
mandati ut suscipiam obligationem qua
teneris uenditori. nam & ego tecum age-
re possum ut cedas mihi emptionē. Et
ad hoc ut quis contraria agat, necesse est
ut diligentes fines mandati custodiat. Si
autem aliquis excedat omnino eos ut pu-
ta mandauit tibi ut emerēs domum Mar-
tini & tu emisti domum. R. nullo modo
ages contraria. s; teneris mihi directā. si autē
emerēs domum. M. ut dixi & ego taxauit
tibi precium. si dederis amplius nō ages
pro superfluo mandati. nec etiam nego-
ci. gest. etiam si utiliter feceris quia prohi-
buisse uideor ne des ultra. ut. ff. de nego-
gest. quia aliena. §. libertas. & C. de neg-
gest. l. ultima. mius autem si dederit ages
quia uideor tibi mandasse ut minoris pre-
cio emerēs si posses. sed e contra si man-
dauero ut rem meam uendas pro decē
uideor mandasse. ut uendas pro maiori
precio si potes. Minori autem si uendas
mihi non preiudicas. nam si ab emptore
petas rem non obstat exceptio nisi re-
liquum quod deest mādato meo prestes
& indemnem me per omnia conserues.
& probatur hoc. ff. manda. l. propterea.
& l. sed proculus. & l. diligenter & insti-
de manda. §. is qui. Item scias q; procu-
rator agit contraria ad impēdia licet mā-
dator minus erat expensurus. ut. ff. man-
da. l. inter causas. §. impendia. Quod
autem procurator amiserit latrocinio
uel naufragio uel alio casu fortuito. dū
ibat pro negociis domini. non ueniet in
actionem contrariam. ut. ff. mandati. l.
inter causas. §. non omnis licet de curia-
litate. §. ille. ut dicunt glo. seruari non cō-
sueuerit a barbaris. quia damna talia suo
procura. reficiunt. Item sumptus quos
fecit procurator uel circa fructus domi-

ni colligendos. uel circa aliam rem utilē
uel necessariam per hanc actionem con-
trariam deducet. Sed si uoluntarie expen-
dit. ut quia fecit fieri uel picturas per-
mittitur ei auferre sine lesione domini ni-
si dominus rationem illius sumptus ad-
mittat idest nisi tantum dare uelit quā
habere posset illis abrais. ut. ff. mandati
l. idemq; §. idem labeo. & ff. de rei uen-
di. l. in fundo. Item si sumptus ad ui-
cturas fecerit dum exercuit in predio do-
mini reputar e poterit hos sumptus. nisi
salarium fuerit ei datum pro sumptibus
& conuenerit ut sumptus faceret de suo
ad hec itinera hoc est de salario. ut pre-
allega. §. idem labeo. Sed quid si quando
salarium non fuit sibi datum pro his sum-
ptibus. sed iste procurator qui eques iuit
erat rusticus quidam qui non consueuit
ire eques. uel quid si prope erat locus ad
quem iuit. Respondent gl. tunc non cō-
petere. sibi actio cum consuetudo sua sit
seruanda. ut. C. ar. ff. de pignor. actio. l.
uel uniuersorum. Ultimo nota q; man-
datum finitur ex parte mandantis re inte-
gra morte eius contingente. ut. C. de mā.
l. mandati. nisi esset tale mandatum. ni-
si esset tale mandatum quod conciperet
post mortem. ut si aliquis mandauit fieri
monumentum. ut. ff. mandati. l. si uero
non remunerandi. §. si. Si tamen mortuo
illo qui tibi mandauerat cum tu ignora-
res eum mortuum esse executus fueris
mandatum nihilominus mand. habebis
actionem. alioquin iusta & probabilis
ignorantia tibi damnum afferet. quod
esse non debet. ut. ff. instit. de manda. §.
sed utilitas. Item finitur reuocatione
mandantis si faciat eam re integra. ut in-
stitutio. de manda. §. recte. Potest enim
mandans penitere mandati. Vnde si ser-
uum tibi tradidero ut eum manumittas
post mortem meam penitentia accepta
seruum recuperare uelim possum. ut. ff.
mandati. l. inter causas. §. si seruum. Itē
ex parte mandatarii finitur mandatum
morte eius re integra. ut instit. de man-
§. item si adhuc. & ff. mandati. l. iter cau-
sas in principio. Item renunciatione

mandatarii que est facienda re integra. s. ubi integrum ius mandatarii seruetur explicandi eandem rem per se uel per aliū quod si non fecerit redundat in eum cautio qui suscepit mandatum nisi iusta interuenerit causa. quare non renunciauerat mandatarius tempestiue. ut si preterdat excusationem circa in tempestiuam renunciationem infirmitatis uel capitalium inimiciciaꝝ uel excusationem aliarum causarum iustarum. ut insti. de mā. §. man. & ff. man. l. inter causas. §. mandatum. Sed cuz sit facta mentio. s. q̄ morte mandatoris uel mandatarii re integra finitur mandatum. Quero quando dicitur re integra Glo. respondet si erat procurator ad causas ante litem contest. res dicetur integra. ut ff. de iurif. om. iudi. l. & quia. Si autem ad negocia erat procurator potest considerari si aliquid cepit uel paramenta fecerit. ut patet. ff. de pollici. l. i. §. cepisse. & ff. de condi. ob cauda. l. si pecunia. ut tunc res non dicatur integra. Et ex tunc reuocari non potest nec ei sit officium suum damnosum. ut C. de fur. l. si ferruus communis. §. q̄ uero. Si autem non cepit aliquid uel paramenta non fecerit tunc res dicatur integra & reuocari possit per sententiā mandatoris. ut. s. dictum fuit.

Item aliquando contrahitur obligatō pure.

Ictum est supra de tribus diuisi onibus obligationum. Sequitur uidere de quarta que talis est.

Obligationum alia pure. alia in diē. alia sub conditione. contrahitur. Primo de pura. Secundo de illa que i diem fit. Tercio de illa que sub conditione contrahitur est uidendum. Pure contrahitur obligatio quando non apponitur dies in quem solutio fieri debeat. nec etiā apponitur conditio sub eius euentu cui obligatio effectū capiat. ut si dico. promittis. x. ex causa mutui. & tu respondes. promitto. hic non est dies appositus in que differri deat solutio non enim promittis in diē pa-

scatis. quia tunc esset obligatio in diem. ut infra patebit. Item nō dico promittis si papa ueniet ex asia. uel cū papa ueniet bono. tunc enim esset condicionalis ut. j. patebit. Sic ergo cum non est dies inserta uel conditio apposita. obli. tunc pure contrahitur. ut ff. de uer. ob. §. omnis. Vilo que sit pura ob. uidendum ē de eius effectū. Et est sciendum q̄ in obligatione pura statim cedit dies. i. statim est debitor promittens. Item statim uenit dies. i. incontinēti petere possū ego creditor. sed hoc uerbū q̄ statim petere possū n̄ ē ita prauē intelligendū ut creditor debeat ire cū sacco paratus. ut ff. de solut. l. qd̄ dicimus. sed aliquod spaciū puta. x. dierum dandum debitori. ut ar. ff. de cōsti. pecu. l. promissor. sic etiam fere iuris consuetudo ubiq; interpretatur ut infra x. dies fiunt precepta a potestate & a iudicibus. que cōsuetudo est bona legum interpret. ut ff. de legi. & sena. con. l. si d̄ interpretatione. & quod dictum est in stipulatione pura statim creditorem petere posse post aliquod tempus. i. post. x. dies. intelligas uerum esse nisi ratiōe loci in stipulatione appositi petitio differatur in aliud tempus. si enim cū Bononie essemus dicam promittis dare. x. in Anglia. & tu respondeas promitto. non statim petere possum post. x. dies ratiōe loci in quo soluere promissisti qui multū distat a loco isto in quo fuit facta promissio habebis tantū tēpus infra quod commode ire possis in Angliā & mihi satisfacere. certū tñ tempus determinabit a iudice infra quod ire debeas q̄ iudex in tēpore isto statuendo existimet quanto tēpore diligēs paterfa. facere posset illud qd̄ tu in Anglia facere potuisti alias promissisti ut neq; tñ diebꝝ ac noctibus & omni tēpori concepta iter cōtinuare cogat. sed nec tam delicate progredi debeat ut reprehensione dignus appareat. sed habita ratiōe temporis etatis ualitudinis & sexus cum ad id agat. ut & mature perueniat i. eodem tempore quo pleriq; eius conditionis homines solent peruenire ut. ff. d̄ uerbo. obli. l. interdum in prin. Item

in diem fit obli. cum adicitur in ea dies
quo pecunia soluatur. ueluti si dicam p.
mittis. x. aureos in diem sancti Michaelis
& tu respondeas promitto certe ista obli
gatio est in diem. quia adiectus est dies i
quo habet fieri solutio. ut insti. de uerb.
ob. §. in diem. & q. dixi si est dies inserta
tunc in diem est obli. intelligendum est
de die solutionis. non enim si apponitur
dies in qua promissio celebratur tota die
ut nostri tabelliones faciunt. dicunt eni
die tertia intrante medio talis promissit.
x. ex causa mutui. P. reddetur propterea
ob. in diem nam dies in quo contractus
celebrantur tabelliones in instro publi
co necesse habent ponere. ut in auten. ut
preponatur nomen Imperatoris in prin.
nec fiet ob. propterea in diem. sed si adii
ciatur dies in qua solutio fieri debeat nūc
in diem contracta dicitur ob. ut prealle.
§. in diem. In ista autem obligatione i
diem statim cedit dies. i. statim est obliga
tus promittens & statim deberi incipit qd
promissum est. nam ob. incontinenti est
contracta. & certum est eum debitorem
esse. sed non statim uenit dies. quia licet
obligatus sit statim non tamen eo ante di
em appositū peti potest. ut. ff. de uer. ob.
l. cedere diem imo nec eodem die quo sti
pulatio concepta est peti potest. quia to
tus is dies arbitrio soluentis tribui debz
nec enim certum est eodem die in quo p
missum est datum nō prius q̄ is p̄ereat
ut insti. de uer. obli. §. in diem. Et qui an
te diem stipulatione conceptum peteret
penā quidem talem patitur ut ex eius ce
leri petitione inducie aduersus eum dupli
centur. ut insti. de excep. §. hodie. Sed
hic quero si quidam debet mihi ex cōtra
ctu aliquo pecuniā uel aliam rem in diē
puta sancti Michaelis. cum nō nisi adue
niente die. imo nec in ipsa die petere pos
sum differat debitor soluere pecuniā tota
die sancti michaelis usq; fero. & ueniar po
stea de nocte. ante tamen mediam noctē
& offerat pecuniam uel rem debitam ad
soluendum. an audiatur ita q̄ propter ta
lem oblationem excusetur ab intentu si
res aliquo modo pereat quasi non fuerit

in mora soluendi. cum per eum non ste
terit quo minus non solueret rem debi
tam & uidetur q̄ sic ex quo uēit ante me
diam noctem sequentem diem sancti Mi
chaelis. quia & tali hora ueniendo de die
uenire uidetur cum dies incipiat in me
dia nocte & sequentis noctis media pre fi
niat. ita q̄ ea q̄ fiūt his. xxiiii. horis idest
duabus dimidiatis noctibus & luce me
dia de die facta esse uidentur. ut. ff. de fe.
l. more romano. Sed dicendum est circa
hoc q̄ qui debet ex contractu pecuniam
uel rem aliquam & uelit de nocte solue
re offerendo quod debet. non propterea
excusetur licet offerat & paratū se dicat
soluere quoddā. quia denunciatio & solu
tio congruo loco & tempore fieri debet
quod in presenti questione nequaquā fieret
quia in contractibus tacite uidetur actū
quod in die lucis fiat solutio. ergo pro ex
presso haberi debet. ut. ff. si cer. pet. l. cū
quid. & ff. d. solu. l. si soluitur. & sicut de
necessitate offerat & soluere uelit non ui
detur congruo loco soluere uelle si cre
ditor accipere nolit. Et ex quo cucur
rit hec materia circa diem. sciendum est
q̄ duplex est dies. scilicet naturalis & ar
tificialis. Naturalis est qui semper ha
bet uigintiquattuor horas ut dicunt phy
sici. & in iure. ff. ad. l. iul. de adul. l. capi
te. & ff. de usur. l. idemq; & incipit secun
dum Romanos in media nocte & protē
ditur ad aliam mediam noctem. ut. ff. de
feri. l. more romano. Et multa negocia
expediri possunt in tali die naturali & ua
lent ac si in die lucis fient ut pacta & cō
tractus que pacta si fiant in nocte ualent
ac si in luce facta fuissent. ut. C. de tran
fact. l. non minorem. Item & testamē
ta fieri possunt in die naturali qui conti
net duas medias noctes & unam diem lu
cis ut dixi. & tantum ualent facta de no
cte que dicitur dies naturalis ac si in die
lucis fieret. ut. ff. de testa. l. ad testiam.
§. si possem unde si tabellio uocetur de
nocte ad contractum seu pactum uel te
stamentum scribendum secure potest ta
lia notare. quia non minorem optinent
auctoritatem q̄ in die lucis fierent. Et q̄

uocatur de nocte ad talia consideret an preterita. sit media nox. & tunc diem apponat in medietate noctem illam sequentem in instrumento suo. aut non preterit & tunc diem preteritam immediate ante noctem illam apponat dicendo die tali zc. nam licet de nocte fuerit dicere potest in instrumento tali die. quia die naturallem illud tempus appellamus ut supra dixi. Item & s^m do. loa. si aliquis habeat dilationem a iudice. ut presentet se coram eo tali die uel pignora det i communi tali die & similia. potest se presentare usq; ad mediam noctem illius diei.

Est & dies quidam qui dicitur artificialis & incipit i mane & durat usq; ad uesperas s^m romana^m ecclesiam. ut in hymno beati Ambrosii. Lucis creator zc. ibi qui mane iunctum uespera^m diem uocari precipis. & in prin. ueteris testamenti. ibi & factum est uespere & mane dies unus. & in tali die artificiali uoluerunt iura q^{dam} expediri que de nocte fieri non possent. ut est sententia que de die lucis est ferenda. ut in auten. de iudicibus. §. sedebunt. Item solutiones de die lucis fieri debent cum hoc agi inter contrahentes uideatur. ut. s. proxime notauit.

Sub conditione.

Vedam sunt ob. que sub conditione fiunt. ut est quando confertur obligatio in aliquem casum futurum qui habet se ad esse & non esse. ut puta si dicam promittis dare. x. aureos si talis erit papa uel si nauis ueniet ex asia idest si uenerit de tali prouincia. & tu respondeas promitto. uel si dicam promittis. x. cum talis erit papa. & tu respondeas promitto. in casibus talibus dicitur obligatio contrahi sub conditione nam tales casus habent se ad esse. quia potest esse q^{od} ille erit Papa. Item noⁿ ad esse. quia forsitan nunquam erit papa. ut hec probatur in insti. de uerb. oblig. §. sub conditione. Et nota q^{od} quantum ad conditionem faciendam non refert dicat promittis

si talis erit papa. uel cum talis erit papa. Nam hec dictio si & cum faciunt obligationem conditionalem. ut. ff. de conditione. l. qui promittit. quandoq; tamen inter istas dictiones refert. ut in stipulatione promittis si uolueris. uel promittis cum uolueris. nam prima inuulilis. secunda utilis. ut. ff. d. uerbo. obli. l. certissimis. & notat. s. e. §. uerbis contrahitur obligatio. Et circa promissionem sub conditione factam sciendum est q^{od} ante euentum conditionis non cedit dies idest non est obligatus promittens nec etiam uenit dies nihil peti potest. ut. ff. de uerb. sig. l. cedere diem. sed suspendit talis promissio conditionalis. & expectatur ut si conditio existat in continenti post euentum conditionis incipit esse obligatus promittens & peti ab eo potest. Si autem deficiat conditio ita q^{od} ammodo existere non possit tunc euaneſcit ita q^{od} in ea utriusq; noⁿ tenet nec uenit dies. Et nota q^{od} ex promissione conditionalis est tantum species in debito. & in eam etiam speciem transmittimus in heredes nostros si prius q^{am} conditio existat mors nobis contingerit. unde si promittis. x. mihi sub conditione. & ante aduentum conditionis ego moriar. & post mortem meam conditio existat te obligatum habebunt heredes mei. & a te petere poterunt. ut insti. de uerb. oblig. §. ex conditionalis. Secus in legato cum hereditate sub conditione relictis. Nam si aliquid mihi legat aliquis uel me heredem instituit sub conditione. & ego ante euentum conditionis decedam non transmittitur ad successores meos illud legatum uel hereditatem sed remanet apud successores illius qui mihi reliquerat uel penes substitutum uel coniunctum si mihi in illo legato uel hereditate erat aliquis substitutus uel coniunctus. ut. C. de cadu. toll. l. una. §. si autem. Et est ratio quare in promissione conditionalis transmittitur spes ad heredes sed in legato uel hereditate non quia in stipulatione interuenit factum stipulatoris uolentis sibi prospicere & sicut heredi. ut. ff. de probat. l. si pactum. q^{od} in legatario uel herede sub

condicione instituto non est quorum nul-
lum factum interuenit. Quod uero di-
ctum est q̄ in promissione conditionali
ante euer tum conditionis non cedit dies
nec uenit sed suspenditur uerum est si cō-
ditio apponatur de futuro. nam si condi-
tio apponeretur que ad presens tempus
uel preteritum tempus referretur. tunc
non eēt in pendentī. Sed aut statim infir-
ma esset obligatio aut statim ualere & nō
differretur. ueluti si petrus fuit potestas.
uel si Martinus est; conūl dare spondes.
nam si ea ita non sunt mihi ualet promissio.
Si autem ita se habent statim ualet
que enim per rerum naturam certa. sunt
idest per naturalez cursum nature p̄ que
sola presentia & preterita certa sunt non
moriatur obligatōnes. licet apud nos cō-
trahentes incerta sint. ut proba. insti. de
uer. ob. §. conditionales. & ff. si cer. pe. l.
cui ad presens. & l. itaq; Item si de fu-
turo apponatur conditio tamen certum
est eam extinctam non erit ipendenti ob-
ligatio. nec talis conditio moratur ob. ue-
luti promitto. x. si moriar quo casu uide-
pure facta promissio. sed tamen licet hoc
casu incontinenti sit obligatus promittēs
& pura uideatur promissio & non con-
ditionalis. tamen in diem est quantū ad
hoc ut agi ante diem mortis non possit.
ut no. ff. de noua. l. si pupillus. §. qui sub
condicione. & ff. de condi. indebi. l. nam
& l. q. & in insti. de inutil. stipul. §. ita au-
tem. & ff. de bo. aucto. iudi. posside. l. he-
reditariam.

Item uitia stipulatio ratione interualli.

Ictum est. §. de obligationib⁹ &
stipulationibus utilibus. uerum
quia stipulationes certis de cau-
sis uitiantur & inutiles redduntur. & cō-
traria iuxta se posita melius & clarius elu-
cescunt. ideo uiso de utilibus. sequitur de
inutilibus uidere. uitiantur autem stipu-
lationes multis modis. ut legitur in insti-
tu. per totum. de quibus aliqui ponunt
hic in nostra summa. Et primo sciendum
est q̄ uitiat stipulatio ratione interual-

li positi inter responsionem unius & iter-
rogationem alterius. nam si ego interro-
go promittis. x. & tu anteq̄ respondeas di-
uertas ad alia negocia extranea. uel po-
stea reddeas & ex interuallo respondeas
promitto licet eadem die. non ualet stipu-
latio. ut ff. de uer. ob. l. continuus. in pri.
Et q̄ dictum est q̄ ratione interualli sti-
pulatio uitiat. intelligēdū ē de magno
interuallo scilicet quando interrogatur.
& anteq̄ respondeat diuertit se ad alia ex-
tranea negocia. Modicum enim inter-
uallum ut si interrogatus uadat & iucon-
tinenti redeat sine magno & longo inter-
uallo & non interueniente aliquo actu ex-
traneo respondeat non uitiat stipula-
tionem. Item & aliquod momentum
nature interuenire potest inter responde-
tam & interrogantem. nec propterea ui-
tiaretur stipulatio. ut hec probantur pre-
allega. l. continuis. in principi. & ff. de uer.
obliga. l. i. §. qui presens. Ultimo in fi-
lius. §. sciendum est. q̄ in stipulatione
qualibet debet interrogatio unius prece-
dere & responsio alterius incontinenti
sequi. ut insti. de uer. obliga. in principi.

Ex quo colligitur q̄ mutus stipulatio-
nes contrahere nō potest. quia in ea uer-
ba exiguntur. nam stipulatio fieri habet
utroq; loquente quod mutus facere non
potest. & ideo stipulatio celebrare nō po-
terit. Item colligitur ex supra dicto q̄
surdus stipulari non potest. nam licet pos-
set loqui & sic interrogare & respondere
tamen exaudiri non potest quod in stipu-
latione requiritur scilicet q̄ interrogans
audiat uerba respondentis & e contra qd̄
surdus facere non potest. & sic nec stip-
contrahere per quod apparet q̄ hic in tel-
ligitur de illo surdo qui omnino non au-
dit non autem de surdastro. i. tardo ad
audiendum quia ex quo audire posset li-
cet tarde stipulationem facere posset.

Item colligitur ex eo quod supra po-
situm fuit. q̄ infans stipulari non potest
quia fari non potest. nam dicitur infans
idest fari non ualens. & sic dicatur q̄ in-
fans loqui possit. respondeo non cum in-
tellectu qui intellectus requiritur in sti-

contrahenda. ut insti. de uerb. obli. §. sed hec solēnia. Et ideo infans stipu. celebra re non potest. & probatur de istis tribus personis. ff. de uer. ob. l. i. & insti. de inu. sti. §. mutum. & §. pupillus. Item ex eo qd' dictum fuit q' incontinenti sequi debet responsio ad interrogationem. colligit q' iter absētes sti. fieri n̄ pōt. q' absē ad iterrogationē incōtinenti non possēt dare responsionem. ut insti. de inu. sti. §. item uerborum obligatō. & intelligas de illis qui sunt tantū absentes ut se exau dire non possint. nam si quis esset intan tum uel aliquantulum a remotis & cla maret intantum q' audiretur ualeret sti. ut. ff. ad lili. l. i. §. eodem iecto. Sz hic quero si in aliquo instrumento facto in ciuitate Bono. in aliqua certa die reperia tur q'. Pet. per sti. promisit. R. x. & ego. P. uelim iuuare a tali promissione allegā do q' illa die non fui in ciuitate Bono. uel quia aduersarius meus. R. illa die nō fuit in ciuitate Bono. & sic non ualuit sti. quia inter absentes fieri non potuit. an sufficiat mihi hoc dicere uel talem exce ptionem opponere ut ex tali promissioe non teneat. Respondeo non propter p sumptionem instrumēti publici cui cre ditur sine alio amminiculo in quo conti netur me presentem fuisse. unde nisi pro bem per scripturam aliam meliorem & magis fidedignam. uel per testes ydone os illa die tota me uel aduersarium meū fuisse in aliquo loco ita remoto q' nō po tuerit uenire eadem die bon. credetur il li scripture que dicit q' die tali me existē te in ciuitate bon. promisi. x. R. ne detur materia litium contentionis hominibus ut insti. de inu. sti. §. item uer. ob. Sed nunquid duo testes hoc probantes. s. alterum contraheantium abfuisse suffici unt. Respondet glo. sic. ut. ff. de testi. l. ubi. Sed non ne instrumentum uicem duorum tenet. ut. C. de fid. instru. l. in ex ercendis. quare uidetur q' in dubio pro instrumento stetur si non directe contra dicitur instrumento. sed per obliquū. s. se fuisse in scriptura quadā scā rome. uel ut testis uel ut p'rahēs ubi uero directe

pra scripturā dicitur plures q' duo exi guntur. ut. ff. de testi. l. iiii. ibi alias nume rus zc. uel dicas hic exigi tres s'm Acu. l. iiii. s'm Az. Sed quid si proferant due scripture una que dicit stipulatorē fuisse Bononie alia ratione eadem die. Respon deo bonus uir uideat cui potius sit cre dendum. ut. C. de contrah. stipu. l. opi mam in fi. Quod si iudex uidere non po terit cui scripture sit magis standum neu tri credet. ut. C. de fide instru. l. in scripu re. Et quia occurrit mihi hic materia de scripturis ad inuicem cōtrariis pductis. sciendum est si producantur due scrip ture contrarie. quarum una est publica & altera priuata. statur publice tanq' di gniori. ut. C. de contrah. stipu. l. optimā in fine. Si autem ambe sint publice. aut producantur ambe ab una parte tantū aut una ab una. & alia ab alia pte. Si ab una tatum parte si quidē sint sibi directō contrarie. ut si produco instrumentum unum in quo dico me usufructuarium. & postea ostendo aliud in quo dico me proprietarium eodē tempe. ista enim sūt directō contraria. nam directō sequitur si usufructuarius ergo non proprietari⁹ & econtra. si ergo sum proprietarius nō possum esse usufructuar ius eodem tem pore formali usufructu cum res mee mi hi seruire non possunt. ut patet ex diffi nitione usufructus. ut insti. de usuf. i pri ci. tunc sibi ad inuicem obligant & neu tri creditur. Si autē non directō sed p obliquum sint sibi aduerse scripture pro ducte ab eadem pte. ut si pduco quoddā instrumentū in quo p'inet q'. x. mihi p misisti dū essemus bononie. & aliud qd' dicit te promississe. x. dū essemus Rome & habeat eandē diem. nam ista cōtraria sūt per quoddā obliquū neutri stat. Idē etiam est ut neutri credatur si ab una pte tantū pducant scripture diuerse. licet n̄ sint sibi aduerse seu p'rarie nec directe. nec p obliquū. ut si pfero instrumentū in quo p'inet me solūmodo emisse. aliqd' in quo cōtinetur q' cū uxore mea eandē rem emi & eadē die pluribus p'sentib⁹ te stibus. uel produco unū in quo cōtinet

me emisse. in alio continetur donatū esse eodem die. certe non est uerisimile. & iō neutri credat. ut hec pbantur. C. de fid. instru. l. scripture. non tamē sunt sibi ad uerse seu contrarie in p̄dicto casu sed diuerse sunt tales scripture. Si autē scrip- ture sibi contrarie p̄ducuntur non ab eadem parte tantum sed ab una parte & ab altera tūc statur digniori idest ei que magis est sine suspitione & rasura. ut. C. de contra. stipu. l. optimam in fine. q̄ si utraq; pars & iudex non possit colligere que sit dignior. tunc forsan s̄m Azo. cre- det pro reo ar. ff. de testi. l. ob causam. §. si. s̄m Acur. uñ q̄ neutri sit credendū per l. preallega. C. de fide instru. scripture. ut s̄. dixi. quid autem in testibus ab unā par- te tantum uel a diuersis productis. & cō- traria ad inuicem dicentibus non dico hoc sed deo dante dicam in nono cap. in rubrica de testibus.

Item inutilis est ratioe dissensus. zc.

In isto. §. ponitur secundus mo- dus per quē stipulatio uiciat & inutilis reddit. Circa quod sci- endum q̄ sicut consensus in idē in stipu- latione uerbis adhibitis reddit stipulatio- nem utilem & efficacem. sic & dissensus i- utilem & inefficacem facit stipulationem. Vnde si interrogo promittis bouem. & tu respondeas promitto equū non ualeat stipulatio ratione istius dissensus. naz ad id quo interrogatio. est facienda responsio alioquin inutilis est stipulatio quandoq; in totum quandoq; in p̄tem. ut iam. j. pa- tebit. & probat in insti. de inuti. stipu. §. preterea. Et ad hoc ut liqueat materia huius. §. distinctione tali utaris. quia quā- do diuersitas seu dissensus est in stipula- tione aut illa diuersitas illico placet stipula- tori aut non. Si diuersitas incōtinenti pla- cet stipulatori bene ualeat quomodocun- q; sit diuersitas. unde si dico promittis bo- uem. & tu respondeas promitto equū. & ego incōtinenti dico bene placet ualeat stipulatio. tunc enim alia stipulatio de p̄- sumptione legis contracta esse uidet ad

equum de quo responsum dedisti licet ue- ritate & subtilitate iuris inspecta secunda ualere non deberet. cum non precesserit interrogatio talis. qualem responsonem declarat. preualet tamen presumptio le- gis. ut ualeat. ut supra dixi. ut probatur. ff. de uerbo. obligatio. l. i. §. cum dicitur. si autem diuersitas non placet stipulato- ri. aut est diuersitas in quantitate. aut in qualitate. aut in specie. Primo casu quan- do est diuersitas in quantitate stipulatio nullo modo ualeat. ex quo diuersitas non placet stipulatori. ut ecce ego interrogo pure promittis decem & tu respondeas sub p̄ditiōe p̄mitto si papa ueniet Bono- nie uel econtra si interrogo sub conditio- ne. & tu respondes pure. certe hoc modo dicitur diuersitas esse in quantitate stipu- lationis. ex qua diuersitate stipulatio in totum uitatur. ut modo dixi. ut. ff. de uer- bo. obligatio. l. i. §. si quis simpliciter. & i- stitu. de inutili. stipulatio. §. preterea. in autem. si ille pure. zc. In secundo casu scilicet quando est diuersitas in qualita- te ualeat in eo qui consonat siue detrahat siue adiciat in illo. unde si stipulor a te. xx. & tu respondeas. x. promitto discor- damus in quantitate & tamen ualeat sti- pulatio in eo q̄ consonamus scilicet in- decem idem est si tu respondeas ad inter- rogationem meam. ut si interrogo pro- mittis. x. & tu respondeas promitto. xx. ualebit in eo q̄ consonamus scilicet in decem. nam si mihi interroganti decem tu respondeas. xx. bene uideris respon- disse ad decem. & xx. insunt decem. nam in maiori quāitate semper inest minor. ut probatur. ff. de uerbo. obligat. l. i. §. si stipula. In tertio casu scilicet quan- do est diuersitas in specie. aut promitti- tur una species pro altera. & tunc non ualeat. ut puta interrogo promittis bo- uem. & tu dicas promitto asinum uel di- co promittis tunicam. & tu dicis promit- to librum. Hec dicitur esse diuersitas in specie. quia una res pro altera promit- tatur ex qua diuersitate stipulatio uitia- tur. ut institu. de inutili. stipulatio. §. si. de alia. aut alia adiecta ē & ita copulatiue

utputa dico promittis bouem & asinum & tu alium adiciis tunc ualet in illa de qua interrogauit. non autem in adiecta si autem plures res stipuletur quis simul. tunc aut copulatiue fuit facta interrogatio. aut disiunctiue. Si copulatiue utputa promittis bouem & capram tunc ualet in eo quod responsum est. unde si respondeas promitto bouem capram & asinum. ad omnes teneris. Idem & si simpliciter respondeas promitto & si ad unam speciem tantum redeas ad bouem & ad aliam tantum teneris & ita ualet in eo quod responsum est. Si autem disiunctiue est facta interrogatio. ut si dico promittis bouem aut asinum. aut dico promittis bouem uel asinum. tunc siue simpliciter respondeas promitto siue ad utrumque ualet etiam in utroque unum tantum dando ab alio liberatur promissor. & habet iste promissor electionem dandi illum quem uult. nam in alternatiuis promissoris est electio. ut ff. de iure do. plerumque. si uero ad unam speciem tantum respondeat. utputa ad bouem non ualet etiam in ea. licet in sumis non uitietur alternatiua si respondeas ad unam tantum utputa si dicam promittis. x. uel. xx. hic. n. & si. x. respondeas recte responsum est. ut probatur. ff. de uerb. ob. inter stipulatorem. §. si stipulante. & l. i. §. si quis.

Item inutilis est stipulatio contracta super impossibili conditione.

N. §. isto assignatur tertius modus per quem stipulatio redditur inutilis

Circa quem §. breuiter est sciedum quod si stipulatio uel alius contractus fiat super impossibili conditione que in faciendo consistit uitietur ratione illius conditionis impossibilis apposite. utputa si dicam promittis. x. si digito celum tetigero & tu respondeas promitto. ista enim est facta sub conditione impossibili. quia impossibile est quod quis celum digito nunquam tangat.

Si autem in non faciendo apponatur impossibilis conditione non uicietur stipulatio utputa si dicam digito celum non attigero dare. x. spondes. Nam talis stipulatio pure

facta intelligitur. ideoque statim peti potest ut hoc probatur. ff. de acti. & oblig. l. solum. & insti. de inuti. sti. §. si impossibilis & facit. ff. de reg. iur. l. impossibile.

Secus in ultimis uoluntatibus. quia tunc pro non apposita habetur. ut insti. de here. insti. §. penult. Et ualet quod relictum conditione in possibili habita pro non adiecta. Vnde si dico instituo te heredem si digito celum tetigeris talis conditio impossibilis non obest heredi instituto. & hec conditio impossibilis dicitur. nam idem si opponatur possibilis de iure. ut si dico instituo te heredem ut patrem ab hostibus non redimeris. nam hoc facere non posse presumitur a iure. ut ff. de condi. insti. l. conditione. Sed si apponatur conditio impossibilis de facto. ut si dicatur instituo te si montem aureum dederis talem. nam hoc casu non ualet institutio. cum nec animus dandi fuerit iure presumente. ut ff. de statu lib. l. cum heres. Sed certe uidetur quod impossibilis conditio in ultimis uoluntatibus apposita uiciat legatum alicui relictum. ut insti. de leg. §. si. ad quod glo. sic distinguunt quia aut conditio impossibilis apponitur heredi seu grauato. & tunc non ualet. & ita intelligitur insti. de leg. §. finali aut apponitur legatario. & tunc bene ualet. & sic intelligitur preallega. §. penult. insti. de instit. here.

Item inutilis stipulatio si ex turpi causa.

Ita assignatur quartus casus in quo stipulatio uiciatur & inutilis redditur. si stipulatio fiat tempore de causa. Et ponuntur exempla in littera. ut ecce promittis quod talis occides certe talis promissio non ualet. quia turpitudine in tali promissione uertitur. Item etiam si sacrilegium promittis propter turpitudinem non ualet etiam promissio. Et est proprie sacrilegium quando sacrum de sacro auferretur. ac si non sacrum de sacro. uel sacrum de non sacro surripiat. non sacrilegium sed furtum committitur. Et sic ubicumque turpe non promittit

ualet promissum. sed si turpe promittat non ualet. ut insti. de inuti. stipu. §. quod turpi. Et nota q̄ licet ipsum turpe sit in promissione ut si promissum sit sacrilegium uel homicidium nō ualet promissio. nec etiā pena ibi apposita. ut. ff. de uer. ob. l. generaliter. & l. ueluti. Si autem honestum promittatur hoc tamen ex turpi causa promittatur. ut puta promittit quis x. dare quod est honestum. Si ex turpi causa promittitur ut per metum uel dolum redditur etiam promissio iutilis apposita exceptione doli contra eam. ut. C. de inuti. sti. l. dolo. Si tamen ob turpem causam ex parte recipientis tantum promissio alicui. x. ut puta ut rem meam penes te depositam mihi redderes & reddidisti licet non teneat soluere quia inutilis est promissio per exceptionem oppositam ut dixi. tamen si postea sponte soluaui postq̄ rem depositam restituidisti non repetā nisi lubricum etatis uel certissimus error interuenisset. ut. ff. de condi. ob tur. cau. l. si ob tur. cau. & ar. de incest. nup. l. qui contra legem.

Viso ergo quomodo stipulatio uitiat si super aliqua turpi causa fiat. & que repeti possit solutum uidendum est si aliquid fuerit alicui turpiter datum non precedente stipulatione aliqua an possit repeti

Et in hoc casu taliter distinguendum est. quia aut turpitudine uersatur ex parte accipientis tantum. aut ex parte dantis tantum. aut ex parte utriusq̄. Si ex parte accipientis tantum. ut puta dedi tibi aliquid ne iniuriam mihi faceres. aut ne furtum facias. aut ne hominem occidas. Istis enim casibus turpitudine uersatur ex parte tui accipientis tantum. debuisti enim ab istis abstineri etiam nullo tibi dato. Item & si dedi tibi ut rem meam penes te depositam mihi reddas turpiter accipis. quia gratis reddere debes tunc a te turpiter accipiente repetam per conditionem ob tur. cau. ut ff. de condi. ob tur. cau. l. i. & ii. Item si dedi pecuniam furi uel eius socio ob indicium. idest ut mihi manifestet furem repetam quia isti turpiter accipiunt. Secus si dederō cuidam extraneo ut mihi indicet furem. quia tunc non repetō immo

conuentum necesse habeo soluere. ut probatur. ff. de conditio. ob turpem causam l. quarta. §. si tibi. & §. ultimo. & ff. de p̄scriptio. l. solent. Ex hoc ergo probatur q̄ quis non tenetur indicare furem. nam si hoc facere teneretur. ergo si pecuniam acciperet. turpiter acciperet & repeti posset. nam quod gratis faciendum est si pro pecunia fiat turpiter fit. ut. ff. de conditio. ob tur. causa. l. fin. Licet tamen non possit quis a me compelli ut indicem furem. tamen ex officio suo iudex compellere eum debet. ut sic purget prouinciam malis hominibus. ut. ff. de officio p̄fisi. l. congruit. licet accipere liceat ob indicandum furem ut dixi non tamen licet accipere alicui ne furem indicet. & qui taliter accipit turpiter accipit. ut p̄ allega. l. iii. de conditio. ob tur. cau. §. q̄ si a fugituo. Si autē turpitudine sit ex parte dantis tantum. non autem ex parte accipientis. tunc ille dans repetere non potest & ponitur exemplum in illo qui dedit aliquid meretrici. nam isto casu ille qui dat turpiter dat. illam enim turpiter facere q̄ sit meretrix non turpiter accipere cum sit meretrix planum est. Et sic cum ex parte dantis tantum sit turpitudine non autem accipientis qui dedit ab ea non repetit. ut. ff. de conditio. ob tur. ca. l. iiii. §. q̄ sit meretrici. Sed hic queritur si non fuit meretrici datum sed promissum. an ipsa petere possit promissum Respondent glo. q̄ non. per. l. ff. de uerbo. obliga. l. generaliter. & l. plagi. & quaedam honesta accipiuntur non tamen honeste petuntur. ut. ff. de uari. conditi. l. i. §. primo. Sed quid si dedi alicui mulieri ne ipsa sit meretrix. Respondeo hoc posse peti. argu. ff. de conditio. ob tur. cau. l. ii. in principio. Item uersatur turpitudine ex parte dantis in muliere que dat dotem si scit matrimonium nullum esse de iure. uir autem credit tenere. & iō mulieri denegatur repetitio. ut. ff. de condi. ca. da. l. ii. Si autem turpitudine uersatur ex parte utriusq̄ scilicet dantis & accipientis. ut puta dedi tibi ut talem hominem occidas. uel ut furtum facias. uel

dedi ut male iudiceres. tunc non repeto quia in pari causa turpitudinis melior est conditio prioris. unde ex quo ille qui accepit possidet ab eo non repetam. ut. ff. de condi. ob tur. ca. ubi autem. & l. pen. §. porro. & ff. de condi. ob ca. l. ii. Item si dedi alicui mulieri non meretrici ob stuprum faciendum. uel alii puta lenoni. uel marito utriusque turpitude uersatur & non repetitur. Item si quis in adulterio deprehensus est se redemit non repetit. quia turpiter dedit quod uerum est. l. q. non repetet per condi. ob tur. cam. sed per act. q. metus causa. ut hec probantur. ff. de condi. ob tur. ca. l. iiii. in princi. & ff. q. metus cau. l. nec timorem. Sed quid de re data pignori super aliquo contractu ubi turpitude utriusque uersetur. an repeti possit talis res. & certe dixerunt quidam ut Mar. q. nullo modo posset repeti. ar. predictarum legum. sed certe melius est ut dicatur sicut in Acur. pignus posse iure dominii uendicari. quia uendicatio contra tenentem pignus sicut contra quem liber instituitur. ut. ff. ad exhiben. l. de eo. §. pe. & si. Secus uero in re principali & soluta ex turpi causa. non pignori data. quia dominium translatum est in accipientem quia nulla conditione uel acti. potest reuocari ut supra in precedenti. §. dixi. & idem esse in pignore ut reuocari non posset sed ageretur pignoratitia ex contractu turpiter celebrato. Sed si agatur rei uendicatione uendicari potest ut modo dixi. Ultimo notandum est. quia quod dictum est quod turpiter datum non repetitur. uerum est a dante. sed a fisco repeti poterit illud turpiter datum. nam dicunt glo. q. omnia turpiter quesita. uel que in digne possidentur confiscantur apud quemcumque inueniantur. siue apud querentem siue apud heredem eius. nam turpia lucra sunt ab heredibus extorquenda. & probantur hec per. l. ff. de iure sis. l. luti? & ff. de calump. l. in heredem.

Item inutilis est stipulatio si fiat per dolum uel per metum.

In presenti. §. assignantur duo modi per quos stipulatio & alii contractus etiam inefficaces redduntur. scilicet si per metum extorti fuerunt. uel si dolo malo fiant. & ideo circa presentem. §. duo discutere intendo. Primo de stipulatione seu contractu alio in quo fuerit metus adhibitus. secundo de contractu per dolum celebrato. De primo igitur sciendum est quod si per metum mihi illatum coegisti me. ut tibi promitterem. x. & promisi. licet promissio & contractus tenere uideatur tamen inefficax reddetur. & inutilis erit ratione metus adhibiti. Et datur mihi metum passio tale auxiliium. quia si non solui habeo actionem quod metus causa contra te. ut me liberares ab ista promissione. Item & mihi datur exceptio quod metus causa si tu ageres ex illa promissione quam per metum extorsisti. nam cui datur actio multo magis exceptio. ut. ff. de superfi. l. i. §. q. ait.

Si autem solui quod per metum promiseram si quidem metus etiam in solutione modo facta fuerit adhibitus dabitur mihi predicta actio. quod me. ca. ad illud solutum repetendum. Sed si metus causa non fuerit modo in solutione adhibitus. sed sponte solui quod per metum primo promiseram non datur mihi hec actio ad illud solutum repetendum. ut. C. de his qui ui uel met. ca. l. cum te. & ff. eo. l. metum. §. sed quod preteror. Habet etiam locum quod dictum est nedum in stipulatione sed etiam in aliis contractibus in quibus metus adhibetur. Unde si per metum me coegisti ut tibi rem meam uenderem & traderem. uel ut tibi donarem decem uel permutarem. uel aliter rem aliam a me per metum extorsisti ratione metus succurret mihi per actionem quod me. ca. ad illud repetendum quod mihi per metum extortum est.

Et est ista actio quod me. ca. personalis scripta in rem. quia datur contra quemlibet ad quem res peruenit. que per metum extorta est. ut instit. de actio. §. preterea quasdam. Sufficit enim hoc dicere metum mihi illatum esse a quocumque. nec astringitur probare quis mihi metum fecerit cum me

tus habeat in se ignorantiam .idest iuste
possum ignorare quis mihi metum itu
lerit maxime si erit nox uel dies etiam sed
in multitudine hominum ut maleficium
dinoscere uel comprehendere non potu
erim. metum tamen mihi illatum esse p
bare debeo ego qui allego metum. licet
non astringar probare te uel illum me
tum fecisse. ut. C. quod me. cau. l. metum
l. ad inuidiam. Vtilis etiam rei uendica
tio datur metu passo pro rebus corpora
libus duntaxat metum traditis. licet enim
uere traditione dominus esse desierim. q
a ibi fuit uoluntas mea licet coacta. Nam
coacta uoluntas est. ut probatur. ff. q
me.
cau. l. isti. §. pe. & l. si mulier circa fin. Et
sic uideretur q
rei uen. dari non deberet
tamen iure pretorio q
quantum ad com
modum fingit rem in bonis meis perma
nisse possum uedicare ac si dominus eem
ut. ff. q
met. causa. l. metum. §. licet. nec
enim re uideretur exclusus qua
pretor pol
licetur sed in integrum restitui. nec uide
tur possessionem adeptus. qui ita est ade
ptus ut eam retinere non possit. ut. ff. de
regu. iur. l. nemo datur. que exceptio pas
so metum si nondum rem tradidit contra
metum inferentem si petat rem sibi tradi. ut
§. dixi. Et sic tria auxilia habet metu pas
sus. ut colligere potuisti ex predictis.

Est & aliud auxilium quod datur ex
metu scilicet actio de dolo. Nam eum q
metum fecit & de dolo teneri certum est.
ut. ff. de dolo. l. si cum. §. eum. Et quod
dictum e q
passo metum succurritur in
telligendum est de metu probabili qui
caderet in hominem constantem & secu
rum. ut timere mortem. uel cruciatu cor
poris. uel aliud quod tantundem sit timé
dum. ut si aliquis dedit alicui ut stuprum
patiatur ipse uel liberi sui. Nam bonis ui
ris iste metus maior metu mortis esse de
bet. sed & pro affectu magis tenentur pa
rentes in liberis q
in seipsis. ut probatur
ff. quod met. causa. l. isti. §. penul. no au
tem de uano metu erunt predicta intelli
genda. Vnde metuculosa. qui uana timuit
forsan ne mala catinola fieret de eo. uel
aliquid non timendum timuit non suc

curritur per edictum q
met. causa. ut. ff.
q
me. cau. l. metum. & l. se. Ultimo sci
endum est q
olim pretor in suo edicto.
quod fecit circa metum sic dicebat. quod
ui metusue causa gestum erit ratum non
habebo. sed postea contracta est ius edicto
& dicitur q
metus causa fiet. ratum non
habebo. ideo quod ui atroci. id quoque
meru fieri uideretur. ut. ff. q
me. cau. l. i.

Et q
dixi quod fit ui metu fieri uidef
intelligendum est de ui compulsua ex q
inducitur acti. q
me. causa. contra uim
inferentem. pro alia autem ui. utputa p
ui expulsua uel turbatiua alie actiones
inducte sunt. de quibus aliqua breuiter
dicam. nam ad plenum tractare longum
esset tum multa & uaria sunt dicenda ali
as tractanda circa iura de uolentiis pu
niendis. Est igitur sciendum q
est q
dam uis expulsua. ut puta si quis per ui
de possessione rei immobilis sit expulsus
& hoc introducit interdictum unde ui.
quod in rebus soli tantum locum habet
idest in ipso solo & rebus. eidem contra
hentibus etiam si immobilia sint. Item lo
cum habet de eo q
ad uolentum perue
nit perpetuo & pro alio q
non peruene
rit infra annum. Item locum habet. ubi
neq
coacta neq
spontanea uoluntas in
tercessit. ut. ff. de ui & ui ar. l. i. in prin. &
§. hec interdicta. Est & uis quedam que
dicitur ablatiua. utputa quando aliquis
per uim rapuit alicui rem mobilem. & ex
ista inducitur actio ui. bo. rap. ut. ff. ui
bo. rap. l. ii. §. hec actio. & §. in hac actio
ne. Est & uis turbatiua. ut est quando
aliquis uolens mihi meam possessionem
turbare se pariter mecum possidere asse
rit. & ex tali proditum est interdictum uti
pos. quod locum habet in rebus soli tan
tum. Pro rebus autem mobilibus tur
batis proditum est interdictum utrobi
q
Et de natura istorum non dico qa ni
mis esset longum de hoc tractare. & pro
batur de hoc. ff. uti poss. l. i. in prin. & §.
hoc interdictum. Et dicitur utriusq
iter
dicti uis turbatiua eo q
qui sic per uim
facit. turbat. i. in dubiu reuocat & obseu
rum facit quis possideat. Est & alia uis

que dicitur inquietatiua ex qua perditum est interdictum quod ui aut clam q̄ domino soli uel ei qui ius habet in solo aduersus eum qui domino inuito uel coactio uim fecit. p̄ uim accipe idest post prohibitionem aliquid in solo fecit. & competit ut sua destruat impendia q̄ fecit. & restituat rem in pristinam causam & dānetur ad interesse. ut. ff. quod ui aut clā. l. i. in prin. & §. quid sit in factum. & l. si alius. §. notauimus. & l. competit mihi i principi. & §. ultimo. Et dicitur hic inquietatiua. quia possidentem quiete possidere non finit. Est alia uis que dicitur compulsua. ut quando per metum me compellis tibi promittere aliquid uel rem aliquam tradere in qua uolentia est uoluntas licet coacta. Et ex ista prodita sūt tria auxilia. s. utilis rei uendicatio que datur contra omnē possidentem si tamen q̄ uipassus est fuerat dominus antequam traderet non aliter. Item actio q̄ metus causa que contra metum inferentem datur. & cōtra omnes habentes commodū ex metu. Item exceptio datur cum quis uoluerit ui coactus. ut. ff. quod me. cau. l. metum. §. sed quid. & §. uolenti. & §. licet. Et hec est illa de qua i nostro. §. tractatur. ut. §. in prin. §. dixi. Viso ergo de primo. s. quando metus adhibitus fuit in contractibus quid iuris sit. uidentum est de secundo. s. si in stipulatione uel in alio contractu fuerit dolus malus adhibitus an effectum habeant. Et certe tractandum esset. quid sit dolus. & cui de dolo actio competat. & contra quem. Et in quantum. Sed his omissis breuitatis cādicendum est tantum si dolus fuerit in contractu adhibitus utrum ualeat contractus. Et ad hoc plene sciendum taliter distinguendum est. quia aut dolus fuit adhibitus i contractu bonafidei. aut in contractu stricti iuris. Et sic primo expedit ut uideamus qui sunt bone fidei. & qui stricti iuris. Bōe fidei sūt emptio. loca. depo. man. socie. & multi qui numerantur in insti. de actio. §. actionum.

Contractus stricti iuris sunt. stipulatio & omnes alii qui ibi numerati non i

ueniuntur in prealleg. §. actionum. nam numerantur ibi in textu. xvii. qui sunt bone fidei. & sic omnes alii qui ibi numerati non reperiuntur sunt stricti iuris.

Sed an dicuntur illi ibi numerati bone fidei. quia in eis tantum bona fides requiratur in stricti iuris non curetur de bona fide. Respondeo non immo cum bone fidei. & in stricti iuris contractibus bona fides requiritur. & mala fides seu dolus interueniens ubiq̄ punitur ut infra dicam. sed ideo stricti iuris alii dicuntur quia non ueniunt in eis nisi quod stricte exigit natura actiois. unde in stricti iuris non ueniunt usure ex mora ueniunt enim in eis illa tantum de quibus expresse dictum est & non ali. ut. ff. de neg. ge. l. q̄ tantūdem. & insti. de ob que ex consensu contrahuntur in fi. Sed in contractibus bone fidei ueniunt multa de quibus nec dictum nec cogitatum fuit ueniunt enim in eis usure ea mora. ut. ff. d̄ actio. emp. l. iulianus. §. ex uendito. & ff. de usuris. l. mora. §. i bone fidei. Item in stricti iuris non uenit interesse. si rem dari est in obligatione. secus si rem tradi uel si factum sit in stipulatione quia tūc bene uenit. ut. ff. de uerb. obliga. l. ubi autem. & ff. de re. iur. l. si quis ab alio. §. fin. Sed in bone fidei bene ueniunt talia. ut. ff. de act. emp. l. i. in principio. De multa alia ueniunt a iure acti. & iudicis officio in bone fidei que in stricti iuris n̄ ueniunt que breuitatis causa omitto. & sic colligas q̄ ideo bone fidei dicuntur. quia in eis uberantius & piguius iudex officium suum ad ea que bone fidei sunt extendit. q̄ in stricti iuris. Redeūdum est igitur ad materiam principalem. s. an ualeat contractus in quo dolus fuerit adhibitus. & certe si dolus fuerit adhibitus in contractu bone fidei. distinguendum est. quia aut dolus dedit causam contractui bone fidei. aut incidit in contractu. Si quidem dat causam contractui bone fidei. hoc est quia alias non erat deceptus contracturus nisi esset dolo inductus. ipso iure non tenet contractus si hoc uelit allegare deceptus. Si autem ex eo uelit agere

potest. ut. ff. de dolo. l. eleganter. & ff. de
mino. l. in causa. Si uero deceptus nescies
dolum admissum rem tradat eandem re
petit de dolo. unde ait Bul. per allegatia
uerba processit uenditio. ut in firma tra
ditio est secuta ut infirmada pactio. de
dolo. ut. ff. de dolo. l. arbitrio. & l. quod
uenditor. & l. si legatarius. Si autem dolus
dedit non ca contui. sed incidit in contra
ctū bone fidei. ut quia deceptus erat alias
contracturus. sed dolo contrahentis se
cum decipitur ut minori precio contra
hant tenet uenditio sed purgatur dolus
per actio. ex eo contractu etiam si unius
sit nūmi ex quo illa deceptio fuit inducta
dolo aduersarii. ut. C. de acti. emp. l. iulia
nus. §. si uenditor. & §. idem iulia. & ff. de
dolo. l. si quis affirmauerit. Si autem do
lus dat cam contractui stricti iuris uel et
incidat tenet contractus semper sed ob
stat exceptio in quantum dolosus uelit si
bi dolum patrocinari. ut. C. de iuui. sti.
l. dolo uel metu. sed ubi deceptio nō pōt
cōsuli per doli exceptionem uel alio mo
do. datur ei actio de dolo ne moretur in
damno. ut si seruus pro pecunia liberta
tis reum domino dederit ut in eū postea
transferatur liberum obligatio quā si nō
patiatur transferri tenetur ex promissori
uel domino si expromissor non sic soluē
do. ut. ff. de dolo. l. eleganter. §. si seruus
ubi autem quis decipitur ex cōtractu bo
ne fidei re ipsa. i. non ex proposito alteri
tenet quidem contractus. sed si decipiat
ultra dimidiam iusti precii agit deceptus
ut uel rescindatur contractus. uel supple
atur iustum precium data electione aduer
sario secum contrahenti. ut. C. de rescin.
uen. l. ii. & hoc per acti. ex eo contractu
& ita agitur perpetuo. uel s̄m quōsdā iu
dicis officio implorata in integrum resti
tutione. & ita s̄m quōsdam ageretur usq
ad quadriennium. ut. C. de temp. resti. su
peruacuum. & dic de hoc ut dixi. §. de
contractibus inutilibus ratione persona
rum. in. §. de his autem plane ubi non est
deceptio ultra dimidiam tollatur. & hoc
est qd̄ in maiore. xxv. dicitur in. l. licitū
est contrahentibus se circumuenire. ut. ff.

de mi. l. i. cause. §. pe. & loca. l. item. §. ul.

Si autem re ipsa insit in contractu stri
cti deceptio uel dolus obstabit doli exce
ptio. ut. ff. de uer. ob. l. si quis cum aliter.

Ultimo queri potest si quidam tertius
te induxit ad uendendum mihi aliquid
quod alias uenditurus non eras & uen
didisti. an teneat contractus. Et dicunt q
dam q̄ ipso iure nō tenet. per. l. ff. de do.
eleganter. §. i. Sed do. Azo. & Acur. p̄tra
rium dicunt per eandem. l. & ipsū i caput
eorum retorquent ut ibidem in gl. no. &
s̄m eos dolus profenete uel alterius terrii
non mutat contractum. sed contra illum
dolosum agitur de dolo ut prealleg. l. ff.
de dolo. l. eleganter. §. i.

Item inutilis est stipulatio ratione ad
iectionis.

N. §. isto dicitur q̄ inutilis adie
ctio uel detractio uiciat stipula
tionem. Sed quia eius materia ta
cta & exposita fuit. §. in. §. item inutilis ē
stipulatio ratione dissensus. ideo hic non
multum insisto. Dicit ergo q̄ si ierro
go pure promittis. x. & tu adicias condi
tionem dicendo promitto. x. si papa ueni
et bononiam stipulatio uiciatur si talis di
uersitas non mihi placet incōtinenti. Idē
est & si inutiliter detrahas. ut puta inter
rogo sub conditione. hoc modo promit
tis si talis erit consul. uel in diem interro
go hoc modo promittis in pasce. & tu
respondes presenti die dare spondeo. &
sic detrahis conditionem. uel diem sub q̄
interrogaueram. certe uitiatur stipulatio
ratione detractiois nisi illa detractio in
continenti placeat mihi. Sed si sub condi
tōne uel die interrogaueram. & tu simpli
citer responderes promitto tunc uide
ris breuiter in eandem diem uel conditō
nem respondere. nec enim est necesse in
respondendo eadem omnia repeti que
stipulator ex. resserit. que enim in p̄fa
tionibus dicuntur in contractibus uel
subsequentibus repetita credunt ut hec
probantur in sti. de inuti. sti. §. preterea i
si. §. & ff. de uer. ob. l. titia. §. idem r̄ndit.

Item inutilis est stipulatio ratione tercie persone.

Ste. §. est ualde utilis & bonus . & multum iuris in se continet. & ideo continuare eum ad superiora prio conueniens est. Postea eius materiam breuiter ut potero explicabo. Dicitur est. §. de aliquibus modis ex quibus sti / pulationes uiciantur & inutilis redduntur. Sequitur adhuc de quoda alio hic uidere ex quo stipulatio uitiatur & nulla est. ut est de tercia persona in stipula / rione apposita. Continuatiõe facta sci / endum est ad euidentiã huius tractatõ nis q̄ iura uoluerunt q̄ stipulationes & pacta inter aliquos facte prodesse & nocere tantum paciscentibus seu contrahẽ ribus debeant. aliis autem extraneis non debeant prodesse & nocere. Vñ mea sti / pulatio quam tecum facio debet mihi q̄ rere & te obligare. Si aut uelimus cuida tercio ex stipulatione mea & tua quere / re. uel quenda tercium obligare. hoc fa / cere non possumus . imo nulla erit hoc casu stipulatio ratiõe illius tercie perõe apposite. ut probat in insti. de inuti. sti. §. ite si quis alii. & §. alteri . Et ad hoc ut ista materia possit declarari sciendum est q̄ qñ terciam personam in stipulatio ne nostra apponimus. aut uolumus illã terciam personam ex nostra stipulatione obligare. aut ei acqrere uolumus. Si q̄ dem terciam personam obligat uolumus ut puta si raynucius dicat promitto tibi Petre q̄ Martinus scribet tibi librũ. uel q̄ dabit aliquid certe hoc facere nõ possumus. unde ille Martinus non tenebit. quia ex contractibus alterius regulariter obligare neminem certissimum est. ut. C ne uxor pro marito .l. penul. nisi sit he / res qui ex contractu defuncti tenetur. eo q̄ eadem persona cum eo censetur. ut in auten. de iure iuran. a maio. presti. §. i. & nisi in aliis quibusdam casibus prealle. l. pe. not. Item ille Rainucius qui pro misit q̄ ille scriberet similiter non tene bitur. quia promisit factum alienum.

Et nemo promittendo factum alienũ

regulariter obligatur. ut in preal. §. si qs alium. in insti. de inuti. sti. & ff. de uerb. ob. stipulatio ista in prin. fieri tamen po test ita q̄ ille. R. promittens tenebitur. s. si dicat promitto facere uel promitto me facturum. q̄. M. scribat librum. Isto eni casu tenebitur promittens. quia factum non alienum sed propriũ promississe ui / detur i Idem & si dicat promitto curare uel promitto me curaturum q̄ talis scri / bet librum . quia & hic proprium factũ & non alienum promittere uidetur. un / de bene obligatur & generaliter tibi di / co quotienscunq; uoceris ad faciendum instrumentum ubi quis promittit q̄ ali / quis faciet uel dabit aliquid ut tota die ac cidit. mariti enim cottidie promittunt q̄ uxores consentient & renunciabunt iuri suo. semper uti debes istis uerbis premis sis si uolueris promittentem efficaciter obligare. ut. ff. si cer. pe. l. si. & prealleg. §. si quis alium. in. fi. Potest & etiam ista promissio. s. quãdo quis promittit factũ alienum fortificari per pena debito mo do appositam. ut si dico promitto q̄. M. scribet librum. & si non scribet promit / to tibi. x. nomine pene. nam hoc casu ua lebit pena hic adiecta & ad tantum pena tenebitur iste promittens non autem ad principale promissum. s. q̄ ille scribet li / brum. Et caue quomodo concipias pe / nam debes enim concipere in personam promittentis . Si enim eam in personam illius tercie persone conciperes . utputa si dicat quidam q̄. M. scribet libz & si ip se non scribet promitto q̄ ipse dabit . x. nomine pene. certe nec ad principale nec ad penam teneretur promittẽs. deber igitur sic concipi si ipse non scribet ego p / mitto. x. nomine pene. ut probatur inlti. de inuti. sti. §. ueritauice. Item sciendũ est q̄ illud de quo supra dictum est. s. q̄ nemo p̄mittendo factum alienum obli / gatur. nisi dicat se facturum uel curatu / rum . uel nisi pena apponatur ut supra dixi. Fallit in pluribus casibus in qui bus promittens obligatur . licet preci / cta uerba uel pena non apponantur no / tatis in insti. de inuti. sti. §. si quis alium

quos breuitatis cā non recito. Declara
to quid iuris quando ego ex stipulatione
mea & tua uolumus quendam tertiū ob
ligare. Sequitur tractat quid erit si ex
nostra sti. uolumus tertie persone acqui
rere. Et circa hoc sciendum est q̄ si ex sti
pu. facta inter me & te uolo alteri quere
re quod regulariter non possum. unde si
dico. R. promittis mihi q̄ dabis. M. ami
co meo. x. uel promittis q̄ scribes. M. li
brum. non ualeat hec sti. si mea non inter
est dari uel scribi Mar. unde nec ego ex
tali sti. agā. nec martinus cui stipulatus
fuera. ait enim lex alteri stipulari nemo
potest. Inuente & enim sunt stipulatiōes
ut unusquisq; acquirat q̄ sua interest. Ce
terum si aliis detur nihil interest stipula
toris. ut. ff. de uer. obl. l. stipulatio ista. §.
alteri. & insti. de inuti. sti. §. alteri. Sed
licet alteri stipulari nemo possit ut supra
dictum est. tamen si aliquis uoluerit hoc
facere pecuniam sibi stipulari oportet. ut
si dicas promittis. R. q̄ dabis marri. equū
& si non dabis equum dabis mihi nomi
ne pene. xx. hoc enim casu licet non uale
at prima stipulatio. ualebit scilicet secun
da penalis. unde si contingat Ranunciū
non dare uel non facere. illi. M. lite per
me stipulatorem contestata de facto su
per eo quod est deductum in illam pri
mam stipulationem committetur pena
ibi adiecta. & agam ego stipulator ad pe
nam q̄q̄ mea non interfit. penam enim
cum stipuletur quis non illud inspicitur
quid interfit eius. sed que sit quantitas
queq; conditio stipulationis. ut prealleg.
§. alteri. in fine. §. Et nota q̄ pena hic
apposita referri debet ad personam stipu
lantis. ut si dicatur promittis mihi q̄. M.
dabis equum. & si non dederis dabis no
mine pene. xx. & tunc bene ualebit stipu
latio pene. Sed si dicerem si non dederis
ei equum dabis ei nomine pene. xx. nedū
prima stipulatio ualeret. sed nec etiam pe
nalis. Et sic no. q̄ quando stipulor al
teri & penam appono q̄ uerba prime sti
pulationis de sorte & uerba secunde sti
pulationis scilicet de pena possunt fir
mari tribus modis. Aut enim sic dico pro

mittis mihi q̄ dabis illi equum & eodem
modo penam idest promittis q̄ dabis illi
penam. aut sic dico promittis illi q̄ dabis
ei. & eodem modo de pena. & his duob^{us}
casibus non ualeat neq; sortis neq; pene
promissio. aut sic stipulor promittis mi
hi q̄ dabis illis. & si non dederis illi dabis
mihi nomine pene. & sic penam tantum
mihi stipulor. & tunc licet principale nō
ualeat pene tamen stipulationis ualebit.
Aut quarto modo dico promittis q̄ da
bis mihi stipulati & accipienti uice & no
mine talis. quo casu ualebit utrunq; &
ego illi cedam cuius nomine stipulatus
sum. ut. ff. man. l. si proculus. §. si. De
clarato q̄ alteri stipulari nemo possit. &
q̄ si quis alteri stipuletur non ualeat sti
pulatio nisi penam debito modo stipule
tur. quo casu stipulatio penalis tantum
ualeat. ut. §. dixi. Sciendum est q̄ illa regu
la scilicet alteri stipulari nemo potest fal
lit in multis casibus in quibus alteri quis
stipuletur & ualeat stipulatio de quibus
ponuntur aliqui hic in summa nostra &
quos primo exponam. & postmodum ali
os extra litteram dicā. Fallit igitur pri
mo in illis personis que subiecte sunt iu
ri illius cui stipulantur. ut puta si filius
stipuletur patri suo uel seruus domino.
nam tunc ualeat stipulatio. & ex tali stipu
latione acquiritur directa actio patri in
aduenticiis quo ad usumfructum. In pro
fecticiis quo ad proprietatē & usumfru
ctū a dño quo ad omnia. Nam iste p̄sone
sunt subiecte iuri istorum cui stipulan
tur scilicet filius patri reuerentia pater
na. & seruus domino ratione dominii.
Et ideo ex eorum stipulatione queritur
patri & domino. ut insti. de inuti. sti
pula. §. si quis alii. & insti. per quas per
so. nob. acqui. §. i. Idem & de eo qui sub
iectus iuri alterius. obedientia. ut mona
chus monasterio. sibi enim querit & se &
alia. ut in auten. de monach. §. aliud.

Idem dicas de seruo fructuario idem
de usuario idem de libero homine. bona
fide possesso. qui ex duabus causis que
runt scilicet ex re domini & eorum labo
ribus insti. per quas perso. nob. acquir.

§.i.& §.de his.& §.placet. Item nota
 q̄ dixi per seruum usufructuarius queri nisi ex
 laboribus eius. quod uerum est. ut ope
 rando & laborando in re mea pura in agro
 meo. & sic ex opera sua dicitur mihi acqui
 ri dum utor opera sua in meo. ut ff. de usu
 & habitatione. l. plenum. §. si. non autem
 de opera sua locata alteri mihi queritur
 nec etiam si ab alia extra rem mea stipu
 letur uel alio modo extrinsecus ex ope
 ra sua querat. & ita intelligatur de usu &
 habi. l. p. seruum. Et sic nota q̄ tribus mo
 dis querit seruus opera. Primo si locet &
 hoc modo non queritur usufructuario. Secun
 do opando in re usufructuarii. pura in agro. &
 hoc modo sic. Tertio si stipuletur uel alio
 modo extrinsecus uelit ex opera quere
 re. & hoc modo non queritur usufructuario. et
 ut preallegat. l. per seruum. & in hanc
 distinctionem exponitur quod est in istis
 p̄ quas p. nob. acqui. §. i. Sed quid eorum
 tra si pater stipuletur filio & pro domo.
 Respondeo ualet & sibi ipsi querit domi
 nus. & sibi ipsi querit pater in his que si
 bi queri possunt. s. in profecticiis quo ad
 proprietatem & usum fructum. In adue
 ticiis quo ad usum fructum tantum. Vox
 enim patris uxor filii intelligitur sicut &
 uox filii patris esse uidetur. ut hec p̄ban
 tur in instit. de inuti. sti. §. ei uero. & ff. de
 uerb. ob. l. dominus pro. Item fallit regula su
 pra posita. s. alteri stipulari nemo potest esse.
 si stipuletur quis alteri cui sua interest
 dari. ut puta si stipulor creditori meo.
 uel procuratori meo. uel tutori meo. mea
 enim interest creditori meo dari ne for
 te. uel pena committatur. uel predia di
 strahantur que pignori data erant. Item
 mea interest procuratori meo solui q̄ in
 rem mea expendit. Item & eadem rone
 interest mea tutori meo solui id qd̄ ex
 pedit circa mea facta facienda. Et sic quia
 mea interest si stipulor istis personis uale
 bit stipulatio non tamen ut actio datur pro
 uel creditori uel tutori. sed qui stipulat
 est aget acti. ex stipulatu ad interesse que
 sua interest creditori uel procuratori in
 ille solutum. ut. C. de inuti. sti. l. si. & ff. de
 uerb. ob. l. liber homo. §. si. ut isti casus p̄

barur isti. de inuti. sti. §. ergo & si quis.
 Item fallit predicta regula alteri stipu
 lari esse. In quibusdam aliis casibus. in qui
 bus possum alteri stipulari & ualet sti
 pulatio & actio queritur illi cui stipula
 tus sum. ut puta si eram tutor cuiusdam
 pupilli. & tutelam administrare ceperam
 & postea cedo administrationem contu
 tori meo & stipulor ab eo re pupilli sal.
 fo. ualet sti. quia mea interest cum obli
 gatus essem pupillo si rem suam male ge
 rat. quia administrationem suscepit & uti
 lis actio pupillo dabitur. & idem etiam in
 aliis casibus omnibus ut tutor possit sti
 pulari pupillo & ualeat stipulatio & uti
 lis acti. ex stipulatione tut. acquiratur pu
 pilli. Item si curator stipuletur furio
 so uel adulto ualet stipulatio. & utilis ac.
 acquiritur furioso uel adolescenti. Item
 si actor uniuersitatis stipuletur uniuersi
 tati ualet sti. & utilis actio uniuersitati q̄
 ritur. & isti casus probantur. ff. de costi.
 pec. l. eum. §. si actori. Item fallit in p̄
 curatore presentis ex cuius sti. queritur uti
 lis acti. domino. ut ff. de uerb. obli. l. si pro
 curatori presentis. Idem est in procura. q̄
 stipulatur aliquid ex re domini ut puta
 fructus. nam tunc ex tali sti. utilis actio
 domino per procuratorem queritur. ut ff. de
 procu. l. q̄ procurator. & est speciale iuris
 talibus & etiam in aliis quos supra nota
 ui. Et etiam in aliis quos infra dicam ut
 utilis acti. queratur ex stipulatione alte
 rius. Regulariter autem nec utilis nec di
 recta actio alteri ex stipulatione alteri
 queritur. Vnde si procurator absens sti
 puletur domino. & non ex re domini di
 cas q̄ ualet stipulatio. ut ex tali stipula
 tione possessio queratur domino. utilis
 tamen actio uel directa non queritur do
 mino sed ipsi procuratori. Cedere tamen
 actionem domino procurator tenetur p̄
 actionem mandati. ut ff. de acqui. poss. l.
 posses. §. si. & ff. mandati si procuratore
 §. si. Et ita oportet q̄ intelligatur textus
 iste qui est hic scriptus in summa nostra
 qui incipit. Item si procurator absens sti
 puletur est dari domino esse subaudiendum
 est enim ualet stipulatio. actio tamen

ipsi procuratori queritur & non domino
q̄ cedere tenetur ut. s̄. dixi. Si enim uel
les sic intelligere. Item & si stipuletur
procuratore absente dari domino ualet
stipulatio ut domino queratur actio. nō
bene intelligeres nisi uelles dicere q̄ iste
procurator absens ex re domini stipula-
batur. uel nisi uelles dicere q̄ in stipula-
tione pretoris stipulabatur procurator
in quibus actiones querit domino. ut iā.
j. dicam. & nisi sic exponas litteram hic
scriptam iste. §. item. & si procurator nō
esset congruenter positus. Dominus au-
tem Mar. uoluit dicere q̄ regulariter ex
stipulatione procura. domino utilis ac-
quiratur actio. Glosatores autem alii sen-
ciunt contrarium. ut. s̄. dixi. Et nota
q̄ quando procurator stipulatus domi-
no debet concipere uerba contractus in
personam suam & non in personam do-
mini. Si enim in personam domini nō ua-
let s̄m do. loh. nisi sua inter sit sicut & cu-
iuislibet alii stipularetur. Sed si in sua per-
sona concipiat ualet. & tamē utilem quā-
doq̄ domino querit. quandoq̄ sibi ipsi
querit. sed domino cedere tenetur. ut. s̄. i
princip. §. dixi. Speciale tamen est in
quibusdam ut in cuiuscunq̄ personā cō-
cipiant uerba queratur actio illi cui sti-
pulantur. ut in tuto. cura. & actore. ut. ff.
de consti. pecu. l. cum. §. si actori. Item
fallit regula supra posita alteri stipulari
nemo potest in multis aliis casibus quos
litteram non dicit. Sed breuiter extra lit-
teram eos recitare utile credo. Fallit in
omnibus pretoris stipulatorib⁹. ut dam-
ni infecti. Nam si stipuletur procurator
domino de damno infecto ex tali stipula-
tione actio acquiritur domino. quia pre-
toria est. ut. ff. de dam. infect. l. damnum
§. uli. Item in stipulatione iudicatum
solui & similibus. nam si stipuletur pro-
curator iudicatum solui acquiritur utilis
actio domino que preferitur directe. de p-
cur. l. in cause. §. si. Item fallit in instituto
re. nam sibi actio ex pacto instituti queri-
tur. Si enim proposui aliquem hominem
librum uel alienum seruum alicui nego-
ciationi. ut taberne uel stationi & ipse sti-

puletur circa negotiationem circa quam
prepositus est mihi quia preposui eū da-
bitur actio contra illos cum quibus ipse
contraxit si non aliter rem meam ab eo
quam proposui seruare non possum. ut.
ff. de insti. l. i. in fi. & l. se. Item fallit in
iudice uel notario uel simili publica pso-
na ex quorum pactis uel stipulatione q̄-
ritur alteri ut. ff. rem pu. fal. fo. l. ii. iii. &
iiii. & in auten. de excu. & his qui conue.
§. i. Item fallit in creditore ex cuius pa-
cto debitori queritur. nam si creditor dū
uenderet piguus pepigit cum emptore.
ut si debitor pecuniam precii solueret ip-
si emptori liceret ei recipere rem suam ex
tali pacto dabitur actio. debitori. ut. ff. de
pigno. actio. l. si cum uenderet. Itē fal-
lit si auus paciscatur dotem nepti quam
etiam in potestate non habet. ut. ff. solu.
matri. l. gaus. Item fallit in procuratore
uendentis. ut puta si dominus procu. mā-
det. ut talem rem suam uendat & procu-
rator eam uendit datur actio exempto
emptori contra dominum. sic econtra da-
bitur actio ex uendito ad precium domi-
no ex contractu procuratoris s̄m ioh. &
glo. ut. ff. de act. l. ult. §. si procu. Item
fallit in deponente si paciscatur alii rem
restituit. Item fallit in commodante si
mile pactum faciente. probatur. ff. de
posi. l. publica. & C. ad exhiben. l. si res. s.
ex res quas donat. Item fallit in donan-
te finale pactum faciente scilicet ut res
quas donat in euentu alicuius conditio-
nis alicui restituantur. ut. C. d̄ dona. que
sub mo. l. quot. Item fallit si pater sti-
puletur filie uel alii posito sub sua pore-
state post mortem tuam scilicet patris.
nam filio queritur licet heres non sit. ut.
ff. de uerbo. obliga. quocunq̄. §. si quis
ita. si uero pure & non post mortem &
ipsi patri stipulanti queritur. ut. ff. de uer-
bo. obli. l. si dominus seruo. & dixi. s̄. in
prin. his enim casibus ex pacto uel stipu-
latione alteri queritur non alias ut pba-
tur in preal. §. si quis alii & C. per quas p-
so. non acq. l. i. cum enim sint speciales in
sunt trahendi ad consequentiam. ut. ff. d̄
legi. & le. con. l. q̄ non ratione sed Mar.

dicebat hos casus facere regulam & si qs casus erat contradicebat esse speciale in eo. Et quod dicitur in insti. alteri stipulari nemo potest. & preal. §. nemo si quis alii. & C. per quas per. nob. acqu. sic intelligebat. ut directa acquiri non posset sed utilis sic. Et ita fm eum semper ex pacto alterius acquiritur quod falsū est fm alios glo. omnes cuz parum interesset directo uel utiliter queretur. ut. ff. de neg. gest. l. actio. Ultimo querendū est an ualeat stipulatio si stipulor mihi & alteri qui iuri meo subiectus non est. ut puta si dicam promittis mihi & Rainūcio decem & tu dicas pmitto & certe pro pre mea ualebit stipulatio pro alia media ne quaquam. ut insti. de inuti. stipula. §. si quis alii. ibi plane. Et sic no. q̄ uile p inutile non uiciari. sic. ff. de uerbo. obliga. l. i. §. sed & si mihi. Sed erit secus si sic stipulor promittis mihi aut Martino .x. nam tunc ualeat stipulatio & obligatio mihi stipulatori acquiritur. solui tamen Rainūcio etiam inuito me stipulatore recte potest & liberatur promittens. ego tamen stipulator habeo mandati actionem contra istum Ranuncium cui solutio facta ē ut preallegato. §. si quis alii. ibi plane. Et quando actio negotiorum gestorū ut ibidem plane notatur. Item nota q̄ si stipulor alteri per ista uerba promittis mihi dare decem stipulati & recipiēti uice & nomine Martini q̄ ualeat stipulatio. actio tamen mihi non enim cui stipulor acquiritur. sed etiam illi cedere debeo cuius nomine sum stipulatus. ut. ff. mandati. l. si procuratorem. §. finali. & dixi hoc supra in principio. §. huius. Petrus de unzola.

De renunciationibus. rubrica.
Defensiones exceptiones zc.

Itum est. s. de obligationibus & earum diuisionibus uerum quia sunt aliquando persone habentes beneficia talia p que iuuatur ab obligatione quam fecerunt & eam inefficacem reddunt nisi beneficio suo renuncient. ideo de renunciationibus beneficiorum est uidendum. Continuatione facta sciendum est q̄ in princi. nostri tituli anteq̄ ad materiam principalem perueniatur ponitur primo quoddam preambulum in quo tria p ordinem tangi uidentur. Primo enim dicitur q̄ beneficiorum quedam sunt in fauorem illorum quibus concessa sunt introducta. ut ē uelle. quod fauore & gratia mulierū introductum est. & multa possunt dari exempla ut habebis. j. e. §. sed hoc uiso. & talia facile remittuntur ut iam. j. dicam. Quedam sunt beneficia non in fauorem illorum quibus data sunt. sed in odium alicuius introducta. ut est macedo. q̄ filiistamiliam competit non tñ in eorum fauore sed in odiū creditorū. ut patet. ff. ad maced. l. i. & ista beneficia remitti non possunt. ut. j. iam patebit. Secundo dicitur an si persona cui competit beneficiū renunciet beneficio suo per renunciationē indistincte pdat illud. Et ad hoc sciendum ponit ista quadam regulā generalē & magistrā. que dicit. licitū est cuilibet iuri pro se introducto renunciare. ut p̄bant ista. C. de pact. & C. de epif. & cle. l. pe. si quis in cōscribēdo. Et sic fm hāc regulam uidetur q̄ quilibet possit beneficio suo renunciare. & renūciando pdat illud. ita q̄ ulterius ad illud redire n̄ possit. Et facit ad hoc quod alibi legitur. Renunciantibus iuri suo non est dandus regressus. ut. ff. e. l. queritur. §. si uenditor. Sed licet ita regulariter tradatur. tamen fallit regula in multis casibus & beneficiis quib⁹ renunciari pōt. de quibus iam statim exempla ponentur. & si renūciatur eis non ualeat renunciatio. & que sit ratio q̄ eis renunciari non possit reddetur in quolibet. §. per se. Et sic nota q̄ quedam sunt beneficia quibus renunciari

potest ut regulariter omnibus quedam sunt quibus renunciari non potest. & sic contra regulam. Addit et littera tertium membrum. quia quedam sunt quibus quandoque renunciatur. & quandoque non renunciatur. de quibus omnibus tractatur in hoc titulo. quia obrem oportet dividere titulum istum de renunciationibus in tres partes quantum ad materiam principalem. de qua tractare intendit post preambulum istud. & hoc erit tertium dictum istius preambuli. Diuiditur ergo titulus iste de renunciationibus quantum ad tractatum principalem in partes tres. In prima parte tractatur de beneficiis quibus renunciari non potest. & incipit. bene maced. zc. In secunda tractatur de illis beneficiis quibus renunciari potest. & renunciatio ualet & tenet. & incipit hec secunda in. §. sed hoc uiso. In tertia tractatur de illis beneficiis quibus quandoque renunciari potest. & quandoque non renunciat & incipit tertia pars in. §. ceterum zc. hec dicta sufficiant usque ad. §. mac. sena. con. & legere debet postea lector textum usque ad. §. predictum.

Beneficium macedoniani sena. consul. competit filiisfamilias.

Incipit tractare de illis beneficiis quibus renunciari non potest. Et primum beneficium quod nobis occurrit cui renunciari non possit est macedonianum. de quo breuiter quatuor sunt uidentia scilicet quare & a quibus fuit introductum. Secundo quibus competat & quod dicat. Tertio quot sint necessaria ut competat & recitare quosdam casus speciales in quibus cessat istud beneficium. Quarto an ei renunciari possit. & si non possit renunciare que sit ratio quare ei non renunciatur. Sed quia hec late exposita fuerunt supra in rubrica de contractibus inutilibus ratione personarum. ideo hic breuiter pertransibo.

Fuit enim introductum in odium macedonis. fuit enim quidam pessimus fenerator nomine Macedo. qui materiam pec-

candi & occidendi parentes filiis prestitit pecuniam enim credebat & tacitis & uelatis uerbis suadebat de occisione parentum. puta ita credo tibi pecuniam ut tu uillis facias ita ut cito sis tui iuris & habebis hereditatem patris tui & tunc reddis mihi pecuniam istam. Sicque maximum consequebatur lucrum plene remuneratus a filio facto sui iuris. quod quia aperte iniquum erat correctionem per senatores accepit qui senatores erant centum numero & providebant ciuitate romane & legem facere poterant. ut ff. de legi. & senat. consul. l. non ambigitur. & sic una die simul coadunati fecerunt legem. ut filiisfamilias de mutuo non teneantur. & hoc in odium Macedonis. Et dicitur sena. consul. idest lex seu statutum factum a senatoribus. macedonianum. i. quia per Macedonem mori fuerunt ad faciendum legem istam. nihilominus etiam contra omnes alios creditores datur ut ista probantur. ff. ad macedo. l. i. Secundo sciendum est quod competit filiisfamilias in potestate patris aui uel proaui existentibus & pecuniam mutuo sine suo consensu accipientibus & competit heredibus & fideiussoribus eorum. & nedum competit dum sunt in potestate. sed & postea eis factis sui iuris pro illo mutuo quod acceperunt dum erant in potestate patris. Et dicit istud beneficium quod si filiisfamilias sine consensu patris sui sub cuius potestate sunt pecuniam mutuo accipiant non teneantur ad illam pecuniam reddendam. nec ipsi nec parentes. nec heredes. nec fideiussores eorum. opponent enim exceptionem macedo. sena. con. ut hec probantur. ff. ad macedo. l. i. & l. si pater. §. non solum. & l. sed uilis. §. quod. & C. eo. l. penulti. Tertio sciendum est quod ad hoc ut macedo. competat sunt necessaria ista scilicet quod pecunia fuerit uere numerata.

Item eo tempore quo erat filiisfamilias mutuum contractum fuerit. Item quod mutuum non fuerit in his que numero consistunt que omnia quod exemplari debeant & probari habes per ordinem. scilicet in rubrica de contractibus inutilibus ratione personarum

in. §. filiuffa. & etiam ibidem ponuntur quodam casus in quibus maced. censetur. quos etiam appositos & per iura allegantes leuiter ibi uideat poteris. & ideo hic eos recitare non est opus. Et de ista materia tota quod hic obmittimus ibi plene notatur. Quarto uidentum est an possit huic beneficio renunciari. & certe circa hoc glo. terminat quod filius non possit huic mace. renunciare. nec talem exceptionem remittere nisi pater factus eam remitteret. & est ratio quia non sui. sed in odium creditoris est introducta & proban. hec C. ad mace. l. zenodocus. & l. ulti. & ff. eo. l. sed si pr. §. non solum.

Beneficium restitutionis

Ira. §. istum uidentum est. primo quibus competat beneficium restitutionis. & certe littera dicit & bene quod competit minoribus. xxv. an. sui simplicitate uel aduersarii caliditate lesus super eo quod cum eis gestum est etiam in modico damno. non tamen in minimo. ut. ff. de mino. l. i. §. ait pretor. & per totum titu. & ff. de in inte. resti. l. scio maioribus autem. xxv. an. lesus super eo quod cum aliquo gesserunt non succurritur modico damno si modo re ipsa lesio fuerit & non dolo aduersarii. quia licitum est contrahentibus se ad inuicem circumuenire. ut. ff. de mino. l. in cae. §. idem pomp. Si autem lesio esset enormis damni tunc etiam maiori subueniretur. licet dolo aduersarii non intercessisset. ut. C. de rescin. uen. l. ii. Si autem ex proposito & dolo aduersarii lesus fuerit maior bene succurret ei etiam in modico damno. & quo iure ei tunc subueniatur. dic ut dictum fuit supra de obli. in. §. ite inuutilis est stipulatio ratione. metus uel doli. Competit ergo minoribus sicut quod dictum est si ledantur etiam modico damno sui simplicitate uel aduersarii caliditate. Et ista restitutionem perunt iudicis officio toto tempore sue minoris etatis. & ea finita j. quadrienniū continuum de his que in minori etate gesserunt. ut. C. de temp. restit.

l. si. Et quia de hac restitutione minorum tractatum fuit. s. in. g. de contractibus inu. rati. perso. ideo de ea hic multa dicere non intendo. sed ad litteram redeo & quero an minor beneficio minoris etatis possit renunciare. & terminat glo. nostra quod non. Et est ratio ut littera dicit. quia eo ipso deciperetur si renunciaret. ar. ff. de mi. l. interdum & si sine. §. restitutus. & l. ait pretor in prin. Verum est tamen quod si adulti iurent in contractibus suis solenniter quod ex iuramento priuantur restitutione per autem. sacramenta puberum. de qua materia plene dic ut dixi supra de contractibus inutilitate person. in. §. quintus casus est. Sed hic formo dubium quoddam. minor quidam uendidit predium pro certo precio & lesus fuit in contractu ita quod petit in integ. restitui & restitutus est. mandauit enim iudex predium suum sibi restitui. eumque precium emptori reddere ut facere debuit. post hoc minor pnia ductus non uult hac restitutione uti. emptor autem uult precium repetere ex causa iudicati & predium reddere sicut iam pronunciatum est. querit an emptor petere possit ex quo minor non uult uti ista restitutione. Et dicitur quod non. imo poterit eum minor per exceptionem repellere. quia unicuique licet contemneret ea que sunt pro se introducta. nec potest conqueri emptor quia in eadem causa restitutus fuerit in qua ipse se constituerit. & quam mutare non potuisset si minor auxilium pretoris non implorasset. ut probatur. ff. de minor. l. si iudex. non obstat quod dictum est quod beneficio minoris etatis renunciari non potest. nam & hic non dicitur quod renunciari possit beneficio minoris etatis. Sed dicitur quod data sibi restitutione in qua dictum fuit et ut aduersario suo restituat que habuit ab eo possit ea uti si uult. & si non uult potest eam contemnere nec aduersarius contra minorem penitentem poterit ea uti licet ibi uideatur & ipse aduersarius restitutus. Item & hic queri potest si minor dum litigaret in iudicio cum aliquo de fundo uel de aliqua alia re. &

fuerit lata sententia contra eum de fundo. & ipse petat restitui contra sententiam & in causa etiam restitui succumbat. denegari enim potuit sibi restitutio propter aliquam iustam causam. & uelit iterum in eadem causa restitutionem petere. an audiat. Et certe responderi potest quod non audiat. quia cum semel petita est restitutio & denegata non potest amplius in eadem causa peti. Debat enim appellare ab illa sententia in qua fuit denegata restitutio. quod si non fecerit restitutionem sibi semel denegatam amplius in eadem causa non petet nisi nouas defensiones pertendere uelit iste minor. quo casu bene restituetur ille minor & ad totam causam restituetur ut perinde habeatur ac si sententia lata non esset contra eum. Et appellant doctores nouas defensiones siue illas que tunc erant. sed allegatae non fuerunt siue que postea emerferunt. Item quod dixi si semel fuerit denegata restitutio quod amplius in eadem causa non conceditur nisi noue defensiones allegentur intelligendum est uerum esse quando ad causam totam uult restitui ut perinde habeantur ac si sententia non sit lata contra eum. Sed si uelit restitui ad appellandum bene poterit. licet nouas causas non pretendat & restituetur ut appellare possit. uel a sententia prima lata contra eum de fundo. uel appellare possit ab illa secunda in qua restitutio denegata fuit. quod magis uidetur gloriolae place-re. Et nota quod aliud est restitui ad totam causam & aliud ad appellandum. quia primo casu perinde est ac si non esset lata sententia. secundo non ita. quia si non exequatur causam appellationis usque ad annum confirmatur prima sententia. Et predicta locum habent quando semel petita fuit in integrum restitutio. & denegata iterum petitur. Si autem semel petita fuit & concessa iterum petatur in eodem negocio bene concedi debet quia sepius peti potest ubi concessa prima fuit & non denegata. de hoc datur exemplum tale. Cuidam minori delata fuit hereditas quedam ipse eum repudiauit & postea petiit restitui ut possit eam adire

& concessa fuit restitutio modo uult iterum restitui ut possit ab ea abstinere si uel possit eam repudiare an poterit. Et responderetur quod sic. quia quando primo petiit non fuit denegata. immo concessa & sic sepius petere potest. hoc tamen fallit in casu propter reuerentiam paternam. isti ecce delata est hereditas cuidam filio fami. minori. pater enim adiuit hereditatem quod facere potuit de auctoritate. quia iste erat infans. & filius postquam fuerit liberatus a patria potestate uel postquam adoleuit petat in integrum restitui ut talem hereditatem repudiare possit quod facere potuit & fuit concessa sibi restitutio. postmodum petat in iterum restitui ut adire possit non auditur ne leges ei libris fiant. & probantur predicta. C. si sepius in integ. restitutio. pe. l. i. ii. & iii. & ff. de minori. l. si non. §. restitutus. & C. de bonis que lib. l. si. §. si aut puerilis.

Beneficium ut quis condemnetur in quantum facere potest.

N. §. isto ponitur tertium beneficium cui renunciari non potest nisi secundum quod. §. dica. Et circa istud beneficium tria tangenda sunt. Primo quid dicat. Secundo quibus competat. Tertio an ei renunciari possit. Sciendum est ergo primo quid dicat. Et ad huius materie intelligentiam scire debes quod si aliquis est debitor ego possum eum in solidum conuenire & in solidum mihi condemnari debet. & contra eum mandatur sententia executioni usque ad unum denarium. & si sententia satisfacere non potest in carcerem deturditur & bannitur hodie est debito loco carceris ut ista colligi possunt. C. quod bono. cede. po. l. i. & institutio. de actio. §. sunt preterea. & ff. de re iudica. l. a diuo. §. executus. usque in fin. l. Sed licet ita sit regulariter & de iure communi tamen sunt aliquae persone priuilegiatae que non tenentur nisi in id quod facere possunt & condemnari debent & executio contra eas in id tantum quod facere possunt &

non in solidum. Et quod dicitur q̄ in his que facere possunt tenentur & non ultra subaudi habita ratione ne egeant. nō enī totum qd̄ habent ab eis extorquendum est. sed ipsarum personarum ratio habēda est ne egeant unde & si aliquid hnt n̄ debet illud eis auferri si illi soluto egerent. nam nec illud modicum qd̄ habēt dicuntur posse facere ex quo honeste & p̄mode facere non possunt. Et q̄ taliter sint intelligenda illa uerba id qd̄ facere possunt probā. ff. de re. iur. l. in condemnatio. e. & ff. de uerb. ob. l. nepos p̄cu. lo. Sunt eqdem iste persone que beneficium istud habent multe. de quib⁹ lra nostra aliquas ponit quas primo exponam & postmodū recitabo extra litterā aliquas alias quibus predictum cōpetit beneficium. Cōpetit ergo primo hoc beneficium marito si cōueniatur ab uxore dissoluto m̄ionio ad dotem. Condemnari. n. tunc debet q̄tum facere potest & non ultra nisi dolo fecisset circa res suas ne ab eo solidum peteretur. Item & si constante m̄ionio pro dote conueniatur in casib⁹ pmissis quos notatos habes in aurora in l. ca. de dotibus super notula illa preterea no. q̄ dos. In aliis ar̄ tractibus quos cum uxore fecit si qdem conueniatur maritus ab ea constate matrimonio cōpetit ei predictū beneficiuz. Si aut̄ dissolutio m̄io ueniatur nō cōpetit beneficium quīs p̄stante m̄io fuerint celebrati tales contractus. Itē cōpetit heredibus mariti suis. i. filiis qui sui heredes dicuntur. & hoc ē planum quando sunt nati de illa uxore q̄ agit pro dote repetenda. Sed quid si sint filii ex alterius matrimonio mulieris & idē. i. ut beneficium eis p̄perat. ut p̄batur ar. a. p̄t. a. r̄io sensu sumpro licet ex. l. maritū. ff. so. ma. extraneo autem heredi mariti nō datur. quia tale beneficiū personale a. l. inanimata concessum & cum persona extinguitur. Idem & in concessio a lege annuata. i. a principe uiuente. nisi aliud sit actū & probantur predicta. ff. so. ma. l. maritum. & l. se. & l. & filios. & ff. de re. iur. l. non tantum. Item cōpetit predictū

beneficium predictis heredibus suis ut dictū est. si conueniatur actione ex dote ex promiss⁹. dotis. secus si conueniantur act. ex testō. ut quia dotem legauit maritus in testamēto uxori. Nam tunc nō cōpetet. imo in solidum conuenientur. Et sic plenius est legatū dotis q̄ actio de dote. ut not. in insti. de leg. §. sed si uxori. Item cōpetit beneficium predictum focero idest patri mariti quando conuenitur pro dote a nuru. quia parentis locum obtinet focer. Vnde non minus nurui q̄ filio in plerisq̄ habet providere. Nam & filii onera & nurus ipse agnoscere habet necesse. ut probatur hoc. ff. so. ma. l. re iudicate. §. focer o. & l. seq. & ff. famik. hercis. l. si filia. §. si filius in fi. §. Porro que dicta sunt in marito si conueniatur ab uxore eadem ratio equitatis in uxore suggerit obseruari si ueniatur a marito. ut prealleg. l. ff. so. ma. non tantum. §. si. Sed an focero idest patri mulieris cōpetit istud beneficium si conueniatur a genero ex promissione dotis. Et certe dicas q̄ sic si ipse conueniatur constante matrimonio. & ita intelligitur ff. so. ma. l. ex diuerso. Si autem dissoluto matrimonio focer ex promissione dotis forsan quia ex pacto debebat lucrari dotem maritus morte mulieris certe tūc non uidetur comperere. ut. ff. de re. iur. l. sicut in fi. & l. seq. Sed & tūc quando soluto matrimonio conuenitur distinguit̄ quia aut dolo & maliciose promissit tantam dotem. ut generum sibi iudicaret cū & sciret se dotem non posse prestare id egerit ut genero insidiaretur. & tunc non iuccurritur imo in solidum conuenitur. Si autem sine dolo uersatus fuerit tunc ei succuri uidetur. ut. ff. de iur. dot. l. pe. Extraneo autem dotem promittenti n̄ succurritur sed in solidum condemnatur ut prealleg. l. pe. ff. d. iur. dot. Sed qd̄ si maritus qui habet beneficium ut conueniatur in quantum facere potest & nō ultra faciat pactum uxori q̄ ipsum in solidū conuēire possit. uel ecotra uxor marito uel focer genero faciūt pactū ut in solidū uēiri possint. uel r̄nūciauit huic

beneficio an ualeat pactum uel renūcia-
tio. Dicendū est q̄ non quia contra bo-
nos mores esset cum cōtra receprā reue-
rentiam que maritis exhibēda est esse ap-
pareat. ff. solu. ma. l. alia causa. §. elegan-
ter. Item quid si soluto ma. fiat hoc pa-
ctum. Respondet Acur. q̄ nec tunc ualeat
fm. & p. l. prealle. & pro eo etiā facit. ff.
de relig. l. q̄ si nulla. Sed contra uidet̄
ut ipse glo. dicit p̄ ar. ff. de pac. do. l. licet
& l. sequenti. Item quid si iuretur. Res-
pōdet Ac. q̄ nec tunc. ut. ff. de pact. iur.
gen. §. & generaliter. Item competit p̄
dictum beneficiū patrono & patrone &
liberis eorum & parentibus eorum. quā-
do conueniunt a libertis suis. Nam iquā-
tum facere possunt condemnatur & non
ultra habita semper ratione ne egeant. ut
s̄. in prin. dixi. ff. de re. iur. l. patronus.
Et quod dixi q̄ parentibus competit ac-
cipere parentes in infinitum. cum sit fa-
uor in istis personis. qui fauorem ampli-
andus & odia restringenda. ut de libe. &
postu. l. cum quidam. & ad hoc. ff. de in
ius uoc. l. quoq; §. parentes. Proprie ta-
men & secundū uocabuli significationem
parentes usque ad tritauium dicuntur.
ab inde uero supra dicuntur maiores
ut. ff. de gradibus. l. iuriconsultus. §. pa-
rentes. Item competit patri predictū
beneficiū quādo conuenitur a filio uel
a filia. conueniri enim potest pater a filio
uel a filia indubitanter si est emancipatus
uenia prius petita tamen. ut. C. de in
ius uocan. §. si. Sed si filius est in potestate
tunc non potest patrem conuenire. nam
dicit lex cum eo quem in potestate habes
lis nulla eē potest. ut. ff. de iudi. l. lis nul-
la. Fallit in castrensi & quasi castrensi pe-
culio. ut. d. l. in fi. Item fallit in casibus in
quibus filius compellit patrem ut eman-
cipetur. quos not. inuenies. s̄. de personis
& personarum diuisionibus in. §. quarta
diuisio. Item si petat alia patre. ut. ff. de li-
be. agno. l. si quis a liberis i pri. Item
forte potest filius patrem conuenire alie-
no nomine. ut tutorio & curatorio & p-
curatorio. ut ar. ff. de in ius uocan. l. que-
situm. & licet quantum ad beneficiū de

quo hic tractatur mihi faciant nobis ali-
qui de istis casibus tamen utile est scire.
quia quantum ad illam materiam multū
profunt. Sunt & alii casus in quibus
lis potest esse inter patrem & filium i po-
testate existentem. quos hic non dico. sed
deo dante dicam infra de iudiciis qui pos-
sunt & non possunt iudicio interesse. &
sunt isti casus speciales. Regulariter autē
lis non potest esse inter patrem & filium
in potestate existente. ut. s̄. Sed an iste
persone patronus & pater poterunt re-
nunciare huic beneficio idest pactum fa-
cere ut insolidum conueniantur dicen-
dum est q̄ non. quia eis propter reueren-
tiam persone conceditur. ut preal. l. ff. so-
lu. ma. l. alia. Item competit predictū
beneficiū socio si cōueniatur a socio iu-
dicio societatis. condemnatur. n. inquan-
tum facere potest socius. Et hoc uerum ē
si confiteretur se socium. alias. idest si ne-
get se socium non datur ei hoc beneficiū
Et hec probantur. ff. eod. l. sunt. & l. sed
hec ita. Et q̄ socio confitenti se socium cō-
petit predictū beneficiū summā ha-
bet rationem. cum societas ius quodam-
modo firmitatis in se habeat. quia socii ut
fratres se inuicem diligunt & quia ratio-
ne societatis sunt res communes sicut ra-
tione fraternitatis. an ergo fratres iter se
uice mutua condemnabuntur inquantū
facere possunt. Rādet glo. q̄ non. iubet
enim illa precipua ratio in sociis quia p-
pter res sit conuentio honesta ob cōmo-
diorem uitam & uberiores questum. In-
ter fratres uero incidenter non ex con-
uentione sunt bona cōmunia. & ista ra-
tione multis denegatur quibus uidebat̄
dandum. denegatur enim patri & dño so-
cio & successoribus socii. non enim heredi-
bus socii. sicut nec datur heredibus credi-
torum qui in id quod facere possunt cō-
ueniuntur. ut. ff. pro socio. l. nostra. f. p̄.
Sed an si socius renunciet huic benefi-
cio seu pactum faciat ut insolidū. ueniat̄
ualebit pactum dicūt glo. q̄ sic. ff. de re.
iur. l. si cōuenierit. Et sic no. q̄ aut cōpe-
tit istud beneficiū propter reuerentiam
psone. & tunc remitti nō pōt. & sic loq̄t̄

l. preal. alia. ff. so. ma. aut. competa. ratioe contractus uel actionis. & tunc bene potest remitti. q̄ sic loquitur preal. l. si conuenerit. ff. de reg. iu. Sed hic quero si ille qui potest conueniri faciat pactū cū creditore suo ut conueniat ipsum in id tantum quod facere potest. an ualeat pactum. Respondetur sic. ff. de pac. l. si qs crediderit. Item quero an fideiussori istarum personarum que beneficium habent ut conueniantur in id quod facere possint detur predictū beneficiū. R̄ dicitur imo in solidū conuenietur fideiussor & in solidum aget mandati. sed secus i defensione istarū personarum. nam condēnantur in q̄tum facere possunt iste per sone quas defendit. non enim defensores debent in plus grauari q̄ dñs preterq̄ in satisdando. ut. ff. de pec. l. sed & si. §. defēdere. aut fideiussor conuenitur ex p̄sona sua & non habet plerunq̄ except. reo cōpetentem. ut in hac except. & probantur predicta. ff. pro socio. l. ueg. §. i. & ff. de reg. iu. l. si fideiussor. Item no. q̄ quando maritus conuenitur uel socius & si miles persone. & allegant beneficium ut conueniantur i id tantū quod facere possunt debent cauere q̄ si ad fortunam peruenierint piguiorem solidū soluent. ut. C. de rei uxo. actio. l. unica. §. cum autem. & ff. pro socio. l. ueg. §. item uidendum. Ultimo extra litteram sciēdū est istud beneficium competit illi q̄ donauit si cōueniatur ab illo cui donauit. ut. ff. de re. iur. l. inter eos. §. ulti. Item competit illi qui cessit bonis suis creditoribus nam si aliquibus bonis credat. & postmodū aliquid acquirat conuenietur a creditorib⁹ de postea queſiris in id tantū quod facere potest deducto ne egeat. prodest ne dum in isto sed etiam in alio si aliquis bonis suis cessit quia pro debito quod antea tenebatur nō pōt in carcerem detru di. ut insti. de act. §. si. & C. q̄ bo. ce. pos. l. i. Et fit ista cessio bonorum i iure & extra inter presentes & abñtes & per nuncium & p̄ epistolam. ut. ff. de ces. bo. l. si. Sufficit. n. sola uoluntatis professio. ut. C. qui bo. l. in omni.

Est quoddam beneficium quod dicitur ne liber homo.

Eges dicunt q̄ liberi homines ob es alienum idest propter debitum quod alicui debetur nam es alienum dicitur illud qd̄ nos aliis debemus non possint obligari. idest loco pignoris dari. unde si pecuniam n. utuo accipiam & uelim quendam liberum hominem loco pignoris dare non possum. & si facio non tenet pignus. etiam si sit filius meus. imo creditor qui liberum hominem etiam filiūfa hodie pignori accipit eum tenet a debito cadit & tantundem de suo debet dare reſtento uel parentibus eius & nihilomin⁹ subdi debet corporalibus penis. ut hoc probatur. C. que res pigno. obli. poss. l. qui filios. & C. de acti. & obli. autem. imo. In casu tamen potest pater filiū obligare. l. in eo casu in quo potest eum uendere. quod contingit propter necessitatē famis. ut not. C. de pat. qui fili. distr. l. i. & ii. Sed an his legib⁹ que dicuntur q̄ liber homo pignorari non potest possit renunciare. Dicant glo. & littera noſtra q̄ non. Et est ratio quia talis renunciatio esset damnosa & contraria libertati. & not. de hac ratione in autem. ut ma. debit. §. primo.

Beneficium fori quod competit forensibus.

Ictum est de quibusdam beneficiis quibus renunciari non pōt. Sequitur uidere de alio cui etiam non renunciatur ut de beneficio fori. Et circa hanc materiam consueuerunt nostri antiqui magistri sic procedere. Vt primo dicam aliqua de significatiōe huius uocabuli fori. Secundo quibus competat hoc beneficium. & quid dicat. Tercio an ei renunciari possit. Et si ei renunciari non possit. quomodo aliter fieri possit. ut predictū beneficiū cesset. Est igitur sciendum q̄ forū fori uno mō accipit p̄ loco i quo gentes pueniūt

cum multis rebus ad negociandum ad i
uiceꝝ. sed forus fori masculini generis ac
cipitur pro bursa. Item fornm fori di
citur locus in quo lites agitant. sed acci
pi p̄t forum pro iurifdi. unde iste nō est
de foro Bononiensi idest iurifdictiōe seu
districtu ciuitatis Bononiē. Et ita accipi
in materia de qua tractatur ad presens.

Viso ergo de uocabuli significatione
uidendum est secundo cui competat istū
beneficium. Equidem competit omnibus
forensibus qui conueniuntur sub iudice
illius terre in qua forenses sunt. Vnde si
florentinus uel mutinensis conueniatur
sub iudice Bon. possunt illud beneficium
allegare. Sed quid dicit istud benefi
cium. certe dicit q̄ forenses conuenti sub
iudice illius terre in qua forenses sunt nō
teneantur respondere immo possunt eū
ex priuilegio declinar̄ & iudicem sue ter
re inuocare. unde in hoc habent priuile
gium si nolunt respondere sub iudice il
lius terre sub qua forenses sunt non te
nentur. cum illi qui sunt subditi iudici il
lius terre teneantur comparere & respō
dere. Et si non comparerent posset eos iu
dex mulctare & aduersarium mittere in
possessionem bonorum non comparen
tis. ut. ff. si quis ius dicendi non obtemp.
l. unica. & C. de bon. auct. iud. possi. l. cū
proponas. Sed si sponte uellent forenses
sub non suo iudice respondere. & ex cer
ta scientia litem contestari bene possunt
& ualere iudicium. Ad hoc ut melius
possit uidere iudex ponam casum in ter
minis Ray. erat florentinus & erat debi
tor meus ad. C. & ego eram bonon. inue
nio. R. una die in ciuitate bonon. & facio
eum citari coram iudice bono. & ipse ue
nit & dicit. domine ego sum Florentinus
uos non estis iudex Florentinorum. sed
bononiensis. unde non habeatis pro ma
lo quia declino uos & nolo sub uobis res
pondere & si Pe. dicit q̄ sibi debeo aliqd
ueniat Florentinam. & paratus sum ibi
de iute respondere. & ego Pe. dico uolo
q̄ respondeat hic bono. sub meo iudice.
quis nostrum audiri debet. Respondet
lex quia respondet propter regulam que

dicit. Actor debet sequi forum rei. & nō
reus forum actoris. ut. C. de iurifdi. om.
iud. l. iuris ordinem. conueniendus est
igitur debitor in foro suo & non in foro
actoris propter regulam. s̄. dictam. & si
queratur quod est forum debitoris. Cir
ca hoc cognoscendum sciendum est. q̄
glo. nostri dominus Azo. & Ac. scribunt
q̄ multis modis sortitur quis forum.

Primo ratione domicilii nam ubi quis
habet domicilium ibi potest conueniri.
Domicilium dicitur quis eo loco habere
ubi habet larem uel maiorem partē for
tunarum suarum ubiq; summam rerum
suarum. ita constituit ut inde decessurus
non sit. de quo si profectus est peregrina
ri uidetur ad quem si rediit peregrinari
iam desinit. ut. ff. de regu. iur. l. si fideicō.
§. pe. & C. de incolis. l. ciues. Sed quid
si debitor cepit uagare per orbem terra
rum nec alicubi habeat certum domici
lium uidetur q̄ ubicunq; inueniatur pos
sit conueniri alioquin creditor ius suum
perderet. ar. ff. de ope. li. l. q̄ ubi. §. si. &
ff. de his que in frau. cre. l. ait. pretor. §. si
debitor. & certe aut ibi respondebit aut
satis dabit. ut. ff. de iud. l. ii. §. pe. Secū
do sortitur quis forum ratione contractus
scilicet ut possit quis conueniri in loco
ubi contraxit seu obligationem aliquam
fecit. Et hec sunt uera. ut ratione contra
ctus possit quis conueniri in illo loco
ubi contraxit si moram aliquam fecit ibi
ad aliquod exerce ndum. non tamen in
telligas q̄ necesse sit q̄ ibi constituat do
micilium. Sed si tabernam oreum uel ar
marium ibi conductum habuerit ubi
contraxerit ibi poterit conueniri ratio
ne contractus & nihilominus in loco do
micilii. Secus autem si quis contrahat
cum mercatore aduena uel cum uiatore
uel cum eo qui transuehit quem sciebam
inde confestim p̄fecturum idest recessu
rum. quia tunc talis mercator cōuenien
dus est in loco domicilii sui & non i loco
contractus ex quo morā non fecit ibi s̄m
predictū modum. Sed qd si ille qui con
traxit cum mercatore aduena ignorabat
eum inde cōfestim recessurū. uidet tunc

dicendum eum posse conueniri s̄m Ac .
 & probantur hec .ff. de iudic. l. heres ab /
 sens . Et nota circa causam predictam
 q̄ si aliquis promisit soluere aliquid i ali
 quo loco .q̄ ibi eum potero cōuenir̄ ubi
 soluere promisit eo q̄ ibi contraxisse ui /
 detur . non autem ubi contractus fuit fa /
 ctus nisi ibi haberet domicilium . & sic i
 loco solutionis destinate eum conueniā
 quia ibi uidetur contractum celebrasse .
 ut .ff. de acti. & obli. l. 1. q̄traxisse . Et nihi /
 lominus in loco domicilii sui . ut prealle .
 l. heres in fi . Et circa hanc materiam di /
 stingue . quia aut apponitur locus solutō
 nis in contractu . & ibi conuenitur ratio
 ne contractus nam ibi uidetur contrac /
 tum celebrasse . ut .ff. de iudic. l. heres ab
 sens in fi . & l. seq. & l. exigere . & nihilo /
 minus in loco domicilii . ut prealle . l. he
 res in fi . non autem in loco ubi fuit cele /
 bratus contractus . Aut non apponitur
 locus solutionis . & tunc in loco contra /
 cte obligationis si moram aliquam fecit
 ibi ad aliquid exercendum . ut prealleg. l
 h̄rs . uer . at si quo . Et nihilominus in lo /
 co domicilii . ut . l. exigere . ff. de iudic .

Item sortitur quis forum nedum rōe
 contractus . sed etiam ratione quasi con /
 tractus . ut quia negocia alicuius alicubi
 gessit . uel aliter quasi contraxit . nam ibi
 conueniri potest ubi gessit . ut prealle . l.
 heres . §. i . & l. seq. & l. interdum . §. fi .

Item sortitur quis forum ratione deli
 cti uel quasi delicti . nam ubi quis delin /
 quit illic iuri subiaceat . ut . C. ubi de cri
 agi oportet . l. i . & autem . qua in prouincia .
 Sed anteq̄ procedam ad illos modos q̄
 bus quis sortitur forum sciendum est q̄
 illud quod dictum est . l. q̄ quis debet re
 spondere & se defendere in loco contra
 ctus suppletur quidam si ibi inueniatur
 colligentes hoc ex principio . l. prealleg.
 heres absens . Sed Ioh. & Azo . dicunt
 siue inueniatur siue non . adeo ut remitta
 tur per iudicem ad locum contractus si
 cut est in criminibus in quibus remittit̄
 quis ad locū delicti . ut ibi de delicto co
 gnoscatur . & delinquēs ibidē puniat̄ . ut
 ff. de accusat. si cui . §. fi . & in autem . non

nulli iudi . §. si uero . cum sint quo ad ius
 fori contractus & delicta paria . ut . ff. de
 iudic. l. omnem . & in autem . ubi oēs obe
 diunt iudici . §. proinde . & §. consideran
 tes . licet quidā uoluerint dicere q̄ in de /
 lictis remittitur ut puniatur . s̄ iudex co /
 gnoscet ubi habet domicilium . ar . C. de
 exhiben. re . l. i . Item sic remittatur ma
 gistratus . ut . C. de rōciniis . l. ii . Itē po
 test iudici ei mulcta si non uenerit . ut . ff.
 si quis ius di . non obtemp. l. i . in princi .
 nec obstat huic opinioni prin. l. prealle .
 heres absens . imo facit pro ista opinione
 quia uerbum conueniendum ibi positū
 perfectam conuentionem demonstrat .
 & qđ dixi inueniatur subaudiendum est
 maxime . & hoc hic non latitet alioquin
 potest citari . & si non uenerit mittitur in
 possessionem bonorū quam habet ibi in
 loco contractus . ut . l. heres absens . §. i .
 circa fi . uel si uelis defendere primā opi
 dic q̄ dicta . l. de ac . si cuius . in fi . sit quod
 dam speciale in crimine sacrilegii . Itē
 in autem . ut omnes obe . & in . l. omnē . ff.
 de iudi . dic q̄ parificantur contractus &
 delicta in illis casibus & in iuribus que
 iam sunt inuēta at casus ut in delictis in /
 uiti reducantur adhuc non erant . cū illa
 autem . ut nulli iudi . sit posterior . sed s̄m
 hoc quid si non habet ibi bona . Respon
 det Ac . pronunciat iudex de mittendi in
 possessionem & mandabitur executioni
 p̄ iudicem . ad curam cuius pertinet sicut
 in diffinitiuā fit . ut . C. de iudi . p̄perandū
 §. si n̄ aut . reus . & . ff. de . l. a diuo . & . ff. de
 bo . auc . iud . re . iu . po . l. cum unus . §. fi .
 Sed quidam in interlocutoriam dicunt
 secus quasi non possit dari nisi a iudice
 illius loci si non studiose abest ut uadat
 ad eum ubi est . ut . C. de iur . om . iudi . l.
 iuris ordinem . Itē potest dici s̄m opi
 lo . q̄ non latitat nec habet ibi bona .
 Item sortitur quis forum ratione origi
 nis proprie uel paterne . ut . ff. ad muni . l
 assumptio . §. i . Item ratione cōmunis
 patrie . ut Rome . ut . ff. ad mu . l. roma .
 Item ratione matrimonii . mulier sequit̄
 forū uiri . ut . ff. d̄ iu . l. exiget̄ . & . ff. ad mu .
 l. ultri . §. ii . aliud in concubina . ut in . e . ti .

l. de iure. §. si. Item ratione ordinis uel clericatus uel studii scholastici sortitur quis forū. uel epi uel magistri. ut in autē. ut clē. apud p̄prios epos. §. i. & in prohemio. ff. in fi. Item ratione cursus tēporis. ut. C. de incolis. l. ii. Item ratōe possessionis. ut. C. ubi. in rem acti. l. si. Itē ratōe militie. nam ubi miles militat ibi sortitur forū. ut. ff. ad muni. l. municipales. §. si. Item ratione manumissionis libertus sequitur forum patroni. ut. ff. ad mu. l. assumptio. §. si. sic igitur patet ex supradictis quibus competat beneficiū fori. & quid dicat. nam dicit ut debitores conueniantur in foro suo. Et quod sit forum ipsorum etiam supra dictum fuit. & si alibi conueniantur possunt iudicem declinare allegando beneficium fori. Sed nunc est uidendum an si creditor faciat debitorem renunciare ualeat renunciatio & si conueniatur postea debitor scilicet postq̄ renunciatus alibi q̄ in suo foro an possit iudicem declinare & istud beneficium allegare. Et respondet littera & bene q̄ non ualeat renunciatio quinimo etiam si pactum expressum fieret q̄ creditor possit debitorem suum conuenire coram alio iudice q̄ suo nō ualeat pactum si debitor nollit eum seruare. Et si creditor conueniret debitorem ex tali pacto alibi q̄ in suo foro semper usque ad litem contestatam potest debitor mutare uolūtatem iudicem non suum declinando. nec huiusmodi conventioni stare tenetur. Nam nemo potest per pactum facere. ut ille sit suus iudex qui non est. & bene dixi q̄ ante litem contestatam potest declinare iudicem non suum non obstante pacto. Secus si sponte litem contestatur coram tali iudice non suo. quia post litem contestatam declinare non posset nec uoluntatem mutare ut hec probant. ff. de iurisd. om. iudi. l. si conuenierit. Et sic collige ex supradictis q̄ illud pactum quod dicunt notarii tota die in cartis scilicet dans ei licentiam & liberam potestatem conueniendi eum coram quocunq̄ iudice tam ecclesiastico q̄ seculari. & ubicunq̄ locorum realiter & personaliter

nō ualeat. nec etiam illa uerba ualent renuncians fori privilegio zc. Nam semper debitor poterit uoluntatem mutare usque ad litem contesta. per. l. preallegata si conuenierit. Sed si debitorem suum uelit quis conuenire alibi q̄ in loco domicilii sui faciat q̄ promittat soluere in loco illo ubi uult eum conuenire. nam ratione solutionis indistincte poterit debitor conueniri in illo loco. ubi solutionem facere promittit licet domiciliū uel alias. forum ibi. non habuerit. Et si solutionem facere promittat ubicunq̄ ab eo pecunia petet uidetur q̄ possit conueniri ubicunq̄ q̄ inuenietur. Nam licet non specificetur locus certus ubi soluere debeat. tamen fiet postea certus ex postfacto per petitionem. ut de hoc plene not. in Aurora sup. instrumento mutui duorum debitorum & duorum creditorum in tertio ca. Et si uelles posses unū locum uel duos specificare. & postea generalem subicere hoc modo. Talis fuit confessus & contentus habuisse a tali decē ex causa mutui. quā pecunie quantitatem promittit soluere in ciuitate Bono. & ubicunq̄ pecunia fuerit ab eo petita. Et caue ne sic concipias uerba. & uoluit debitor q̄ creditor possit eū conuenire Bono. & ubicunq̄ locorū quā illud non ualeret ut. s. dixi. Sed soluere seu solutionem facere promittat ubi petetur ab eo. & ibi poterit conueniri. quia ibi contraxisse. uidet. ut preal. l. ff. de ac. & obli. l. contraxisse. Ultimo. opponi potest ad id qd̄ modo dictum est. l. q̄ fori privilegio renunciari non possit. & q̄ si debitor faciat pactum de respondendo sub iudice non suo. q̄ non ualeat. quia ut posse renunciari & pactū seruari debere per. l. C. de pact. si quis in cōscribēdo ēt est tractā ad. l. s. alle. si conuenierit. ff. de iurisd. om. iu. per quā probatum est pactū & renunciatiōem nō ualere. ad quā oppositiōem & cōtrarietate tollendā multe fuerunt opi. doc. sed. do. Ac. sic sol. quia aut fuit pactum ut ille sit meus iudex qui nō est quod graue est. & tunc non ualeat. & ita intelligitur prealleg. l. si conuenere. aut fuit pactū ut ille non sit meus iudex q̄ ē

& tunc bene us. & sic intelligit prealle.
 I. si quis in conscribendo. ut patet in sco-
 laribus qui plures habent iudices magi-
 strum & episcopum & presidem loci. &
 uni eorum renunciari possunt. & sub p-
 sside consentire. quia & eorum iudex ipse
 est. ut in auten. de sanct. epif. §. si quis au-
 tem. & in prohe. ff. in sine. & dicam. j. in
 eodem. §. est beneficium fori quod com-
 petit etc.

Beneficium seu priuilegium quod cō-
 petit clericis.

De materia huius. §. declaran-
 dum sciendum est q̄ circa cleri-
 cos in iudicio conueniendos iu-
 ra ciuilia talem ordinē introduxerunt. s.
 ut qui uoluerit clericum lite pecuniaria
 pulari prius apud episcopum conueni-
 ar. q̄ si aliqua ratio facit. ut negociū apd
 episcopum decidi non sit possibile. ut q̄
 infirmus sit. uel quia iam illius cause fue-
 rat aduocatus. tunc ad ciuile iudicem po-
 terit eum conuenire q̄ cognosceret obser-
 uatis clericorum priuilegijs. si autem in
 criminali causa uelit quis clericū conue-
 nire. tunc distinguitur. q̄a aut ē crimi-
 nali aut ecclesiasticū. Si quidem de ciuili
 crimine. ut puta de adulterio. de falso.
 de homicidio & similibus uelit clericum
 conuenire corā ciuili iudice eum conue-
 nire. qui iudex eum absoluerē p̄t etiam
 irrequisito ep̄o. si eum uiderit absoluē-
 dum. Sed si reus inuentus fuerit clericus
 nō punietur priusq̄ per ep̄m sacerdotio
 spoliatur. Nam ep̄iscopus reuidebit acta
 corā preside facta an rē p̄cesserit & an
 p̄betur iste reus. & tūc de spoliatur siue de-
 ponit eum. ut non puniat in dignitate
 existens. & postea ciuilis iudex eū puni-
 p̄t. ut tamē causa nō ultra duos menses
 p̄tendatur. & est spēale hoc casu. na re-
 gulariter criminales caue. j. biennium
 terminari debēt. & ciuilis. j. triennium. ut
 C. de iudi. l. properandū circa pri. Si
 uero de crimine ecclesiastico. ut de arti-
 culis f. dei uel de symonia uelit q̄s cleri-
 cum p̄quire. tūc corā ep̄o debet ueri exa-

minatio & castigatio. ut oīa predicta pro-
 bantur. C. de ep̄i. & cle. & in p̄cord. autē.
 ut clerici apud p̄prios ep̄os p̄ue. ex quo
 ti. sumit autem. p̄alleg. clericus. Ergo sim-
 pliciter ut dictū est in lite pecuniaria cō-
 uenitur sub ep̄o. sed ep̄s sub archyep̄isco-
 po. archyep̄s sub patriarcha. patriarcha
 sub papa. ut in auten. de san. ep̄i. §. si quis
 uero sanctissimog. & a duobus. §. sequē-
 tibus. & hoc de clericis secularibus. Si at
 uelit quis monachum uel inclusum seu
 heremitam conuenire. tunc p̄m ius ci. ui-
 detur ita distinguendum. quia aut sub
 sunt ep̄iscopo immediate uel alii primati
 aut pape. primo casu sub ep̄o sunt con-
 ueniendi. secundo sub papa. ut in auten.
 apud quos debet cām dicere monachos
 §. preterea. Sed licet ista sit a iure ciuili
 ordinata fuerint. cum hodie nedum ca-
 nonico sed etiā iure ciuili nouissimo cor-
 rectionem recipiunt ubicunq̄ dictū fuit
 clericum sub iudice seculari cōueniri de-
 bere. quia nec in ciuili nec in criminali
 pulsari debet clericus hodie sub iudice
 seculari. siue sit crimē ciuile siue ecclesia-
 sticum. Sed sub ecclesiastico iudice tan-
 tum p̄ueniri & q̄ sic hodie correctā sint
 que in prin. dixeram probatur iure mo-
 do ciuili per auten. statuimus. C. de ep̄i.
 & cle. que autē. est federici & est in cor.
 autē. de sta. & consue. coll. x. Aut enim fe-
 dericus Imperator. Statuimus ut nullus
 ecclesiasticam personam in criminali q̄-
 stione uel ciuili trahere ad iudicium se-
 culare presumat contra constitutiones i-
 periales & canonicas sanctiones. quod si
 fecerit actor a iure suo cadat. & iudicātū
 non teneat. & iudex sit extrunc iudicandi
 potestate priuatus. Item iura canoni-
 ca uolunt. ut clerici tantum sub ep̄isco-
 po & in ciuili & in criminali questione
 conueniantur & dicunt glo. nottri. & al-
 legant decretum extra de foro. competē-
 ti. c. si diligenti. Ultimo querendu est.
 an clericus beneficio fori possit renūcia-
 re. & etiā ex pacto possit remittere istud
 ius suum quod dicit eum conuenire. dū
 sub ep̄iscopo tantum. ita q̄ possit sub iu-
 dice seculari p̄ueniri. Et uidet lra & bñ

¶ iure canonico renunciatione uel pacto beneficium istud remitti non potest. & est ratio secundum canones quia. scilicet. ne clerici communiatur sub iudice seculari sed sub episcopo tantum est introductum in fauorem totius clerici. & non utilitate unius clerici tantum & in odium laicorum est introductum secundum canones & ideo renunciari non potest sicut nec macedoniano. quia in odium est introductum. ut. §. eo. §. i. & hoc uidetur regulare. ut quando est aliquod ius publicum statutum. publica & communi utilitate omnium quod renunciari ei non possit ut. C. de iureiur. l. ii. §. sed quia & ff. de potest. l. quos prohibet. & de adm. tu. l. qui dam decedens. & ff. de pactis. l. iuris gentium. §. si paciscantur. Secundum tamen iura ciuilia secundum que clericus habebat iudicem secularem. si uolebat & si non poterat episcopum implorare. tamen poterat priuilegio renunciare. & ualebat renunciatio. quia per hoc agebatur ut perderet unum de iudicibus quos habebat. quod fieri potest. ut hec probari uidentur. C. de epi. & cle. l. si quis in conscribendo. & C. de pactis. l. pe. Sed per autem. statuimus nouissimam Federiet que dicit non esse clericos seculares ad iudicem secularem contra canonicas sanctiones trahendos. dicendum est hodie renunciationem uel pactum non ualere. cum canonicis sanctionibus. quas illa autem. mandat seruari dicant renunciationem uel pactum non ualere ut modo notauimus. Item nunquid tacite potest huic beneficio renunciari. ut ecce conuenitur clericus coram iudice seculari non opponit beneficium sed tacite & de plano uult respondere sub iudice seculari an poterit & determinat decretis secundum sua iura quod non ut hoc no. ut dicunt glo. in preallega. decretali si diligenti de foro competentis. Petrus de unzola.

Exceptio non numerate pecunie.

De uidentia huius. §. scire leges
¶ leges considerantes quod sepe confitentur aliqui ex causa mutui uel dotis habere quod nunquam habuerunt. uel confitentur sibi solutum quod non est solutum uoluerunt quod tales confessiones non preiudicarent eis confitentibus. Et ideo contra eas adinuenerunt exceptionem non numerate pecunie. uel non numerate dotis. uel non solu. pecu. de quibus exceptionibus oibus tractat in priori. Et de exceptionibus uel non numerate pecunie. Circa quam uidentur sunt primo tria. scilicet. primo cui competat Secundo infra quantum tempus & quomodo opponi debeat. Tertio an renunciari possit. & si renunciatur quid renunciatio operetur. Secundo loco tractandum erit de exceptione non numerate dotis. Tertio de exceptione non solute rei licet littera alium modum seruet. Competit itaque exceptio non numerate pecunie illi qui confitetur pecuniam uel aliam rem que in pondere uel mensura consistat ex causa mutui ab aliquo habuisse quam nunquam habuit. sed sperabat sibi numerari unde si aliquis manu sua scribat. confiteor me habuisse tantam pecunie quantitatem ex causa mutui a tali. uel scribo me redditurum. C. ex causa mutui. Respondeo talis confessio non preiudicat confitenti. Idem si tabellio scribat in carta publica. P. fuit confessus se habuisse ex causa mutui. x. a tali. Nam talis confessio non preiudicabit. quia dabitur exceptio non numerate pecunie contra eam. & hoc quando in carta publica dixit tabellio. talis fuit confessus habuisse ex causa mutui. uel fuit confessus sibi numeratum. nam istis casibus omnibus non nocet confessio. quia confitens dicit pecunia non fuit mihi numerata. & creditor habebit probare se pecuniam numerasse. secus si in carta publica dicatur talis dedit & numerauit. P. x. uel P. accepit. x. ex causa mutui. quia tunc instrumentum publicum plene probat. Sed hoc non debet dicere tabellio. nisi uiderit numerari. Et si sic dicat accepit & est instrumentum publicum potest contra probari. sicut contra aliam pu-

blicam scripturam per testes tres uel plu-
res .ut. C. de proba. & .l. cu3 precibus. &
C. de contrah. stipu. l. optimā. ut hec om-
nia uidentur legi & notari. C. de non nu-
me. pec. l. si ex cautione. & .l. in contracti-
bus. Sed & si non steterit pfitens in si-
nibus confessionis imo stipulatione p-
misit se redditurū q̄ sperabat sibi nume-
rari nec fuit numeratū opponet excep. i
factū si ex stip. conueniatur. Et no. q̄
dixi exceptionem dari confitenti se debe-
re ex causa mutui. uel confitenti ex cau-
sa dotis. de qua infert dicam. Secus si cō-
fiteatur se debere ex alia causa ut puta p
precio domus quam emit cōfiteatur se de-
bere. x. uel ex aliqua alia causa q̄ mutui
& dotis confiteatur se debere aliquid. nā
tunc incontinenti preiudicat sua confes-
sio pfitenti. ut. C. de non nu. pe. l. genera-
liter. Secundo sciendum est q̄ ista excep.
non nu. pecu. competit .j. bienniū
a die confessionis facte. Ceterum si bien-
nio tacuerit. efficacissime erit obligatus
nulla obstante exceptione & a principio
efficaciter uidetur fuisse obligatus. adeo
ut quidam dixerunt etiam iure naturali
eum obligatum esse quasi biennium duxe-
rit naturalem obligationem. & ita uerita-
ti preiudicet uel ut dixerunt alii ciuili-
rum est obligatio. sed habet effectum ci-
uili- & naturalis obligationis. hec ita la-
admitte dat. nisi ipse debitor onus proba-
tionis in se suscipere uellet q̄ non est sibi
pecu. nu. Contrarium aliis placuit & bñ
fm Az. ut non admittatur eius probatio
cum nec permittatur ei deferre sacramē-
tum creditori ut iuret se numerasse. ut p̄
alleg. l. in contractibus. §. ille. Domi-
nus autem Acur. uidetur eum admittere
post biennium si uult suscipere onus p-
bandi q̄ pecunia non fuerit numerata. &
ita ita concordant cum primis. ut no-
taui supra de obligationibus. in. §. litteris
contrahitur. Et quod dictum q̄ post biē-
nium cessare exceptionem non numera-
te pecunie. Verum est nisi instando iuri
sit peractum idest q̄ debitor querelam d̄
non numerata detulit in scripturis corā
testibus denunciationem faciendo credi-

tori q̄ pecuniam non numerauit l uel si
apud iudicem quis deferat querelam in
scriptis oportet creditorem uocari. ut. C
de non numerata pecunia. l. cum ultra.
& in. l. in contractibus. i. §. Videtur &
alia causa notari qua ciuili obligatio ci-
rographo contracta efficaciam sumit. l.
si debitor infra biennium agnouit fidem
cautionis soluendo partem. ut. C. de non
nume. pec. cum fidem. Tercio queren-
dum est an excep. non nu. pec. possit re-
nunciari & si renunciatur an nihilomin⁹
opponere possit debitor exceptiōem do-
li uel in factum uel conditionem sine cā.
Certe dicit Io. Azo. & b. q̄ non poterit
opponere. ex quo renunciatur per .l. ff. d̄
pact. iur. gen. §. ait pretor. Ibi enim dici-
tur pacta conuenta que neq; dolo malo
neq; aduersus. l. facta sunt seruabo. & §.
sed & si quis. Alii ut Acur. & sequaces cō-
tra. Et dicunt posse opponi doli excep.
uel excep. non nu. pec. q̄ tuncq; renun-
ciatum sit. Et interrogabitur creditor an
numerauit. Et si dixerit non. si ei probe-
t uidetur esse in dolo qui nō potuit remit-
ti p̄ renunciationem anteq̄ sit cōmissus.
ut. ff. de pac. si unus. §. illud. & .l. iuris gē-
tium. §. siue autem d̄ tributoria illud. §. i.
Duo enim sunt que debitori dātur. l.
exceptio. & q̄ onus probandi non impo-
nitur sibi. cum ergo renunciat huic one-
ri renunciat uideatur ne nihil renuncia-
tio opetur. Item pro hoc facit. ff. d̄ of-
fi. presi. illicitas in prin. Item pro hoc
quia q̄ tunc unq; renunciet facit sub spe
future numerationis. quod secus est cum
uelleyano. uel alteri exceptioni renun-
ciatur. Et sic fm istam opi. si renūciatur
exceptioni non nu. pecu. non impedit
talis renūciatio debitorem quin possit
exceptionem doli opponere. sed p̄pter
renunciationem suam habebit necesse p̄
bare iste debitor pecuniam sibi non esse
numeratam. quod est ualde difficile. qa
negatiua difficulter probatur. Si eni de-
bitor non renunciasset non hēbat neces-
se aliquid probare. sufficiebat enim q̄ tā-
tum diceret pecuniam nō esse sibi nume-
ratam. & creditor si obtinere uolebat p̄-

bare debebat numerationem subsequutam
fuisse. Sed ex quo debitor renunciavit cre-
ditor non habet necesse probare neme-
rationem. sed ipse debitor probat sibi non
esse numeratam pecuniam quod est ual-
de utile creditori. Et ita collige secun-
dum istam opinionem renunciatio con-
uertit onus probandi in renunciatione.
Et sic multum operatur pro creditore. &
in hac opinione fuit auctor summe no-
stre. & probantur predictae opi. C. de non
nume. pecu. l. si ex cautione. & l. in con-
tractibus in principio. Sed quomodo
probabit debitor non esse numeratam
pecuniam si renunciavit exceptioni non
nume. pecu. cum factum negantis per re-
rum naturam nulla est probatio. ut. C.
de proba. l. actor. Respon. Odofr. q. ex
qualitate facti non tenet directo sed per
medium ut ecce uadit scholaris ad mer-
catorem & dicit uellem q. mutuares mi-
hi. x. & reddam uobis in tali tempore. di-
cit mercator quando uultis habere pecu-
niam. & scholaris dicit statim. & merca-
tor dicit non possum ad presens numera-
re. sed numerabo uobis infra mensem si
placet uobis. sed modo fiat instrumentum
in quo contineatur q. debetis mihi tan-
tum & renuncietis exceptioni non nume-
rate pecunie. & infra mensem uobis po-
stea coluam. dicit scholaris bene placet.
& ita faciunt. postea creditor non nume-
rat. si potest probare scholaris q. dictum
fuit q. cautio remitteretur. & postea sub-
sequeretur numeratio. & probat q. tem-
pore cautionis pecunia non fuerit in pre-
sentia satis est ut si creditor non probat
numerationem esse subsequutam q. debi-
tor absoluitur. & ita probatur non dire-
cto sed per medium. Ita probatur pecu-
niam non esse numeratam. ut ecce si con-
tinetur in instrumento q. scholaris fuerit
confessus se debere tantum. & instrumē-
tum fuit factum tali die. & debitor pro-
bat eodem die se fuisse ultra mare. ut in-
stitut. de inutil. stipula. §. uerborum ob-
liga. & C. de contra. stipula. l. optimam.
Item probat debitor non numeratam per
confessionem creditoris. ut ecce si credi-

tor bonus homo est. dicit ita debitor. pono
q. conueni inter me & te. q. primo fieri
cautio & postea infra mensem numerares
mihi. dicit ille creditor confiteor. Item
dicit debitor pono q. cautio fuit emissa
spe future enumerationis interponendum
& cessasti soluere uel numerare dicit ille
creditor confiteor. unde probauit. q. a con-
fessus in iure pro iudicato habetur. ut. ff. de
confes. l. i. Secundo est uidentum de exc.
non nu. dotis. Circa quam sciendum est
q. si maritus confiteatur habuisse dotem ab
uxore quam non recepit sed spe future nu-
merationis hoc fecit q. talis confessio si-
bi non preiudicat infra certa tempore que iam
j. distinguam quia potest opponere exce-
ptionem non numerate dotis contra tales con-
fessionem que exceptio ei marito competit &
heredi & eius patri dotem prestanti omni-
q. persone que dotem suscepisse una cum
marito conscribitur. nec probant isti qui
exceptio non nu. dotis opponunt. sed suffi-
cit eis dicere pecuniam non fuisse nume-
ratam etiam si talis confessio facta sit scri-
ptura publica. dum tamen ibi confessio con-
tineatur non autem exceptio ut dixi. §. in con-
fessione mutui in. §. precedenti. ut proba-
tur. C. de do. ca. non nu. l. i. & ul. Et caue
tibi quia predicta uera sunt quando ma-
ritus stetit in finibus unius confessionis
tantum. nam si post primam confessionem
dotali instrumēto iterum iterum confiteatur
sibi dotem numeratam esse & solutam om-
nino denegatur ei exceptio. ut. C. de non
nu. pecu. l. in contractibus. §. sed quoni-
am. sic & alias magis preiudicatur ex se-
cunda confessione q. si steterit in prima tan-
tum. ut habuisti. §. de contractibus inuti-
libus ratione personarum in. §. ceteris. ibi sex-
tus casus est etc. Opponenda est equi-
dem ista exceptio infra annum computan-
dum a uice soluti matrimonii. & hoc si ma-
trimonium intra biennium soluatur. & si ul-
tra biennium usque ad. x. an. extendatur &
ipsi & heredi eius infra tres menses quere-
la de non nu. dote permittitur quod est intelli-
gendum soluto matrimo. nam eo durante
toto tempore decennii opponi potest. Si autem
matrimonium durauit ultra decennium. & matrimo-

postea solvatur. nullo modo opponi po-
 stea poterit. immo silentium ei impōitur
 & sue statu. cōfessionī nisi eam opposue-
 rit in scriptis infra decennium. quia tūc
 omni tempore postea competet. & quod
 dixi tibi si matrimonium duravit plus de
 cennio & postea solvatur non poterit op-
 poni exceptio. Idem & si nō solvatur post
 decennium nam nullo modo etiam ma-
 trimonio durante videtur posse opponi
 post decennium licet superiores prescri-
 ptiones. s. anni & triū mensium currāt
 demum soluto eo. Et probantur hec. C.
 de dote cau. non nume. l. si. & autē. que
 locum habet que est in cor. de tempore
 non solute pecu. super dorem. §. genera-
 liter. Hanc autem querelam de nō nu-
 merate dote in scriptis fieri oportet & si
 quis in iudicio causam faciat mulieri uel
 ei qui dorem conscripsit inotescere oportet.
 ut. C. de non numerata. pecu. autē. hāc
 autem in scriptis. Et quod dictum est
 q̄ exceptio non numerate dotis. nullo
 modo opponi potest nec marito nec ab
 herede eius si transeunt tempora ordina-
 ta ad eam opponendam intelligendum
 uerum esse quando maritus erat maior
 qui talem confessionem fecit. Si autē
 minor. xxv. annis erat tunc specialem
 habet restitutionem eatenus enim tunc
 restituitur ut transcendat. xii. annos cō-
 putandos tempore nuptiarum contrahē-
 darum s̄m Azo. & Acur. Hoc est ex quo
 est abilis etatis ad matrimonium contra-
 hendum. quod est in. xv. ann. ut in cor.
 de tempore non solute pecunie super do-
 te ibi notauimus enim zc. Et s̄m hoc usq̄
 ad. xxvii. ann. & una die plus dabitur re-
 stitutio si ponas finito. xv. anno. contra-
 here matrimonium hunc minorem & fe-
 cisse talem confessionem uel in minori
 etate quācūq̄ potest. & si moriatur
 iste maritus qui talem confessionem fecit
 erit predictum tempus si quidem succe-
 dat ei maior ei heredi maiori indulgetur
 annus. Si autem minor succedat illi mi-
 nori decedenti in minori etate uel dece-
 denti eo facto maiore sed adhuc. j. tem-
 pus predictę restitutionis. tunc. n. ille he-

res. v. annos gaudeat spacio qđ statim
 curret ei non expectato exitu etatis ipsi
 h̄dis. ut hec probā. C. de tē. in inte. resti.
 autē. si minor. Et nota multa specialia
 esse circa restitutionē de rpalibus excep-
 non nume. dotis contra regulas in aliis
 restitutionibus minorum ordinatas.

Primum quia dantur hic. xii. anni a tē-
 pore contrahendarum nuptiarum. alibi
 autem usq̄ ad. xxix. an. ut. C. de tempo.
 resti. l. si. Secundū q̄ maior succedens
 minori habet annum ex persona illius et
 si plus superat q̄ alias haberet ex psona
 defuncti qđ ei supererat. ut. C. de temp.
 l. ea que in si. Tercium quia minor in
 ista restitutione succedens maiori habet.
 v. annos cum alias habeat totum tempus
 sue legitime etatis. & postea id quod de-
 functo superat. ut prealleg. l. ea que. §. q̄
 si. Quartū est speciale q̄ minori cur-
 rit tempus in minori etate except. n̄ nu.
 pecu. ex causa dotis. ut prealleg. autem. si
 minor. In aliis autem exceptionibus
 non nu. pe. ut in illa que datur cōtra cō-
 fessionem factam ex causa mutui. non at-
 tempus in minori etate. ut. C. i quib. cau.
 in integ. resti. non est necess. l. si. in pri.

Ultimo querendum est an exceptioni
 non nume. dot. possit renunciari. Et ui-
 detur dicere quedam glo. Acu. posita. C.
 de do. ca. non nu. in. l. i. q̄ sic. ibi enim di-
 cit tex. dotem numeratio non scriptura
 dotalis instrumenti facit. & glo. Acur. ē
 ibi in hunc modum. Sed s̄m hoc omnes
 errāt in confessione dotis ex quo scriptu-
 ra dotalis instrumenti non facit dotem.
 & ipse responder. dic q̄ renunciat exce-
 ptioni alias non ualet talis confessio nisi
 prescriptio currat q̄ i a exceptio oppo-
 ni non possit. Et quanto tempore pre-
 scribatur huic exceptioni. su pra dixi.
 Sed littera posita hic in summa nostra
 dicit q̄ renunciari non potest s̄m opini-
 ones aliorum doctorum. & si renunciēt
 renunciatio non nocet quin saltē oppo-
 ni possit doli excep. q̄ tantundem est &
 assignant illi doctores hic alias easdē ra-
 tiones quas assignauerūt in excep. n̄ nu-
 me. pec. que dat confessione facta ex cā

mutui que notate fuerunt. §. i. §. tertio q̄
rendum in aliis. contra. & sic s̄m illos do
ctores & litterā s̄m nostre hic positam
renunciatio istud tantum opatur ut con
uerrat per eam onus p̄bandi in renūciā
tem. ut ipse confitens p̄bare habeat pecu
niam sibi nō esse numeratā quod sibi erit
difficile. Sed si non renunciasset sufficie
bat sibi excipere. nec hēbat aliquid p̄bar
sed creditor p̄bare debebat numeratiōez
factam fuisse. Nunc uidendū est de ex
ceptione non solute pecunie. Circa quā
est sciendū q̄ si quis confitetur sibi aliqd
solutum esse qd̄ sibi debebatur siue i pe
cunia siue in re alia q̄ talis confessio nō
preiudicat isti creditori confitenti infra
xxx. dies. excipere enī potest creditor cō
tra confessionem suā. j. xxx. dies & pecu
niam dicerē solutā non esse sed post. xxx.
dies non licet ei queri q̄ pecunia non sit
soluta nisi. j. xxx. dies protestatus fuerit
exceptionem non solute pecunie. nā ex
quo semel eam infra predictum tempus
opponit perpetuo postea sibi cōpetit. ut
hoc probat. C. de non nu. pe. l. in cōtra
ctibus. §. super ceteris. & §. in oī. Sed
nunquid infra. xxx. dies probare debet
debitor se se soluisse an creditor p̄bare d̄
bebit sibi non solutū. certe s̄m Ac. p̄bar
debet d̄bitor se soluisse cū nihil. j. xxx.
dies preiudicari debeat creditori. Quidā
dicunt q̄ creditor probat sibi solutū non
esse. quod non est ita uerum cū in bien
nali exceptione. s. cū scripsit debitor sibi
numeratum non preiudicat ei. j. bienni
um. & ideo creditor necesse habet p̄bare
se pecuniā numerasse. nisi debitor renūci
et exceptioni non nume. pe. ut tunc pro
bet debitor sibi non numeratū. ut. §. di
ctum fuit. Verum est tamen q̄ si in carta
publica dicatur. R. soluit & numerauit.
P. x. quas sibi tenebatur. quod instr̄m p̄
bat. secus si dicat. P. fuit confessus sibi so
lutum esse. quia tunc competit exceptio.
j. xxx. dies ut dictum est. Fallit autem
in casibus quibusdā in quibus cōfessio d̄
soluta facta i continētī preiudicat. Pri
mus est si procurator fisci confiteatur si
bi publicas functiones. Secundus si p̄

curator fisci confiteatur precium rerū
fisci uendicarum se recepisse. Tertius si
maritus post primam confessionem dotis
iterum confiteatur uxorem sibi soluisse
dotem. nam preiudicat sibi statim illa se
cunda confessio. Est & quartus casus
secundum quosdam ubi confessio de solu
to statim nocet. s. in instr̄o depositarū re
rum uel deposite pecunie. nā si deponēs
cōfiteatur se accepisse rem depositam sta
tim sibi preiudicat. ut. C. de excep. nō nu.
pe. l. in contractibus. §. sed quoniā. ibi iō
q̄ scimus in instr̄mento depositionis cer
tarum rerum zc. Sed Azo. intelligit illā
litteram potius i depositario q̄ scribat rē
apud se depositam statim preiudicet sibi.
nec habeat locum ibi exceptio. biennalis
Acur. tamen generaliter intelligit litterā
illam. ut si ille depositarius scribat apud
se depositam esse statim sibi preiudicet.
ut in. l. generaliter. C. de non nume. pec.
siue deponens confiteatur recepisse. &
tunc etiam statim sibi preiudicet & sic in
tellige preallegat. §. sed quoniam. C. de
non nume. pec. l. in contractibus. An
autem huic exceptioni que datur infra.
xxx. dies creditori confitenti aliquid so
lutum esse possit renunciari. dicendum
est ut dictum fuit in exceptio. biennali.
non nu. pecu. que datur debitori confite
ti se debere ex cā mutui & licet ibi dictū
fuerit q̄ s̄m lo. renunciari possit. tamen
s̄m alios doctores quorum opi. sequitur
sūma nostra renunciari non potest quin
semper opponi possit excepti. doli. ita q̄
s̄m eos renunciatio non ualeat nec opera
tur. nisi ut conuertat onus probandi i re
nunciationem & allegant rationes quas
tibi recitauit. §. e. §. Tertio querēdum est.

Et quia in superioribus tractatū est de
quibusdam confessionibus que non prei
udicant infra certa tempora. ideo distin
ctionem utilem circa confessiones ab ali
quibus factas quando ipse preiudicent.
& quando non subiicere non est inutile.
cum ergo quis confitetur ad sciendū an
sua p̄fessio ualeat distinguēdū est. q̄ aut
cōfitetur p̄ se. aut contra se. Si pro se ut
puta scribo in libro. R. debet mihi. x. nō

est ex tali confessione fides adhibenda. ut
 C. de probat. l. exemplo. Si autem contra
 se confiteatur. aut p̄fiteretur se debere. aut
 alium alium a se. liberatum. Si p̄fiteretur se
 alii debere. siquidem nullam aduiceret causam
 ille in quem cautio est exposita compelli
 tur debitum esse ostendere quod in cautio
 nem deduxit. nec distinguitur fiat simplex
 confessio. an promissio s̄m Ac. nam talis
 confessio non preiudicat ex quo sine cau
 sa fit. & talis cautio indiscreta dicitur. ut.
 ff. de proba. l. cum indebito. §. ulti. Si aut
 causam in confessione aduiciat. Si quidem mu
 rui non preiudicat sibi usque ad biennium
 post biennium habet sue acquiescere con
 fessione. nisi in testando iuri sit paritum.
 §. biennium. i. q̄ debitor querelam d̄ non
 nu. detulit in scriptis coram testibus de
 nunciacionem faciendo creditori q̄ pecu
 niam non numerauit uel si apud iudices
 quis deferat querelam in scriptis. oportet
 creditorem uocari. ut. §. dixi in prin. & p̄
 batur. C. de excepti. non nume. pecu. l. i
 contractibus in prin. & §. in omni. Si ue
 ro aduiciat aliam causam in confitendo se
 debere siquidem aduiciat causam dotis. ut
 puta manus confitetur se debere ex cau
 sa dotis non preiudicat etiam sibi confes
 sio infra certa tpa. que distinguitur s̄m qd̄
 in textu iacent. & dixi. §. in. §. secundo ui
 dendum est. Si autem nec ex causa mutui
 nec ex dotis p̄fiteretur quis se debere acq̄
 scere habet sue scripture & preiudicat si
 bi statim p̄fessio sua nec potest exigere pro
 bationes causae ab actore. Nimis enim est i
 dignum ut quod sua uoce dilucide quis
 protestatus est id in eandem causam isir
 met & testimonio proprio resistat. nisi e
 contra per apertissima rerum argumen
 ta scriptis in terra religionem iudicis pos
 sit instruere. q̄ in alium quenq̄ modum
 & non in eum que cautio phibet negocium
 subsecutum sit. ut puta cauit se debere decē
 ex precio fundi. modo profert instrumē
 tum in quo continetur quod accepit ex
 permutatione. Vel profert instrumentum
 in quo subscripsit factum eadem die in a
 lia ciuitate. ut probatur. C. de non num.
 pec. l. generaliter. Sed quid si confes

sus fuerit sine scriptis. adiecta tamen cau
 sa idem erit ut adue preiudicet ei. sed ipse
 poterit probare contrarium etiam per te
 stes. Nec exigitur scriptura. quia natura
 le est eo uinculo unumquodq̄ dissolui
 quo colligatum est. ut. ff. de reg. iur. l. ni
 hil. Si uero quis confitetur non se debere
 sed alium a se liberatum p̄fessio non preiudi
 cat sibi infra certa tempora id est. xxx. di
 erum. nisi in quibusdam casibus in qui
 bus statim preiudicat. quos dixi. §. in. §.
 nunc uidendum. & probatur. C. de non
 numera. pec. l. in contractibus. §. super
 ceteris. In pacto autem facto ad libera
 dum dic. ut not. §. de ob. §. litteris. & §.
 de pac. in. §. secunda diuisio. Et predi
 cta locum habent in confessione facta ex
 tra iudicium. Si autem quis confiteatur i
 iudicio. & contra se. distingo. quia aut
 confitetur in criminali causa. aut in ciui
 li. Si in criminali confiteatur contra se.
 aut in tormento. aut sponte sine tormen
 to aliquo. Si in tormento non preiudicat
 confessio sibi. quia uidetur facta formi
 dine seu acerbitate tormentorum nisi po
 stea liberatus a tormentis perseueret i ea
 confessione. Si autē sponte sine tormen
 to aliquo. tunc sua confessio preiudicat.
 & ex ea damnari debet. ut. C. de confess.
 l. i. & ff. de custo. re. l. si confessus. & C.
 de pac. l. qui sententiam. Sed contra hoc
 uidetur quod legitur. ff. de questi. l. i. §.
 diuus. ubi dicitur q̄ confessiones reorū
 non habentur pro exploratis facinorib⁹
 id est pro probatis. Et sic non uidentur
 eis nocere sue confessione. Solutio autē
 perseuerat in p̄fessione q̄ p̄fiteretur. & tūc
 preiudicatur dicūt prime. l. aut non p̄se
 uerat. & tunc non preiudicat. Et ita itelli
 gatur. §. diuus. Vel s̄m Rog. ille. §. diu⁹
 loquitur q̄n in tormento p̄fiteretur ubi n̄ p̄
 iudicat nisi perseueret. Alie. l. loquunt̄
 q̄n sine tormento confitetur ut statim p̄
 iudicat s̄m eum. ut predicto. §. diuus no.
 Iure autem longobardo prius p̄fiteretur
 & postea uolens negare non auditur. ut i
 longonbar. qualiter quis se deferat. qui p̄
 quacunq̄. Qui autē in iudicio p̄fiteretur
 quis contra se ciuili & pecuniaria causa ualeat

confessio siue cum ea siue sine ea facta fue-
 rit ut ff. de inter. act. l. i. in fi. Et alibi con-
 fessus in iure pro iudicatis haberi placet
 ut. C. de confes. l. una. Et aut lis erat con-
 cum isto qui confessus est coram iudice
 & tunc nihilominus damnabit per senten-
 tiam. ut ff. de iudi. l. de quare. aut non erat
 lis con. & tunc sufficit qd fiat ei quoddam
 preceptum de soluendo ad certum diem.
 ut probat. ff. de iudi. l. si debitori. Et ad
 hoc ut talis confessio in iudicio facta pre-
 iudicet pntenti multa concurrere debet
 l. qd contra se. & sponte fiat. & a maiore.
 & presente aduersario. & ex certa scientia
 non per errorem. & certum debet quis con-
 fiteri & multa interuenire debent. qd non
 solum ausus recitare breuitatis ca. Sed ea no-
 tauit glo. C. de confes. l. una. Et posuit ibi
 quosdam uersus de hoc tales. Maior spore
 te sciens contra se ubi ius sit & hostis.
 Nec natura rei fauor ius ue repugnet. Et
 de hac materia inuenies in ca. de iud. sub
 Rubrica de interrogationibus que fiunt
 post litem contesta. & ibidem hoc plene
 dicam deo dante.

Lex illa rubri & nigri tituli codicis.

N. §. isto dicit qd in quadam rubrica.
 C. que incipit. Ne fideiussores do-
 tium dent & in nigro qd sequit
 rubricam illam ne fideiussores dotium dent
 & ita uerum est ut hic dicitur. ut patet preal. C.
 ne fid. do. den. i rubrica. & l. i. & ii. Sed
 contra hoc ut quedam ff. dicitur iure do. l. cu
 dotis ubi dicit qd fideiussor datus pro do-
 te tenetur. Et ideo ad istud contrarium sol-
 uendum & ad materiam plene intelligendum.
 sic distinguendum est. qd aut datur fideiuf-
 sor super dote. aut datur ab uxore promit-
 tente dotem marito. & tunc talis fideiuf-
 sor optime dari potest & tenetur sicut omnes
 & ita intelligitur preal. l. cum dotis. imo
 hoc casu teneretur mulier alia que inter-
 cederet pro ista muliere que dotem promit-
 sit. ut no. §. de contractibus in uerbis ra-
 tione personarum. in §. ceterum licet ibi
 secundus casus est etc. Si autem datur fi-
 deiussor a marito promittente dotem red-

dere uxori. Tunc distinxerunt quidam.
 quia aut datur fideiussor a uiro uxori pro
 dote conseruanda quasi maritus sic se ha-
 beat in administratione patrimonii sui.
 ut non fiat inops. & tunc non tenetur ta-
 lis fideiussor. & sic intelligitur preallega-
 ti. C. ne fideiuss. do. dentur. nam dicit ibi
 seruandum. Si autem datur a marito
 uxori pro dote restituenda tunc bene te-
 netur sicut eos: que opinio est probabilis
 satis ut dicit glo. & ita dantur in ciuitate
 ista ut ibidem dicitur. Sed licet sit pro-
 babilis distinctio istorum doctorum. ta-
 men do. Azo. & Acur. & alii omnes in hoc
 tenent contrarium & dicunt qd si datur a
 marito uxori fideiussor. siue datur pro re-
 stituenda siue conseruanda nullo modo
 tenetur. Nam. l. prohibet talem fideiusso-
 rem a marito dari. si ergo datur contra.
 l. fit. & id quod fit contra. l. pro infecto
 haberi placet. ut. C. de leg. & con. l. non
 dubium. & ff. de fideiuss. l. cui. Sed hic
 queri potest quid de pignore uideatur. se-
 cus cum & omnia sint obligata. nisi dicas
 ab extraneo amico mariti dari. quia tunc
 idem quod in fideiussore uideatur. ut. C.
 ne fideiuss. do. den. l. i. & ii. ubi omnem
 satisfactionem prohibent. Item an ante
 matrimonium potest dari scilicet sponse
 uideatur qd sic cum de uiro & uxore tan-
 tum loquitur. & preallega. C. ne fideiuss.
 do. den. Et ar. ad hoc. C. de dona. an. nu.
 l. si ante. Sed Acur. dicit idem quod iam
 in uiro cum in eum casum obligatio tras-
 feratur. ut. C. de dona. ante nup. l. quod
 sponse. Item an post solum matrimonium
 potest dari. Respon. sic. ut. ff.
 soluto matrimo. l. constans. §. &
 C. de rei uenditio. actio. l. i. §. cum autem
 in exactione. Item an aliis potest
 pro marito dotem accipere & se obliga-
 re quod uideatur. ut. C. de donatio. cau.
 l. una. & e contra qd non ut. C. ne fide-
 iuss. do. dentur. l. una. Potest dici ut
 cum uiro accipiens teneatur ut ibi solus
 accipiens non. ut in alia. l. imo tenet uiro
 bique cum non est satisfactio nisi quan-
 do alterum est accessorium. Item si
 extraneus det dotem & stipulatur. an

poterit accipere quod uidetur quia de uiro & uxore loquitur prealleg. ut. ne fidei. do. den. uel forte idem quod in uxore dante uel patre eius. cum eadem sit equitas. ut ar. C. ad. l. fal. l. fi. Item si ipse uir dat que teneatur fideiussor. uidetur qd n̄ per. l. i. & .ii. ti. prealleg. ne fide. do. Sz quidam dicunt ut dari non oporteat. datus tamen teneatur sicut in tutore testamentario qui satisfacere non tenetur. si tamen satisfecerit tenet. ut. ff. de fideiuss. l. grece. §. a tutore. Contra maritum tamen uel eius heredes aget qui dotem dedit non contra fideiussores quoniam nō renentur. ut. C. sol. mat. l. dotis. & .C. ne fi. do. in nigro & rubro. Declarato ergo an fideiussores possunt dari super dote a marito uxori. & terminato s̄m do. Ac. Azo. qd non propter prealleg. ti. C. ne de fid. Querendum est ultimo an possit renunciari illi rubrice. C. que dicit ne fi. de. dot. don. & an etiam renunciari possit. l. positis post rubri. que dicit illud idē Et quidam uoluerunt dicere qd sic ppter generalem regulam. que dicit cuilibet liberum iuri suo renunciare. ut. C. d̄ pac. si quis in conscribendo. Sed Azo. & Ac. dicunt qd non. Primo ex ipsa rubri. que prohibitoria est. ut. ff. ne quid in lo. pu. l. ii. in prin. iiii. rubri. sicut & illa alia. C. ne xpianum mancipium. sicut & alia que est in. C. ne quis etiam in sua causa iudicer uel ius sibi dicat quibus casibus non potest renunciari nec ergo huic. Est enī bonū arg. ex rubr. ut ipse Ac. dicit. ut. ff. si cer. pet. l. i. Itē sicut rubrica phibet uiro ne det. sic textus uxori ne accipiat. Si ergo contra fiat nō ualet. ut. C. de le. & consti. l. non d̄t̄bium. & .ff. de donat. inter uir. & uxo. l. iiii. §. sciendum. Item et p hoc. ff. de arbi. l. sed & si in seruum. §. iudex.

Noua constitutio de pluribus reis debendis.

Actum est. s̄. in prima parte huius tituli. de beneficiis quibus renōciari nō pōt. & que sit ratio in quo

libet. §. reddita fuit. Nūc sequitur uidere de beneficiis illis quibus renūciari potest & si renūciatur renūciatio ualet. & dicta beneficia postea opponi non possunt. & inter alia beneficia quibus renūciari potest occurrunt hic nobis tria dicere multum assueta. s̄. constitutio de pluribus reis debendi. & constitutio de fideiussoribus. & epistola diui adriani.

De quibus est uidendum in presenti lectione. Et primo de constitutione de pluribus reis debendi. Circa quam est uidendum qui dicantur plures rei debendi. & quare dicantur rei. Secundo qd dicat ista constitutio de pluribus reis. Tertio an eius auxilio renunciari possit.

Rei debendi dicuntur duo uel plures qui debent eandem quantitatem uel rem Et dicuntur rei a re quam debent non autem a reatu. uel possunt dici rei. i. firmi. quia firmiter promittunt seu obligati sūt unde reus. i. firmus. & sic posuit Virgilius. Voti reus. & sic rei stipulandi duo uel plures dicuntur qui stipulantur eandem quantitatem uel rem sibi dari. ut. ff. de duo re. l. i. Et possunt fieri isti rei debendi stipulatione. emp. lo. depo. & commo dato. & regulariter in omnibus obligationibus hoc acto. ut in omnibus predictis insolidum teneantur. ut infra iam dicā.

Secundo uidendum est quid dicat constitutio de pluribus reis. & ad hoc sciendum expediat qd primo sciamus. quomodo olim duo uel plures tenebantur qui promittebat eandem quantitatem uel rem & quomodo hodie teneantur. & certe iure antiquo. ff. si duo uel plures quantitatem eandem uel rem promittebant quilibet pro parte sua tenebatur. ut. ff. d̄ duo. re. l. reos. §. si. nisi per pactum esset actū qd quilibet teneretur insolidum. quia tūc ex uirtute pacti quilibet insolidum tenebatur & poterat creditor quem uolebat insolidum conuenire. ita qd pactum plenarie eos insolidum obligabat. ut preal. l. reos. no. Iure uero nouo autentico. rum si duo promittant simpliciter aliquo pacto non adiecto unam quantitatem uel rem aliquā tenetur quilibet p par-

re sua. & nō ultra. sicut iure antiquo tenebant. S3 si actū est per pactū. ut quilibet insolidū teneat. certe licet olim ex pacto quilibet obligaretur insolidū tamen hodie per autem. nō plene obligantur ex pacto solidi. Nam si duo pmiserunt per pactū insolidū. x. hodie iure nouo si sunt ambo presentes & idonei ad soluendum non possū conuenire quē uolo ad totum debitū licet per pactū pmiserit insolidū. Sed simul possum eos ad solutionē compellere. Sed olim bene poterā conuenire quē ego uolebā ad totū debitū. Sed licet quando ambo sunt p̄sentes & idonei & pmiserunt per pactū insolidū non possum conuenire. unum ad solidū debitum. tamen si unus est p̄sens & alter absens. p̄sentem etiā hodie per autē. conuenire poterō ad totum debitum ex uirtute pacti.

Item et si ambo sunt presentes. sed unus est inops & nō soluendo. tunc ex uirtute pacti idoneū & soluendo poterō insolidum conuenire. Et sic s̄m ius nouū autē. si duo uel plures. hodie quantitatem uel rem pmittant. Si quidez simpliciter non adiecto pacto solidi quilibet pro pte sua tenebitur. Si autē pactum sit appositū q̄ i solidum teneant tunc in duobus casib⁹ facit pactum q̄ possum unus insolidum conuenire. s̄. si unus istorum debitorū est p̄sens & alter absens presentem insolidum cōuenire poterō pp pactum. Itē si ambo sunt presentes & unus est inops & alter diues & soluendo tunc diuitem & idoneum ex uirtute pacti poterō insolidum conuenire. Sed si ambo si ambo sint presentes & idonei tunc quemlibet pro pte sua conueniam. uel ambos simul una petitione conuenire poterō. Sed unū ad solidum debitum eligē non possum. q̄ impetrare possunt tunc diuisionem debiti per autem. de duob. reis quantuncunq; per pactum insolidū pmiserint. ut hec leguntur in corpore autem. de reis p̄mit. §. i. & per totum ti. & C. de duob. reis. autem. hec ita signata sunt. l. i. Sed tertio uidendum est an possit renunciari constitutioni de pluribus reis que dicit duos uel plures promittentes eandem rem uel

quantitatem pro parte teneri quantuncūq; per pactum insolidum promiserint nisi in duobus casibus superius notatis. Respondet glo. q̄ beneficio constitutionis de pluribus reis bene potest renunciari per. l. C. de pactis si quis in conscribendo. & sic se habet cōsuetudo. ita q̄ si duo uel plures per pactum promittantur insolidum & renuncient constitutioni de pluribus reis. poterit creditor eligere & conuenire quem uoluerit ad solidum debitum esto q̄ ambo presentes sint & soluendo. nam ex quo iure nouo renunciant per quod habebant diuisionem debiti reditur ad ius antiquum quod uolebat eos plenarie teneri insolidum quādo per pactum insolidum promittebant. Et sic collige q̄ duo sunt necessaria. ut duo uel plures insolidum teneantur. s̄. q̄ per pactum insolidum se obligent. & q̄ renuncient constitutioni de pluribus reis. & tunc plene sunt obligati insolidum. uno tamen soluente alter liberatur. Si enim simpliciter promitteret sine pacto solidi pro parte tantum quilibet teneret licet renunciarent constitutioni de pluribus reis. quia hodie fieri non potest. ut duo uel plures insolidum teneantur nisi hoc per pactum agatur. Et sic collige q̄ renunciatio sola nihil operatur. Item & si per pactum promitterent insolidū. & non renunciarent constitutioni non plene essent insolidum obligati. quia si ambo sint presentes & soluendo non possum unum ad solidum debitum conuenire quantuncunq; pactum solidi fuerit appositum. ut. §. dixi. Sed tamen pactum sine renunciatione aliqua operatur quia si unus est absens & alter p̄sens presentē ex uirtute pacti insolidum conuenire poterō. Item si ambo sunt presentes. sed unus est soluendo & idoneus alter uero non idoneus & soluendo. poterō ex uirtute pacti ad debitum totum conuenire. Si autem ambo presentes sint & soluendo simul poterō eos ad solutionē cōpellerē. uel quēlibet pro pte sua. nō autē insolidum unū cōuenire. ut. §. notati. Ultimo circa istud beneficium sciendum est q̄ expedit

q̄ spēale interueniat pactum. ut unusq̄
 q̄ de reis in solidum teneatur. ut. s̄. dixi.
 Sed quid si ita dixeris promittis mihi.
 x. & tu alter promittis eadem. x. Respō
 det Acur. duo sunt rei in solidum. quia sa
 tis uidetur q̄ exprimat. ut. ff. de uerb.
 obli. l. stipulatio ista. §. eum. secus si dicā
 simul promittis. ut in eo. ti. q̄ mihi & ti /
 tio. & d. l. q̄ si quis testamento. Item
 nota q̄ si duo uel plures stipulentur ali
 quid ab aliquo. uel ab aliquibus si qui /
 dem simpliciter in uirilem partem singu
 li stipulati uidebūt. nec poterit aliq̄s
 de eo quod in stipulatione deductum ē
 ultra partem suam exigere. Sed si per pa
 ctum unusquisq̄ in solidū stipuletur &
 agatur per pactum ut unusquisq̄ possit
 in solidum exigere hoc debitum tunc di
 centur rei stipulandi. & competet cuili
 bet istorum qui ita stipulati fuerūt actio
 debiti in solidum. ut probatur hoc. ff. de
 duob. reis. l. reos. Sed nunq̄ duo rei
 stipulandi diuident petitionem suam per
 constitutionem de pluribus reis sicut fa
 ciunt plures rei debendi. Respondet do.
 Acur. forte q̄ non. quia de hoc non dici
 tur aliquid in rubrica uel textus illi cō
 stitutionis. nec prodest reo. Nam etiam
 si uni soluit ab illo & ab aliis omnibus li
 beratur. ut instit. de duob. reis. §. penul.
 & ff. eo. l. ii.

Epistola diui adriani est quadrupla.

Ictū est de beneficio uno cui re
 nunciari potest ut de cōstitutiōe
 de plurib⁹ reis. Sequit̄ uide
 re de alio ut de epistola diui adriani. Et
 est ista epistola s̄m quod dicit textus que
 dam lex que facta fuit a b impatore Adri
 ano. Et de ista epistola siue beneficio tria
 p ordinē sunt tangēda. Primo cui cō
 petat ista epistola. Secūdo quod sit bñ
 ficiū istius epistole. Tercō an ei⁹ auxi
 lio renunciari possit. Competit egde⁹
 bñficiū isti⁹ epistole plurib⁹ fideiussori
 bus fideiubentib⁹ p aliquo. Itē manda
 toribus. Itē p̄stitutorib⁹. nam nomē fi
 deiussoris est generale. ut contineat mā

datorem & constitutorem. & quomodo
 ista inter se differant. dic ut not. j. in se /
 quenti. §. & in aurora plene notatum in
 uenies. super instrumento si minor. xxv.
 annis fideiussorē prestiterit zc. Et q̄ istis
 competat beneficium epistole. proba. C.
 de consti. pec. l. si. & i. ll. ibidem allegatis.
 Item competit tu. & cu. si simul omnes
 administrāt & soluendo sunt. ut. ff. d̄ tu.
 & cu. & ra. di. l. i. §. nunc tractem⁹. Se
 cundo uidendum est quod beneficium e
 pistole diui adri. ad qd̄ sciendum est. q̄
 si plures fideiubeant quot quot erant mi
 nores singuli in solidum tenebantur & li
 berum erat creditori & quo uolebar soli
 dum petere. Sed ex epistola diui adriani
 compellitur creditor a singulis qui mo
 do soluendo sunt. litis contestate tempo
 re partes petere. & sic epistola dat diuisi
 onem inter fideiussores mandatores. cō
 stitutores. tu. & cu. simul. omnes tutelā
 & curam administrantes. ut. s̄. in princ.
 dixi. Et dicit ut unusquisq̄ teneatur pro
 parte sibi contingente & nō ultra. ut hec
 probantur insti. de fideiuf. §. si plures. &
 predicta uera sunt q̄ hñtur ex epistola
 beneficium diuisionis si modo tempore
 litis contest. omnes soluende sunt. Ceterū
 si aliquis tpe litis con. soluendo non est
 hic ceteros onerat. tenebuntur. n. alii p
 parte istius qui soluendo non est & diuisi
 onem debiti ex epistola tunc non habe
 bunt. Et sic est unus iste de casibus in q̄
 bus cessat epistola. nec habet locum be
 neficium diuisionis. ut iste casus probat̄
 predicto. §. si plures ibi ideoq̄ zc. sed ubi
 uni fideiussori succurritur ratione etatis.
 non tenetur alius nisi pro parte. secus si
 mulieri fideiubenti succurratur per uel
 le. nam alius tenetur in solidum. ut. de
 fideiuf. l. si titius. & de hoc dic̄ ut no. s̄. in
 aurora de debitis. ca. iiii. instrumento. iiii.
 Cum autem dubitatur de fideiussorē. sit sol
 uendo uel non & conuentus paratus est
 satisfare creditori ut suo periculo conue
 niat cum fideiussorem presentem audi
 tur. ut. ff. de fideiuf. l. si dubitetur. Est &
 alius casus ubi fallit epistola. ut in fide
 iussore tuto. quia non implorant tales si

q̄

deiuſſo. beneficium diuifionis .licet tu. i/ plorent. ut. ff. rem pu. fal. fo. l. fi. & ff. de tuto. & ra. dic. l. i. §. nunc tractemus.

Item fallit in fideiuſſ. fideiuſſoris. ut ec ce quidam principalis dedit fideiuſſorem & ille fideiuſſor dedit alium fideiuſſorem ſi conueniatur iſte ultimus fideiuſſor. & petat diuifionem debiti cum illo fideiuſ ſore qui eum primo dedit. nō poteſt. ſed & ſi quidam principalis dederit me & R. fideiuſſores. & ego fideiuſſor dederi quē dam alium fide. puta. M. & conueniatur iſte. M. a creditore & uelit mecum qui eū dedi petere diuifionem debiti non poteſt ſed cum. R. confideiuſſore meo bene poſ ſet debiti diuifionem impetrare. ut. ff. de fideiuſ. l. ſi plures §. ſi. Item fallit epi ſtola quando euſdem ſūme ſunt fideiuſſ. ſed non pro eodem dbitore. unde ſi titio ſtipulatus pecuniam te fideiuſſorem ac ceperim. deinde eandem pecuniā ab alio ſtipulatus. alium fideiuſ. acceperim. con fideiuſſores non erunt. quia diuerſarū ſti pulationum fideiuſſores ſunt. ut. ff. de fi de. l. ſi a titio. Item fallit epiſtola quan do inſiciantur. nam ita demum ut inter fi deiuſ. diuiditur actio ſi non inſicient. In ſicientibus enim auxilium diuifionis non eſt indulgendum ut. ff. de fideiuſ. l. ſi du bitetur. §. ita demum. Et ſic no. puniri mendaciū i caſu iſto ut. ff. d. re. iu. di. l. ſed hoc ita. Tertio uidendum eſt an auxi lio epiſtole renunciari poſſit. Et pōt reſ pōderi q̄ ſic. propter regulam iuris qua cauetur licitum eſt cuiſlibet iuri ſuo renū ciare. ut. C. de pac. l. pe. & ſic ſe habet cō ſuetudo & ſi renuncient fideiuſſores iſoli dum poſtmodū tenebunt. ſed ut hodie nouo iure q̄ pro pte ſua tantū qlibet te neaſ ipſo iure niſi p pactū inſolidū expſ ſe promittat p auten. de duo. re. §. i. quod qdā admittunt per .d. auten. & dicunt ne ceſſe eſſe ut expreſſum per pactum inſo lidum promittant alioquin pro parte tan tum teneantur ipſo iure. ut iam nō ſit ne ceſſaria epiſtola nec etiam hodie locū ha beat. Sed melius & uerius pōt dici ſecun dum Azo. & Ac. ſ. ut auten. illa de du. re. loquaſ in pluribus principalib⁹ q̄ nūq̄

teneant niſi p pactū ſe obligent iſolidū & renunciet. ut. §. in pcedeti. §. no. Id circa fideiuſſores aut remaneant iura iſti. & ff. que dicūt fideiuſ. iſolidū teneri quotquot ſint ſed ex epiſtola diui adri. iplorant di uifionem debiti. ut hec legunt prealle. §. item ſi plures. & in iſti. de fideiuſ. ſed ſi re nuncient beneficio epiſtole reditur ad il lud ius. quod dicit eos inſolidum teneri. & inſolidū tenebit quilibet. licet ipſi non promiſerint per pactū inſolidū. nec cor rigit iſtud ius p auten. de duo. reis. ut il li dicunt. quia illa auten. loquitur in reis principalibus. ut. §. dixi. & ita uideſ nota ri in iſti. de fideiuſ. §. ſi plures.

Est quoddam beneficium quod com petit fideiuſſoribus.

Stud beneficiū ſumitur ex autē. de fideiuſſori. & manda. §. i. & cir ca iſtud beneficium uidendum eſt primo cui competat. Secundo qd ſit beneficium iſtius auten. Tertio an ei renunciari poſſit. De primo ſciendū eſt q̄ iſtā beneficiū competit uni fideiuſ ſori pro aliquo fideiubenti & pluribus ſi deiuſſoribus intercedentibus pro aliquo. licet epiſtola de qua. §. dictū fuit iter plu res fideiuſſores tantum locum habuerit. Et eſt fideiuſſor qui pro alterius obliga tione ſe obligat pncipali nihilominus re manente obligato. & ante obligationem & poſt obligationem accipi poteſt ut in ſti. de fideiuſſo. §. ii. Item mandatori competit etiam. ut ecce. mando tibi ut rai nuncio mutues. x. ego mandator ero. & obligat ſe regulariter iſte mādator tantū ante licet fideiuſſor & ante & poſt ut di xi. Ideo regulariter dixi. quia in caſu ſpe ciali mandator ſubſequitur obligatōnem principalis debitoris. ut puta ſi tibi man dauero. ut me urgeres debitorem tuum ad ſolutionē. periculoq̄ meo fore pecu niam dixi. ut. ff. mandati. l. ſi uero non re nunciandi. §. ſi poſt. Item competit ſponſori. & eſt ſponſor qui ſponte & ſi ne rogamine pro alio intercedit. qui & ip ſe habet mandati actionem. ut. ff. mādati

l. qui pro te. Idem dici uideatur de cōstitutore qui tantum post obligationem accipitur. ut. ff. de consti. pec. l. i. ut. n. cōpetat beneficium ad instar f. deiussoris. ut. C. de constitur. pecuni. lege finali.

Quid in expromissore qui. s. promittit a lio non obligato pro quo obligatur. uel etiam non liberante eum. Et potest poni exemplum. seruus quidā ex pacto pro libertate reum domino dedit. non tamē se obligauit seruus ea conditione ut post libertatem transferat i eum obligatio iste qui datus est reus expromissor dicit ut. ff. de dolo. l. eleganter. §. seruus pactiōis Respondet Ac. q̄ ei non competit beneficium istud cum non possit dici contra eum contra quē agere nō potest esse negligens. Itē quid si principaliter cōstituit se debitorem fideiussor. ut tota die sit. Respōdet Acur. refert an nouetur alterius obligatio. quod fieret s̄m iura uetera semper mutata persona. ut. ff. de ac. & obli. l. obligationum. §. si. et instir. q̄b. mod. toll. obli. §. preterea. Hodie autē fit nouatio si hoc expresse dicatur nō alias. ut. C. de donat. l. si. Et tunc quādo fit nouatio nō habet locum beneficiū istud ratione dicta in superiori questione. an uero non fiat nouatio. & tunc locum habet beneficia cū eadem sit ratio huius fideiussoris. ergo idem ius statui debet. ut ff. de uerb. obli. actio i si. & ff. ad. l. acq̄. illud & facit. C. de cōsti. pec. l. si. Secūdo uidendū est quod beneficiū sit istud quod competit supradiētis personis. Ad quod sciendum est q̄ iure antiquo dabatur electio creditori conueniendi debitorē principalem uel fideiussorem ante principalem debitore si primō eū uenire uolebat. ut. C. de fideiuss. l. liberum. & l. reos. Hodie autem p̄ constitu. de fideiuss. & mand. non habet electionē. imo ex beneficio p̄fate constitutionis quod datur fideiussoribus man. & aliis supradiētis personis si plens sit debitor principalis & fideiussor n̄ p̄mittit̄ creditori fideiussorē cōuenire priusq̄ reus inuentus est in totum siue in partem nō idoneus. Et sic primo ager̄ p̄tra reū principalem. & si eū idoneū

non iueniet ad aliqd̄ soluendū conuenire postea poterit fideiussorē ad illud totum debitū. Si autem in pte debiti inuenierit principalem idoneum & in pte nō. in ea parte in qua eum idoneum nō iueniet fideiussorem uenire poterit. Et predicta q̄n̄ principalis debitor & fideiussor p̄ntes sunt. Si autem reus principalis absens sit. fideiussor autem p̄ns. tunc etiam ante principalem iure conuenietur. s. f. f. de iussor ipso t̄n̄ fideiussore desiderante iudex diffiniet t̄ps̄ intra quod deducat reum primo conueniendum ipso fideiussore in subsidium referuato. transacto autē tpe compellitur fideiussor satisfacere cessis a creditore actionib⁹. q̄si iste fideiussor nomine debitoris uideatur emisse. i. actionem personale & ius pignoriū. neq̄ distinguendum est in quo contractu fideiussor. uel fuerit fideiussor an mandator. ut autē. de fideiuss. & mādāt. §. i. & C. de fideiuss. l. ii. & autem. presente signata i ti. illo super. l. iii. & super. l. iure nostro. Sic itaq̄ ex p̄dictis collige q̄ fideiussor hodie iure nouo habet beneficium contra creditorem. ut prius conueniatur debitor principalis q̄ ipse si ambo sint presentes. Item habet aliud beneficiū. q̄a pōt impetrare ut sibi cedat creditor actōnes personales & in rem in pignoribus contra debitorem principalem. Item impetrat cessionem actionum fieri p̄tra cōfideiussorem in parte non insolidū si plures erant fideiussores & ipse conueniatur insolidum. quia forsan renūciauerat epistole. ut. ff. de fideiuss. l. si fideiussores. §. idem respondit. l. fideiussoribus. & ff. de pec. l. quesitum ibi. sed si uelit pro p̄re zc̄ nulla autem facta cessione non agit fideiussor contra p̄fideiussorem. ut. ff. de fideiuss. l. ut fide. secus in tutoribus in q̄b⁹ etiam nulla cessione facta datur utilis cōtra auctorem facti. ut. ff. de tu. & ra. di. l. i. §. si forte. Et no. q̄ ista cessio que fit fideiussori fieri debet ante solutiōem uel etiam post. cum prius uenisset de acti. cedentis ut. ff. de solut. l. modestinus. uel distingui potest infideiussore soluat nomine suo. ut tunc quādocunq̄ possit ei

cedi. ut. ff. manda. l. pompo. an nomine d
 bitoris. ut tunc nūq̄ ei cedatur an soluat
 simpliciter. & tūc si quidē creditor cedat
 incontinenti presumitur q̄ fideiussor sol
 uerit nomine suo & non debitoris & po
 terit cessio fieri. Si autem ex iteruallo cō
 trarium erit. nā nomine debitoris p̄sumi
 tur solutio facta. & ideo cessio effectū nō
 habet. Tertio uidendū est an beneficio
 constitutionis & man. renunciari possit.
 & dicunt glo. q̄ sic quia licitum est cui
 libet iuri suo renunciare. ut. C. de pact. l.
 pe. Et si fideiō. uel fideiussores uel man
 dadores. uel predictē persone quibus cō
 petit ut in prin. dictum fuit huic benefi
 cio renunciēt habebit creditor electionē
 ut olim habebat cōueniendi quē ante cō
 uenire uoluerit fideiussorē uel principa
 lem debitorem. Nam ex quo iuri nouo re
 nunciatur reditur ad ius antiquū qd̄ ele
 ctionem creditori dabat ut. s. dixi. & ita
 se habet consuetudo. Item cum fideiuf
 sor habeat aliud beneficium. quia potest
 petere cessionem actionum contra reum
 & contra fideiussorez. ut. s. notau. Que
 ro an possit beneficio cedēdarū actionū
 renunciare. & posset dici q̄ sic p̄pter re
 gulam generalem supradictam. s. quia li
 citum est cui libet iuri suo renunciare. ut
 C. de epi. & cleri. l. si quis in conscribēdo
 & C. de pact. l. penal.

Nota q̄ tres debitores principales zc.

Ciendum est q̄ hic ponit quedā
 notula tradens nobis doctrinam
 quandam respicientem omnia su
 periora ad quā not. intelligendum est &
 aduertendū q̄ ex predictis colligi uide
 batur q̄ quando plures se ut principales
 obligant q̄ adhuc ut insolidum teneant
 habent p̄mittere per pactū insolidū & re
 nunciare constitutioni de pluribus reis.
 an aut̄ epistole & etiam p̄stitutioni de fi
 deiussor. renunciare hnt̄ plures pricipa
 les qn̄ se insolidū obligant nihil. s. tracta
 tum fuit. Sed notula hic posita dicit q̄ si
 tres uel plures se ut principales obligent
 q̄ adhuc ut insolidum teneantur per pa

ctum insolidum p̄mittere debet & renū
 ciare consti. de pluribus reis. ut i supiori
 bus dictum fuit. Item & necesse est ut
 plene teneant̄ insolidū q̄ renūcient epi
 stole p̄sti. de fideiuf. Et quare quia uideri
 tur ad inuicem fideiubere. nā unusquisq̄
 uidef̄ pro altero intercedere usq̄ ad quā
 titatem illam in qua se obligat ultra par
 tem suam. p̄pter qd̄ si unus ad solidum
 debitum conueniretur possit beneficium
 epistole consti. de fideiussor. implorare si
 istis beneficiis non renunciaret. Et decla
 ro hoc in terminis. pone q̄ ego. M. & R.
 accepimus mutuo. xxx. & p̄misimus inso
 lidum. & renunciauimus consti. de pluri
 bus reis. & nō epistole. nec consti. de fid.
 creditor uult me insolidū conuenire ego
 me defendam isto modo. dicam enī. M. x
 que contingunt me pro parte ego sū pri
 cipalis. & illa paratus sum soluere. in. x.
 que contingunt Martinum ego sum fide
 iussor quia obligauī me in tantam quan
 titatem ultra partem meam p̄ dicto. M.
 & ipse. M. in suis. x. est principalis. Ray.
 eodem modo in illis que peruenerunt ad
 martinum est fideiussor. un̄ si sumus duo
 fideiussores in parte que peruenit ad. M.
 peto diuisionem in istis. x. cum. R. qui ē
 fideiussor meus in eis. & hoc per episto
 lam diui adri. que dat diuisionem fideiuf
 so. Item plus dico si ego & R. sumus fide
 iuf. in. x. que peruenerunt ad martinum.
 ut iam dixi & ipse est principalis in eisdē
 allego aliā beneficium scilicet primo cō
 ueniat̄ ipse martinus tanq̄ principalis.
 nam prius debet conueniri principalis
 q̄ fideiussor. per autem. de fideiussor. s. i.
 Et sic patet q̄ de. x. que ad. M. peruene
 runt iuuabo me tum per consti. de fide
 iusso. dicendo q̄ primo conueniat̄ ip
 se martinus. quia ipse est principalis. tum
 per epistolam dicendo esto q̄ creditor
 uelit me ante conuenire q̄ conueniat̄ pri
 cipalem uolo soluē tantum medietatem
 in illis. x. que ad martinum peruenerunt
 & R. confideiussor meus soluat aliā me
 dietatem. Et eadem ratione. & de eisdem
 allegationibus defendam me pro illis. x.
 que puenerunt ad ray. nam & in illis ego

sum fideius. quia me in eis obligavi & nō
 peruenerunt ad me sed ad ray. & eadem
 ratione mar. est fideiussor. in illis. x. que
 peruenerūt ad ray. unde & in illis. x. que
 ad rai. peruenerunt petere possuz ut ipse
 rai. primo conueniatur qui est principa-
 lis. & possum etiam petere diuisionē cū
 mar. qui est cum fideiussor meus in illis
 x. que ad rai. peruenerunt. Et eadem uia
 & ratione potest quilibet istorū qui prin-
 cipaliter promiserunt se defendere si ad
 solidum debitum conueniatur. Et iō di-
 cit notula q̄ q̄ tres uel plures obligant
 se ut principales. si uis q̄ plene teneant
 insolidum facias q̄ per pactum se obli-
 gent & renuncient p̄sti. de plu. reis & epi-
 stole diui adri. & p̄sti. de fideiussor. & sic
 cessabunt allegariōes. s̄. dicte. Sed an
 si duo obligent se ut principales ad hoc
 ut ad insolidū teneantur. necesse est q̄ p̄
 pactum se obligent insolidū. & q̄ renun-
 ciant consti. de plu. re. & consti. de fidei-
 iuss. & epistole adria. Responderi potest
 non est necessarium q̄ epistole renūciēt
 quia in duobus principalibus nō potest
 adaptari epistola esto q̄ fideiubere ad in-
 uicem uideantur qd̄ facile est uidere.

Pōe q̄ ego & rai. oblgem⁹ nos ad. xx.
 insolidum. & quibus. x. peruenerunt ad
 me. & x. ad rai. & creditor conueniat me
 ad solidum debitum. si dicam pro meis. x.
 sum principalis. & pro. x. que peruene-
 runt ad rai. sum fideiussor. unde peto di-
 uisionem in illis. x. non possum. q̄ non
 habeo p̄fideiussorem cum quo diuidā il-
 lud debitum in illis. x. que ad ra. puene-
 runt. nam in. x. que ad me puenerunt sū
 principalis in illis que ad ra. puenerunt
 ego sum solus fideiussor. & ipse est i suis.
 x. principalis. & sic secum non peto diui-
 sionem ex epistola cum ipse sit principa-
 lis in his que ad eum peruenerunt. unde
 cum ego solus sum fideiussor in parte rai.
 diuisionē ex epistola petere non possum.
 Et sic patet q̄ in duobus principaliter se
 obligantibus non habet locum epistola
 sed constitutio de pluribus reis & p̄stō d̄
 fideiuss. sic s̄m notulam istam. secus si es-
 sent tres uel plures principales. q̄a tunc

bene habet locum epistola. ut. s̄. mō no-
 tauī. In duobus autem fideiussoribus
 obligatis pro aliquo tercio principali be-
 ne habet locum epistola. ut. s̄. modo no-
 tauī. & iō eius auxilio renunciare habent
 ut in solidum teneantur. & si renuncient
 tenentur in solidum licet pacto non pro-
 miserint solidum. Sed quidam dicunt q̄
 expresse hodie per pactum hnt̄ p̄mittere
 in solidum p̄ auten. de duo. reis. s̄. i. Sed
 illa autem loquitur in principalibus. in
 fideiussoribus autē remaneat q̄ in solidū
 teneatur. sed epistola habet diuisionem.
 Sed si renuncient insolidum tenentur ut
 modo dixi. Quidam tamen dicunt q̄
 predicta duo beneficia. s̄. epistole & con-
 stitutionis de fideiuss. non cōpetunt plu-
 rib⁹ principalibus principaliter obliga-
 tis. date etiam q̄ inuicē fideiubere uideā-
 tur. q̄a ista tacita fideiussio nō tantū opa-
 tur q̄tum expressa. Vnde si duo insolidū
 ad aliquod debitum teneantur. & un⁹ cō-
 ueniatur ad solidum & uelit petere iste p̄-
 sens conuentus tēpus ad reducendū ab-
 sentem conreum quasi ut fideiussor eius
 non potest quod bene facere posset fidei-
 iubēs expresse. ut in autē. de fideiuss. s̄. i.
 Et est ratio quia plus opatur expressa fi-
 deiussio ibi q̄ tacita. sic erit etiā hoc casu
 dicunt ipsi. Nam si cōueniāt un⁹ de reis
 principalibus & uelint allegare ut prius
 conueniatur cō reus. quia uideor pro eo
 tacite fideiubere non audiatur licet lite-
 ra nostra indistincte uideatur dicere q̄
 audiatur. Dicit autem Acur. q̄ in episto-
 la uidetur tenere quod nostra summa di-
 cit q̄ competat istis tacite fideiussoribus
 in constitutione autem de fideiussorib⁹
 uidetur tenere contrarium. s̄. q̄ non con-
 petat tacite fideiussoribus. ut nec not. ui-
 centur. C. de locat. & condu. l. si diuila. &
 in auten. de fideiuss. s̄. i. de duo. re. deten-
 di. in princ. & q̄ unus reus nō possit sic
 remittere ad alium per cōsti. de fideiui.
 no. do. Azo. in summa sua in auren. de fi-
 deiui. circa princi. licet nostre summe cō-
 traria dicere uideatur. ut dixi. Vltimo
 quero an indistincte rei debendi uidean-
 tur ad inuicem fideiubere. ut notula. s̄.

posita aperte & indubitanter asserit. Respondeo quod circa hoc sunt doctorum uarie opiniones. Aiunt enim Ioh. & Rai. duos reos debendi non uidere inuicem fideiubere nisi sint socii. Et sic si unus soluat solidum repetit acti. neg. gest. que oritur ex solutione non mandati. uel alia que oritur ex fideiussione uel obligatione quam socii sunt & pro eis multa sunt argumenta. Primum est. ff. de arbi. l. si duo. & ff. de excep. l. exceptiones. §. rei. Item ar. est. ff. de duo. re. l. ex duobus in fi. & insti. de fideiuf. §. item si ille. tertium est ar. ff. de duob. reis l. si duo. & ff. de cōpe. l. sicut. do. autē. M. omnino est contra. dicit enim eos inuicem fideiubere. ut si unus soluat solidum repetat ab alio actione mandati. & pro eo est in auten. de duob. reis. §. i. & ff. de duo. re. l. si reos. Item pro. M. est. ff. de uelle. l. uir uxori. §. fin. do. autem Azo. & Accur. cum eo distinguunt an peruenit ad utrumque pecunia pro parte. & tunc quatenus ad alium peruenit uideatur alter fideiussisse. & non sunt socii his casibus. nec. n. potest dici societas licet communiter se obligent tamen in communes usus eam non uertant. an ad unum tantum perueniat pecunia. & tunc alter insolidum uideatur fideiussisse. Sed si non est diuisa pecunia sed in communes usus expensa seruandum est quod dicitur. ff. ad uelle. l. uir uxori. scilicet ut uideatur fideiubere pro parte siue ad emendum siue ad fulciendum. Et sic per istam opinionem non refert sint socii uel nono. & pro hoc. ff. de in rem uerso si pro parte. §. si. & ff. ad maced. itē si filius. l. i. §. Sed quid si unus maiorem partem habet in re in qua impeditur quam alter. Rōdet Ac. p. rata fideiussisse uidet.

Conditio indebiti dicitur.

Inca. §. istum sciendum est quod conditio indebiti de qua hic dicitur est actio quedam que datur ad indebita per errorem soluta repetenda circa quam essent plura dicenda scilicet quod modis dicatur indebitum. Et quando habet hec conditio locum. Et ex qui-

bus causis cesset. Cui detur. Et in quem & in quantum. Et qualis sit actio. sed hic non recito breuitatis causa. Sed quendam casum in terminis in. §. isto ordine hoc modo propter rudes. Ego credebam me debere. C. Rai. & in ueritate nil debebam aliquo modo. quia nunquam secum aliquid facere habueram. nec successeram alicui qui ei aliquid teneretur. uel si aliquid debueram solueram ei. credens igitur me debere forsitan quia ratione non cancellaueram uel alia erat ratio quare hoc putabam solui ei predicta. C. per errorem postmodum cogito quod nihil debeo uolo repetere predicta. C. a. R. non potero. Et certe respondet littera quod sic ex quo per errorem solui. & ignoranter per istam actio. scilicet per conditionem indebiti. que datur ad indebita per errorem insoluta repetenda. ut ff. de conditio. indebiti. l. i. Secus si ex certa scientia soluerem quod non deberem. quia tunc non repetam. quia donare uideor soluendo ex certa scientia indebitum. nam dicit regula iuris Cuius per errorem soluti repetitio est eiusdem ex certa scientia dati donatio est. ut ff. de regulis iuris. l. cuius uerum tamen licet dictum sit quod indebitum solutum repeti potest per conditio indebiti. non tamen indistincte omne indebitum repetitur. Et ideo circa indebita distinguendum est. Nam quoddam est indebitum iure civili & naturali. & de his civilibus licet uidere exempla. sed & poni hoc potest in eo quod sub conditione debetur quam exercituram non est certum ut ff. de uerbo. significati. l. cedere. & ff. de conditio. indebiti. l. sub conditio. uel potest poni si usure ultra duplum promittant. uel aliquid contra. l. ut. ff. de conditio. indebiti. l. si non sorte. §. supra. & C. de pacta. l. pacta etiam. Quandoque iure naturali tantum est indebitum sed iure civili est debitum. ut si spe future numerationis scribo me debere quod non est numeratum. nec biennium est elapsum Idemque est & quandoque debeo civiliter & naturaliter. & creditor facit pactum de non petendo totaliter enim naturalis obliga-

tio tantum & remanet civilis. ut ff. de so. stichū. §. naturalis & insti. de excep. §. p. rerea. Premissis aut casibus soluta talia indebita repetunt per condi. indebiti. siue per ignorantiam facti etiam non probabilem nisi quia errabat quis in facto suo. ut ff. de condi. inde. l. sed & si me putem. & l. eleganter. i. re. & ff. de iur. & facti ig. l. plurimum. Siue per ignorantiam iuris. quia ignorantia iuris non debet alicui nocere in damno uitando. ut. C. no. nu. pe. l. si quasi. & l. pe. & ff. de iur. & facti igno. l. iuris igitur fallit tamen in quibusdam casibus. Primus est insti. de obli. que ex quasi contractu. §. si. qd non explicito propter breuitatem. Sunt & alii casus quos non pono et breuiationis causa sed notatur. C. de iuris & facti ig. l. cum quis. Quandoque iure civili in debitum tantum est & iure naturali debitum & de hoc multa possunt notari exempla. ut ecce seruus obligatur de iure naturali cuiuslibet persone & eadem obligatio naturalis remanet post emancipationem & eodem iure quilibet potest obligari suo. & sic naturaliter obligatur pater filio suo. & filius patri. & frater fratri in eadem parte secum existenti. ut ff. de iudic. inde. l. naturaliter etiam & l. fratres a fratre quesitum. Item & quia causa transactionis puenit se actori daturum ut pecuniam. ut recedat a lite naturaliter quidem obligatur non civiliter nisi interuenerit stipulatio. ut. C. de trans. l. siue apud acta. & de pactis. l. cum proponas. Item naturalis obligatio est in legatis relictis in testamento minus solenni uel & solenni. si tamen ea pro falcidia minuuntur nam quatenus pro falcidia minuuntur indebita sunt iure civili. debita autem iure naturali. Item & naturalis obligatio tantum est in contractibus innominatis cum neque stipulatione neque rei interuentu sint uestiti ut. C. de re. per. l. ex placito. Item naturalis est in pupillo pacifcente cum aliquo sine auctore. infans autem nullo modo obligatur quia naturaliter a proximo infantie naturaliter obligetur. ut notauimus. §. dic ut de contractibus inutilibus ratione personarum. §. tertio. In talibus autem debitis naturali

bus si fiat solutio per ignorantiam iuris cessat repetitio si autem fiat per facti ignorantiam probabilem ut in alieno facto repetitio locum habet. secus si fieret per ignorantiam facti non probabilem. ut in suo facto non repetitur tunc. ut. C. ad l. fal. l. error. & C. de iur. & fa. ig. l. cum quis. & ff. e. l. pe. §. sed facti. Minori autem soluti tale indebitum etiam per ignorantiam iuris succurritur per beneficium restitutionis in integrum. ut no. ff. de condi. inde. l. interdum. Et si esset pupillus ille qui talem pecuniam indebitum soluisset. & pecunia extaret eam uendicare posset iure communi sine restitutione aliqua. sed si sumpta est subuenitur ei per restitutionem in integrum. Adulto autem soluti indebitum subuenitur semper beneficio restitutionis in integrum extet uel commissa sumpta sit pecunia. ut prealle. l. interdum. no. Si autem illud quod soluitur est utroque iure debitum sed ope exceptionis indebitum. Si quidem est dilatoria. ut quia tibi debebam aliquid in diem. nam obligatus sum naturaliter & civiliter. sed ante dies soluere non teneor sed si soluo non repetitur. ut ff. de condi. inde. l. in die. si autem perpetua sit exceptio. si quidem sit fauorabilis ut uel. solutum siue facti iuris siue errore repetitur. si uero odiosa. ut macedonianum solutum per ignorantiam iuris non repetitur. ut ff. de condi. inde. l. qui excepti. sed per facti errorem probabilem repetitur. ut ff. ad mace. l. si. Si autem dubitetur sit perpetua uel dilatoria exceptio. ut ecce promisi tibi. C. si Titius fiat consul. dubitari enim potest hoc casu sit perpetua an temporalis. quia potest esse quod fiet consul & potest esse quod nunquam fiet. certe hoc casu solutum siue facti siue iuris errore repetitur. ut ff. de condicio. inde. l. non sufficit. Deinde notandum est quod quocumque casu dixi indebitum solutum repetitur ibidem ex certa scientia solutum non repetitur. nam cuius per errorem soluti repetitio est eiusdem ex certa scientia dati donatio est. ut ff. de re. iur. l. cuius.

Ultimo sciendum est quod huic conditioni renunciari potest. ut lra dicit. Et qui

renunciat ad eā redire non debet. Remittentibus enim actiones suas nō est dandus regressus. ut. ff. de edic. e. l. querit. §. si uēditor. Et quia si aliquis soluit aliquid & renunciat condi. indebi. & postea dicat se indebite soluisse & uelit condi. indebitam agere non debet posse agere ea quia ex quo renunciat uidetur ex certa sciētia soluisse que scientia cessare facit hanc cōdi. ut preallega. l. i. ff. de condi. indebi. & de reg. iu. l. cuius Multis autem aliis modis & causis cessat hec conditio quas nō recito breuitatis causa.

Conditio sine causa.

Irca. §. nostrum uidentū est. qm̄ habeat locum conditio sine causa & ei renūciari possit. Habet igit̄ locū cum quis ab initio sine cā promisit aliqd̄ quāritatē aliq̄ non dedit. sed ipsam obligationē. Item locū habet quādo quis ex iusta cā promisit. ut puta q̄a credebatur se tantū ex testō ad legatum prestā dum promisit cū non ualere testamentū. uel ademptū erat i codicillis. Itē habet locum cū quis iusta cā promisit. sed cā illa postea reddīt ad iniustā. ut ecce fulo cōduxit uestimenta mea ad lauandū deinde amissis his nisi dño precium ex locato conuentū prestīit postea q̄a ego uestimenta inueni certe fulo precīū repetet a me act. ex conducto & conditio sine cā. Nam uestimentis inuentis sine cā mihi datum uidetur. Item potest poni exemplum tale mutuaſti mihi. x. & instrumentum solēne factum fuit solui tibi illas. x. solutione facta uolo q̄ reddas instrumentum mihi certe dicitur quod illud a te petere poterō conditio. sine causa. Sine tamen enim est ammodo penes te ex quo est tibi solutum precium. Et hoc uerum est cū instrumentum nō erat debitoris. sed creditoris. ut puta quia de sua pecūia creditoris solutum erat tabellioni. Si autem esset debitoris. ut puta quia de sua pecunia solutum fuit tabellioni. tunc daretur ei rei uendī. ad exhibendum. Item ponitur aliud exemplum & tale ego fui confessus

per scripturam me debere tibi. C. spe future numerationis. & in ueritate nunquā postea numerare uoluisti. certe cautio nem quam emisi contradicere possum cōditio sine causa. si nondum transactum est biennium. nil enim refert utrum ab initio sine causa quid datum sit an causa pro qua id datum sit secuta non sit. ut ista proban. ff. de conditio. sine causa. l. i. & ii. nil refert. & C. eodem. l. dissolute.

Item sciendum est q̄ hec conditio sine causa generalis est. nam concurrunt cum conditione idebiti. Item cum cōditione futiua. ut hoc no. ff. de condi. sine causa. l. i. Item cum condit. ob tur. causa. Item cum pdi. ob cām. Ultio sciendum est q̄ huic conditioni renūciari pōt ut littera dicit. nam renūciantib⁹ actiones suas non est dandus regressus. & hoc uerum est nisi renunciatio fieret ppter dolum. nā tunc non ualere & pōt poni exemplum in uno de casibus. s̄. notatis. ut ecce Fulō cōduxit uestimēta mea lauanda deinde amissis his mihi preciam ex locato conuentum prestīit. ego sciēs forsan ubi uestes erant & cogitans recuperare uestes dico si uestes recupero Fulō a me precium contradicit condit. sine causa. unde ad hoc ut ipse tali conditio. agere non possit dolose facio eum renūciare huic actioni. certe renunciatio non tenebit. nam pacta dolo facta seruari non debent. ut. ff. de pact. l. iur̄gentium. §. pretor.

Exceptio doli mali.

Irca materiā hui⁹. §. tria breuiter tangenda sūt. Primo qd̄ sit dulus ex quo de dolo hic tractat̄. Secundo de acti. & exceptione ex dolo pueniente. Et an si dulus in cōtractu adhibeatur ualeat contractus. Tertio an dolo renūciari possit. De primo sciendum est. q̄ dulus malus sic diffinit̄. Dulus malus est fallacia calliditas machinatio ad circūueniendū fallēdum decipiēdum alterum adhibita. ut. ff. de dolo. l. i. §. i. Posita diffinitione exponēda sunt

uerba in diffinitione posita. dicit eniz do-
 lus malus est calliditas. super hoc scien-
 dum est qd calliditas admittatur in tacen-
 do. Vnde & Salomon ait. Quid diffimi-
 lat iniuriam callidissimus est. Et pot pot
 ni exemplum in uenditore. ut si ueditor
 sciebat rem seruitutem deberi uel rem a-
 lienam uel alteri obligatam esse nec ani-
 monuit emptorem uel dolo malo uersa-
 rus est tenet enim. ut. ff. de act. emp. ut. l.
 i. & l. tenetur. §. pe. Item qd dictu fuit
 fallaciam sciendu est qd fallacia admittat
 in mentiēdo in his que asserit falso ex cer-
 ra scientia. ut. ff. de fur. l. falsus. §. si quis
 nihil. Vnde fm Augustinum mendaciū
 dicit falsa significatio uocis cum intētio-
 ne fallendi. Itē qd dictum fuit dulus ē
 machinatio aduertedum est qd machina-
 tio sit arte uerborū. ut si uenditor sciebat
 fundū pluribus mūicipiis legata debere
 & in tabula scripsit uni deberi ut ita imi-
 neret ceteris non deberi & postea pactū
 inseruit se nolle teneri nomine tributog
 certe tenet. quia dolo malo p machina-
 tionem decepit emptorem. ut. ff. de act.
 emp. l. iul. §. idem iul. Item qd in diffi-
 nitione postea sequitur ad circūueniendū
 fallendum decipiendum adhibita. redde
 singula singulis. Item nota qd dictum
 fuit in diffinitione dulus malus. nā pot
 esse & dulus bonus. Et pnt pōi exempla
 de bono dolo ut super fallaciā ab hosti-
 bus uel latronibus euadam. quippe do-
 lus. an uirtus sit quis in hoste reqrat. nisi
 fiat contra pactum a ducibus belli factū
 ut. ff. de pact. l. conuentionum. Item &
 contra eum qui non est hostis licet mihi
 machinari ut fraudem repellam. ut. ff. de
 leg. ii. l. cum p. §. titio. Item potest po-
 ni exemplum de bono de capto a uero-
 nensibus qui finxit se contractum hinc ē
 qd ueteres bonum dolum solertiam dice-
 bant. & inde etiam dicitur bone in dolis
 est iste quali bonum dolum habens int?
 idest ingenium. nam & ingenium potest
 dici bonum & malum. Salomon equidē
 bonum dolum finxit in causa meretricū
 dum fingeret se uelle occidere puerum.
 & sic inuenitur uenenum bonum & ma-

lum. Bonum. n. uenenum dicuntur anti-
 dora seu medicamenta que hominib? p
 sunt. ut legitur. ff. de uerb. sig. l. qui uene-
 num. Ex dolo at prodita est actio de do-
 lo & prodita est exceptio doli. Exceptio
 aut doli datur passo dolum sed & omni
 possidenti & iō dicitur in rē ex parte op-
 ponentis eam. Ex pre uero eius cui oppo-
 nitur est psonalis qa opponitur cōtra do-
 losum & eius uniuersalem successorem.
 Item contra singularem si cām habe-
 ret lucratiuam. Item & contra singu-
 larem & si nō habet lucratiuam causam
 si tamen res sit reuersura ad dolum. ut
 puta si creditor agit pro re in qua dolum
 adhibuit debitor. Sed si maritus agat p
 re data in dotem in qua dolum adhibuit
 mulier non repellit si agat constante ma-
 trimonio sed eo soluto cōtra. Si uero res
 non sit reuersura ad dolum non repellit
 singularis successor doli except. nisi uta-
 tur causa accessione & amiculo sui au-
 ctoris. ut puta continuando ipra illi? cū
 suis. tunc enim uteretur cum sua cā cum
 suisque uiciis. Et probatur hoc. ff. de re-
 iu. l. qd ipsis & ff. de do. ex. l. ii. §. equidē
 & §. debet & §. plane & l. apud. §. de au-
 ctoritate. de actione autē de dolo que ē
 ex dolo prodita. est. ut. §. dixi qn & quō
 ppetat non dico qa. §. de ob. in. §. lte inu-
 tilis est stipulatio hoc dicit declara cum
 fuit sed unum hic sciendum est qd actio
 de dolo certo tpre finitur. s. biennio nam
 dicit lex qd actio de dolo ex eo die quo
 asseritur dulus commissio intra continu-
 um biennium moueri debet & omnes sci-
 ant. Neque incipiente post bienniū ne-
 qd ante completum biennium cepte post
 biennium finiende doli actionis concel-
 sam licentiam. ut. C. de dolo. l. si. Et sic
 no. qd hec act. de do. litis con. nō perpe-
 tuat generaliter aut omnis actio litis cō-
 restatio ppetuat. ut. C. de prescrip. xxx.
 an. l. si. Sed i ista act. doli fallit ut modo
 dixi. Exceptionem autem doli cursus tē-
 poris nō excludit non enim certo tpre fi-
 nitur. ut actio doli sed dicit. l. qd ipsa ex-
 cept. doli ppetua cōpetit. ut. ff. de excep.
 doli. l. spure. §. si. Tertio uidendū ē an

dolo seu except. do. renunciari possit. Et certe littera dicit & bene q̄ dolus preteritus remitti potest. sed dolus futurus nequaquam unde dicit. l. illud effici nulla pact. potest ne dolus futurus presteretur ut. ff. de pactis. l. si unus. §. illud.

Est beneficiū fori qd̄ cōpetit scholarib⁹.

Irca beneficium huius. §. Primo tangendum est quid dicat hoc beneficium. Et cui operatur. Secundo an renunciari possit. Et ad intelligendum quid dicat. Sciendum est primo q̄ scholares qui habitant Bononie habent tres iudices. scilicet potestatem loci episcopus & rectorem & eis a lege datur iurisditio. ut hec leguntur in prohemio. ff. circa si. & C. ne si. pro pa. autem. habita. hoc premissis sciendum q̄ autem preal. dat priuilegium scholaribus tale. scilicet q̄ si aliquis eis litem super aliquo negotio mouere uoluerit in electioe scholaris sit coram quo de illis iudicibus respondere uelit & illū eligere possit quem uoluerit. unde si scholaris citatus fuerit coram potestate potest eum declinare si uelit & dicere q̄ uelit respondere coram suo magistro uel sub ep̄o si maluerit & si post priuilegium allegatum instet actor & uelit eum tantum coram potestate conuenire a causa etiam si iustissima fuerit cadat. sed an ip̄o iure an per sententiam. Respondet glo. per sententiam agatur ut ipsa causa priuetur uel cond. ex. l. pro fiscente ex autem. habi. uel iudicis officio. Sed hic quæro an ex quo scholaris eligi possit uariare. & uidetur q̄ sic usq̄ ad litem contest. sicut actor. ut. ff. de iurif. om. iu. l. si conuenerit. & ff. sol. ma. l. si cum dotem. §. eo tempore. Item queri potest an istud priuilegium de scholaribus in pecuniariis tantum litibus. an etiā in criminalibus. & terminat gl. q̄ in pecuniariis & in criminalibus habet beneficium istud. Sed per scholares & doctores renunciatum fuit quantum ad criminales. Et sic seruetur exceptis clericis qui suo non potuerunt priuilegio renunciare. ut. C. de ep̄i. & cle. aut. statuimus.

Item quero an magister possit cam de legare alteri. & dicunt glo. q̄ cum hodie talis cognitio iure magistratus competat possit ciuilem causam delegare. criminalem autem de qua etiam cognitionem habet licet non seruetur hodie. ut supra dixi delegare non posset. ut probatur. ff. de offi. eius cui man. est iurisditio. l. i. Itē si magister ferat sententiam quis eam seruari faciet. Respondeo potestas loci. nam a potestate est talis sententia executioni mandanda. ut. C. de ep̄i. autem. episcopale

Item nota q̄ predicta cognitio & iurisditio cognoscendi de causis scholarium datur doctoribus legum & magistris et alterius facultatis & sic predictum beneficium omnibus scholaribus cōpetit. ut predicta omnia no. & colliguntur in preallega. autem. habita. C. ne si. pro pa. Itē queri potest an debeat scholaris in curia communis satisfacere cum priuilegium allegat & certe uidetur q̄ sic ar. eius quod legitur. ff. de iudic. l. ii. in. §. si dubitetur uel dic secundum dominum ac. q̄ coram iudice coram quo est causa agenda & sic terminauit ipse in prealle. l. ii. §. si dubitetur in glo. que incipit magis subaudi.

Demum uidendum est an scholaris possit renunciare beneficio fori qd̄ competit scholaribus & dicit littera & bñ q̄ sic nā ex quo sua potestate uult respondere & renunciare priuilegio fori qd̄ sibi precebatatur doctorem suū eligere potest. ut. ff. si quis in ius uo. non ie. l. i. & C. de pactis l. si quis in conscribendo. Et si queratur que est ratio q̄ priuilegio fori qd̄ cōpetit forensibus de quo habuimus. s. e. §. beneficium renunciari nō potest sed huic sic rñdetur quia ibi. l. quando renunciabatur priuilegio fori q̄ competit forensib⁹ tractabatur ut ille eēt iudex qui nō erat qd̄ erat graue. hoc autem. s. quando renunciatur priuilegio fori quod cōpetit scholaribus tractat. ut nisi sit iudex qui est q̄ est leuis. Nā cum scholares hēant plures iudices. ut. s. dixi uni eorum renunciare possunt & sub potestate consentire q̄ eorum iudex ē ut. s. in principio dixi. & redditur ista ratio per gl. ff. de iu. om. iu. l. si

conuenerit. Vnum tamen est sciendū qd si scholaris sit clericus nūq̄ potest ita renunciare quin debeat sub ep̄o conueniri. Nam ratione fori priuilegio qd clericis competit iure canonico renunciari n̄ potest nec etiam iure ciuili hodie. per autem. Fre. C. de ep̄is. & cle. statuimus. Vt no. s. e. §. beneficium fori quod competit clerici ꝛc.

Est beneficium qd̄ dicitur conditionis incertum.

Niſto. §. ordino quendā casum i terminis ex quo patebit materia eius. Dico igitur sic. quidā fecit testamētū & in eo sibi heredē instituit. M. & R. filios suos. & adiecit qd si aliquis eorum decederet sine liberis restitueret portionē suam alteri fratri supuiuenti ita qd ex tali grauamine seu fideicō. qlibet eorū qui decedet sine liberis est grauatus restituere alteri supuiuenti portionem suam. Sed incertum est quis eorū sine liberis decederet usq; ad exitum uite sue. Et propterea dicit̄ conditionis incertū. i. incerta cōditio. uenit. R. & uult qd M. fratres suos pacto renunciant. s. istud grauamen seu fideicōmissum & iste renunciare uult. q̄ ritur an possit & responderetur qd sic & bene. ut. C. de pac. l. i. cum pponas. Sed extra litteram & casum scias quod opponi pōt ad id qd̄ dictū est. & uidet̄ istud pactum nō ualere qa n̄ ppetebat adhuc ius cui renunciabāt & uidet̄ qd iuri nondum ppetenti renūciari nō possit p quod uidet̄ pactū nō ualere. ut. ff. de le. ii. si ita scriptū. §. si sub conditi. & ff. de acq. her. l. q̄ super stitis. & l. is qui. & de re. iur. l. qui potest. §. i. ubi. legitur qd si quis uelit hereditatem repudiare non potest. sed s̄m dominum Ac. iura. s. in contrarium allegata. loquuntur in repudiatione. nā ius nondum competens. repudiatione remitti n̄ pōt. sed p pactū bene remitti pōt & etiam facit. ff. de pact. & h̄r. l. filia. Et potest allegari ratio. quare pactum ualeat repudiatio non. quia duorum p̄sensu dactum ualidatur. ut. ff. de pac. l. i. §. pa

ctum. Item secundo uidet̄ qd istud pactum qd̄ si in casu posui non ualeat. qa est de futura successione facienda. nō pactum de futura successione ualeat siue fiat de succedendo. siue de certo modo succedendo. ut. C. de pac. l. si. & C. de colla. l. pactum. So. s̄m Acur. in casu proposito non agebatur ut iste non esset heres fratris. sed ut res quas sibi restituere tenetur ex fideicō. non peteret ex causa fideicō. nec propter pactum istud in aliis uel eisdem rebus heres esse prohibetur. Item nonne contra uolūtatem defuncti. & sic contra. l. sit pactum istud. ut in autem. de nup. §. disponat. & sic non ualeat. ut. C. d̄ pactis. l. pacta. Respondet glo. non ē ut enim pactum contra. l. est quod lex prohibet interponi ita qd contra uoluntatē defuncti. sed hic testator non prohibuit. satis enim habuit ei consulere. ut agere p̄f̄ sit. argumentum. ff. de pactis. l. pactum. & ff. de diliti. edicto. l. queritur. §. penultimo. Item circa materiā no. qd si duo uel plures fratres instituti sunt & grauati ut qui decedat sine libris portionem suam fratri restituat nec tale fideicom. sibi adinuicem remiserūt & unus eorum uēdat alicui rem aliquam de portione sua & alter presens sit & non contradicat qd̄ sibi p̄iudiciū facit q̄ tacet & nō p̄tradicit ar. C. de fideicō. l. quod & ff. de le. ii. pater. §. libertis & no. C. de pact. l. cum pponas. sed arg. contra. ff. de le. i. l. si fundus.

Beneficium iuri ipothecarum.

D istum. §. intelligendum est sciendum qd si uxor dat marito suo dotem ip̄a uxor habet omnia bona mariti pro illa dote sibi reddenda tempore competenti tacite ex ui & potestate legis obligata. licet maritus non obligaretur & ita qd tempore dotis repetende si maritus soluendo non esset posset uxor bona que sibi obligata fuerunt a possidentibus actione ipothecaria petere. Et presertur omnibus aliis creditoribus etiam prioribus habentibus tacitam

ipothecam non prioribus hñtibus exp̄s
sam ut. j. dicam. uel ēt & si soluendo eēt
quantū ad unum uel duos creditores sed
quantū ad alios non preferē mulier ī bo
nis que penes maritum essent aliis credi
toribus ēt prioribus tacitā hñtibus ut. j.
iaꝫ melius dicā ut hec legunt. C. qui po.
in pi. ha. l. si. & de rei ux. act. l. unica. §. i.
& etiam idē ius ipothecag. s. ut ipotheca
ria actionē agere possit si expresse mari
tus bona obligasset. sed si non obliget ha
bet ex priuilegio tacite obligata. ut dixi
licet regulariter alii creditores nunq̄ ha
beant obligata bona nisi expresse obligē
tur. ut. j. notabit modo quero an uxor
iurī ipothecag. uel illi ipotheca quā ha
bet tacite ex priuilegio uel illi quā ex pa
cto expresse habet renunciare. Et rñdē
hic in littera q̄ sic & uiro & p̄trahentib⁹
cum uiro ut. C. ad. l. uell. l. ēt constante.
Et si quidem remittat ipothecas in aliquo
contractu uel in una re uel pro una per
sona licet utatur generalib⁹ uerbis utpu
ta quia dicatur marito uel contrahenti
cum marito remitto ius meum ipotheca
rum restringitur tamen ad ea tantum de
quibus cogitatum est. ut. C. ad iul. l. iube
mus nec prohibet uxor pp̄ matrimoniū
illius ipo. marito remittere sicut p̄hibet
donat quia pignoris remissio non est do
natio ut. ff. de his que. j. cū. l. si pignus.
Quid enim perdit mulier cum saluā ha
bet personalem act. Et notandum est q̄
hec remissio siue renunciatio tenet si mu
lier sit certa de iure suo. utputa certa a cō
trahēte aut aliunde cognouit ceterum si
nesciuit & iuri suo renunciauit uel etiam
omni legali auxilio nihilomin⁹ erit tuta
quia generalis renunciatio ad hoc que ip
sa nesciuit siue non cognouit non trahit
ut. ff. de transactionibus. l. cum aquilia
na. Item no. circa precedentia q̄ nedū
si uxor dederit dotem marito habet ipse
tacitam ipothecam. sed etiam si pater de
dit dotem habebit idem & si extraneus q̄
libet alius dotem dederit pro muliere. ta
citam. n. ipothecam ibi esse constat. sic &
econtra tacitam ipo. habet maritus p̄ do
te sibi promissa a muliere uel ab alio. sed

tamen ista que datur marito non est ita
priuilegiata ut est illa que datur uxori.
nam maritus non preferitur in bonis pro
mittentis dotem aliis creditoribus priori
bus habentibus tacitam. sed mulier bene
preferitur in bonis mariti aliis creditori
bus mariti prioribus & habentibus taci
tam hec omnia leguntur & no. C. de rei
uxori. act. l. unica. §. i. Et quia hoc di
ctum est q̄ mulier habens tacitam prefer
tur aliis creditoribus habentibus tacitā
etiam priorib⁹ quero an ipsa preferatur
creditoribus habentibus expressā & prio
rem suam ipo. Et circa hoc notandum
est q̄ triplex fuit opi. circa ipo. expressā
preambulam. ait enim do. Mar. q̄ mulier
preferitur omnibus prioribus siue expres
sas siue tacitas habeant ipothecas. & est
pro se quia mulier preferitur credenti in
refectionem. ut in auten. de equa. do. §.
huic consequentis. sed credens in refectione
preferitur priori habenti pignus. ut. ff.
qui po. in pig. ha. interdum. ergo multo
magis mulier preferitur habenti pignus.
nam si uinco uincenem te. multo forti
us & te uicere debeo. ut. ff. de diuer. p̄cri
pti. l. de accessionibus. Sed respōdet Ac.
& dicit q̄ tale arg. non semper ualet. sed
fallit plerunq̄. ut est uidere in filiis natu
ralibus. nā si habeo naturales filios. nec
habeam aliquos liberos & naturales &
decedam intestatus naturales una cum
concupina succedunt mihi in duas uncias
& hoc si non superest coniunx mea legi
tima. nam si superest coniunx mea legi
tima licet ipsa non succedat. sed alii agna
ti mihi succedant. prestant tamen impe
dimentum naturales ut non succedant.
Et sic fallit hec regula si uinco uincen
tem te. nam iste naturales uincunt agna
tos quantum ad duas uncias qui agnati
uincunt indistincte uxorem. & sic cum
uincant uicentes eam. deberent enim na
turales & eam uincere quod non faciunt
inmo ipsa facit q̄ ipsi in nihilum succe
dunt. licet ipsa non succedat ut. §. dixi. ut
probat. C. de natu. li. autenti. licet. &
sic respondent doc. q̄ non semper est ue
ra regula. & arg. do. Marti. §. preterea.

1. ult. C. qui po. in pig. ha. dicit eam pferri creditoribus anterioribus licet sint teporis priuilegio uellati. patet ergo qd n loquitur de conuentionalibus pignori bus sed de his que a lege tacite per priuilegium conceduntur alii distinxerunt inter pignus & ipothe. ut in ipothecis expf sis uel tacitis etiam prioribus que nuda conuentione obligate erant preferatur mulier. sed non ita in prioribus pignori bus que tradita erant creditoribus. & p eis est ar. ff. in qui. ca. pig. ta. contra. l. penul. nec hoc placet do. Ac. quia quantu ad acti. ipo. & eius priuilegium nil inter se inter pignus & ipo. ut instit. de act. .s. item seruiana. do. aut Ac. & B. dicunt esse distinguendum. utrum sit ipo. expressa quam habent alii creditores. & tunc non preferunt mulier prioribus creditoribus sed posterioribus sicut an tacita. & tunc istis preferatur habentibus tacitam etiam prioribus & probat hoc. C. de iure do. l. ubi. & preall. assiduus priori. C. qui po. in pig. ha. Rex enim suum beneficium qnq; gra mulierum adimit non propriu alicuius adimere curauit qd iure coi & ex conuentione habet. nam facilius talia iura specialia adimuntur qd comunia. ut in auten. de non ali. s. quia uero uerilimile. & hoc nisi prior tacita ipo. nitatur eadem equitate quo & dos. nec enim dos secundum matrimonii preferatur dotibus primi matrimonii. duabus. n. dotibus ab eadem substantia debitis ex tpe prerogatiuam manere uolumus. ut. C. qui poti. in pig. ha. fi. ut tn si quid apparet ex rebus immobilibus dotis secunde mulieri seruetur uel filius eius. cui & i rem actio competet. alioquin siue super sint ante dotes soluto matrimonio per diuortiu siue altera duraxat existet siue ambe defecerint patrimonio siue quelibet soboles eius superior habetur ut preal. l. ult. C. qui po. in pig. habentur. Item predictum beneficium iuris ipo. competit etiam creditori.

Beneficium etiam creditori.

N. s. isto dicitur etiam qd credi tor competit ipo. qui habet bona debitoris sui obligata tacite uel expresse ut quia debitor pacto & conuentione expresse dixit creditori obligo tibi bona mea uel tacite ex ui & potestate. l. ubi sunt quidam qui ex priuilegio. l. habent bona debitorum suorum tacite obligata. ut e uidere p exempla i loca tione domus qui habet inuecta & illata conductoris tacite obligata. s. pro pentione uel deterioratione domus. ut. C. locati. l. certi & ff. in quibus ca. pi. ta. tra. l. ii. Item bona tutor & tu. tacite sunt minoribus pro tutele & cure officio obligata ut. C. admi. tu. l. pro officio. Itē bona defuncti tacite sunt obligata pro legatis & fideicom. ut. C. cumunia de le. l. i. Et in quibusdam aliis casibus quos. j. d. pacti notato. i. s. quarta diffinitio est. Et istud ius ipo. qd creditores habet remittere possunt ut littera dicit. Nam pignoris obligatio consensu contrahitur & dissoluitur ut. ff. de pig. act. l. i. & C. de re nu. pig. l. ii.

Beneficium uelliani senatus consulti.

Beneficiu uelliani de quo tractetur in. s. isto dicit qd si mulieres fideiubeat uel se obligent p aliquo non tenent qa iuuant beneficio hoc se. con. & quo & qualiter fuerit inuentu uell. Et in quibus casibus cesset uelleianu supfluu esset hic recitare cu. s. de tract. in utilibus rone psonar. in. s. ult. sit plene declaratum. unde si hic scire uolueris ad locum illum recurre sed si queratur an mulieres possint huic beneficio renuciare dicendu est qd sic & u3 renunciatio si certificentur de beneficio suo. ut. ff. ad uell. l. ult. s. penult.

Et no. & qn mater suscipit tutelam.

Intra materiam huius. s. sciendu e qd regulariter femina non pot esse tutrix qa hoc officiu uirile e. ut colligit. C. qn mulier tu. of. fun. po. l. i.

& ff. de re. iu. l. ii. falli tñ hoc in matre &
 auia qbus pmittit subire tutelá filioꝝ &
 nepotú p̄m ordinem. ut primo mater. po
 stea auia admittat. & preferē talis tutrix
 oibus tutoribus legitimis & datiuis sed
 nō testamentariis. ut. C. qñ mu. tu. of. sū.
 potest in autem. matri & auie. haber tamē
 ista tutrix renūciat ut littera nostra dicit
 secundis nuptiis & uell. sen. con. & omni
 alii auxilio. & est rō quare uelleia. renun
 ciat ut si forte quando occasione tu. p pu
 pillo se obligauerit non iuuet beneficio
 uellei. alioquin non p̄traherent hoies cū
 ea qđ impuberi noceret. & ideo in ist tu
 mento talis tutelae semp apponas ist s re
 nunciaciones. nempe ex renūciatōe tali
 facta iudici uel nota. habent postea cōtra
 hentes exceptionem. nam & alias datur a
 ctio ex contractu publice persone. ut. ff.
 rem pu. sal. fo. l. ii. iii. &. iii. & C. de litis
 con. autem. libellum & de epi. & cle. autē.
 generaliter nec repellitur mater uel auia
 licet debitor uel tutrix filioꝝ & manet
 debitum in sua natura. Vnum tamen
 est sciendum qđ licet lex uelit qđ femina
 renunciet secundis nuptiis & uell. se. cō.
 & omni alii auxilio quin suscipit tutelam
 filiorum uel nepotum qđ renūciatio nō
 preiudicat quantū ad matrimoniū ut in
 autem. ut si non prohi. debi. matres. §. qa
 sed quo ad uell. bene preiudicat. ut. ff. ad
 uelli. l. ult. §. pe. si tamen ad p̄m matrimo
 nium conuolauerit repellitur a tutela. ut
 preallega. autem. ut si non prohi. ma. §.
 quia. & in autē. de hē. ab inte. ue. §. ex his
 plenissime de hoc no. Item nota ult. qđ
 ex eo quod legitur in autem. signata. C.
 quando mu. tu. of. fun. pōt. qua dicit ma
 tri. & auie p̄m ordinem tutelá subire per
 mittamus colligit gl. qđ non cogunt sub
 ire tu. si nolunt sed si uolunt admittuntur
 ex eo qđ ibi dicitur p̄mittamus licet qui
 dam contra. taliter autem alii tutores co
 gunt tutelam subire nisi iustam excusa
 tionem habeat quam multis ex causis ha
 bere possunt. ut no. insti. de tu. in princ.
 & de excusa. tu. & cu. i. rñso.

Beneficium redibitorie & quāto mioris.

Titulus iste de renunciationibus
 diuisus fuit a prin. in ptes tres. In
 prima tractat de beneficiis qui
 bus renunciari non potest. In secūda
 que incipit ibi. Sed hoc uiso ꝛc. tractat de
 illis beneficiis quibus renunciari pōt &
 renunciatio ualeat. In tertia pte que inci
 pit in. §. isto. ceterum tractatur de bene
 ficiis illis quibus si renunciatur. aliquan
 do ualeat renunciatio. aliquando non. Et
 ponuntur tria beneficia huiusmodi natu
 ram habentia in littera nostra. De qui
 bus breuiter est uideūm maxie de duo
 bus primis. cum de eis sit plene notatum
 in aurora sup instrumento uenditi. equo
 rum posito in primo cap. sūme nostre.

Primum igitur beneficium qđ in hac
 littera nostra nobis occurrit. est quoddā
 quod dicitur redibitoria acti. descendens
 ex edicto edilitio. ad cuius euidenciam sci
 endum qđ fuerunt quidam hoies qui uo
 cabant̄ pretores. & hēant auctoritatē cō
 ponendi leges. & sue leges uocabant̄ edi
 cta pretorū. uocabant̄ etiam isti pretores
 ediles curiales. ideo ediles quia curā ha
 bebant edendoz. ut mor bosa caro nō ue
 deretur. uel nimis grandi precio uel ut
 morbosum animal non distraheret. cu
 riales aut̄ ideo uocabantur. qa ppter co
 rum dignitatē in curribus deferebant. se
 cerunt itaq; isti pretores quoddā edictū
 qđ dicitur edilitium ex quo descendit re
 dibitoria acti. & quanto minoris. ut. ff. d
 edi. edic. l. i. De act. igitur redibitoria
 primo tractandū circa quam sciendū est
 qđ act. redibi. datur emptori qui ignorās
 emit rem uel animal morbosum uel ui
 tiosum contra uenditorem ut ipse uendi
 tor reddita sibi re restituat precium. Ex
 hac enim actione fit redibitio. i. emptio
 nis resolutio. & sic uterq; scilicet emptor
 & uenditor quodāmodo in integrum re
 stituuntur. idcirco autem appellata est
 redibitio quasi reditio. ut. ff. de edil. edic.
 l. redibitorie. & l. facta redibitōe. Et ne
 dum datur auxilium ex edicto pretorū
 emptori in rebus emptis sed etiam in per
 mutatis. & idem in quolibet contractu se
 cundum Azo. ex quo agitur de euietione

non autē locum habebit in locationib⁹.
Item nec in rebus donatis locum habe-
bit edictum predictorū ex quo descendit
redibitoria. q̄a nullum precium uel ali-
quid loco precii introuēnit. licet uidere-
tur forte contrarium q̄a donator p̄mit-
tit se daturum ex promissione tenetur da-
re. sed tamen non hec est ratio sufficiens
ut iō pro re donata agatur ex edicto edi-
litium s̄m Az. Si tñ donator sciens rē ui-
tiosam dōauerit eam ut damnificaret do-
natarium tenebitur actio. d̄ dolo. uel cati-
one si cauerit de dolo. ut. ff. d̄ edil. edic.
l. sciendum. §. pe. & l. ad res donatas.

Fit autē redibitio propter morbum &
propter uitium. & nomine morbi debili-
tatem corporis itelligimus. ut quia schi-
nellam uel supersum uel aliquid simile.
nomine uero uitii accipimus debilitatem
animi. quia retrogradus est uel calcitro-
sus uel mordens. licet qcquid sit morbus
sit uitium & e contra. Item uitium ple-
rūq̄ significat perpetuum corporis im-
pedimentū. morbus uero corporis t̄pale
ibecillitatem. ut. ff. de uer. sig. l. inter stu-
prum. §. pe. & de edi. edic. l. i. §. sciendū.
Et competit predicta act. redibitoria. j.
sex menses utiles. ut. ff. de edi. edic. l. edi-
les. i. r̄nso. & l. sciendum. §. uit. Porro
sciendum est q̄ ista act. redi. cōpetit em-
ptoribus. permu. & ex quacūq̄ cā uel ti-
tulo contrahētibus ex quo agit de euiēt.
contra uenditores & permu. & similes cō-
trahentes ut. §. dixi. siue scietes siue igno-
rantes uitia & morbos rei. ut. ff. d̄ edil.
edic. l. sed tñ. §. edilitie. non enim interest
siue sciuerit siue ignorauerit uenditor ui-
tium rei quo minus agi possit contra eū.
Et hoc totum ueruz est. si emptor uel ac-
ceptor uitium uel morbum ignorauerit
secus si sciuerit. quia non uidetur esse de-
ceptus qui sciuit nec certiorari debuit. q̄
non ignorauit. ut. ff. de act. emp. l. i. in fi.
& de edi. ed. l. i. §. intelligit. & idē si obi-
ciatur emptori iuppina eius ignorantia.
quia non debuit morbum ignorare qui-
bus omnibus potuit apparere utputa q̄a
seruus habebat circatricem euidētē &
periculosam in capite uel i alia parte cor-

poris. uel equus exoculatus siue cecus.
uel claud⁹ ueniebat ut. ff. de edil. edicto
l. cū sex. Viso de uno beneficio q̄d de-
scendit ex edicto pretorum ut de redibi-
toria. Sequitur uidere de aliq̄ ex eodē
edicto descendente. i. de act. q̄to mino-
ris circa quam sciendum est q̄ actio q̄to
minoris qui ex edicto edilicio descendit
datur emptori contra uenditorem & no-
mine morbi uel uicii rei empte. j. annū
utilem. ut prealle. l. ediles ac. i. r̄nso. Et a-
gitur hac acti. ad petendum quanto mi-
noris ualuit res empta t̄pre contractus
propter uicium uel morbum q̄d ignora-
uit emptor ut. ff. de edil. e. l. qui si nouit.
§. si plures. Sed in quadā alia act. q̄to
minoris que est ciuiliis agitur quanto mi-
noris emptor empturus erat si sciuisset
& sic no. esse duas actiones quanto mino-
ris una est pretoria q̄ nascitur ex edicto
pretorum & est naturalis & datur quan-
to minoris res ualuit t̄pe contract⁹ & de
ista tractatur l̄ra summe n̄re. Est & aliā
que inducitur a iure ciuili & illa est per-
petua. & datur quanto minoris emptor
empturus fuisset et de natura huius & in
quibus cōpetat non dico breuitatis cā
& probantur hec. ff. de act. emp. l. i. iul. §.
i. & edil. edi. q̄ si uelit. §. si plures. Item
sciendum est q̄ actio quanto minoris de
qua tractat littera nostra cōpetit empro-
ribus & permu. ut dixi in redibitoria &
ex quacūq̄ causa uel titulo ex quo agitur
de euiēt. contra uenditores & permutato-
res & similes contrahentes siue scientes
siue ignorantes uicia uel morbos rei ut
ff. de ed. e. l. si tñ. §. edilitie & l. i. §. caula
& l. se. §. eum. non enim interesse siue sci-
uerit siue ignorauerit uenditor uiciū rei
quo minus agi possit contra eum. & hoc
totum uerum est ut dixi in redibitoria si
emptor uel acceptor uicium ignorauit
secus si sciuerit quia non uidetur esse de-
ceptus qui sciuit nec certiorari debuit q̄
non ignorauit. ut. ff. de act. emp. l. i. in fi.
Idem si obiiciatur emptori iuppina eius
ignorantia quia nō debuit morbū igno-
rare qui omnibus potuit apparere. ut p̄-
alleg. l. de edil. edi. cum sex. Item nota

¶ iste acti. redi. & quanto minoris locus habent specialiter in mancipiis & in uerba edicti. qd' est. ff. de edi. edic. l. i. §. i. sed postea adiiciunt uerba in edicto que loquuntur de iumentis & omnibus se mouentibus. ut. ff. de edi. edi. l. ediles autem.

Item & in rebus soli locum habent. ut puta si uendis mihi predium quod ferebat herbam pestiferam. ut. C. de edi. edi. l. si predium. & ff. eo. l. etiam in fundo. Et etiam locum habet in rebus que se non mouent ut in carne morbosa uel leprosa uel lesa. Et sic not. q' pro re morbosa uel uitiosa empta uel alio iusto titulo accepta ex quo agitur de eui. possum agere redi. uel quanto minoris acti. ut ex predictis colligi potest aperte. Nunc ultimo tractandum est an predictis acti. possit renunciari. ponamus ergo q' quidam uendidit mihi animal morbosum uel uitiosum fecit me renunciare redi. & acti. quanto minoris seu pactum feci q' non agerem predictis acti. uel dixit uenditor nolo teneri occasione morborum uel uitiosum. an ualet renunciatio uel pactum. certe littera distinguit & bene. quia aut uenditor sciuit morbum uel uitium & illud substitui nec emptorem certificauit. aut ignorauit. Si sciuit & non certificauit emptorem. pactum. n. factum siue renunciatio facta ab emptore non proderit ei. quo minus possit agi contra eum. ut. ff. de edi. edic. l. que ritur. §. pe. & hoc ratione doli. Si uero uitium uel morbum ignorauit tunc pactum ei factum siue ipsa emptoris renunciatio proderit ei quia renunciantibus iuri suo non est dandus regressus. ut. ff. de edili. edict. l. queritur. §. si uenditor. Et sic nota. q' emptor repellitur ab his actionibus propter renunciationem. si uenditor ignorauit morbum uel uitium. quando ipse emptor renunciauit. Item repellitur etiam aliis ex causis. ut puta si agat ratione uitii uel morbi contingentis post contractam uenditionem. & ideo oportet emptorem probare fuisse uitium ante uenditionem. Item repellitur emptor ab his actionibus si ipse emptor sciuit uitium propter quod agit. ut quia ex

se cognouit uel se cognoscere aperte potuit. uel quia uenditor eum certificauit. quia non uidetur esse deceptus qui sciuit ut supra dictum est. ad quod facit. ff. de actio. emptio. l. i. in. fi.

Est beneficium ne quis uocet in ius.

¶ Icto de duobus beneficiis quibus quo ad quid renunciari potest & quo ad quid non. Restat uidere de tertio ut de beneficio ne quis uocetur in ius diebus feriatis. Ad euidencia. n. huius maxie sciendum est q' leges uoluerunt quosdam dies esse feriatos in quibus ius reddi non debet in ea que in foro aguntur debet agitari sed uacationem habere.

Sed & iudices & litigantes in talibus diebus & qui effere debet. ut. j. iam dicam & dicuntur feriatos idest soeriatos quia uacationem prestant ab his que agi consueuerunt in foro & ad istos feriatos dies cognoscendos sciendum est q' omnes dies sunt realiter iuridici. i. ad ius reddendum concessi preterquam quosdam qui feriatos sunt de quibus aliqui sunt feriatos in honorem dei aliqui ob necessitates hominum. aliqui ob honorem principis. Aliqui sunt feriatos ob honorem ciuitatis. ob honorem equidem dei feriatos sunt dies pascales. & .vii. sequentes. & .vii. precedentes. & dies natalis domini & dies circuncisionis domini qui etiam dicuntur dies Kalendarum ianuarii. & dies epiphaniarum eius. & dies apostolice passionis totius christianitatis magistra. Sed etiam festum beati martini erit dies feriatos uidebatur q' sic quia ipse fuit par apostolis sed ac. terminat q' non quia non per omnia. Item nunquid dies festiuitatis gloriose uirginis marie erit feriatos. Respondetur glo. q' licet non sit cautum dicendum est q' sic quia ipsa est super apostolos angelos & archangelos. dies etiam solis quos etiam dominicos rite dixerunt maiores parem necesse est habere reuerentiam. i. ut feriatos sint qui repetito in se calculo reuoluuntur & denominatur dies dominicus a sole qui dignior est planetarum. septem enim dies. i. .vii. planetis

nomen sumperunt. & sol est iter eos pri-
 mus & summus. luna secundus. mars ter-
 tius. mercurius quartus. iouis uel iupiter
 quintus. uenus sextus. saturnus septim^{us}.
 quem dicimus diem sabbati. & probatur
 predicta omnia. C. de fe. l. omnes. Sed
 & dies quod agestinales qui pascales tempus
 ceremoniarum. i. consideratione & obser-
 uatione ieiuniarum & contemplatione ce-
 lestium anticipant. feriatum sunt quantum ad
 criminales actiones. ut. C. de fe. l. xl. sed
 hoc non seruatur. Ob necessitates autem
 hominum sunt feriatum duo menses. unus
 est gratia messium. alter gratia uindemia-
 rum. statuuntur ergo fructibus decerpē-
 dis in estate. & in autumnno ad requiem
 laboris. i. ut aquiescant homines a causis
 cum laborat circa messes uel uindemias
 & ita estas & autumnus dicuntur indulgē-
 tior pars anni. quia indulgent infirmita-
 ti hominum concedentes eis ad uitam ne-
 cessaria. Inducuntur itaque isti menses
 a presidibus uariis temporibus & m terrarū
 uarietatem. quedam tardius. quedam citi-
 us colligunt messes uel uindemias. ut. ff.
 de feriis. l. presides. & ff. de offi. procon.
 l. si alium. §. ferias. Ob honorem princi-
 pis feriatum sunt dies natiuitatis sue. uel dies
 in qua ortus imperii protulerunt. i. i qua
 coronatus est princeps. Ob honorem
 autem ciuitatum sunt etiam feriatum dies.
 ut dies natalicii urbium maximarum Ro-
 me & constantinopolis. in quibus debet
 iura differri. quia ab ipsis nata sunt. & iste
 dicuntur ferie solennes. Sunt tamen que-
 dam alie ferie que dicuntur repentine. Et
 sunt repentine ferie quas. Imperator in-
 dicit. uel ob commemorationem hostilis
 & barbarice subiugationis. uel quia nat^{us}
 est filius uel ob similia. & iste a solo prin-
 cipe indicuntur. si autem alius indixerit
 non nominabuntur ferie. hac per hoc si
 nomine eximuntur etiam fructu carebunt
 ut non prestent dilationem. ut. C. de fe. l.
 a nullo. Declarato igitur qui sint dies
 feriatum. sciendum est quod i istis diebus feria-
 tis non debet quis citari ad ius nec iudi-
 ces de causis cognoscere debent. nec cita-
 ti talibus diebus tenentur ire. ut. ff. si qs

in ius uocando non ie. l. ii. §. si. Immo di-
 cit. l. in talibus maiestati altissime dedica-
 tis taceat apitor aduocatus delitescat nul-
 la queque urgeat admonitio preconis hori-
 da uox tilescat. respirent a contraueris
 litigantes. ut. C. de fe. l. ult. & se. Si tamen
 iudex patiatum aliquem uocari tempore
 messium uel uindemiarum & litigantes
 sponte uenerint siquidem sententiam di-
 xerit presentibus illis. & sponte litiganti-
 bus sententia ualebit tam & si recte fecit
 qui aliquem talibus diebus euocauerit.
 Et sic no. quod partium consensu aliquid
 de iure relaxatur. Si uero cum abesse pfe
 uerauerit sententiam pertulerit etiam ab-
 sentibus illis consequens erit dicere sen-
 tentiam nullius esse momenti. ut proba-
 tur. ff. de fe. l. i. §. i. sed licet. §. dictum sit
 quod tempore feriatum non debet ius reddi nec
 de causis cognosci. Fallit quoniam in quibus-
 dam qua in diebus feriatum agi possunt. a-
 guntur autem quolibet tempore feriatum ea que
 pertinent ad uoluntariam iurisdictione.
 ut emancipationes & manumissiones. ut
 C. de fe. l. actus. §. in his. Itē ea que perti-
 nent ad agriculturam. uel putatione ui-
 nearum. uel fossata ipsaz aut enim lex. Vi-
 ri positi agroque culture libere licetur ibi
 seruiant quoniam frequenter euenit ut nō
 alio aptius die frumenta fulcis aut uinee
 scropibus. i. foueis comendentur ne oc-
 catione momenti peat comoditas celesti
 prouisione concessa. ut. C. de fe. l. ii. §. sta-
 tum. Item ea que pertinent ad disciplinā
 militantem uel scolaticam propter libe-
 rales artes. uel ius ciuile que feriatum die-
 bus pagi possunt. ut. ff. de fer. l. pe. Item
 ea que pertinent ad pacem & ad concor-
 diam faciendam. ut. C. de fer. l. si. Item
 quolibet tempore appellari potest siue
 sit feria repentina siue solennis. ut. C. de
 fer. l. si. Item in exercenda appellatione
 similis est obseruantia repentinarum &
 solennium quia in neutris exercetur ap-
 pellatio & tamē computatur omnes dies
 ut. C. de temp. ap. l. ii. §. penulti. Sed nec
 super aliquibus feriis exercetur conten-
 tiosa iuridictio. Sed fallit i casibus qua-
 do actio est perpetua tempore uel morte

& d morte dari pōt exemplū in furti act.
q̄ mori cū fure. & in alia acti. que mori
tur cū illo p̄tra quem p̄perit. Itē & q̄
dicit de morte. pōt itelligi de morte rei d̄
bite. ut qa erat bos uel simile. cui? ieritu
reus liberat. ut. ff. de uer. ob. l. ex legati.

De tpe aut pōt dari exemplū i act. cuius
dies exiit ut i redib. q̄ durat tantū sex mē
sibus & q̄to minoris q̄ āno simit. & tunc
l. q̄ q̄n act. ē p̄tura morte uel tpe. attent?
ius d̄r ut fiat litis cō. uel forte hodie satis
ē executoris p̄ctio cū p̄ eā fiat iterruptō
ut. C. de p̄cri. xxx. an. l. sicut. lite aut cō.
uel facta itruptione. ut dictū est nō co
gitur ulterius re? litigare feriatis diebus
ut p̄bat. ff. de fe. l. i. i. si. Item ē in eo q̄
aliqud nundinaz noie accepit ut ip̄diret
uel ne ad eas d̄fferat frumētū omni tpe
ius d̄r. ut. ff. de fe. l. iii. Itē publice & fis
cales cāe ēt geminis mensibus tractant
Idēq; etiam dicef in cāis pistoz. l. an bo
num panē faciant. nōn aut sic i aliis suis
cāis sed iste ultime cāe forte nō tractant
in diebus feriatis in honorē dei. ut. C. de
fe. l. oēs in fi. Item ex p̄sensu p̄iū gemi
nis mensibus statutis pro messib? & uin
demis ius dici potest. Si uero cū quis ab
esse p̄seuerauerit iudex p̄nunciauerit. nō
tenebit snia. ut. s. dixi. In diebus aut feria
tis ob honorē dei uel principis uel ciui
tatum predictaz. non putant glo. q̄ ali
quid operet consensus partium. cum &
qui prohibent aduocare ob reuerentiaz
pretoris etiam utraq; parte p̄sentiente re
pellat ad postulandū. ut. ff. de postu. l.
quos. & ar. ff. de arb. l. feriatis. in fin. Sed
hanc distinctōnē non putant magistri &
gl. seruari in his cāis q̄ morte uel tpe pi
ture sunt. ut dictum fuit. s. uel in cāis que
respiciūt ad pietatem. maxime minoz &
debiliū personaz uel ip̄oz sustentatōem
uel p̄similiū. uel que desiderant uelocita
tem propter iminentē necessitatem. om
ni ergo tpe tu. uel. cu. dabuntur. Item
amonebunt ne gerant qui uolunt se ex
cusare audient alimenta constituent. eta
res probant mulier uentris noie in pos
mitterur. creditor iacente hereditate cau
sa rei seruande. Item legatariis & fideicō.

cā legatorū seruandoq; i possessionē mie
tentur ne interim bona pereant. Item p
damno infecto fiet missio. Item p exhibē
dis testamētis ne prestet materia falso fa
bricandi. ut. ff. quēad. c. ap. l. i. fiet cog
nitio. Item dabit curator bonis heredi
tariis cognoscef quando institutus heref
ex trebelliano cogatur adire ne interim i
stituto moriente fideicōmissum peat aut
ut extimetur aspectu atrox iniuria. aut ut
prestetur fideicōmissaria libertas & p̄ba
tur hoc. ff. de fe. l. ii. in his enim & simili
bus licet p̄al. l. de geminis mensibus loq̄
tur non putat gl. reuerentiam dei exclu
dere imo magis iducere cāz examinatio
nem que respiciunt ad humanitatem uel
misericiadiā. Artes autē mechanice in
geminis mēsis exercent & exerceri cō
sueuerunt secus in aliis feriatis dieb? ob
honorē dei uel principis. uel duarū ci
uitatum. ut. C. de fer. l. oēs. Ex p̄dictis
igitur patet q̄ si renūcio feriis quo ad qd
ualet renūciatio. & quo ad quid nō. nam
q̄rum ad ferias ob necessitatem hominū
introducitas ualet renūciatio. ut. ff. d̄ fe.
l. ii. quantum autē ad ferias ob honorē
dei statutas non ualet renūciatio. ut. ff.
de arb. l. nam magistratus. & l. si feriatis.
hec tamen semper obtēpto q̄ predicta di
stinctio non seruetur in his causis de qu
bus omni tempore pōt cognosci. de quib
us p̄xi. s. dictum fuit. no. s. in. §. itē con
senti. Ultimo quero an testes cogatur
quando ualet renūciatio terminat ac. q̄
non ar. ff. de pactis sumus. §. & in sūma.
Item potest queri si citatus est aliquis
die dominica uel alia feriata die ut cōpa
reat sequenti die? non feriata an ualeat ci
tatio. & licet hoc fieri quandoq; uideam?
terminat dominus franciscus doctor me
us q̄ nō ex eo quod dicit quedam lex. s.
alle. ait enim lex illa in talibus diebus fe
riatis horrida uox preconis quiescat. ut.
C. de fe. l. omnes & hoc de renūciatio
nibus dicta sufficiant.

De pactis rubrica. Quia hic tracta
tur de pactis zc.

Ria sunt illa de quibus tractatur in libro nostro notulagi. s. de contractibus pactis & instris. ut. s. dictum fuit in fine primi tit. huius libri. sed cum dictum sit in precedentibus de primo. s. de contractibus. Restat nunc uidere de secundo. s. de pactis. Et primo sciendum est. qd titulus iste de pactis diuiditur principaliter in tres quattuor. Prima pars ponit definitionem. & eius etimologiam. s. quid sit pactum & unde dicitur pactum. Secunda pars que incipit in. s. pactog. multe sunt diuisiones. ponit diuisiones pactorum sex. & eas per ordinem exponit. Tertia pars que incipit in. s. profunt aut. tractat de uiribus pactorum. Quarta & ultima que incipit in. s. nunc uidendum est. tractat de penis in pactis appositis. Est igitur pactum ut ista dicit. Consensus duorum uel pluriu in idem alteri paciscentium ab altero datum uel faciendum. ut. ff. l. i. Et quia satis competenter in littera exponitur definitio ista. non esset opus ut multum insistere in eius expositione. sed quia expedit qd per iura probetur talis expositio. ideo eam realumam. Dicit ergo pactum est consensus ex hoc qd dicit consensus notat littera qd in quolibet pacto exigitur consensus. ut. ff. de pactis. l. i. s. conuentionis uerbum. in si. s. nam siue re siue uerbis fiat pactum consensus in se habere debet. Sed in aliquibus solus consensus sufficit & solo consensu perficiuntur licet res uel uerba non interueniant. sed quomodo uenit consensus in eis habetur consensu perfecta sunt. & dant exemplum in uen. lo. societate man. ut insti. de ob. ex consensu. contra. s. i. In aliquibus autem solus consensus non sufficit. ut in stip. in qua licet consensus interuenire debeat non sufficit nisi uerbis exprimat. ut. ff. de uer. ob. l. i. in prin. Item quedam sunt pacta que licet necessario consensus habere debeant. tamen non sufficit immo & rem interuenire oportet. & re perfici dicitur. ut in mutuo deposito & similibus pactis que re perficiuntur. ut insti. q. mo.

re contrahi. obli. i. respōso. Sequitur postea in diffinitione duorum uel plurium. Ex hoc colligit littera qd duo uel plures in pacto interuenire debent. & p hoc differt a pollicitatione cum pollicitatio sit solius offerentis promissio. & ideo non ualet nisi in casibus. ut. ff. de polli. l. pactum. Sed promissio ad pollicitationem & nudum & uestitum pactum se habet. ut. ff. de edi. edili. l. sciendum. s. i. Si tamen in carta aliqua inueniatur promissio ad stipulationem trahitur & presumitur interrogationem precessisse & rñsionem secutam fuisse. ut insti. de inuti. stipu. s. si scriptum. & ff. de pactis. l. iure gen. s. qd fere. Sed hic quero an idem sit interstibus. ut si testes alicubi dicant aliquem promississe. uel promissionem aliquam factam fuisse. an presumatur qd stipulatio solennis interuenierit. uidetur qd sic. quia parum testes & instrumenta obtinent. ut. C. de fide instr. l. in exercendis. Sed tamen terminat glo. qd non idem per. l. i. C. de usuris. Et est ratio qm eum & dominum lo. quia testes non sic i iure instructi ut instrumenta que a iuris pitis & discretis tabellionibus fiunt. Sequitur in diffinitione in idem. s. dandum uel faciendum que uerba ponuntur. j. in si. diffinitionis. Et ex hoc nota ad hoc ut sit pactum debet esse consensus duorum uel pluriu in idem obligatorium. s. ut pntias mihi uel ego tibi aliquid dare uel facere uel et non facere. Nam si consentiremus super eodem non obligatorio. ut si ego dicere. p. est lapis & tu consentires bene uerum est nec esset pactum & ideo littera posita hec que dicit. & bene dixi in idem & non in eodem sic exponas & bene dixi in idem. si dandum uel faciendum. & sic obligatorium & non i eodem specialiter. Nam si dictum fuisset qd consensus duorum in eodem ita specialiter nec aditum est dandum uel faciendum conclusum fuisset qd si consentiremus nos duo. p. est in scolis uel lapis est de terra qd talis consensus faceret pactum qd fallum & trufatoriu est apte. Sequitur postea alteri ab altero paciscentiu circa qd non qd si ego & tu pacis

camur adinuicem deberemus cōsentire i
idem dandum uel faciendam uni nostrū
ab altero nostrum. Nā si ego & tu pacif /
camur q̄ q̄dam tertius debet uni nostrū
non ualeat ut puta si dicā promitto tibi q̄
mar. dabit tibi. x. uel & ipse scribet tibi li
brum. Et ratio est quare nō ualeat hoc qa
negocium alienum p̄mitto q̄d facere nō
possum at̄ enim lex q̄ aliū daturum uel
facturū p̄mittit nō obligat. ut instituta d̄
iutili. stipu. §. si quis alium. & alibi nemo
factum alienum p̄mittēdo realiter obli /
gat. ut. ff. de uerbo. ob. l. stip. ista in pri.

In casibus tamen astringit̄ negocium
alienum p̄mittens notatis in insti. de iuti.
stipu. pal. §. si quis alium. Itē qd̄ erit si
paciscamur qd̄ unus nostrum det cuidā
tertio. ut si dicam paciscor tecum q̄ da /
bo. x. uel quod scribam librum. M. Res /
pondeo nec hoc ualeat propter aliam re /
gulam iuris que dicit alteri stipulari uel
pacisci nemo potest ut insti. de inuti. sti.
§. alteri. Et hoc non interfit paciscētis uel
stipulatoris. quia tunc bene ualeat. Fallit
in multis aliis casibus predicta regula in
quibus potest quis alteri stipulari uel pa /
cisci quos plene notatos inuenies. s̄. de
obligat. §. si. Item quid si paciscamur
q̄ quidam tertius det uel faciet cuidam
quarto. responderetur glo. hoc non est pa /
ctum & non ualeat. ut nota. ff. de pactis.
l. prima.

Dicitur autem pactum a pactione.

Osita & declarata diffinitione pa
ctorum liber ethimologiā eorū
ponit. i. unde dicat̄ pactū. Et d̄
pactum ut littera dicit a pactione. i. pacis
actio. ut. ff. e. l. i. §. i. hoc ē a pace & actu
quali pacis actum. Nam qui paciscuntur
ex diuersis & contrariis animorū motib⁹
post multa uariaq̄ certamina in unā cō /
sonantē deducunt̄ sententiā. ut. C. de re /
scin. uen. l. si uoluntate & ff. de pactis. l.
i. §. cōventionis uerbu. Et sic no. tria pa /
ctio & ex ea pactum & ex pacto pax pa /
cis. ut dicta. l. i. ff. de pactis probat̄. Sed
s̄m ysidorum est totum econtra. Vel dici

tur pactum a palmas. p̄cussione ueteres
enī cōsentientes palmas adinuicem sibi p̄
cuciebam in signum non uiolandum si /
dei. ut. ff. de cen. l. i. circa prin.

Pactorum multe sunt diuisiones.

Ost̄q̄ posuit diffinitōnem & ethi
mologiā pactorū ponit diffinitō
nem ipsorum. Et ordinant̄ hec
in littera nostra. vi. diuisiones pactorum
inter quas hec est prima. Pactorū que
dam sunt utilia. quedam inutilia. ad quā
declarandam liber primo ponit que sint
utilia quādam generalē doctrinam circa
hoc tradendo. & postea que sint inutilia.

Sunt equidem pacta utilia illa in q̄bus
persone abiles ad paciscendum & se obli
gandum interueniunt. ut quia sint maio
res. sane mentis. & tales que non habeant
impedimentum aliquod ad se obligandū
nam si furiosus uel alius qui de iure se ob
ligare non potest pacisceretur pactum
esset inutile ratione persone inutilis ad
paciscendum apposite. & que sint perso
ne ille que se efficaciter obligare possint
& que non ad presens non dico. quoni /
am. s̄. in rubrica d̄ contractibus inuti. ra
tione personarum inuenies per ordinem
notatum. Item ad hoc ut pactū sit uti
le nedū persone habiles ad paciscendum
& se obligandum interuenire debent. sed
etiam res super quibus paciscitur tales eē
debent. ut possint in pactum & p̄tractum
deduci. si enim fieret pactum super re q̄
prohibetur alienari & deduci in pactum
ut est fundus dotalis. res litigiosa. sacra.
& similes de quibus plene notauī de cō /
tractibus inutilibus ratione rerum. tale
pactum non esset utile sed inutile. Itē
ad hoc ut pactum sit utile expedit q̄ ser /
uetur ordo iuris. i. ut unus de paciscenti
bus se obliget ad dandum uel faciēdum
alteri secum paciscenti. nam si unus paci
scentium p̄mitteret alteri q̄ daret cuidā
tertio. non esset pactum utile sed inutile.
ut. s̄. dixi. & not. plene. s̄. de oblig. §. fin.

Item ad hoc ut pacta sint utilia. non
debent facta esse per metum uel dolum

malum. quia tunc inutilia & in efficacia redderentur propter dolum uel metum adhibitum. ut no. s. de obliga. §. itez inutilis est si fiat per metum uel dolum zc.

Item ad hoc ut sint utilia debent esse facta sicut leges uel p̄tiones uel edicta pretorum ordinant. nam si contra leges uel p̄tiones uel contra edicta pretorum fierent non ualere. ut iam. j. melius dicam. Item debent fieri bona fide & nō in fraudem. quia si fraus p̄mitteretur i pactis inutile esset pactum. ut. j. iam plenus probabo. Declarato igitur que sint pacta utilia. uidendum est que sint inutilia. Equidem inutilia pacta sunt illa. ut ex predictis colligere potuisti in quibus apponuntur p̄sōe & res inhabiles ad paciscendum. Item illa in quibus nō seruetur ordo iuris. Item illa que fiunt p̄ metum uel dolum malum. Et ad predicta non do exempla in terminis nec iura allego. quia ut dixi in suis locis. i. in rubricis de personis & rebus & obli. plene de eis exemplificatum & allegatum fuit.

Inutilia pacta sunt illa que fiunt contra leges p̄ra p̄tiones contra edicta pretorum & in fraudem de quibus omnibus sunt exempla posita alias ponenda ut lra ponit & per iura probanda. contra. l. si uent pacta si fiant iuper eo qd' a lege fieri prohibetur. & ponuntur exempla de hoc duo in lra. ut ecce lege prohibetur ne p̄dium minoris alienetur sine decreto. ut. C. de adm. tu. lexq. significat pactum super tali predio minoris puta ipm uendēdo inutile est pactum. & non ualet quia p̄ra. l. est. Et ea que contra. l. fiant non sunt seruanda. ut. C. de legi. & contra. l. non dubium. Et d̄ hac materia plene tractatur. s. de contractibus inutilibus rōe reg. §. i. & iō dices de hoc ut ibi. Ponitur & aliud exemplū ut ecce lege phibetur ne fundus totaliter alienetur ut insti. quibus ali. licet uel nō in prin. C. de fundo do. l. i. & ii. Et certe si fiat pactum in quo uendatur. uel alter alienetur fundus do. non ualet qa p̄ra. l. est ut prealleg. l. no. In casibus tamē alienari pōt quos supra dixi in p̄alle. ti. de p̄tractib' inuti. rōe reg.

in. §. item prohibita est alienatio fūdi do. & de hac materia dic ut ibi. Item inutilia sunt pacta que fiunt contra constitutiones & ponuntur exempla in littera. Sed anteq̄ declarem ea uolo dicere que differentia sit inter. l. & cōsti. qa. s. dictū est. pacta sunt inutilia que fiunt cōtra. l. & hoc dicitur q̄ inutilia etiam sunt illa q̄ fiunt contra p̄stitutiones & certe lex q̄nq̄ stricte. q̄nq̄ large accipitur. stricte ut cū ponit pro statuto populi romani. & hoc est qd' dicitur lex est q̄ populus senatoria magistratu interrogante ueluti consule constituebant. i. aliquo qui erat d̄ senatorio magistratu nec exigebat ut omnes interrogarent populum. Sed unus d̄ uoluntate omnium. cōsul enim qui senator erat consulebat populum qui ei placeret ita constitui & populus r̄ndebat ita & hoc q̄rum ad sententiam. licet alia sint uerba. Quandoq̄ ponit large p̄ omni rōnabili statuto unde dicit. i. est sanctificatio fūcta iubens honesta & prohibens contraria. & ita regula ista est iustum & iniustorum. ut in. l. greca. ff. d̄ le. & se. l. ii. Cōstitutio uero principis seu edictum pretoris ps legis est uocat eniz proprie illud qd' ordinat imperator animo componendi legem. constitutio seu edictum principis. Sed in quo. differt cōstitutio principis ab edicto principis. respondetur glo. constitutio principis pōt esse generalis & specialis. ut. ff. d̄ consti. prin. l. i. §. hec sunt & §. plae. Edictum uero principis est generale statutum. ut C. de. l. & consue. l. iii. Redēdum est igitur ad exempla quando pactum dicitur fieri contra consti. & sic inutile sit ut. s. dicitur. & certe constitutionib' prin. cauetur q̄ si quis est aduocatus alicui' ipse non possit pacisci lite pendente cum cliente suo de quota parte litis & si paciscatur non ualet pactum. ut puta si clientulus petebat. C. aduocatus dicit si uis q̄ sim aduocatus tuus uolo habere medietatem eius quod petis in lite ista. certe non ualebit tale pactum. qa contra cōstiones principū factū est. ut. C. de postu. l. si qs. Et circa hoc nota q̄ dñs Marti. fuit in

opi. circa materiã istã q̄ si aduocatus paciscat̄ de mediate uel maxia pte nõ ualeat. Sed si de minima pacisceret bene ualere. Et hoc dicebat q̄ in preall. l. si qs. fit mentio de pte sine aliqua determinatiõẽ. & appellatione partis indistincte prolate dimidia continet̄. ut. ff. de uer. si. l. nomẽ filiarũ. §. portionis que nõ placet ac. nec b. nec. d. az. dicunt enim de minima non licet pacisci & in. l. pal. si qui subaudiunt maxime. Item circa hoc quero quid si cum ageretur ad hereditatẽ & paciscatur aduocatus de re eiusdẽ hereditatis cum clientulo suo an ualeat tale pactũ. & certe uidetur q̄ ualeat s̄m quosdam s̄m Ac. contrarie fiat fraus legi. & p hoc. ff. mã. l. si remunerandi. §. si. dñs autem ac. & d. f. doctor meus uidentur tenere primã. l. q̄ ualeat tale pactum ubi paciscitur d̄ re hereditatis cum nõ sit prohibitum sic pacisci. & de hoc est glo. eorũ. C. de post. p̄ alleg. l. si qui. Sed in quadam sua glo. posita. ff. de pactis. l. sumptus uideant̄ tenerẽ op. azo. in simili cãu ut. j. iam subiiciam.

Nomine autem palmarii. i. uictorie. licet aduocato aliquid pacisci ut. ff. de ua. & extraor. cog. l. i. §. & si nomie. Et q̄ dictum est in aduocato idem erit in p̄curatore. i. ut non possit pacisci de quora parte litis & si paciscatur non ualeat pactum qd̄ uerum est siue dimidia sit siue tertia siue quelibet quora licet. d. mar. noluit dicere ita demum si est dimidia ualeat ut in aduocato modo dixi ut hec leguntur & no. C. de procur. l. litis & ff. de pactis. l. sumptus. Sed quid si non sub hoc nomine quora sed cum lis esset de. x. pactis est de. viii. que erant in lite sibi dandis. Respondent quidam non ualere q̄ uideat̄ etiam quedam glo. sentire posita. ff. de pactis. l. sumptus ne fraus fiat ut. ff. man. si remunerandi. §. si. d. autem lo. contradicit enim ualere. ut arg. insti. de fideicom. here. §. nihil autem. C. de senten. possi. si debitoris. Exemplificato igitur de pactis que fiunt contra. l. & contra consti. & per hoc inutilia sunt. ut dixi. uidendũ est de illis que fiunt contra edicta pretorum. Et primo uidendũ quid sit edictũ

pretoris. Circa hoc sciendũ est q̄ oli erãt quidam Rome qui uocabant̄ pretores. & isti habebant auctoritatẽ cõponedi leges. & quod ipsi ordinabant seruabatur ut lex. imo lex est. cõposuerunt utiq̄ isti p̄tores multa iura que posita sunt i libris legalibus & illa sunt que edicta pretorũ uocantur. unde nihil aliud est edictum p̄toris q̄ ordinamẽtũ seu constitutum pretoris. Si igitur fiunt aliqua pacta contra edictum seu cõstitutum pretoris inutilia sunt. Et dantur exempla in littera. ut ecce legitur q̄ si quis faciat furtum siquidẽ est fur manifestus in eum datur actio furti ad quadruplum ualoris rei & proficitur hec actio ex ipsius pretoris iurisdictione. & sic pretoria. i. a pretore introducta quibus actio furti nõ manifesti q̄ datur contra furẽ non manifestum ad duplum ualoris rei civilis sit. ut hec leguntur & no. i. isti. de perpe. & tem. act. §. furti quoq̄ & notau. s̄. de hoc in. §. ex maleficio. Si enim paciscatur aliquis cũ aliquo ut si bi liceat furtum facere sine pena non ualebit pactũ quia p̄tra edictum pretoris tale pactum & turpem cãm cõtinet & ideo non seruandũ ut. ff. d̄ pac. l. si unus. §. pacta. Expedi enim rei publice timere furti penam. sed post admissum furtum hoc pacisci possumus scilicet ne furti agatur. quia per hoc nõ publico sed iuri nostro renunciamus quod fieri p̄õ. ut preal. §. pacta. & C. de pact. l. pe. Item inutilia pacta sunt illa que fiunt in fraudem legis

Et possunt fieri pacta in fraudem ut littera dicit diuersis modis. nam aliquando in pactis fit fraus legi de persona ad personam. aliquãdo de re ad rem. aliquãdo de contractu ad contractum de nomine ad nomen aliquãdo de facto ad factũ De quibus omnibus sunt exempla ponenda. Equidem de persona ad personam fit fraus hoc modo cauetur in. l. q̄ si ego sum tutor uel curat. pupilli uel adulti pendente tuto. uel curato. non possim emere de bonis pupilli uel adulti mei qd̄ facio ad hoc. ut non ueniam contra. l. preallegata non emo sed facio q̄ alius emit pro me. puta uxor mea uel alius

amicus meus certe tale pactum seu talis emptio inutilis erit quia fraus est facta legi in tali casu de persona ad personam. nam cum ego tutor uellem emere & non possum. l. preall. uerante suppositi aliaz personam in fraude que pro me emeret. & ideo propter talem fraudem pactum inutile erit. ut probatur. ff. contrahē. emp. l. non licet. Et circa materiam istam notandum est quia illud quod dictum est in tu. uel cur. l. q. non possint emere de bonis pupi. uel adulti. Quandum in qualibet alia persona que gerit officium alicuius publicum uel priuatum. ut in procuratore ciuitatis & similibus ut non possit emere per se. uel per alios ab eo cuius officium gerit publicum uel priuatum uel etiam ab eo qui de sua iurisdictione est. ut prealle. l. si in emptio. ne. §. si. & ff. si cer. pe. l. principalibus. & si emeret predictae persone non tantum rem amittunt sed et in quadruplum conueniuntur sicco forte applicandum. ut prealle. l. non licet. ff. de pra. emp. no. Sed op. ad. l. prealle. si in empr. §. si. quia dicitur quod tutor non possit emere de bonis pupilli de quadam. l. q. expresse dicit quod ipse non prohibetur emere. ut. C. de contrahen. emp. l. cum ipse unde uidetur quod sic contra ea que dicta sunt. §. de tutore. ad quam op. & perarierate soluenda doctores uarias habuerunt op. ait enim az. aut administrat tutor. & tunc emere non potest & ita intelligitur. l. si in empr. aut non administrat & tunc sic & ita intelligitur. l. cum ipse ar. ff. de auc. tutor. l. tutores. Sed ista solutio non bene placet ac. ut. ff. re. pu. sal. fo. l. iiii. §. illud unde ipse dat aliam solutionem & dicit cum plures sint tutores tenet ep. ab uno facta alterius tu. auc. ar. ff. de auc. tuto. l. iiii. & v. §. sed & cum. & ita intelligitur. l. cum ipse in contrarium alle. Si autem se auctoritate emeret non ualere & ita intelligitur quod dictum est. §. p. l. si in empr. §. si. Alii dicunt quod palam potest emere & ita loquitur lex cum ipse claz aut non & ita loquitur. l. si in empr. in si. ar. ff. de admi. tu. l. non extimo. Quandoque fit fraus de re ad rem. & datur exemplum tale. dicitur in. l. q. si filiulfa. pecu-

niam mutuo acceperit. non tenetur ad pecuniam reddendam creditori mutuum pecuniam danti iuuatur. n. beneficio macedoniano se. co. ut. ff. ad macedo. l. i. Creditor uolens macedonianum euitare. dicit lex mace. que prohibet pecuniam filiulfa. mutuari loquitur tantum de pecunia numerata aliam autem rem in qua mutuum consistat. ut puta uinum uel frumentum. non est prohibitum filiulfa. mutuari. unde cum ego non possim pecuniam. mutuare mutuabo uinum uel frum. in fraudem tamen ut ipse uendat talia. & illis uenditis utatur pecunia. certe hic fit fraus de re ad rem. quia cum non possim ei dare rem quam ipse uolebat. l. pecuniam numeratam. mutuo ei aliam rem quam sibi mutuam poteram in fraudem tamen. ut ipse hoc modo perueniat ad illam prohibitam. & ideo quia in fraudem fit non ualet quod agitur. & filiulfa. macedonianum competit etiam isto casu ut. ff. ad mace. l. sed iul. §. i. mutui. Extra litteram huius casus non quod nomen pecunie tribus modis accipitur in iure. Vno modo stricte. s. pro illa pecunia que in numero tantum consistit. & taliter accipitur in mace. dum. n. prohibet pecuniam filiulfa. mutuari restringitur ad numeratam tantum. ut preal. l. sed iul. §. mutui. Quandoque accipitur pecunia pro his que consistunt pondere numero uel mensura. ut. ff. de le. l. talis. Quandoque pro qualibet re ut. C. de costi. pec. l. ii. in si. Fit & alio modo fraus. l. de contractu ad alterum contractum. & ponitur exemplum in littera. ad quod declarandum sic procedo. Ordinauerunt iura quod maritus & uxor inuicem sibi donare constante matrimonio non possint. & si donauerint donatio non ualeat. & est ideo ne nimio amore iuice spolientur donationibus non obtemperantes. ut. ff. de dona. inter ui. & uxo. l. i. & ii. Et hoc est intelligendum de donatione inter uiuos. donare autem ad inuicem causa mortis non prohibetur. ut. ff. de dona. inter ui. & uxo. l. si cam. §. ult. m. Aliquis autem tractus preter supra dictum inter uiuos donationem potest simul perfecte celebrare. puta uedere uel permutare & si

milia. dūmodo uere uendant. uel permu-
rent. nā non reperit q̄ tales tractus fa-
cere inuicem prohibeantur. ergo uideat̄
eis p̄cessum sic contraher̄. colligitur etiā
aperte. ff. inter uirū & ux. l. si sponsus. §.
circa uxor tñ pro marito fideiubere non
p̄r. ut no. s̄. de cōtra. inuti. rōe persona-
rum. §. si. Hoc premissis ad casum i lit-
tera positum descendo. Maritus quidam
uolens quēdam rem donare uxori sue &
cogitans q̄ non poterat illam rem dona-
re. ordinauit uendere animo tamen donā-
di uendit. igitur & precium p̄fessus ha-
buisse fuit qd̄ non habuit. sed donatōnis
causa hoc fecit certe hic fuit facta fraus d̄
contractu ad alterum contractum cum
enim facere uoluerit maritus contractū
donationis & facer̄ non potuerit fecit ali-
um qd̄ facere poterat. puta uenditionis
simulate tamen in fraudem legi faciendo
quia donandi cā uendit. ut. s̄. dixi. Et
ideo non ualeat qd̄ actum est. ut preal. l.
ff. de dona. inter ui. & ux. si sponsus. §. cir-
ca. Ultimo extra litteram no. q̄ si ma-
ritus uendat uxori & constet uenditio-
nem ueram esse ualeat. Si autem eam con-
stet esse simulatam ut puta. quia animo do-
nandi facta fuit tunc non ualeat. ut. s̄. di-
xi. Sed in dubio ut quia nescitur si donā-
di animo fecerit uel uere uendiderit.
Quero quid erit an enim presumetur cā
donationis facta terminat ac. q̄ non ar. ff.
de iur. do. l. cum maritus. Item quid si
maritus uere uendit sed de precio remi-
sit donationis causa. Responderetur si ali-
as uenditus erat tunc ualeat nisi in eo q̄
donatum est. Nam quatenus de precio
donatum est reuocatur. Secus autem si
principaliter ab initio donare intēdebat
nec erat aliter uenditus & uendit remit-
tendo de precio donationis causa. Nam
tunc nullius est momenti ut hec legun-
tur prealle. l. si sponsus. §. certa. Quā-
doque fit fraus de contractu ad contra-
ctum eundem sed alio modo factum &
ponitur exemplum clarum in littera ut
ecce. R. rogauit me ut mutuarem sibi pe-
cuniam ego petii ut fideiussorem mihi da-
rer ac cum ipse uellet mihi mulierem fide-

iutricem dare ego cogitans q̄ mulieres si
fideiubere non possunt & si fideiubeant iu-
uantur beneficio uelle. sen. con. ut. ff. ad
uelli. l. i. & ii. colorem quesui & uolui cū
ea potius principaliter contrahere. Et
rolandinum fideiussorem accipere certe
facta est fraus de contractu ad eundem
contractum. Sed alio modo factum con-
tractum enim mutui celebrare debebam
& eundem ego feci. sed alio modo frau-
dem faciendo uell. se. con. & ideo qd̄ egi-
mus inutile est quantū ad hoc ut mulier
non tenetur. imo uellie. iuuatur ut. ff. ad
uelli. l. quis. §. si cum omnem & l. quidā.
Et istis quatuor modis fit fraus legi. s̄m
lo. ac. & azo. Sed s̄m dominū odo. cuius
sententiam recitat sūma nostra fit fraus.
etiam aliis modis. s̄. de nomie ad nomen.
Et ponit ipse exemplū tale olim quedam
malicie cōmittebantur que hodie non re-
seruantur ab aula. Nam olim quando le-
gati imperatoris ibant in aliquā puincia
fingebant se honestos homines nullum
munus uel donum recipiebant. immo
spnebant esculentū & poculentū que oli-
de iure recipere poterant. Sed quid facie-
bant isti habebant quosdā ministros qui
accipiebāt pōdera auri & argenti & mu-
nera magna. Et isti uocabant loci serua-
tores tamdiu ita factum est qd̄ deuenit i
noticiam principis. unde uoluit impera-
tor. q̄ non haberent isti legati loci serua-
tores ipsi quid faciebant habebant cubi-
cularios qui deterius faciebant quā loci
seruatores unde hic fit fraus legi de no-
mine ad nomen. unde sicut non licet ha-
bere loci seruatores ita nec alios. ut in au-
ten. ut mulier. ui. liceat habere locum ser-
uatores in rubro & in nigro. Simile ex-
plum ponitur in textu nostro ut ecce sta-
tutum est in ciuitate boni. & etiam cōsue-
uit esse in aliis ciuitatibus q̄ qui est pote-
stas uno anno ciuitatis uel alicuius uil-
le non possit esse alio anno sequenti quid
facit ille qui fuit uno anno potestas certe
non facit se eligi pro anno sequenti in
potestatem. sed in procuratorem uel gu-
bernatores ciuitatis iste adhibet colo-
rem. unde sicut committit in. l. inuinci

palem faciendo se eligi in potestatem ita faciendo se eligi in procuratorem fraudem faciendo de nomine ad notmen arreprealle. autem. ut nulli iu. in rubro & nigro. & sic est contra potestates terrarum qui tota die faciunt hoc. Quadoq; fit fraus de facto ad factum & ponitur exemplum tale uendidi quandam ancillam & in uendendo pactum apposui ut non possit eam emptor ponere in lupanario ad faciendum qstum d corpore suo & si ponat q ipsa efficiatur libera. uel q det tantum nomine pene uel qd liceret ea mihi adducef mea auctoritate emptor ad hoc ut non ueniat contra pactum non ponit eam in lupanario sed accipit quedam cauponam & uult eam esse in cauponam ut ibi ministret cibum & potum ad tabernam uenientibus certe hic fit fraus legi de facto ad factum. qa sicut nulla casta in lupanario ita nulla bona mulier moribus decorata i caupona debet morari. unde uel erit libera uel potero petere pena uel licebit mihi eam adducere. qa hec sut paria eam prestiuere uel eam ponere i caupona ut hec proba. C. si man. fu. ali. ne. pro statua. l. fi. Item extra lram scien. dum est q fit fraus legi septem modis s modo. s. de tpre ad tpus. uerbi gra litigo cum minore solenniter in iudicio exiite. te scio q si sententia feratur pro me contra minorem minor poterit restitui contra sententiam. ut. C. si aduer. re iu. l. i. & ii. & per totu unde quid facio miore agente. xxiiii. an. iudi. exactis q debebam uincere ueni ad iudicem & traxi eum in partem & dixi ei domine iudex uos potestis mihi facere multum seruire sine dano uestro. dixit iudex quomodo. dixi ego uos uidetis ex actis quomodo debeo optinere contra minore. unde si uos feretis mihi sententiam contra eum ipse poterit restitui & ideo rogo uos ut differatis donec factus erit maior & eo facto maiore poteritis ferre sententiaz. iudex facit mihi hac gratiam certe fit modo fraus legi de tpre ad tempus hoc casu. Et sicut minor contra sententiam latam in minori etate restitueretur ita poterit restitui contra sententiam

tiam latam dolose facto eo maiore. ut. ff. de mi. l. denique. §. scio in fi. §.

Itē no. q non solū predictis rōibus.

Ictum est. s. de pactis inutilibus que inutilia censetur pp quasdā generales rationes. utputa quia contra leges. uel consti. uel edicta pretorum. ut. s. dictum fuit. nunc autem intēdit tractare de quibusdam pactis inutilibus in quib? occulta ratio est. quare inutilia sunt alias. censent que ratio assignabitur in quolibet. §. per se & ponitur exemplum in tali pacto. qdam debitor dedit quoddam pignus creditori pro certa quietate quam ab eo accepit & pactum adiecit ne liceat creditori pignus uendere qritur an ualeat tale pactum. Respondet in littera q non ualet & bene. ut. ff. de pi. act. l. iiii. imo non obstante tali pacto poterit creditor pignus distrahere. dum tamen seruet qdam solēnitatem. s. q primo denūciat creditori ter q ipse luat pignus non tamen una uice fiet hec denunciatio. solue. solue. solue. sed triduum. j. qlibet debet esse. & postmodum concurrere debet biennium & elapsa trina denuncia. tione & biennio poterit creditor pignus distrahere non obstante pacto. Et de hac materia. s. ante pactum est appositum qd pignus non uendatur. uel qn pactum ē factum ut uendi possit. Vel quando nullum fuit appositum pactum inter creditorem & debitorem plene dic ut. s. d cōtractibus inutilibus ratiōe rex. in. §. Itē no. q rei aliene prohibita est pignoratio alias obligatio. Sed quare non ualet pactum & quare non potest creditor p pactum sibi preiudicare cum quibus possit iuri suo renunciare. ut. C. de pactis. l. pe. que uidetur esse contra ea que dicta sunt s. l. q pactum non ualeat. Sed dicūt glo. esse ipale istud q pactum non ualeat pp publicam utilitatem. Nam cum creditori nullam afferet utilitatē hie pignus eueniret sepissime ut debitores mutua negarent. ut hoc plene no. ff. de pig. act. l. ii conuenerit.

fi

Item pactum in quo quis suscepit in
le casus fortuitos.

Ateria huius. §. ualde est utilis eo
q̄ p̄tinue de facto occurrit. & iō
a scholaribus diligēter notanda
& memorie cōmendanda. put possibile ē
Ad quam declarandā formabo sic quen-
dam casū in tēminis. licet littera loquit̄
tantū generaliter circa quā materiā iux-
ta posse examinabo. Casus equidē talis
est. Quidā locauit mihi quēdā equū. uel
aliquā aliā rez p̄ certa mercede & pactū
appositum fuit inter me & eū ut ego con-
ductor tenerer de quolibet periculo quo
res mihi locata pieret. accidit postmodū
q̄ res diuino iudicio perit. uult iste loca-
tor ut rem sibi emendē & extimationē rei
sibi exhibeam. ego dico me non teneri ad
aliquid quia res perit diuino iudicio seu
cāu fortuito. Et diuina iudicia seu casus
fortuiti non prestant in contractib⁹. ut.
ff. de reg. iu. l. tractus. quod uerū est ni-
si pactum fuisset hic appositū. sed hic fuit
pactum adiectum. ut de quolibet piculo
teneat q̄ ille locator allegat & dicit me
ex pacto teneri. nam ait pretor pacta ser-
uabo. Modo queritur an ex uirtute hu-
ius pacti ita generaliter appositū in quo
nullū fuit diuinum iudiciū specificatum
cōuertatur piculum diuini iudicii in me
certe responder littera n̄ra q̄ non. ex quo
nullū piculū fuit specificatū. quando. &
est ratio ut ipsa dicit ne generaliter & sub
inuoluto uerborum suscipiā. qđ forsan
non suscepissem si specificasset mihi. sed
si diuina iudicia specificata fuissent tunc
ex uirtute pacti omnibus specificatis te-
nerer. Sed ut plenius. §. iste discutiatur
sciendum est. q̄ circa hanc materiā. s.
an generalis renūciatio. seu. generale pa-
ctum in contractibus appositum ut tota
die solet fieri sic uidelicet accipe istam re
& tenearis de quolibet periculo quo res
perierat ualeat & conuertat periculū di-
uini iudicii in illum qui alias non tenere-
tur. fuerunt opi. uarie inter doc. Ait n. d.
Mar. q̄ tale pactum ita generale in tra-
ctibus appositum ualet. & facit trāsire pi-

culum diuini iudicii in illum qui tale pa-
ctum facit. Et sic p̄m eum sufficit genera-
liter suscipere periculum & pro eo. ff. de
pact. l. iurisgen. l. idem si quis pactus. &
ff. man. l. si in astrictioni. sed Io. & Odo-
cōtra. dicunt. n. omnia specialiter dici ēē
neceffe de quibus uolo eū teneri & si spe-
cialiter dicantur picula planum erit q̄ d
omnibus specificatis & specialiter dictis
tenebitur suscipiens. hinc est q̄ tabellio-
nes in suis instrumentis multa specificāt
& enumerant pericula. Sed si generaliter
suscipiat periculum non sufficiat nec p̄-
pterea teneretur sufficiens tale pactum si ca-
su fortuito res pereat. & pro eis. ff. si quis
cautionem. l. sed & si quis. §. quesitum. &
C. depositi. l. i. & ad uell. iubemus. Et si ali-
cubi dicunt ipsi inueniatur in lege q̄ ge-
nerale pactum faciat transire pericula ex-
ponit ipsi si specialiter. & expressum no-
minatum fuerit periculum. uel aliter di-
cunt ipsi si inueniatur q̄ generale pactū
faciat transire periculum. intelligas. s. pi-
culum per omnem culpā siue dolū inter-
ueniēs siue latā siue leuem siue leuissimā
non autē casū fortuitū que r̄nsio euiden-
ter p̄batur. ff. de neg. ge. l. litis. §. si pecu-
nie. dñs at. b. idem dixit qđ Ioh. hoc adie-
cto q̄ si quedā specificentur sufficiat ge-
neralem suscipi clausulam. utputa si dica-
tur tenearis d̄ incēdio & ruina & de quo-
cunq; alio periculo. & tunc dicebat ipse
teneretur de illis specificatis & de aliis que
sub clausula generali comprehendī pos-
sunt. Sed Io. teneri dixit hoc casu etiam
de specificatis tantum & non de aliis. Et
sic p̄m eum debent specificari omnia de
quibus tu uis illum teneri. ut. §. dixi & al-
legabat. d. B. ad suam op. probandam in
auten. ut de bi. ma. & credi. §. preterea igi-
tur & preallega. l. si quis cauti. §. quesitū
p̄m unam lecturam preterea dicebat ipse
non est nouum p̄m q̄ iura dicunt ut spe-
cialiter quibusdam enumeratis generale
subiicitur uerbum quo specialia com-
prehendat. ut. ff. ad. l. ac. si seruus seruū.
§. inquit lex. & hec opinio. d. B. usu uide-
tur approbari. Sed quid si dicat quis
ego suscipio periculum casus fortuiti in

me. Respondet Ac. q̄ tunc satis uideret
 exprimere. ut ipse putat. secus si diceret
 piculum tantum ut dictum est ad hoc ut
 uerba aliquid operentur qd̄ esse non de
 bet. ut ff. de le. i. l. si q̄. Sed si uerba de
 bent aliquid operari. ut dictum est uide
 esse contrarium in eo pacto qd̄ sit de pe
 riculo tantum. nam ut. s̄. dictum fuit si di
 catur tenearis de quolibet piculo nō suf
 ficat. Et sic uerba ista de quolibet piculo
 non uidentur aliquid operari qd̄ esse non
 debet. Sed r̄ndet ac. q̄ operantur leuissi
 mam solam culpam non autem casum
 fortuitum & sic aliquid operantur. S̄
 quid si sui natura ueniebat leuissima cul
 pa. ut in comodato. Respondet ipse tunc
 dicam q̄ pactum inducat fortuitum casum
 licet dicantur de piculo tantum ar. preal.
 l. ff. de le. i. l. si quando sed alii dicunt nō
 ualere ar. prealle. l. ff. si quis cauti. §. que
 situm. ut hec ibidem per d̄m Ac. plene
 notatur. Et sic no. q̄ ex eo. l. q̄ dictum
 est qd̄ uidetur referre. ut quidam dicunt
 utrum dicatur tenearis de quolibet pe
 riculo quo casu sic conuentione generalis &
 non ualeat nisi s̄m qd̄. s̄. notatum est. an
 dicatur tenearis de quolibet casu fortui
 tu quo casu sit specialis conuentione omnino
 ualeat. Et in hanc sententiam dicunt do
 minū Ac. fuisse & ita intelliguntur glo.
 suam positam prealle. §. quesitum. Et sic
 etiā eam intelligere uidetur. d. meus fr̄.
 Sed s̄m. d. odo. cuius op. recitat summa
 nostra & aurora etiam non refert inter
 hec. nam siue dicatur teneris de quolibet
 periculo siue de quolibet casu utrobique
 sit conuentione generalis & nō teneatur ni
 si specificentur pericula & casus omnes
 de quibus uelim eum teneri. Et est ratio
 ut ipse dicit. ne sub inuoluerio uerborū su
 scipiat q̄ alias suscepturus non esset. Sed
 & ipse. d. Ac. in aliis suis glo. nō uidetur
 facere differentiam inter casum fortuitum
 & periculum imo alibi ubicūq̄ tractat d̄
 hac materia preterq̄ in prealle. §. quesitum
 dicit ipse pactum facit transire casum for
 tuitum. uerum est si specialiter numeren
 tur casus fortuiti. ut hec no. per eum. ff.
 de reg. iu. l. contractus. Et in aliis multis

suis glo. preterea in glo. prealle. illius. §.
 quesitum ipse non posuit sic expresse dif
 ferentiam inter periculum & casum for
 ut illi uolunt intelligere. Sed ipse dixit si
 dicatur teneris de quolibet periculo. r̄ndet
 sit generalis conuentione & nō ualeat. Sed
 si dicatur tenearis de periculo casus for
 tuiti tunc illud uerbum casus for. positum
 post illud uerbum periculum uideatur
 facere qd̄ sint specificata pericula & sic
 ualeat ad hoc ut uerba adiecta aliqd̄ ope
 rentur ar. ff. de le. i. l. si quando. In iu
 diciis autem nō est sic excitatio. nam s̄m
 omnes oia exprimi debent & specialiter
 & singulariter exprimi oportet. ut ualeat
 ut prealleg. l. ff. si quis cauti. sed & si. §. q̄
 situm. Sed quid si in iudiciis quedam
 fuerat expressa & postea generalis clau
 sula adiecta. R̄ndet Ac. in illis specificatis
 bene ualeat in adiectis autem in generali
 clausula non ualeat. nam in preal. §. que
 situm. sola generalis clausula negatur ua
 lere. preterea utile per inutile non debet
 uitari. ut. ff. de uer. sig. §. pe. Ultimo
 hic quero. si dedi tibi rem meam extima
 tam ut rem uel extimationem reddas. &
 tu perdas eam cui? sit periculum. Et cer
 te distingui potest s̄m lo. utrum conue
 niat de prestanda extimatione rei aut rem
 aut etiam de prestandis. x. aut rem. prio
 re quidam casu distinguatur quis alterū
 rogauerit. nam si tu me rogasti. tuū erit
 periculum. si autem ego te rogavi meū
 erit. si autem neutrum nostrum rogauit
 sed d̄taxat consensimus nos ambo tene
 ri te & atenus. ut dolum uel culpam p̄
 stas planum est. ut. ff. de precrip. uer. l.
 si gratuitam. §. si margaritas. In secun
 do autem casu teneatur omnino ad exti
 matione siue culpa siue casu pieret. ut. ff.
 de extima. l. i. & ff. locati. l. quero. in si.
 Sed qd̄ dixi. s̄. d̄ casu q̄ eum prestat. s̄m
 lo. est contrarium. s̄m Ac. nam s̄m eum
 extimatio non facit uenire casum fortui
 tum. & si alicui inueniatur in. l. extima
 tio facit transire omne periculum ipse ex
 ponit. i. per omnem culpam ueniens. l. p̄
 latam leuem uel leuissimam. licet nō ue
 niat de natura cōtractus. ut. ff. como.

l. si ut certo. §. comodatum. casum autem fortuitum non. Sed quid si sui natura ueniebat leuissima culpa. tunc dicit ipse extimatio inducat casuz ad hoc ut uerba aliquid operetur. ar. ff. de le. i. si quando.

Itē pactū factū de dote ulteriori die.

De uidentia huius §. sciendum est primo quoniam dos de iure debeat restituui. Et postmodum leuius erit cognoscere. an pactum factum hic in littera ualeat. Eadem dos constante matrimonio regulariter restituui non potest. ut. C. si dos constante matri. l. i. Ideo regulariter dixi quia in casibus est constante matri. sit restitutio dotis. s. in uno de necessitate & in quatuor de uoluntate. De necessitate fit restitutio dotis ut quando maritus uerget ad inopiam. ut. C. de iur. do. l. ubi. & dicitur uerget ad inopiam hodie quoniam ad hoc ut mulier possit agere quoniam incipit male uti substantia sua. ut in autē. de equa. do. §. il lud quod inspiciendum est in op. uulgi ut preal. l. ubi plene no. Sed quid si socer qui recepit dotem uerget ad inopiam dicendum est idem quod in uiro ar. ff. de uerbo. obli. actio. in fi. Item quid si ambo tenerentur. s. focer & uir & aliter uergeat ad inopiam. Respondetur iure codicis. non potest agere mulier cum alter sit soluendo sed hodie per autem. prealle. contra cum male uti iam inchoatum sit. Item & in alio casu ex causa necessaria fit restitutio dotis constante matrimonio. s. cum maritus deportatur & casus in quem incidit maritus non mutat uxoris affectionem. nam ex quo tenet uxor affectionem quam erga maritum suum habebat. non soluitur tunc matrimonium & tamen competit ei actio dotis tunc contra fiscum nam in dotata esse eam cuius laudandum propositum est nec ratio equitatis nec exempla permittunt. ut. C. de re. pu. l. i. Sed tamen hoc casu mulier de dote exacta non habet potestatem faciendi quid quod uelit sicut haberet dissoluto matrimonio. nec habet potestatem alienandi res. sibi restituras uiuente marito imo fructibus earum rerum debet

uti ad substitutionem sui & mariti & communium filiorum. ut preal. l. ubi nam uxor tenetur alere uirum egentem ut. ff. de iur. dot. l. mutuus. §. manente. Ex uoluntate autem sua potest maritus et matrimonio constantem dorem restituere in quatuor casibus.

Primus est ut uxor se & suos alar & uniuersa onera sustineat. Secundus ut fundum idoneum emat. Tertius ut pater in insula relegato uel in exilium prester elimosynam. Quartus ut egentem uirum uel fratrem uel sororem uel matrem sustineat. Item ut supra dictas personas ab hostibus redimat. ut. ff. de iure do. l. mutuus. ff. solu. matri. l. quis. & si aliquo predictorum casuum soluantur dos liberatur a dote maritus alioquin constante matrimonio. soluto autem matrimonio morte dos restituui debet. sed infra quantum tempus. Certe si dos fuerit in pecunia. uel in rebus extimatis restituui debet dos infra annum post solutum matrimonium. & si tunc non fiat dotis restitutio tenetur ex tunc maritus. uel eius heres ad usuram tertie ceteris que est tertia pars sortis quolibet anno. si uero dos fuerit in re immobili extimata debet restituui incontinenti matrimonio dissoluto. ut. C. de rei uxo. actio. l. i. §. cum autem. & §. exactio. uerum est tamen quod maritus debet condemnari in quantum facere potest. & non ultra habita ratione ne egeat. ut. ff. de reg. iur. l. in condemnatione cautione. s. ab eo componenda quod si ad meliorem fortunam uenerit et quod minus persoluit hoc restituere curet. Declarato igitur quando dos restituui debeat. ueniendum est ad pactum factum in §. nostro. Pone igitur quod domina quedam dotem dedit marito suo & pactum fuit iter eos appositum ut dos reddatur ulteriori die quam reddi statutum sit de iure. an ualeat tale pactum. Respondetur in littera & bene quod non. ut. ff. de pact. dot. l. de die. & l. autem. de dote autem ceteriori die reddenda pacisci. licet ut d. l. de die. & l. se. Queritur an ualeat pactum de ulteriori die reddenda aperte redditur ratio in littera.

Item pactū factū ut maritus damnet.

E materia huius. §. plene notatū fuit. §. in rubrica de renunci. in §. beneficium ut quis damnetur

Et iō breuiter hic casum ponam. sciendū est qd si maritus pueniatur ab uxore pro dote habet priuilegiū a iure ut tantū i id qd facere pōt pueniatur & nō ultra ha bita rōne ne egeat. Hoc premissō po namus modo qd qdā mulier ptrahat ma trimonium cū aliquo & fiat pactū qd ipa possit puenire maritum suum insolidum nunquid ualebit tale pactum. Rndet lra qd non. qa contra bonos mores est. ut p batur. ff. solu. ma. l. alia.

Item pactum factum inter militem.

N isto. §. dicitur qd milites n pnt esse procura. & si aduersarius fe cerit eis pactū qd ipsi possint esse non ualer. ut. j. iam probabo. sed anteq ad hoc descendam primo tangere uolo de quibus militibus loquatur. §. iste & a lli facientes mentionem de militibus i iu re in quibus. §. qnq; priuilegia danē mi litibus & qnq; eis quedam interdican tur & quot sint necessaria de iure ut aliqs sit miles & postmodum ad pactum hic po situm redibo. Equidem. §. iste & alii fa cientes mentionem de militibus loquun tur de nostris militibus qui recedere a si gnis pro salute rei publice non audēt & qui ordinati sunt ad militiam fm qd iura romana disponunt. & ad hoc ut sit miles fm qd iura ordinant. sex necessaria sunt. Primo ut non sit negociator. ut. C. ne ne gociato. militent. l. i. Item qd examine tur ut. ff. qui mi. non po. l. i. Item qd iu rer quod mortem rei publice cā non eui tabit. ut colligitur. ff. ex qui. ca. man. iter. l. pe. Item qd ei ensis accingatur ar. ff. de mili. re. l. filiussa. Item stima. i. nota publice debet eis brachiis inscribi uel i poni. ut. C. de fabrica. sensib. l. iiii. Itē in numero aliorum debet poni & inscri bi. i. in matricula militum. ut. ff. de testa mento mili. l. ex eo. Et isti tales sunt illi

qui habent priuilegia qd dicunt leges cō cedi militibus preterea & quedā eis quā doq; interdiciuntur fauore rei publice. ut iam statim. j. patebit. Premisso de quib? militibus loquatur littera nostra & quot sint necessaria. ut aliquis sit miles talis ue rior ad casum quidam miles uolens pro curatoris officium pro aliquo subire & cogitans qd miles non possit esse procu. petiit ab aduersario suo ut faceret sibi pa ctum qd possit esse procu. & aduersarius concessit ut ipse p. esse possit. nunqd ualebit pactum. Rndet littera non. ut. ff. de procu. l. filius. §. ueterani. & est ratio quia esset tale pactum contra publicam utilitatem nam si ualeret pactum milites derelinquerēt arma & sic res publica ex hoc lederetur. Ait enim. l. milites nostros procuratores aut fide. uel man. fieri pro hibemus ne obmisso armorū usu ad op? rurestre se conferant & cum uicinis gra ues presumptione cinguli militaris exi stant. armis autem non priuatis negociis occupentur ut numeris & signis iugiter inherentes rem publicam a qua aluntur ab omni bellorum necessitate defendant ut. C. loca. l. milites. & facit. C. de procu. l. militem. In casibus tamen pōt miles esse procu. ut puta si fiat in rem tuam. ut. C. de procu. l. qui stipendia. Itē si cāz totius sue militie gerat. ut prealleg. l. fili us. §. ueterani.

Itē pactū factū de sacramento calūp.

D euidenciam huius. §. sciendū est qd in iudiciis quidā ordo ser uandus est. qui si peruertatur & non seruetur sententia non ualebit. ut. C. de sen. & inter iudi. l. platā. ibi. n. prola tam preside sniam cōtra solitū ordinē iu diciog; auctoritatem rei iudicate nō obti nere certum est. & ē iste ordo talis. ut of feratur libellus. lis ptes. iurei de calūnia de positiones testium pscribant & publi centur. & a iudice pferant. qui ordo si p uertatur n ualebit iententia. ut si prio p nunciet deinde fiat litis pte. ut preal. l. ue ro. & sic collige ex §. ordi. qd in cāis iura

ri debet de calū. & ab utraq; parte. & p̄
batur ē. C. de iur. ca. l. ii. Hoc premissio
uenio ad casū. §. nostri hoc mō. ponam?
q̄ ego p̄actū aliquē feci cū. R. & in con
trahendo dixi si p̄tingat nos habere litis
ad inuicem sup̄ isto contractu facio tibi
pactum q̄ nō tenearis tu de calū. iurare.
uel pone q̄ litigabamus sup̄ aliquo nego
cio & libellus erat iam datus & lis debe
bat prestari q̄ calū. iurari dicis tu mi
hi Petre. nolo iurare. q̄a multum timeo
iuramentum. unde facias mihi pactuz q̄
si p̄tingat nos iam uenire ad p̄est. litis q̄
ego nō iurem de calū. feci tale pactum
nunqd̄ ualebit pactū. Respondet̄ in lra
& bene q̄ non ualeat pactū si remittit̄ ex
pressim iuramentū de calū. nec iudex de
bet tale pactum seruare. unde si mutē uo
luntatē. & dicam dñe faciatis eum iurare
non seruabitur tibi pactū. & p̄bat̄ hoc.
C. de iureiu. ca. l. ii. §. si quia meremur. &
est rō q̄a ut iuramentum p̄stet̄ est itro
ductum ob publicā utilitatē ex quo iu
ramento lites sine omni suspitione pro
cedunt. & id q̄d̄ dicit̄ publica utilitate i
ductum est. & ideo priuatoꝝ tantū remit
ti nō p̄t. ut preal. §. legis. Sed an ta
cite p̄t̄ remitti sacramentum calū. ut pu
ta si litem cōtestetur actor & non petat a
reo iuramentū. nec reus ab actore. nec iu
dex etiam offerat alicui sed petant dilatio
nes ad probandū de iure eorum & iudex
ordinat & audit probatiōes & profert sen
tentiam & sic tacite omittunt iuramentū
calū. an possint tacite remitter̄. R̄ndetur
q̄ sic cum demū exactum p̄stet̄. ut. ff.
de ope. no. nū. l. d̄ pupillo. §. q̄ opus & ff.
de iureiu. l. iuliu. & ad pecunias sic. Et
alias plus ualeat tacita remissio q̄ expressa
ut. ff. de precario & filius. §. pe. Et secun
dum hoc tacite obmisso iuramento ualeat
nihilominus sententia & est necesse q̄ ap
pelleretur. Sed Azo. dicit etiam tacite non
posse remitti & sententiam non ualere q̄
si contra solitum ordinē iudiciorum la
tam. ut preal. l. prolatam. C. de sen. & iur.
& C. de litis con. autem offeratur. Sacra
mentum autem q̄d̄ datur testibus de ue
ritate dicenda bene potest remitti. ēt exp̄

se de uoluntate partium l̄m Azo. & Ac
ar. ff. de fe. l. i. Sed hugo idem in illo q̄ in
isto iuramento calū.

Item pactum factum de precario r̄c.

Irca. §. istū primo uideamus qd̄
sit precarium. Secundo i quo
conueniat & differat acōmodo
Tertio an ualeat pactum de precario nō
reuocando. Est igitur precarium id q̄
aliquis ad preces petentis ei concedit utē
dum tamdiu q̄diu is qui cōcessit patitur
ut. ff. de precario. l. i. unde si aliquis petat
q̄ ego sibi rem meam concedam & ad p̄
ces suas concessero precarium erit illud
reuocare tamē potero quando cunq; mi
hi libuerit. similitur autem precarium
multum cōmodo quia cōmodatum est
quedam concessio etiam alicuius rei gra
tis & ex liberalitate facta. Et sic i hoc cō
ueniunt quia in utroq; conceditur res &
gratis & ex liberalitate sit cōcessio. sed nō
per omnia conueniunt imo differunt in
pluribus. primo quia cōmodatum datur
ad certum usum. ut patet in legibus posi
tis in ti. cōmodati. Nā sic d̄r a cōdoscalas
ut fenestris appropinquas pugillareꝝ ut
scribas equum ut ad uillam ducas q̄ nō
est in precario ut ad certum usum p̄ceda
tur. Item differunt quia precariū quā
docunq; libuerit concedenti reuocatur
cōmodatum autem expleto usu ad quem
concedit̄. ut probat̄. ff. de preca. & ff. cō
mo. l. in cōmodo. §. sicut. Tertio dif
ferunt quia in p̄cario de dolo & lata cul
pa tantū tenet̄. q̄a rogauit precariū sibi
concedi nisi lite conte. ut. ff. de preca. l.
quesitum. §. eum quoq; & §. si seruitute
ac in commodato etiam de leuissima cul
pa regulariter tenetur qui rem utendam
accepit ut. ff. commo. l. si ut certo. §. nūc
uidendum. Tertio utrum pactum ua
leat est uidendum de precario. non reuo
cando. ut ecce concessi rem meam alicui
precario. & quia sciebat accipiens q̄ pre
carium potest reuocari quādocunq; uo
luerit concedens. uoluit q̄ ego pactum
facerem q̄ precarium non reuocabo

usq; ad certum tps. nunquid ualebit tale pactum. Certe & respondet lra. qd non ualet & redit rōnem. qa lege cautum est. ut non obstante huiusmodi pacto precariū possit reuocari qncunq; libuerit pcedenti. & ad hoc pot allegari. ff. de precario. l. cum precarium. sed ad istam. l. s. allegatam per quam probatū est pactū nō ualere. est ptra. ff. cōmo. l. i. cōmo. §. sicut. ad quam ptrarrietatem soluendā Azo. & Ac. sic uidentē distinguere. qa aut pcedo rem precario usq; ad certū tēpus. ut puta usq; ad Kalendas aprilis. n̄ tñ facio pactū expressim de precario n̄ reuocando. & tūc ante tps possum reuocare si uoluntatem mutem & sic ante Kalendas aprilis si uoluerō reuocare potero & ita intelligitur prealleg. l. cum precariū. aut cōcedo rē precario & facio pactum qd non reuocabo ad certum tēpus. & tunc bene ualet & ita intelligitur prealle. l. in ptrarrium allegata. ff. cōmo. l. in cōmo. §. sicut. Et ita expedit qd in nra lra distinguatur.

Secunda diuisione zc.

Ictum est. s. de una diffinitione pactorum. que fuit talis. pactoz alia utilia. alia inutilia. Sequit de alia diuisione que talis est. pactorum alia sunt nuda. alia uestita. Et circa istam diuisionem sic procedendum est. ut primo de nudis pactis aliqua uideamus. Secundo de uestitis. Circa igitur pactū nudum duo tangenda sunt ut littera nostra facit. s. quid sit nudum pactuz & quomodo cognoscatur. Secundo de effectu & uirtute pacti. Nudum pactū est illud ut littera dicit qd causam non continet. uel diffinitio aliter fm modernos & dicas qd pactum nudum est cōuentio stās in finibus nudi placiti. nā ad hoc ut hoc pacta uestita sint debet in se causam iustam continere ut si pacto aliquid promittatur causa promittēdi subesse debet ad hoc ut promissio sit pactum uestitum & ualeat. Et si aliquid tradatur ad hoc ut dominium transferatur in aliū causa iusta in traditione esse debet. Et si cōfessio fiat causa confitendi esse debet. Nam p.

missio sine causa nuda est & non ualet ut proban. ff. de condic. sine causa. l. i. & per totum. Item & traditio in qua causa non est. nuda est & dominium nō trāfert. ut. ff. de acqui. re. do. l. nunq;. Item confessio sine causa facta extra ius nuda est & ideo non preiudicat. ut. ff. de proba. l. cum de indebito. §. si. Sic igitur pactum debet causam in se continere. alioquin nudum & inefficax est q̄tum ad agendum ut iam infra dicam quod est intelligendum quando sit pactum ad obligandum. Si autem ad liberandum fieret & tunc sine causa efficaciam haberet. ut no. ff. de pactis. l. tale pactum. dicitur et pactum esse nudum qd non habet unum de uestimentis a lege inuentis. sciendum est enim qd lex adinuenit certos modos & solennitates quibus pacta fieri merent inter homines de quibus uestimentis. u. ponuntur in littera hic posita & tria alia addūt glosatores que tibi extra litteram recitabo & si aliqd pactum inueniatur qd non sit uellatum uno de illis uestimētis illud nudum dicitur esse tradunt etiā glo. nostri ad cognitionem pacti nudi qd illd est nudu pactu qd contrahentes uoluerunt esse nudum. ut. ff. d. pactis. l. i. u. gē. §. q. fere. Item etiam nudus est q̄ fuit sola sponsio sine interrogatiore. ut. ff. de poll. l. pactum. uel uerius non est pactum. ut ibi no. Item cognoscitur esse nudum. ut quia stipulatio est inutilis. uel quia inter absentes facta est uel precessit responsio interrogationem qd esse non debet. ut. C. de usu. l. i. uel alias sit inutilis. habet in se pactum nudum. ut. ff. de accep. l. quoniam inutilis. i. g. secundum pisanam litteram que est ibi. & est. ff. de pact. l. si unus. §. accept. licet de hoc sit opi. inter doctores prout ibidem no.

Dicto qd sit nudum pactum. dicens dum est de effectu eius. Equidem circa hoc ponitur regula talis. nudum pactū regulariter non parit acti. sed excep. sic. ut hec regula probatur. ff. de pac. l. iurilgentium. uer. igitur nuda pactio. & C. e. l. legem. Et ad istā regulam dandā sunt exempla aliqua de pactis nudis que act.

non pariunt, postmodum declaratur quod ex
 cept. pariunt. Ultimo uidere queritur si
 erit in regula. s. dicta positum illud uerbum
 regulariter. Equidem si conueni tecum pacto
 simplici sine stipulatione de permutando sum
 ma meam cum tua & nondum tradidi tibi
 mea. nec tu mihi tuam illa talis conuentio
 pactum nudum est. nec mihi contra te. nec
 tibi contra me dat actionem aliquam. Re tamen
 ab una parte tradita uestitur pactum est
 ex parte illius dantis. & ideo actio datur
 tibi contra me. ut probatur. ff. de pac. l. iu
 risgen. §. i. & §. ob maleficium. & nota quod
 dixi si conuenio tecum permutare pacto sim
 plici sine stipulatione. nam si stipulatio sub
 secuta esset pactum uestitum esset stipu. &
 actio. prius competeret. C. de re. pmu. l.
 ex placito. Item potest poni exemplum in
 pacto diuisionis. nam si fiat pactum de di
 uidendo aliquid certo modo. ut puta tu
 habeas talem partem & ego talem. & scilicet in
 finibus pacti. quia non precedit ad tradi
 tionem uel non firmetur stipulatio pactum
 nudum est. & ideo actio. alicui non parit
 ut. C. fa. her. l. in diuisione & ff. de pac. l.
 diuisionis. Item si uendidisti domum pro
 certo precio scilicet. C. & postea ex inter
 uallo conueni inter me & te. quod possim
 morari in ea usque ad annum pactum tale
 ex interuallo factum nudum est & non ua
 let & mihi non perditur ad act. Item si con
 uenerit inter nos ex interuallo ut fideius
 sorem tibi super uenditione prestem nudum
 est. & ad act. non perditur. ut ff. de contrah.
 emp. l. pacta. & sic patet quod ex pacto nu
 do non datur actio. sed except. bene parit
 pactum nudum si ad excipiendum fiat. un
 de ponamus quod ego debebam tibi dare si
 deiussorem super uenditione aliqua. quia
 tempore uen. promiseram uel de duplo pro
 mittere debebam conueni postea per pa
 ctum ex interuallo quod non teneam dare. cer
 te si ages ut fideius. prestem uel duplum
 promittam excep. opponam dicens me non
 teneri ex pacto ultimo mihi facto & bene
 competet. quia pacta nuda ad excipiendum
 profunt ut prealle. l. pacta. Ultimo sci
 endum est quod ideo in regula supra posita
 dictum est quod pacta nuda regulariter non

pariunt actionem. quia in casibus repit
 quod nudum pactum act. parit de quibus aliqua
 exempla ponenda sunt. Primo in dote
 qui si promissa fuerit et nudo pacto siue
 stipulatione tale pactum parit act. ut. C.
 de dotis pro. l. ad exactionem Item in do
 natione nam si nudo pacto donare conue
 nisti aliquid teneberis. ut. C. de dona. l. si
 quis argentu. §. si. Item in constituta pe
 cunia nam si constituo me tibi soluturum
 & nudo pacto quod alias tibi debet dabi
 tur tibi actio. ex pacto illo quo constitui
 me solitum li. et nudus. ut insti. de act.
 §. de pecunia. Item in antiquo fenore nu
 dum pactum actio. parit ut ecce mutuo
 tibi pecuniam ultra mare portandam &
 pacto nudo. conuenisti mihi usuras pre
 stare pro tali pecunia tibi data certe ex
 tali pacto nudo datur mihi actio. ut ff.
 de nau. se. l. periculi. Item si ciuitas mu
 tuet pecuniam suam alicui & nudo pa
 cto promittantur usure ciuitati datur
 actio. ex tali pacto nudo. ut ff. de usuris.
 l. etiam. & sunt hec specialia. nam usure
 regulariter citra uincula stipulationis
 non debentur. ut codice de usuris. l. iiii.

Item ex nudo pacto nascitur actio in
 frumento & ordeo mutuo dato. ut ecce
 ego petrus mutuavi tibi raynu. frumen
 tum uel ordeum & nudo pacto conueni
 sti accessionem aliquam dare habebis ex
 ceptio. ex illo nudo pacto ut. C. de usu. l.
 frumenti. & sic in istis casibus supradi
 ctis ex nudo pacto nascitur miraculose
 actio. sed & posset dici quod esset uestita le
 gis auxilio. Declarato de pactis. sequi
 tur uidere de uestitis. Et circa uestita
 pacta duo tanguntur in littera scilicet.

Primo que sit uirtus uestiti pacti. Se
 cundo quibus modis pacta uestiantur.

Circa primum igitur sciendum est quod
 pactum uestitum uirtutem habet parien
 di. pacta. n. uestita efficacia sunt ad agen
 dum & ad obligandum nam propter pa
 ctum uestitum quod habent id est propter
 solennitatem iuris qua uelata sunt calida
 redduntur. & ad aptantur ad naturam
 pariendi & actio. pariunt. ut dixi. ut pro
 batur. ff. de pac. l. iurisgen. in principio.

Quo autem pacta uestiantur tractandū est secundo. Et anteq̄ ad hoc descendam sciendum est q̄ leges uoluerunt qualdā solennitates ad inuenire p̄ quas obligationes ordinentur & pacta iter homines firmiter quas solennitates uestimenta appellamus. si aliqd̄ pactum igitur inueniatur q̄ una de solennitatibus a. l. inuentis uallatum sit illud uestitū erit. alioquin. i. si aliqua de solennitatibus illis non sit firmam nudū erit & act. nō piet. Sunt autem solennitates seu uestimenta a lege inuenta quibus pacta uestiuntur nouem de quibus. vi. tantū ponuntur in littera nra alia tria extra litteram ponam s̄m q̄ glo. nostri ponunt. Vestiuntur itaq̄ pacta re in mutuo comodato deposito et pignore. ut instit. qui. mo. con. re. ob. p. torum. Et de isto uestimento rei dic ut. s̄ de obli. in. §. re. Vestiunt̄ etiam pacta uerbis nam lex adinuenit quedam uerba solennia que si interponatur. s̄ aliquo pacto pactum illd̄ uestitur ex uerbis illis. & sit istud uestimentum uerborū solennium per interrogationē unius precedentem & r̄sionem alterius in continēti subsequente. ut instit. de uerb. ob. in prin. Et de isto uestimento uerborum dic ut. s̄. de. o. §. uerbū. Item uestiuntur etiā pacta litteris. unde si quis scribat manu p̄pria se debet̄ mihi. C. ex iusta causa ex illis l̄ris uestitur confessio illa. & nascit̄ ob. ut instit. de lit. o. in prin. Et de hoc uestimēto litterarū dic ut notauit. s̄ de ob. in. §. litteris. Item uestiuntur etiam pacta alio uestimento. s̄. consensu. ut in uē. loca. loci. & man. Nam istis pactis quatuor eo ipso q̄ in consensu sunt paciscentes de uendendo rem & emendo pro certo precio. uel locando rem & conducendo pro certa mercede pactum perfectū & uestitum est consen. in illo ut instit. et obli. que ex consen. na. in prin. & de isto etiam uestimento consensus dicendū ut. s̄. notatum fuit in rubrica de ob. in. §. cōsen. Vestiunt̄ etiam pacta coherentia tractū. i. uicinitate & gr̄a alicui⁹ tractū uestiti nā lege cauet̄ q̄ si iuxta cōtractū bone fidei uestitur uel stricta iuris appo-

ñatur aliqd̄ pactum nudum uestiat̄ illd̄ nudum pactum factum ita iuxta uestitū c̄iuentia illi⁹ uestiti dūmodo fiat illud pactum uel in continenti post contractum uestitum anteq̄ partes ad alia diuertant̄ negocia uel etiam paululum ante cōtractum uestitum uel etiam in ipso contractu uestito & tunc tale pactum uestitum coherentia contractus nouam parit act. prescrip. uer. & ueterem ex contractu informat si q̄ repit in formandam. Si autē ex interuallo. post contractum uestitus fieret pactum nudum non uestiret̄ tunc coherentia contractus. & ideo actionem non peret tanq̄ nudum. ut probant̄ predicta. ff. de pac. l. iurisgen. §. quimo. & ff. si cer. pe. l. lecta. & C. de pac. l. potēs. & l. inter emp. & uend. compositis. l. ii. Ponit etiam l̄ra nostra unum exemplum de isto uestimento coherentie contractus. & tale. uendidi tibi domum pro certo p̄cio. l. C. pactum factum fuit inter nos. q̄ ego possim in ea morari usq̄ ad annum istud pactum per se factum non ualere ad agendum. quia nudum est. sed quia factum fuit in ipso tractu uen. uel paulo post uel paulo ante uestitur coherentia cōtractus uē. & sic ualet & efficax ē ad agendum. ut preal. l. manifeste pbatur. Vltimo sciendum est circa uestimentum p̄dictum. quia q̄ dictum ē pactum nudū appositum iuxta uestitum uestiri coherentia illius contractus uestiti. intelligendū est si principale sit uestitum & aliquod pactum nudum apponatur circa illud principale. secus si principale esset nudū & apponeretur iuxta accessorium uestitum. quia tunc principale non uestiret̄ ab accessorio. ut ecce nudo pacto conueni tecum de permutando summam meam cum tua. & si non dederis tuam stipulor penam certe hōe casu non uestit̄ principale ab accessorio. penali uestito. famulus. n. uestiri debet a domino. nō a d̄ns a famulo. ut. C. de contrahen. stip. l. nuda. & intelligas q̄ nunq̄ fuit stipulatō facta super principali de permutando. sed sup accessorio penali tātū si enī interposita fuisset stipulatio sup aliq̄ de p̄mu-

rando bene. n. uestiret a stipulatione iter
posita. ut no. s. i. pri. huius diuisionis. & di
cam. j. in se. §. Itē qd si tale est pactus
uestitū. ex quo unā ps tantū agit ut stipu
latio aut aliquod pactum pro promitten
te apponatur ut puta de equo dando. an
uestitū rādet glo. non uestiri cum nō p
se aquo uestiri possit. ut no. ff. de pac. l. i. iu
risgen. §. q. imo. Vestuntur etiā pacta
sexto modo. s. interuentu rei. ut in contra
ctibus innominatis. q. a prin. nullam dāt
actio. sed re postea interueniente & tradi
ta competat act. ei qui rei interuentu ue
stituit contractum. nō alii prescri. uer. ad
interesse & conditio. ob cām ad repeten
dum qd datū est. ut. ff. de p̄scrip. uer. l. i. nā
ruralis. §. sin. aūr rem do. & C. de p̄di. ob
cām. l. si ut proponis. & C. de reg. p̄mu.
l. quoniā. Sed rei uen. non datur. ut. C. d̄
re. per. l. cū precibus. Exēpla autē de isto
uestimento. j. de interuentu rei. possunt
in terminis leuiter poni in cōtractibus in
nominatis. ut ecce cōueni dare tibi equū
meum uel aliam rem ut traderes tuū uel
aliam tuam sem certe talis conuentio ab
inicio nuda est. sed re tradita ab una par
te uestitur incontinenti conuentio illa p̄
ambula aperte dantis rem & ei competit
act. ut. s. dixi. Item pone q. conueni ti
bi facere aliquid puta scriberē librum uel
domum edificare. ut tu mihi aliquid face
res certe talis conuentio nuda est ab ini
cio. & nulli nostrum datur ex se act. Sed
si facio quod conueni uestitur pactum a
patre mea & na. mihi actio. contra te qui
non fecisti. ut probatur in legibus. s. alle
ga. & preallega. l. ff. de pactis iure gen. §.
sed si in alium. Et non q. dixi conuenio
pacto non autem dico q. stipulatio. inter
posita fuerit nam tunc stipula. uestiretur
conuentio talis ut. C. de re. per. l. ex placi
ro. Sed hic potest queri que differen
tia sit inter hoc uestimentum rei interue
tu & illud quo postea uestiri re dicitur.
Respondet glo. quia uestimentum re una
cum pacto nascitur sed rei interuentu
poteſt esse q. dudum postea si non con
ueniam de permu. & post ānum tradam
tunc enim uestitur primum pactum. ut.

C. de re. per. ex placito. nec existimandū
q. si conueni de mutuando tibi. C. & po
stea ex interuallo numerem q. illa conue
tio preambula uestiatur sicut in permu.
dictum fuit. non enim illius conuentiois
habetur memoria tpe numerationis sed
numeratio que non fit ex illa ex qua dāt
act. mutuanti. Positis & declaratis sex
uestimentis in littera notatis. sciendū est
q. addi possunt alia tria. s. m. quod glo. di
cunt. Ad que recitando accedo. uestiunt
enim pacta rei principio ut ecce quidam
pollicitus est sine causa pro re publi. ciui
tatis Bono. se facturū pontem seu clusam
rheni. certe iste qui sic pollicitus est sine
causa non teneretur. quia pollicitatio est
nudum pactum. si tamen incipit facere ob
li. est rei principio. ut. ff. de polli. l. i. §. i
Incepisse autem sic accipiendum est si tū
damenta iam erruit. uel locum purga
uit sed & si locus illi petendi destinatus
est magis ut cepisse uideatur. Item si
apparatum in publico posuit. ut. ff. de
pollici. l. i. §. cepisse. Item uestiuntur
etiā pacta legis auxilio. & potest dari
exemplum in omni nudo pacto q. actio.
parit ut est in donatione & in dote & si
milibus. de quibus dixi. s. in. §. ultimo
sciendum est. nam illa nuda sunt sed le
gis auxilio uestiuntur & actio. pariunt
ut probatum fuit per. l. alle. i. in prealle
ga. §. ultimo sciendum ē. Item uestiun
tur etiā pacta iureiurando. quod uesti
mentum locum habet tantum in operis
a manumisso iuramento promissis ut. ff.
de ope. li. l. ut iurisiurandi. In aliis autē ca
sibus iuramentum nō est modus sufficiēſ
ad obligationem inducendā seu ad pacta
uestienda. ut preal. l. plene no. In casu et
iuramentum firmat q. agitur q. alias nō
ualeret. ut in iuramento a minore super
aliquo contractu suo prestito. ut nota. s.
de personis. in autem. sacramenta. sed ui
detur nullum pactum nudum. cū quod
liber habeat in se consensum. unde cōsen
su uestiri uidetur. ut. ff. de pac. l. i. §. con
uentionis. ad hoc rōdent glo. elegans ue
stis est consensus que non datur nisi cer
tis contractibus. l. quattuor enumeratis

in insti. de obli. ex consensu qui cum sint
 fauorabiles pigues & callidi leui ueste ue
 stiuntur. quidam tñ dicūt & nostra sum
 ma etiam dicere uidetur q̄ primis quat
 tuor modis nō dicantur pacta uestiri s̄
 uestita nascuntur in ipso instanti sue nati
 uitatis & cum suo habent esse uestimen
 tum. sed illa dicuntur uestiri que rei iter
 uentu & coherentia contractus uestiunt̄
 cum primo nuda sint. sed postmodū ue
 stimenta accipiunt sed contra istos ē qđ
 dixit lob pelle & carne uestisti me dñe.

Tercia diuisio quia alia consistunt in
 dando alia in faciendo.

Ositis duabus diuisionibus pa
 ctorum ponitur tertia que ē ta
 lis. Pactorum alia consistunt in
 dando alia in faciendo. Et ponuntur exē
 pla de his que consistunt in dādo & etiā
 de his que in faciendo consistunt. Sūt
 enim pacta de dando talia promitto tibi
 dare. C. uel promitto dare equum. uel p
 mitto librum dare. De faciendo autē sūt
 ut si promittam domum edificare uel ro
 mam ire uel librum scribere. & similia.
 Et qđ dictum est in faciendo comprehen
 duntur ea que in non faciendo consistūt
 nam in faciendo comprehenditur nō fa
 cere. ut insti. de nup. §. si uero uxor i se
 abstinerit zc. Et facit ad istam diuisi
 onem. ff. de uer. obli. l. ii. in prin. Ordi
 nato diuisione ut littera eadē scribit po
 nenda sunt aliqua extra litteram de natu
 ra & differentia pactorum que in dādo
 consistunt. & etiam aliqua de natura illo
 rum que consistunt in faciendo. equidem
 si aliquis dare promisit rem aliquam pré
 cise agit̄ contra eum ad rem dandam.
 & ipse ita dare tenetur ut rem omnino fa
 ciat accipiētis. ut insti. de act. §. sic itaq̄
 & ff. de uerbo. obli. l. ubi autez. §. si. nec
 in istis pactis in quibus rem dari est in
 obligatione petitur interesse. ut prealle.
 l. no. nisi in contractibus innominatis in
 quibus licet dari. sit in obligatione uenit
 interesse. ut notauit Az. in summa de re.
 permu. in. §. uenit. ubi autem quis rē tra

di stipulatur ibi bene uenietur interesse
 nec tenetur promissor rem accipiētis fa
 cere si sufficeret rem tradere stipulatori.
 ut. ff. de uerb. ob. l. si rem tradidi. Idē
 est & si stipularetur rem prestari quis.
 Nam & ibi uenit interesse. ut. ff. de uerb.
 obli. l. si fundum. Sed circa predicta
 quero quid si promisi alicui aliquā rem
 dare que aliena erat nec eam habere pos
 sum. quia ille cuius est uendere eam non
 uult. quid erit in hoc casu dicendum. &
 certum est qđ ad interesse agi non potest
 ut. s̄. dictum est. Responder Az. agi pos
 se ad extimationem. ut ar. ff. dele. iii. l. nō
 dubium. §. si. & l. qui concubinam. §.
 si. & deleg. ii. l. mortuo boue. & l. i. & ii.
 Quidam tamen uoluerunt dicere qđ sti
 pulator tandiu deberet expectare qđ diu
 ille posset habere. sed hoc nō placet Az.
 quia impossibilitas siue difficultas pmis
 foris non debet esse ad impedimentum
 stipulatoris. ut. ff. de uerb. ob. continu.
 §. inspiciendum. ubi autem quis promi
 sit factum facere non tenetur precise re
 gulariter ad illud factum faciendū. imo
 liberatur prestando interesse. ut. ff. d. re.
 iu. l. si quis ab alio. in si. qđ interesse neces
 se habet probare actor ille qui petit sibi
 factum fieri qđ promissum fuit qđ est si
 bi qñq̄ multum graue. Et ideo lex con
 suluit qđ in huiusmodi pactis & stipu. in
 quibus factum promittitur pena appo
 natur ad quam teneatur promittens ni
 si faciat qđ promisit. ut in insti. de uerb.
 ob. §. non solum. & si queras quomodo
 probatur interesse. Rñdet per testes. ut.
 C. de sen. que pro reo ferūtur. l. i. & pal.
 §. non solum. nisi petatur ex dolo alteri
 us. tunc enim per solū sacramentum ut.
 ff. qđ ui aut clā. l. semper. §. in hoc interdi
 cto. & C. un̄ ui. l. si qñ. Speciale tantum
 uidet̄ in qbusdam casibus. in quib⁹ pre
 cise ad factum faciendū tenet̄ ille qđ face
 re promisit. Primus est si nūciaui tibi
 nouum opus qđ credebam te edificare i
 solio meo. & tu uenisti & satisfactionem
 mihi fecisti de ope demoliedo & postmo
 dū iudicatū ē te iniuste edificasse. certe p
 cise cogeris destruere ne p̄demnatur edi

Autem pretoris. ut ff. d. no. op. nū. l. stipu-
latio. §. sin aut. Et extra litterā eiusdem. §.
colligitur ar. q. scriptor pōt cogi precise
ad scribendū libꝛ & poni i cōpedibꝫ uel
tenet ad interesse si hoc placet scholari.
ar. ff. q. me. cā. si cū excep. §. p. inde. & ita
concordant oēs doc. Bono. residentes. &
est rō ne turbet publica utilitas. f. studii
& s. in superiori casu ne p̄demnet edictū p̄
toris. ut hoc no. p̄al. §. sin aut. Secundus
casus ē in quo precise q̄s tenet ad factū si
aliquis p̄ uim fuit stipulatus a me. x. tene-
tur me precise liberare p̄ acceptila. ut ff.
q. metus causa. l. si cum excep. §. sed & si
quis in si. §. Tertius casus est ubi quis
precise ad factum tenet. f. quando p̄cu.
actoris egit pro domino & satis dedit q̄
dñm defendet s̄m q̄ de iure facere debet
& certe coget eum postea precise defēde-
re nec sufficit uelle comitti in stipula. ob-
rem non de defensam. sed precise defen-
dere debet. ut ff. de p̄cu. l. sed hec. §. pe.
Sed uidetur precise procu. non teneatur
defendere. ut ff. de procur. l. non cogen-
dus. §. sabinus. que est contra sol. illa nō
cogēdus loquitur in procu. rei. l. illa sed
& hec. §. pe. loquitur in p̄cu. actoris. Et
ut plenius scias cum queritur an aliquis
teneatur precise defendere. distingue aut
non est prestita cautio de defendendo &
tunc nemo cogitur uel ex parte actoris
uel rei. & C. de procur. inuitus. Sed tamē
domino tenetur mandati. quasi & hoc. f.
q̄ defenderet mandasset per consequens
ut ff. de procur. l. ad rem & l. ad legatuz
ut est prestita cautio predicta. Et tunc si
a parte actoris precise cogitur defendere
ut prealle. l. sed & hec. Si ex parte rei sub
distinguitur. quia aut ab ipso procur. pre-
stita fuit cautio & tunc non cogitur pre-
cise defendere. ut prealle. l. non cogen-
dus. §. sabinus. aut a domino & tunc si p̄
cura. sciente & non contradicente tenet
precise alias non. ut ff. de procura. l. si de
functus. Sed querit quare p̄cu. acto-
ris precise cogitur non autem rei nisi ip-
semet satis dedit. Respondetur Io. Azo.
& B. quia procura. actoris iam consecu-
tus est qd̄ optauit. f. quia est admissus.

sed procu. rei. non. f. quia optauit se absol-
ui & absolutus non est. unde satis est eū
cōdenare in pecunie quantitate. i. interesse
ut ff. de re. iu. l. si quis ab alio. §. si. uel dic
q̄ ad maius est admissus. f. ut alterius no-
mine actionem exerceat. Et ideo plures
grauetur at procur. rei in honꝫ tantū ar.
ff. de noua. stichū. §. si. quando dominus
p̄ eo sciente satis dat ideo precise cogit de
fendere qa iam falleret fidē duobꝫ q̄ nō
est qm̄ ipsemet p̄cu. satis dedit. ut no. ff. d.
p̄cu. l. si. §. si. Sic ergo regulariter erit s̄m
hoc. ut qui factū facere p̄misit nō possit
precise cōpelli ad factum faciendū & sic
ubi reperit p̄trarium s̄z speciale. sed qui
dam ut Hugo dicunt precise posse cōpel-
li. ut preal. §. sin. & ff. q. me. cā. l. si cū ex
§. sed & siquis. Tertii distinguunt an non
possit per alium fieri & tunc precise tene-
atur alias non. ar. C. de cadu. tollē. §. ne
autem. & hoc in factis. in dandis autem
quantum ad contractus nominatos pre-
cise tenetur ad dandum quantum ad ino-
minatos. dic ut. s̄. dictum est. Sed hic
ultimo quero an ubi. s̄. dictum est. q̄
non precise tenetur. sed sufficere inter te
prestare an interesse sic in obligatio. ut
per libellum peti possit. quidam q̄ sic. &
pro his est argu. ff. de conditio. iur. l. in
rem furtiuam. in princi. & ff. de constit.
pec. promissor stip. in prin. & multa alia
iura ad hoc allegant. alii contra. & pro
eis. ff. de uer. obl. si seruum. & l. eum qui
ita. §. si. & ff. de constit. pec. l. promissor
hominis. & hoc placuit glo.

Quarta diuisio est quia pacta alia sūt
expressa zc.

Ita ponit q̄rta diuisio pactoz q̄
talis est. Pactoz alia expressa
alia tacita. Et primo exemplū po-
nā in littera q̄ sint exp̄ssa. Secundo ponā
exemplū de tacitis pactis. Expressum
est pactum. ut si conueni tibi expresse ali-
quid dare uel facere. & fiunt ista pacta ex-
pressa uerbis re & litteris & p̄sensu & in-
ter abñtes & inter presentes. ut ff. de pa-
ctis. l. labeo. Tacitum autē pactum est

illud q̄ pres non fecerunt inter se expres
 se sed tñ tacite ex ui & potestate legis in
 telligatur esse factu3. & ponuntur hic tria
 exempla in littera. licet plura alia possēt
 poni. Est igitur primum tale. condu
 xi domum tuam usq; ad annū uel duos
 pro certa q̄titate pecunie. nec aliquid di
 ctum fuit inter nos q̄ bona mea aliqua
 essent tibi obligata. postmodū induxi q̄
 dam res meas in domum istā conductā.
 tu dicis istas res inductas tibi obligatas
 esse pro pensione domus tue. ego tñ ne
 go dicens me nunq; obligasse tibi res il
 las. certe dicitur in lege q̄ res ille indu
 cte sunt tibi tacite pro pensioe & deterio
 ratione domus obl. nam omnia inuecta
 & illata sūt locatori tacite obligata ut. ff.
 in q. ca. pig. uel ipo. contra. l. ii. & l. iiii.
 Et anteq; ad alia exempla ueniam ratioci
 nandum est aliquantulum circa casum p̄
 missum q̄ enim dictū est q̄ omnia inue
 cta & illata tacite locatori. ob. sunt. Inrel
 ligendum est de his que ita inducuntur
 ut p̄petuo ibi sint. i. quādiu manebit ibi
 conductor non autem de his que indu
 cta sunt. ut ibi sint ad tēpus. ut. ff. de pi.
 l. debitor. & ff. in quibus causis pig. ta.
 contra in. l. pretoris. Item q̄ dictum ē
 inuecta. & illata sunt tacite ob. intelligas
 siue illata sint domino sciente siue igno
 rante & hoc in urbanis prediis. In rusti
 cis autem prediis licet ea que inducunt
 a colonis ea intentione ut ibi p̄petuo ma
 neant dñis prediorum tacite obli. sint pl.
 tamen requiritur q̄ in urbanis quia etiā
 scientia domini prediorum requiritur.
 Nam non sunt ei obligata nisi ea demum
 que sciuerit illata esse in urbanis autem
 si sciuerit dominus uel non oia illata sūt
 ei obligata ut hec leguntur. C. loca. l. cer
 ti. Sed que est ratio quare in urbatis n̄
 requiritur scientia locationis sed in rusti
 cis. sic. Respondet glo. quia sepe talia in
 ducuntur ab istis conductoribus predio
 rum urbanorū que uolunt sciri a locato
 re qd̄ non accidit in rusticis. eum nō ni
 si ligones & aratra & similia inferant nō
 pecunias quas non audent optare. ut. C.
 de agrico. & cen. l. domini prediorum. p̄

terea res suas palam habere cōsueuerūt
 conductores rusticorum prediorum.
 Nam sancta rusticitas omnia palam te
 net alias habet. Sed cōductores urbano
 rum multa etiam clam portant que loca
 tor ignorat. ut hec notātur instir. de act.
 in. §. item seruiana. Sed quid si in domū
 uel fundum conductum rem alienā quis
 inferat domino rei stricte & non contra
 dicente uidetur q̄ sit obligata. ut ar. argu
 men. ff. de pigno. actio. l. alienam. Itē
 quid si pupillus inducat res que sine de
 creto obligari non possunt. Respondeo
 non obligantur tacite. Idem in his que
 sine decreto obligari possunt nisi tutor si
 teruenerit illationi ad hoc. ut non opere
 tur plus tacitus consensus q̄ expressus.
 Item quid si domum a te cōduxi. post
 modum partem alteri locaui. ut faciunt
 cotidie repecitores scholaribus. & iste se
 cundus inferat res suas. an tales res erūt
 tibi domino domus tacite obligate. Re
 sponderi potest q̄ sic pro ea tantū q̄tita
 re in qua p̄tem domus conduxit non aut
 pro tota pensione. ut. ff. de pig. act. l. so
 lutum. §. solutum act. ibi plane in ea zc.
 Ponitur & secundum exemplum de
 tacito pacto in littera. & est tale. Quidā
 erat debitor meus. & de tali debito habe
 bam instrumentum contra eum solenne
 una die uocaui istum debitorem meum
 instrūm debitis restitui. nec aliquid ultra
 secum feci pactum uolo debitum ab eo
 petere. ipse dicit se non teneri. allegans
 q̄ ego feci ei pactum de non petēdo. ego
 dico me nunq; fecisse tale pactum certe
 super hoc dicit lex q̄ ex quo instrūm debi
 ti sibi reddidi tacite uideor fecisse pactū
 de non petendo sibi ulterius debitum. un
 de exceptio conuentionis talis proderit
 ei si debitum petam. ut. ff. de pac. l. labeo
 §. si. Secus autem esset si debitori ego red
 derem pignus. nam tunc non ideo fecis
 se pactum de non petendo debitum. &
 nihilominus debitum petere potero. ut.
 ff. de pact. l. postquam. Sed que est ratio.
 quia reddito instrumento liberatur quis
 a debitore reddito autē pignore nequa
 Respondet Iohan. q̄ reddita cautio non

affert aliā utilitatē debitori. afferat ergo istaz. s. ut liberet. ne alias nil agat. ut az. ff. de le. i. l. si qñ. sed pignus redditum plerūq; utilitatē aliquā affert. & maxie scholari in libris. ut. ff. de precario. l. certe. §. si. Item quid si apud debitore meū inueniatur instrumentū cancellatū uel nō cancellatuz nūquid presumet ei redditū Rñdet glo. non & qđ dictum est. §. qđ p redditiōne instrumenti debitor presumitur a creditore liberat⁹ & tacitū ei esse factum pactū de non petendo. uerū si probet redditiōne uel alias p̄stet redditum & facit pro hoc. C. de latina li. col. l. i. §. ille autem. Itē ut tollatur occasio insidiage per uxorem uel alium qui subriperet instrumentum & debitori daret. ut insti. de pu. sub. §. igif. Cautius ergo est debitor ut faciat fieri confessionem de soluto. ut. C. de solu. l. pec. & C. de testibus. l. testiū Et in autem. de testibus. §. cuiuslibet quif autem hic non faciat plenam p̄bationez tñ aliqualem presumptionē facere negari non potest ym uarietatē p̄sonaz. Ponitur & tertium exemplū in littera de tacito pacto & est tale ponamus qđ ego habeo tres debitores mihi insolidum obligatos. recepi ab uno eorum partem debiti postea uolo conuenire ad solidū residuum unum de istis debitorib⁹. ipse opponit tu fecisti pactum qđ ab uno quoq; partem sibi contingentē tantum peteres & si ultra ego dico partem debiti ab uno recepi. Sed pactum aliquod nunquam alicui nostrum feci. certe dicitur in lege qđ ex quo partem debiti ab uno recepi tacite uideor fecisse pactum. non petere ab unoquoq; nisi partem sibi cōtingentem. Et uideor a iur̄ solidi recessisse. & alter pro altero amodo non exigetur. ut p̄batur. C. de pac. l. si creditores. Et predicta uera sunt nisi creditor ab uno debitorē partem recipiendo sibi aduersus quemlibet insolidum ius suum expresse referuer. ultimi in instrumento debiti fuerit pactum quod debitori preiudicium non sit si partem debiti ab uno debitorum recipiat ut nihilominus ipsum eundē debitorem & quemlibet alium possit pro re-

fiduo insolidum conuenire. ut hoc ple ne no. in anrora nostra super instrumēto mutui duorum debitorum & duorum creditorum. Sed nō inutiliter hic q̄ri pōt si debitor meus uel duo uel plures sint debitores mei insolidū. & uelit debitor mihi p̄tem debiti soluere. & ego ueli qđ simul totam soluat. an ego cōpellar p̄tem suscipere. & certe sup hoc dici pōt qđ si debitor confitet debitum totū non cōpellor p̄tem suscipere. nam p̄ticularis solutio est dānosa. & nō admittenda in casu predicto. ut. ff. de usur. l. tutor. §. iulius. Si autem debitor p̄tem debiti confiteat⁹ & partē neget. tunc partem p̄fessam recipere debeo & negatam partem a debitorē petere. ut. ff. si cer. pe. l. quidā extima uerunt. & ibi plene no. Demū quia in §. isto dictū fuit de quodā casu in quo tacita ypo. contrahitur. & sic se offert materia tractandi de personis habentibus bona tacite obligata. & quia hoc etiam i pluribus locis promissum fuit. ideo utile est alios enumerare habentes tacite ex ui & potestate legis bona debitorum suorum obligata nec facile possent omnes singulariter enumerari sed aliqua digniora sūt exempla in medium ponenda aliter proferenda. Ecce enim marito sunt omnia bona eius qui sibi promittit dotem pro muliere sicut & mulieri omnia bona mariti sunt obligata pro restituenda sibi dote. C. de rei uxo. act. l. unica. §. & ut plenus. Item bona tutorum & curatorum tacite obligata sunt minoribus pro tutela & cure officio. ut. C. de admini. tuto. l. pro officio. Item bona patris tacite sunt obligata filiis ad conseruationem rerum aduenticiarum uel precia ipsarum non tamen ut imputerur patri quod male fuerit fructus rebus uel male rexerit eas ut. C. de bo. q; lib. l. antepe. §. ul. & l. pe. §. non autem. Item bona matris q̄ conuola. ad matrimonium secundum tacite sunt obligata filiis prioris matrimonii ut restituat mater que lucrata est a priore matrimonio alias marito. ut. C. de secundis nuptiis. l. hac edicta. §. pe. Item tacite sunt obligata bona mariti pro para-

frenalib⁹ rebus restituendis. ut. C. de pac. conuen. l. ulti. super dote. Item tacite sunt obligata bona defuncti pro legatis. & fideico. ut. C. cōtia del. l. i. Item creditori ex cuius pecunia militiam emit debitor obligata sunt omnia bona debitoris & ipsa militia empta. ut. C. d. pigno. l. ul. Item tacite contrahitur pign⁹ ubi cre didi pecuniam ad nauem armandam uel reficiendam uel conseruandam sicut p⁹ batur aperte. ff. q. p. in pi. l. interdum & huiusmodi & l. idem que cum eni dicat duos pupillos ex quorū pecunia res fue rit empta in pignore pariter concurrere & dicat idem esse q⁹ est ubi ad rem con seruandam est impensum & creditum pa ter q⁹ in superiori casu pignoris obliga tio est contracta hec etiam idem aperte continentur. ff. q. ca. pi. ta. contra. l. i. ali ter. n. non pertinetur lex illa ad titulum nisi diceret tacite obligatiōem pignoris esse contractam. Secus dicendum est ubi ex mea pecūia res est empta nec est ei ob ligata nisi id conuenierit cum debitore. ut. C. de pig. l. quis licet contrarium ui deatur aperte inui. ut in auten. de equa. do. §. is consequens potest tamen dici q⁹ ibi loquitur qn est empta de pecunia pu pilli. uel quando conuenit ut res esset ob ligata. ut. §. dictum est quid si quis cre diderit ad rem de nouo fabricandam ui detur q⁹ res tacite sit obligata. ut. ff. in q. ca. pi. ta. l. i. Sed tamen potest dici contra rium s^m Az. loquitur enim tantū super reficienda. Item tacite obligata sunt p⁹ tributis uniuersa bona eorū qui censum & tributum prestant. ut. C. in qui. ca. pi. ta. contra. l. i. Item bona contrahentis cum fisco tacite sunt obligata fisco ut. C. in qui. ca. pi. ta. contra. l. ii. Item bona matris tacite sunt obligata filiis. si filioꝝ tutela suscepta ad secundas nup. aspiraue rit anteq⁹ eis tutoreꝝ alium ordinari fecit eisq⁹ q⁹ debetur ex ratione tutele geste p⁹ soluerit mariti etiam eius bona tutele rō nibus sunt obnoxia. ut. C. i qui. ca. pi. ta. contra. l. si mater. C. ad tertul. l. oēs.

Quinta diuisio qa pacta alia sunt clara

Ita ponitur quinta diuisio pacto rum que est q⁹ quedam pacta sūt clara. quedam obscura. Et habet littera ista pres duas. In prima decla ratur q⁹ sint pacta clara & de effectu ipso rum. In secunda dicit que sint obscu ra pacta. postmodū subiungit d⁹ effectu ipsoꝝ. Redeo ad primā ptem. Clara sūt in quib⁹ obscuritas uel ambiguitas non uersatur. & que apud omnes unū intelle ctum important. Sed cum sit dictum cla ra sunt que nō hnt ambiguitatem uel ob scuritatē. Queri pōt que differentia sit inter ambiguitatē & obscuritatē. qdā dicunt ea idem esse sed glo. dicit q⁹ uerti tur obscuritas circa dictionem aliquam ex eo q⁹ multipliciter intelligi potest. ut. ff. de iure si. l. ita fidei. in si. i. §. Et ita ex generalitate. sit etiam ex alternatione ob scuritas. ut. ff. de iniuriis. l. pretor. §. q⁹ at sed ambiguitas est circa oratiōem. ut aio teatidem romanos uincere posse. & etiā colligitur. ff. de bo. q⁹ liber. l. & si ex mo dico. i. §. Sed econtra plerūq⁹ unum pro altero repit. nam in uerbo uno qnq⁹ dici tur ambiguitas. ut. ff. de pe. he. l. uirum & ff. de rebus du. l. ubi. Equidem ista pa cta clara efficacissimam acti. & excepti. pariunt si ad hoc fiant & si solenniter fa cta sint idest uestita uestimēto aliquo iu ris seruanda & custodienda sunt. quia ni hil est qd⁹ magis hōibus conueniat q⁹ pa cta seruare. ut. ff. de pac. l. i. in prin. & cla ritate ista uti consuerunt nostri docto res scholares instantur ortari. & ego ue hementer rogo. ut in suis pactis & con tractibus & ultimis uoluntatibus claris uerbis & orationibus utantur nostri ta bellioēs. Obscura autem pacta ut lit tera dicit sunt qui pnt duplicem intelle ctum habere. & datur exemplum unum in littera tale quidam uendebat domum & interrogatus quō se haberet stillicidia dixit stillicidia uti sunt ita sint cer tē uer ba ista sunt obscura seu ambigua. dupli citer. n. intelligi pnt uno modo q⁹ dom⁹ uen. habeat seruitutem stillicidii. recipiē di in uicinis domibus. & ita ista uerba se asserit intellexisse emptor pnt & alio mō

intelligi. s. ut ista domus uen. ex seruitute teneatur recipe stullicidiam uicinorum & taliter asserit ueditor se uerba ista ita intellexisse. & ita obscuritas uel ambiguitas erit in pacto tali potest dari aliud exemplum ubi uertit obscuritas seu ambiguitas & erit tale. Raynuci⁹ uendebat equum & in uendendo dixit non habet equus iste uicium nisi quod non ascendit arborel emptor intelligebat quod non ascenderet sumitates arborum. uenditor autem intelligebat quod non ascenderet pontem factum de arboribus. habitaque obscura pacta interpretanda sunt contra proferentem. Nam in eius parte fuit legem. i. pactionem aptius prescribere ut ff. de pactione. l. i. ueteribus. Et hoc nisi significatio nem uerborum ambiguitas quomodo dirimat. ut ff. de uer. ob. l. si mihi & titio. §. ult. & de uer. sig. l. nepos proculo. & ff. de ser. ur. pre. l. si seruitus. Sed ut quod ambigua oratio uel obscura sit interpretanda secundum proferentem & non contra & ita. uideatur obuiare ad id quod dictum est. §. ff. de iudi. l. si quis intentione ubi legitur si quia intentione ambigua uel obscura. usus sit id quod utilius ei sit accipiendum est. Solutio speciale est in iudiciis ut secundum proferentem alias semper alius negaret se sic intellexisse. ut ff. de uer. ob. inter stipulantem. §. i. prealle. autem lex ueteribus loquitur in contractibus & circa pactionem ambiguum. uel obscuram ambigua apponitur in tractu. distigue quia aut propter de quo agere uelint & tunc ualeat. ut ff. de reg. iur. l. semper in prin. & de rebus du. l. in ambiguo. aut certum est quod disenserunt & tunc non ualeat contractus. ut ff. de uer. ob. l. continuus. §. i. Si autem dubium est aut ibi bene potest interpretari sed unum tantum aut secundum utrunque primo casu secundum intellectum illius ualeat secundum quem ualeat potest quia dixi hodie. x. dare bonum. promittis tu dicis te intellexisse de alio bono. quam secundum intellectum ualere non posset ualebit ergo secundum eum intellectum secundum quem ualere potest & facit. ff. de re. du. l. quori. si secundum utrunque tunc quod ut simile est ut ff. de re. iur. l. i. obscuris. Si autem dubitatur quod sit magis uerisimile seruetur quod in littera nostra dicitur. §. contra proferentem fiat

interpretatio. ut prealle. l. ueteribus. Et hoc nisi significatio uerborum ambiguitas questionem dirimat secundum Azo. ut ff. de seruit. ur. pre. l. si seruit⁹ & ff. de uerbo. sig. l. nepos proculo.

Sexta diuisio pacta alia sunt gratuita.

Ita ponitur sexta diuisio pactorum in qua dicitur. quod alia sunt gratuita alia non gratuita. Et primo declarantur que sunt gratuita. Est enim gratuitum pactum quando tu mihi aliquid debes & ego gratis tibi debitum remitto. Et tale pactum ad liberandum factum etiam sine causa ualeat & except. parit. ut ff. de pac. l. tale pactum. Et de natura huius pacti gratuiti in quo differat a transactione. & quomodo naturalem obligationem tollat & ciuilem elidat dic plene ut in aurora super instrumento transactionis notatur. potest etiam dici quod donatio simplex est gratuitum pactum. nam gratis & ex quadam liberalitate fit. est enim donatio quedam mera liberalitas que nullo iure cogente conceditur. ut ff. de dona. l. donari. Non gratuitum pactum est illud quod gratis non fit sed aliquo interueniente. ut ecce petebam a te. C. tu negabas uenimus ad concordiam & pactionem. ut tu des mihi. x. & ego remittam tibi ius meum. tale pactum dicitur transactio & est pactum non gratuitum. non enim fit gratis sed fit aliquo mihi remittenti dato uel mihi promisso. uel aliquo a me retento de tuo cui remissionem facio. dicit enim lex transactio nullo dato uel retento seu promisso non procedit. ut. C. de transacti. & de natura huius transactionis non profertur quia de ea similiter in aurora super instrumento transactionis plene notatur.

Profunt autem & porriguntur pacta ad illas tantum personas.

Actum est. §. de prima parte huius. de diffinitione & ethimologia

pactorum. Secundo dictum fuit de diu-
 sione ipsorum. Modo sequitur in ista ter-
 tia uidere de uiribus pactoy. tractatur
 enim hic ad quos uiros pactoy porrigā-
 tur. uel quibus noceant. Et ad hoc scien-
 dum fundatur hic quedā regula per quā
 uirtus pactoy huius plē cognoscit. eq-
 dem regula est talis. Pacta inter aliquos
 facta eis debēt prodesse & nocere cū qui-
 bus facta sunt & nō aliis regulariter nec
 in alia re ut hec regula no. ff. de pac. l. si
 un^o. §. ante omnia. si. n. tu paciscaris me-
 cum dare mihi. x. istud pactum mihi p-
 dest & alii nō. mihi. n. querit actio ex pa-
 cto tali. Item & tibi nocet. q̄a te obligat
 alii autē non nocet. Si. n. uellemus q̄ pa-
 ctum nostrū alteri p̄desset. ut puta q̄a di-
 cere promittis Mar. mihi. p. q̄ dabis. R.
 C. non possumus q̄a alteri stipulari uel
 pacisci nemo potest ut insti. de inuti. sti.
 §. alteri. Item si uellemus alteri pactum
 nostrum nocere. ut puta si. M. dicat facio
 tibi pactum q̄. R. scribet librum non no-
 ceret tale pactum. R. Nam ex pacto isti^o
 M. mecū facto nō debet. R. obligari. Cer-
 tissimum enim est ex alterius p̄tractu ne-
 minē obligari. ut. C. ne ux. pro ma. l. pe.
 Nec credas q̄ hoc qd̄ dictum est. l. q̄ pa-
 ctum inter aliquos factum nō prodesse
 & non nocet alii intelligat paciscentiū.
 Nam & pactū inter aliquos factū regula-
 riter heredibus ipsorū & prodest & no-
 cet etiā si heredibus non fiat mentio s̄m
 q̄ & paciscentibus & prodesse & nocere
 habet nisi in contrariū agatur. oē enim
 pactū presumitur generale. ita q̄ ad he-
 redes transeat nisi specialiter actum sit q̄
 personas contrahentium nō excedat. ut
 ff. de pactis. l. iurigen. §. pac. & ff. de p-
 ba. l. si pactum & ff. de ac. & ob. l. ex con-
 tractibus. Preterea persona heredis n̄
 alia sed eadem presumitur cum defūcto.
 ut insti. de inuti. stip. §. ei qui. & §. post
 mortē & in auten. de iureiu. amo. presti.
 §. i. Fallit autē regula. §. posita i mul-
 tis casibus in quib^o pactum cum uno fa-
 ctum alii prodest & etiam nocet s̄m q̄ i
 littera iam. j. patebit. ecce enim si habeo
 debitorem aliquem cum fideiussore obli-

gatum & pactum facio de non petendo
 reo principali tale pactum proderit fide-
 iussori & utetur fideiuss. pacti except. iter
 est enim rei principalis & ut tale pactum
 prodest fideiussori suo. si enim non prodes-
 set conueniretur ad solutionem a reo pri-
 cipali solutiōe facā ageret fideiussor ac-
 mā. in prin. & sic pagē pfuisset ipsi reo pa-
 ctum sibi a creditore factum. q̄a ergo rei
 interest ut prodest fideiussori pactū sibi fa-
 ctum proderit & pacti utetur excep. fide-
 iussor ut dixi. ut. ff. de pac. & heredi. §. si.
 sed licet pactum rei fideiussori prodest p-
 pter seipm ut dictum est. §. tñ nō est ita i
 beneficio personali quo potest uti reus.
 ut q̄a sit minor iste reus principalis uel
 talis qui inq̄tū facere potest tenetur. ut.
 C. de fidei. mi. l. i. & ff. de re. iur. l. & fide-
 iussor. Fallit autē qd̄ dictū est. l. q̄ pa-
 ctum factū reo principali p̄dest fideiuf-
 sori in casibus tribus q̄ hic in lra ponū-
 tur. & ita ponitur hic excep. ab excep.

Primus casus est in quo pactum rei n̄
 prodest fideiussori. qñ fideiussor fideiuf-
 sit animo donandi. nam tūc si fiat pactū
 reo non prodest fideiussori. & est rō q̄a
 non interest rei eo cāu. nam si soluat fide-
 iussor qui animo donandi fideiussit non
 est habiturus regressum contra reū pri-
 ut probatur. ff. de pac. l. q̄ dictum. Et q̄
 dixi pactum rei n̄ prodesse fideiussori si-
 deubenti animo donandi. uerū est nisi
 specialiter agatur q̄ prodest. nam tunc be-
 ne proderit doli excepti. ei licet rei prin-
 non intersit. ut preal. l. no. Scd̄s casus
 est in quo pactum factum reo n̄ prodest
 fideiussori. quando fideiussor fideiussit i
 rem suam ut. ff. de pac. l. sed si fideiuf. &
 dicitur quis fideiubere in rem suam qñ
 pro suo procur. uel fideiussore fideiubet
 ut. ff. qui satisda. co. l. de die. §. i. Terri^o
 casus est in quo pactum rei nō prodest
 fideiuf. qñ hic agitur expressim. l. ne fide-
 iuf. p̄sit. unde si creditor meus dicat mi-
 hi debitori princi. facio tibi pactū de nō
 petendo tali pacto ut non prodest fideiuf-
 sori tuo. nō proderit fideiussori. ut. ff. d̄
 pac. l. nisi. Sed ad istum casum fortiter
 opponunt glo. & uidetur ut ipsi dicunt.

q̄ id quod dicit̄ in casu predicto nō pot̄
sit p̄ceder̄ ueteri uel nouo iure. ueteri q̄a
cum creditor fideiussorē cōuenit tene-
bitur ei credere actionē q̄ in casu p̄miss̄
so non poterit facere ergo excep. repelle-
tur. ut. ff. de solu. Stichū. §. p̄. nouo non
uidetur stat̄. q̄a cū nouo iure necesse ha-
beat prius reū p̄uenire repellat fideiussor
creditorē ut prius reum p̄in. cōueniat q̄
iam cōuenire non p̄t. ut in autē. de fidei-
iuss. §. i. Et certe circa oppositionē istā ua-
rie fuerunt op̄. & intellectus. aiunt enim q̄
dam solutio ad utrumq̄ hic fideiussor cō-
sentit huic personali pacto. ut̄ nil iā po-
test obicere. alii dicunt q̄ reus non erat
soluēdo unde actionē cedi uel prius euz
conueniri fideiussori non expedit alii di-
cunt q̄ licet pacti except. sibi non profit
doli tamen exceptio prodest ut. ff. de pa-
ctis. l. rescriptū. §. p̄. alii q̄ renunciauit
beneficio credenday actionum & benefi-
cio p̄stitutionis q̄d facere potuit ut. C. d̄
pacti. l. p̄. uel dici potest non directo p̄-
desse sed p̄ obliquum. Item potest assi-
gnari quartus casus in quo pactuz factū
reo non prodest fideiussori. s. q̄n pro cō-
tradicante fideiussit. ut. ff. man. l. si pro te
Et sic amodo pactum rei prodest fideiuss.
nisi in supra scriptis casibus. Sed quid eēt
econtra si fiat pactum de non petendo fi-
deiussori an proderit principali reo. res-
pondetur in littera & bene quod non ni-
si nominatum dicatur ne a reo petat̄ q̄a
tunc ei proderit doli except. & redditur
ratio diuersitatis satis clara in littera quā
do pactum rei profit fideiussori & non
econtra. Et hoc nisi fideiuss. fideiussit in re
suā tūc. n. re^o p̄ fideiussore & fideiussor p̄
reo est accipiendus. Et est super uerbo
isto ita conuerso in nostra summa littera
multum obscura & uidetur contradice-
re p̄icipio. §. nisi quis bene aduertat die
enim tunc scilicet quando fideiussor fidei-
iubet in rem suam pactum rei prodesse
fideiussori. Et sic econtra id quod fuit di-
ctum in princi. §. ibi enim fuit dictum q̄
pactum rei non prodest fideiussori fidei-
iubenti in rem suam. Et ideo sic exponas
litteram illam. & tunc pactum rei. i. fidei-

ussoris in rem suam qui pro eo accipit̄
prodest fideiussori. i. reo princi. qui pro
fideiussore accipitur. & etiam hoc eodē
casu pactum fideiussoris accepti in rem
suam prodesse principali. si ita loqui uo-
lumus sine aliqua conuersione uerborū
Et. §. dicta no. ff. de pact. l. heredi. §. ul-
timo. & l. nisi. & fideiussoris. & l. sed fidei-
iussor. Sed quero si eram debitor cu-
iustam in. C. & tu eras fideiussor meus.
creditor fecit pactum mihi de non petē-
do propter quod mihi & tibi fideiuss. cō-
petit liberatō. si ego debitor facio postea
pactum creditori. ut liceat ei a me pete-
re illa. C. an a te fideiussor poterit ea pe-
tere sicut a me principali propter pactū
quod ultimo ei feci. Respondetur in le-
gibus q̄ non. nam semel acquisita fidei-
iussori pacti except. ulterius ei inuito ex-
torqueri non potest. ut. ff. de pact. l. ul-
tima.

Pactum uero fideiussoris.

N. §. isto d̄ & bene q̄ si sumus
duo. uel plures fideiussores &
uni nostrū fiat pactum de nō pe-
tendo. q̄ illud pactum non prodest alii
uel aliis & fideiussoribus nisi expressim
agat̄ q̄ profit. quia tunc eius doli excep.
proderit ut. ff. de pac. l. fideiussor. & l. ui-
delicet. sed fideiussori contra fideiussorē
deberet actio cedi q̄n soluitur. ut. ff. de fi-
deiuss. l. fideiussoribus. licet nō postea. ut
e. ti. in. l. ut fideiussor. quō creditor aliū
conueniendo cedit cōtra istum cui fecit
pactum. Responderi p̄t̄ q̄m quod. §. di-
xi in. §. tertius est ibi. sed ad istum casum
sed cum dictum sit supra. q̄ si fiat pactū
fideiussori. non proderit confideiussori
nisi expressim agatur. nam tunc prode-
rit doli exceptio. Quero an idem sit i
pacto cuiuslibet extranei ut in pacto illi-
us q̄ non sit meus procurator nec mihi
attigat ut mihi doli except. querat. quidā
q̄ sic. nam nec fideiussor procurator rei
uel fideiussoris sui est & tū eis queritur
nec obstat istis q̄ uideantur cadere in er-
rorem Mar. qui dixit ex pacto cuiuslibet

actio queri. qđ negatur & per eos & per glo. ordinarium quia aliud i excep. que renda. aliud in act. ar. ff. de re. iur. l. fauorabiliore. ibi. n. dicitur fauorabiliores sunt rei qđ actores. ut. ff. de ac. & ob. l. auianus. uel uerius fm Ac. non acquiritur mihi excep. per extraneum prorsus. u. ff. de pactis. l. si tibi. §. si plures & . §. cum post. ff. de neg. gest. l. pōpus i negociis.

Item pactum unius rei debendi.

N. isto. §. consuevit littera multū uaria & mala in aliquibus summis & ideo circa eius materiam teneatis ut uobis no. Sumus duo uel plures debitores alias rei debendi unū nrm fuit factum pactum de non petendo an poterit aliis uel nocet si ad hoc fiat. Respondet Az. si sint socii isti duo rei debendi pactum unius prodest alteri nocet. Si autem non sint socii pactum unū nec nocet nec prodest aliis. ut. ff. de arbi. l. si duo. Item pactum factum cum donatore uel ueditore prodest emprori & donatario pura si aliquis promittat donatori uel uenditori istam rem quam uendit nō petere rei uē. uel ypo. nam proderit hoc emprori & donatario quia in rē ipāz succedunt. ut. ff. de pact. l. si tibi. x. §. pactum.

Item pactū factū cum filio uel suo.

Illud certum est qđ si fiat pactū cū filio ne petatur a patre proderit patri illud pactum & acquirif patri exceptio ex illo pacto. Et idem si fiat seruo ne a dño petatur. quia domino acquiratur pacti excep. & hec uera sunt siue paciscantur de eo qđ cum ipsis siue de eo qđ cum patre domino ue cōtractum est. ut. ff. de pac. l. sicut. x. §. ult. & l. se.

Item pactum procuratoris.

N. §. isto. dñ qđ si fiat procuratori meo pactū a creditore meo ne a me petatur debitū qđ illud pa-

ctum proderit mihi et dabitur mihi ex tali pacto doli excep. ptra creditorem petē rem & sic procuratoris pactū indistincte dño prodest. Sed an pactū procuratoris noceret domino. Rñdē nō nisi in casibus in littera enumeratis. Primus est si habet speciale mandatum sup aliquo negocio nam in eo in quo mandatū speciale habet pōt preiudicare dño siue mandata sit ei specialiter uenditio uel alienatio alicuius rei siue transactio nā tunc & uēdere potest & uēdendo dñum transferre & super debito transigere ex quo mandatū super hoc habuit speciale. ut isti. de re. di. §. nihil autē interest in alio aut qđ super eo sup quo speciale habet mandatū non pōt domino preiudicare. Secundus casus est ubi pactum procuratoris nocet domino si sit generalis procurator. & habeat liberam & generalem administrationem. nā tunc potest talis procurator exigere nouare. & aliud pro alio permutare uendere & alienare quēadmodū dominus facere pōt. Vnum tñ sciēdū est qđ licet liberam administrationem habeat donare non potest. ut de dona. l. filius. §. idem uideamus. uel forte. ff. ubi nō habeat liberam. Si autem pcur. ē generalis sine libera administratione talis pcur. posset dño prodesse. ut in prin. §. dixi necesse autem nō posset procu. sine libera. unde pmutare transigere alienar nō posset res mobiles uel immobiles nisi fructus uel alias res que facile corrūpi possunt. Obligare tamen bene pōt non habens liberam. si ammodo p̄sueuit dñs talia facere fm Az. ut. ff. de pig. ac. l. solum. §. si. Et probantur predicta. ff. de procu. l. pcur. cui libera. & l. se. & l. procu. tutorum. & l. mandato generali. & ff. d. pac. l. rescriptum. §. ulti. & l. non & nocere.

Tertius casus est in quo potest procurator dño nocere quādo est pcur. in rem suam. nā tunc habet loco domini & iō seruādum erit pactum ab eo factum un si ego cessero tibi act. meas quas habebam contra debitorem meum excessiōe transit in te utilis. sed psonalis & directa remāet penes me qui a me euelli nō pōt

& ista de cā debitum adhuc petere possū
 Et ad istam psonalem & directā intentā
 dam facio te pcuratorem meū ut possis
 eas intentare tanq̄ pcur. meus. & licet fa
 ciā te procuratorē meum in rem tñ tuā.
 i. in debitum qđ tuū iam factū est p ces
 sionem meā te facio si igitur facias pactū
 illi debitori de non petendo seruandum
 est & mihi dño qui directū & personale
 habebā in ea preiudicat nec ulterius de
 bitum tale petere possum. ut. ff. de pactis
 sed si. §. sed in rem.

Item pactum tutoris & curatoris pro
 desse pup illo.

N. §. isto dē q̄ si pupillus aliq̄s
 uel adultus debet aliqd alicui &
 fiat pactū tutori uel curatori ei
 q̄ istud debitū a pupillo non petetur p
 dest pupillo & adulto. Sed an pactū tut.
 uel cu. nocet pupillis uel adultis. ut puta
 si ipsi remittāt debitoribus pupilloꝝ uel
 adultoz id qđ eis debet certe nō nocet si
 mala fide & animo donandi faciunt. utpu
 ta quia debitū liq̄dum & clarū & de quo
 pbationes claras habēt gratis uel pro ali
 quo modico per grām remittat. nā tunc
 nō sunt loco dñoz cum pupillū spoliāt
 ut. ff. de admi. tu. l. iulius titius. §. si. Si āē
 bona fide nō animo donandi paciscant̄
 tu. & cu. tūc bene nocet pupillis. utputa
 si debitū qđ nō est liquidū & de quo nul
 las pbationes habent p modico remitta
 tur bñ tenet trāfactōis pactū & pupillo
 & adulto p̄iudicat & ēt hoc casu tenetur
 gratuita pactio bona fide facta si pactū
 simpliciter de nō petendo faceret tu. uel
 cura. Nam licet ad pupillū nihil pueniat
 ex remissione controuersie quam facit tu
 tor non tamen sequit̄ q̄ fiat animo donā
 di. q̄a pupillo nihil credebat deberi nec
 habebat probationes aliquas. ut dictum
 est fm Azo. & Io. licet Pe. uoluit dicere
 q̄ simpelex pactum gratuitum non uale
 at sit liquidum uel non. liquidum debitū
 ad distictionē superius factam. i. si debi
 tum pupilli uel adulti remittatur p tuto
 rem uel procu. & est liquidū nō ualeat pa

ctum. si aut nō est liquidū ualeat & pupil
 lo preiudicat dicebat tenere in transactō
 ne. In pacto aut gratuito nō erat talis di
 stinctio admittenda fm eum licet alii cō
 tradicunt. q̄a & pactum pōt utilitatem af
 ferre. ut. §. dixi. & probant̄ predicta. C. d
 pac. l. pactum. & de transact. l. preses. &
 ff. de pac. l. tutores. Ultimo no. qđ di
 ctum est in tutore uel cura. habet locum
 in administratore ciuitatis & in prelato
 & in quolibet alio administratore ut si d
 bitum ciuitatis liquidum ambitio se a de
 bitore remittatur non preiudicat ciuita
 ti. si autem non liquidum sed dubium sit
 & bona fide super eo transigatur. ualeat
 quod ipsi agunt. ut prealle. l. preses. C. de
 transac.

Nunc denum uidendum est quando
 pena in pactis apposita cōmittitur.

Ste. §. est utilis ualde & notādus
 & idcirco p̄tinuabo eū ad supio
 ra fm etiam q̄ littera inuit. post
 modū ad materiā eius principalem expo
 nendam pro posse descendam. Dictū fuit
 §. in prima parte ti. de diffinitione & ethi
 mologia pactoz. In secunda in eoz diui
 sionibus. In tertia aut ad quos porrigat̄
 uires pactorum. Modo sequitur uidere i
 ista quarta particula de pena que in pa
 ctis & in contractibus apponitur. Ordī
 nata continuatione sciendum est q̄ in lit
 tera ista examinatur tria nobilissima pun
 cta. Primum est quando pena in pa
 ctis apposita committatur. Secunduz
 est in quibus pactis pena possit apponi
 ita q̄ peti possit. si non obleruetur quod
 in pactum deductum est. & incipit ibi.
 Item no. q̄ pacta. Tertium est que pe
 na & quantum de ea peti possit. & incipit
 ibi. Item no. q̄ pena. Sed antequā ad
 ista ueniam extra litteram ad euidentiāz
 eorum que in littera dicuntur ponenda
 sunt aliqua ad materiā preparantiam.
 Est igitur sciendum q̄ est quedam pena
 que delinquentibus propter delicta eo
 rum ad satisfaciendum pro delicto quod
 commiserunt. & ista sic describi consue

uit. Pena est delicti uel pro delicto satisfactio que lege uel ministro legis imponitur & imponitur pena a lege delinquentibus uaria & q̄ enormitas delicti exposcit. quia iustum est ut respondeant p̄ ne culpis. & de tali pena non tractatur hic. sed de ea tractandum esset in nono capitulo de iudiciis in rubrica de ordine ac culationis. Est quedam pena que d̄ uoluntate partium in cōtractibus & pactis apponitur & de ista tractatur i. §. nostro ista equidem posset sic describi. pena est quedam conuentionalis stipulatio que i pactis apponitur. ut si quis contrauenerit in ea puniatur. unde collige tu tabel. ex eo q̄ dicit conuentionalis quia pena in contractibus & pactis est ampla. et parua ponenda s̄m q̄ partes disponunt & ordinant non autem a te ipso uel def̄ arbitrio magnam uel parua statuere habes penam. Item no. ex eo q̄ dictum est stipulatio q̄ pena debet per stipulationē promitti non enim pena peti potest ex pacto nudo etiam incontinēti apposito. ut probatur. ff. de ser. expor. l. seruus. & no. insti. de inui. stip. §. alteri hinc enim est q̄ nos tota die si bene ppenditis i nostris instrumentis in quibus penam apposuimus dicimus sub tali pena stipulatione promissa. Item no. etiam ex eo qd̄ dictū est pactis apposimus ut si quis conuenerit in ea puniatur non ideo ponitur quia sit omnino in contractibus & pactis necessaria. nam sine pena contractus & pacta regulariter ualere dummodo essent facta s̄m q̄ de iure fieri debent. Sed ideo in pactis & contractibus pena apponitur ut metu pene prescius sibi obseruent q̄ ad inuicem promiserunt. qui enim non obseruat q̄ in pacto promisit tenet ad penam promissam. utile tamen est penam in pactis apponere & lex consulit q̄ in pactis in quibus quis se obligat ad aliquid faciendum uel non faciendū q̄ stipulator penam ibi apponat nam si tu promittis aliquod factum facere & non facis teneris ad interesse stipulatoris qd̄ interesse habebit ipse stipulator necesse p̄bare qd̄ erit ei ualde difficile. nam probare

tantum interest mea. quia tale factum non fecisti quod facere debebas erit multum graue. Sed si pena fuerit in tali pacto apposta. tunc si non facies q̄ promissisti penam totam petet stipulator nec habebit probare q̄ tantum sua interest. In pactis enim non respicitur interest uel non. Sed que sit quantitas in pena promissa ut illa tota petatur. ut hoc probatur insti. de uerbo. obli. §. si. & de inui. stip. §. alteri. Sed hic quero quomodo probatur interesse quando quis habet eum necesse probare. Respondetur glo. per testes ut inuit prealleg. §. si. insti. de uerbo. ob. & C. de sententiis que pro eo qd̄ interest se. l. i. nisi petatur ex dolo alterius tunc enim per solum sacramentum. ut. ff. q̄ ui aut clam. l. semper. §. hoc interdicto & Codice unde ui lege si quando. His itaq̄ premissis redeo ad ea que in littera tractantur. Et primo uideamus quando pena in pactis apposta committatur. i. quando sit commissum illud in pacto per quod pena possit peti. Et certe ad hoc sciendum. s. quando stipulatio penalis committatur. littera distinguit & bene. quia aut precessit eā ratio hoc modo si stichum non dederis. x. nomine pene dabis. & tunc committitur eum dare uel facere posse desit. ut. ff. de uerbo. ob. ita stipulat. in si. nisi in quattuor casibus quos breuitatis causa omitto. Si autem conditio non precessit stipulationem penalem. sed alia pactio. ut puta promitto stichum dare alioquin nomine pene dabo. C. tunc subdistinguitur. quia aut illa pactio precedens est obligatoria. ut quia sit pactum uestitum & tunc committitur pena cum dare uel facere poterit & non fecit. ut prealle. l. ita stipulatus quasi diceret non ante. nam & alia sunt necessaria ut committatur. s. q̄ sit in mora. ad qd̄ exigitur q̄ intelligat se debere. ut. ff. si cer. pe. l. q̄ te. & qd̄ aliquod modicum spacium precedat. ut. ff. de coll. bo. l. si quis filium. §. si. & ad hoc facit. ff. ad. l. fal. l. i. §. item si ita. Si autem precedens apertio non sit obligatoria. ut quia sit pactum nudum super quo pena est apposta. tunc committitur pena

lite contestata in principali. ut. C. de con-
 trahen. si. l. nuda. Sed quō sup eo cuius
 nomine nō est actio lis cōtestari poterit.
 nā ex pacto nudo non datur actio. ut di-
 ctū fuit supra in scda diuisione & sic uide-
 tur q̄ non possit contestari lis sup nudo
 pacto. ar. ff. d. neg. ge. l. si pupilli. §. si. Re-
 spondet do. lo. q̄ fiet cont. sup pactione
 nuda de facto. que licet nullum habeat ef-
 fectum ut ex ea fiat condēnatio uno abso-
 luto. quā ex inepta actiōe ualet quantū
 ad penam cōmittendum penaz sic. & ff. d.
 uer. ob. si titius. Et si queras qualiter de
 calumnia iurat actor. Respōderi pōt nō
 iurat actor quia non pcedit uel iurat q̄
 nō facit animo calumnie & uerum iuret
 sic. & ff. de neg. ges. l. ac qui na. §. cū me.
 Et hec dicta sunt ad sciendū qn stipula-
 tio penalis cōmittat. Si autem queras de
 ipsa principali stipulatione quādo cōmit-
 tatur die q̄ si est pura statim cōmittitur
 ut. s. dictum fuit de obli. in. §. Item alteri
 Si est in diem illa committitur aduenien-
 te die. si est conditionalis committitur ad-
 ueniente conditione. ut. ff. de uerbo. sig.
 l. cedere diem. Sed inso quando stipula-
 tio penalis & etiam simplex qua cōmitta-
 tur uidenduz esset utrum ea cōmissa siue
 penalis siue principalis sic purgari pos-
 sint. Et dicunt glo. nostri triplicem opi-
 nionem super hoc. ait enim. M. q̄ siue sit
 penalis siue non. siue in iudicio facta siue
 extra mora purgatur nisi sit lis con. ut. ff.
 de uerbo. obliga. l. si insulam. uel nisi ius
 actoris sit factum deterius ut. ff. si quis
 cauti. l. & si post tres. & ff. de arbitris. l. si
 cum dies. §. si. & l. sequenti. B. autem di-
 cit idem in stipulatione pura que non pe-
 nalis est. ut promitto facere domum ut.
 ff. de uerbo. obligatio. l. qui insulam. &
 l. si ita quis. §. seia. & l. si quis seruum. §.
 sequitur. si autem esset penalis non licet
 purgari. ut. C. de contrahen. & com. si.
 l. magnam. & ff. de actio. & obligatio. l.
 herice. §. de illo ubi circa indicia uerbu-
 purgatur si ius actoris non sit factum de-
 terius. ut. ff. si quis cauti. l. & si post tres.
 Nam alia multa circam iudicia etiam sūt
 specialia. Si quis enim certa die iudicio si

sti promiserit. & iusto impedimento sta-
 re non potuit iuuabitur. ut. ff. si quis cau-
 ti. l. ii. in contractibus autem difficultatē
 prestationis ad incōmodum promissoris
 ut. ff. de uerbo. obliga. l. continuus. §. il-
 lud in fin. Item quando circa arbitria
 i quibus & post diem legalem pena pur-
 gari potest. Et ut melius uideas de ista
 pena in compromissis apposita. scias q̄ si
 arbiter in quem compromissum erat sub
 pena condemnauit aliquem & non appo-
 suit diem infra quem parere debet cōdē-
 natus sententie sue. j. illud tempus tunc
 parere scilicet q̄ habent condemnati per
 diffinitiuam sententiam. s. infra quatuor
 menses. & si infra tempus illud non pare-
 ret incidit in penam quam purgare pōt
 si dare uoluerit quod iussit arbiter anteq̄
 iudicium sit inchoatum super pena utiq̄
 nisi eius inter fuit tunc soluere. Si autem
 arbiter posuit diem habet ille condem-
 natus parere infra illam diem quam ar-
 biter apposuit & si non facit incidit in
 penam quam non potest purgar licet po-
 stea offerat. si autem ille cui iussus erat
 dare sponte obligatum acceperit penam
 postea petere non poterit doli exceptio.
 remouendus. ut predicta probantur. ff.
 de arbi. l. si cum dies. §. si. l. se. & l. celsus.
 Et collige ex predictis q̄ mitius agatur
 cum lege q̄ cum ministro legis. Opini-
 nem autem domini. B. circa predicta ap-
 probat lo. & Acur. Ceteri doctores aliā
 opinionem habent circa penam purgan-
 dam quam non recito breuitatis causa.

Item nota q̄ & quando pacta fiunt.

Iso quando pena in pactis appo-
 sita cōmittatur. Videndum est in
 quibus pactis pena possit appo-
 ni ita q̄ peti possit si non obseruetur qd̄
 in pactum promissum est. & ad hoc uidē-
 dum sciendum est. q̄ aliqua pacta fiunt
 secundum leges. aliqua contra leges ali-
 qua preter leges. Equidem alia pacta fie-
 ri dicuntur secundum leges que fiunt se-
 cundum q̄ leges & iura disponunt. ut qa
 fiūt a talibus psonis que pacisci & se ob-

ligare possint & super talibus reb⁹ & factis que in pactum deduci possint & solēnitate iuris uestita sunt. ut. s. e. in prima diuisione dictū fuit & ista pacta sunt seruanda & ualent & tenent. & in eis pena optime apponi potest & ualet promissio pene & pactum principale non tñ utrunq; peti potest. sed unū ex his petitur. uel scilicet q; principaliter in pactum deuenit. uel pena nisi essent dicta illa uerba q; bus nostri tabellio. tota die utuntur. s. q; pena soluta ratum maneat pactum. quia tunc utrunq; peti potest ut hec legūtur. ff. d. pactis. l. rescriptum. §. si. & ff. de trāfac. l. qui fidei. Sed quid si quando in trāfacione fuit pena promissa & tunc manente pacto uellet stipulator petere penam & transactionem rescindere & promissor pene noller. Respondet Ac. preferendus est actor. i. sti. pene. quia presumitur hoc pactum fauore eius inuētū unde non debet in lesionem retor queri. Sed alii contra eum dicunt interpretandū tanquam ambiguum. ut de hoc plene notat prealleg. l. qui fidem. Contra leges fit pactum quando aliquid promittitur qd' lege prohibetur & dantur exempla in littera. utputa si promittatur res sacra uel religiosa. uel liber homo & talia pacta non ualent. Sed quid si pena in eis apponatur nec etiam illa ualebit. nam qd' fit contra legem pro infecto haberi debet & omne id q; ex eo uel ob id subsecutū est. ut. C. de le. & con. l. non dubium & ff. de uer. ob. l. si huiusmodi & l. ticia. preter leges fiunt pacta quādo aliquid pacto promittitur qd' neq; a lege expressim prohibet nec expresse permittitur. utputa cum factum alienum promitto uel cum stipulor alteri. hec enim uero improbatur expressim a lege non enim dicit prohibeone aliquis alteri stipuletur. sed dicit alteri stipulari uel pacisci nemo potest. non enim ex hoc prohibet sed nec etiam permittit quia si talia fiant non habent effectum & sic lex talibus pactis non resistit sed non assistit & talia pacta facta preter leges non ualent. ut dictum est. Sed quid si pena in eis apponatur bene ualet stipu-

latio pene in talibus. licet principale nō ualeat. dum tamen pena legitime concipiatur. ut dictum fuit. s. de ob. §. si. & p. bantur predicta instit. de inutil. stip. §. alteri. Et sic no. hic q; licet principale non ualeat. ualet tamen accessorium regulariter autem contra. Nam ubi principale nō tenet nec accessorium. ut. ff. de reg. iur. l. cum principalis & l. nihil. §. i.

Item nota q; pena zc.

Itē examinatur tertia pars. §. no. stri principalis. s. q; tum possit peti de pena in pactis apposita. si aliquis in eam incidat. & ad hoc scienduz littera distinguit & bene quia aut pena adiecta fuit quantitati pecunie. aut datio ni speciei. aut facto. si adiiciatur quantitati pecunie. utputa promitto dare. x. i. pascate sub pena dupli. & tunc ipsa pena q; runcunq; & qualiscunq; sit reducitur ad legitimum modum usurarum sortis p. misse. ut quantum pro usuris poruisset creditor ex permissione legis stiulari super sorte illa in tantum de pena illa condemnatur si debitor in eo uero q; pena illa excedit modum & quantitatem quam creditor stipulari pro usuris ex dispositione legis potest non exigere. nec in eo debitor condemnatur. Et hec uera siue adiiciatur quantitati mutui siue precii siue alteri numerationi pecunie. ut. de usuris. l. cum allegas. & ff. de act. emp. l. iul. §. ibidem. Et si queras usq; ad quem modum & quam quantitatem potest ex dispositione legis quis pro usuris stipulari. Respondet q; maiores uel minores secundum diuersitatem personarum. illustres enī & sup illustres usq; ad tertiā partem usure centesime nomine usuraz stipulari possunt ultra uero non. centesima enim usura est que sorti equipatur in anno. & talem non possunt illustres & qui super eos sūt stipulari. sed usq; ad tertiā centesimam ut dictum est. idest si fors ē. .xii. usura sit anno quattuor uel si fors est .xxx. usura in anno sit decem mercatores aut seu negociatores stipula-

ri possunt pro usuris usq; ad bessem cen-
tesime. ita q; si fors est. xii. usura in anno
sit. viii. uel si est. xxx. usura sit. xx. alii autē
omnes homines stipulari possunt semisse-
ni centesime. ita q; si fors est. xii. usura sit
in āno. vi. uel si fors est. xxx. usura sit. xv.
in āno. In traiectiua autē pecunia licet sti-
pulari usuram centesimam. Et est centesi-
ma ut dixi que sorti equipantur in anno
& est cētesimus numerus ppletus & per-
fectissimus est & nihil ultra ipsum nume-
ratur nisi redeas ad primum. ita & usura
etiā centesima est que plenior uel maior
est omni alia usura. Item prestatur usura
centesima in aliis casibus quos breuitatis
causa non recito & probatur hoc. C. de
usuris. l. eos. Et predicta sunt uera de iu-
re antiquo codicis. nam propter mundi
necessitates & angustias imperator iusti-
nianus ex toto non potuit cessare obliga-
tionem usurarum. sed tantū eas minora-
ri. ut in prealle. l. eos & ad certum modū
reduxit. Sed iure nouo autem. l. Acur. &
Azo. usure ex toto tolluntur & extingui-
tur. ut no. in auten. de ec. ti. circa princi-
ubi dicit lex seruandas regulas sanctarū
quatuor conciliorum sunt enim prohibi-
te ut glo. dicit in uicenen. concilio & alle-
gat. xvi. di. c. quandoq;. Item si nulla lex
diceret adhuc non ualeat cum sit contra
legem dei & inferior non potest tollere.
l. superioris. ut. ff. ad trebell. l. ille & quo
§. tempestiuum. & ff. de arbitris. l. nam
& magistratus. Item paulus dicit durum
est contra stimulum calcitrare. Item
contra naturam est ut seruus tollat legē
domini sui. ut. C. de pactis. l. seruus non
ergo stipulatio non pignus non iuramē-
tum de his prestandis tenet. ut. C. d leg.
& consti. l. nō dubium. pro hoc etiā mul-
tum facit preallega. auten. iustiniani est
de suis ultimis. unde iam quasi penituis-
se uidetur de eo q; permiserat eas. Nā po-
steriora prioribus derogant. ut. ff. d iure
codicillorum. l. diui. §. i. & dele. i. l. si mi-
hi & tibi. §. si. Sed si usure correcte & p-
hibite sunt iure ciuili & diuino secundū
q; dictum est si pena adiiciatur quantita-
ti qualiter de ista pena tractabitur cum

nec ut pena petatur. nec etiā ut usura le-
gitima cum sit ille modus a lege pmis-
sus pro usuris stipulandis correctus. Rñ
dend quidam & condēnandum esse in tan-
ta q̄titate noie pene q̄ta est legitima usu-
ra q; non placet Ac. quia semp possit sti-
pulari quis noie pene etiam usuram dic-
ergo fm Ac. & condēnandum inquantū
interest ad que facit. ff. pro soc. l. sociuz.

Si autē pena adiiciatur speciei promit-
to tibi dare equū uel librum uel aliā spe-
ciem illa pena exigitur tota. Idē est si adii-
ciatur facto. ut puta promitto domū edi-
ficare uel libz scribere. sub pena. x. libra-
rū. nāz pena adiecta speciei uel facto exi-
gitur tota. ut pba. ff. de acti. emp. l. luti⁹
& C. de transac. l. promissis. Sed id proxi-
me dictum uidetur contra. insti. de acti.
§. omnes autem. ubi dici uidetur q; ultra
quadruplum pena peti non pōt. ad hoc
multe fuerunt solutiones quas non dico
breuitatis causa. Sed glo. uidetur distin-
guere legalem penam ut furti. que qua-
druplum non excedit & conuentionali i
pactis & contractibus de uoluntate par-
tium apposita que si apponatur per hec
uerba. duplum triplum quadruplum.

Idem est ut quadruplum non excedat
ut prealleg. §. omnes. si autem apponat
in certa summa pene conuentionalis. ut
puta promittis tale quid sub pena. C. li-
brarum. uel. M. librarum. tunc quantū
cunq; sit peti potest. ut insti. de inuti. sti-
pula. §. alteri. & ff. de uer. obli. stipulatō
ista. §. alteri.

Quia in summa nostra in tractatu de
instrumentis

Via ut puta iura dicunt ni-
hil uē esse actum donec ali-
quid supest ad agendū. ut.
C. ad fil. l. cum sillianum in
fi. Idcirco dēclarato de duo-
bus de qb' tractatur i libro nostro notu-
larum. l. de contractibus & pactis pueni-
ens est de tertio de quo etiam in eodem
libro tractat. l. de instris aliqua breuiter
tractare. Et ut materia huius tit. possit

aperte declarari. puto utile fore atēq̄ ad materiam de qua hic principaliter tractatur fiat descensus aliqua discutere de significatione natura & fide huius uocabuli instrū. & postmodū ad publicationes instrū. de quibus est principalis intentio erit gradatim descendendū. Circa primum igitur tria uidentia sunt. l. Primum quod mōis accipiat instrū in iure & in qua significatione accipiat hic. Secundo quod sit instrū s̄m modum acceptum.

Tertio de diuisione instrū. & quibus instrumentis sit fides danda. hoc autē nomen instrumentū pluribus modis in iure ponitur. nam aliquā large. ut cōprehēdat omne p̄ qd̄ causa instruit̄ & s̄m hoc testimonia & p̄sone etiam testiū qb̄ cā instruitur instrū. loco habetur. ut. ff. de fide instrū. l. i. q̄nq; ponitur instrumētū pro appatu fūdi quo exercetur possessio ut. ff. de fundo instrū. & instrumētō le. l. q̄sūt. i. r̄n̄so quinimmo & instrumentu pōt dici oē id quo mediāte artifex suum pficit artificium. uñ fabri ferrarii incudo malleus & tenacule sunt instrū quia his mediantibus instruit & pficit op̄ suum Sed & alio mō sumitur instrumentū i iure pro carta seu scriptura facta super aliquo negotio ad probationem ipsius & sic accipitur. C. de fide instrū. l. i. & in tali etiam significatione accipitur hic in lra nostra. Diffiniri autē pōt instrumentum s̄m ultimā suam significationē sic instrumentū est scriptura solennis & sp̄alis facta ad probationē alicuius negocii. uel sic si publicum instrumentū tantum diffinire uelis. Instrumentum publicum est solennis & rite ordinata scriptura p̄ autē tice persone manū publice cā memorie facta. Diffinitur at̄ instrumentum etiam s̄m illam significationē in plures partes. Nam instrū. aliud publicū. aliud priuatum aliud appoca. aliud aut appoca. & aliud forense. Publicum instrumentum est illud q̄ scriptū est manu publica. i. tabel. Nam tabellio publica p̄sona dicitur. ut instit. de adop. §. cum autē alie autē p̄sone quo ad notarie officiū priuate sunt & suis non creditur scriptu-

ris. ut iam. j. patebit. Itē ad hoc ut instrumentum sit publicū debet h̄re formā publicam. i. q̄ habeat publicationes q̄ in instrumentis publicis apponi debet. ut sūt anno dñi indicio dies & alie de quib̄. j. statim dicam. Si enim deficerent publicationes non esset instrū publicum ut. j. patebit in talibus utiq; instrumentis publicis datur talis regula in iure. publicis instrumentis plenissima fides datur sine altero aminiculo. ut. C. de probati. l. cū precibus & in auten. de fide instrū. l. si non moriatur. Et qd̄ dixi in publicis instrumentis plenissima fides dat̄. uerum est nisi proberur p̄trariū. probari. n. pōt contra publicum instrū regulariter. ut preal. l. precibus. Et si queras per quot testes probatur contra publicum instrū R̄ndeō per quattuor uel q̄nq; testes s̄m Az. nam si. iiii. uel. v. testes bone opinionis hōies dicunt p̄tra instrū. tunc putat Az. magis testibus esse credendū. Sed an si duo dicant contra publicum instrumentum derogatur instrū. quidam q̄ sic quasi sit pl̄ uiue uoci q̄ mortue credendū ar. in auten. de fide instrū. §. si uero tali. quod non est uerū. nam ut ait lex in exercendis litibus eādē uim optinet tam fides instrumentorū q̄ depositiones testiū ut. C. de fide instrū. l. in exercendis. cum ergo publicum instrumentum tantū uel habeat ut duo testes habeat non sufficiunt duo testes ad eum ipugnandum. quinimmo & q̄nq; maiorem uim habeant publica instrū q̄ testes ut in casibus in quibus necessarium ē scripturam interuenire quos nō recito breuitatis causa. Sed quid si tres testes dicunt contra instrumentum publicum. R̄ndeō s̄m Az. q̄ nō sufficiunt. nam instrumentum optinet uim duorum testiū. & tabellio reputatur p̄ tertio. sicut tres sufficiunt eum. licet glo. do. Ac. i. preal. l. exercendis. posita uideatur tenere q̄ sufficiant tres. dicit. n. ibi gl. duo non sufficiunt ad reprobandum publicum instrumentum. sed tres uel quattuor sic. Item si testes aliqui dicunt p̄ instrumento uel in eo scriptū. uel non tot ut dictum fuit. s̄. uel plures erūt necessa-

rii contra instrumentum. Respondet ac-
q̄ sic quia instrumentum vicem duorum
tenet ut dictum est. Item & preter ip̄s
sunt probationes. ut p̄sonis. ut. ff. de pig.
l. contrahit̄ predicta iera fuit ubi dire-
cto testes cōtra publicum instr̄m depo-
nunt. si aut̄ non directo sed per obliquū
dicunt cōtra publicum instr̄m. ut uerbi
gratia in instr̄o quodā continet̄ q̄ ego i
tali die Bono. p̄missi aliquid. ego ut dero-
gem illi scripture probo q̄ in tali die erā
rome. tunc enim cōtradicit̄ instr̄o p̄ quo
dam obliquū. nā si fui rome nō potui eē
eadem die Bono. & sic innuo promissio-
nem seu cartam nō eē ueram. tunc dicūt
aliqui forsan sufficiunt duo testes ad im-
pugnandū instr̄m sic per obliquum. ut.
ff. de resti. ubi uel dicas hic etiā exigi tres
p̄m Acur. uel forte quatuor p̄m Azo. ut
supra dictum fuit. Quedam sunt pu-
blica instrumenta. que probationē incō-
trarium non recipiunt ut confessio facta
in inuentario & cōfessio facta a muliere i
intercessione uidelicet qm̄ cōfitē aliquid
habere pro intercessione aliqua de quibus
dic. ut no. in. x. ca. in rubrica quibus ex
causis instrumentum reddatur suspectū
in si. Contra instrumentum autem pri-
uatum potest probari contrariū p̄ duos
testes omni exceptione maiores. ut. C. de
contrahen. stip. l. optimā p̄m az. Vnū
tamen no. q̄ quando fidei instrumenti d̄-
rogatur mea confessione. ut ecce produ-
xi instr̄mētum qd̄ dicebas falsū & ego
postea professus sum me nō usurū eo ui-
deor enim confessus scripturam non esse
ueram & ideo non habetur postea fides.
ut. C. de fide instr̄. l. iii. Item qd̄ dictus
est. s. q̄ publicis instrumentis fides ple-
na adhibetur uerum est si nō sit suspecta
nam. si essent suspecta. uel ratione perso-
ne utputa quia sint scripta per illum qui
alias malas fecit scripturas. uel quia uici-
ata essent in sui prima figura non adhibe-
retur eis plenissima fides. Et nota. q̄ scri-
ptura publica non debet esse in sui pri-
ma figura uiciata. i. in prima consisten-
tia. ut ex quo prima uice scripta est nihil
sit detrahitum aditum uel mutatum sc̄dm

quosdam & bene. Et sic sollicite cauendū
est ne in instrumentis publicis fiant cā-
cellationes uel adductiones seu abrasio-
nes uel uituperationes ex quibus prima
figura instrumenti uiciatur. & sic ei non
datur plenissima fides. ut. C. de edi. adri-
tol. l. si. & C. de proba. l. iubemus. calum-
niosam enim scripturam uim obtinet nō
oportet. ut. ff. de fide instr̄. l. ii. imo que
eam ostendit nisi ueritatem astrinxerit ut
falsarius punitur. ut. C. de proba. l. iube-
mus. Io. ramē uoluit dicere q̄ publico in-
str̄mētō fides plena adhibetur. licet pri-
ma litterarum figura sit in aliquo mutua-
ta dum tamen bene correctā ut alii litte-
re non sint dissimilis sed eiusdem omni-
no notariū uideatur. Sed quid si in pre-
fatione testamenti sint talia. i. cancellatō-
nes uel mutationes non autem in illis lo-
cis in quibus consistit substantia uel ius
testamenti. Respondet gl. ac. non esse ne-
cesse ar. ff. C. de transa. l. si ex falsis. Iē
quandoq̄ redditur instrumentum suspe-
ctum si sit incisum. ut. ff. si tabule testa-
mēti nulle ex. l. i. §. pe. an at̄ uetustas uel
corrosio uermium uel alterius animalis
noceat dicendum est q̄ non ut. ff. de se-
cun. ta. l. i. §. pe. & ar. ad diem. C. de testa-
men. l. nostram. licet possit notari ar. in
contrarium. ff. si tabule. nulle extabūt.
l. i. §. si heres. Item q̄ dictum est publicis
instrumentis datur plenissima fides. ueḡ
est si sint autentica & originalia. si autē
exempla essent non daretur fides. ut. C. d̄
eden. auten. si quis in aliquo documento
nisi exemplata essent coram iudice aucto-
ritatem suam interponente ut in auten.
ut factū filii. §. illud. & de hoc plene no.
in decimo. c. summe nostre. debēt & alia
multa concurrere ad hoc ut fides detur
publicis instrumentis. de quibus. j. ali-
qua ponetur. Priuatum instrumentū
est illud quod scriptum est a priuata per-
sona. & dicuntur quantum ad hanc ma-
teriam priuata persone omnes illa que
non habent officium tabellionatus. & in
istis equidem instrumentis. traditur re-
gula talis. priuatis instrumentis non est
fides adhibenda nisi per testes probent̄

& per comperationem litterarum. ut. C. de proba. l. instrumenta. Et circa hanc materiam consueverunt doctores ita tradere ut uirtus priuate scripture cognoscatur. Distingue quia aut priuata scriptura est facta in fauorem eius qui scripsit eam. ut puta si scribo talis debet mihi. x. & tunc non ualet. ut. C. de proba. l. exēplo. aut est facta contra eum qui eā scripsit. ut puta scribo me debere tantum illi ex tali causa. subesse enim debet causa ut dixi. s. de obligationibus. in. §. litteris. & tunc si ille qui scripsit confiteatur scripsisse eam statim preiudicat & probatur contra eum preterq̄ in cōfessione mutui & doris & soluti in quibus non preiudicat. nisi post certa t̄pra. ut dixi. s. d. renū. in. §. except. Si autem ille qui scripsit negaret scripsisse tunc non preiudicat ei & ideo probari habet tunc per testes uel p̄ comperationem litterarū eum scripsisse. Si autem scriptura priuata non producat̄ur pro scribente nec contra scribentem sed quosdam cōtra alios. ut ecce tu scripsisti q̄ debebas mihi. x. pro tali causa p̄ quibus tu obligas bona tua ego uolens agere ypo. in illis bonis inuenio quēdam qui dicit sibi ypo. bona illa que mihi obligasti & adducit in instrumentum publicum in quo continetur q̄ habet bona ob. Et ego producam meam scripturam priuatam per te factam in qua ut dixi cōtinetur qd̄ bona fuerunt mihi obligata & anteq̄ fuisset aduersario meo & ipse opponitur q̄ mea est priuata scriptura. uñ credi enim non debet certe dicitur in lege q̄ si scriptura ista priuata habeat subscriptionem trium uel amplius probate & integre opinionis testium publice cōfecta uideatur ut fidem faciat quasi publica scriptura. ut. C. qui po. inipi. ha. l. scripturarum. Et sic no. uersus. Cautio priuata sub tercio teste notata. hoc ius ē nacta q̄ cautio publice facta. Appocha at̄ ē scriptura facta d̄ receptis. ut puta cōfiteor me recepisse tantum a tali quo fit a creditore & datur debitori. nam ad utilitatem debitoris fit per eam enim ostendit se soluisse quod debebat. ut notatur.

C. de fide instrumēto. l. plures appochis
 Antapocha est scriptura facta de solutis. & fit a debitore in hunc modum. confiteor me tantum pensionis nomine soluisse & datur creditori. nam ad eius securitatem fit. qui. n. alieno nomine possedit & pensionem soluit si quādo dicat se suo nomine possedisse. & ita se dominum factum p̄escriptione ius agentis facit ualere nisi probet dominus pensiones i preteritis annis sibi solutas. probat autē per antapocham debitoris ut prealle. l. plures. Forense instrumentum est illud quod factum est ex his que fiunt in foro. i. in iudicio. & dicuntur tales scripture acta siue gesta. & per tabellionē scribuntur & generaliter que publicam formam habent & sic dicta sunt quia eis utimur in foro. ut no. C. de fide instr. l. cōpationes. Antapochis at̄ et atapochis si st̄ris dat fides quēadmodū publicis si publica sunt. Si autem priuata quēadmodum priuatis. Im ea que superius nota fuerunt. Sed an forensi instrumento n̄ scripto per manum publicā sit fides adhibenda. ut publico terminat do. Ac. q̄ non. ut prealle. l. comparationes. no. licet sit arg. contra. e. de dona. l. donationibus. His itaq̄ sic ut in hac prefatione prelibatis redeundum est ad materiam principalem. s. ad publicationes que instrumentis publicis ponuntur de quib⁹ specialiter in isto loco tractatur. Et ante q̄ ad hoc ueniam sciendum est q̄ in quolibet instrumento publico duo principaliter continentur. s. publicatiōes & negocii tenor qui quidem negociorum tenor dicitur ipse contractus qui iter partes contrahitur & ordinatur. & uidetur hoc innui. ff. de pac. l. iurisgen. §. q̄ fere. & de istis tenoribus negociorum nō tractatur in hoc ti. sed de eis plene tractat̄ super uolumine summe nostre. s. enim inuenitur qualiter tenor uenditionis per mu. dona. dicitur. & qualiter tenor dotis mutui deposti. dicitur. s. clare inuenitur & de omnibus tenoribus ferre sufficiens inuenitur doctrina. nam aliqui tenores habent. vi. capitula. aliqua decem

aliqui per pres diuiduntur. prout in suis
locis aperte uidebis. Solum ergo de alia
parte. s. in strorum. s. de publicationibus
tractatur hic. unde ad id qd dicitur i ru-
brica. s. quando dicit de instris subaudial
id est de publicationibus instrorum nō
enim tractat hic de instrumentis quan-
tum ad omnes partes. sed quantum ad unā
tantum. s. quantum ad publicationes cir-
ca publicationes equidem instrorum tria
uidentur in littera nostra tangi. primo q̄
re dicantur publicationes. Secūdo quot
sint & que. Tertio quare & quō quilibet
in instrumentis publicis apponi debeat.
Ideo autem publicationes dicuntur ut lit-
tera dicit quia publicam autenticam & si
de dignā reddunt scripturā. ut in auten.
ut preponatur nomen. imp. in princi. &
quia in instrumentis apponi debet & scri-
bi solum per manū publice persone hoc
est notarii qui est publica persona. ut in
sti. de adop. §. cum autem. & ff. rem pu.
sa. fore. l. ii. Sunt enim publicationes
que in instrumentis apponuntur & appo-
ni de iure debet multe. s. anni domini no-
men imperatoris regnantis tpe conditi.
instrumenti & armis imperii eiusdem no-
men consulis tunc tps i cōsulatu existē-
tis indicio mensis & dies & mensis i quo
instrumentum conficitur locus ubi fit i
strumentum. testes qui iter fuerunt & no-
men tabellionis qui instrumentum scri-
psit cum subscriptiōe sua. ut de istis pro-
batur in auten. ut preponatur nomē im-
peratoris in rubro & nigro. Et si qua alia
in instrumentis de consuetudine aliquo-
rum locorum ponantur. ut forsan deter-
minare tempus instrumenti & composi-
tione ciuitatis utputa xpo āno & compo-
sitione talis ciuitatis secure apponat ta-
belliones illorum locorum. nam preall.
auten. ut preponatur nomen impera. nō
prohibet q̄ ipsi non apponant ea que d̄
consuetudine cōsueuerunt apponere sed
precipit ne superiores publicatiōes omit-
tant. Tertio loco est specialiter d̄ qua
libet tractādum. s. quare & quomodo ap-
ponantur. sed quia quedam de superiori-
bus in instrumentis de consuetudine nō

apponuntur ideo ordine superiori omis-
so de eis primo que de consuetudine nō
apponuntur aliqua breuiter dicamus p̄
modū ad alias per ordinē descendentes.

Nomen igitur imperatoris impatis tē-
pore conditi instrumenti poni debere. q̄
lex hoc precipit. Itē armis iperii eiusdem
poni et deberet. quia lex similiter p̄cipit
Item & nomē psulis qui tūc tps est quia
lex etiam precipit. ut preal. autē. ut p̄po.
nomen impe. §. i. & sic inuenies in antiqs
instris si inspicias. & nisi illa apponuntur
posset opponi ad instrm. s. q̄ non sit ei si-
des danda. quia non concurrunt ea que
concurrere debent ad hoc ut instrumen-
tum reddatur publicum & autenticū &
cum obmissa sint ea que lex mandat ap-
poni licet consuetudo modo hic non ser-
uet. ut. §. dixi. poni autem posset ista for-
ma si quis uellet ea ponere. Anno domi-
ni millesi. cc. nonagesimoseptimo iperii
sacratissimi Fredrici iperatoris anno sex-
to cōsule tali uel consulubus talibus. ut
hec forma tradi uidetur prealle. auten.
ut prepo. §. i. Nunc enim est uidendū
de illis publicationibus. que d̄ iure & cō-
suetudine ponuntur instrumentis publi-
cis. Sed primo de inuocatione nominis
domini. que ante omnia i publico instru-
mento est ponenda. Circa quaz duo sint
uidenda. s. primo quare ponat. Secūdo
quō ponat. Apponit autē hec inuoca-
tio. quia leges ciuiles & diuine hoc dicūt
& exempla bona suadent. ait enim ciuilif
lex instrumentum i choetur auctore deo
ut in auten. de prepo. no. impe. §. i. & ad
hoc facit in auten. de armis in princi. &
de questore. circa princi. & C. de offi. p̄-
fec. pre. affrice. l. nomine domini de lege
autem diuina patet aperte. ait enim pau-
lus. Quicquid dicimus quicquid facim⁹
totum in nomine iesu faciamus. Exempla
bona hoc etiam uolunt. nam uidemus
cunctos peritos in suis negociis semper
inuocationem premittere. & bona exem-
pla sunt sequenda. mala uitanda ut. ff. de
iudi. l. obseruandum. & de hoc. C. pro-
batio. l. exemplo ex hac enim inuocatio-
ne consequimur debitum effectum eius

q̄ agere intendimus. Nam si principium fuerit decens & amabile deo cetera debi- tum societur effectui. ut in auten. quōd opor. ep̄os & ce. clericos ad or. perdu. circa prin. Ponenda autem est inuocatio breuiter sub forma tali. In nomine dñi amen. uel in dei nomine. uel in nomine dñi nostri iesu xp̄i uel in ip̄i nomine amē uel in nomie patris & filii & sp̄s sancti. Et quidam sic eam ponunt in nomine s̄a cte & indiuidue trinitatis qd̄ bene facere possunt. quia non refert in qua forma de predictis apponatur conueniens tamen est ut breuibus uerbis ponatur talis iuo- catio. iuxta illud breuis oīo penetrat ce- lum. & quia nec uerbosa oratione uten- dum est testi. uel tabellioni. ut. C. de pre- ci. impera. offeren. l. instrumentoz & C. de appel. l. ampli oratione. §. in refutace- rus. Post inuocationem autem ponūtur anni dñi qui currunt tunc quando fit in- strumentum. Circa quos annos tria bre- uiter uidēda sunt. s. primo quomodo po- nantur. Secundo quare ponantur. Ter- cio quando mutantur anno domini. Eq- dem anni domini ponuntur ista forma. In nomine dñi amen anno eiusdem si in- uocatio precedat nos dicimus anno eius- dem & si inuocatio non precedat dicim⁹ simpliciter anno dñi millesimo. CC. no- nagesimo. vii. & iste dictiones anno dñi millesimo zc. in ablatiuo casu sic prolate- reguntur a prepositione in uel sub hic q̄ si intellecta dicat in anno uel sub anno dñi zc. uel potest dici q̄ absolute ponan- tur. Sequitur uidere quare apponantur anni domini circa qd̄ est sciendum q̄ le- ge aliqua non cauetur q̄ apponi debeāt. sed causa dicendum est q̄ apponendi sūt & alias non ualer instrumentum qd̄ de consuetudine est q̄ apponantur. ergo ap- poni debent & alias non ualer qd̄ agitur ut in auten. ut prepo. no. ip̄era. circa pri. & §. si qua ibi .n. legit̄ si qua uero apud oriētis habitatores aut alios homines ob- seruatio custodiāt ei nō inuidemus. qua- si dicat nō immuto aliquid de hoc sed po- nant s̄m consuetudinem eoz hoc tamen- ado dicit ipse q̄ ponam nomē impatoris

& annū impii & psulē. ut. §. dixi in. §. no- mē digif & ē etiā psuetudo generalis ut- āni ponāt. un̄ & si lex diceret p̄tra tñ ui- ceret eam psuetudo. ut. ff. de le. & se. 2. l. de quibus in si. Ponuntur insup anni dñi alia ratione. s. propter t̄pis instrumē- toz cognoscendū nam & per eos habe- mus aliqualem cognitionem qd̄ instr̄m fuerit factum ante & qd̄ post. licet n̄ ple- nām per eos solos & expedit in multis ca- sibus scire qd̄ instr̄m fuerit ante factū. & qd̄ post & maxime qñ agitur ypo. in bo- nis alicuius per plures creditores. nam tunc q̄ prior est t̄pe potior est in iure. C. qui po. in pig. habē. l. ii. Mutant̄ aut̄ āni dñi uariis temporibus s̄m uarias opi. ho- minū. Mutant. n. aliqui eos in circūcisio- ne dñi que fuit in Klendis ianuarii. & isti non uidentur proprie mutare. nam cer- tum est q̄ in die klendaz ianuarii dñs noster iesus xp̄s non primo accepit car- nem humanam. nec etiā ea die suam con- tra dixit natiuitatē a qua anni dñi put ip̄e fuit homo ceperunt habere principium. sed ipsi forsan sic mutant. qa sequi uolūt- cursum romane ecclesie. que mutat suū- annum in Klendis ianuarii. ut patet i klē- dario. quod habet principium suum in Klendis ianuarii. uel forsan sic mutant quia in tali die consueuerunt officiales mutare & consueuerunt in tali die hono- rem & administrationem suscipere aliq- ut patet in consulibus romanorum qui in Klendis ianuarii consularum igredie- bantur. ut. ff. de peti. he. l. item ueniunt. §. pridie. & de condi. & demon. l. plum- bius. & in auten. de consul. circa mediū- ti. Alii ut illi de Tussia mutant annos do- mini ab incarnatione dñi que fuit in fe- sto beate marie. quod festum celebratur vii. die exeun. e Martio & isti melius faci- unt q̄ superiores. cum in tali die xp̄s do- minus noster inceperit assumere carnē humanam. unde anni eius poterunt inci- pere ibi q̄m ad hoc quia incepit carnē habere humanam & sic in eadem die mu- rari poterunt reuoluto circulo. xii. men- sium. Alii ut illi de patria ista mutant- annos dñi in natiuitate eius. que fuit ia-

menſe decembris. & iſti uidentur proprius omnibus aliis qđ ostenditur ſic. Nā aut deſcribimus annos dñi put ipſe fuit ho- mo. aut prout fuit deus. Et certum eſt qđ put fuit deus nō deſcribimus. qđ nō poſ ſemus. Nā ſm hoc nec habuit principiū nec habebit finem. & ſic reſtat. ut deſcri- bamus annos eius put fuit homo. & tūc in natiuitate eius que fuit in menſe decē- bris. Et iſti uidentur pprius mutare oī- bus aliis qđ ostendit habuimus eos inci- pere reuolutis. xii. mēſibus i eadē die mu- tare. Nam hoc cuiſlibet patet ad ſenſus qđ ānos cuiuſlibet hoīs incipimus & de ſua noiāmus a natiuitate & mutamus poſtea reuolutis. xii. mēſibus in eadē die. non aut incipimus eas ab eo die in quo rece- pit carnē in corpore matris. & ſic āni dñi in natiuitate cōſueuimus mutari uidentur conſuetudinē tamen regionis in hoc ſer- uarem ar. preal. autem. ut ppo. no. impe. circa. prin. Post annos domini ponit inditio que currit tūc tps quando iſtru- mentū conficiunt circa quaz ſunt breuiter tria diſcutienda. ſ. primo quō ponatur. Se- cūdo quare. Tertio quid ſit iditio. & quō inueniatur. Equidem inditio iſta for- ma ponitur. In nomine domini āno eiuf- dem milleſimo. cc. nonageſimo. vii. indi- tione decima uel inditione. i. uel quarta uel indicione. xv. ponēdo illam iditionē currit eo tpe quo ſit iſtrumentū. Et itel- ligas etiā qđ ſubauditur hec ppoſitio i uel ſub quaſi dicat in inditione. uel ſubindu- cit tali. Non tamen multū refert i qua for- ma ponatur ex quo tantū poſita inuenia- tur. Secundo ſcias qđ iſta inditio appo- nitur duabus rōibus. una eſt. qđ lex mā- dat eam ponendā eſſe ergo neceſſario ap- poni debet. ut preal. autem. prepo. no. im- pe. & .ſ. i. alia ratione ponitur ut per eam cognoſcamus tps iſtri qđ expedit quan- doq; ut. ſ. dixi in annos dñi nā per eā ali- qualē cognitionē tps iſtrumenti apprehē- deri poſſumus licet & ſine ea poſſem⁹ ea plene per annos dñi & per diem men- ſis cognoſcere tempus iſtrumenti. ut. .j. clarius patebit. Sed & tertio ſciēdū eſt qđ inditio eſt curſus. xv. annorum. di-

citur autem inditio ab indicendo. i. preci- piendo. unde inditio ideſt preceptio uel preceptum. Fuit enim quoddam iductū ſeu preceptum ab Imperatore factum ut .j. patebit. & dicitur iſta inditio ſecunda & tertia. prout eſt infra curſum. xv. anno- rum. ultra autem non extenditur. ſed a prima incipit. unde no. qđ cum tabellio- nes. dicunt in iſtrumentis inditio prima intelligitur qđ ſit primus annus inditio- nis & ſic de ſingulis. Nam inditio eſt pro- prie curſus. xv. annorum. ut. ſ. dixi. licet non appellemus quemlibet annum con- ſiſtentem infra quindenarium numerū. ideſt iditionem. ex inde autem habetur i- ditio ut littera dicit & bene qđ antiquitus romani ſingulis. xv. annis recipiebant tri- butum de toto mundo & erat in primo quinquennio ſeruum ut inde fierent ar- ma militibus romanis. Secundo quinquē- nio argentum. ut inde haberēt ſtipendia milites. Tertio quinquennio aurum qđ in erario ponebatur. ut tempore neceſſa- rio pro republica romanorum expende- retur. unde adhuc hodie ſuam⁹ curſum illorum trium luſtrorum. ſ. horum. xv. annorum & inditionem appellamus. qđ ſic tributa indicebantur antiquitus. Si au- tem eam inditionem uelis colligere. acci- pe annos qui ſunt. .mcc. nonaginta. vii. & eis addas tres annos. quia tantus ann⁹ erat tempore natiuitatis xpī ſcilicet terti⁹ inditionis. & diuide per. xv & ſemper abii- cias illam quindecimam cum habueris numerum completum quindecim an- norum iuenies te habere iditionem deci- mam & ſi plene uis iuenire uideas hic in- textu ſumme noſtre ubi ponuntur multa exempla. & quando pria ſit & quando ſecunda ibidem dicitur qđ non dico bre- uitatis cauſa. Et no. etiā de hac iditione per glo. ordinarium de iuſtiniano. C. cum ſit i ſi. Post iditionem debēt poni dies & mēſis i quo factū fuit iſtrumen- tum nam non ſufficeret ponere diem ſo- lum ſine menſe. ut puta ſi diceret aliq; i die ueneris uel i die lune talis pmiſit. x. & de menſe aliqua nō faceret mentōem debet ergo pōi & dies & mēſis ut puta die

tertia february. uel intrante february. ut iam. j. patebit. & probatur etiam in pre alle. autentica. ut prepo. no. impe. §. i. c. ca diem autem quattuor breuiter sunt uidentia. f. primo quare dies in instrumentis ponatur. Secundo de quo die loquat littera que dicit diem apponendū esse. Tertio quō appōi debet dies. Quarto loco erunt quedam querenda circa materiam istam. Dies igit in instrumentis publicis ponitur duabus rōnibus. una quia lex precipit q̄ apponatur dies & mensis & consuetudo ēt seruat. ut preal. ti. ut preponatur. circa princi. & instic. de inuti. stip. §. Item uerboz obli. Et si non apponatur nō ualet instrū. ut preall. ti. §. si qua. Secūda ratione apponitur dies & mensis in publicis instris. ut per hoc cognoscatur tempus instrumēti q̄ multis causis cognoscere expedit. ut. s. dixi naz per annos domini solos & per indicionē etiam non plene cognoscebamus tēpus instrumēti. imo poteramus multum decipi. sed per diem & mensem adiunctum annos dñi plenissime cognoscimus ipsi instrumēti nec ullo modo decipi possumus si bene computemus. Si tamē instrū aliqua facta fuerunt in mense decembris & contendatur de tpe ipsoz facile q̄ posset quis errare nisi bene aduerteret. Sed bene examinatur non erratur. & in mense illo. & est ratio quare in mense illo citius erratur quia in tali mense mutatur annus s̄m nos de patria ista qui mutamur in natiuitate domini que est. vii. die exeunte decembri. & ex hoc nascitur iste error q̄ nouus annus incipit & mensis non ē terminatus. Aliis autem qui non mutant annos domini in mense decembris non imminetur iste timor in tali mēse sed forsā in illis mensibus in quibus mutant annos idem esset eis si nundum terminatio mense nouum annum inciperet. Et consueui legendo lectionem istam dare exempla quomodo facile posset contingere error in eo q̄ non bene auertetur in mense predicto. ut ecce ponamus q̄ reperitur quoddam instrū habens tps tale. millesimo. CC. nonagesimo. vii. die ter

ria exeunte decēbri. Mar. pmisit zc. & aliud reperitur in hūc modū. MCC. nonagesimo. vii. die tertia intrante decembri. R. pmisit. zc. Si queratur q̄ istoz instrumētorum fuit ante factum. Rūderet forsā nos bene aduertēs illud qd̄ dicit die tertia intrante. nam istud fuit factū in primensis aliud autē qd̄ dicit die tertia exeunte fuit factum in fine mensis & tamen decipitur taliter. rōdens quasi per annū. nam illud qd̄ dicit tertia die exeunte fuit factum in principio illius anni. M. ducentesimononagesimo. vii. licet quasi in fine mensis decembris. Et aliud qd̄ dicit die tertia intrante reuoluto circulo multoz mensium illius anni fuit factum quasi in fine eiusdem anni. licet circa princi. mensis decembris. Formatur & aliud exemplum tale pone q̄ reperitur quoddam instrumentum habens tempus in hūc modum. MCC. nonagesimosexto. die octaua exeunte decembri. R. promisit zc. & aliud reperitur in hunc modum. MCC. nonagesimo. vii. die. exeunte decembri. R. promisit zc. Si queratur quod fuit factum ante. responderet forsā aliqs illud quod fuit factum in nonagesimo. vi. & bene in hoc. sed p̄ quantum tempus ante. respondet forsā non bene computans per unum ānum. nā illud dicit nonagesimo. vi. aliud dicit nonagesimosexto & sic diceret ipse patet q̄ illud preceedit istud bene per unum annū. sed decipitur quia non aduertit ad diem instrumēti illud qd̄ dicit nonagesimosexto die viii. exeunte decembri extitit factum in ultima die illius anni in uigilia natiuitatis domini que est. viii. die exeunte decembri. & aliud qd̄ dicit. vii. die exeunte decembri fuit factum bene in sequenti anno sed in prima die eius. f. in die natiuitatis domini que est septima exeunte decembri. Secundo uidendū est de quo die loquatur hec lra que dicit diem in instris instrumentis apponendum ē. circa hoc scias q̄ de duplici die in instrumentis nostris facere psueuimus mentionē. f. de die solutionis faciendum. ut puta cum dicitur promittis soluere in diem sancti mi

chaelis. uel in die sancte Marie mēsis au-
gusti. & de tali die non loquitur littera
nostra nam dies in qua solutio fieri de-
beat statuitur & ponitur de uoluntate
partium non autem de necessitate. nam
& si non apponatur talis dies ualet quod
agitur & est promissio & obligatio pura
ex quo non est etiam ibi aliqua cōditio &
statim tenetur soluere post. x. dies. ut in-
sti. de uerb. ob. §. omnis. facimus etiā mē-
tionem de alio die in instrumentis scilicet
de die mensis in quo fit instrumentum. &
de isto loquitur littera nostra. Et circa
istum diem de quo facimus mentionem
hic. scias q̄ duplex est dies scilicet natu-
ralis & artificialis. Naturalis est qui ha-
bet. xxiiii. horas ut dicunt philosophi &
innuitur. ff. ad. l. iul. de adulte. l. capite &
incipit secundum romanos in media no-
cte atenienses autem incipiunt ab occa-
su. babiloni ab orru solis arabi a meridie
ut dicit oratius in libro rerum humana-
rum secundum Io. Et in isto die natura-
li possunt plura expediri negocia. ut pa-
cta testamenta & transact. & ualent ac si
in die lucis fierent. ut. C. de transac. l. nō
minorem. & ff. de fe. l. more romano. ibi
enim legitur more romano dies a media
nocte incipit & sequentis noctis parte fi-
nitur itaq; q̄ in his. xxiiii. horis & duab;
dimidiatis noctibus & luce una actum
sit perinde est quasi quamuis hora lucis
actum sit. Et est dies artificialis qui inci-
pit in mane usque ad uesperas secunduz
romanam ecclesiam. ut in hymno beati
ambrosii. Lucis creator zc. ibi qui mane
iunctum uesperis & in princi. ueteris te-
stamenti factum est uespere & mane dies
unus. Item illa dies est sol lucens super
terram. & quedam sunt negocia que iura
uoluerunt in ista die tali artificiali tantū
expediri ut patet in sententia que de die
ferri debet. ut in auten. de iudi. §. sedebūt
de uoluntate tamen partium de nocte iu-
dicare posset iudex. sed de die ex necessi-
tate iudicare habet. de die ergo naturali
loquitur littera nostra que dicit diem ne-
cessarium esse in instrumentis publicis.
alioquin si de artificiali uelles loqui iam

uideretur q̄ testamenta pacta transac. fie-
ri & notari de nocte non possent q̄ non
est sic immo bene fieri & notari possunt
ut supra dixi. Et si tu dicis si aliquis uocet
me dnocte ad aliquod testamentum scri-
bendum quomodo apponam ego diem.
Respondeo considera an sit tunc transac-
ta medietas noctis. & tunc apponas il-
lam diem que debet incontinenti sequi
aliam medietatem noctis. si autem nō sit
transacta medietas noctis. tunc apponas
diem que prererit in continenti ante istā
medietatem noctis. ut plene notauit. §. de
obliga. in. §. in diem. Tertio sciendum
est q̄ dies apponitur in instrumentis ut
littera dicit diuersis modis. Vno modo
secundum consuetudinem Bononiensē.
ut in hoc exemplo prima die madii se-
cunda die intrante madio. & sic de singu-
lis usque ad sedecim. transactis autez. xvi.
ponunt exeunte madio. hoc modo quin-
to decimo die exeunte madio. & sic de sin-
gulis usque ad pen. in penul. dicunt pen-
die madii. & in ultimo dicunt ultima die
madii. & ita de singulis illis mensibus.
qui habent. xxxi. dies. In illis at̄ qui ha-
bent. xxx. dies procedunt similiter. usque
ad. xv. per hanc dictionem intrante. & fi-
nitis. xv. primis. descēdunt per alios. xv.
cum dictione exeunte. semper tamen in
prima die cuiuslibet mensis non ponitur
intrante & in penul. & ultima die nō po-
nitur exeunte. Alio modo secundum cō-
suetudinem quarundam prouinciarum
& locorum ponitur dies mensis semper
per ascensum hoc modo prima die ma-
di. tertia die madii & sic de singulis die-
bus & mensibus & si uelles scire quot ha-
bet unusquisque mensis. collige ex his
uersibus. Iulius aprilis septem nouemq;
trigenos. Vnum plus reliqui. sed februa-
rius habet octo uigenos. Cui sibi bifex-
tus fuerit superadditur unus. Sed & ter-
tio modo apponitur dies per quosdam i-
strumentis publicis per kalendas nonas
& idus & maxime in epistolis hodie ta-
belliones curiales sic diem apponunt &
talem appositionem diei cognoscere uti-
le nobis expediens est non tantum pro-

pter eius obseruationem amplectendam
 quum ut sine medicamentis intelligere pos-
 simus obseruantes. Hora equidem aliq-
 uantum est difficilis & obscura in eius in-
 gressu. sed post ingressum leuis est pro-
 gressus & cito patet egressus. circa qua
 aliqua breuiter pertractanda sunt. Et pri-
 mo ad eius euidentiam sciendum est qd an-
 nis diuiditur in duodecim menses. men-
 sis autem quilibet denominatur per klen-
 das nonas & ydus ad cuius denominatio-
 nis rationem intelligendum breuiter sic
 peruenitur. Scire debes qd antiquitus om-
 ni mense fiebant nundine rome quas nu-
 dinas romani certa die inchoabāt & cer-
 ta die terminabāt quod erat damnosum
 & periculosum mercatoribus quia cum
 latrones scientes diem in qua uenire de-
 debant ad nudinas & etiam recedere sta-
 bant parati & spoliabāt eos. ad quod ob-
 uiaudum sagacitatem quandam inuene-
 runt romani mercatores. s. qd dies men-
 sis denominentur per klendas nonas. &
 ydus. & per istam denominationem sta-
 tuatur dies inchoationis & terminatio-
 nis nundinarum. ita qd latrones non pos-
 sint intelligere quando inchoentur & qm
 terminentur nundine. & ordinauerunt
 qd prima dies cuiuslibet mensis uocen-
 tur klende. Et dicuntur calende quasi co-
 lende. a colo lis. nam antiqui collebant
 primam die cuiuslibet mensis. uel dicun-
 tur calende a colo grece qd latine dici-
 tur uoco nam romani habebant preco-
 nes in prima die mensis pacto ascende-
 bant turrim. uel ibat per terram claman-
 do colo. i. uoco uos ex parte senatoris ad
 nundinas. Sequentes autem dies cuiusli-
 bet mensis post primum diem denomi-
 nantur noue non tamen omnes sequen-
 tes post primum diem. sed quidam tan-
 tum denominantur none. & quot sunt illi
 dies qui sub nomine none scribuntur pa-
 tebit iam statim in uersibus. None autem
 dicuntur quasi nundine. quia nundine i
 eis fiebant. uel qa mercatores inuitabāt
 i talibus diebus ad nudinas. nundine in-
 cipiebant post eos sed inaliquibus men-
 sibus nundine durabant per. iiii. dies. in

aliquibus sex diebus & ideo sunt aliqui
 menses qui habēt quattuor dies post pri-
 mum qui uocantur none aliqui habent
 sex post primum diem qui etiam uocan-
 tur none. Et si uis scire qui sunt illi men-
 ses qui habent. iiii. dies de nonis & q sex
 collige ex uersib⁹. Sex nonos mai⁹ octo-
 bris iulius & mars. Quattuor at reliqui
 tenet idus quilibet octo. post istos uero
 dies qui denominantur none sequentes i
 quolibet mense uocantur idus & nō oēs
 sequentes sed tantummodo octo qui ueni-
 unt post illas nonas uocantur idus i quo-
 libet mense. Nam quilibet mensis habet
 octo dies qui uocatur idus ut patet i uer-
 sibus premissis & in hoc est conformitas
 in mensibus. Et sic si bene inspicis quili-
 bet mensis de illis qui habent quattuor
 nonas uidetur habere. xiii. dies iam no-
 minatos. unum qui uocatur kalende. &
 quattuor qui uocantur none. Et octo qui
 dicuntur idus. illi uero qui habēt sex no-
 nas uidentur habere. xv. iam nominatos
 .s. unum qui uocatur etiam klende & sex
 q uocantur none. & octo uocantur id⁹. alii uero
 dies q supersunt a. xiii. illis mensib⁹ qui ha-
 bent quattuor nonas uel qui supersunt a
 xv. in illis qui hnt sex nonas assumunt si-
 bi nomen a klendis mensis sequentis. Et
 denominantur etiam omnes illa denomi-
 natione qua denominatur prima die se-
 quentis mensis. ut uerbi gratia aprilis ha-
 bet. xiii. dies nominatos per klendas id⁹
 & nonas. supersunt. xvii. qui non habēt
 nomen. certe isti associant se cum prima
 die sequentis mensis que uocatur klende
 madii. & denominantur a klendis madii
 omnes. & quia xvii. erāt & accipiūt unū
 a madio ita qd sunt. xviii. nos dicimus qm
 uolumus describere decimum quantum
 diem aprilis qui est post idus aprilis de-
 cimooctauo Klendas madii data fuit hec
 littera idest quartadecima die intrante a
 prili. nam per decem & octo dies est an-
 te Klendas madii illa quartadecima dies
 aprilis includendo in his Klendas madii
 subauditur enim in tali latinitate pre-
 positio ante inclusiue. & sic de aliis po-
 stea. Et si scire uelis quot Klen-

das habeat unusquisque mensis de istis kalendis. sic a kalendis mensis sequentis denominatis. Scias quod Ianuarius Augustus & decembris habent. xviii. Kalendas. Iulius october martius & maius habent xvii. Kalendas. Iunius aprilis september & november habent. xviii. Kalendas. Februarius habet autem sedecim Kalendas unde uersus. Ianus & Augustus denas nonas que decembris. Iulius october, mars maius septemque decemque. Iunius aprilis september & ipse november. ter senas retinent februsque tris octo Kalendas. uel posses dicere ad omnia suprascripta secundum doctrinam computi quod in quolibet mense sunt tres dies tantum celebres a quibus omnes alii denominationem suscipiunt. uidelicet Kalende nonae & idus Kalende sunt prima dies mensis. nonae sunt quinta uel septima dies mensis. & dies quidem qui sunt inter Kalendas & nonas denominantur a nonis sequentibus. octauus uero dies post nonas in quolibet mense dicitur idus. dies autem qui sunt inter nonas & idus ab idibus sequentibus denominantur. omnes alii dies qui sequuntur idum denominantur a Kalendis sequentibus. uerum tamen alium modum tenui. scilicet in docendo quia uidetur mihi leuior pro iuuenibus licet non ita proprius. Sic igitur declarata materia per regulas exemplificandum esset quomodo scribatur dies in quolibet mense secundum istum modum. Sed causa breuitatis non sum ausus dicere. in uno tamen modo de hoc dicam exempla. scilicet in aprili. & si aliquis uult plene uidere in quolibet mense aspiciat in Kalendario ordinato per romanam ecclesiam. Incipio igitur exemplum ponere data fuit hec littera kalendis aprilis idest prima die aprilis. In nonis sic describitur. data fuit quarto nonas aprilis idest secunda die aprilis & subauditur prepositio ante inclusiue. tertio nonas aprilis idest tertia die aprilis. pridie nonas aprilis idest quarta die aprilis. Et nota quod non debes dicere secundo nonas sed pridie nonas. & sic etiam in idibus & kalendis denominatis a mense sequen-

ti nonas aprilis idest quinta die aprilis. In idibus autem sic scribitur octauo idus aprilis idest sexta die intrante aprili. septimo idus aprilis idest septima die intrante aprili. & sic de aliis usque ad duodecimum diem aprilis. ubi sic scribitur. pridie idus aprilis idest duodecima die intrante aprili. idibus aprilis idest decima tertia die intrante aprili. kalende autem denominate a mense sequenti sic scribitur. decimo octavo kalendas maii data fuit hec littera idest quartadecima die intrante aprili. decimo septimo kalendas maii idest quintadecima die intrante aprili. Sextodecimo kalendas maii idest quintadecima die exeunte aprili. quindodecimo kalendas maii idest quarto decimo exeunte aprili & sic de aliis usque ad ultimam. ibi enim dices pridie kalendas maii idest ultima die aprilis. kalendas maii data fuit hec littera idest prima die maii. Predicti tamen primi duo modi in principio huius. §. descripsi in apponendo die in instrumentis publicis magis commendandi & sequendi sunt duabus rationibus. Una propter consuetudinem. que eos continue obseruare uidetur. Alia quia clarius & sine magno labore denotatur tempus instrumenti quod lex mandare uidetur ut claro modo designetur tempus in instrumentis. Ultimus etiam modus ad sagacitatem & obsecritatem quandam inuentus est. ut supra in principio dixi. & ad hoc est arguendum in autentico. ut preponatur nomen imperato. §. illud. Ultimo circa diem que ro si tabellio in nota seu rogatione diem apposuit & postea conscripsit instrumentum sine die nunquid uideatur repetita dies. ut licet est inuenta in nota. ita apponatur & repetatur in instrumento uidetur quod sic. ar. ff. de edendo. l. si quis ex argentariis. §. si inieium. & ff. de damno infec. l. si finita §. uideamus. & ff. de operis noui nū. l. de pupillo. §. si quis. Item scias quod si non est dies in instrumentis publicis dicitur communiter non ualeat. ut. §. in principio dixi licet quidam distinguant. fit tale negocium quod fieri debeat in scripturis. uel tale quod

non. Si erat tale quod exigebat scriptu-
 ram. non ualeat. ut. C. de fide instrumē.
 l. contractus. Si uero non exigebat. sed
 ad hoc fiebat scriptura ut facilius proba-
 retur tunc uidetur dicendum q̄ carta ua-
 leat. ut. ff. de fide instrumē. l. pe. & d̄ pig.
 l. contrahitur. & C. fami. her. l. non ideo
 quod uerum est etiam s̄m eos si aduersa-
 rius confiteatur instrumentum. alias si ē
 sine die non ualeat sed ille qui utit̄ instru-
 mento habet necesse producere testes.
 Sed nunquid confecto instrumento sine
 die & loco qui etiam apponi debet. ut. j̄
 iam dicam. potest tabellio iterum refice-
 re & ea apponere si bene recordetur de
 his uidetur q̄ sic s̄m quosdam. ar. ff. de
 uerbo. obli. l. i. circa prin. & quia ei credi-
 tur de his que gessit. ut. C. ad. l. cor. de fe-
 ri. l. si quis decurio. & ff. d̄ adulte. l. accu-
 satus. ibi enim dicitur accusatur? adul-
 terii. si quis circa inscriptionem erraue-
 rit si tempora largiantur emendare non
 prohibetur. Alii distinguunt aut incon-
 tinenti siue ex interuallo modico & tunc
 bene ualeat. an post magnum & tunc nō
 ar. ff. de uerbo. obli. l. i. circa prin. & in
 auten. de equali. doti. §. aliud. Alii dicunt
 q̄ nullo modo potest etiam incontinen-
 ti postq̄ est facta copia parti cum funct̄
 sit officio. argu. ff. de regu. iur. l. iudex.
 Item & quia solis tabulariis non credi-
 mus. ut in auten. de here. & fal. §. si uero
 Item & quia quod ab initio factum est
 in totum sine suspitione est. quod uero
 postea suspitione non caret. ut prealle.
 auten. de equali. do. §. ne contingat. Im-
 mo dicunt plures si publicum instrumē-
 tum factum est & aliquid ignoranter uel
 alio modo obmissum sit tabellio non po-
 test etiam de uoluntate partiū adere. ar.
 predictarum legum. & ff. de rei uendica.
 l. in fundo. dici tamen potest q̄ sup hec
 talia non faciat sine iussu & mandato iu-
 dicis. cum iussu enim iudicis poterit for-
 te sine periculo facere. argu. ff. de his qui
 notan. infami. l. furti. §. qui iussu. & ff. de
 acqua pluui. ar. l. q̄q̄ in principio. Item
 in instrumentis publicis apponitur lo-
 cus in quo lectum instrumentum est. Et

circa locum duo uidenda sunt .s. primo
 quare ponatur locus. secundo quem lo-
 cum apponere debemus. De primo scias
 q̄ lege aliqua expresse non cauetur q̄ lo-
 cus debeat in instrumentis apponi. sed
 apponitur quia consuetudo generalis est
 inducta. ut locis in instrumentis pona-
 tur que est seruanda. ut. s̄. in annis domi-
 ni dixi. Item & licet lege non caueatur ex-
 presse ar. tamen s̄nt multa in lege qd̄ ap-
 poni deb eat. ut. ff. de accus. l. libellorum
 & insti. de inuti. stip. §. Item uerborum
 obligatio. & C. de contrahen. stip. l. opti-
 mam. Item ar. ad hec de testibus qui iter
 rogantur de loco exemplo danielis in q̄
 bus debet esse idem numerus qd̄ in in-
 strumentis. ut. C. de fide instr. l. in exer-
 cendis. Duplicem autem locum in instru-
 mentis apponimus. .s. locum generalem
 nomen uidelicet ciuitatis uille uel castru
 & locum speciale in quo factū est instru-
 mentum. ut i littera plene patet & est ar.
 prohe. l. q̄ locus specialis esse debeat. ff.
 de acausat. l. libellorum. Post locum aut̄
 ponuntur testes i instrumētis circa quos
 essent plura discutienda. sed quia alibi in
 sententia nostra est specialis titulus de te-
 stibus. & quia prolixitas me terret & qa
 etiam operis me delectat conclusio hoc
 loco ideo circa presentem materiā que
 dam pauca & utilia breuiter examinabo
 Sunt equidem ista circa testes tangenda
 scilicet primo quomodo testes in instru-
 mentis apponi debeant. Secundo quare
 ponantur. Tercio quot testes necesse sit i
 instrumentis apponi. Quarto quales ap-
 poni debeant. Quinto an testes necesse
 sit ubiq; rogari. Sexto an testes habent
 semper cognoscere contrahentes in quo
 libet negocio. De primo sciendum est
 q̄ testes diuersimode ponuntur secundā
 diuersas terrarum consuetudines. uno
 quidem modo sic. presentibus. Pe. Ma.
 & Ioan. testibus uocatis zc. alibi autem
 ut florentie ponuntur sic testes interue-
 nerunt. petrus iohannes & martinus zc.
 alibi autem sic dicitur in presentia petri
 martini & philippi testium uocatorum
 zc. non tamen refert in quā de predictis

formis apponatur. nam in oibus his sa-
tis competenter dicitur. Sup secdo scias
q̄ ideo testes in instrumentis publicis po-
nuntur qa leges hec precipiunt alias. n.
instrumentis nō daretur fides. unde lex
dicit solis enim tabulariis non credimus
ut in autē. de here. & fal. §. si uero & in
autē. de fide instru. §. sed & si instrumentū
sed uidet̄ soli tabellioni esse credendum
& in autē. de fide instru. §. si uero neq; &
C. ad. l. cor. de falsis. l. decurio. ad q̄ rñ
deri potest distingue tēpus in quo cōfici-
tur instrumentum a tempore in quo qs
uult aliquid ex instrumento probare pri-
mo casu scilicet eo tempore quo ordina-
tur instrumentum super aliquo negotio
debent esse testes presentes qui audiant
negocium & eorum nomina in instru-
mento per tabellionem scribi debent. ali-
as non crederetur licet tabellio scripsit
set tabulariis enim solis nō credimus. &
ita intelligitur prealle. §. sed & si instru-
mēta. & here. & fal. §. si uero cum suis cō-
cordat. In secundo autem casu. scilicet in
eo tempore in quo aliquid ex instrumen-
to probatur. subdistinguo quia aut con-
fiteretur aduersarius instrumentū esse scri-
ptum per publicam personā ibi subscri-
ptam & tunc non est necesse. q̄ ueniant
testes ad probandum id qd̄ dicit instru-
mētum. immo soli scripture publice cre-
ditur dummodo nomina testium sint in
ea per tabellionem scripta. & hoc est qd̄
dicere consueuimus publicis instrumen-
tis datur plenissima fides sine altero ami-
niculo. ut. C. de probatio. l. cum preci-
bus non enim nunc necesse est ut testes
uiuentes. uel illi. ut scripti uel alii ueniāt
ad deponendum & ad probandum quod
dicit instrumentum fm do. lo. & sic ser-
uatur etiam consuetudo generalis que
est optima legum interpres. licet. d. Azo.
in testamentis aliud sentiat. Nam dicit ip-
se circa materiam testamentorū si est testa-
mentū nuncupatiuū reddatū in scriptis
per tabellionē non probat̄ illud per in-
strumentū. sed tantū per legitimū nume-
rū testium. pbat̄ huiusmodi testamentū
nuncupatiuū. Sed & cū est in scriptis p-

batur. vii. testibus & p̄ scripturam inua-
tam & publicā. & ita intelligitur. C. de fi-
deicō. l. si. Item ad idem dicit ipse duo te-
stes non p̄bant testamentū. ergo nec in-
strumentum qd̄ optinet uicez̄ duorum.
ut. C. de fi. instru. l. in exercendis. Itē ma-
ior est auctoritas septem testium q̄ unus
instrumenti. quia ad plus tribus testibus
equiualeat tabellionis instrumentum. ut.
C. qui potio. in pigno. habentur. l. scri-
pturas. Alii ut Iohan. & hi dicunt q̄ per
illud instrumentum posse probari. Et
est p̄ eis. C. de arbi. tu. l. si. & C. de edic.
diui. adri. tol. l. si. Item tot testium aucto-
ritatem uidetur continere instrumentū
quos in eo fuerunt. ut. C. qui testamen. fa-
cere possunt. l. hac consultissimam. Item
ea que fiunt in scriptis probantur per
scripturam uel testes. ut in autenti. de fi-
de instrumen. §. si quis. & §. si tamen. &
C. de testibus. l. testium. nam ibi equipa-
ratur probatio scripture quinque testi-
bus. ergo & econtra que fiunt sine scri-
ptis probantur per testes uel instrumen-
ta quia eadem est eorum auctoritas. ut
dicta. l. in exercendis. ut supra etiam di-
xi. Si autem negetur instrumentum
esse confectum per publicam personā
ibi subscriptam. tunc soli tabellioni si su-
perest & haberi potest cum iuramento
sibi prestito creditur. nam sufficit si di-
cat se scripsisse per auctorem enim in-
strumenti declaratur fides & ita intelli-
gitur in preallega. l. C. ad. l. cor. de falsi.
si quis decurio. & in autenti. de fide instru-
mento. §. si uero neque. & si tabellio qui
ibi subscriptus est haberi non potest tūc
recurritur ad comparationem littera-
rum. & no. plene in quinto capitu. sum-
me nostre. Sed quid si ueniat tabellio &
dicat se non scripsisse etiam illam suam
scripturam non esse. Responderetur scri-
ptura redditur suspecta. ut. ff. quemad-
testa. aperi. l. i. §. i. Ex suprascriptis igitur
etiam patet responsio ad id quod legit̄.
C. de dona. l. in donatione nam ibi dici
uidetur q̄ testes non sunt necessarii. qd̄
doc. ita intelligunt uerum esse q̄ non sūt
necessarii cum subscriptionibus propria

manu scriptis. tabellio tantū debet scribere eorū nomina ut dictum est. Sup tertio autem. s. quot testes apponi debeant scias breuiter q̄ i quolibet negocio in quo non est certus testimoniorum numerus diffinitus duo sufficiunt. cum pluralis elocutio duorum numero sit contenta. ut. ff. de testi. ubi. quibus autem casib⁹ sit maior numerus diffinitus. colligitur supra de iudici. in rubrica de testib⁹. unus uero testi tantū uox nunq̄ est percipienda. ut. C. de testibus. l. iuris iurandi. Sed nec inducit presumptionem s̄m la. ar. ff. de questionibus. l. maritus. sed contra est s̄m Az. q̄a presumptionem facit. ar. ff. quemadmo. test. api. l. i. in fi. preterea si duo plenam faciunt. ergo unus semper plenam. Sed an tabellio computatur in numero duorum testium qui sunt necessarii in quolibet negocio ita q̄ preter eum sufficiat unus in instrumentis publicis uidetur q̄ sic s̄m quosdam. ut C. q̄ te. facere possunt. l. hac consultissimam. & ff. de test. l. dominus. Nam his legib⁹ dicit q̄ tabellio computatur in numero testium qui in testamento componendi sunt. Item ad hec in auten. de fide instrum. §. oportet. Sed. d. bandinus in hoc contra & dicit q̄ non probatur per talē scripturam licet probetur per testes inter quos sit tabellio. & qd̄ dicitur in. l. s̄. all. q̄ tabellio computetur in numero testium necessariorum in scriptura testamenti speciale est in testamentis. Sed aliis scripturis que fiunt super illis negociis in quibus duo sufficiunt ponantur duo preter notarium ad hoc ut per illam scripturā probari possit. s̄m eum qd̄ securius est licet tamen dictum sit q̄ duo testes sufficiunt regulariter in quolibet negocio in quo non est certus numerus diffinitus consulo tamen nostris tabellionibus ut non semper numero necessario sint contenti sed plures apponant si copiam inuenire possunt. quid enim si numero legali tantum fuerit quis contentus & repariatur q̄ unus tunc. s. tempore instrumenti conditi inhabilis erat ad testimonium ferendum & sic non inuenitur numerus

testium necessariorum completus certes sine periculo nō procedit. licet si a b initio essent habiles testes in scriptura aliqua adhibiti & postea efficerent inhabiles propter causam aliquam superuenientem. ut puta propter infamiam forte uel aliam causam non noceret quando probaretur per scripturam publicam alias solenniter factam quemadmodum probaretur si testes in ea contenti mortui essent. De quarto autem. s. quales testes apponi debeant. scias q̄ apponi debent tales qui possint esse testes & non prohibeatur a iure ferre testimonium. ut infames & similes qui ferre testimonium non possunt. qui autem possunt esse testes. & quibus prohibitum sit a iure ferre testimonium. non dico quia. s̄. de iudiciis in rubrica de testibus inuenies de hoc plene notatum. Denuo tamen magistraliter consulo q̄ in arduis & magnis negociis & maxime in his de quibus speratur contentio apponantur boni & diuites testes & diligentes tabellionem auctorem instrumenti. si hoc commode fieri potest. nam si testes inscripti in instrumento sicut debiles & tales qui cito corrumpi possunt nec etiam diligant te notarium forte propter aliquam utilitatem eorum. uel forsā ut te uituperent leuiter deponerent contra instrumentum tuum quo casu redderetur suspectum instrumentum. nam quando omnes testes inscripti in instrumento dicunt contra instrumentum redditur suspectum. Sed quid si unus testis de his qui sūt in instrumento scripti dicat contra instrumentū uel testamentum. Respondet glo. suspectum redditur nisi sufficiens adhuc numer⁹ remāeat. ut. ff. quemadmo. testa. api. l. i. in fi. Super quinto autem scias q̄ regulariter in quolibet negocio sufficit testes esse presentes etiam non rogatos & possunt ferre testimoniū super illo negocio cui presentes fuerunt & ualeat testimonium licet non fuerint rogati. ut. ff. de testi. l. ad fidem. nisi in quattuor casibus in quibus rogati esse debent. Primus est in testamentis. ut. ff. de test. l. heredes. §.

si. Secundus est in diuortio. id est in sepa-
 rationibus matrimoniorum. ut ff. de repudi-
 l. nullum. Tertius est in solutioe facta cre-
 ditori eius debiti quod erat in scriptis.
 Quartus est in confessione creditoris co-
 fitentis sibi solum tale debitum. ut C.
 de testi. autem. rogati. & l. testium. & in
 autem. de testi. §. & licet. Quidam tamen
 dicunt quod in obligationibus contractis
 in scriptis exiguntur rogati non alias ex
 preallega. §. & licet. Alii dicunt quod hodie
 semper debent esse rogati. sed primum de
 iure uerius est. & sic approbant glo. gene-
 ralis tamen consuetudo inducta est ut in
 omnibus instrumentis ponatur testibus
 talibus uocatis & ad hoc rogatis. & non
 est inutile sic seruare. Super sexto ue-
 ro & ultimo scilicet an testes cognosce-
 re habeant contrahentes in quo licet ne-
 gocio uideatur dicendum quod sic. ut C. de
 iure doli. l. ult. §. si in autem in fi. §. sed ibi
 speciale in inuentario ab herede confe-
 cto ut sint ibi testes qui heredem cogno-
 scant. Item & alia lege idem dicendum ui-
 detur scilicet quod testes cognoscere habe-
 ant contrahentes. sed ibi speciale quando
 ab imperitis litterarum & in scriptis con-
 trahitur. Item uidentur adhuc id dicen-
 dum. scilicet quod testes cognoscant contra-
 hentes. ut in autem. de testibus. §. i. sed ibi
 tantum per testes probatur. si autem per
 instrumentum tunc etiam ignoti. ut in au-
 tem. de testibus. §. & licet. sic ergo tribus
 casibus cognoscere debet scilicet ubi im-
 peritis litterarum contrahit & in scriptis
 & in inuentario. & ubi non fit instrumē-
 tum ut ex predictis plene colligi potest.

Post testes autem ponitur signum &
 nomen tabellionis cum subscriptione sua.
 De quibus breuiter est uidendum. Et pri-
 mo de nomine & subscriptione tabellio-
 nis. Debet igitur tabellio se subscribere
 & in subscriptione nomen suum appone-
 re bene determinatum hoc modo. Ego
 Petrus quondam Io. de unzolla imperia-
 li auctoritate notarius predictis omnibus
 presens rogatus scribere scripsi. & quia
 in hac subscriptione sunt optima uerba
 ideo per ordine exponamus. Nota ergo

ex eo quod dicitur ego petrus quondam
 Io. de unzolla. quod tabellio debet nomen
 suum apponere bene determinatum pre-
 nomine autem cognomine siue alia suffi-
 cienti determinatione ut superius dixi. &
 ad hoc facit in insti. de emptio. & uendi.
 §. i. & C. de fide instru. l. contractus. &
 ar. ff. de codicil. l. quidam referunt. Sed
 quid si proferatur instrumentum in car-
 ta publica uel in forma publica & de alia
 terra. unde non cognoscitur qui scripse-
 rit. Respondet Acu. ei esse standum si ap-
 pareat in publica forma esse factum non
 uiciatum in aliqua parte sui. ut C. de edi-
 di. adri. toll. l. fi. §. i. nisi qui hoc obicit
 probet contra. ut C. de proba. l. si autem
 Ite uidetur questio hic expediri. C. que
 admo. testamen. ape. l. ii. nec obstat qua-
 si quilibet hic posset obicere quia mul-
 tis modis falsitas reuinceretur. ut in
 autem. de fide instru. §. si tamen quis in
 fi. Item nota quod tabelliones faciunt in suis
 subscriptionibus mentionem de officio
 suo & unde tale habuerunt & bene non
 enim simpliciter dicunt ego petrus not.
 quasi dicat ego scripsi ut notarius. quia
 tale officium habeo & postea subdunt a
 quo habent dicendo ab imperatore ha-
 bui. uel a tali declarando a quo habue-
 runt officium. Et hoc est quod dicunt
 cotidie. petrus. de unzolla quondam Io.
 imperiali auctoritate nota. Et si dicatur
 quomodo. tabelliones imperiali auctori-
 tate cum ab imperatore ut plurimum non
 creentur sed a quibusdam comitibus.
 Respondeo comites faciunt ex potestate
 & licentia sibi ab imperatore data ut ne-
 cessarii Imperatoris. quia eius copia ubi
 que haberi non potest. unde cum per ali-
 um faciat ipse facere uidetur. ut ff. de ad-
 ministratio. tuto. l. ita autem. §. gessisse.
 ff. de ui & ui ar. l. i. §. defecisse. Et postea
 subdunt in subscriptione. predictis om-
 nibus presens. uel his omnibus interfui
 super quo nota quod oportet ut tabellio qui
 debet instrumentum facere super aliquo
 negotio sit presens negotio inter partes
 ordinato & quod ipse idem audiat ea que or-
 dinant partes inter se. Nam ipse debet idē

audire uerba tractus usq; ad finē nō at
pōt alii audiētiā negocii pmittere. Et de
illo negotio quod nunq; audiuit instrū
scribere q; olim fieri poterat. ut infra iā
dicā. Itē ex eo q; dicūt in subscriptiōe
rogat^r notabis. q; ad hoc ut tabellio pos
sit facere cartā sup aliquo negotio debet
sibi mādari a partib⁹. siue uerbo rogo. si
ue delego. siue similib⁹. ut in autē. de ta
bell. §. i. Sed aliud in teste. nā fortuit^r ua
let. ut. ff. de testi. l. ad fidē nisi i quattuor
calib⁹ i qb⁹ testes rogati esse debēt quos
supra notauī. Sed nunq; d ē necesse utrū
q; prahentiū hoc mandare. Rūdet Az.
sic licet forte & fm eū possit distingui. an
sit grā utriusq; & in utriusq; p iudiciū. &
tūc oportet utrūq; mādari. ut p̄al. autē.
§. i. aut p uno tantū. & tūc sufficit eum
mandare cui^r inter sit forte. n. alter nunq;
mandaret in cui^r sit p iudiciū. ut. ff. de
uer. ob. l. inter stipulantē. §. i. Et ita quāt
maxime in denunciatiōib⁹ q; fiūt ab uno
alteri ex uariis causis. Sed qd si nō inue
nitur in instrō q; sit mandatū iniunctum
a partibus. Rūdeo semp presumit esse in
iunctū ut in instr. de iuri. stip. §. si scri
ptū fuerit. & instr. de fideiussorib⁹. §. si.

Sup eo autē quod ultio ponitur i sub
scriptiōe sup uerbo scripsi. nota q; tabel
lio ipse idē habet scribere instrū i illo ne
gocio sup quo mandatū habuit a parti
bus. nō aut debet alii scribendū cōmitte
re. Et sic nota ex p̄dictis tria interueni
re debere ad hoc ut tabellio instrū scri
be. e possit. det enī prio ipsi tabellioni in
iungi siue mandare instrū. Itē & per se
mādatur siue iniungit^r ut ipsemet scribat
& non autē alii mandet. Itē & debet ipse
idem audire uerba tractus usq; ad finē.
ut hec legunt^r & notantur i autē. de tabel
lio. §. i. olim aut nō erat ita sed dū ibām^r
ad tabellionē magistrū ipse nō audiebat
nos sed alii cōmittebat audiētiā si uo
lebat & ille auditor nō scribebat sed alii
pmittebat scribendū & ipse tantū audie
bat. & legitur & notat^r in preal. autē. de
tabellionib⁹ in prin. hodie audit at con
tractū usq; ad finē. & ei iniungit^r instrū
& per se ut ipse cōponat. ut supra dixi &

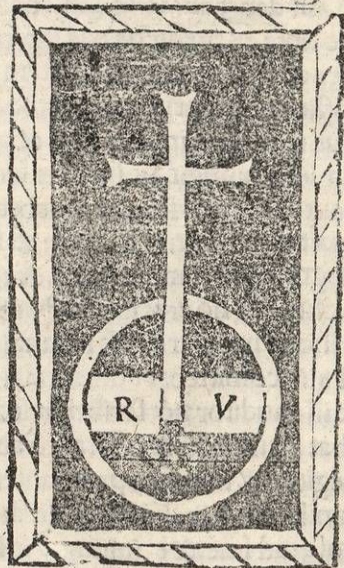
pōt esse ratio fm Ac. quare nō possit sic
pmitte q; facere instrū nī ppetit iure ma
gistratus. nō. n. pnt oēs indistincte face
re sed qdam tantū specialiter ad hoc p Im
peratorē electi. ergo delegari pōt. ut no.
& legit^r. ff. de officio ei^r cui mandata est
iurisdicō. l. i. in prin. Et isto eodē arg.
& aliis rationibus supradictis pbari pōt
q; tabellio nō possit rogationes suas in ui
ta uel etiā in morte & in ultima sua uolū
tate sua auctoritate propria & sola alteri
pmittere scribendas & in publicā formā
reducēdus s; quadā uia solēni habet hoc
facere notata i. x. ca. sūme nostre quā nō
recito breuitatis cā. licet in qbusdā locis
& Florentie p rariū fuerit. sed qd est q;
rota die sit florentie ibi. n. est aliq; tabel
lio magister stationis & tū fiunt instrā p
eos q; discipuli. sunt. unde uidet^r q; ma
gister deleget ibi discipulū scribendum
& sic uidetur ibi quāt p̄ra ea q; dicta sūt
supra sed nō est ita quā ibi audit tractum
discipulus & sibi iniungit^r instrū & ideo
scribere pōt licet & magister apponat ibi
signum ratōe maioris auctoritatis. ut. ff.
de edendo. l. si quis ex argētariis. §. i. nā
& quot signa sunt plura i cartis rāto cau
tiora sunt instrā ut in autē. de fide instrū.
§. oportet. Sed qd si tabellio delegauerit
discipulū suū ad pponendū instrā cum
forte nō audiuerit nec sibi iniunctū fuit
nunq; uiciabit^r instrū uidetur q; nō p
pter utilitatē prahentiū. ut in autē. de
tabell. §. pe. Sed tabellio penā patiat^r sta
tutā. ut in p̄al. autē. Sed certe ibi loquit^r
in ciuitate constantinopolitana tantū. Sed
qd erit in aliis Rūdent glo. qdā pōt dici
idem ratione similitudinis ut quod ē ibi
in omni eo cui pmittitur p̄ster designa
tur ad hoc idē sit in aliis in quolibet cui
p̄mittat^r. Vel dicas fm Ac. aliud eē i aliis
quā i aliis p̄hibet & nullo casu p̄cedit^r
& sic in aliis p̄petuo p̄hibitum ē hoc. uñ
si in aliis fiat p̄ra non ualet instrū. ut. C.
de legib⁹ & p̄sti. l. n. dubium. Postre
mo sciēdum ē q; post testes & ante sub
scriptiōe notariū consueuerunt tabellio
nes signum suum apponere aliq; nāq; si
gnum speciale ab initio sibi assumunt &

illud postmodū in suis apponunt instris
 & assumunt sibi ab inicio p̄libito aliqui
 enī assumunt signū lilii. aliq̄ manū quā
 dam. Consulo tñ ex quo elegit tabellio si
 gnū aliquod & in suis instris apposuit q̄
 non mutet illud nec modo unū. signum
 in uno instrō & aliud i alio postea pone
 re debet nā istud debet seruari tabellio q̄
 semp eandē formā seruet in subscribēdo
 & signando & in uno instrō ut in aliis fa
 cere cōsuevit. ut cōparatio fieri possit in
 subscriptione & signis cum opus erit ut
 in autē. de fide instru. §. si uero nullius.
 Hec autē signa nihil significant sed iō
 ponunt ut ad cōparationē faciant nā di
 cit lex q̄ qñ sit cōparatio oportet iudicā
 tes. & si qua signa iuenerūt & scripta car
 tis et hoc requirere & in eis cōparationē
 facere. ut in autē. de fide instru. §. oportet
 autē. & ad hoc facit insti. de publi. iudi.
 §. lex cornelia. Aliqui tñ nullum signum
 apponunt in suis instris quod facere p̄nt
 nā non precipitur oīno in. l. prealleg. q̄
 apponant. sed dī ibi q̄ si qua signa i car
 tis inueniant in eis fiat cōparatio. nā ad
 cōparationē profunt. & ideo utile ē ea ap
 ponere. q̄ uident̄ hec seruare dum de ta
 libus signis in plurib⁹ locis mentionē fa
 ciunt. ubi autē cōsuetudo tenet q̄ appo
 nant apponenda sunt. nā p̄suetudo i tali
 bus spectanda & tenēda est. ut in autē. ut
 prepo. no. impa. §. si qua. Post signum
 autē speciale & nomē cōsueuerunt tabel
 liones quasdā alias suas notas cautas &
 secretas facere. s. tres tractus litteris. s. in
 una a uel b uel aliqd aliud qd̄ facere pos
 sunt alias uolunt. que tñ note nihil signi
 ficant. sed ad cōparationē faciūt ut supra
 dixi. In inuentario autē ab herede p̄fecto
 uenerabile signū crucis p̄poni debet. ut
 C. de iure deli. l. ii. §. si autē dubius. Idem
 uideret̄ dici q̄m lo. i quolibet alio instrō
 quod non sit ad memoriā tantū sed ut cō
 tractus dicat̄ inscriptis. ut dī in uel. de si
 de instru. & in autē. de testi. §. i. licet hoc
 de p̄suetudine non bñ seruet. Demuz
 nota q̄ quidā tabelliones in suis instris
 apponunt oēs publicationes in p̄cipio
 instrī excepto noīe tabellionis non autē

ponunt quasdā in principio. s. annos dñi
 indictionem & diem. que quidā denotant
 tempus instrī. Et sic in principio ponere
 mus nomē Imperatoris & consulis & an
 num iperū si p̄suetudo conseruaret ut ta
 lia ponerent̄ sicut de iure apponi debēt
 ut supra notauī. quasdā autē in fine, poni
 mus. s. locum testes & nomē tabellionis
 cum sua subscriptione qd̄ p̄babilis ē.
 ut in autē. de fide instru. §. sed & si instra
 In sententiis autem oēs publicationes in
 fi. ponunt̄ ut littera dicit. Et hoc de con
 tractibus pactis & instris dicta sufficiāt.
 Quas autem gratias aut quas laudes do
 mino deo nostro Iesu christo exhibet̄ d̄
 beamus neq̄ mens n̄ra potest concipere
 nec lingua p̄ferre. ut. C. de offi. prefecti
 preo. affrice. l. i. Sed licet sic idubitāter
 existat tñ uiribus mentis & cordis i unū
 resumptis put possibile est iuxta huma
 nam naturā gratias honorē. & laudē hu
 militer atq̄ deuote reddo dño n̄ro Iesu
 xp̄o qui cuz patre spiritu sancto uiuat &
 regnat per oīa secula seculorum. Amen.

Finis.

Impressum uincencie per magistrum
 henrichum de sancto Vriio die. xiii. men
 sis ianuarii. M. cccc. lxxx.

Incipit tabula rubricarum huius libri.

Tractatus artis notarie. folio.ii.
 Qui possit esse notarius. folio.iii.
 Quid sit contractus. folio.vi.
 De nominato contractu. folio.viii.
 De innominato contractu. folio.ix.
 De magis inhominato. folio.x.
 Qui dicantur masculi. folio.x.
 De personis & personarum diuisione. folio.x.
 Personarum quodam sunt nate quodam nascitur. folio.xi.
 Omnis homo liber aut seruus. folio.xii.
 Personarum alie sunt sui iuris. folio.xiii.
 Filiorum quodam sunt legitimi & naturales. folio.xv.
 Personarum quodam sunt legitime etate. folio.xviii.
 Qui possunt & qui non possunt se obligare. folio.xviii.
 De tractu iuribus ratione personarum. folio.xix.
 Infans. folio. uigesimo.
 Si maior infante. folio. uigesimo.
 Proximus pubertati. folio. uigesimo.
 Puberes. folio. uigesimo primo.
 An pubes teneatur de suis propriis contra. folio. xxii.
 De quo dano petat restitutio. folio. xxii.
 Si minor decipiatur non restituitur in aliquibus casibus. folio. uigesimo quarto.
 Si minor iurat in contractum & uelit postea rescindere contractum. folio. xxvi.
 Expositio super autem. sacra publica. folio. xxvii.
 Super isto uerbo rex suarum. folio. xxvii.
 Super uerbo custodiri precipimus. folio. xxviii.
 An filiuffa. contrahere possit. folio. xxvii.
 An seruus cum domino suo contrahere possit. folio. xxxii.
 An furiosus & mente captus contrahere possint. folio. trigesimalotertio.
 Item mutus & surdus. folio. trigesimo quarto.
 Item prodigus. folio. trigesimo quarto.
 Item hereticus. folio. trigesimo quarto.
 Item apostota. folio. trigesimo quarto.
 De crimine lese maiestatis. folio. xxxv.
 An mulier contrahere possit. folio. xxxv.
 De contra. iuribus ratione rex. folio. xxxviii.
 Prohibita est alienatio filiuffa. folio. xxxix.
 Prohibita est alienatio fundi dotalis. folio. xli.
 Prohibita est alienatio illius rei quam testator prohibuit alienari. folio. xliiii.
 Rei litigiose prohibita est alienatio. folio. xliiii.
 An super re sua propria quis possit con-

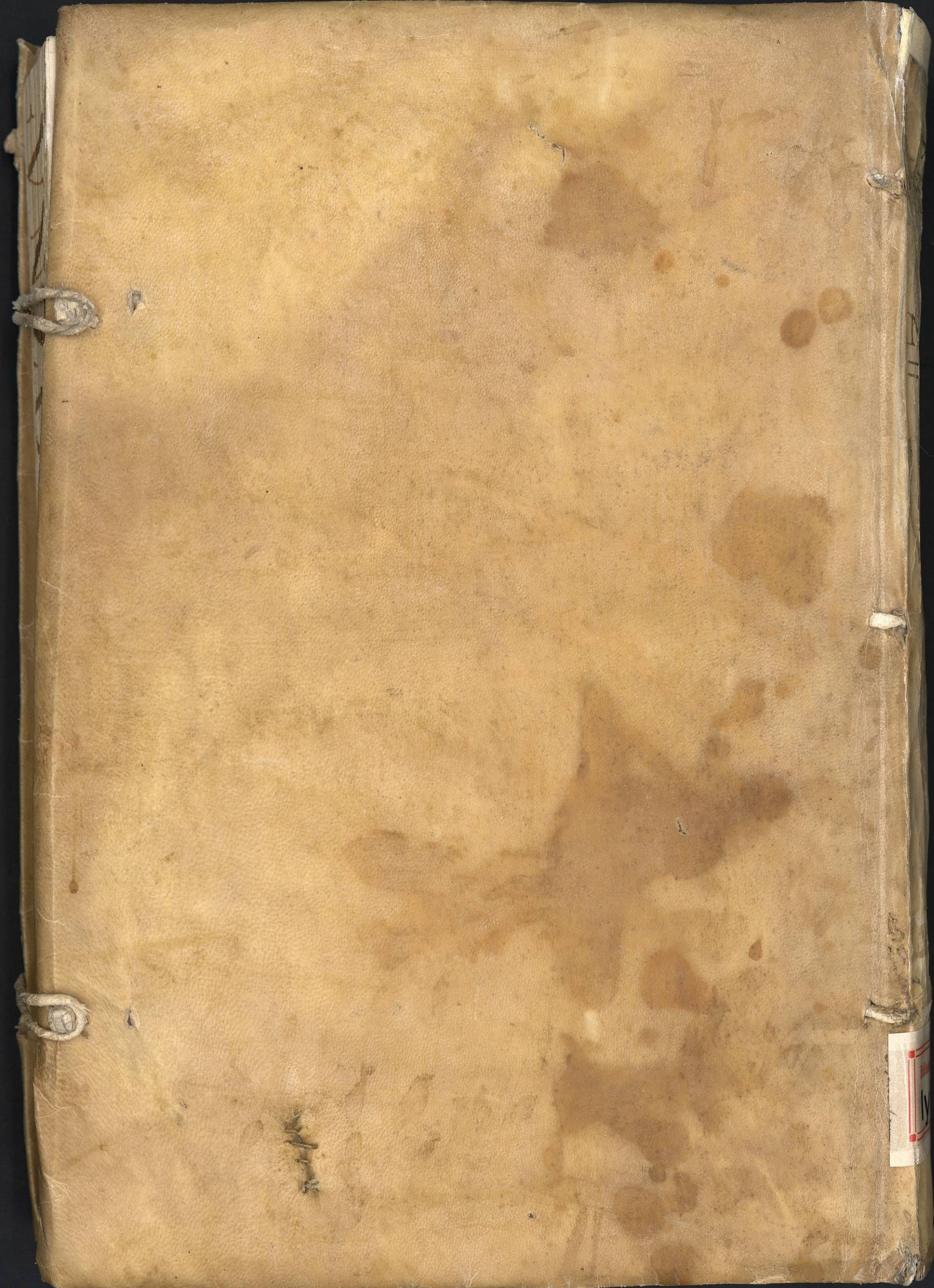
trahere. folio. xlv.
 Emptio rei aliene permessa est. folio. xlvi.
 Rei aliene prohibita est alienatio. folio. xlvi.
 Inutilis est contractus super rebus qui in rerum natura non sunt. folio. l.
 Si quis stipulatur res que impossibiles sunt. folio. quinquagesimo primo.
 Si quis stipuletur re que licet tunc fuerit modo non est. folio. quinquagesimo secundo.
 Si quis stipulatur rem que non est sed futura speratur. folio. lii.
 Prohibita est alienatio macipii. folio. lii.
 Que dicatur res sacra. folio. lii.
 Religiosa res est. folio. lii.
 Sancte res sunt. folio. lii.
 Flumina publica sunt. folio. lii.
 An predia ecclesie alienari possint. folio. lii.
 Quibus modis domnia regum nobis acquirunt. folio. lv.
 Si thesaurus in fundo meo inueniatur. folio. lvii.
 Item aluuiione. folio. lviii.
 Item captione hostium. folio. lviii.
 Sine traditione non transferuntur dominium. folio. lviii.
 De usucapione. folio. lviii.
 De prescriptione. x. uel. xx. annorum. folio. lxi.
 De arrogatione. folio. sexagesimo secundo.
 An ex ingressu monasterii omnia ingrediens bona monasterio deducuntur. folio. lxiii.
 Quando ex testamento uel ab intestato alicui succeditur. folio. sexagesimo quarto.
 De obligationibus. folio. sexagesimo quarto.
 Naturalis obligatio est. folio. lxiiii.
 Ciuilis obligatio est. folio. lxv.
 De naturali & ciuili simul. folio. lxviii.
 Que sunt obligationes que ex contractu descendunt. folio. lxviii.
 Que obligationes descendunt ex maleficiis. folio. lxviii.
 De obligationibus que descendunt ex quasi maleficiis. folio. lxviii.
 De obligationibus que re pertrahuntur. folio. lxx.
 De obligationibus que uerbis pertrahuntur. folio. lxxi.
 De obligationibus que litteris pertrahuntur. folio. lxxiii.
 De obligationibus que solo sensu pertrahuntur. folio. lxxv.
 Que non obligatio dicatur pura. folio. lxxvii.
 De obligationibus que sunt sub conditione. folio. lxxviii.
 Quibus modis uiciantur stipulationes. folio. lxxviii.
 Inutilis est stipulatio ratione discensus. folio. lxxix.
 Inutilis est stipulatio super re impossibili. folio. lxxx.

Inutilis ē stipulatio sup cā turpi. fo. lxxx.
 Inutilis ē stipulatio si metu uel dolo ma-
 lo fiat. folio octuagesimoprimo
 Inutilis est stipulatio ratione adiectōnis
 uel detractōis. f. octuagesimosecūdo
 Alteri stipulari uel pacisci nemo potest.
 fo. lxxxiii.
 De renūciationib⁹ beneficior⁹. fo. lxxxv.
 De bñficio macedoniani se. cō. fo. lxxxv.
 Quibus competit beneficium restitutio-
 nis in integ. fo. lxxxvi.
 Quibus cōpetat beneficiū ut qs cōdēne
 tur inquantū facere pōt. fo. lxxxvi.
 Est quoddā beneficiū q^d dicit ne liber
 homo. fo. lxxxviii.
 Beneficiū fori ppetit forēsib⁹. f. lxxxviii.
 Bñficiū priuilegii ppetit clericis. f. lxxxix.
 Exceptio nō numerate pecunie. fo. xciii.
 Ne fideiussores dotium dentur. fo. xciii.
 Noua pōt de plurib⁹ reis debēdi. f. xciii.
 Epistola diui adriani. folio. xciv.
 Bñficiū qd^d ppetit fideiussorib⁹. f. xciv.
 Quando plures fideiuf. ut principales
 se ob. folio. xcvi.
 Conditio indebiti. folio. xcvi.
 Conditio sine causa. folio. xcvi.
 Exceptio doli mali. folio. xcvi.
 Bñficiū fori qd^d ppetit scholarib⁹. f. xcix.
 Bñficiū qd^d dē pditionis incertū. folio. c.
 Bñficiū iure ypo. hecag⁹ mulieris. folio. c.
 Bñficiū iuri ypo. qd^d cōpetit cre. folio. ci.
 Beneficium uelli. se. con. folio. ci.
 Beneficiū qd^d cōpetit matri susci. folio. ci.
 Beneficiū redibitorie & quanto mi. fo. ci.
 Ne qs uocet in ius dieb⁹ feriatis. fo. cii.
 De pactis. folio. ciii.
 Vnde dicitur pactum. folio. ciii.
 Pactoz⁹ qdā sūt utilia qdā inuti. fo. ciii.
 Quod pactum dicatur inutile. fol. cvii.
 Quādo qs ex pō i se suscepit for. f. cvii.
 Pactū factū de dote restituenda. fo. cviii.
 Pactū factum inter uirum & ux. fo. cix.
 Pacta ab aduersario factū mulieri ut ipa
 sit procuratrix nō ualet. folio eodē
 Pactum factū de non iurādo. folio. e.
 Pactū sup precario factum. folio eodez.
 Quando dicatur pactum nudū. fol. cx.
 Pactoz⁹ alia pōstūt i dādo alia i fa. f. cxii.
 Pactoz⁹ alia expressa alia tacita. fo. cxii.

Quedam sūt pacta clara quedam obscu-
 ra folio. cxiii.
 Pactoz⁹ alia gratuita alia nō gra. f. cxiii.
 Pacta inter aliquos facta aut eis prolūt.
 folio. cxiii.
 Pactum factum uni fideiuf. de non petē.
 non pro. folio. cxv.
 An pactum unius rei debendi factum al-
 teri prosit. folio. cxvi.
 Pactum cum filio uel seruo factum pro
 dem patri uel do. folio. cxvi.
 Pactum factum ab a. iquo cum procur.
 prodem domino. folio. eo.
 Pactū tuto. & cu. pdē pu. & adul. fo. eo.
 De pena q̄ in cōtractibus apponit. fo. e.
 Que pēa i pactis seu ptractib⁹ ap. f. cxvii.
 Quātū possit d̄ pēa i pactis appo. cxviii.
 De solemnitatibus que requiruntur circa
 instrumentū. & de eius natura. f. cxix.

Incipit registrum.

a	to scien	§. i. &
Prima alba	ter ali	dicebat
Incipit	h	p
notaria	euictionis	dicendum
tum	creditor	& tunc
menta	ergo	blicam
b	i	q
Dixerit	doctor	q̄ spāle
dictum	mercio	l. qui
maior	propter	sum si.
c	k	r
Tenetur	re reci	l. ult. C.
ribus	capit	non autēz
coram	dominium	nomen
d	l	f
Deceptus	secundo	palem
& contra	exigendi	me. Ref
ribus	item	item
e	m	t
Peculium	que dete	illud q̄
aurora	tantum	frenalibus
tamen	responsio	patorum
f	n	u
Fidem	mandatarū	aperte
obligentur	uocatur	& per
mode	contrahenda	q̄ ager
g	o	x
& super	item	manu
	Finis	audire

~~INZOLA~~
INZOLA
DE
Notitia

Biblioteca de Santa O
IyR 72

